

اوم ست نام ساڪي

شري پريم پرڪاش

گرنت

شري ستنام ساکي

شري پريم پرڪاش گرنٿ

-:رچيندڙ:-

پؤجيہ پاد شري شري ١٠٠٨ پريم پرڪاش سمپردايا چاريہ

ستگرؤ سوامي ٽيئؤن رام جي مهاراج

-:ڇپائيندڙ:-

شريمان ١[illegible]٨ مها منڊليشوَر سوامي سروانند جي مهاراج

پريم پرڪاش منڊل (ٽرسٽ) امراپور استان جئپور (راجستان)

چئٽر ميلا سمبت ٢٠٥[illegible]　　سڀ حق واسطا قائم　　دفعو پهريون ١٠٠٠ ڪاپيؤن

ست نام ساکي

چندرما

گڻيش

سُورج

وشنو

سائين ٽيئون رام

شنکر

درگا

لڇمي

سرسوتي

❁ اوم ستنام ساکي شري پريم پرڪاش گرنٿ جي فهرست ❁

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

فهرست

सत् नाम साक्षी

साक्षी शिवोऽहम्

टे – त्रिर्गुण स्वरूपाय,

ॐ – निर्गुण निरूपणे।

टेॐ – ब्रह्मा भिधानाय,

नमस्तस्मै नमोनमः ॥

ست
نام
ساکي

ست
نام
ساکي

شري شري ١٠٠٨ ستگروُ سوامي ٽيئوُن رام جي مهاراج

شري گرو پرماتمني نمھہ. شري ست نام ساکشٽي نمھہ.

شري پريم پرڪاش گرنٿ

منگلاچرڻ- -دوھا- ست چت آنند برھم اِڪ، نرگڻ نرآڪار. ڪھي ٽيئون جو ھوت ھئہ، سگڻ رُوپ ساڪار.-١- تانڪو مَئن وندن ڪرُون، جانِ سرو ڪا رُوپ. ڪھہ ٽيئون سيوت جسي، سر نر مني جن ڀوُپ.-٢- -سوئيا- آدي نہ انت نہ جاھنہ بکانت، پورڻ آتم سَروَ نواسي. پانچ پچيسن ڪي گم نا تھن، ڪوش اتيت سُوَيم پرڪاشي. واڪ ٻُڌي من پار نہ پاوت، اگم اگوچر ھئہ چد راشي. ٽيئون ڪھي ترلوڪ وشي نت برھم وياپڪ ھئہ اوِناشي.-١- آتم ايڪ انادي اننت ڄُ، سَروَ وياپڪ سوُڪ نِڏانا. واڪ ٻُڌي من اِندريہ اگوچر، چيتن رُوپ جو ھئہ نِربانا. بنڌ نہ موڪش نہ راگہ نہ روش نہ، ڀوُت نہ ڪوش نہ ويد بکانا. ٽيئون ڪھي گرُوُ سنتن ڪي سنگ،سوھم آتم ديو پڇانا.-٢- ڏيان ڪيپي نھين ڏيان ۾ آوت، سو گرُوُ آتم ڏيان سُ دينا. جو سُک پا سُک اؤر نہ چاھت، تان سُک ۾ گرُوُ لين سُ ڪينا. ديکن يوگيہ دِکايہ ديپا گرُوُ آتم درشن ۾ من پينا. ٽيئون ڪھي ڪرھوُن تِھن وندن، دي جھن گيان سُ بنڌن چينا.-٣-

-اوم ست نام ساکي - شري اَمراپرواڻي-

راڳ ڀَئِروَ ڀڄن-١-

گرُوُ ديال پرتيپال پريوُ پار تارو. پريوُ پار تارو هري داس مئن تمهارو-ٽيڪ- توُن اڏول توُن ابول توُن امول سارو. توُن اکال سَروکال کنن کال ٿارو.١- سَرو سار توُن ستار اگم توُن اپارو. نِرهنکار نِروکار نام دي ابارو.٢- جيوَ پنڊ برهمنڊ سَروَ توَ پسارو. پَرم چنڊ هي اکنڊ ناٿ موهِ سُڌارو.٣- وِشوَپال تم گوپال مئن هوُن بال ٿارو. کهي ٽيئون تاپ تين پاپ سپ نِوارو.٤- راڳ ڀئِرَو ڀڄن-٢- ڀکتي گيان دان ديهِ دين کي ديال جي، دين کي ديال موهِ جان ابُڌ بال جي-ٽيڪ- وام ڌام سُت نہ منگوُن نهين رَتن لعل جي. اکنڊ اڀيہ دان منگوُن هرو کنن کال جي.١- رِڌِ نہ سِڌِ نہ منگوُن نهين منگوُن مال جي. ساڌ سنگت سيوَ منگوُن توڙ جگت جال جي.٢- راج تاج ناهِن منگوُن وِشيہ سُک وِشال جي. ڌرم ديا ڌير منگوُن کرو اَرَ اجال جي.٣- سُوَرگ سوُک ناهِن منگوُن منگوُن پد اکال جِي. کهت ٽيئون نظر ڌري ناٿ کرِ نِهال جي.٤- راڳ ڀئِرَو ڀڄن.٣- هي ديال لال ايهہ ديهہ موهِ دانا.سَروَ دوش دوُر کري ديهِ گن وگيانا-ٽيڪ- سنت سنگہ رام رنگہ پريم دي پرڏانا. جوُٽ کپٽ ترک درشٽي پرم پيہ مِتانا .١- ڀاو ڀکتي شانتي سُمتي ديهہ چرڻ ڏيانا. .هرش شوک جنم مرڻ هرو هر سُجانا.٢- شِروڻ منن دمن شمن ديهہ برهم گيانا. کام کروڌ لوڀ موهہ هرو تم اگيانا.٣- کهي ٽيئوُن

ڪال جال ڪاٽلي ڀڳوانا. جوڳ ڄڳتي موڪش مڪتي ديهه ڪر ڪليانا.۴- راڳ ڀئِرَو ڀڄن -۴- پرڀوُ ميرا معاف ڪرو سَروَ دوش پاپ جي. ديا سنڌوُ دوُک هرو سُن ميري ورلاپ جي -ٽيڪ- پٽيه گنڪا ڪؤن ڪيئا، تاهِن نِڇ ڏام ديئا. گؤتم ناري تار لئي هري تاهِن شاپ جي.۱- ڏني سڏني وِپت هري، جڳت ۾ تم وجئه ڪري. وِپرَ سُڏامي ڪا سَروَ ڪاٽيئا سنتاپ جي.۲- والميڪ شوَپَچ چور، ڪيئو سَڪل رِشِين مور. اجاميل مڪت ڪيئا سُنڪي تاهِن جاپ جي.۳- ڪهي ٽيئون ميري بير، ڪئسي تم ڪري دير. اب تو مُجهه درس ديهه پار ڪرو آپ جي.۴- راڳ ڀئِرَو ڀڄن-۵- ستگر دان دي، سوامي دان دي. -ٽيڪ- نام دان دي ستگر سائين اؤر نهين مُجهه آسا. نام تمهارا ٽيگ ڏار جيون ڪاٽي جم ڪي ڦاسا.۱- مئتري ڪروُٽا مُدتا آڏڪ شانت شڪتي پُن ديجي. ستسنگ شيپ مت گيان ڏيان اؤر پريم ڀڳت من ڀيجي.۲- ڪهتا ٽيئون مانگت هوُن يهه ستيه ڌرم چت لاگي. رام نام ۾ لڳن لڳي نِت ڀيد ڀرم ڀَيه ڀاڳي.۳- راڳ ڀئِرَو ڀڄن-۶- ستنام ساڪشي بول، ستنام ساڪشي بول-ٽيڪ- ست ستيه هئه نام جسيڪا ويد پُراڻ يون گاوي. ساڪشي سڀ ڪا ساڪشي هوڪي سيهين بات جناوي.۱- ساڪشي برهم سُوَروُپ ايڪ هئه اِسمين ڀيد نه ڪوئي. ڀيد لکي سو موُرک جانو تانکي مڪتي نه هوئي.۲- ستنام ساڪشي جو جن سُمري سروانند سو پاوي. پريم پريت سي جو آراڌي سَهج مڪت هو جاوي.۳- ڪهتا ٽيئون هري ڪرپا سي يَهه منتر مئن پايا. جيوون ڪي نِستارن ڪارَن گهر گهر ۾ ڦهلايا.۴-

راگ پئڙو پجن.٧- ڪِيون ڪرتي هو ميرا ميرا جگ ۾ ڪوئي نهين هئہ تيرا-ٽيڪ- سپ جوُني جگت ڪي هئن ناتي، ڪِيون تان پر تم اِتراتي. جانو پنڇي جيون ورکش بسيرا.١- جانڪو اپنا ڪهت هو پياري، انت ڇوڙ جائينگي ساري. جب ڪال ني آيڪي گهيرا.٢- مئن ميرا جسي ني ڪينا، جم ڦاس تسي گل دينا. يهہ سنت جنون ني ٽيرا.٣- ڪهي ٽيئون اپي پي سنيالو، مئن ميري ڪو من سي نِڪالو. مِٽي جنم مرڻ ڪا ڦيرا.٤- راگ پئڙو پجن-٨- سپ ڪا پريوُ هئہ پالنهارا، ڪِيون ڪرتي هو چنتا پيارا-ٽيڪ- مات گرپ ڪري پرتيپالا، باهر اِستن ۾ دوڌ ڊالا. جل ٿل ۾ پي ديت اهارا.١- انل پنڇي اڪاش ۾ ڦِرتا، اجگر ڪار نهين ڪوئي ڪرتا. نِت تانڪو پي دي داتارا.٢- ديتا جسڪا آهار هئہ جيتا، ڪيٽ ڪو پاهن ۾ پي وو ديتا. ڪسڪو بوُک نہ اب تڪ مارا.٣- سواس ديئا تو ديگا گراسا، ڪهي ٽيئون نہ هو توُن نِراسا. هو نِشچنت جپ ڪرتارا.٤- راگ پئڙو پجن-٩- ري نر جاگو، گروُ پد لاگو، پڪڙو چور وڪار-ٽيڪ- يهہ جگت مسافرخانا، تم دو دِن ڪا مهمانا. هئہ آخر تجهڪو جانا، ڪريئي ويگ سنيار.١- جپ رام نام دِن راتي، پائو اُر انتر جهاتي. تم ديڪو اپني ذاتي، گروُ ڪا شبد اُچار.٢- ڪر ساڌ سنگت نرڌارا، پائو شم دم ويچارا. تم ڏاري ڌرم اُچارا ديڪو هري ديدار.٣- تم پانچ پانچ ڪو هرلي، اُر چار چار ڪو ڌرلي. ڪهي ٽيئون هري سُمرلي، جانسي هويہ اُڌار.٤- راگ پئڙو پجن-١٠- ستگروُ سوامي، انتر يامي، ديوو

چرڻن ڏيان-ٽيڪ- مئن پاپي هوُن اتي يارا، پاون تمهو گروُ پيارا. سپ پاپ ڪرو پَريهارا، ديکي درشن دان.١- يهه ڀوساگر هئہ ڀاري، تامين ڊوُبت هرواري. اب ڪاڍو گروُ اپڪاري، مُجهہ پر ڪر احسان.٢- تم اِستر هو اوِناشي، مئن تو ڀٽڪت چؤراسي. گروُ ڪاٽو يم ڪي ڦاسي، ديکي آتم گيان.٣- ڪهي ٽيئون مئن هوُن چيرا، ستگروُ سوامي توُن ميرا. مُجهڪو آسرا هئہ تيرا، ڪرپا ڪر ڀگوان.۴- راڳ ڀئرَو ڀڄن-١١- سوئي سنت سُڄانا ري، جن پايا پد نرباڻا ري-ٽيڪ- پانچون پڪڙ ڪيئا جن چوُرا، سُنيئا اُر ۾ انحد توُرا. ديکا الک نرنجن نوُرا، ڏرکي انتر ڌيانا ري.١- ستيہ استيہ ڪا ڪيئا نبيرا، ڪاٽيا جن چؤراسي ڦيرا. امراپور ۾ ڪيئا ڊيرا، جو نربيہ اِستانا ري.٢- تين لوڪ سي رَهت نيارا، جيوَن مڪتي پرم اُدارا. گيان سوُريہ ڪا ڪر اُجيارا، ڀيد ڀرم جن ڀانا ري.٣- امرت پيالا جن ڀر پيئا، ڪال ٻلي ڪو وش ڪر ليئا. ڪهي ٽيئون پا آتم پييا، آنند ماهن سمانا ري.۴- راڳ ڀئرَو ڀڄن-١٢- گروُ جي مُجهڪو درشن ديوو جي-ٽيڪ- تم هو ستگروُ ساگر ڪي سم مئن هوُن سدرش مينا. ايڪ پَلڪ ڀي تم بن ميرا جڳ ۾ هوت نہ جينا.١- تم هو ستگروُ بادل ڪي سم ميرا من هئہ مورا. تجهڪو مئن نِت ائسي چاهت جئسي چاند چڪورا.٢- تم هو ستگروُ ٻوُند سوانتي چاترڪ سا من ميرا. ڀنوري ڪو جيون ڦوُل پاوتا تِيون مُجهہ درشن تيرا.٣- ڪهتا ٽيئون تجهہ بن ستگروُ ڪبهوُن ڌير نہ آوي. رئن دِوس تيري درشن ڪي مُجهڪو پياس ستاوي.۴-

- اوم ستنام ساکي - راڳ رامڪلي ڀڄن - ١ -

پرتيَڪش هئه پرميشور پوشڪ پريوُ پارگرامي جي-ٽيڪ-سمپٽي ساگر سَروَ سُوروُپا سَروَ سمانا سوامي جي. سَروَ سنيهي سمرٿ صاحب ساکي سپ سک ڏامي جي.١-نام نرنجن نر نارايڻ نِرهنڪار نشڪامي جي. نتوَر ناگر ناٿ نِسنگا نِرالنب نِرآمي جي.٢- اچل اڇيدا اٿل اڀيدا آتم انترڀامي جي. امر انادي اجر اڏاتي اگم اگاڌ انامي جي.٣- پاربرهم پرماتم پاون پريرڪ پوُرڻ ڪامي جي. ڪهي ٽيئون سُمرڻ پوُجن ڪر ڪرهوُن تاهِن نمامي جي.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-٢- جگتپتي پوُرڻ پرميشور دي يهه مُجهڪو دانا جي-ٽيڪ- ڪٿا شروڻ ڪر سنتون ڪي سنگ ڪروُن پريم رس پانا جي. منجل روُپ منوهر سوامي آپ ڪرو اُر ٿانا جي.١-شيل شوُچ شچ سنيم شيوا ڪروُن پرات سنانا جي. سم دم شرڌا ڏيرج ڌاري ڪروُن هري گن گانا جي.٢- اُپشم گيان وويڪ وگيانا ديکي ڀرم ڀُلانا جي. مکتي جُگتي آتم شکتي يکتي دي پرڌانا جي.٣- کهي ٽيئون ڪر جوڙ پُڪاري ميتو گروَ گمانا جي. اهم برهم ڪي نِشنا ديکي ديوو پد نربانا جي.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-٣- سووت جاگت نام جپيجي، گروُ چرني چت ديجي ري-ٽيڪ- پهلا ساڌن ڪر گروُ موُرت ڪا انتهڪرڻ مليجي ري. وِشيان تياگ هويه وئراڳي پاوِن پاٺ پڙهيجي ري.١- دوُجا ساڌن ڪر گروُ ڪي وچني گيان گگن ڳر

راڳ رامڪلي

ڪيجي ري. ست است ڪا ڪر ويچارا سار اسي سي ليجي ري.٢- تيجا ساڌن ڪر گرو
ديپڪ ڪا تامين ڌيان ڌريجي ري. شم دم شرڌا سماڌان سي اِندريان دمن ڪريجي ري.٣-
چؤٿا ساڌن ڪر گر قدرت ڪا ڪسڪو ناهن ڪهيجي ري. برهم پراپتي بنڌ هاني ڪر ائسا
موڪش گهيجي ري.٣- ڪهتا ٽيئون تين لوڪ ۾ نرڀيه هويه رهيجي ري. اڪڙ ڪلا ۾ امرت
برسي امر پيالا پيجي ري.٥- راڳ رامڪلي ڀڄن-٣- امرت ويلي اوُٺ جڳياسوُ قير
شواس ڪي مالا ري-ٽيڪ- ستگرو ڪي موُرت ڪا من ۾ ڌريئي ڌيان وشالا ري. گرو منتر
۾ سُرت سمائو جڳ سي هويه نرالا ري.١- ناڀ ڪمل سي پراڻ اٺائي دسم دوار ڪر
آلاري. ناد اناهت باجت تاهين سُنيئي شبد رسالا ري.٢- ناڙي ڪنڊلني ڪو
جاڳائي ڪولو انيو تالا ري. ڪوٽ روي ششي آدِ جوتي ڪا تهن پرچنڊ اجيالا
ري.٣-پاپ تاپ نهين هرش شوڪ پُن جهان نہ ڪال ڪرالا ري. ڪهي ٽيئون تهن چلڪر ديکو
آتم پرش اڪالا ري.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-٥- ستگرو ڪي سنگ گرمک جاڳي، هردم
هري گن گائو ري-ٽيڪ- ستگرو ڪي نِت سيوا ڪرڪي دل ڪو صاف بنائو ري. پوُرڻ شرڌا
سي آر انتر گرو ڪي چرڻ ڌيائو ري.١- ستسنگ سم سنتوش وِچارا اِنسي پريت لگائو
ري.چل ڪر موڪش مندر ڪي ماهين آتم درشن پائو ري.٢- بئٺ اڪيلا آسن ماري سُرتي
شبد ملائو ري. اننيہ اڀياس ڪري نِشواسر انيو جوت جڳائو ري.٣- ڪهتا ٽيئون
گرو پرسادي سُن ۾ سهج سمائو ري. من ڪي ڦرني سَروَ مِٽائي اپني گهر ۾ آئو ري.٤-

راڳ رامڪلي ڀڄن-٦- رام ڀڄن ڪي ويلا هئه يهه چيت سويري پراني ري. اُٺو غافل غفلت ڇوڙو موهه نيند ڪِيون ٺاني ري-ٽيڪ- پڙيه ڪرم سي نر تن پايا ڦِر ڦِر چارون کاني ري. هري سُمرن بن ورٿا کوئي ائسي يهه زندگاني ري.١- جس مايا سي موهه بڙهاڪي ڀئي اتي اڀيماني ري. وهه مايا بادل ڇايا سم اِڪ دِن هوگي فاني ري.٢- بالاپن کيلن ۾ کويا جورُو سنگ جواني ري. بوڙهاپن ترشٽا چنتا ۾ کويا مُوڙهه اگياني ري.٣- ڪهي ٽيئون اب ڀوگ راڳ تج هر سُمرو سُکداني ري. جنم مرڻ ڪا دُوک مِٽاڪي پائو پد نرباني ري.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-٧- جوئي رام مِلاوي مُجهکو اِس اوَسر ۾ ڀائي ري. تانکي اُوپر سَروَسُوَ واري پُوجُون مئن چت لائي ري-ٽيڪ- تانکي چرنون ڪي شرڌا سي سيوا ڪرُون سدائي ري. جهاڙُوُ پائُون سيج بڇائُون ڪرهُون چنوَر جهلائي ري.١- تانکي آگيا ماهِن چلوُن مئن ميٽوُن ناهِن رَجائي ري. تن من ڌن ڪي ڀيٽا ديوَئون ڀُولوُن ناهِن ڀلائي ري.٢- رام درس هِت مَگ ديکت هوُن رئن دِوس بلائي ري. ڪهي ٽيئون جو درس ڪراوي تان پر مئن بَلجائي ري.٣- راڳ رامڪلي ڀڄن-٨- آج هرديه ۾ آنند هويا هري ميري گهر آيا جي-ٽيڪ- چارون طرف ڪري چتسالي هيرا لعل جڙايا جي. اگر چندن پُن ڪنگُوُ ڪيسر عطر انبير لگايا جي.١- نرسنگهه نؤبت مردنگ ڀيري باجا بِغل بڄايا جي. سات سکي سي مِلڪر مئني منگلاچار منايا جي.٢- آج دِوس ڪرتارٿ هوئي سڦل ڀئي يهه ڪايا جي. من مندر ۾ جئه جئه هوئي دُوک درد سڀ جايا جي.٣-

ڪهي ٽيئون درشن پرسن سي سنسا شوڪ مٽايا جي. رئن ڏوس مئن رِل مِل تانسي پرمانند
ڪو پايا جي.۴- راگ رامڪلي پڄن-۹-هردم هرديه ۾ هري ڌيائو جڳونا
سڪل جهانا ري-ٽيڪ-سوارٿ ڪي يي ساٿي ساري انت ڪام نهين آنا ري. مگ پنٿي سم
جان ڪٽنب يهه ورتا نيهه لگانا ري.۱- تيري ديکت ڪيتي چل گئي رها نه ڪو سُلطانا
ري. اِڪ ڏِن تجهڪو يي هئه جانا ڪِسڪا يهه نه ٺِڪانا ري.۲- ساٿ نهين ڪڇ لي آيا
تم نهين ساٿ لي جانا ري. ميرا ميرا ڪهڪي مورک ڪاهِن ڪرت اڀيمانا ري.۳- ڪهي ٽيئون
جا سنت شرن ۾ چاهت جي ڪليانا ري. ساڌ سنگت بن ڪويه نه تَرِيئا ڀاکت ويد
پُرانا ري.۴- راگ رامڪلي پڄن-۱۰- سنتون ڪي ستسنگ ۾ جاڪر گوبند ڪي گن
گائو ري-ٽيڪ- ساڌ سنگت ڪي سيوا ڪرڪي هري سي هيت لگائو ري. رام نام ڪو پل پل
سُمري سڪلي پاپ مِٽائو ري.۱- اؤر ڀَوَن سڀ دڪميه تياگي اپني گهر ۾ آئو ري.
پانچ ڪوش ڪا کول ڪِواڙا آتم درشن پائو ري.۲- جيوَ ايش ڪي ڪٽي اپاڌي وِرتي
برهم سمائو ري. ڪهتا ٽيئون بنڌن توڙي نرڀيه نگر بسائو ري.۳- راگ رامڪلي
پڄن-۱۱-ستگرؤ ڪرپا ڪرڪي مُجهڪو ساچي سيک سُنائي ري-ٽيڪ- شواس شواس سي
سُمرن ڪر مئن آٺ پَهِر لِنوَ لائي ري. آشا ترشٽا ممتا تياگي من ڪي مئل مِٽائي
ري.۱- گرؤ منتر سي پريت لگائي اؤر باٽ بسرائي ري. آتم پد ۾ اِسٿِت هوڪر سهج
سماڌي لگائي ري.۲- جاگرت سُوَپن سُشوپت چوڙي تُريا تاڙِي لائي ري. نرڀيه گهر ۾

راگ رامڪلِي

واسا ڪرڪي يَمر ڪي چنت ڇُڪائي ري.۳- ڪهتا ٽيئون هرديہ ڀيتر انيو جوت جگائي ري. انتر باهر ڀيا اجيالا اوِديا رهي نہ رائي ري.۴- راگ رامڪلي ڀجن-۱۲- پراتڪال ۾ جاڳي پياري سُمرو هري ڪا ناما ري-ٽيڪ- نِدرا ناگن آلس شترو تانسي هو اپراما ري. انڪر رام ڀجن ۾ لاگو تج ڪر جوُتا ڪاما ري.۱- مات گري ۾ وچن ڪيئا تم سُمروُنگا شري راما ري. باهر آڪر ڀوگون ۾ ڪِيون ڀوُل گيا انجاما ري.۲- مات تات سُت تِريا ڪي سنگ سدا رهت اُلجهاما ري.ڪو نہ ڇڙاوي انت سميہ جب ڪال اتاري چاما ري.۳- رام ڀجن هِت توهہ مِلا هئہ منش جنم ايراما ري. ڪهي ٽيئون هري ڀجن ڪري تم پائو مڪتي ڏاما ري.۴- راگ رامڪلي ڀجن-۱۳- ايڪ نگر مئن اديت ديڪا جانڪي چال نِرالي ري-ٽيڪ- نير بنا اِڪ ساگر ديڪا جانڪي لهر ڪرالي ري. مڇ ڪڇ مانگر مڇلي تامين سَرِيتا جات اُڇالي ري.۱- پرش نپُنسڪ بانجهہ ناري ڪو جنميا پوُت سُڇالي ري. روُپ نہ رنگ نہ انگ اسيڪا سَڪل سرشٽي وِستالي ري.۲- بانجهہ نپُنسڪ سي سُت اپجيا شويا جاهِن وشالي ري. جنمت مات پتا ڪو ماري ساري سرشٽي گهالي ري.۳- بادل بن تان ورشا برسي بن روي ششي اجيالي ري. ڪهي ٽيئون جو يهہ پد بوُجهي سو جن هويہ سُڪالي ري.۴- راگ رامڪلي ڀجن ۱۴- ري من گيان چڪشوُ سي ديڪو ساڪي سَروَ نواسي هئہ-ٽيڪ- اَستي ڀاتي اوُر پريہ روُپ سي آتم سڀ گهٽ واسي هئہ. نام روُپ جگ جيوَ ايش ڪي ڪلنا سيهين ناشي هئہ.۱-

راگ رامڪلي

دوُڌ گهرت جيون سيڪي انتر وياپڪ سو اوناشي هئہ. پوُرن ايڪ وِيوُ وستوُ وَهہ ويدانِتِن
ڪو ياسي هئہ.٢- برهم اکنڊ ادويت انامیہ ست چت آنند راشي هئہ. ڪهي ٽيئون سو
پرتيِکش جانو ساڪي سُوئيم پرڪاشي هئہ.٣- راگ رامڪلي پجن-١٥- يهہ شڪشا اُر
ڌرنا ري من، يهہ شڪشا اُر ڌرنا ري-ٽيڪ- ڌيرج ڌرم ديا ڪو ڌاري ستڪرمون ڪو ڪرنا
ري. ستپرشون ڪا ستسنگ ڪرڪي آگيا ماهِن وِچرنا ري.١- ڪام ڪروڌ مد لوڀ موهہ
پُن پانچ وِشيہ ڪو هرنا ري. ڪوُڙ ڪپٽ ڇل چوري ياري ڏاڪاپن سي ڏرنا ري.٢- ديهہ
گيهہ ڪي ممتا تياڳي شرن رام ڪي پڙنا ري. هري نام ڪا سُمرن ڪرڪي ڀوساگر سي
ترنا ري.٣- ستگروُ سي نِج گيان پايڪي برهمانند من پرنا ري. ڪهي ٽيئون اس آنند
ماهين من ٻُڌ ارپن ڪرنا ري.٤- راگ رامڪلي پجن-١٦- ورٿا جنم گنوايا ڪِيون
تم، ورٿا جنم گنوايا ري-ٽيڪ- سيوا سُمرڻ يگيہ دان سي مانش تن يهہ پايا ري. ساڌ
سنگت نهين ڪبهوُن ڪيني دُرجن ڪا سنگ پايا ري.١- پاپ ڪرم بَهُہ ڇل وَل ڪرڪي ڌن ڪو
بهُت ڪمايا ري. دين جنون ڪو دان نہ دينا نهين خرچا نهين کايا ري.٢- گنگا آدي
تيرٿون ۾ جا ڦِر ڦِر جنم بِتايا ري. آتم تيرٿ ڪو نهين پرسيا گيان گنگہ نهين نايا
ري.٣- ياو يڪتي نشڪام ڪرم تج ڪاميہ ڪرم ڪمايا ري. ڪهتا ٽيئون يوگ وشيہ ۾
شواس امول لٽايا ري.٤- راگ رامڪلي پجن-١٧- ڪِس ڪا ڪر نہ گمانا ري من
ڪِسڪا ڪر نہ گمانا ري-ٽيڪ- انتڪال ۾ اِس تن ڪو جب ڇوڙ چليگا پرانا ري. تب

هي يهه تن چڪشا اوُپر جل جاوت شمشانا ري.۱- ڌن دؤلت پي تِر نہ رهت هئہ نهين تِر محل مڪانا ري. مات پتا سُت دارا ڪو تج توهہ اڪيلا جانا ري.۲- جگت مُسافرخاني ۾ تم دو دِن ڪا مهمانا ري. آخر اِسڪو ڇوڙ چلينگي تيرا يهہ نہ ٺِڪانا ري.۳- راوڻ ڪؤرَو هرناڪس ڪا رها نہ نام نِشانا ري. ڪهي ٽيئون تم تانتي هري جپ جانتي هو ڪليانا ري.۴- راگ رامڪلي پجن-۱۸- ساچا سو سنياسي جانو ساچا سو سنياسي ري-ٽيڪ- نام رُوپ ميہ سَروَ جگت ڪو، نشچيہ جانت ناسي ري. ديهہ گيهہ ڌن دارا سُت سي، جو نِت رهت اُداسي ري.۱- ڪام ڪروڌ مد لوڀ موهہ ڪي، ڪاٽ ڏئي جهن ڦاسي ري. آشا ، ترشٽا وشيہ واسنا، جانڪي سَروَ وناسي ري.۲- اهنتا ممتا چنتا تياڳي، ٻَنا جو ايش اپاسي ري. ڪهتا ٽيئون برهماتم لک، پاوت سُک اوناسي ري.۳- راگ رامڪلي پجن-۱۹-صاحب تيري در پر ميري، هردم توبهہ زاري هئہ-ٽيڪ- ساڌ سنگت ۾ سُنيئا جب مئن، پريوُ نيايڪاري هئہ. تب سي ميري هرديہ پيتر، پيہ اپجِي ات ياري هئہ.۱- ڪام ڪروڌ مد موهہ ممت ۾، مئني عمر گذاري هئہ. نا جانوُن ڪيا هوگا مُجهہ پر، يهہ چنتا هرواري هئہ.۲- داون پالڪ پاپ هرَن تم، مهما ويد اُچاري هئہ. ائسا سُن ڪر شيگهر مئني، تيري اوٽ نِهاري هئہ.۳- پهلي ڪي اگهہ ڪميا ڪيجي، تم هري پرم اداري هئہ. ڪهي ٽيئون اب سُمتي ديجي،پيهي وِنيہ هماري هئہ.۴- راگ رامڪلي پجن-۲۰- شِروڻ ديڪي سُنلي ساڌو، اديت پي اِسرارا جي-ٽيڪ-اِڪ چينتي سُسرال چلي لي،

سنگ ۾ سکي اپارا جي. ڦوڪ مار اس رستي کي سپ، ديئا اُڙايہ پھاڙا جي.١-
اس چينتي ني نوَ من انجن، پايا نئن منجھارا جي. اوُنچي منزل چڙھ کر ديکا،
نظر پڙي نہ اکارا جي.٢- اس چينتي ني کوٽي کنچر، بانڌا نِچ چرنارا جي.
ان ھاٿيون کو ڦينک ديئا لي، ساگر کي اس پارا جي.٣- کھي ٽيئون اس چينتي سنگ مئن،
پايا آنند پارا جي. اِس چينتي کو سو جن پاوي، جو ھئہ گروُ کا پيارا جي.٤-

-اوم ستنام ساکي-راڳ پرياتي ڀڄن-١-

پاربرھم ھئہ اگم اگوچر، ساکي سُويم پرڪاشي-ٽيڪ- نانا وِڌِ جگ ماهِن رچائي،
اديت جون چؤراسي. تامين رھتا آپ وياپڪ، الک پرش اوِناشي.١- برھما وشٹوُ
شنکر ڪٿپتي، يتي ستي سنياسي. گايہ گايہ تِھن پار نہ پاوت، سَروَ مؤنِ رھ جاسي.٢-
کھي ٽيئون سو منگل داتا، دک پنچن سک راسي. جو تِس ڏياوي مکتي پاوي، ٽوُٽي تان يم
ڦاسي.٣- راڳ پرياتي ڀڄن-٢- ري من ھري کا سُمرڻ کرلي، شرڌا من ۾ ڌاري-ٽيڪ-
ھري سُمرن بن اؤري ساڌن، جنم مَرن نھين ٽاري. ھري سُمرن ھي تتکشڻ تجھکو،ڀَو
ساگر سي تاري.١-ھري سُمرن کي مھما پاري،ويد پُران اچاري. ھري کا سُمرن نِشواسر
کر، جي سک چاھو پياري.٢- ھري سُمرن سي ھيت کرو تم، ڦرنا سَروَ نواري.
ھري سُمرن کا امرت پيکر، پاوو موکش دواري.٣- ھري سُمرن کي ويلا ھئہ يھہ، کھتي

راڳ پرڀاتي

سنت پُڪاري. ڪهي ٽيئون هري سُمرو تانتي، مانش ديهه منجهاري.٢- راڳ پرڀاتي ڀجن-٣- پرات سميه ۾ جاڳي پراڻي، بولو مک سي هري ڪا نام-ٽيڪ- پرات ڪال اُٿ ديو لوڪ ۾، سُر ڳڻ ڌيان لڳاتي هئن. آپس ۾ مِل هري جس ڳاوين، پيوَت پر ڪر امرت جام.١- پرات سميه اُٿ سنت سَروَهي، آتم ديو ڌياتي هئن. من چت لين ڪري تِس ماهين، ديکت سڀ گهٽ آتم رام.٢- ڪهتا ٽيئون پراتڪال ۾، جاڳت ڪو ٻڙياڳي هئه. جو جن جاڳي امرت چاکي، پوُرڻ هو سڀ تانڪي ڪام.٣- راڳ پرڀاتي ڀجن-٤- امرت ويلي ڳرمک جاڳي، ڳروُ ڪا شبد ڪمائو ري.ٽيڪ- پهلا پد پوُرڪ سي ميلي، دوُجا ميلو ريچڪ سي، ڪميڪ سي ڦِر هرديه انتر، سارا شبد چلائو ري.١- پهلا پد تم برهم پڇانو، دوُجا مانو آتم ڪو. الٽ سُلٽ ڪر سُمرن تانڪا، پانچون پيد مٽائو ري.٢- شبد ڳروُ ڪا سيپ سمانا، دو پد دو ڀُڙ جانِ تِسي. ايڪ روُپي موتي تامين، اپني وِرتي لڳائو ري.٣- ڪهتا ٽيئون پوُرڻ ڳروُ سي، سُمرڻ ڪي وِڌ لي ڪرڪي. اجپا جاپ جپي نِشواس، نرڀيه نڳر بسائو ري.٤- راڳ پرڀاتي ڀجن-٥- امرت ويلي امرت برسي، پيوو پرڪر پيالا ري-ٽيڪ- يوڳي پوُرڻ يوڳ ڪلا سي، دسمين ڌيان لڳاتي هئن. يوڳانندميه امرت پيوَت، هويه مڳن متوالا ري.١- ڳياني پوُرڻ ڳيان ڪلا سي، آتم ڌيان لڳاتي هئن. برهمانندميه امرت پيوَت، مار پرم ڪو پالا ري.٢- پريمي پوُرڻ پريم ڪلا سي، ڳوبند ڪي ڳڻ ڳاتي هئن. رام ناميه امرت پيوَت، من ڪو ڪري اُجالا ري.٣- پراتڪال اُٿ جئسي پي سڀ،

امرت رس کو پيتي هئن. کهي ٽيئون ٽيون تم پي پيوو، جگ سي هويہ نِرالا ري.۴- راگ پرياتي
يڄن-٦- شواس شواس ۾ گرمک هردم، گرو ُ کا شبد کمائو ري-ٽيک- لعل املھ
هئہ اُر کوٺي ۾، لگا پرم کا تالا هئہ. شبد ڪُنجي سي کولي تانکو، ديکو اؤر دِکائو
ري.۱- ديھ ڌرڻ ۾ هئہ ايک ڪوُنئا، آنند امرت تامين هئہ.شبد رسي سي من گهٽ پرکر،
پيوو اؤر پلائو ري.۲- بدن بغيچا اِندريہ ترُوَر، گيان ڌيان ڦل ڦوُلا هئہ. شبد
لکٽ سي تانکو ليکر، کائو اؤر کِلائو ري.۳- جن جن گروُ کا شبد سُمريا،
سَريا تِنِکا کاجا هئہ. کهي ٽيئون تم گروُ کرپا سي، گروُ کي شبد سمائو ري.۴- راگ
پرياتي يڄن-۷- امرت ويلي اوُٺ جگياسوُ، آتم کا نِت ڌيان ڌرو-ٽيک-گنگا
جمنا کاشي آدک، جگ ۾ تيرٿ جيتي هئن. آتم سم نا تيرٿ کوئي، تامين نِت سنان
کرو.۱- اِندرلوک روي چندرلوک لئون، لوک برهمادي جيتي هئن. آتم جئسا لوک نہ کوئي،
تامين نِت اِستان کرو.۲- شبد روُپ رس اِسپرش آدي، وِشيون کي رس جيتي هئن. آتم کي سم
رس نا کوئي، تانکا نِت هي پان کرو.۳-کهي ٽيئون برهما شِو وشٽوُ، آد ديوتا جيتي
هئن. آتم جئسا ديوَ نہ کوئي، تانکا نِت گن گان کرو.۴- راگ پرياتي يڄن-۸-
آد شبد ۾ سُرت لگاکي، سُمرڻ کر هروار منا-ٽيک- آد شبد هئہ سڀ کا آدي،
تامين لائو سهج سماڌي. جيوَ ايش کي چوڙ اُپاڌي، چيتن لک اِکسار منا.۱-
آد شبد کي هستي ڌاري، جيوَ چراچر وَرتت ساري. ڦوُل رهي سڀ تاهِن سهاري، تان بن

جڳت اسار منا.٢- آد شبد کا هوت اُچارا، سپ جيوون کي گهٽهِن منجهارا. سمجهي
تانکو کوئي پيارا، جانکو ست ويچار منا.٣- کهي ٽيئون جو گروُ گم جاني، آد شبد
کو سو پهچاني. تم يي گروُ گم من ۾ آني، سُمرو تِهن سدوار منا.۴- راگ پرياتي
پجن-٩-ري من مِل توُ الک پرش سي، مِلني کا يهہ ويلا ري-ٽيک- جگ کي ساري
بنڌن توڙي، وِشيہ واسنا سي من موڙي. جوگ جُڳت ۾ من کو جوڙي، کرلي جنم سُهيلا
ري.١- سداچار ۾ رهکر نِشدِن، بانڌو آسن پدم سِڌاسن. انترمک هو هرديہ
۾ سُن، ناد اناهت هيلا ري.٢- ايڙا پنگلا اُلٽ سُلٽ کر، سُشمن انتر سُرت شبد
ڌر. ڌيان لگا يي تِرکٽي پيتر، ديکو اديت کيلا ري.٣- کهي ٽيئون گروُ شبد سهاري،
ورتي چڙهائو دسم دواري. نِج نِربيج سماڌي ڌاري، کرو برهم سي ميلا ري.۴- راگ پرياتي
پجن-١٠- عجب عجائب قدرت همکو، ستگروُ ديو لکائي. اِس قدرت کو جو جن
جاني، سو ميرا گروُ پائي-ٽيک- سواس ماس بن پنڇي پنجري، ديکت رهت اُداسي. قوُٽي
پنجر نهين کهن جاوي، اچل رهي اِوناشي.١- ايک ورکش پر سم دو پنڇي، نام کام
پن جانکي. اوُنت سميہ ايک هو جاتي، پيد مِٽت سپ تانکي.٢- اوُپر موُل ڊار هئہ نيچي،
تروُور ايک انوُپا.تامين نِت اِک پنڇي کيلت، ڌرکي تين سُوروُپا.٣- ايک باغ ۾ چار
ورکش هئن، تان پر پنڇي ايکا. ورکش ورکش پر پن پن وَپ ڌر، کرتي کيل انيکا.۴- کهي ٽيئون
بن پر اِک پنڇي، آت جات نپ ماهين. پانچ نام ڌر پانچ کام کر، ديکت نئن نہ

تاهين.۵- راڳ پرڀاتي پڇن-۱۱- برهم گيان بن کبهوُن من ڪا، سنسا ڀرم نہ جاوت هئہ-ٽيڪ- چار ويد ڇن پُراڻ اٺارهہ، آگم سَروَ اڏيين ڪري. پاوين ٻهہ وِڌ ڪٿا سُناوي، تو من نؤر نہ پاوت هئہ.۱- ڪيس بڙهايہ ڀيوُت لڳاوي، ڀهٽي تن پر ڀيک ڌري. پاوين در در الک جڳاوي، تو من شانت نہ آوَت هئہ.۲- ورت نيم ڪر مندر پوُجي، سنڌيا سُمرڻ پاٺ ڪري. پاوين تيرٿ دان ڪري ٻهہ، تو من سک نا راوت هئہ.۳- گهر ڪو تجڪر بن ۾ جاڪر، پاوين تپسيا ڪٺن ڪري. ڪهي ٽيئون بن برهم گيان ڪي، ست پد من نہ سماوت هئہ.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-۱۲- پرميشور ڪا سُمرڻ ڪرلي، شرڌا سي هروار منا-ٽيڪ- مانش تن ۾ جو تم اپنا، چاهت هو نستار منا. تو هري سُمرڻ ۾ اِڪ پل ڀي، انتر ڪيي نہ ڏار منا.۱- جو پل جاوي هري سُمرن بن، سوئي جان اسار منا. سو پل سڦلا جان جسي ۾، ياد رهي ڪرتار منا.۲- پل وسري پل ياد رهي هري، يهہ نا سُمرن سار منا. ساچا سُمرن جانو سوئي، ٽوُٽي نا ڪب تار منا.۳- ستگروُ سي لي سُمرن يڪتي، سواسون سواس اُچار منا. ڪهتا ٽيئون هري ڪو سُمري، پائو موڪش دوار منا.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-۱۳- شبد گروُ ڪا هئہ سکدائي، سڪلي دوُک مِٽاوَت هئہ-ٽيڪ- انتڪال ۾ آڪر جبهين، يم ڪي دوُت ڏراوت هئن. شبد گروُ ڪا ياد ڪرَن سي، نِڪٽ نهين وي آوت هئن.۱- ساگر اپني لهرون سي جب، بيڙي ڪو ڪمپاوت هئہ. شبد گروُ ڪا ياد ڪرَن سي، بيڙا سو تر جاوت هئہ.۲- گهور جهنگل ۾ مارن هِت جب،

دشمن گهيرا لاوت هئہ. شبد گرو ڪا ياد ڪرَن سي، ويري سڀ ڪِيئہِ پاوت هئہ.٣- تانتي گرو ڪا شبد نہ ڀولو، سنت سيي سمجهاوت هئن. ڪهتا ٽيئون شبد گرو ڪا، هردم لاج بچاوت هئہ.٤- راڳ پرڀاتي پجن-١٤-جي تم هري سي مِلنا چاهو، چار شِڪشا ييي ڌارو ري. -ٽيڪ- پرٿمي پوجن سُوَلپ سادا، ساتوِڪ چڪنا پاون هو. نيم ٽيم سي پراڻ رڪشا هِت، اپني مُک ۾ ڌارو ري.١-دوُجا اَرڌ رات ڪو اٿڪي، نئن نيند سي ڪول ذرا. ساوڌان هو يتن ڪري تم، آلس غفلت ٽارو ري.٢- تيجا بئنو جايہ اڪيلا، جهان نہ ڪوئي آيہ سڪي، بن پروَت ڪي ڪندرا هو وا، هووي گنگ ڪنارو ري.٣- چؤٿا پؤرڻ شرڌا ڌاري، ستگرو سي تم منتر لي. ڪهتا ٽيئون ارٿ سَهِت سو، سواسون سُواس اُچارو ري.٤- راڳ پرڀاتي پجن-١٥- مانش چولا اوُجل مِليئا، تانڪو داغ لگانا نا-ٽيڪ- ڪام داغ هئہ ڪروڌ داغ هئہ، لوڀ موهہ مَد داغ ٻري. اِن داغون سي پاون تن ڪو، غافل گندا بنانا نا.١- پيد داغ هئہ پرم داغ هئہ، ڪوڙ ڪپٽ چل داغ ٻري. بڙا داغ هئہ اوِديا ڪيرا، تان سنگ جيءُ مِلانا نا.٢- ڳرجن ڪي سنگ داغ لگت هئہ، تانڪي سنگت ترت تجو. سنتون ڪي سنگ داغ مِٽت هئہ، تانسي پريم هٽانا نا.٣- داغي نر ڪب بني نہ اوُنچا، نيچي ڳرتا جاتا هئہ. ڪهي ٽيئون مت داغي هو تم، يهہ مم وچن ڀُلانا نا.٤- راڳ پرڀاتي پجن-١٦- جاڳو جاڳو ميري مَنوا، موهہ نيند سي جاڳو ري-ٽيڪ- جمنا نيڪا ڦير جمو نا، مرنا نيڪا ڦير مرو نا. ڦِر ڦِر جمنا ڦِر ڦِر مرنا، ڀُنرُڪِتي ڪو تياڳو ري.١-

ڪانا نيڪا ڦِر نا ڪانا، پينا نيڪا ڦِر نا پينا. ڦِر ڦِر ڪانا ڦِر ڦِر پينا، ٻنرُڪِتي نهين لاگو ري.٢- جاڳن نيڪا ڦِر نا جڳنا، سونا نيڪا ڦِر نا سونا. ڦِر ڦِر جڳنا ڦِر ڦِر سونا، ٻنرُڪِتي سي ڀاڳو ري.٣- جاڳت ڪو نا تَسِڪر لوُٽي، سوتي ڪو هي لوُٽت هئہ. ڪهي ٽيئون تم نِدرا تياڳي، هري چرني انوُراڳو ري.٤- راگ پرياتي ڀڄن-١٧- هري مندر ۾ هري براجي، تانڪا تم ديدار ڪرو-ٽيڪ- پرم منوهر هري مندر يهہ، نِت هي تيري ساٿ رهي. دوُر گمن ڪي نانهِن ضروُرت،اِس پر هي اعتبار ڪرو.١- اپني رهني ڪارڻ هري ني، جوڙا سندر مندر يي. چؤراسي ۾ مندر ائسا، اؤر نہ ڪو ويچار ڪرو.٢- مانش تن هي هري مندر هئہ، مهما جانڪي ويد ڪهي. چار پدارٿ ڪا يهہ ڪيندر، تانڪا تم نستار ڪرو.٣- ڪهي ٽيئون جي سک ڪو چاهو، هري مندر ۾ هري ديکو. هري ڪو سُمرو هري ڪو سيوو، هري هي سي نِت پيار ڪرو.٤-راگ پرياتي ڀڄن-١٨- جس ڪارڻ تم آيا جگ ۾، ڪاريہ سو اب ڪرنا ري-ٽيڪ- پرميشور ني نر تن دينا، مانوَ بَنِني ڪي ليبي. مريادا سي مانوَ بنيئي، پشوُ ڀاو ڪو هرنا ري.١- ديوي سَمپَتِ ڪي گڻ جئسي، ويد ٻُراڻون ماهِن لِکي. ڪميا اهنسا آدي لڪشڻ، اپني اُر ۾ ڌرنا ري.٢- مانش ديهہ ڪي پاني سي هي، مانوَ تم نا هو سڪتي. ساڌن سمپن هوڪر مانوَ، ستگروُ شرڻي پڙنا ري.٣- هري جَڳت ٻُن اپني ليبي، آپيوڳي تم بن جائو. ڪهي ٽيئون مئن ميرا تياڳي، هري لک ڀِوَ سي ترنا ري.٤- راگ پرياتي ڀڄن-١٩- ڪوج

رهي جس پاربرهم کو ، سو توُن اپنا آپ سهي-ٽيڪ- ڪاهي ڪارڻ ڪوجو هري ڪو، جل
ٿل جهنگل مندرون ۾. تيري سي ڀن اوُر نہ ڪوئي، سُمر شووهم جاپ سهي.١- سوُريہ
جئسي روشن ڪو هي،اهنِش ڪوجت گگن اندر. ڀوُل ڀرم ۾ ڪوجت ٽِيون تم، جگ ڪا
مائي باپ سهي.٢- وامديو شڪديو سداشِوَ، وسشٽ نارد وياس مُني. اِتيادِڪ سڀ
ڪهتي تم هئن، نارايڻ نِشپاپ سهي.٣- ويد شاستر ڀُن پُراڻ ڪهين سڀ، تم هو برهم
سَروُپ سدا.ڪهي ٽيئون يهہ نِشچيہ ڪريئي، مِٽ جاوي سنتاپ سهي.٤- راگ پرياتي ڀجن-٢٠-
گروُ ڪرپا سي جو مُجهہ مِليا، سو سڀ ڪول سُناتا هوُن-ٽيڪ- بهُت جنم سي ڀيتي
آئي، دوڙ مات ڪي گودي ۾. ائسي ديا ڪري سنگروُ ني، دوڙ نهين وَهہَ پاتا هوُن.١- داسوهم
ڪا منتر نِشدِن، شرڌا سي مئن رٽتا تا. سنگروُ ني دا ڪو هر لينا، اب تو سوهم
گاتا هوُن.٢- چؤراسي لک يونِيون اندر، ڦِرّ ڦِر چڪر لگاتا تا. ڪرمون ڪو هي
ڪاٽ ديئا گروُ، اب تو ڪهان نہ جاتا هوُن.٣-بهُت جنم سي جهگڙا ميرا، ڌرم راج سي چلتا
تا. ڪهي ٽيئون گروُ رَگڙ مِٽائي، هري رنگ ۾ اب راتا هوُن.٤- راگ پرياتي ڀجن-٢١-
ساڌ سنگت ۾ امرت ورشي، شرڌا سي تم ڀيجي ري-ٽيڪ- ساڌ سنگت ۾ وچن سُڌا ڪي، ساڌوُ
ورشا ڪرتي هئن. چل ڪرڪي تهن اُس امرت ڪو، ڀيڪر ڀُگ جيجي ري.١- پانچ ڀانت
ڪي امرت ڪهيئي،تامين چار تو نقلي هئن. پنچم امرت جگ ۾ ساچا، ٽِسڪا آنند
ليجي ري.٢- برهم گيان ڪا امرت ساچا، ويد مُني بتلاتي هئن.اُسي سُڌا رس ڀيني سي هي،

جنم مرڻ دک ڇيڇي ري.٣- جن جن ني يهہ امرت پيئا، ستگروُ سي لي پيئا هئہ. کهي ٽيئون جي پينا چاهو، ستگروُ شرڻ گهيڇي ري.٤- راڳ پرياتي پڇن-٢٢- سوهم سوهم سُمرو ساڌو، سُرت لڳاکر شواسن سي-ٽيک- ايڙا پنگلا سُشمن اندر، سُمرو گروُ کا شبد نِرنتر. پراڻ اپان کي يکتي ليکر، شواس آتائو ناسن سي.١- سنتون کا يهہ گوپيہ ڌن هئہ، جِگياسُئون کا يهہ جيوَن هئہ. سُمرت تانکو وي نِشدِن هئن، سمجهہ پڙي اِتهاسن سي.٢- پراڻ اپان کي هئہ يهہ پاشا، سپ شواسون ۾ تانکا واسا. هرديہ ۾ سو کرت پرکاشا، سمجهي کو اپياسن سي.٣- کهي ٽيئون جو سوهم سُمرهِن، جنم مرڻ دک تانکي نِسرهِن. نرييہ هو سو جڳ ۾ وِچرهِن، امرلوک کي واسِن سي.٤- راڳ پرياتي پڇن-٢٣- امرت ويلي اوُنچي سُوَر سي، سُمرو اوم هري هري-ٽيک- اوم ايش کا نام آدارا، سِمرو تِسکو بارمبارا. يُو ساگر سي اترو پارا، سپ دک جاوهِن ٽري ٽري.١- اوم ايش کا نام انادي، بيڄ منتر هئہ آد جُگادي. يوگي سمري لايہ سماڌي، مُنيڄن سُمري گهڙي گهڙي.٢- اوم سوهم سي پرکٽ جانو، اوم برهم کا واچک مانو. اوم منوهر گيت پڇانو، امرت رس کي جهڙي جهڙي.٣- کهي ٽيئون يهہ گروُ منتر هئہ، من جيتن کا تيز تنتر هئہ. هري مِلني کا يهہ ينتر هئہ، ديکو پستک پڙهي پڙهي.٤- راڳ پرياتي پڇن-٢٤- برهم لوک ۾ برهم براڄي، تامين هويہ پراپت ري-ٽيک- برهم لوک يهہ مانش تن هئہ، جانکي اپما ويد کهي. لوک اِسي ۾ برهم مِلت هئہ، بات کهي مئن ست ست ري.١-

چؤراسي لک يونييون اندر، برهم درش نا هويہ کهين. جئسي پشپ هِماچل شِل پر، هووي نا کب اُتپت ري.٢- اهم برهم ھِ برهم اهم ھِ، اوت پروت يهہ گيان سهي. ائسي پوُرڻ برهم گيان سي، من کي ميتو کَلپت ري.٣- کهي ٽيئون جهڻ مانش تن ھِ، برهم درش کو پايہ ليبا. ڏن ڏن جنم اُسي کا جانو، ڏن ڏن اُسکي مت گت ري.٤- راگ پرياتي ڀجن-٢٥-
آتم کانکشي آتم کي هِت، آتم کا اپياس کرو-ٽيک- جو جن پريم لگاکر جسکا، نِشدِن سُمرڻ کرتا هئہ. سوئي تانکو اوَس مِلت هئہ، يي من ھِ وشواس کرو.١- ديوَ نَدي پُن شواسون کا جيون، چلت اکنڊ پرواهہ سدا. آتم کا تِيون سُمرڻ کرکي، سنشيہ سيهين ناس کرو.٢-آتم شِروڻ آتم کيرتن، آتم کا کر چنتن هي.آتم هوُن مئن اِسي ياو سي، دوُر ديهہ اَڌياس کرو.٣- گروُ کو تن من دکشڻا ديکي، آتم کي گم ليجي ري. کهي ٽيئون تم سُمري تانکو، آتم ماهِن نِواس کرو.٤- راگ پرياتي ڀجن-٢٦-
گووند کي گن گاتي، من کو آنند آتا هئہ-ٽيک- مڇلي کو جيون آنند آتا، سديوَ گهري پاني ھِ. بوُکي کو بهُہ آنند آتا، جيون جيون يوجن کاتا هئہ.١- موُضي کو جيون آنند آتا، مايا کي بهُہ جوڙن سي. دانوير کو آنند آتا، جيون جيون ڊرِويہ لُٽاتا هئہ.٢- کهي ٽيئون رُچي جانکي جانسي، آنند انسي آتا هئہ.يکتون کو تِيون آنند آتا، جيون جيون هري گڻ گاتا هئہ.٣- راگ پرياتي ڀجن-٢٧- باهرمُکتا کو تم تياگي، انترمُک هو جائو ري-ٽيک- انترمُک جو سدا سُکي سو، باهرمُکيبا رَهت دکي.

باهيہ وستوُ کو باهر تياڳي، اندر سُرت جَمائو ري.١- اندريہ گهاٽ پر بئٺ ڍُگون سي، باهيہ وِشيہ کو يوگ رهي.يوگت يوگت ترپتي يئي نا، اب تو اُنتر آئو ري.٢- باهر مُکتا ناري کو جيون، کلنک ٻهہ لڳ جاتا هئہ. تئسي باهرمُک وِرتي کر، مت تم دوُک اُنائو ري.٣- کهي ٽيئون تن هري مندر ۾، ٻهہ وِڌ باجي باجت هئن. گروُ کرپا سي نِج وِرتي کو، اهنِش تاهِن لڳائو ري.٤- راگ پرياتي ڀجن-٢٨- جاڳ جڳياسوُ جيت هري جپ، جاڳ جڳياسوُ جيت-ٽيک-ست شبد سُن شِروڻ جاڳي، هؤن مئن سنسا دُرمت ڀاڳي. ڀاڳي ڀرم کي ڀيت.١- جاڳي نيتر رام کي درشن، پيک پيک سي هووَن پرسن. راڇهِن هري رنگ ريت.٢- جاڳي رسنا هرگن اُچري، وِشيہ واسنا وِش رس وِسري. ايک اَمِئہَ رس پيت.٣- جاڳي اِڙا جاڳي پنگلا، جاڳي شرتان گاوي منگلا. گاوي هرگن گيت.٤- کهي ٽيئون جو ائسا جاڳي، تانکو يم کا دوُک نہ لاڳي. پايي گروُ سي پريت.٥- راگ پرياتي ڀجن-٢٩- اپني انتر جهاتي پائي، ديکو پرش اَکال ري من.ٽيک- گروُ موُرت ۾ نرتي لائو، گروُ شبد سي شُرتي مِلائو. کولو انيَو خيال ري من.١- دسم دواري دم دمائي،امر ديوَ کا درشن پائي. توڙو جم کا جال ري من.٢- کهي ٽيئون چل آس گهر ماهين، مئن توُن کال کرم جهن ناهين. آنند پايہ وِشال ري من.٣- راگ پرياتي ڀجن-٣٠- دوُر ديش هئہ جانا تجهکو، اوُٺ مسافر کرو تياري-ٽيک- ساٿي تيري گئي سويري، لاڳي تمکو نِدِرا پياري.١- غافل غفلت کر نا اِتني، منزل هئہ اَتي دوُر تمهارِي.٢-

جاڳي اپنا سَمَر سنڀالو، اَڀهين تم ڪرڪي هوشياري.٣- ڪهي ٽيئون سڀ سنت پُڪاري، ڦير نہ مِلهئن ائسي واري.٤

- اوم ست نام ساڪي - راڳ آسا ڀڄن - ١ -

رام مِلن پڙهہ پاني، ري تم پائو جهاني ، من ايڪانتي، هووي شانتي-ٽيڪ- تاپ ڪليشا پاپ مِٽائو، سُن ڪر سنتن باني.١- چارون ساڌن ڪو تم ساڌي، ڌيان ڌرو دِن راتي.٢- ستگرُو سي مِل سَمر سُک پائو، ڀيد پرم هري پراني.٣- ڪهي ٽيئون هري سُمرڻ ڪرڪي، لکلي اپني ذاتي.٤- راڳ آسا ڀڄن-٢- گرُو درشن ڪو مئن جاتا، ري تم سُنهو تاتا، رَهن نہ پاتا، پريم ستاتا-ٽيڪ-بهت دِنون سي بِڇڙا مُجهہ سي، دل ڪو درد ڏکاتا.١- گرُو درشن بن تن من ميرا، رئن دِوس تڙڦاتا.٢- جب جب ياد پڙت ستگرُو ڪي، نئنون سي نير بهاتا.٣- ڪهتا ٽيئون ستگرُو ڪي بن، اؤر نہ موهِ سُهاتا.٤- راڳ آسا ڀڄن-٣-پريوُ مِلن ڪا يهہ ويلا، ري تم جاڳو چيلا، جڳ هئہ ڪيلا، دو دِن ميلا-ٽيڪ- سُت دارا پانڊوَ پريوارا، انت سميہ ڪو دي نہ سهارا. جائينگي آپ اڪيلا.١- مِٽيا هئہ سڀ مال خزانا، تامين ممتا ڪر نہ ديوانا. ساٿ نہ چلهئن اڌيلا.٢- ساڌ سنگت ۾ بئٺ سُجانا، نام جپي ڪر نِج ڪليانا.ڪال نہ ديوي نيلا.٣- ڪهي ٽيئون اب ڪر هوشياري، ڦير مِلي نا ائسي واري.ستگرُو ڪي چل گيلا.٤-

راڳ آسا ڀڄن-۴- ڪرو سنتون ڪا سنڱا، ري من لاڳي رنڱا، هووي چنڱا، جئسي ڳنڱا-ٽيڪ-
سَنڪ جَنڪ سِڌِ سُر نر ڳياني، پايا سنگ سي پد نرباني، ڳِرهي هو پاوين ننڱا.١-
مڪتي مندر ڪي چؤ دربانا، تامين ستسنگ هئہ پرڏانا. ڪيجي ڏار اُمنڱا.٢- چندن سنگ
جِمر هو ترو چندن، سنتون سنگ تِمر ڪَل هو سجن. هووي ڪيٽ پرنڱا.٣- ستسنگ
سُرترو ويد بتاوَهِن، ڪهي ٽيئون سڀ آش پڇاوهِن. ميٽي مستڪ انڱا.۴- راڳ آسا
ڀڄن-۵-اِوديا نيند تياڳو، ري تمر جلدي جاڳو، ڀو تي ڀاڳو، ڳرو پد لاڳو-ٽيڪ-
سُوپني سمر جانو سنسارا، پانچ وِشيہ تي هويہ نيارا. من ۾ ڏار وِراڳو.١- آشا
ترشڻا ممتا ماري، پانچ ڪليش وِڪار نِواري. ايشور ۾ انوُراڳو.٢- مات پتا سُت
تيِيہ پريوارا، سوارٿ ڪي سڀ جانو پيارا.توڙو تمنا تاڳو.٣- ڪهي ٽيئون لي ڳرو سي
ڳيانا،نِج آتمر ڪا ڏرلي ڏيانا. پرمانند رس پاڳو.۴- راڳ آسا ڀڄن-٦-
ستڳرو شرڻي آيا، ري مئن درشن پايا، پاپ مِٽايا، آنند ڇايا-ٽيڪ- درشن ڪرڪي
پرسن هويا، تن من ڪي سڀ سنڪٽ کويا. سُک ڪي ماهِن سمايا.١- ستڳرو وچن سُنا
مئن جبهين، ڀيد ڀرم سڀ مِٽِيا تبهين. آتمر گهر ۾ آيا.٢- ستڳرو ڪا جب درشن
ديڪا، ڌرمراج ڪا چوُڪا ليڪا. جنمر مرڻ دک جايا.٣- ڪهي ٽيئون ڀَئي ڀاڳ وِشالا،
مِليا ستڳرو دين ديالا. چرڻ ڪمل چت لايا.۴- راڳ آسا ڀڄن-٧-
رام نام ڳڻ ڳائو ، ري من دير نہ لائو، سهج سمائو، شانتي پائو-ٽيڪ- جاڳو تمر

غفلت کو ڇوڙي، گرو منتر ۾ چِت کو جوڙي. مايک خيال مِٽائو.١- مانش جنم ديئا هري داتي، کاهي وِشيون ماهِن گنواتي. هري ڀڄ سڦل بنائو.٢- جگ کي سڀ تم بنڌن توڙي، موهه کٽنب سي من کو موڙي، ڀکتي ماهِن لگائو .٣- کهي ٽيئون ويدن فرمايا، ستسنگ ۾ کر سڦلي کايا. گرو کي سيوَ کمائو.٤- راگ آسا ڀڄن-٨-

برهم گياني برهمانند ماهِن جهوُلندي-ٽيڪ- نام روپ مِٽِيا ست برهم جانَندا، آپنا سُوروُپ ايک برهم مانَندا. جگت ماهِن سُويَم روُپ ديک ڦوُلندي.١- شير جِيون جگت ماهِن ايِيہ ڏولتي، اهنم برهم اهنم برهم بات بولتي. برهم ڀاو کي نہ کيي راهه ڀوُلندي.٢- کمل ڦوُل جيون جگت بيچ رَهت هئہ، سدا توش ماهِن مگن کڇ نہ چهت هئہ. گيان نشي ماهِن مست هويہ گهوُلندي.٣- ڀيد ڀرم ڇيد کرم ميٽ واسنا، کهت ٽيئون ڏار سدا برهم ڀاونا. راگ دويش ماهِن کيي ناهِن ڇوُلندي.٤- راگ آسا ڀڄن-٩- سنت سنگ ڀاگيوان کوئِي کرندا-ٽيڪ-سنت سيا سڄن جهان آيہ جُڙندي، امرتميہ گيان کٿا تاهِن ٽُرندي. سنتن دا واکيہ سُن ڀرم ٽَرندا.١- گام سيا راج سيا ديوَ سيا ۾، ايها نہ ويچار سنت سيا ۾. سنتن دي سنگ ماهِن رنگ چڙهندا.٢- اِندر لوک وشٽوُ لوک برهم لوک ۾، ايها سک ناهِن جيها سنت اوک ۾. سنتن کي درشن سي نئن ٺرندا.٣- جنم جنم کيري جَڊِي کرم ڦلندي، سنت سڄن نيک تدي آيہ مِلندي. کهي ٽيئون سنت سنگ کاج سَرندا.٤- راگ آسا ڀڄن-١٠- ميري تو وِنيہ سُنو ڀريوُ ڀياري-ٽيڪ-رئِن دِوس

من بيچ سَروَ جهُرندي، شوک سنڌوُ ماهِن سپ جاندي لُڙهندي، کروُڻاميہ آپ کرو همين کِناري.١- کال روُپ ڊُشت جن گهير مارندي، ڏشون ڊِشا آگ ديکي همين جارندي. ديا سنڌوُ دوُر کرو کشت هماري.٢- رکشا کرو ويگ نهين لائو ديريِئان، اؤر اوت ناهِن پڙي شرڻ تيريِئان. تيري بنا ناهِن کوئي دوُک نواري.٣- کهي ٿيئون دوش سپ معاف کيجيئي، آپ هو ديال اَپيہ دان ديجيئي. هار پڙي آن اب تيري دواري.٤- راگ آسا ڀڄن-١١- رام دا ڀڄن کرو ميري پياري-ٽيک-رام دا ڀڄن کري سوئي بَنديا، رام دي ڀڄن بن جانو گنديا.رام دا ڀڄن ڀَو پار اُتاري.١- ڦُول خوشبوءِ بِنا نهين موهندا، منش ٿِيون ڀڄن بن نهين سوهندا. رام ڀڄن سي هي يش هويہ اپاري.٢- پاپي کر پاپ بَهُہ مايا جوڙندا، آوي نهين کام تاهِن انت لوڙندا. رام کي ڀڄن بن نرک سِڌاري.٣- منش تن پايہ جو نہ ڀڄن کرندا، کهي ٿيئون انت دکي هويہ مرندا. تانتي تم رام ڀڄو سنت پُکاري.٤- راگ آسا ڀڄن-١٢- مايا کي اَڌِين سي نہ هويہ بندگي. -ٽيک-لوڀ کا اڌين نهين ساچ بولندا، کروڌ کا اڌين نهين بات تولندا. کامي کري ناهِن نِڄ اوُنچ زندگي.١- موهہ کي اڌين کو نہ بوڌ آوندا، مان کا اَڌِين نهين نؤر پاوندا. اپيماني ناهِن کري کيي وَندگي.٢- پيد کا اڌين نهين ايک جووندا، پرم کا اَڌِين نهين سوُک سووندا، موُڍ کيي بولي ناهِن باني چندگي.٣- من کا اڌين نهين فرض جانَندا، غرض کا اڌين نهين عرض مانَندا. کهي ٿيئون دميي لي نہ

راهه رِندگي.۴-راگ آسا پجن.۱۳- مؤڊ منش ديهه کو تو ورتا رولندا-ٽيڪ.
ساڌ سنگ ماهِن کيي ناهِن آوندا، مؤڊن کي سنگ ڊِن رئن ڊاوندا. مُک سي نہ کيي رام
نام بولندا.۱- پاپ کي کمائي کر پيٽ پالندا، ڌرم کي نہ راهه ماهِن نيک چالندا.
آنون يام اؤرون کي هي عئب کولندا.۲- کام کروڌ لوڀ موهه ماهِن گهارندا، شيل شؤچ
گيان ڌيان ناهِن ڌارندا. کهي ٽيئون ساچ جؤٽ ناهِن تولندا.۳- راگ آسا پجن-۱۴-
ائسي. ميرا من وسي رام ۾-ٽيڪ- بالک کا من جئسي کير وسندا، مڇلي کا من
جئسي نِير وسندا. بؤکي کيرا من جئسي وسي طعام ۾.۱-سانپ کيرا من جئسي وسي مَنِيِيان،
کؤکر کا من وسي ڌام ڏَنِيِيان. لوڀي کيرا من جئسي وسي دام ۾.۲- کهي ٽيئون کؤنڄ من
پؤٽ وسندا، کڇؤئون کا من جئسي اَنڊي ڏِسندا. کامي کيرا من جئسي وسي وام ۾.۳-
راگ آسا پجن-۱۵- من کي مارن والا وِرلا گياني-ٽيڪ-ڌاتؤ کي مارن والي
ديکي بهٽِيِيا، بؤٽي کي جارَن والي پيکي کيتِيِيا. پنڇي کي مارن والي کيتي کماني.۱-
کان کي کٽاني والي کيتي ديکِيا، پيک کي بناني والي کيتي پيکِيا. ڌيان کي ڌارن والي
بهٽي ڌياني.۲- پوَن کي روکن والي بَهٽ جوگِيِيا، جگ کي ٺگن والي بهٽ نوگِيِيا.
ويد کي وکيان والي بهٽ وکياني.۳- اؤر سيي کرم هئن سُگم ڌارنا، کهي ٽيئون کٺِن
ايک من مارنا. جوئي من ماري سوئي وِير وگياني.۴- راگ آسا پجن-۱۶- پريؤ
دي مِلاني والا ساڌؤ سنگ هئہ-ٽيڪ- جئسي تال نِير پهلي سَرِت رَلندا، ندي کيرا نير

جايہ سنڌؤ مِلندا. سنڌؤ سي مِلاني والا ندي انگ هئہ.١- جئسي نر پهلي جا وزير پيتندا، يوُپ سي وزير ميل دک ميتندا. نِرپ سي مِلاني والا منتري ڍنگ هئہ.٢- جئسي قوُل بيچ جايہ چينتي بئنندي، قوُل سنگ جايہ قِرِ ناکر چڙهندي. ناکر سي مِلاني والا پشپ پَنگ هئہ.٣-کهي تيئون تئسي ساڌ سنگ کرلي، ساڌ سنگ برهم پايہ پيد هرلي. ساڌ سنگ ماهِن چڙهي رام رنگ هئہ.٤- راگ آسا پجن-١٧- بندي هري گڻ کِيون نهين گاتي، اِقرار کيیا اِقرار کيیا-ٽيک- جهن تمکو پئدا کينا، نِت ديوَت کانا پينا. کِيون تانسي پريم نہ پاتي.١- جهن ديکن ليئي نئنا، ديئي بولن هِت بئنا،کِيون تانسي نيهہ نہ لاتي.٢- جهن دينا جيوَ پرانا، من بُڌي ۾ گيان وگيانا. کِيون تانکي رنگ نہ راتي.٣- کهي تيئون نِشچيہ مانو، سپ داتِ هري کي جانو. کِيون سُرت نہ تاهِن سماتي.٤- راگ آسا پجن-١٨-جي چاهو کليان، ڌرو هري کا ڌيان، سُنو سُنو اي سُجان، پريوُ کو پلانا مَت پوُلکي-ٽيک- هري ساٿي تيريَ آدي انت کا، مت نام ڀلائو پگوَنت کا. جپو جپو پگوان، پائو سوُک مهان.١- کِيون جگ کي پَڙي هو جنجال ۾،کچ چلتي نہ تيري نال ۾،يهہ جوُنا هئہ جهان، سچا پريوُ پهچان.٢- سدا ساڌ سنگت ۾ جايکي، کهي تيئون بئنو چت لايکي. تجي تن ايمان، کرو هري گڻ گان.٣- راگ آسا پجن-١٩- مانش کي تن کو پا کرکي، تم هري گڻ گاتي کِيون نهين. سنتون کي سنگ ۾ جا کرکي، تن سڤل بناتي کِيون نهين-ٽيک- يهہ هيرا امولک نر تن هئہ کِيون کؤڙي بدلي

گنواتي هو. وِشيون سي هٽا ڪرڪي من ڪو،هري ڀڄن ۾ لاتي ڪِيون نهين.١- پاپون ۾ پڙ
ڪرڪي تمني، ڪِتني هي ڪشٽ اٺائي هئن. اب شانتي سک کي پاني هِت، شڀ ڪرم ڪماتي ڪِيون
نهين.٢- نِت پيٽ ڪٽنب کي پالن هِت، ڪيون سواس امول ڱنواتي هو. ڪهي ٽيئون آک کي
ڦل ڇوڙي، تم آم ڪو کاتي ڪِيون نهين.٣- راگ آسا ڀڄن-٢٠- شري رام ڪا نام
بڙا جگ ۾، تم آسڪو ڀُلائو نا ڪيي-ٽيڪ- جو اپني هِت ڪو چاهت هو، تو يهه
سنتون ڪا مانِ ڪها. سڀ جيوَ جگت کي رام روُپ لک، ڪسڪو ستائو نا ڪيي.١-
جن ڀوگون ۾ سک مانت هو، وي آخر دک هي ديتي هئن. وِش روُپ وِشيہ ۾ پڙ ڪرڪي،
شڀ سميہ بِتائو نا ڪيي.٢- جو هويہ سڪي تن من ڌن سي، سڀ جيوون ڪا اُپڪار
ڪرو. يهه جيوَن هئہ ڀُٽيہ هيت مِلا، تم پاپ ڪمائو نا ڪيي.٣- نِج ڌرم سار سڀ
وستوُ سي، يون ويد پُراڻ بتاتي هئن. جو ڪِتني مشڪل آوي ڀي، تو ڌرم گنوائو نا ڪيي.٤-
ڪهي ٽيئون هري ڪا ڀڄن ڪرو، هري ڀڄن بنا ڪو سنگ نهين. يهه ڏار شڪشا من
ماهِن سدا، ڦِر گرَڀ ۾ آئو نا ڪيي.٥- راگ آسا ڀڄن-٢١-سُن پنڊت برهم
سماجي، تم لي شِڪشا ستگروُ کي-ٽيڪ-پرتِيَڪش آتم ڪو نا جانَت، پاربرهم ڪو دوُر
پَڇهانت. بات نہ سوُجهت گهر کي.١- لهر ترنگ چڪر جل ايڪا، موُرک مانَت تاهِن
انيڪا. گياني ڪو گَم جَرَ کي.٢- سنگهہ اَجا سنگ آپ ڀُلايا. اوُر سنگهہ نِج روُپ
لَکايا. ذات ڀُلي تِس پرَ کي.٣- ڪهي ٽيئون جسڪو برهم مانت، سو توُن هئہ يهه ويد

بکانت. چوڙ نظر ناري نر کي.۴- راگ آسا ڀڄن-۲۲- سُن شِشِيہ همارِ
ڀُکتي، کرو اِس وِڌ ڀڳوَت ڀکتي-ٽيڪ-ست کرمون کا صابُن لائو، پاپ کرم کي
مَئِل مِٽائو. اوُجل انتهڪرڻ بنائو، گرُوُ پد لائو نِرتي.۱- ٽِر کر بئٺو آسن
ماري، ڌارڻا ڌيان سماڌي ڌاري. من کا کِئيپ وِکِئيپ نِواري، شبد ۾ لائو سُرتي.۲-
گيان ڊنڊي کا ماري سَٽکا، توڙو ڀيد ڀرم کا مٽکا.مِٽ جاوي سڀ جم کا کٽکا،
لائو آتم وِرتي.۳-جو جن کرتي يھ اڀياسا، امراپور سو پاوَت واسا. کھي ٽيئون
کر سڀ دک ناسا، پائو جيوَن مکتي.۴- راگ آسا ڀڄن-۲۳- مَئن سيوَ گران کي
پائي، سَکي ديوو موهِ ٻَڌائي-ٽيڪ-ڀھٽ جنم سي ڀَٽڪ رهي ٿي، تن من ۾ اتي پيڙ
سهي ٿي. گرُوُ اپني چرڻ لڳائي.۱- گلي گلي ۾ ڦِرت دکاري، کويہ نہ بوُجهَت بات
هماري. گرُوُ اپني پاس بنائي.۲- مات پتا موهِ ڀَئن نہ ڀائي، نِبل کروُپ نهين
چترائي. گرُوُ کرپا کر اپنائي.۳- کھي ٽيئون گرُوُ کييا اپکارا، جائوُن گرُوُ پئہ مَئن
بلهارا. جهن من کي آس پڄائي.۴- راگ آسا ڀڄن-۲۴- گرُوُ راکو چرنن پاسا،
يھ ميري هئہ ارداسا-ٽيڪ- پاني ڀرکي لکڙي لائوُن، جهاڙوُ دي گهر صاف بنائوُن. سيوَهوُن
بارھ ماسا.۱- ڦوُلون کي مئن سيج سڄاکي، تان پر تمکو شيَن کراکي. چندن کا دوُن
واسا.۲- گنگا جل سي چرن پکاروُن، پان کري مَئن پاپ نِواروُن. ڌاروُن اُر وِشواسا.۳-
کر جوڙي کر کهتا ٽيئون، جِيون تم چاهو ٽِيون مئن سيئوُن. ديوو نِکٽ نِواسا.۴-

راگ آسا ڀڄن-٢٥- ڪر من هري چرنن ڪي آسا، اِس جگ سي هويہ اداسا-ٽيڪ- اؤر آسري جيتي جگ ڪي، جھوُٺا جان دِلاسا.١- جگ جھوُٺا جگ ڪي نر جھوُٺي، جھوُٺا تان ڀرواسا.٢- جگت آسرا جن جن لينا، تاهِن ڀڙي جم ڦاسا.٣- ڪهي ٽيئون لي شرڻ هري ڪي. جانتي هو دک ناسا.٤- راگ آسا ڀڄن-٢٦- ري من ابهين هويہ سُجاگ، غفلت ڪا ڪر تياگ-ٽيڪ- ڪرمي جِيون ڪرمن ۾ جاڳي، ڌرمي ڌرم ڌرن ۾ جاڳي. ٽِيون ڪر هري انوُراگ.١- يوڳي جِيون يوڳن ۾ جاڳي، جوڳي جوگ ڪرن ۾ جاڳي. ٽِيون هري ڪي پد لاگ.٢- ساڌڪ جِيون ساڌن ۾ جاڳي، پانڪ پاٺ پڙهن ۾ جاڳي. ٽِيون هري سُمرن جاگ.٣- ڪهي ٽيئون تج نيند اوِديا، ڌارو هرديہ آتم وديا. کولو اپنا ڀاگ.٤- راگ آسا ڀڄن-٢٧- ري من جپلي هري ڪا نام-ٽيڪ- امرت ويلي اٿ ڪر ڪيجي، رام ڀڄن ڪا ڪام.١- جھوُٺي جگ ڪي ڪام تياڳي، ليوو هري ڪي شام.٢- سنتون ڪي سنگ نِشدِن رهڪي، پريم ڪا پيلي جام .٣-ڪهي ٽيئون هري سُمرن ڪرڪي، پائو سک وِشرام.٤- راگ آسا ڀڄن-٢٨- ري من آتم ڪا ڌر ڌيان-ٽيڪ-تن ڪا جھوُٺا ڀرم نِواري، اپني دل ۾ ڊبڪي ماري. ديکو شري ڀڳوان.١- پانچون ڪي تم پريتي هرلي، پانچون ڪو نِج وَش ۾ ڪرلي. گروُ سي ليڪي گيان.٢- بَٺ اڪيلا چنتن ڪرييي، من ڪي ساري ڦُرني هرييي. اپنا آپ پڇان.٣- ڪهي ٽيئون سڀ سنسا توڙي، نِج آتم ۾ وِرتي جوڙي. پائو پد نِربان.٤- راگ آسا ڀڄن-٢٩- ري من امرت ويلي جاگ-ٽيڪ-

ستگرؤ ساگر مهي ٻڳ ماڻڪ، گيان ڌيان کي موتي لاکي. دؤر کرو ڏرپاڳ.١. تن من
إندريان ڦر جگر لهوو، سار سرت ۾ سگرتي ديوو. يوڳ وِڌيه سي پاڳ.٢. سنت سمائيم
۾ تم جاڻو، امر ڪٿا سُڻ پاپ مِٽائو. چوڙ دويش اوڙ راڳ.٣. کهتا نيئون وِلدب
نه کيجي، برهمانند رس ايهين پيجي. ترشٽا کا کر تياڳ.٤. راڳ آسا ڀڄن-٣٠-
تُہ جڙتا تن احنکارا، تؤ آتم روُپ آدارا-ٽيک-جڙ چيتن ميه سرشٽي ساري، مايا جڙ
دک روُپ اساري. تؤن چيتن جاننهارا.١. جنم مرڻ هئه اِس تن کيرا، تن سي سنبند
نحين ڪڇ تيرا. تؤن اجر امر اوِڪارا.٢.ڪرتا ڀوڪتا آنا جانا، انتهه ڪرڻ کي
جانِ سُجانا. تؤن اڪرِيه اَچل اَپارا.٣. ڀؤک پياس هئه ڌرم پران کي، ٽيئون هرش شوک هئه
من کي. تؤن ساکي سڀ سي نيارا.٤.راڳ آسا ڀڄن-٣١- کر برهم ديش ديدارا، لي
گيان گرؤ سي پيارا-ٽيک- کوتِ ڀؤمي جل اگن پرکاشا، کوتِ پَوَن ڀُن کوتِ آکاشا.
سڀ جيسي هو وِستارا.١. کوٽي برهما وشٽؤ شنکر، کوٽي روي سسي سربتي سرؤر.
يي جامين ليه هو سارا.٢. کهي ٽيئون تِهن سو جن ديکي، جيوَ برهم جو اِک کر پيکي. وو پاوت
آنند اپارا.٣. راڳ آسا ڀڄن-٣٢- جِهن رام نام گڻ گايا، هري تانڪا دؤک
مِٽايا-ٽيک- رام نام پرهلاد سُمريئا، ڌيان هري کا ڌروَ ني ڌريئا. هري ٽنکو
درس دِکايا.١. انت اجاميل رام اُچارا، گج ني آڌا رام پُکارا، هري تانکو
مُکت کرايا.٢. رام نام شبري ني لينا، پريم جتايؤ هري سي کينا، هري ٽنکو

ڏام پنايا.٣- ڪهي ٽيئون تم پي هري ڏيائو، هري سُمرن سي سپ سُک پائو. يهہ ڪرلي
سڦلي ڪايا.٤- راگ آسا ڀجن-٣٣- پهج رام نام سُکڏاما، اِس جگ سي هو
اُپراما-ٽيڪ- مات پتا سُت بانڌوَ پائي، جوُئي سپ ڪي جانِ سگائي. نهين سات چلي
نِج واما.١- مال خزانا سَئنا ساري، پوگ پدارت محل اتاري. نهين سات چلي ڪڇ
داما.٢- بَهُہ چل گئي توَ آنڪون آگي، اب تڪ جاگي توُن نہ اپاگي. نهين سُنيئا ڪال
دماما.٣- ڪهتا ٽيئون سُنو پياري، وچن اموڪ سنت اچاري. هري ڀجلي تج سپ
ڪاما.٤- راگ آسا ڀجن-٣٤-نِج آتمرام پڇان، منش ڪر ڪام توُن پيهي.
لي گروُ سي آتم گيان، پائو پوُرن پد نِربان، منش ڪر ڪام توُن پيهي-ٽيڪ- دو دِن جگ ۾
تم هو مسافر، جوُنا تج اپيمانا. انت سميہ ڪوئي ڪام نہ آوي، جانڪا ڪرت گمانا.
تج موهہ ممت نادان، ڏرو تم دل ۾ هري ڪا ڏيان.١- پانچ تتوَ ڪي هئہ يهہ ديهي،
تامين پنڇي پرانا. اُڙ جاوي جب پران اِسي سي، تبهين جرت مَسانا. تم ڀجن ڪرو ڀگوان،
اوُر دي هاٿون سي ڪڇ دان.٢- ڪهي ٽيئون ڪر گذر غريبي، تياگي مانُ بڙائي، دين دکيئون
ڪي سيوا ڪرلي، ڪِسڪي ڪر نہ بُرائي. يهہ ويدون ڪا فرمان، ڏار لي هرديہ ماهِن سُجان.٣-
راگ آسا ڀجن-٣٥- مَئن آيہ پڙا هوُن دوار، شرڻ ۾ راکلي پريوُ. تم دين بنڌوُ
داتار، ڪرو يهہ وِنيہ ميري سويڪار، شرڻ ۾ راکلي پريوُ-ٽيڪ- تم هو سپ گڻ
سَمپن سوامي،مَئن هوُن اوُگڻ کاني.تيري در ڪا مَئن بيکاري. تم هو پوُرڻ داني. تم سپ

جڳ پالنهار، مُجهي هئہ تيرا نِت آڌار.١- مهما تيري هئہ اَتي ڀاري، پار نهين مئن پائوُن. مئن اَلپَگيہ تم سَروَگيہ سوامي،ڪئسي توَ گن گائوُن. تم هو الک اپار، نيت نيت ڪهتي ويد پُڪار.٢- سَروَ اور سي هويہ نِراسا،شرن تمهاري آيا. تيري شرڻ نربيہ پد ديتي،سنتون ني يهہ گايا. ڪهي ٽيئون ڪرو رکوار، ديهہ موهہ نربيہ پد نِرڌار.٣-

راڳ آسا پچن-٣٦-ستگر نہ بِسارو، نہ بِسارو. اپنا هي داس جانِ همين پار اتارو-ٽيڪ- مئن موُنڍ اگياني هوُن پرڀوُ داس تمهارا، تم سَروَ ڪلا سمرٿ گروُديو همارا. دک درد سَروَ ٽارو، سَروَ ٽارو، سَروَ ٽارو.١-ڀوَسنڌ ماهِن ڊوُب رهي هئہ ميري نئيا، گروُديو تاهن پار ڪرو بَنِڪي کِوَئييا. نِج بِرد تم سمڀارو، تم سمڀارو،تم سمڀارو.٢- اِس جڳت ماهِن ڪويہ نهين ميرا سهارا، ڪهي ٽيئون تين لوک ماهِن تيرا آڌارا.تم اپني ديا ڌارو، ديا ڌارو، ديا ڌارو.٣-راڳ آسا پچن-٣٧-

ڪرلي بندگي، ڪرلي بندگي، ڪرلي بندگي ڪرلي، ڪرلي بندگي ڪرلي-ٽيڪ-جس منش ني بندگي ڪِيتي، تِس هاري بازي جيِتي. تم ڌيان هري ڪا ڌرلي، بندگي ڪرلي.١- بندا هويہ ڪري نا بندگي، تِس وئرٿ جانو زندگي. نا سواس امولک هرلي، بندگي ڪرلي.٢- ڪهي ٽيئون اگر سُک چاهو، ڪر بندگي سب سُک پائو. ڀوَ ساگر سي تم ترلي، بندگي ڪرلي.٣-

راڳ آسا پچن-٣٨-نام هري ڪا پَلا نہ دينا، جيوَن اپنا رُلا نہ دينا. -ٽيڪ- مانش چولا درلڀ پايا، رام پچن بن وِرٿا جايا. ائسا ويلا هاٿ نہ آوي،

ڪِيون تمر مؤرک پاپ ڪماوي. پاپ ڪري تن گنوا نہ دينا.١- رام نام بن ڪوئي نہ تيرا،
ڪِيون ڪهتي هو ميرا ميرا. پريمر سي پريؤ ڪي گڻ گائو، جنمر مرڻ ۾ ڦير نہ آئو. پريمر لگا
ڪر هٽا نہ دينا.٢- هلت پلت تيرا هري ساتي، جؤني تن ڌن گهوڙي هاتي. رام نام
ڪا جاپ جپيجي، ڪهي ٽيئون ڀؤسنڌ تريجي. ڀؤ ۾ چت ڪو ڏلا نہ دينا.٣-راگ آسا
ڀجن-٣٩-شڀ ڪرمون سي پريتي ڪرلي،پاپ ڪرم سڀ من ڪي هرلي-ٽيڪ- شڀ ڪرمون ڪا
ڦل سُڪدائي، پاپ ڪرم ڪا ڦل دڪدائي. جو تمر پؤرڻ سُک ڪو چاهو، پُٽيہ ڪرم سي چيِت
لگائو. ڌيان ڌرم ڪا دل ۾ ڌرلي.١- پاپي پاپ پيار سي ڪرتا، ڪرني سي وَهہ ناهين
ڊرتا. جب اسڪي ڦل ڪو پاوَت هئہ، دکي هويہ ڪي پڇتاوت هئہ. تانتي پاپون سي تمر ڊرلي.٢-
شڀ ڪرمون سي شڌ من هووي،شڌ من سي هري درشن جووي. هري درشن بن شانت نہ
آوي،ڪهي ٽيئون يهہ سنت بتاوي. نيڪ ڪرمر ڪر ڀؤ سي ترلي.٣- راگ آسا ڀجن-٤٠-
اؤٺو مسافر جاگو دو ڍِن رهنا ري. غفلت نيند تياگي ڪولو تمر نئنا ري-ٽيڪ- ٿوڙي
ڍِن ڪا پاهُن هو ڪِيون اِتنا ڪيئا پسارا هئہ. پران پنڇي جب چلي سات تب ڪڇ نهين چلني هارا
هئہ. موهہ بڙهاڪي دک ڪِيون پائو ڍِن رئنا ري.١- بڙي بڙي راجا مهاراجا ڇوڙڪي سڀ
سامان گئي. راوڻ باڻاسُر هرڻاڪش ڪميڪرڻ بلوان گئي. مايا بڙهاڪي پايا
چت ۾ نہ چئنا ري.٢-دؤر ديش اؤر راهہ ڪٺن هئہ اِسڪا تمر ويچار ڪرو. ڪهي ٽيئون شڀ
ڪرمر ڌرم ڪا ٽمر لي ترت تيار ڪرو. ويد پُراڻون ڪا يهہ مانو تمر ڪهنا ري.٣-

راگ آسا ڀڄن-۴۱-هي سنگروُ بيڙا تار تار تار، تيري شرڻ هوُن-ٽيڪ- ڀَوَساگر
۾ نير اپارا، پريوُ مِلي نا موهِہ ڪنارا. آپ ڪرو ڀَوَ پار پار پار، تيري شرڻ هوُن.۱-
ڀَگ ڀَگ ۾ بَهُہ پاپ ڪيئا مَئن، بَديبون ڪا سِر ڀار ليئا مئن. پاپ ڪرو پَريهار هار هار،
تيري شرڻ هوُن.۲- ڌرم ديا ڪڇ ڪرم نہ ڪينا، جپ تپ پوُجا دان نہ دينا. ناهِن
ڪري شڀ ڪار ڪار ڪار، تيري شرڻ هوُن.۳-ڪهي ٽيئون مَئن هوُن اپراڌي، ايڪ نِمڪ نهين
ڀڪتي ساڌي. اپني ڪرپا ڌار ڌار ڌار، تيري شرڻ هوُن.۴- راگ آسا ڀڄن-۴۲-
هو ست چت آنند روُپ روُپ، نا توُن جيوَ هئہ-ٽيڪ- تم هو برهم اچل اِوناشي، سَرِو
وياپڪ سُويَم پرڪاشي. ويد ڪهت توَ اوُپ اوُپ، نا توُن جيوَ هئہ.۱- تم هو پاوَن پرش
نِسنگا، پاپ پٽيہ ڪا لڳي نہ رنگا. تجهہ ۾ ڇايہ نہ ڌوُپ ڌوُپ، نا توُن جيوَ هئہ.۲- تم هو
سڀ جگ ڪا آڌارا، سڀ سي مِليئا سڀ سي نيارا. ڀوُپون ڪي هو ڀوُپ ڀوُپ ڀوُپ، نا توُن جيوَ هئہ.۳-
ڪهي ٽيئون يهہ نِشچيہ جانو، اپني ڪو تم چيتن مانو. هرو ڀرم تَم ڪوُپ ڪوُپ ڪوُپ،
نا توُن جيوَ هئہ.۴- راگ آسا ڀڄن-۴۳- پريما ڀڪتي دي دان دان دان، پريوُ عرض هئہ.
-ٽيڪ-پريم ڀڪتي ۾ من يهہ ڦوُلي، توَ گن گاوت تن يهہ ڀوُلي. ڌروُن تمهارا ڌيان ڌيان
ڌيان پريوُ عرض هئہ.۱- پريم تيري ۾ نِشدِن رووان، نئن نير سي تن من ڌووان. ڪروُن پريم
رس پان پان پان، پريوُ عرض هئہ.۲- ڪهي ٽيئون هري ڪرپا ڪيجي، پريم ڀڪتي ڪا پيالا ديجي.
هرو ڪروڌ مَد مانُ مانُ مانُ، پريوُ عرض هئہ.۳- راگ آسا ڀڄن-۴۴- مڪتي پدارٿ

مڪتي پدارٿ گر سي مانگو ري. اِوديا ڪي نر نيند تياڳي جلدي جاڳو ري-ٽيڪ- نام روُپ
جڳ مِٿيا جانو، اَستي ڀاتي پريہ آتم مانو. رئن دِوس تم آتم پد ۾ ڏر انراڳو ري.١-
اپني من ۾ اُپشم ڌريئي، يوڳ وِشيہ سي هردم ٻريئي. انڌ ڪوُپ جڳ
مها ڀيانڪ سي تم ڀاڳو ري.٢- شم دم شرڌا ڌار سُڄانا، سماڌان اُپرام ڌيانا.
تِتِڪشا ڪو تم هردم ڌارو ڪيي نہ تياڳو ري.٣- ڪهي ٽيئون ڪر موڪش آشا، ڀوَ
يوڳن سي هويہ نِراشا. گروُ چرڻون ۾ ڀاوَ ڀڪتي سي گرمُک لاڳو ري.٤- راڳ آسا
ڀڄن-٤٥- گرمُک پيارا گرمُک پيارا نام اچارو ري. سنتون ڪا سنگ ڪرڪي اپنا
جنم سُڌارو ري-ٽيڪ- ڏشٽ پُرشون ڪا سنگ تياڳي، ست پرشون سي ڪر انراڳو. تانڪي باڻي
شرڌا سي تم هرديہ ڌارو ري.١- پانچ ٺڳون سي نا آپ ٺڳائو، گروُ چرنون ۾ چيِت لڳائو .
ڪوٽي سنڪلپ وِڪلپ ساري من ڪي ٽارو ري.٢- ڪهي ٽيئون گروُ نام سُمريئي، ڀَوساگر سي
پار اُتريئي. جنم مرڻ ڪا ڀاري دک جو تاهِن نِوارو ري.٣-راڳ آسا ڀڄن-٤٦-
ڀَڪت هري ڪو ڀَڪت هري ڪو لاڳت پياري جي. ڀڪتون ڪي هري ذات نہ ديکي، آپ
اُباري جي-ٽيڪ-ڀڪت پرهلاد وِڀيشڻ دوئي، نِشِچر ڪُل ۾ اتپن هوئي.ائسي ڀي
هري ڀَوساگر سي پار اتاري جي.١- بالميڪ دو ڀيِل چنڊالا، دونون ڪو هري ڪيئا نِهالا.
اجاميل پاپي ڪي هري ني پاپ نِواري جي.٢-ڪبير جُلاها سئنا نائي، جاٽ
ڌنا سڌنا ڪاسائي. ناما ڇيپا پُن رويداسا هري ني تاري جي.٣- ڪهي ٽيئون هري ڪرم

نہ پيکت، نِج پکتون کي دوش نہ ديکت. چارون يُگ ۾ نِج پکتون کي ڪاج سنواري جي.۴-

راڳ آسا پجن-۴۷- اوم هري اوم هري، هري اوم بول. اوم بنا اۋر نہ بولو هري اوم بول-ٽيڪ-اوم مؤل ويدون ڪا منتر ، اوم وَش ڪرني ڪا جنتر. انتر باهر اوم وياپڪ هرديہ ماهين ٽول.١-اوم گٽپتي سؤريہ چندر هئہ، اوم شڪتي هري شنڪر هئہ. اوم نرگڻ سگڻ رؤپ هئہ ديکو شاستر کول.٢- اوم آتم برهم انادي، ايڪ جان ڪت پيد اُپادي. گيان ڌيان وگيان سوَروپا جانو اوم امول.٣- اوم اڪشر کو سُمري جوئي، من وانڇت ڦل پاوي سوئي. ڪهتا ٽيئون اوم جاپ سي پائو ڌام ادول.۴-

راڳ آسا پجن-۴٨- جيوَن هئہ دِن چار پراني، جيوَن هئہ دِن چار-ٽيڪ- اؤٽت بئٺت هري گن گائو، ساڌ سنگت کي ٽهل ڪمائو. پؤل نہ بُري سنگت ۾ جائو، ساچي ڪرلي ڪار.١- سَروَ جنون سي پريم بڙهائو، پؤل نہ وير ڪِسي سي پائو. رنچڪ ڪِسڪي دل نہ دکائو، ديا سَروَ پر ڌار.٢- سپ جيوون ڪا هِت هي ڪيجي، اوَگن ڪو تَج گن کو ليجي. ڪَٽُڪ وَچن ڪِسِڪو نہ ڪهيجي، ميٺي وچن اُچار.٣- ڪهي ٽيئون ڪڇ مانُ نہ ڪريئي، پاپ ڪرم سي هردم ڈريئي. پؤري گرؤ کي شرني پڙيئي، جانسي هوئہ اُڌار.۴-

راڳ آسا پجن-۴٩- دو دِن ڪا مهمان هئہ تم دو دِن ڪا مهمان-ٽيڪ- سئر ڪرن هِت تيرا آنا، هويا هئہ ڦِر هوگا جانا. يهہ نهين تيرا ديش سُجانا، ڪاهي ڪرت گُمان.١- پنڇي ڪر ترُوَ رئن بَسيرا، اُڙ جاتي جِيون هوت سويرا. تِيون چِن پل هئہ رهنا تيرا،

جپلي شري ڀڳوان.٢- بات اَلپ پر ٻهتا لڙنا، آيوُ الپ ۾ ممتا ڏرنا. دوُر سفر نهين تياري ڪرنا، يهه تيرا اگيان.٣- ڪهي ٽيئون ٽڙ رهنا ناهين، ڪِيوں تم ممت ڌرت من ماهين. سنتون ڪي اب پڪڙي ٻاهين، اپنا ڪر ڪلياڻ.٤- راڳ آسا ڀڄن-٥٠- اپنا آپ پڇان بندي اپنا آپ پڇان-ٽيڪ- اپني آپ پڇاني باجهؤں ڪبهوُں نہ هو ڪلياڻ. آپ پڇاني سي پاويگا پوُرڻ پد نِربان.١- برهم نيشني شِروتري گروُ سي پوُڇو آتم گيان. مها واڪيہ لي مَنن ڪري تم نِشچيہ ڪرو سُجان.٢- ستگروُ بن نِج گيان نہ هووي ڪهي ٽيئون سَت مانِ. گيان بنا نهين مُڪتي هووي ڪهتي ويد پُران.٣- راڳ آسا ڀڄن-٥١- سنتون ۾ وشرام هئہ نِت، سنتون ۾ وشرام-ٽيڪ- سنتون ڪي سنگ ۾ سُک جئسا، وئڪنٺ ۾ يي سُک نا تئسا. آننددائي ڌام نہ ائسا، تانڪي لي تم شام.١-سنتون ۾ نِت پريم براجي، پريم جهان تهن رام براجي. رام جهان تهن شانتي براجي، شانتي تهن آرام.٢- دنيا ڪي هئہ جلن نہ جامين، يوڳ وشيہ ڪي اگن نہ وامين.تاپون ڪي ڀُن تپت نہ تامين، آنند آئون يام.٣- ڪهتا ٽيئون ستسنگ ڪيجي، سنت جنون ڪي شرني ليجي جنم مرڻ ڪا سپ دک ڇيجي، پائو پوُرن ڌام.٤- راڳ آسا ڀڄن-٥٢-اوُٺ ڪرو اڀياس جگياسوُ، اوُٺ ڪرو اڀياس-ٽيڪ- پدماسن سِڌ آسن لائي، ٻئٺ اڪيلا ڌيان لڳائي. سار شبد ۾ سُرت سمائي، سڦلا ڪرلي شواس.١- نايي سي تم پران اُٺائي، هرديہ ۾ تانڪو ٺهرائي. اوُپر ڪو ڦِر تاهِن چلائي، دسمين ڪريئي واس.٢- گهٽ گهٽ ۾

هئه شبد اُچارا، جامين باجت ساز اپارا. تهن سُنتا کو گرمُک پيارا، جانکي من وشواس.٣-کهي ٽيئون گروُ شِکشا ڏاري، سُمرن کر دِن رئن اُداري. آتم امرت پيکر پياري، ميٺو جم کا تِراس.٤- راگ آسا پچن-٥٣- ساڌن سُک کي ساڌِ جگياسوُ، ساڌن سُک کي ساڌِ-ٽيک- امرت ويلي جاڳي جاڳي، گروُ چرنون ۾ لاڳي لاڳي. يوگ وشيہ سي ڀاڳي ڀاڳي، ايشور کو آراڌِ.١- قسمت پر نا ڏريئي ڏريئي، ٻَرم پُرشارت کريئي کريئي.پاپ مَتي کو هريئي هريئي، من کي ڇوڙ اُپاڌِ.٢- هري مارگ ۾ هالو هالو، بئٺ رهو نا چالو چالو. کام کروڌ کو ٽالو ٽالو، ورتا کر نہ وِشاد.٣- سريشٺ گڻون کو سجلي سجلي، دشکرمون کو تجلي تجلي. ساڌ سنگت کو ڀجلي ڀجلي، جانِ جگت کو باڌ.٤- کهي ٽيئون بنڌ توڙي توڙي، مايا سي من موڙي موڙي. جيوَ آتم سي جوڙي جوڙي، لائو سَهج سماڌِ.٥- راگ آسا پچن-٥٤- مايا سي ڀگوان بچائو، مايا سي ڀگوان-ٽيک-پريوُ تيري پربل مايا، موهي جسني سُر نر رايا. ارجن جئسي ڀَکت ڀُلايا، اوُر بڙي بلوان.١- مايا ڀاري جال بِڇايا، جامين ساري جيوَ ڦسايا. نارد کا مُک وِکٽ بنايا، موهي ٻهُ ودوان.٢- تيري شرڻ هري جو آوي، مايا سي سوئي تَر جاوي. کبهوُن تِسکو ناهِن ڀُلاوي، گيتا کا پرمان.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ پُکاري، مئن يي آيا شرڻ تمهاري. رکشا کر هري کروُڻا ڌاري، لڳي نہ مايا بانُ.٤-راگ آسا پچن-٥٥- آتم کا ديدار هئہ سڀ،آتم کا ديدار-ٽيک- نام روُپ سڀ آتم

جانو، رنچڪ اِسمين شنڪ نہ آنو. آتم تي پن ڪڇ نہ پڇانو، آتم ميہ سنسار.١-
آتم ڏرٽي آتم گهٽ هئہ، آتم سوُتر آتم پَٽ هئہ. آتم بازي آتم نَٽَ هئہ، آتم
اگني اَنگار.٢- آتم هئہ ٺاڪر پوُجاري، آتم هئہ داتا بيڪاري. آتم نر هئہ آتم
ناري، سڀ آتم آڪار.٣- ڪهي ٽيئون گروُ شرٽي جائو، آتم درشٽي ٽانسي پائو.
پيد هري سُک سَهج سمائو، پائو موڪش دوار.۴- راگ آسا پچن-٥٦- ڌن ستگروُ
ڌن ستگروُ درشن، ڌن ستگروُ ڪا گيان. جسيسي موهہ مِٽي اگيان-ٽيڪ- پاوَن هئہ ستگروُ
ڪي سيوا سَروَ سُکون ڪي ڪانِ، مِٽاوي تن من ڪا ايمان. شرڌا اُر ۾ ڌاري جوئي سيوَ
ڪري نِرمان،سدا سو پاوي جگ سَنمان.١-پاوَن گروُ ڪي چرڻ ڪمل ڪا ڌارت جوئي
ڌيان،بني سو پوُرڻ پُرش مهان. انيّو واٽي بولي مُک سي موُج ماهِن مستان، رهي
سو برهمانند غلطان.٢- پاوَن هئہ اپديش گروُ ڪا سُمري جو بُڌيمان، تِسيِڪو پرتِيَڪش
هو پگوان. تين لوڪ ۾ نِرپيہ وِچري ساڪي هو سُلطان، ڪري سو ڪِروڙون ڪا ڪلياڻ.٣-
ڪهي ٽيئون سڀ ديوون ۾ گروُديو پرم پرڌان، جسيڪا مانت سڀ فرمان. ستگروُ سَم
داتا نهين ڪوئي ڪهتي ويد پُران، ڪروُن مئن تان پر شِر قربان.۴- راگ آسا پچن-٥٧-
پوُرڻ آتم اِڪ رس هئہ يهہ، چيتن چد آڪاش-ٽيڪ- اجر امر اوِناسي جانڪو
ڪال ڪري نهين ناس. من بُڌ واٽي اِندريہ اگوچر ساڪي سُوَيم پرڪاش.١- اَستي
ڀاتي پريہ روُپ سي سوئي سڀ گهٽ ڪرت نِواس. دوُڌ ماهِن جِيون گهرت وياپڪ پُشپ مَڌي جِيون

واس.٢-پاپ تاپ سي رَهِت سدا سو آنند گهن کي راس. تين ديهه ڳڻ تين اتيتا هرديه ڪرت هلاس.٣- ڪهي ٽيئون لي گرُوُ سي يُڪتي ڪيجي اَنَنيه اپياس. پانچ ڪوش ڪا پڙدا توڙي ديکو برهم وِلاس.٤- راڳ آسا پڄن-٥٨- ستگرُو پرم اُداريئان، مَئن واري جاوان ديوو جي اپنا ديِداريئان-ٽيڪ- دوُر ديش سي سنگت آئي ، درشن خاطر ٻهه تڙفائي. ڪولو اپنا ڪِواڙيئان.١- اوگڻ همري چِيت نه ڌارو، درشن دي سڀ دوش نِوارو، آئي شرڻ تِهاريئان.٢- ڪهي ٽيئون اب ڪرپا ڪيجي، ستگرُو اپنا درشن ديجي. دوُر ڪرو دک پاريئان.٣- راڳ آسا پڄن-٥٩- من سوچ سوچ اپي، ڏُرلڀ اوَسر پايا ٽُمني ڦير مِلي يهه ناهِن ڪيي-ٽيڪ- ٻهت جنم کي پيڇي پيارا، پايا مانش جنم ادارا. سُمروگي جب ست ڪرتارا، سڦلا هوگا جنم تيي.١-لاک ڪوٽي جو ديوو ڌن ڪو، نهين پائوگي ائسي تن ڪو. ڪوءِ نه وِرتا اِس جيوَن ڪو، چاهت هِت ڪو آپ جيي.٢- گيا سميه ڦِر هاٿ نه آوَت، پاوين ڪِتِنا يي پڇتاوت، ڪِيون نهين موُرک هري گن گاوت، ڇوڙ جگت کي ڪام سيي.٣- اوُر جوني هري مِلهِن نه پائي، ڪهي ٽيئون ستيه بات سُنائي. اِس تن ۾ ڪر نيک ڪمائي، ديکو آتم رام ڇبي.٤-راڳ آسا پڄن-٦٠- تم ٽيک ٽيک ٽيک مَتا. مات پتا گرُوُ سنت چرڻ ۾، شرڌا سي نِت ٽيک مَتا-ٽيک- شام سويري شرڌا ڌاري، نايه ٻڙون ڪو مستڪ پياري. اپني سِر کي پاپ نِواري، پائو موکش ڌام پٽا.١- پيشم ڪو جب سيس نِوايا، ڌرم پُتر وَر جئه ڪا پايا.

مؤت نہ مارکنڊي ڊِگ آيا، پُراڻون ۾ هئہ ايھ ڪٿا.٢- چرڻ ٻڙون ڪي جو سِر ناوي، سنڪٽ ٽانڪي نِڪٽ نہ آوي. آيوُ يش بل وِديا پاوي، تم يي پائو ٽاهِن ٽٿا.٣- ڪهي ٽيئون گروُ سنتون آگي،سِر ناوي جو مانُ ٽياگي. ٽانسي يَم يي ڊر ڪر ڀاگي، ديک سِنگهہ ڪو مِرگ ڀٿا.٤- راڳ آسا ڀجن-٦١- ست سنگ سنگ سنگ ڪرو. ڀارت ڪنڌ ۾ نر تن پايا،سنتون ڪا ستسنگ ڪرو-ٽيڪ- ستسنگ ڪا يھ ارٿ سمجهلي، ست وستوُ ۾ پريتي ڏرلي،ڀوگون ڪي آسڪتي هرلي، نرمل اپنا انگ ڪرو.١- ساڌ سنگت ۾ ٻئٺ پياري، ست شاستر ڪا وچن ويچاري. سواس سواس هري نام اُچاري، پاپ ٽاپ سپ ڀنگ ڪرو.٢- اوُر جوني ستسنگ نہ هووَهِن، اوِديا ڪي نِدرا تم سووَهِن. اِس تن ۾ ستسنگ دک ڪووَهِن، ٽان هِت اُر ۾ امنگ ڪرو.٣- ڪهي ٽيئون جو ستسنگ آوي،نِشچيہ سوئي ڦل ڪو پاوي. ستسنگ نا ڪب نِشڦل جاوي، ياد يهي پرسنگ ڪرو.٤- راڳ آسا ڀجن-٦٢-ڪر ڪاج ڪاج ڪاج گروُ. مُجهڪو اپنا نام دان دي، ڪر لي پوُرڻ ڪاج گروُ-ٽيڪ- هردم مُجهڪو اوُنچي مت دي، رام نام ۾ پوُرڻ رَت دي. نرمل سنتون ڪي سنگت دي، ميا ڪري مهاراج گروُ.١- من ميرا هري نام ڌياوي، مُک ميرا هري ڪي گن گاوي. ٻڌي ۾ هري ڪا ڀاٺا ڀاوي، ڪر ڪرپا يھ آج گروُ.٢- ڀوگ وشيہ سي ڪري نِرالا، ستگروُ ديوو پريم پيالا. هرديہ ۾ ڪر گيان اجالا، دي آتم سُوراج گروُ .٣- ڪهي ٽيئون گروُ ڪروُٹا ڌاري، سُن ليجي يھ وِنيہ هماري، آد انت مڌيہ ڪر رکواري، راکو ميري لاج گروُ.٤-

راڳ آسا ٻچن-٦٣- من گيان گيان گيان ڳهو. شرڌا ڌاري پوُرڻ گروُ سي، نِج آتم ڪا گيان ڳهو-ٽيڪ- گيان بنا نر هئہ اگياني، اگياني نر پشوُ سماني، ٻرمت هئہ سو چارون کاني، تانتي نا اگيان ڳهو.١- گيان بنا نا هووي مُڪتي، گيان بنا نا يُڪتي اُکتي. گيان بنا نهين شَڪتي ٻَکتي، يي شاستر پَرمان ڳهو.٢-گيان بنا هئہ جيوَن ورٿا، ان کاوَن جل پيوَن ورٿا. ليوَن ديوَن سيوَن ورٿا، تانتي برهم وگيان ڳهو.٣- ڪهي ٽيئون ڪِيون سنڪٽ سَهتا، جاتا ٻَوَ جل ۾ ڪِيون بهتا. گيان بنا من سُک نا لهتا، تانتي گيان سُجان گهو.٤- راڳ آسا ٻچن-٦٤- من ديک ديک ڌرا. نئن کول ڪي دل درپن ۾، درشن اپنا ديک ڌرا-ٽيڪ- پهلي ست ڪرمون ڪو ڪرلي، دل درپن ڪي مَل ڪو هرلي. پيڇي تامين وِرتي ڌرلي، درشتي پڙي اَوَريک ڌرا.١- نِشچل ڪرڪي دل درپن ڪو، تامين ديکو نِج درشن ڪو. گروُ سنگ ٿِر ڪر درپن من ڪو، ماري منتر ميک ڌرا.٢- ڪستوُري جيون مِرگ ڪي انتر، ٻونيت باهر مونڍ نِرنتر. تئسي آنند تيري ٻينتر،انترمُک هو پيک ڌرا.٣- نِراوَرڻ ڪرڪي دل درپن، ڪهي ٽيئون ديکو نِج درشن. درشن ڪرڪي هووو پرسن، ميتو جَم ڪا ليک ڌرا.٤- راڳ آسا ٻچن-٦٥- من جوڳ جوڳ جوڳ ڪرو. پاربرهم پرميشور سي تم ، شيگهر اپنا جوڳ ڪرو-ٽيڪ- جوڳ جَڳت ڪي جانِ اَسارا، موهہ ڦاس ۾ ڊالن هارا. دينگي تمکو دوُک اپارا، تانسي ويڳ ويوڳ ڪرو.١- گروُ موُرت ۾ نِرت مِلائي، سار شبد ۾ سُرت سمائي. آتم گيان ۾ وِرتي لڳائي، انتهڪرڻ ۾

اَروگ کرو.٢- موھہ ممت کا تاگا توڑي، چت وِرتي کو ھري سي جوڑي. دُشت جنون کي سنگت چوڑي، سنتون سي سَنيوگ کرو.٣- پاربرھم ھئہ کارڻ تيرو، اُلٽ آپ ۾ تانکو ھيرو. کھي ٽيئون کر نِج گھر ڈيرو، برھمانند کا ڀوگ کرو.۴-راگ آسا ڀجن-٦٦- تم جيت جيت جيت کرو. پوُرڻ گروُ سي منتر ليکر، من دشمن پر جيت کرو-ٽيک- پَوَن اَشوَ ھئہ من اَسوارا، تانکو روکو ھرديہ منجھارا. پيڇي من وَش ھويہ تمھارا، پراڻايام سي پريت کرو.١-پراڻون روُپي لکڙا گاري، اوُنچي نيچي چاڙھہ اُتاري. يوُت روُپ من کا بل ھاري، اپني کو نِرڀيت کرو.٢-کھي ٽيئون من جيتي جوئي، تانکو دوُک نہ وياپي کوئي. تم ڀي جيتي سُک پا سوئي، گروُ وچني پَرتيت کرو.٣- راگ آسا ڀجن-٦٧- من جاپ جاپ جاپ کرو. رام نام کا جاپ کري تم، جنم جنم کي پاپ ھرو-ٽيک- رام نام کي نرمل باني، رام نام ھئہ سبي سُکداني. رام نام کو سُمري پراني،تن من کي سنتاپ ھَرو.١- رام نام ھئہ پَرم پويتر، رام نام ھئہ گروُ کا منتر. رام نام کو جپي نِرنتر،ڀو ساگر سي آپ تَرو.٢- رام نام ھئہ ماڻک موتي، رام نام کي گھٽ گھٽ جوتي. رام نام بن گت نھين ھوتي، پاوين تن پر چاپ دَرو.٣- کھي ٽيئون مَت گروُ سي ليجي، رام نام کا سُمرڻ کيجي. جنم مرڻ کي بنڌن ڇيجي، نِسنگ ھوءِ نِستاپ چَرو.۴- راگ آسا ڀجن-٦٨- رس پان پان پان کرو. انترمُک اڀياس کري تم، آتم کا رس پان کرو-ٽيک- انترمُک ھو غوطا ماري، نِج گھر ۾ نِج وِرتي ڈاري.

قرنون سي من کو نِرواري، چِن چِن ۾ ساوڌان کرو.١-گگن منڊل ۾ کوُپ نِرالا، امرت هئہ تِس ماهِن رسالا. پِر پِر پيکي امر پيالا، تانکا دل ۾ ڌيان کرو.٢-سواس سواس ۾ شبد براجي، سپ گهٽ سوءِ اَناهت باجي. تاهِن سُنت سِر کال نہ گاجي، گرُوُ سنگ تِهن پهچان کرو.٣- نئن نگر سي وِرتي اُنائي، ستيہ لوک ۾ تاهِن تِکائي. کهي ٽيئون سپ دوُک مِٽائي، امراپور اِستان کرو.۴- راگ آسا پجن-٦٩- من شانت شانت شانت گهو. کلنا ۾ بَهُہ جنم گنوايا، اب تو پوُرڻ شانت گهو-ٽيک- سنکلپ وکلپ مَلِن تياگو، آتم چنتن ۾ نِت لاگو. جيوَ ڀاو سي پَيہ کر ڀاگو، برهم ڀاوَ نِرپِرانت گهو.١- اوِديا سي مِل جگت پسارا ، رَچيئا تمني بارمبارا. اب تو ليہ کر سپ وِستارا، اقر ڀوَن اِس ڀانت گهو.٢- اپني گهر سي ڀوُل اَجانا، جگ ۾ سُوانگ ڌري تم نانا. پشوُ پنڇي کب پئي اِنسانا، اب تو اپني ڪِرانت گهو.٣-کهتا ٽيئون سُن من ميري، جگ ۾ تمني بَهُہ دک هيري. اب تو اِسٿت هو نِج ڊيري، پوُرڻ گرُوُ کي ڀانت گهو.۴- راگ آسا پجن-٧٠- من گان گان گان کرو. ڀاوَ پکتي کو من ۾ ڌاري ، گوبند کي گن گان کرو-ٽيک- نام تجي جو وشيہ چِتاري، مِرتک سوئي جان پياري، سو جيِوت جو نام اچاري، تانتي تم هري ڌيان کرو.١- پوگ آش جو من ۾ ڌاري، هويہ دکي سو نرک منجهاري. تانتي پوگ کي آش نِواري، ياد سدا پگوان کرو.٢- پوگ وِشيہ ۾ اُلجهہ اَجانا، منش جنم کو ناهِن گنوانا. سميہ گئي هوگا پڇتانا،

اب هري سُمرن دان کرو.٣- جو کرنا اِس تن ۾ کرلي، کهي ٽيئون ستنام سُمرلي. ستگرُو چرني سِر کو ڌرلي، اپنا تم کليان کرو.٤- راگ آسا ڀڄن-٧١-
من ڀَتن ڀَتن ڀَتن کرو. نِڄ آتم کي درشن کارن، نِشِواسر اَتِ ڀَتن کرو. -ٽيک-برهم گيان آتم دَرشاوي، گيان وَهي گرُوديو بَتاوي. ستگرُو شرڌا ديک سُناوي، شِروَن گرُوُ کي وَچن کرو.١- برهم آتم کو ديکن هارا، ست شاسترون کو جاننهارا. ائسي گرُوُ کي سنگ پيارا، سڦلا نَر تَن رَتن کرو.٢- اوُر ڀَتن جي جگت منجهاري، ڀو ساگر ۾ ڀيجنهاري. کهي ٽيئون نِڄ روُپ نِهاري، جنم مرڻ دک ڀَنڄن کرو.٣- راگ آسا ڀڄن-٧٢-
اِس جگ ۾ پراني ري، تم دو دِن هئہ مهمان. اِک دِن جانا هئہ دنيا سي، نِشِچيہ کرکي جان-ٽيک-يهہ دنيا هئہ مسافرخانا، اِسمين کِسِکا ناهِن ٺِکانا ري. چل چل گئي ڀُن چل چل جاتي، رهي نہ کو اِنسان.١- ڳَڊِي ناوَ کا يهہ جَڳ ميلا، جانِ مَداري کا يهہ کيلا ري. آيا کنارا ٽوُٽا تماشا، کري نہ کو پهچان.٢- ايک پيڙ پَئہ پنڇي آکي، رات کو بئني رِمِجهم لاکي ري. ڀَيا سَويرا سڀ اُڏ جاوي، ٽِيون جگ کا پرمان.٣- اِس جگ سي نا نيهہ لڳائو، ڇوڙو ممتا هري گڻ گائو ري. کهي ٽيئون هئہ ساچا ساٿي، تيرا اِک ڀڳوان.٤- راگ آسا ڀڄن-٧٣- کرلي رام نام گڻ گان، جسِسي تيرا هو کليان، پريمي پيارا. او پائو پريما ڀَڪتي اوُر آنند اپارا-ٽيک-منش جنم کا لاڀ يَهي هئہ گوبند کي گڻ گائو. ڀوگ وِشيہ سي چيت هٽاکي هري چرڻ ۾ لائو.

يهه هئه ويدون کا فرمان، سُنلي ديکي دونون کان.١- ساڌ سنگت سي مِلکر گائو رام نام گڻ ٻائي. اوِديا آلس ڇوڙي بولو هري نام سُکدائي. ليکر گرُوُ سي نِرمل گيان، پائو پوُرڻ پد نِربان.٢- سڀ ساڌن کا موُل يهي هئه پريم سي هري گن گانا. اؤر پدارٿ ٻوُل جايہ تو هري کو ناهِن ٻلانا. کرتي سنت يَهي وکيان، کهتا ٽيئون جپ ٻگوان.٣-
راڳ آسا ڀڄن-٧٤- ڏيري ڏيري پريم پنٿ ۾ گرمُک پانوَ بڙهانا. مگر بيچ ۾ ايک پَلک ٻي کاهوُن بئٺ نہ جانا-ٽيک- پريم پنٿ کي ڪٺن چڙهائي، جهينا رستا ٻَهُ چِکنائي. سميل سميل کي پانوَ ڌرو تم اوُنچا هري استانا.١- بئٺني والي بئٺ هي جاتي، چلني والي مقصد پاتي. چلتي چلنا بئٺ نہ رهنا، تم ٻي مقصد پانا.٢- پريم پنٿ چل کر اِک واري، پيڇي هٽنا بهٽ خواري، سڀ ڪڇ سهنا ڪڇ نا ڪهنا، ناتا توڙ نِيانا.٣- پريم پنٿ ۾ دينا هي دينا، ليني کا ڪب نام نہ لينا. تن من ديڇي ماڻ نہ ڪيڇي، ڪهي ٽيئون ڌر ڌِيانا.٤- راڳ آسا ڀڄن-٧٥- پريم لگانا پريوُ سي تم جي چاهو ڪلياڻا. دنيا کي جهنجهٽ کو تجکي گوبند کي گن گانا-ٽيک- اؤر نشي سڀ جوُٺي هي جانو، پريم نشي کو ست پهچانو. پريم جام کو پيکر جگ ۾، هو جائو مستانا.١-پريم مارگ ۾ جس پَگ ديئا، اُسني جنم سڦل کر ليئا.٢- پريم شمع پر تن ارپن کر، جيون کرتا پروانا.٢- پريم پدارٿ هري کو ڀاوي، پريم سي من وَش ۾ هو جاوي. پريوُ پاني کي ليئي تم، هو جا پريم ديوانا.٣- پريم سي جو هري کي گن گاوي، تِس

جن کو پريوُ اپناوي. کھي ٽيئون تم من مندر ۾، پريم کي جوتِ جگانا.۴- راگ آسا
ڀجن-٧٦- چالو چالو گروُ مندر کو، شرڌا من ۾ ڌاري. درشن گروُ کا چلکر کرلي،
دو نئنون سي پياري-ٽيک- وئکنٺ کي سم گروُ کا مندر، پرم منوهر جان توُن. نارايڻ
گروُديو براجي، منگلميه پهچان توُن. تين بار پرکرما ديوو ، منگل هويه تمهاري.١-
گروُ کا مندر بند هوت نهين، کلا رهت هروار هئہ. جب جائو تب درشن پائو، بئنا
گروُ نِروار هئہ. پانوَ پانوَ کا يگيه سمانا، ستگروُ دي قل ساري.٢- پرات کال پُن است
کال ۾، گروُ کو کر پرڻام توُن. هاٿون سي گروُ سيوا کرلي، مُک سي جپ گروُ نام توُن. شِروڻ
سي سُن گروُ کي باني، تينون تاپ نِواري.٣- کھي ٽيئون نِت هرديه اندر، ستگروُ کو آراڌ
توُن. گروُ کرپا سي ايِيه لوک کي، کارج سَگلي ساڌ توُن. ستگروُ جئسا دين ديالو، اوُر نہ
جگت منجھاري.۴- راگ آسا ڀجن-٧٧-ري من ميري ڇوڙ ممت کو، جوُٺا يھ سنسار
هئہ. جئسي پاني مارُوستل کا، تئسي جگت اسار هئہ-ٽيک- ٿوڙا سا جب هو پرکاشا، ٿوڙا
سا انڌڪار هو. پرتيَکش هو نا روُپ رَجوُ کا، ورتي اِدماکار هو. پرم سَرپ کا تبھين پڙتا،
گِيانيئون کا ويچار هئہ.١- وِرتي ۾ آروُڊِ سوامي، اوِديا هئہ تِس پاس ۾. جانت نا
جب وِرتي رَجوُ کو، کشوپ هوت هئہ ناس ۾. تب اهِه ياسَت گيان سَميتا، ساکي پرم نِوار
هئہ.٢- اوِديا کا پريڻام جگت يھ، چيتن سي وِپريت هئہ. نام روُپ جگ مِتيا سارا،
ياست مَڌيه ۾ ميت هئہ. پراتيياسِک ستا جگت کي، پل پل پَلٽنهار هئہ.٣- جانکي

جاني سي جڳ ناسي، ٻن جاني پرتيت هو. ڪهي ٽيئون سو جاني تِسڪو، جانڪي گرو ۾ پريت
هو. گرو ڪرپا سي برهم پڇانو، جڳ ڪا جو آڌار هئہ.٢- راڳ آسا ڀڄن-٧٨- مانش
چولا درلڀ پايا، ڀڄن ڪرو ڀڳوان ڪا. ڀڄن هري ڪا نِشدِن ڪرنا، يي ڪرتوِيہ
اِنسان ڪا، ڪهتي سنت هئن-ٽيڪ- تيج بنا جيون اگني سوُني، روي سوُنا پرڪاش بنا.
چاند بنا جِيون يامِن سوُني، سوُنا ڦوُل سُواس بنا. نير بنا جيون سَرتا سوُني، تن
سوُنا جِيون شواس بنا. ڀڄن بنا تِيون نر تن سوُنا، ڪهنا ويد پُران ڪا.١- بادل
بن جيون نير مِلي نا، بول سَڪي نا ٻَئن بنا. ڌرم بنا جِيون سُوَرگ مِلي نا، ديک سَڪي
نا نئن بنا. پاپ بنا جيون نرڪ مِلي نا، ٿِر نا هووي عين بنا. ڀڄن بنا تِيون
ڪويہ نہ پاوي، آتم پد ڪليان ڪا.٢- سَروَ ڌرم ۾ سار ڌرم اِڪ، هري ڀڄن ڪو جانو
ري. سڀ مِترون ۾ مِتر سچا تم، هري ڀڄن ڪو مانو ري. سڀ شاسترون ڪا سار سهي تم،
هري ڀڄن پهچانو ري. هري ڀڄن هي ڪارڻ هئہ اِڪ، گيان ڌيان وگيان ڪا.٣- ڪهي ٽيئون
هري ڀڄن ڪري جو، تِينون لوڪ سُڌاري سو. آپ سَهِت اپني ڪل تاري، تاري پرش
اَپاري سو. ڀڳوت سي جو بيمُک رهتا، مانش جنم بگاڙي سو. هري ڀڄن بن جنم
ليت وهہ،گردڀ شوُڪر شوان ڪا.٤- راڳ آسا ڀڄن-٧٩-سُنو سَروَ هي سجن هماري،
وچن ڪهوُن ڏئہ سار ري. اِڪ آتم ڪا روُپ پڇانو، دوُجا ڪر اپڪار ري، ڪهتي سنت هئن.
-ٽيڪ- مانش تن ڪا لکشيہ يَهي هئہ، جاني اپنا آپ سدا. ڀيد پرم سڀ سنسا ميٽي، ڪر

گرُوَ منتر جاپ سدا. برهم رُوپ نِج آتم کو لک، هرلي تينون تاپ سدا. برهمانند ۾ لِين کري من، جوُنا تج اهنکار ري.١- مانش کا يهه مَنُش پَنا هئہ، کرلي پراُپکار سدا. بوُکي کو اَن يوجن دينا، پياسي کو جل ڏار سدا. روگي کو کڇ اؤشڌ دينا، اَتتي کو ستکار سدا. سپ جيوون کي سيوَ کري نِت، هري ميہ لک سنسار ري.٢- جنم پايہ نِج آتم کا جن، پرتيَکش نا ديدار کيئا. ديا ئُکت هو جيوَ کِسيکا کبهوُن نا اُپکار کيئا. ڏِک ڏِک ائسي جيوَن کو هئہ مانش تن بيکار کيئا. کانا پينا ورتا تِنکا يوُمي پر وي پار ري.٣- کهي ٽيئون هئہ اب يي اوَسر سنت شرڻ ۾ واس کرو. برهم گيان لي گرُوَ پوُري سي اوِديا سَکل وناش کرو. ديوي گُن کا هرديہ اندر پوُرڻ تم پرکاش کرو. نشکامي نِرماني هوکي سيوَ کرو سَدوار ري.٤- راگ آسا پجن-٨٠- سُنو ري ساڌو سُنو ري سنتو ديکا مئن اِسرار جي، جو جن اِسکا مَرم پڇاني تان پر مئن بلهار جي، کهتي ساچ هئن-ٺيک- اديت وِرکش انوکا جامين چوٽي موٽي شاخ گهَني. موُل گگن هئہ جانکي ٺَهِني اِڌر اُڌر بَهہ لاک تَني. تانکي ميوي بهت رسالي کاوَت کِيُڏا خاک بني. ائسي ترُوَر کي ڇايا کو چاهت ديوَ اُدار جي.١- ايک پيوَن دو سُريي ديکي اِک چوٽي اِک عالي هئہ. چوٽي کا رنگ ڏَوَل منوهر موٽي رنگ کي کالي هئہ. چوٽي کا هئہ دوُڌ رسيلا پيوَت اُتم مَرالي هئہ. دوُڌ بڙي کا پيوَن والا پرمَت بارمبار جي.٢- پرش اَروُپي سُن سي گِريا نپ ٻُتري تان جهپٽ ليئا. چَتَر پانت کي وَستر پهني ايک ايک ني تاهِن

ديئا. پيڇي بن گئي روُپ انيڪا ديک ديک خوش هويہ جيئا. برهم پُتر وَهہ پرش ٻتاڪر ڊِکلايا نِج سار جي.٣- ايک محل اُت اَديُت اوُنچا نئن بنا سو درشٽ پڙي. ڪئسي ٻنيا ڪِسَهِن بنايا انت نہ آوت ويد رَري. پيتر جاوي لؤٽ نہ آوي ناگا ڪو پرويش ڪري. ڪهي ٽيئون سو ناگا هووي گروُ ڪرپا جهن ڏار جي.٤- راگ آسا پچن-٨١-ستگر مئنوُن ڪرپا ڪرڪي ڊِکلايا اِسرار جي. آنکون ديکا پوُلت ناهين ياد رَهت هروار جي، ڏنيہ ڏنيہ گروُديو-ٽيک-اِک دِن مُڙدون ڪي نگري ۾ مُجهڪو لي گروُديو گئي. برهم پُتر ڪي مرلي سُنڪر ساري مُڙدي زندهہ ٿِئي. قبرون سي اُٺ باهر آئي ناچن ۾ من خوب دئي. ناچت ناچت آڙ گئي نڀ ۾ بن گئي اقر اڪار جي.١- ايک دِوَس شپ رَميہ بغيچا ڊِکلاني گروُديو چلي. سُگند پياسي وَهان اؤر ٻي آڪر بئٺي پرشُ يلي. پَوَن ويگ ڪي چوُني سي هي سيڪي گِر گئي سِيس تَلي. اؤر سيس ڏر تاهِن جِلايا لوُٽت آنند سار جي.٢- ايک دِوس گروُ ياري بن ڪو ٻڙي زور سي ڦوُنڪ دئي. ٻن ٻن وِرڪشون ڪي ٻهہ ٻنڪتي جل ڪر ڀسمي ڀوُت ٿِئي.اُس ڀسمي ۾ ايک اَنوکي جَگمگ جوتي ديک لئي. ديکت ديکت اس جوتي ۾ مِل گئي ٿِسم امبار جي.٣- ڪهي ٽيئون گروُ ڊوري ليکي سوُر چاند ڪو بانڌ ليئا. مها اچل ڪي اوُنچ شِکر پر تِنهوُن ڪو نهرايہ ديئا. بادل بن وَهن امرت برسي رَج رَج مُک ري تاهِن پيئا. پي پيکر گروُ موهِہ پلايا امر ٿِيا نِرڌار جي.٤- راگ آسا پچن-٨٢- وو دِن پوُل گيا، وو دِن پوُل گيا-ٽيک- جس دِن مات گرڀ ۾

سويا، پانوَ اوُپر سِر نيچي هويا، تب تو تم بهتا رويا.١- وَهان پريوُ کو پُکارا، ڪاڍو مُجهي ڪرتارا، جيوُنگا نام تمهارا.٢- هري ني تمکو سپ ڪڇ دينا، ڌن وستر گرهہ کانا پينا، مايا ۾ ڍئي لوَلينا.٣- رام نام کو ڀُلايا، تبهين دک کو پايا، ڪهي ٽيئون جنم گنوايا.۴- راگ آسا ڀجن-٨٣- تم ساڌ سنگت جاکر، هري نام کو ڌيائو ري، جيوَن سڦل بنائو ري-ٽيڪ- سنتون ڪي وچن سُن کر من ۾ ڪرو وِچارا. وئراگ اُر ۾ ڌاري جگ سي ڪرو ڪنارا. وِشيون سي مَن هٽاڪي، هرديہ هري بسائو ري.١- پاپون کو ڇوڙڪي تم شڀ ڪرم ڪر پيارا. مايا سي دوُر رهڪي اپنا ڪرو اُڌارا. گروُ شبد ڪي هرديہ ۾، جوتي امر جگائو ري.٢- شرڌا ڌري سنتون ڪي سيوا ڪرو سدائي. ڪهي ٽيئون گيان ليڪي دل ڪي هرو ڏئائي. سنسا سَکل مِٽاڪي، سُک شانت ۾ سمائو ري.٣- راگ آسا ڀجن-٨۴- ستگروُ سوامي سِرجنهارا. ديوو سدا موهِ گنگ ڪنارا-ٽيڪ- سنتون ڪا سنگ هووي، ڪٿا پرسنگ هووي. من ۾ اُمنگ هووي، چنتا پرهارا.١- رهني کو جهاڙي هووي، آگي ڦلواڙي هووي. چندر اُجياري هووي، گِر ڪا نِظارا.٢- مها ايڪانتي هووي، من ۾ شانتي هووي، اوم اُچارا.٣- سُمرڻ ذاتي هووي. جانو مُجهہ اپنا چيرا، هرديہ ۾ ڪرلو ڊيرا. ڪهي ٽيئون ڪاٽو ميرا، موهہ وڪارا.۴- راگ آسا ڀجن-٨٥ موهن مِلن کو مئن آئي، ري سُن اوُڌوَ يائي، اوُر نہ جائي، شيام ڍُهائي-ٽيڪ- هم سپ سکيئان رويہ رهي ٿي ، ديک تجهي اُٺ ڌائي.١- موهن ميرا ڪِيون نهين آئي، ڪاهي کو پريت

لڳائي.٢- بھٽ ڊِنون سي ديکا ناھين، نا ڪِس خبر سُنائي.٣- ڪب آويڳا ورنداون
۾، شيام سندر سُکدائي.۴- کھي ٽيئون اب ساچ سُنائو، ڪِيا مترا جايہ بَسائي.۵-
راڳ آسا ڀڄن-٨٣- موھن سَکي من ماھين ، ري تم ديکت ناھين ، آنکون ماھين، پڙ
ڳئي جھانئِي-ٽيڪ- باھر ڪِيون تم ڍوُنڍ رھي ھو، مِلھئن اؤر نہ ٺانئِي.١- ھم تم سڀ ۾
کيل رھا جو، نِشدِن سُمرو تاھين.٢- سڀ گھٽ ساکي چيتن ڪرشن، توَ اس ڀيد نہ
آھين.٣- کھي ٽيئون تم يوڳ ڪمائو، پَڙ ڪر گروُ کي پاھين.۴- راڳ آسا ڀڄن-٨٧-
ساڌ سنگت ۾ آنا آنا، آکي ھري گن ڳانا-ٽيڪ- ساڌ سنگت ۾ آني والي،
بَن جاتي ھئَن ياڳان والي. اپني ڀاڳ بنانا.١-ساڌ سنگت ۾ موتي ھيري، مِلتي ھئَن پر
ڏيري ڏيري. من ۾ ڌيرج لانا.٢- ساڌ سنگت ۾ جي نِت آتي، من وانڇت ڦل سيئي
پاتي. نيمي نيم نِڀانا.٣- ساڌ سنگت ۾ امرت ورشي، کھي ٽيئون پي گرمُک ھرشي. ڀيکر
شوک ھٽانا.۴- راڳ آسا ڀڄن-٨٨- گروُ کي مھما ڀاري ڀاري، ويد کھت ھئَن
چاري-ٽيڪ- منتر ينتر تنتر جيتي، گروُ بن نِشڦل جانو تيتي. گروُ منتر ڀيہ ھاري.١-
جپ تپ تيرٿ ورت اپاري، گروُ بن جانو نِشڦل ساري. گروُ سنگت گٽڪاري.٢-
ويد شاستر کو پڙھي پڙھاوي، گروُ بن من ڪو شانت نہ آوي. گروُ وديا غم ٽاري.٣- بَل
بُڌ يَش جئہ مُکت بڑائي، کھي ٽيئون سڀ گروُ تي پائي. گروُ ھئہ پرم ڀنڍاري.۴- راڳ آسا
ڀڄن-٨٩- سميہ سڦل ڪر سارا سارا، ھري سُمرو ھروارا-ٽيڪ-منش جنم کا

سميہ امولڪ، اِنڪي سم نا موتي ماڻڪ. سنتن ايھ اَچارا.١- دِروِيہ گيا تو
ڪڇ نا هويا، گئي تندرستي تان ڪڇ ڪويا. سميہ گئي سپ هارا.٢- گيا سميہ ڦِر
هاٿ نہ آوي، ڪوئي ڪِتنا ڀي ٻل لاوي. ٿانتي جپ ڪرتارا.٣- سميہ ٻِتائوگي تم
جئسي ، ٿيئون ٻن جائوگي تئسي. ڪرلي شِريشٹ آچارا.۴- راڳ آسا ڀڄن-٩٠- ساڪي ڪو
تم جانو جانو، سپ گهٽ ۾ پهچانو-ٽيڪ-پر ڪو نِڄ ڪو جانت جو هئہ، جانَنَهارا
ساڪي سو هئہ. چيتن روُپ پڇانو.١- پر ڪو نِڄ ڪو جو نا جاني، تانڪو جڙميہ گياني
ماني. من ۾ نا تِس آنو.٢- پرتيبِمبِت شڌ وِرتي جوئي، ٻِمب چيتن ڪو جانت
سوئي.سوُر نيَن جِيون مانو.٣- ڪهي ٽيئون گروُ گيان گهيجي، ساڪي ڪو نِڄ روُپ لکيجي.
ڀيد ڀرم ڪو ڀانو.۴- راڳ آسا ڀڄن-٩١- ميري ستگروُ دين ديالا، دي درشن گروُ
گوپالا. تيري درشن ڪارڻ ميرا، مَنوا هئہ متوالا ري-ٽيڪ- چاتڪ جئسي چاهي هردم،
سُوانت بوُند مُک پڙني ڪو . چڪوا چڪوي چاهت جئسي، روي ڪي درشن ڪرني ڪو. تئسي ستگروُ
تم ڪو چاهوُن ، جئسي ڌن ڪنگالا ري.١- مڇلي جئسي جل ڪو چاهت، ڀؤنرا چاهت پُشپن
ڪو. بوُڪا جئسي اَن ڪو چاهي، پريمي چاهت سنتن ڪو. تئسي ستگروُ تمڪو چاهوُن، جيون
سَروَرهن مَرالا ري.٢- ڪامِنِ جئسي ڪَنتهن چاهي، ديهہ اڌياسي جيوَن ڪو. بالڪ
جئسي پَيَہ ڪو چاهي، سُر جِيون امرت پيوَن ڪو . تئسي ستگروُ تمڪو چاهوُن ، جيون ڀوُمِهن ڀوُپالا
ري.٣- آُمڙ آمڙ ڪر ساگر اُڇلي، جئسي ششي ڪي مِلني ڪو. ڪهي ٽيئون ٽِيون مَنُوا چاهي،

ستگرو تم سي رَلني ڪو. ييهي آشا پُورڻ ڪرلي، ڪر ڪرپا ڪرپالا ري.٢- راڳ آسا ڀجن-٩٢- چليئي پياري مِتر هماري، سنتون ڪي ستسنگ ۾. دنيا ڪي سڀ خيال هٽاڪر، چت لائو پرسنگ ۾-ٽيڪ- اوُنچي سُوَر سي سنت ٻُلاوين، آئو پريمي ڪٿا سُناوين. ڪٿا سُناڪر پريم جڳاڪر، ميلين اپني سنگ ۾.١- سميہ ڀيا ستسنگ ڪرن ڪا، سنت وچن من ماهِن ڌرن ڪا. دير نہ ڪيجي هري رس پيجي، رنگ جائو هري رنگ ۾.٢- آپ چلو ستسنگ منجهاري، ساٿ سمبنڌي ليڪر ساري. رِل مِل گائو آنند پائو، نايہ گيان ڪي گنگ ۾.٣- ڪهي ٽيئون ست سنگت ڪرڪي، برهم ڀاو ڪو هرديہ ڀرڪي. ڀرم نِوارو جنم سُڌارو، انگ انگ ڀري اُمنگ ۾.٤- راڳ آسا ڀجن-٩٣- چل ري پياري سُرتِي هماري اپني پِيءُ ڪي پاسي. ڏني تمهارا روُپ اُدارا ٻسي سدا آڪاسي-ٽيڪ-ڇوڙ جِسم ڪو اوُپر جانا، ايڪ ٺانَ پر نفس ٽِڪانا. پڪڙ ڏُني ڪو، مها گني ڪو، پهنچوگي هري واسي.١- سُمرڻ ڪرتي ڇوڙ پسارا، شبد رسي ڪا لي آڌارا. بيغمپور ڪو، چلنا ڏر ڪو، جهان نہ ڪال وِناسي.٢- ڌيان ڪلا سي من نهرانا، خيال دنيا ڪي نِڪٽ نہ لانا. ديک نظاري اديٽ ياري، انتر پُنج پرڪاسي.٣- ٽيئون گروُ يهہ ڀيد ٻتاوي، گروُ بن اؤر نہ ڪو ٻتلاوي. گروُ ڪي چرني، لاڳو شرني، ڪاريہ هووَهِن راسي.٤- راڳ آسا ڀجن-٩٤- امرت ويلي اوم اوم اوم رَٽلي-ٽيڪ- برهما وشٽوُ شنڪر آدي اوم سي اُپجي. ويد شاستر پُراڻ ساري اوم سي نِپجي. اوم سي ساري سرشٽي ڀئي پستڪ پڙهلي.١- ٽين ماترا اوم ۾ هئہ

شاستر سُناتي. اَڪار اُڪار مَڪار اَرڌ بندوُ ٻتاتي. اوم ايش ڪا نام انادي هرديہ
ڌتلي.٢- چارون اوَستا سڦلي هووي اوم اُچاري. چارون پدوي هويہ پراپت اوم وچاري.
چِترُ يانتِ سي اوم سُمري بازي ڪٽلي.٣- اوم مُنيئون ڪا گپت خزانا موُل منتر
هئہ. ڪهي ٽيئون يي من جيتن ڪا تيز تنتر هئہ. گروُ دواري اوم جپي يم ڦاسي ڪٽلي.٤-
راگ آسا پچن-٩٥- پرات سميہ يھ پريوُ ميرا عرض اگهائو-ٽيڪ- پريوُ تجهڪو لاگي
جيئي سنت پياري. ويد شاستر پُراڻ جنِڪي گيت اچاري. ائسي سنت جنون ڪا مُجهسي ميل
مِلائو .١- پريوُ تيري ياد رهي تيرا چنتن هو. مهما تيري سُنتا رهوُن تيرا درشن هو.
شواس شواس سي اپنا پريوُ نام جپائو.٢- مُموڪِشِن ڪو موڪش ديجي گيان گيانيئون ڪو.
ڪرم ديجي ڪرمِن ڪو پُن ڌيان ڌيانيئون ڪو. ميري تو هري نِج چرڻون ۾ پريت بڙهائو.٣-
ڪرم ڪرائو مُجهسي سو جو ڀاوي آپڪو. رهي نہ ميري جيوَن ۾ ڪڇ انش پاپ ڪو.
ڪهي ٽيئون هري اوَگڻ ميٽي ڪنت لگائو.٤- راگ آسا پچن-٩٦- پرات سميہ ۾
سُنلي سوامي عرض همارا. جنم مرڻ ڪي بنڌن ڪاٽو پريوُ پيارا-ٽيڪ- ڪرم جال ۾
ڦس ڪر مئني ڪوٽ جنم پائي.اَنڊج جيرج سُويدج اُديڄ جوُڻن ۾ آئي. پرمت پرمت
تامين ديکي ڪشٽ ڪرارا.١- ياد ڪري ان ڪشٽون ڪو من ڪمپت هئہ ميرا. اؤر پروسا ڇوڙ
آسرا ليئا هري تيرا. چؤراسي سي موهِ بچائو ڪروُڻا پنڌارا.٢- اپني بل سي
ڇوُٽ سَڪوُن نا ڪرمون ڪي ڦند سي. ڪرپا ڪرڪي بنڌن ڪاٽي ميلو نِج پد سي. تم هو سَروَگيہ سمرت

صاحب آنند آگارا.٣- کهي ٹيئون مئن اؤر کهؤن کِيا معلؤم سپ تجهکو. کرمون رؤپي ساگر سي تم پار کرو مُجهکو. دين ديالؤ ديا کري دي مُجهکو سَهارا.۴

- اوم ست نام ساکي - راگہ وهاگ پجن - ١ -

پريم پيالا ستگر والا، رام رسالا پيئا جي پرکي-ٹيک- تن من پيٹ ڈرا گرؤ آگي، دوِڈا دؤر پيد سپ پاگي. وشيہ واسنا وِش رس تياگي، پيا اُجالا جيئا جي مَرکي.١- پيوَت پَتنگ پيا من ميرا، پؤل گيا سپ ميرا تيرا. مِٹ گيا سپ کال کا قيرا، کُل گيا تالا پييا جي گهر کي.٢- جيوَ ايش کي گئي اُپاڌي، هٹ گئي سپ واد وِوادي. لائي پؤرڻ برهم سماڌي، پيا سُکالا سوهم سُمرکي.٣- کهي ٹيئون اِس کايا پيتر، لاگي وِرتي آتم انتر. گيان نشي گم هو مستي تر، پيا نِهالا نياز کرکي.۴-

راگ وهاگہ پجن-٢- پريت جؤئي هئہ جگت کي، سمجه ڈاري ديکہ سيانا. سات سنگي نا چلي کو، هئہ اکيلا توهِہ جانا-ٹيک- ديکہ ڈن پريوار کو تم، گَرَوَ من ۾ بَهُہ کيئا. کهت هو سپ هئن هماري ناهِن تيرا کو سُجانا.١- شاهہ سکندر رهن خاطر جتن بَهُہ جگہ ۾ کيِئي. وَهہ پي گئي کر هات خالي پي ٹِکن کا نهين نِکانا .٢- اوُٹ جلدي وٹِچ کرلي پاو پکتي گيان کا. لي نہ دي کو توهہ آگي نهين وهان هئہ کو دکانا.٣- سنت سمجهاتي سدا تم جاگہ اوِديا نيند سي. کهت ٹيئون جي چهو سُکہ تن مَلِن کا تج

ڳمانا.۴- راڳ وهاڳ پچن.۳- سنسار کي ندي سي پار جانا هئہ ضرورُ. اِس جنم مرڻ چکر کو مِٽانا هئہ ضرورُ-ٽيڪ- يهہ منش جنم جڳت ۾ جِس ايش ني ديئا. اُس ايش کي نِت نيم سي ڳن ڳانا هئہ ضرورُ.۱- ڏُرسنگہ سي من موڙ جوڙ سنت سنگ ۾. نِج گيان ڌيان پريم کو من لانا هئہ ضرورُ.۲- هر شواس شواس سُمر سُمر سوهم نام کو. ست پاربرهم ايش درس پانا هئہ ضرورُ.۳- کهي ٽيئون گروُ کي شرن جايہ گيان پائکي. نِج آتما نربان ۾ سمانا هئہ ضرورُ.۴- راڳ وهاڳ پچن-۴- هئہ سڀ برهم پسار پياري، ديکو اَنُيَوَ اکيئان کولي-ٽيک- آپ بغيچا آپ کياري، آپ ڀنوَر هو کرت ڳُنجاري. آپ بَنا گلزار پياري، آپ ورکش بن پنڇي بولي.۱- آپ بنا اَڄ وشنوُ شنکر، آپ نِرپ هو پرجا کِنکر. آپ سگڻ ساکار پياري، آپهِن نرگڻ چيتن چولي.۲- آپ مداري آپهِن بازي، آپهِن سگلي سرشٽي ساجي. آپهِن ديکنهار پياري، آپ اِسٽر هئن آپهِن ٻولي.۳- کهي ٽيئون جس گروُ سمجهايا، هري رنگ ۾ تِس درشن پايا. آپهِن گيان ڀنڊار پياري، آپ اگياني ڀرمي ڀولي.۴- راڳ وهاڳ پچن-۵- ستسنگ جڳ ۾ سار پياري، ستسنگ بن نهين هو نِستارا-ٽيڪ- ستسنگ کرکي نيچ سُڌر گئي، پوساگر سي پار آتر گئي. نام تِني نروار پياري، پايا هئہ جن پد نِرڌارا.۱- ستسنگ سُرتروُ ڳنگ پڇانو، کامڌينوُ چنتامڻي جانو. کارج ديت سنوار پياري، پاپ پُنج کو کر پرهارا.۲- ستسنگ سوُريہ سم پرکاشت، گيان کِرڻون سي تِمِرَ وِناشَت. آنند ديت

اپار پياري، چندن چند تي شيتل پارا.٣- کهتا ٽيئون ستسنگ کرکي، سنت وچن کو اُر ۾ ڌرکي. اپنا کرو اُڌار پياري، ستسنگ هئہ مکتي کا دوارا.٤- راگ وهاگ پڇن-٦- سمرڻ ۾ ڌر ڌيان پياري، انترمُک هو وِرتي لگائو-ٽيک- سمرڻ کر گهٽ ۾ دِن راتي، پراڻايام سي هو ايکانتي. يوگ کي يُکتي جان پياري، مؤل کمل کو خوُب دَبائو.١- ناڀ کمل سي شواس اُٺائي، تامين سوهم شبد مِلائي. کر هرديہ ساوڌان پياري، ناد آناهت تاهِن بجائو.٢- کنٺ کمل ۾ کر ويچارا، پائو سُشمن ۾ سُک سارا. ترڪٽي ۾ کر ڌان پياري، جوت نِرنجن تهان جگائو.٣- کهي ٽيئون گر يُکتي ويچاري، گرمک چليئي دشم دواري. پائي پد نِربان پياري، جنم مرڻ کا دؤک مِٽائو.٤- راگ وهاگ پڇن-٧- اپنا آپ پڇان بندي، آدي رؤپ هئہ جويہ تمهارا-ٽيک- آتم اِک رس برهم اَتولا، اننت آنند اکنڊ اڊولا. ساکي سيپ گهٽ جان بندي، سو هئہ تيرا رؤپ ادارا.١- اِستؤل سوکشم کارڻ تِريئي، جاگرت سُوپن سُشوپت جيئي. يي سيپ جڙ پهچان بندي، تؤن هئہ چيتن جانَنَهارا.٢- مايا اوِديا سمبنڌ اُپاڌي، جيوَ ايش پُن پيد انادي، يي سيپ کلپت جان بندي، تؤن هئہ اِن سيکا آڌارا.٣- کهي ٽيئون يهہ نِشچيہ کيجي، برهم ياو اُر ماهِن گهيجي. تن کا تج ايمان بندي، جؤنا هئہ يهہ سيپ آکارا.٤- راگ وهاگ پڇن-٨- ديکو آتم رام منُول اپني هرديہ ماهن پيارا-ٽيک- ست کرمون سي مئل مِٽائي، وِکئيپ هر هري يکتي کمائي. لي گرؤ گيان کي مام

راگ وِهاگ

منٌوا، دوُر کرو اگيان انڌارا.١- جاگرت سُوپن سُشوپت تِينون، مِٽيا جڙ پرٽامي
چيِنو. کر ٽَريئا وشرام منوا، چيتن کا جامين چمکارا.٢- آنند روُپ سدا اِوناشي،
ساکي چيتن سُويَم پرکاشي. پائو سوئي ڌام منوا، کهي ٽيئون جو سَروَ اڌارا.٣-
راگ وهاگ پچن-٩-پريوُ سي کر پيار، جوُٽي ڌن کا گمان چوڙي-ٽيک- راوڻ هٽ
مايا کا کينا، انت سميہ کڇ سات نہ لينا، مايا دک پنداِر، جنم نہ هارو مايا
جوڙي.١- گَرِوَ گنجون کا کاروُن کيئا، مرتي بار نهين کڇ ليئا. لوک کرت ڦِٽکار،
گهور نرک ۾ سو دک لوڙي.٢- سکندر ني مايا بَهُ جوڙي، محل مکانا سَئن کروڙي.
خالي هات پسار، چليئا چڙهہ سو کاٺ کي گهوڙي.٣- مايا سي جو پريت لگاوي، کهي ٽيئون
سو نرکهن جاوي. رام سُمر هربار، دنيا کا سپ ناتا توڙي.٤- راگ وهاگ پچن-١٠-
اي جگياسوُ برهم وديا نِج هرديہ ۾ ڌاريئي. لوک آشا کو تياگي برهم کو ويچاريئي-ٽيک-
ديهہ هوُن وا جيوَ هوُن مئَن من بُڌي وا پران هوُن. برهم وديا سي اِوديا جَنِت سنسا جاريئي.١-
برهم وياپک وِشوَ ماهين هئہ سدا آکاش جيون. آپ اِسسي ناهِن نياري، اهم برهم
اُچاريئي.٢- برهم ٽي تم برهم هئَن اب جيوَ پرانتي چوڙ دي. انت آدي بيچ هئہ ست پٽِر
شاکا واريئي.٣- کهت ٽيئون واچِيَہ تِياگي لَکشِيہ ۾ من جوڙدي. برهم ساکي ايک رس توُن پيد
پرانتي ٽاريئي.٤- راگ وهاگ پچن-١١- نِج ڌرم ۾ سيس ديجي نا کروُ اِنکار جي.
ڌرم کي پيڌ ۾ سدا تدر وير هو هوشيار جي-ٽيک- جلد جائو وير اُٺکر ڌرم کي آواز پر.

شِيش تن من آپنا ڪر ڌرم پر بلهار جي.١- ديکہ سنڪٽ ڌرم سي تم پانوَ پيڇي نا هٽو. ڌرم رکشا هيت اپنا پتنگ جيون سِر وار جي.٢- ڌرم هِت ديکو هرشچندر بيچا نِج پريوار ڪو. شِوي دَڌيچِي جِيون ڌرم هِت ديهہ اپني ڊار جي.٣- ڪهت ٽيئون ڌرم ڪا پرچار گهر گهر ۾ ڪرو. لوڪ اؤر پرلوڪ پائو شان سُک ستڪار جي.٤- راڳ وهاڳ ڀڄن-١٢- خواب هئہ سپ خواب هئہ سنسار جي. جوُٽ هئہ سپ جوُٽ هئہ سپ جوُٽ هئہ جِنسار جي-ٽيک- دوُکميہ سپ دوُکميہ پريوار جي. ڪوُڇ هئہ سپ ڪوُڇ هئہ سپ ڪوُڇ هئہ گهربار جي.١- ڇوڙدي نر ڇوڙدي نر ڇوڙدي دڪدار جي. ڪوجلي نر ڪوجلي نر ڪوجلي سُک سار جي.٢- جاۓ توُن نر جاۓ توُن نر جاۓ سنت دوار جي. گيان ڪي سُن گيان ڪي سُن گيان ڪي گفتار جي.٣- پائلي نر پائلي نر پائلي ڱٽهار جي. ڪهت ٽيئون ڪهت ٽيئون ڪهت ٽيئون پُڪار جي.٤- راڳ وهاڳ ڀڄن-١٣- اي سياڻا سوچ ديکو ناهِن توَ سنسار جي. جگت ۾ ممتا ڪري ڪِيون جنم جاتي هار جي-ٽيک- ڌرن پاني اگني وايوُ وِيوم هئہ ڪرتار ڪا. اِن تَتِوون سي جو بنا تن سو ڪِم هوئہ تِهار جي.١- آپسي پهلي جگت ٿا هئہ ايي هوگا پِڇي. نا بنايا آپني ڪڇ ڪِيون بَنت حقدار جي.٢- پُتر جايا محل مايا سپ پدارٿ ايش ڪي. گرڀ سي ڪڇ لي نہ آيا ڪِيون ڪرت اهنڪار جي.٣- ڪهت ٽيئون سوچلي نر ڪڇ نہ تيرا هئہ يهان. چار دِن مهمان هو تم ڪِيون ڪرت تڪرار جي.٤- راڳ وهاڳ ڀڄن-١٤- اي پيارا ناهِن تيرا ڪو سنگي سنسار ۾. جنم ورتا ڪِيون

گنواڻي موھہ مايا جار ۾-ٽيڪ- ڏن ڪماوَن ھيت جو تم دوُر ديشنِ جات ھو. سو جھان ڪا ٿھن رھي نا چلت چلتي بار جي.١- رئن دِن جس نار ڪو تم پيار ڪرتي ٻھُت ھو. مرن پيڇي نا چلي سنگ بئٺ رووَت دوار جي.٢- موھہ ڪر جِس ڪٽنب ڪو تم جنم سارا پالتي. مرن پيڇي آگ دي وو ڇوڙ ديت آچار ۾.٣- ڪھت ٽيئون سوچ ديکو ڪڇ چلي نا ساٿ تو. ڌرم ڌر ھري نام جپ جو ناوَ ھو ڀوَ ڌار ۾.٤- راڳ وھاڳ ڀڄن-١٥- اي سڄن مئن سوچ ديکا مطلبي پريوار ھئہ. صاف تجھکو ڪھت ھوُن يَھ ڪپٽ ڪا وھنوار ھئہ-ٽيڪ- ڀڄن ستسنگ سي ھٽائي ڪام گھر ڪي لاوتي. انت ويلي يون ڪَھين سڀ رام توَ رکوار ھئہ.١- سوُک سمپتي ڪي سميہ ۾ پيار جي تجھہ سي ڪري. وِپت ۾ وي مِتر تمکو ديت نا آڌار ھئہ.٢- پيار جوين ۾ ڪرت ھئہ پُتر دارا ميت جي. وِرڌپن ڪو ديکہ گھر سي ٹُرت توھہ نِڪار ھئہ.٣- ڪھت ٽيئون توڙ ناتا ڪپٽ والي ڪٽنب ڪا. پريت ڪر ڪرتار سي آڌار جو ھروار ھئہ.٤- راڳ وھاڳ ڀڄن-١٦- ڇوڙ جڳ ڪي ڪام جوُني ڌر ھري ڪا ڌيان جي. پريم امرت ڪا پيالا پي ڪرو گن گان جي-ٽيڪ- پانچ تتوَ ڪي ديھہ ڪا تم ڇوڙدي ايمان جي. اِس جگت ۾ آپڪو تم جانلي مھمان جي.١- راج مندر باغ سندر تخت اوُر توُلان جي. ڪوٹ لشڪر سَروَ شستر ڇوڙ گئي سُلطان جي.٢- ڪھت ٽيئون مڪتي چاھو سِيک ميري مان جي. ساڌ سنگت بئٺ ڪي نِت جپ شري ڀگوان جي.٣- راڳ وھاڳ ڀڄن-١٧- اي جگياسوُ اِس جگت ڪو جوُٹ ڪرڪي جان توُن . ساٿ تيري نا چلي

ڪڇ ايھ نِشچيہ مان توُن-ٽيڪ- جس ڪٽنب پريوار ڪو تم آپنا ڪر جانيئا. انت
ﭾ وي ڇوڙ دينگي، ديک ڏَرکي ڏيان توُن .١ ڪنس سڪندر آد ٻھتي ﭙوُپ ﭙوُمي پر ﭙئي.
هاٿ خالي ڪر چلي سڀ ديک پڙهکي ﭙُراڻ توُن.٢- ڇوڙ سِيڪو ليھ سؤدا ﭙڪتي شيِ گڻ
گيان ڪا. سنگ تيري يي چلينگي جان ست پرمان توُن.٣- ڪهت ٽيئون جاگ ِجلدي ڇوڙ اوِديا
نيند ڪو. شرڻ لي گروُديو ڪي نِت پايہ پد نربان توُن.٤- راگ وهاگ ﭙجن-١٨-
هي سُوامن سَروَ وياپڪ تم سَروَ آڌار هو. دين بنڌوُ گيان سنڌوُ مَهر ڪي ﭙنڌار هو-ٽيڪ-
سَروَ سرشٽي ڪي رچانيهار تم ڪرتار هو. پالنا ڪرڪي سَروَ ڪا ڦِر ڪرت سنگهار هو.١-
جگت ڪي وهنوار ڪا تم ايڪ هي سنچار هو. انت تيرا ڪو نہ جانت آپ اپرمپار هو.٢-
ڪهت ٽيئون اوٽ ميري تم هري هربار هو. نئن چاهت هئن هماري آپ ڪا ديدار هو.٣-
راگ وهاگ ﭙجن-١٩- پريم جئسا ناهِن ڪوئي، پريم سيڪا سار هئہ-ٽيڪ-
منش وا حيوان راڪشس پريت پنڇي ديوتا. پريم سڀ حيران ڪيئي، ويد ﭙُراڻ ﭙُڪار هئہ.١-
ٻهت عاقل علم والي چتر پنڊت ڍير جي. پريم سڀ پريشان ڪيئي، ڦِرت جيون متوار
هئہ.٢- ڪهت ٽيئون پريم آگي زور ڪِسِڪا نا چلي. پريم سيڪو بانڌ ليتا، پريم جگ
آڌار هئہ.٣- راگ وهاگ ﭙجن-٢٠- اوٽ لي هري نام ڪي جو سَروَ ڪا رکوار جي-ٽيڪ-
ﭙڪتجن پرهلاد ڪو جب باپ دک ديني لگا. رام ڪي آڌار سي تب ، تان ﭙيا
جئڪار جي.١- جب ڏشاسن دروپدا تن نگن ڪرني ڪو لگا. شيام شرني سي ﭙئي

تب، تاهِن چِيِر اَپار جي.٢- باز ترو پر بَڏڪ نيچي ٽيٽر بئنا بيچ ۾. سانپ سي دونون مَري لوَ، بَچا هري آڌارا جي.٣- رام کي جن اوٽ ليني دوُک نا ٽِن پائيا. ڪهت ٽيئون تينون لوڪ تينون، تان ڪرت ستڪار جي.۴- راگ وهاگ پچن-٢١- اگر چاهو موڪش ڪو تم پريم گروُ سي پاوَنا-ٽيڪ- راڪ وِرتي وويڪ ماهين شُرتي شبدي جوڙيئي. نِرتي گروُ موُرت ۾ راڪو چرڻ چت ۾ ڏياوَنا.١- مانِ آگيا پَگ اُٺائو هاٿ سي سيوا ڪرو. گيان گروُ ڪا ڏار هرديہ واچ سي گڻ گاونا.٢- شواس سي گروُ نام ليجي ڏن لڻائو سيوَ ۾. ڪان سي گروُ بَئن سُنيئي پڪڙ گروُ کي داونا.٣- ڪهت ٽيئون سَڪل وستوُ پيت دي گروُديوَ ڪو. منش گروُ ڪو ناهِن مانو راڪ هري کِري پاونا.۴- راگ وهاگ پچن-٢٢- پاوَ ڏاري ميت ميري سنت دواري جاوَنا-ٽيڪ-سِنڌ ستسنگ مار ڊبڪي، شُڪتي لي ست شبد ڪي. ارت موتي ڪو نِڪالي، هار هرديہ پاونا.١- باغ ستسنگ ماهِن تروُ سم سنت ساري هئن قلي. پريم ڪر سي تان هِلاڪي، وچن قل لي ڪاونا.٢- ساڌ سنگ سُر ڏام سم هئہ سنت سرُوَر تاهِن ۾. گيان امرت پي انهون سنگ، برهم آنند راونا.٣- ڪهت ٽيئون ساڌ سنگ ڪا ويد يش نِت گاوتي. جيوَ ڪو نِج برهم ڪر هئن، سنت سنگ سم باوَنا.۴-

-اوم ستنام ساکي- راگ ڌناشري پچن-١-

من موهن کي مُرلي اوُپر، جائوُن مئن بلهار سڪيري-ٽيڪ- سُن سُن سُرتان پِئي سُهاگن،

پايا آنند اپار سکيري.١- مات پتا ڌن ڌام کٽنب کي، ڀُول گئي سڀ سار سکيري.٢- ديوي ديوَ سڀ سيوَ کرت هئن، سنتون کا آڌار سکيري.٣- ڪهي ٽيئون من موهن مرلي، باج رهي نِرڌار سکيري.٤- راگ ڌناشري ڀڄن-٢- کرپا کرکي ستگرو مُجهکو دينا درشن دان سکيري-ٽيک- جنم جنم کي ڀاڳ جگي هئن، آئي گهر ڀگوان سکيري.١- آج درد دک دوُر ڀئي سڀ ڀيا ڪُشل کلياڻ سکيري.٢- آج آپاڌي پرانت گئي سڀ، آپجا نرمل گيان سکيري.٣- ڪهي ٽيئون مئن ستگرو اوُپر، وارؤن تن من پران سکيري.٤- راگ ڌناشري ڀڄن-٣- موهي مِليئا سُکڌام هريجن، نرويري نشکام هريجن-ٽيک- گنگا سم جي نرمل رهتي ، پاپ تاپ سڀ من کي دهتي. سمري هري ڪا نام هريجن.١- تروُور جئسي سَهکر تِتِکشا، سڀ جيوون کي کرهئن رکشا. کرتي پوُرڻ کام هريجن.٢- انتر باهر رهت چندن جِيون، نِشدِن گرجَت برسَت گهَن جيون. هرت هرديه کي گهام هريجن.٣- ڪهتا ٽيئون سم ويچاري، شيل سنتوشي پرم آداري. صوُرت سندر شيام هريجن.٤- راگ ڌناشري ڀڄن-٤- رام سُمر سُکڌام ميري من. هووئن پوُرڻ کام ميري من-ٽيک- مات پتا سُت مِت اَرڌنگي، انت کال ڀ هويه نه سنگي. سڀ ڪهتي جپ رام ميري من.١- رام نام جپ کيتي آڌري، ناما سڌنا سئنا سُڌري. پايا آر آرام ميري من.٢- رام نام رسنا سي رٽلي، جم کي ڦاسي گيان سي کٽلي. رهيئي نِت نشکام ميري من.٣- ڪهي ٽيئون سو هئه نرکالي، هرنا کرنا

راڳ ڌناشري

اگم اڪالي. سڀ گهٽ ڏيکو شيام ميري من.۴- راڳ ڌناشري ڀڄن-۵- سنتون ڪا
ڪر سنگ ميري من، سنتون ڪا ڪر سنگ-ٽيڪ- سنتون ڪي سنگ ڪر ويچارا، جانِ جَڳت ڪا جوُٽ
پسارا. آتم برهم آينگ ميري من .۱- سنتون سنگ پي پريم پيالا، آنون يام رهو متوالا.
نرڀيہ هويہ نسنگ ميري من.۲- سنتون سنگ هري نام اُچارو، پاپ تاپ سنتاپ نوارو.
لڳي نہ يم ڪا ڏنگہ ميري من.۳- سنتون سي لي گيان وگيانا، ڪهي ٽيئون ڪَٽِ ڀرم
اگيانا. لائو آتم رنگ ميري من.۴- راڳ ڌناشري ڀڄن-٦- جاڳي جپ گروُ نام
ميري من، جاڳي جپ گروُ نام-ٽيڪ- غفلت ڪو تج نام سُمرلي، گروُ مورت ڪو هرديہ
ڌرلي. ڇوڙ ڪلپنا ڪام ميري من.۱- شواس شواس سي سُمرڻ ڪريئي، جنم مرڻ ڪي
دکہ ڪو هريئي. پائو آدي ڌام ميري من.۲- ڪال وِيال ڪا ڏَر نهين جامين، سُمرڻ
ڪر تم پُهنچو تامين. جو هئہ سندر گام ميري من.۳- آد پرش سي سُرت مِلائو، ڪهتا
ٽيئون آپ ٻِلائو. پائو نِت وشرام ميري من.۴- راڳ ڌناشري ڀڄن-۷- رام سُمر
سک موُل ميري من، رام سُمر سُک موُل-ٽيڪ- جس پريوُ ني نَر تَن ديِنا، تس پريوُ ڪا نام
نہ لينا. ڀاري ڪِيني ڀوُل ميري من.۱- جوُني ڪايا جوُني مايا، تانسي تم ڪِيون نيهہ لڳايا.
انت سهينگي شوُل ميري من.۲- جو هري تيرا انت سهائي، پريت اسي سي نا تم پائي. رهي
وِشيہ رس ڦوُل ميري من.۳- ڪهي ٽيئون جي سک ڪو چاهو، هردم رام نام گڻ گائو.
پريم هِڏولي جهوُل ميري من.۴- راڳ ڌناشري ڀڄن-۸- ستگروُ ڪا هو داس ميري من،

راڳ ڌناشرِي

ستگروُ ڪا هو داس -ٽيڪ- اِڌر اُڌر ڪا ڇوڙ ڀٽڪنا، گروُ چرڻي ڪر واس ميري من.١-
گروُ آگيا سي ڪام ڪرو سڀ، ڌاري اُر وشواس ميري من.٢- شرڌا سي گروُ منتر ليکي، تانڪا
ڪر اڀياس ميري من.٣- ڪهي ٽيئون گروُ ڪرپا سي سڀ، ڪارج هووهن راس ميري من.٤-
راڳ ڌناشري ڀڄن-٩-گوبند ڪو نه بسار ميري من، گوبند ڪو نه بِسار-ٽيڪ-
اوُٺت بئٺت سووت جاڳت، هري ڪا نام اُچار ميري من.١- ڪايا مايا تروُور ڇايا،
تانڪا ممت نوار ميري من.٢- رام نام ڪا سُمرڻ ڪرڪي، اپنا جنم سُڌار ميري من.٣-
ڪهي ٽيئون اِڪِ نِمک نه ڀوُلو، هري سُمَرو هروار ميري من.٤- راڳ ڌناشري ڀڄن-١٠-
ڪو چاهت ڪڇ ڪو چاهت ڪڇ، هريجن چاهت هري سُمرن ڪو-ٽيڪ-
گرمک چاهت گروُ ڪا درشن، ياتري چاهت گنگا پرسن. تپسي چاهت هردم بَنَ ڪو.١-
نيمي چاهت نيم نِڀانا، پريمي چاهت پريم بڙهانا. ڌرمي چاهت پالن پَنَ ڪو.٢-
داني چاهت ڪرلوُن دانا، ماني چاهت هووي مانا. لوڀي نر نِت چاهت ڌَن ڪو.٣- ڪهي ٽيئون
تيِئَ چاهت ڪنتا،سنت سيوي چاهت هَئن سنتا. بوُڪا هردم چاهت اَنَ ڪو.٤-
راڳ ڌناشري ڀڄن-١١- جس پر ستگروُ ڪرپا ڌاري، سو سُمري هري نام پياري-ٽيڪ-
جسڪو ستگروُ شڪشا دي سو، سيوَ ڪرت نشڪام.١- جسڪو ستگروُ پريم پِلاوي، سو
ڀَر پيوَت جام.٢-جسڪو ستگروُ اَلک لکاوي، پاوت سو سُکڌام.٣- ڪهي ٽيئون
جس ستگروُ مِليئا، پوُرڻ ڀئي تِس ڪام.٤- راڳ ڌناشري ڀڄن-١٢- آج ميري

گهر سنت پڌاري، موهہ مِلي پگوان سَکيري-ٽيڪ- پرآپڪاري ڏيرج ڌارِي، پورڻ پرش سُجان سَکيري.۱- نشڪامي نرموهي نرمل، نِردروهي نرمان سکيري.۲- سهنشيل سمدرشي شيتل، سَروَ سُکون کي کانِ سکيري.۳- کهي ٽيئون ڪرپا ڪر آئي، گيانوان گڻوان سکيري.۴-

-اوم ستنام ساکي- راگ ٽوڙي ڀجن-۱-

من رام شرڻ نهين آيا ري، تم وِرٿا جنم گنوايا ري-ٽيڪ- مات گرڀ اِقرار ڪِيئا جو، مورک وچن بِسار ديئا سو. نام هري ڪا ناهِن ليئا تو، مايا ڀرم ڀُلايا ري.۱- ڀؤوَن ماهِن بهٽ مد ڪينا، دِينن کو تمني دک دِينا. ڀوگ وشيہ کي رس ۾ ڀينا، ناري سنگ لِپٽايا ري.۲- بوڑهاپن ۾ ترشٽا جاڳِي، مايا کي من ممتا لاڳِي. جاري تمکو چنتا آڳِي، ڪمپن لاڳي ڪايا ري.۳-ڪهتا ٽيئون سُن من ميرا، جگ ۾ ساٿي نا کو تيرا. پورڻ گرُو ڪا هوکر چيرا، ڪرلي شواس سجايا ري.۴- راگ ٽوڙي ڀجن-۲- سدا گوبند کي گڻ گائو ري، هري ڪا نام هرديہ ۾ ڏيائو ري-ٽيڪ- جؤني جگ ۾ ممتا ڪرکي اپني کو نہ ڦسائو ري. ڀوگ جگت کي روگ جانِڪي تانسي چيت هٽائو ري.۱- سوارٿ ڪا پريوار سيوئي تانسي نا من لائو ري. سوارٿ بن هئن سنت سنيهي تِنسي نيهہ لگائو ري.۲- ڪهتا ٽيئون اوَگن تياڳي سيسي سار اُٺائو ري. اوُنت بئنت سووَت

جاڳت نام جپي سُک پائو ري.٣- راڳ ٽوڙي ڀڄن-٣- توَ جيوَن کو ڏِڪارا هري کي ڀڄن بِنا-ٽيڪ- بالاپن کيلن ۾ کويا کب هنسکي کب روئکي. سار آَسار کي سمجهہ گنوائي مؤڍمتي تم هوئکي. يؤوَن ۾ سندر ناري، آَتِي لاگي تجهکو پياري. دک مات پتا کو دينا ڀُن کينا پاپ آَپارا.١- بوُڙهاپن کي ماهِن تيرا ڀِيا نِربل شرير جي. آنک نہ ديکي کان سُني نهين دانت گئي اکٿير جي. تب ترشڻا لاگي ڏن کي، نهين ممتا ميٽي من کي. آيہ چنتا روڳ ستايا، من موهہ لڳا اتي پارا.٢- تِين اوَستا وِرتا هاري کيئا نہ کڇ ويچار جي. جوُٽ کپٽ دوکيبازي کا سِر پر ڏارا پار جي. اب کال نِکٽ هئہ آيا، کهي ٽيئون نا هري ڏيايا. کڇ پرشارٿ نهين کينا يهہ جنم گنوايا سارا.٣- راڳ ٽوڙي ڀڄن-۴- اي جگياسوُ نام کا کر جاپ توُن. پايہ من آرام ميٽي تاپ توُن-ٽيڪ- تياڳ مايا موهہ ممتا مانَ کو، دان تيرٿ ورت سي هر پاپ توُن.١- نا بڙهائو وير وِروڌ وِشاد کو، اِس جڳت ۾ هئہ مسافر آپ توُن.٢- کو نهين کِسکا سنگي سنسار ۾، جان جوُني سُت تِريئا مان باپ توُن.٣- کهت ٽيئون پائي آتم گيان کو، ميٽ پرانتي پيد سنشيہ ساپ توُن.۴- راڳ ٽوڙي ڀڄن-۵- سنتون سي لي گيان، آتم کا ڏرلي ڏيان. تب تيرا هووي کلياڻ-ٽيڪ- شرڌا سي جا سنت دواري، سيوا کريئي پريم سي پياري. مانُ تَجي هو جا نِرمان.١- سنتون جئسا اؤر نہ داتا، سنت جڳت کي هئن پت ماتا. دؤک کٽي دي سوُک مهان.٢- سنت هري اِک روُپ پڇانو، تامين پيد نہ رنچک

مانو. وو نرگڻ يي سگڻ پڇان.٣- سنتون کا سنگ هئہ سکدائي، کهي ٽيئون هو انت سهائي.
ٽانسي مِل کرو هري گڻ گان.٤- راڳ توڙي ڀجن-٦- وِپت ميري دوُر کرو مهاراج-ٽيڪ-
ڀوُپ هريشچند ڏرم کي کارڻ دينا سَروَ سماج. ڪاٽ کشٽ تِهن درشن ديئا هويا
جئہ آواز.١- دريوڌنِ جب دروپدا کو کرت نگن مڌيہ راج. سَهسِر وستر دي ٽب ٽانکي
راکي سيا ۾ لاج.٢- بَچي بِلي کي رکي آنوَ ۾ کنياري کي کاج. نرسنگهہ هو
هرناکس مارا ڀَت راکي پهلاج.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ پکاري سُنو غريبنواز.
پرتکيہ اپنا درشن ديجي پائوُن سک سوراج.٤- راڳ توڙي ڀجن-٧- ميري من مَت
کر ٽن اپيمان. پانچ ٽتوَ کا ٽن يهہ کِٽينگہ اِک دِن جرت مسان-ٽيڪ- ٽن اپيمان
هرناکس کينا کهلايا ڀگوان. نرسنگهہ روُپ ڏري هري ٽِسکا ٽرت نِکالا پران.١-
ٽن اپيمان لنکپتي کينا کهلايا بلوان. رام اسيکا شيش اڙايا
رها نہ نام نشان.٢- ٽن اپيمان دريوڌن کينا کهلايا سُلطان. ڀيم گدا
سي مارا ٽانکو ٽوُٽا سبِ مد مانِ.٣- هستي انکي ناهِن رهي جن کيئا گروَ گمان.
کهي ٽيئون ٽم ٽانتي ار ۾ ڏار غريبي گيان.٤- راڳ توڙي ڀجن-٨- ميري من سُمرن
سي لِنوَ لاءِ. ترشنا تياگي تِر کر آسن اِت ات چِت نہ ڊلاءِ-ٽيڪ- گروُ کي موُرت
ڏاري ار ۾ ڦرنا سَروَ هٽاءِ. شواس شواس سي سُمرڻ کِرلي ورٽا ناهِن گنواءِ.١-
اوُنت ٻئنت سووت جاگت گروُ کا شبد کماءِ. کهي ٽيئون انتر مُک هوکي ساکي ماهِن سماءِ.٢

راگ ٹوڑي پچن-٩-سمجھ من جھُوٹا هئہ سنسار. مِرگہ ترشٹا کا جل جيون مِتيا تئسي
جگت اَسار-ٹيک- مات پِتا سُت تِريئا آدي جھُوٹا سپ پريوار. پڑل نہ اِس سي پريت
لگائو توڑ موھ کا جار.١- کال دماما شِر پر باجي سُنتا کِيون نہ گنوار. اِک دِن
تمکو آيہ اَچانک مار کري مُڑدار.٢- غافل غفلت نيند تياگي جلدي
هو هوشيار. کھي ٹيئون جپ رام نام کو پائو موکش دوار.٣- راگ ٹوڑي پچن-١٠-
جگت ۾ کينا نهين اُپکار. نِشدِن پيٹ پِرن هِت تمني کرم کِيئي بَدکار-ٹيک-
آشا ترشٹا کي وَش هوکي کيني پاپ اَپار. نيک کرم تم ايک نہ کِينا پڑا لوپ کي لار.١-
مانش تن درلڀ يھ تمني ديئا يوگہ ۾ ڍار. دين جنون کو سُک نا ديئا تانتي
توھ ڏِکار.٢- ديا ڌرم بن تيرا جيوَن سارا هئہ بيکار. کھي ٹيئون اب پي کڇ کرلي
جانتي هويہ آڌار.٣- راگ ٹوڑي پچن-١١- ميري من مت کر تُون اهنکار. سُندر
ديھي ديک نہ پڑلو اِک دِن هووي چار-ٹيک- نر اپيماني مها اگياني رَهت سدا گينوار.
اپني کو آتي اوُنچا مانت کرتي پاپ اپار.١- ڌن جوبن کا مان تياگي کميا غريبي ڌار.
کھي ٹيئون سُک ماهن غريبي کھتي سنت پُکار.٢- راگ ٹوڑي پچن-١٢- جگت ۾
سو نر پشوُ سمان. ورتا کووت منش جنم جو کرکي ٹن اپيمان-ٹيک- وئرت واد وواد
کري جو سُني کتا نهين کانَ. ساڌ سنگت سي مِل کر کبھوُن کري نہ هري گن گان.١-
نِشدن پيٹ پِرن کي هِت جو کرتا پاپ مهان. موھ ممت ۾ ڦس کر جوئي کري

اؤر ڪي هانِ.٢- پرميشور ڪا دِل ۾ جوئي ڏرت نہ ڪبهوُن ڏيان. ڪهي ٽيئون گروُ شرني
پَڙ ڪر ڪرت نہ نِڄ ڪلياڻ.٣- راڳ ٽوڙي ٻجن١٣- ڌرم بِن جيوَن هئہ بيڪار.
ڌرم وِمُک نر نرڪي جاوت ڪهتي ويد پُڪار-ٽيڪ- ڪميا غريبي تياڳي جو نر ڪرت
ڪروڌ اهنڪار. ديا ڇوڙ دينن ڪو دک دي تانڪو هئہ ڦتڪار.١- ساچا ميٺا نهين بولت
جو ڪَڙوي اَست آچار. من اِندريون ڪو جيت سڪي نهين تانڪا جنم اَسار.٢- دان
ديت نهين شڀ پاتر جو راڪت ڌن سي پيار. تياڳ شيل جو ڪرت اُپاڌي جڳ ۾ تاهِن ڌِڪار.٣-
ٻوِيترتا بن رهت اَشڌ جو ترشٽا من ۾ ڌار. ڪهي ٽيئون سو شانتي نہ پاوي ٻتڪت بارمبار.٤-
راڳ ٽوڙي ٻجن-١٤- جاڳوُن مئن ستگروُ پئہ ٻلهار. موهہِ ٻرنگ سم
ڪيئا جسِني شبد سُنائي سار-ٽيڪ- موهہ نِيند سي موهي جڳايا ستگروُ ديوَ پُڪار.
گيان نئن تب کُلي هماري گيا سُوَپن سنسار.١- ڪوُڪر سم مئن ڪانچ محل ۾ ڀؤنڪت ڀيد
پسار. ڪر ڪرپا گروُ گيان ٻتايا ڀوُلا ڀرم وڪار.٢- انڌ ڪوُپ جڳ ۾ مئن ٻڙڪر
پايا دوُک اپار. تانسي ستگروُ موهي نِڪالا اپني ڪرپا ڌار.٣- ڪهي ٽيئون ڪيهر سم
مُجهسي ڀوُلا نِڄ آڪار. توڙ ڀرم گروُ آپ لڪايا تانڪو ڪروُن جهار.٤- راڳ ٽوڙي ٻجن-١٥-
پريم بن جيوَن نشڦل جان. رشي مُني سڀ سنت ڪهت يهہ شاستر ويد پُران-ٽيڪ-
پريم بنا هئہ نشڦل جپ تپ تيرٿ ورت سنان. ڪرم ڌرم يگيہ يوگ پريم بن
ورٿا سَنيَم دان.١- پريم بنا هئہ نشڦل جڳ ۾ ڪان ڀان پهران. ذات پات ڪُل

پيش پنٿ سڀ ورتا محل مڪان.٢- پريم بنا هئه نشڦل پڙهنا پُوجا اَرچن ڌيان. شِروڻ سمرن ڪٿا ڪيرتن ورتا سڀ گڻ گيان.٣- پريم بنا سڀ ساڌن ڦيڪي جِنا مِرتڪ مانِ. ڪهي ٽئيون تانتي من ۾ اِڪ پريم ڌار پرڌان.٤- راڳ ٽوڙي يجن-١٦- پريم بن ريجهت نا يڳوان. پريم ڪري جِن هري ڪو پايا ٽِنڪا ڪرؤن بيان-ٽيڪ- پريم ڪري گِڌ نيِ رگهوُور سي پايا بَهُه سنمان. شَبري ني هري درشن ڪينا مُڪت جنايوُ مانِ.١- پريم وڀيشڻ هري سي ڪرڪي پايا راج مهان. جامؤنت نل نِيل اُڌر گئي اَنگَد پُن هنوُمان.٢- پريم سُدامي هري سي ڪيئا ڪنچن هوُئا مڪان. گوپين ڪرشن ڪو وَش ڪينا پريم ڪري پرڌان.٣- ڪهي ٽيئون هري پريم سي ملتا نهين ملتا وِڌي آن. تانتي پريم ڪرو پريوُ سي تج ڪر مانُ گمان.٤- راڳ ٽوڙي يجن-١٧- ڪرو من گروُ يڪتي پرڌان. گروُ يڪتي ڪي مهما ڪهتي شاستر سنت سُجان-ٽيڪ- پوُرڻ شرڌا گروُ ۾ ڌاري سيوَ ڪرو تَج مانُ. پاد پدم پر دنڊوت ڪرڪي ليجي آتم گيان.١- تَرڪ تَجي وشواس ڌري اُر مانو گُر فرمان. گروُ اوُپر تم سَروَسُوَ واري تن من ڌن دي دان.٢- پاربرهم ڪا روُپ سمجهه ڪر ڌرلي گروُ ڪا ڌيان. ڪهتا ٽيئون اِس وِڌي تيرا نشچيه هو ڪلياڻ.٣- راڳ ٽوڙي يجن-١٨- ڪرو سڀ جيوون ڪا ڪلياڻ. دين ديالوُ عرض همارا سُنيئي ديڪر ڪانِ-ٽيڪ- مها ڀيانڪ ديڪ سميه ڪو ڊرپت سَڪل جَهان. ڪرپا ڪر سڀ جيوون ڪو تم ديئو نربيه دان.١- ڀوَساگر ڪي گهور چڪر ۾ ڀرمت جيوَ اَجان. چرڻ

ڪمل ڪي ناوَ چڙھا ڪر پار ڪرو ڀگوان.٢- سنڪٽ موچن ڀوَ دک ڀنڃن تيرا نام
سُڄان. دوُک ھرو سڀ جيوون ڪي تم اپنا بِرَد پڇان.٣- ڪھي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا
مھر ڪري مھربان. سڀ جيوَن ڪو ديئو پريوُ شانتي سُمتي گڻ گيان.٤- راگ ٽوڙي ڀڄن-١٩-
ميري من ڪرلي سؤدا سار. ديش ڇوڙ پرديش ۾ آئي ليجي نام واپار-ٽيڪ-
سَم دم شرڌا اُپشم تِتڪشا ڌر سنتوش ويچار. تن من ڌن واٽي سي ڪرلي
دينون پر اُپڪار.١- مئتري ڪروُٽا مُدِتا اُپيڪِشا چارون ھرديہ ڌار. نوَڌا ڀڪتي نؤڪا
۾ چڙھ ڀوَ جل اُترو پار.٢- ڌيان ڌارڻا لايہ سماڌي ديکو دِويہ ديدار. گيان
وگيان وئراگيہ ڌري تم پائو سوُک اَپار.٣- ڪھي ٽيئون يھ ساچا سؤدا ملتا سنت دوار.
پريم ڀاوَ ڪا پئسا ديڪي اَبھين ليھ اُدار.٤- راگ ٽوڙي ڀڄن-٢٠- ميري من
سنتون ڪا ڪر سنگ. سنت سوروُپ ھري ڪا جانو نرمل جانڪي انگ-ٽيڪ- سنت سڄن دي
ست اپديشا ڪرت ڪمت ڪو ڀنگ. شم دم آدي ساڌن ديڪي لاوت آتم رنگ.١- سنت
جنون ڪي مک سي ھردم سُنو پريم پرسنگ. تانڪا منن نِدڌياسن ڪرڪي پائو ڌام اُتنگ.٢-
سنتون ڪا ستسنگ جگت ۾ ڪرت ڪيِٽ ڪو ڀرنگ. مئلي من ڪو نرمل ڪرتي جئسي پاون گنگ.٣-
ڪھي ٽيئون ڪر سنگ سنتون ڪا اُر ۾ ڌار اُمنگ. سنتون ڪي ڪرپا سي ڪبھوُن ڪال نہ
ماري ڊنگ.٤- راگ ٽوڙي ڀڄن-٢١- ميري من ھيرا جنم نہ ھار. مانش ديھي درلڀ
تجھڪو ملي نہ بارمبار-ٽيڪ- لک چؤراسي جونن ڪا ھئہ مانش تن سردار. پوُرب

پٽيہ تي يھہ تن پايا تانکا کر نِستار.١- موھہ نيند سي جلدي جاگو غفلت ڇوڙ گنوار. سوءِ سوءِ ٻھُہ جنم گنوائي اب جاڳن کي بار.٢- ديھہ نگر ۾ چور ڦِرت ھئن کام ڪروڌ اھنکار. گيان کڙگ سي ماري تِنکو اپنا کرو اُڌار.٣- سنتون کا سنگ نِشدِن کرکي ويدَ واڪِيہَ وِيچار. کھتا ٽيئون اِس وِڌِ پياري اپنا جنم سُڌار.٤-
راڳ ٽوڙي پچن-٢٢- ميري من چاھو جي کلياڻ. سنتون سي نِت شِروڻ کيجي ست اُپديش سُجان-ٽيک- نؤڌا ڀکتي گيان ساڌن ۾ پھلا شِروڻ جانِ. تان بن يوگ نہ ڀَکتي هووي نا هو گيان وگيان.١- پڙپ پريکشت شروڻ کينا شريمد ڀاگوَت پُراڻ. کال سانپ کي ڀيہ کو ميٽي پايا پد پرڌان.٢- کتا شروڻ هِت پرتوُ ني مانگا هري سي سَھسَ دَش کانَ. پاروَتي ني شروڻ کينا شِو سي گيان مھان.٣- سُنا سوُت سي رِشيئون ني ڀي پُراڻون کا وکيان. کرشن سي گيتا سُن ارجن هويا آتي بلوان.٤- جسني جگ ۾ جو کڇ پايا شروڻ سي پھچان. کھي ٽيئون شرڌا سي تم ڀي سُنلو گروُ سي گيان.٥- راڳ ٽوڙي پچن-٢٣-
سُمر من ستنام ساکي سار. ستنام ساکي گروُ سي لاکي، کرکي من ويچار-ٽيک-
ستنام ساکي کا منتر ھئہ، بنڌن کاٽنھار. ديا کري گروُ ديوي جسکو، تسکا هويہ اُڌار.١- ستنام ساکي هرديہ ڌارو، پائو شانتي ڀنڊار. ارٿ سھت تم جانِ اِسي کو، پائو موکش دوار.٢- ست تو ست ھئہ نام نِروگي، ساکي چد آکار. برھم سُوروُپي ستنام ساکي، سپ جگ کا آڌار.٣- کھي ٽيئون جپ ستنام ساکي، نِشواسر

هربار. اِس منتر کي جاپ ڪرن سي، ٽوٽي جم ڪا جار.۴-

-اوم ستنام ساڪي - راگ ڀئروي ڀڄن - ١ -

ميري دل ديواني درشن گروُ پياسي. بنا ديک ديپڪ پتنگ جيون اُداسي-ٽيڪ- جِيون وام ڪامي، ڇهَتَ دام دامي. اَنل گگن ٺامي، مڇي نير واسي.١- سنساري جِيون سُت ڪر، ڪري آش در در. ڀنوَر قوُل اوُپر، گئوُ بڇڙي پاسِي.٢- جِيون ڪنت ناري، شستر سوُر ڌاري. دوا دوکيہ پياري، چندن اَهہ نِواسي.٣- چڪوِي پِيوُ پاوي، سِپِي سوانتِي ڌاوي. مُڪتا هنس ڪاوي. جوگي جن اِيپاسي.۴- جيون گهن ڪو مورا، پريہ چند چڪورا. ٽِيون گروُ ڪي لورا، ٽيئون آر ۾ آسي.۵- راگ ڀئروي ڀڄن-٢- توُن هئہ برهم روُپا، انادي اپارا. اکنڊ توُن انوُپا، کهت ويد چارا-ٽيڪ- نہ توُن ڍِيبيہ ڍيانا، نہ توُن گِيبيہ گيانا. نہ توُن اندريہ پرانا، مِلا ناهِن نيارا.١- نہ توُن ڪرم ڪرتا، نہ توُن ڌرم ڌرتا. نہ جمتا نہ مرتا، نہ توُن انگ آڪارا.٢- نهين آد تيري، نهين انت هيري. نهين مِتر ويري، نہ توُن ٺُم اُجيارا.٣- نہ توُن موُڍ گياني، نہ توُن پِڪشُڪ داني. ڪهي ٽيئون باني، نهين تو منجهارا.۴- راگ ڀئروي ڀڄن-٣- سُنو سڄن ميتا پڙهو گيان گيتا. جنم جات بِيتا امُلهہ شواس ساري-ٽيڪ- ڌرم شيل ڌارو، هري هر اچارو. ممت موهہ ٺارو، چلو چاڙُ چاري.١- ڪرو سڤل چولا، سميہ يهہ اَمولا. بَنو ميت گولا، گروُ ڪي دواري.٢- وچن گروُ

نہ ٻن پرتارا. يوگت دک سا کوٺا.٢- منمُک کا من شانتي نہ پاوي، ڀاوين برهما آ سمجهاوي. جِيون کوُپ کا لوٺا.٣- منمُک ٻنَ کا گردپ جانو، مالک ٻن وو دکيئا مانو. کيت چَري سهہ سوٺا.۴- کهتا ٽيئون تين لوک ۾، منمُک ڏکيئا هرش شوک ۾. ٻن ستگروُ کي اوٺا.۵- راگ ڀئروي ڀجن-٨- جو تياگي ستگروُ اوٺا، سو بيمک بيحد کوٺا-ٽيک- گروُ پوُري کو پٽِ جو ديوي، وِشنا کا سو کيِڙا هووي. کال پکڙ تِس چوٺا.١- گنکا کا چت جِيون ٽِر ناهين، بيمک ڀتکي تِيون ڀوَ ماهين. مان آپکو موٺا.٢- بيمک کا من ڀوُنڊ سمانا، سُگنڌي چوڙ کري مَل پانا. پاپون کي لي پوٺا.٣- کهي ٽيئون سُک چاهو پيارا، بيمک سي نِت کرو کِنارا. ويد ديت يهہ ووٺا.۴- راگ ڀئروي ڀجن-٩- شري رام بولو هري رام بولو، سدا پريم سي تم شري رام بولو-ٽيک- شري رام کا نام سنکٽ هري، شري رام سپ کاج پوُرڻ کري. شري رام سُمري اَڌم ٻهہ تَري، جپي رام تم ڀي کرو سڦل چولو.١- شري رام کا نام پل پل رٽو، جپي نام بنڌن جگت کي کٽو. چلو رام مگ ۾ نہ پيڇي هٽو، وشيہ کي رسون ۾ جنم ناهِن رولو.٢- کهي ٽيئون جوئي جپي رام کو، نهين جات سوئي نرک ڌام کو. لهي لوک پرلوِک آرام کو، رهي جگ ۾ پائي اَپيہ پد آڏولو.٣- راگ ڀئروي ڀجن-١٠- هري اوم بولو، هري اوم بولو، سدا تم پيارا، هري اوم بولو-ٽيک- جگت کا آڌارا هري اوم هئہ، سَروَ کا سهارا هري اوم هئہ. مکتي کا دوارا هري اوم هئہ، سَروَ سي نيارا

ڏيائو، سُرت کو سمائو. کهي ٽيئون پائو، مکتي ڏام پياري.٣- راڳ پئروي پچن-۴-
سُنو وچن پيارا، کرو من ويچارا. يهان تون مسافر نهين رهن هارا-ٽيڪ- محل يي
مکانا، دنيا کا خزانا. ٽجهي ڇوڙ جانا، پڙيگا پسارا.١- موهه نيند سويا، مرم
تو نه هويا. امُل جنم کويا، سندر ايهه سارا.٢- کرت اشپ کاجا، نهين توهه
لاجا. بجت کال باجا، سُنت نا گنوارا.٣- اگر کشل چاهو، هري شرن جائو.
کهي ٽيئون پائو، درس هري اُدارا.۴- راڳ پئروي پچن-۵- لڳي هئه جسيکو برهه
کي کٽاري. ڪئي کاٽ ٽِسني ممت موهه جاري-ٽيڪ- هري پوڳ آسا، رهت سو اُداسا.
کري برهم واسا، پائي شانتي پاري.١- تجي سَروَ ناتا، هري رنگ راتا. مڌر گيت گاتا،
مگن خود خوماري.٢- کيي رويه هستا، کيي جهنگل بستا. کهوُن ناهِن ڦستا،
چلي چال نياري.٣- جگت جوُٽ جاني، تجي لاپ هاني. ٽيئون سو سئلاني، رهي عمر ساري.۴-
راڳ پئروي پچن-٦- سُنو ميت ميري وچن سوُکاري. تجي موهه نِدرا کرو اب ٽياري-ٽيڪ-
پکڙ چرن گروُ کا، جپو نام هري کا. تجي ممت گهر کا، رهو نِروِکاري.١-
هري پيد پرانتي، ڏرو چيت شانتي. لکي برهم کرانتي، کٽو موهه جاري.٢- برهم ڏيان
ڏريئي، پرم پانچ هريئي. کهي ٽيئون تَرِيئي، جگت سندوُ پاري.٣- راڳ پئروي پچن-٧-
جو منمُک مَت کا کوٽا، سو نِتهين کاوت چوٽا-ٽيڪ- پڙهي پڙهاوي جوڙي کويتا،
سنت گروُ سي پريم نه کرتا. پاوت هئه سو ٽوٽا.١- سَهسين نار کري شِرنگارا، شوپ ...اية

هري اوم بولو.١- پَوَن ۾ اِسپرشتا هري اوم هئہ، اگن ۾ اُشٽتا هري اوم هئہ. سَلِل ۾ شيتلتا هري اوم هئہ، وشوَ کا اَکارا هري اوم بولو.٢- ويدون کا ڀي منتر هري اوم هئہ، گيتا ڪي ڀي اَنتر هري اوم هئہ. جوڳِن کا ڀي جنتر هري اوم هئہ، نرمل نِروکارا هري اوم بولو.٣- ڪهي ٽيئون انادي هري اوم هئہ، نرگڻ نِر اُپاڌي هري اوم هئہ. سنتون ڪي سماڌي هري اوم هئہ، سُکون کا ڀنڊارا هري اوم بولو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١١-
شووهم شووهم بولو، سدا تم جڳياسوُ شووهم بولو-ٽيک-
وشوَ ۾ وياپڪ پرم روُپ توُن، اِندريون سي اَگوچر اَگم روُپ توُن. سهي ست چدانند برهم روُپ توُن، ڀرم ۾ ڀُلي نا جيووهم بولو.١- اگن نا جراوي اجر روُپ توُن، پَوَن نا اُڙاوي اَڇر روُپ توُن. مرتيوُ نا نساوي اَمر روُپ توُن، مِلي ديهہ سي نا ديهوهم بولو.٢-سَروَ سي پري سروَ آڌار توُن، سَروَ روُپ نرگڻ نِراکار توُن. ڪهي ٽيئون نِشچي نِرهنکار توُن، دوَند ۾ پڙي نا داسوهم بولو.٣- راڳ ڀيروي ڀڄن-١٢-سچي گر ڪي سيوا جڳياسوُ ڪرو، ڪري سيوَ تانکي ترت ڀَو ترو-ٽيک- ڀلي ڀانتي جاني ارٿ ويد کو، لکي ايک آتم هري ڀيد کو. هني پانڇ ڀرانتي ڪٽي کيد کو، ائسي ستگروُ ڪي شرن ۾ پڙو.١- برهم کا ڀٿارت ڪٽي گيان جو، ڪِسي کا ڪري ناهِن اپمان جو. اِڇا بن سدا دي ابيہ دان جو، سُني گيان تسکا پرم سپ هرو.٢- ڪهي ٽيئون مکتي جي چاهو سدا، اَڀيدي گروُ کو ڌيائو سدا. برهم آتمانند پائو سدا، هري دوَند سُوڇند نِربيہ چرو.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٣- ستگروُ جئسا

داتا داني ڪوئي اؤر نهين، ستگرؤ جئسا برهم گياني ڪوئي اؤر نهين-ٽيڪ- اؤر شاهہ سڀ
ڪؤڙا ڪاچا، ساچا ستگرؤ دي ڏن ساچا. ستگرؤ جئسا شاهہ ڳٽڪاني ڪوئي اؤر نهين.١-
ستگرؤ ائسا ڌيان لڳاتا، ديک اِندر تانڪو ڊرپاتا. ستگرؤ جئسا اَوِچل ڌياني ڪوئي
اؤر نهين.٢- ستگرؤ چڙهکي گيان وماتا، سئر ڪرت بيغم اِستاتا. "ستگرؤ جئسا جگ
سٹلاني ڪوئي اؤر نهين.٣- ستگرؤ سوهم تِير چلاتا، ڪهي ٽيئون من مار گراتا.
ستگرؤ جئسا وير وگياني ڪوئي اؤر نهين.٤- راڳ ڀيروي ڀڄن-١٤- بولو پريم سي
پياري، ٻاٽي رام ڪي. ڪيي پؤلو نا اُداري، ٻاٽي رام ڪي-ٽيڪ- رام نام ڪي ٻاٽي
پيارِي، ڌُروَ ڀڳت پرهلاد اُچارِي. سڀ دشمن دؤک وِداري، ٻاٽي رام ڪي.١- رام
نام ڪي ٻاٽي بولو، ڀوَ ساگر ۾ ڪيي نہ ڊولو. ٽيري لاوي ناوَ ڪناري، ٻاٽي رام ڪي.٢-
رام نام ڪي ٻاٽي سندر، ڌارو اپني هرديہ اندر. ٽيري من ڪي مَئل نواري،
ٻاٽي رام ڪي.٣- رام نام ڪي امرت ٻاٽي، سَروَ سُکون ڪي هئہ يهہ کاٽي. ڪهي ٽيئون
وِپدا ٽاري، ٻاٽي رام ڪي.٤- راڳ ڀيروي ڀڄن-١٥- رام جپو دِن رات، پائو
ڪُشلات، يهي لاڀ جيوَن ڪا-ٽيڪ- رام ڀڄن هِت هري ني ديئا سندر مانش چولا.
ديوي ديوتا چاهت هئن نِت ائسا جنم امولا. چوڙو دنيا ڪي بات، رام ڪهہ تات.١-
سڀ ساڌن ڪا مؤل رام هئہ جانو نِشچيہ پائي. جسني جاپ جپا هئہ هري ڪا اُسني مڪتي
پائي. من ڪي ميٽي پرانت، پائو تُم شانت.٢- ڪهي ٽيئون تُم رام نام سي پؤرڻ پريت

لڳائو. رام نام کو گاءِ گائکي آنند ماهِن سمائو. آُٿ جاڳو پريات. ليوو هري دات.٣-

راگ ڀئروي ڀڄن-١٦- آئو پريؤ اِک بار، ديوو ديدار، تيري بن چئن نهين-ٽيڪ-

تيري درس بن مَنوا ميرا رئن دِوس تَرساتا. ايک گهڙي ڀي ڏير نہ ڏرتا روتا اؤر

چِلاتا. راهہ رهي هئن نِهار، کري اِنتظار.١- ڇوڙ گئي کيون ساجن مجهکو

اب تو درس دِکائو. ميري ڀؤل کو کميا کرکي اپني چرڻ لڳائو. رو رو کروُن مئن ڀُکار،

سنو ڪرتار.٢- کهي ٽيئون هري تم بن مجهکو نئني نيند نہ آوي. تيرا درشن چاهت هوُن

مئن اؤر نہ موهِہ سُهاوي. مِليئي پراڻ آڌار، پڙا هوُن دوار.٣- راگ ڀئروي ڀڄن-١٧-

اُٺو جاڳو ڀهہ هئہ باري، رام ڀڄن کي رام ڀڄن کي-ٽيک- سوءِ سوءِ بَهُہ جنم بِتائي،

کبهوُن نہ گوبند کي گُڻ گائي. تڄ غفلت کر هوشياري.١- اؤر کرم سي هو نہ آڌارا،

رام ڀڄن ڀو تارڻ هارا. جپ تانتي هري سکڪاري.٢- رام ڀڄن سڀ ساڌن موُلا،

کهي ٽيئون هري اِن انکوُلا. ڀهہ ٻاٽي ويد اُچاري.٣- راگ ڀئروي ڀڄن-١٨-

ساجن کي برهہ ماهين لوُٽا مئن باغ سارا-ٽيک- آشا کا تياگ کيئا، ترشڻا کو ترک

ديئا. کوجن لڳا سُ ڀيئا، گروُ شبد لي سهارا.١- دِن رات اِنتظاري، دل کو نهين کراري.

دنيا لڳي نہ پياري، نئني بهائون ڌارا.٢- وِرها اگن ۾ جَرَّکي، سنسا وکار هرکي.

پاوَن اَکشر سمرکي، پائوُن پرم پيارا.٣- جيون نير بگر مِينا، تئسي همار

جينا. ڀاوي نہ کان ڀينا، کهي ٽيئون کر ڀُکار.٤- راگ ڀئروي ڀڄن-١٩- ستگروُ

ڪا ساز سندر مئني اندر بجايا. آواز وو السني سُنڪي بدن ٻلايا -ٽيڪ-نايي
بجي نغارا، ڦئلا جِسم منجهارا. هرديہ ڪمل وِچارا، ڦِر ڪنٽ ماهِن آيا.١-
پنگلا ايڙا چِلائي، سُشمن سَهج سمائي. ترِيٽا ۾ ڌيان لائي، ديپڪ تهان جگايا.٢-
انحد ناد باجي، گگن منڊل ۾ گاجي. سُنڪر سندر آوازي، ٻر ڪال ڪا متايا.٣-
ڪهي ٽيئون ڏبڪي ماري، پڃنچا دسم دواري. رَمڪي سڻ رٽُونڪاري، بيغم نگر بسايا.٤-
راڳ ڀئروي ڀجن-٢٠- ستگرُو آيا، شبد سنايا، هرديہ اندر، ديپ جَلايا-ٽيڪ-
گرُوديو ديئا، پريم جام پيئا، انگ سنگ رام رنگ، هري گڻ گايا.١- شبد پڙهايا،
گُهج ڀيوَ پايا، ايڪ هي انيڪ هويہ، رنگ ڪو رچايا.٢- آنند سورُوپا، لکايا انوُپا،
پاپ تاپ داپ شاپ، سَڪل روڳ جايا.٣- ڪهي ٽيئون گرُو، ڪرپا ڪيني، پرم ڪرم ڀيد چيد،
سهج گهر سمايا.٤- راڳ ڀئروي ڀجن-٢١- مانش جنم پاءِ، ڪرو شڀ ڪاريئان.
ڌارو ڌرم ڪي انگ، جي ڪٽ چاريئان-ٽيڪ- ديا ڪو ڌارو پراڻي، ڪميا ڪي راکو ڪاڻي.
بولو نِت ميني ٻاڻي، دي نہ گاريئان.١- ليوو تم هري ڪا ناما، ديوو دينون ڪو داما.
ڪيجي نِت پَر ڪي ڪاما، پرم اُداريئان.٢- پرمون ڪي مَتڪي ڦوڙو، ڀوگون سي من ڪو موڙو.
سنتون سي جيءُ جوڙو، تَجي جَڳ ياريئان.٣- آشا چنتا ڪو تياگو، توڙي ترشٽا ڪو تاگو.
ڪهي ٽيئون جلدي جاگو، نيند سي پياريئان.٤- راڳ ڀئروي ڀجن-٢٢- ستگرُو
تم درشن دي، درشن دي-ٽيڪ- نير بنا جِيون مين رهت دڪي، چَندر بنا جِيون

ڳنڀ چندر مُکي. تِيون تم بن نا مئن رهت سُکي.١- ديپ سي پتنگ کي جيون پريت جڳي، چند سي چڪور کي جيون پريت لڳي. تيون مئن تمهاري هوُن پريم ۾ پڳي.٢- جيون مور کي گهن سي پريت بني، جيون نِشدِن چاهت سرپ مڻي. کهي ٽيئون تِيون تيري پياس گهني.٣- راڳ پئروي ڀڄن-٢٣- ڪرلي اب هري کا سمرڻ ڪرلي توُن، ڌرلي من ڌيان پريوُ کا ڌرلي توُن-ٽيڪ- يهه ويلا جان سُهيلا، ڦِر هويہ نہ ائسا ميلا. ڪر سنت گروُ کي سيوا، شرڌا سي بنڪر چيلا. ڀَڪتي ڀاو ڀرلي توُن.١- مايا کي ممتا ڇوڙو، تم موهه ڪٽنب کا توڙو. سڀ جڳ کي ڀوڳ تياڳي، جيءُ جڳتپتي سي جوڙو. پاپ کو هرلي توُن.٢- اُٺ غافل غفلت تَجلي، کهي ٽيئون هري کو ڀَجلي. ترشنا اؤر تَمنا ٽاري، من کو سنتوش سي رجلي. اِسي وِڌ ترلي توُن.٣- راڳ پئروي ڀڄن-٢٤- ڌارو من موُرت ڪرشڻ ڪالي کي، گووردن ڌاري مرلي والي کي-ٽيڪ- جانکي ڪنڊلون کي ڇبي ڀاري، مور مُکٽ کي جهلڪ نياري. ار مال وئجنتي ڌاري، موهني موُرت لاڳي پياري. جڳت اُجيالي کي.١- جانکي نوُپر ڇم ڇم باجي، ديک روُپ چندرما لاجي، مرلي کي سُن آوازي، تَڄ ڪام گوپيئان ڀاڄي. برج رکوالي کي.٢- ڪٽ ڪاڇني سندر سوهي، پيتامبر من کو موهي. يهه ڌيان پاپ سڀ کوئي، کهي ٽيئون مَئِل کو ڌوئي. ناٿ نندلالي کي.٣- راڳ پئروي ڀڄن-٢٥- ستگروُ ششيہ کي پريکشا ليکي پيڇي گيان بتاتا هئہ-ٽيڪ- بالڪ بارهه ماس وديا کو ڀاوين پڙهہ کر راس ڪري. تو يي پنڊت پريکشا ليکر اوُنچا پد دِلواتا هئہ.١- نؤڪر

چاهي نِشدِن نيڪي ڪام ڪري سڀ مالڪ ڪي. ڦِر يِي سوامي پريڪشا ليڪر پُونڄيدار بناتا هئہ.٢- تئسي سيوڪ ستگرُوُ ڪي نِت چاهي سيوا ٻهَت ڪري. ڪهي ٽيئون تو يِي گرُوُ پرڪي پوُرڻ برهم لڳاتا هئہ.٣- راڳ پئروي پچن-٢٦- ڪَرم نوِينون ڪي ڪرني ﷲ، تيرا هئہ اَڌيڪار بندا-ٽيڪ-ڪرمون ڪي ڦل پوگن ڪارڻ، اوُر شرير اپار بندا. ڪرم ڪرن هِت تمني پايا، مانش جنم اُڌار بندا. ١- ڪرم ڪرن بن رهہ نہ سڪي ڪو، سڀ جگ ڪرم آڌار بندا. تين گُڻون ڪي هلچل سي نِت، ڪرم ڪرت سنسار بندا.٢- من ٻُڌي اندريہ دِيني تمڪو، ڪرپا ڪر ڪرتار بندا. تانتي ڪرم ڪرو تم پاون، ورڻ ڌرم انوُسار بندا.٣-ڪهي ٽيئون نشڪام ڪرم ڪر، ڦل ڪي آس نوار بندا. پاپ ڪرم ڪي اور نہ جائو، گيتا گيان وچار بندا.٤- راڳ پئروي پچن-٢٧-ديڪ ديڪ پريوُ ليلا تيري، ڌرتي جان هماري هئہ-ٽيڪ- ڪال جويہ نر راجا بنڪر، راج ڪرت ٿا مُلڪون ڪا. آج وَهي نر باندي بَنڪر، روتا زارون زاري هئہ.١- ڪال جويہ نر داتا بنڪر، دان ديت ٿا دِينون ڪو.آج وهي نر اِڪ داني هِت، در در ڦِرت بيڪاري هئہ.٢- ڪال جويہ نر سئر ڪرن هِت، هاٿي گهوڙي چڙهتا ٿا. آج وهي نر ننگي پاوون، چلتا ڌُوپ منجهاري هئہ.٣- ڪهي ٽيئون هري تيري آگي، ڪسڪا زور نہ چلتا هئہ. دين ديالوُ ديا ڪرو تم، مئن لي شرن تمهاري هئہ.٤- راڳ پئروي پچن-٢٨- ڪرپا ڪر يهہ موهِہ سُنائو، ستگرُوُ ديوَ سوامي . ڪنهن رهتا هئہ ڪئسي ملتا، پريوُ انترِيامي-ٽيڪ- اُتر اِسي ڪا ساوڌان هو سُن

هي شِشيہ سُڇالي. جيون مهيندي کي پات پات ۾ رهتي هئہ نِت لالي. تيل تِلون ۾ گهرت دوڌ ۾ مينا ايکہ رَسالي. تِيون گهٽ گهٽ ۾ رَم رهيا هئہ پوُرڻ پارگرامي.١- کهي ٽيئون جو پريم سچي سي جَهن جَهن سمرن کرتا. تهن تهن پرکٽ هوکر تِسکو درشن دي دک هرتا. ڀاو ڀکتي کا ڀگوَت بوُکا اوُر نہ من ۾ ڈرتا. تانتي پريم کرو تم هري سي جگ کي ڇوڙ غلامي.٢- راگ پئروي ڀجن-٢٩- پوُرڻ گروُ کي پوُجا کيجي شرڌا من ۾ ڌاري. گروُ پوُجا کا اُتم دِوس يي آج سمجهلي پياري-ٽيک- کنچن کا اِک اُتم سِنگهاسن موتي جَڙِت بنائي. اپني گروُ کو ڀاو ڀَکتي سي تان پر تم بٺائي. ماڻک موتي کنچن روُپا وستر ڀيٽ چڙهائي. چندن چرچي ڦوُل چڙهائو آرتي تاهِن اُتاري.١- پاربرهم کا روُپ جانِکي ستگروُ کو نِت پوُجو. مات پتا آدي سڀ جگ سي ستگروُ اُتم سوُجهو. من ٻُڌي پانچون اِندريون سي تم گروُ بن اوُر نہ بوُجهو. هاٿ جوڙ کي شيش نِوائو ستگروُ کي چرنا ري.٢- برهما وشڻوُ شنکر رَوي ششي ديوَ گروُ گن جاني. ڀوُت پريت پشوُ پنڇي دانوَ مانوَ گروُ کو ماني. پروَت لوها سرپ بِڇوُها چلت گروُ پرماني. منتر ينتر تنتر جگ ۾ گروُ کو مانت ساري.٣- کهي ٽيئون جو ستگروُ پوُجي تان پر مٺن بلهاري. جِهن گروُ پوُجا تِهن سڀ پوُجي گروُ ۾ سرشتي ساري. چار پدارٿ پاوت سَهجي ستگروُ کا پوُجاري. گروُ کرپا سي گرمک پاوت آنند جگت مَنجهاري.٤- راگ پئروي ڀجن-٣٠- پرميشور کو من ۾ لاگت پريما ڀَکتي پياري. ذات پات کُل روُپ دام پر ريِجهت نا بَنِواري-ٽيک جيوَ جسي ۾

پرێما يڪتي سو پريۇ ڪو پيارا. يڪتي هِين يلي براهمڻ هووي لاڳت هري ڪو ڪارا. يڪتي والا
يلي چنڊالا ياوت سو ڪرتارا. ڪيوَل نِج يڪتي پر پرسن هوتي هري هِتڪاري.١-
يَوساگر ڪي ترني هِت ٻَڻه ساڌن ويد بکاني. سڀ تي پريما يڪتي اۇنچي ڪهتي سنت سياني.
پريم يڪتي ۾ لاڳت هئہ جو تانڪو هري سنماني. تانتي سَروَ اوٽ تَج ڪرلي پريم يڪتي هرواري.٢-
سَتيُڳ تريتا دواپُر يڳ ۾ تپ يگيہ پۇجا ڳائي. ڪَليُڳ ۾ اِڪ پريما يڪتي يڳوَت
ڪي من يائي. انيہ ساڌن سي جو ڦل مِلتا سو دي يڪتي سدائي. تين لوڪ ۾ پريم يڪتي سم
اۇر نہ ڪو سڪڪاري.٣- ڪهتا ٽيئون تانتي هري ڪي پريما يڪتي ڪيجي. پريم يڪتي
ڪي ڪرني ڪِري تم گرۇ سي يڪتي ليجي. مانش تن ڪو پاڪر جڳ ۾ پريم يڪتي رس
پيجي.پريم يڪتي بن جيوَن ورٿا جانو جڳت مَنجهاري.٤- راڳ پئروي پجن-٢١-
شنڪر بولي پارَوَتي سُن.امر ڪٿا سڪداني. جانڪي شروڻ سي ڪٽ جاوي ڪنن ڪال ڪي ڪاني.
-ٽيڪ-چندر ڪلا ڪي وِمل چَٽا سي شويت ٽا بن سارا. شانت ڌني سي ڳۇنج رها ٽا
اديت رئن نظارا. هماچل ڪي ڪندرا بئني ڳۇري شنڪر پيارا. امر ڪٿا اب موهي
سنائو ڪهني لڳي يواني.١- ڌنيہ ڌنيہ مَت گرجا تيري امر ڪٿا رُچي ڌاري.
ديوون ڪو يي درلڀ ملتي امر ڪٿا يهہ پياري. امر ڪٿا يهہ امر بناوي ڪاٽي ممتا
جاري. امر ڪٿا ڪي ڪهني والا جڳ ۾ ڪو گرۇ گياني.٢- امر آتما ديهہ اناتم
آتم رۇپ تمهارا. آتم درشٽا ديهہ دِرشيہ هئہ آتم سڀ سي نيارا. جاگرت سُوپن سُشوپت

ڪا اِڪ آتم هئہ آڌارا. اندريہ اَگوچر آتم هئہ جِهن من ٻڌي لَکي نہ باني.٣- برهم آتما اِستت هئہ نِت اپني مهما ماهين. بنڌ موکش تي اسنگ آتما آت جات ڪهن ناهين. پانچ ڀوُت پرڪرتي ساري سپرش ڪرت نہ تاهين. اَگم اَروُپ اَنوُپ اَنادي ويدن گت نهين جاني.٤-گاٿا سُنتي پاروتي ڪو آ گئي نِدرا واهين. ساوڌان هو هوُن هوُن ڪرڪي طوطي سُن لئي تاهين. مرم نہ جانا مهاديو تا مست مؤج ڪي ماهين. شنڪر پوُڇا گِرجا بولي مئن نِدرا اُرجهاني.٥- ڪهي ٽيئون شُڪ گاٿا سُنلي پيد شَنيوُ ني پايا. طوطي ڪي تب مارن ڪارن ڊنڊا لي اُٺ ڌايا. اُڙڪي طوطا ويد وياس ڪي تِريا وَدن سمايا. وياس وچن سُن طوطي ڪو تَڃ چلي شنيوُ سئلاني.٦-راگ ڀئروي ڀڄن-٣٢- سَروَ وياپڪ ست چت آنند ساکي روُپ تمهارا. گهٽ گهٽ واسي سُويَم پرڪاشي تم هو اگم اپارا-ٽيڪ- تين ديهہ هئہ محل تمهارا تم هو اِنڪا سوامي. پانچ ڪوش ڪا پريرڪ تم هو اسنگ انترجامي. نام روُپ ڪا تم آڌارا اکنڊ اَروُپ اَنامي. سڀ گهٽ ماهين ڪيلٽ هو تم سڀ سي هويہ نيارا.١-جئسي سنگهہ اَجا ڪي سنگ سي اپنا آپ ڀُلايا. تئسي اندريون ڪي سنگ سي تم نِج سُوروُپ گنوايا. اب تو اپنا روُپ نهارو چوُٽي ڀرم سيايا. وچن همارا سُن ڪر ڪرلي اهم برهم گجڪارا.٢- ديکو اپنا روُپ انادي انيئہ جوتي جگاڪي. جيوَ ايش ڪا ڀيد نوارو برهم گيان ڪو پاڪي. ڪهي ٽيئون پرمانند پائو برهم ڀوَن ۾ جاڪي. جهان ڪال ڪِي ڀيہ ڪڇ ناهين نا هئہ يهہ سنسارا.٣- راگ ڀئروي ڀڄن-٣٣- سُنو سُنو تم

شرڌا ڌاري سنت جنون کي باني. جسکي شروڻ کرني سي هو ڀيد ڀرم کي هاني-ٽيک- سنت جنون کي باڻي پويتر من کي مئِل مٽاوي. کرم ڌرم کي راهه ٻتاکر سورگ ڌام پهنچاوي. پريم سچِت جو شروڻ کرتا تانکا دُوک نساوي. پرميشور کا پريم ٻڑهاوي ڀِلا پريم کا پاني.١- يهه باڻي دي ساچي شکشا شيل سَنيَم سِکلاتي. جپ تپ ورت نيم سنڌيادک سيوا ماهن لڳاتي. شم دم گيان ڌيان وئراڳا سمتا ماهن سماتي. جيوَ برهم کو ايک لکا کر ديوي پد نرباني.٢- کهي ٽيئون سنتون کي باڻي هرديه ۾ تم ڌارو. اس پر عمل کري تم هردم اپنا جنم سڌارو. پوُرڻ شانتي پد کو پاکر آواگمن نوارو. اِس باڻي کو ناهن ڀلائو يي هئه امرت کاني.٣- راگ ڀئروي ڀجن-٣٤- پريتم پياري جگ ۾ اپنا چاهو جي کليانا. ساڌ سنگت سي پريتي کرلي سمرو شري ڀگوانا-ٽيک- ٻهت جنم کي پيڇي تمني مانش چولا پايا هئه. ائسا ويلا ڦير نه آوي کيون تم مفت گنوايا هئه. سووت جاگت سَروَکال ۾ ڌرو پرڀوُ کا ڌيانا.١- مطلب کي سڀ ميت جانلي سک ۾ سڀ مِل آتي هئن. دک ۾ کوئي ساٿ نه دينا پيڇي سڀ هٽ جاتي هئن. سک دک ۾ هئه صاحب ساٿي يون کهه ويد پراڻا.٢- سمرن جئسا ساڌن کوئي کلوُ کال ۾ ناهين. تانتي مِلکر هري گن گائو ساڌ سنگت کي ماهين. کهي ٽيئون جگ جال کاٽکي پائو پد نرباڻا.٣- راگ ڀئروي ڀجن-٣٥- کرو ستسنگ پريتم پيارا، بن ستسنگ نهين نستارا-ٽيک- ڌر شرڌا ستسنگ کيجي، سُن شِکشا گُمت هريجي. ڀر پريم پيالا پيجي. کري تم

سيوَ، پائو نِڄ پيوَ، ديکو هري ديوَ، اننت اَپارا.١- ستسنگ جهاز سمانا، لي نام کي ٽِکٽ سيانا. چڙهه ڀَوَسنڌوُ سي تر جانا. گروُ ڪپتان، ڪري ٻُڌيمان، پاءِ ڪليان، ڪٽو جم جارا.٢- ٻَهُه نيهچ ڪري ستسنگا، يئي جگ ۾ اوُنچ اتنگا. جيون جل گنگه مِل هو گنگا. رهي نهسنگ، ڪري ستسنگ، لائي هري رنگ، پائو ڦل چارا.٣- ستسنگ کو جان پِريا گا، جو ناوي سو بڙيا گا. کهي ٽيئون کر اَنوراگا.ڪَٽي ڪُل پاپ، سَروَ سنتاپ، لکي نِڄ آپ، لهو سُک سارا.٤- راگ ڀئروي ڀجن-٣٦- سُن سمجهه سڄن من ميرا، هئه جاڳن کي يهه ويرا-ٽيڪ-ڌري گروُ چرڻون کا ڌيانا، هري تن من کا ايپمانا. پاءِ پوُرڻ پد نِربانا، رهي نشڪام، سُمر گروُ نام، لهو سُکڌام، ڪٽي جم ڦيرا.١- پائي اپني ار ۾ جهاتي، کر اپني کو اِسباتي. هر پانچون ڀيد پرانتي. ڌري هري ڌيان، گهي گروُ گيان، ڪٽي اگيان، پائو نِڄ ڊيرا.٢- کهي ٽيئون گروُ پرسادي، لاءِ انتر سهج سماڌي. تبھ جوُني جگت اُپاڌي. جپي گروُ جاپ، لکي نِڄ آپ، هرو سنتاپ، ترت تن کيرا.٣- راگ ڀئروي ڀجن-٣٧- تم ورتا عمر گنوائي، هري ڀجن نه ڪينا پائي-ٽيڪ- مات گرڀ ۾ پرتگيا ڪِيني تاهن ديئا بِسرائي. مايا کي تم رس ۾ پڙکر نهين جپيئا رگهُرائي.١- پهلي بال اوَستا ساري کيلن ماهن بِتائي. موُڍ رها پُن ڪڇ نا چيتا نهين هري ڀکتي ڪمائي.٢- يؤون ۾ تم مد کي ماتي ڀوگون سي رَتِ لائي. لاگي نِشدِن ناري پياري نهين هري کيرت گائي.٣- ٻوُڙهاپن ۾ آشا

ترشنا ممتا بهت بڑهائي. پراڌين هو دک کو پايا نهين هري سي لِنوَ لائي.٤- تين اوَستا وِرتا کوئي من ۾ شانتي نہ پائي. کهي ٽيئون اب ڀي تم چيتو لي هري کي شرڻائي.٥-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-٣٨- ري من تن کا تج اڀيمان. تن اڀيماني مها اگياني پاوت نرک ندان-ٽيڪ- پانچ ڀوت کا تن يهہ نيري رهني کا استان. اهم ٻڌي تم اِسمين ڌاري ڀوُلا کِيون نادان.١- ڪتَ رَسَ يوجن اِس تن سنگ ۾ ڊرگند هويہ مهان. ديک تِسي تم کرت گلانِي پرتيَکش يهہ پرمان.٢-هاڙ مانس اوُر مَل کا تَيَلا چام لَپيٽي جانِ. سَروَ دوار سي مئلا نِکسي کِس پر کرت گُمان.٣- کهي ٽيئون جو اِس تن ڀيتر ساکي پُرش سُجان. گروُ ڪرپا سي تاهِن پڇانو ليکر آتم گيان.٤-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-٣٩- اوُر کا اوُر دکلاوي، يهي مايا يهي اوِديا-ٽيڪ- بدن اُپجا تتوون سي جو، تتوون کا روپ هئہ سوئي. اسي تن اهم ٻڌي لاوي، يهي مايا يهي اوِديا.١- بنا جو جگت مايا سي، اَست سوَروپ هئہ تانتي. تِسي ست روپ درساوي، يهي مايا يهي اوِديا.٢- برهم کا انش هئہ جيِوا، برهم کا روپ هئہ تانتي. کهي ٽيئون ڀن بتلاوي، يهي مايا يهي اوِديا.٣-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-٤٠- اُٹو نر نِيند اوِديا سي، ڀڄن ڀگوان کا کرنا. تجي سب آس اِس جگ کي، ڌيان اِک ايش کا ڌرنا-ٽيڪ- مِلي تجهکو منش ديهي، هري کي ڀڄن هِت پيارا. ڀُلائو نا کڀي هري کو، پکڙلي تاهن کي چرنا.١- سروَ کو کال سنگهاري، سمجهلي توُن سڄن من ۾. نِڊر هو پاپ متِ کرلي، سدا تم کال سي ڊرنا.٢-

جنھون سي پريت تم پائي، سنگي وي انت نهين ھونگي. تجي ناتا ڪٽنب ڪُل ڪا، پريوُ ڪي شرڻ ۾ پڙنا. ٣- ڪھي ٽيئون بندڻ توڙي، ڪرو نِت سنگ سنتون ڪا. ھري ايمان تن ڏن ڪا، ھرديہ ۾ ڀاو ڪو ڀرنا.۴- راڳ ڀئروي ڀجن-۴١-ٻتاڪر گيان گروُ مجھڪو، ڀرم سنسا مِٽايا ھئہ. برھم ڪي جوتي ڪا درشن، سَروَ گھٽ ۾ دِکايا ھئہ-ٽيڪ- ڏوڙتا تا ھمارا من، رئن دِن ڀوڳ وِشيون ۾. شبد ايياس دي ستگر، اَچل من ڪو بنايا ھئہ .١- نانا پرڪار اوِديا سي، جگت ڪو ديکتا تا مئن. برھم ڪا گيان گروُ ديڪي، برھم ايڪو لکايا ھئہ.٢- ڀرم ڪر جيوَ ڪو ڀھلي، برھم سي الگ جانت تا. ديا ڪر ڀيد گروُ توڙي، برھم سي جيوَ مِلايا ھئہ.٣- ڪھي ٽيئون گروُ اوُپر، ڪرون تن من نِڇاور مئن. جسيني دوَند دک ڪاٽي، مھا آنند سمايا ھئہ.۴- راڳ ڀئروي ڀجن-۴٢- يھہ جوُتا ھئہ سنسارا، ڪِيون لَپٽي تاھِن گنوارا-ٽيڪ- جيون ڏاتري سُتن سُنايا، اَنھوتا پرسنگ گايا. تان سُن سُن سُت ھرشايا، نا ترُ سَر نگري دارا.١- جِم چاڪر گھٽ سِر چايا، ٻھُ من ۾ ناٿ بنايا. خوش ھوڪي سيس ھِلايا، گھٽ گِرتي رويا ڀارا.٢- جيون منگتا اِڪ دِن سويا، سوتي ھي سُوپنا جويا. ٻھُ سَمپتي راج اَلويا، جب جاگي ڦِر ڀينارا.٣- جيون سرپ رجوُ ۾ ڀاسي، ڀُن رجت سيِپ پرڪاسي. جگ تئسي برھم وِياسي، يھہ ويدون ڪا ويچارا.۴- جگ سارا ڪلپت مانو، ست آتم ڪو پھچانو. ڪھي ٽيئون آتم جانو، تج ڪلپت جگت اسارا.۵- راڳ ڀئروي ڀجن-۴٣- ھري ڀربل تيري مايا، جھن سڀ

جڳ ڪو ڀرمايا-ٺيڪ- جي جوڳ ڪلا سي آڙتي، جا نپ ۾ تپ ڪو ڪرتي. ڪب پانوَ ٽَلي
نهين ڏرتي، ٿِنڪو ڀي ڀوُمي گِرايا.١- جي ويدون ڪو پڙهه گاتي، سڀ ڀِن ڀِن ڪر
سمجهاتي. ڪو شنڪ نہ ڪرني پاتي، ٿِنڪو ڀي موُڍ بنايا.٢- جن ڪينا جهنگل واسا،
ڀُن پايا ڀيش سنياسا. ڪڇ جڳ ڪي رهي نہ آسا، ٿِنڪو ڀي موهہ لَڳايا.٣- ڪهي
ٽيئون مَئن ڀي ڊرتا، ڪڇ ڏير نہ هرديہ ڏرتا. اِڪ تم هو رڪشا ڪرتا، ڀَڇ شرڻ تمهاري
آيا.٤- راڳ ڀئروي ڀڃن-٤٤- لعل هيرا رتن موتي هئہ گران ڪي پاس ري. جو جگياسوُ
لين چاهي سو بني گروُ داس ري-ٺيڪ- محل مايا ڪٽنب ڪايا ڪي تجي جو آس ري. موهہ
ممتا لوڀ لالڇ جو ڪري سڀ ناس ري.١- لوڪ ڀُن پرلوڪ سُک سي رهت جويہ نراس ري.
تياڳ ڀوڳون ڪو رهي جو جڳت ماهن اُداس ري.٢-ويد لوڪ وَ ڪُل لڄا ڪي ڪاٽلي
جو ڦاس ري. ڪهت ٽيئون پائي سوئي گيان گڻ ڪي راس ري.٣- راڳ ڀئروي ڀڃن-٤٥-
گروُ بنا ڪبهوُن نہ هووي جيوَ ڪا ڪليان جي.ويد شاستر ڀُران پڙهہ ڀاوين ڪري وکيان جي
-ٺيڪ- گروُ بنا در در ڦري نر پائي نا سنمان جي. گروُ بنا جو منش هئہ سو جان
شوُڪر شوان جي.١-گروُ بنا مڪتي نہ هووي گروُ بنا نهين ڏيان جي. گروُ بنا هووي نہ
ڪبهون آتما ڪا گيان جي.٢- ڪهت ٽيئون لي شرن گروُديو ڪي ٿَڄ مان جي. گروُ بنا
ڪوئي نہ ترتا ڪهت سنت سُجان جي.٣- راڳ ڀئروي ڀڃن-٤٦- ڪام ڪرنا تا ٿُجهي
جو آيڪي سنسار ۾. آپ اُسڪو ڀوُل گئي ڦس موهہ مايا جار ۾-ٺيڪ- رام ني نِڄ

روُپ دينا آپڪو ڪرپا ڪري. تاهن ورتا تم گنوايا جڳت ڪي وهنوار ۾.١- ڪرم ڪرڪي ڌرم ڌرڪي پار ترنا تا تُجهي. آپ اُلٽي پاپ ڪرڪي ٻهه گئي ڀو ڌار ۾.٢- سنت گروُ ڪي سنگ ۾ رهه آپ لڪنا تا تجهي. آپ اُلٽا ڪوءِ ديئا روُپ نِڄ اهنڪار ۾.٣- ڪهت ٽيئون سوچ من ۾ سميه اب ڀي نا گيا. ساڌ سنگ هري نام جپ ڪر تن سڦل آپڪار ۾.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤٧- گائو گائو تم مانش تن ۾ گوبند ڪي نِت گيت-ٽيڪ- مانش ديهي هري ڀڪتي ۾ سڦل ڪرو تم ميت. جوُنا ناتا جڳ ڪا توڙي راڪو هري سي پريت.١- ست پرشون ڪي وچنون ۾ تم پوُرن ڪر پرتِيت. ست شاستر ڪي شڪشا سُنڪر چلو ڌرم ڪي نيت.٢- گروُ ڪي چرن ڪمل ۾ ڪرلي اِستت اپنا چت. گروُ منتر ڪا سُمرڻ ڪرڪي من دشمن ڪو جيت .٣- برهم گيان ڪو اُر ۾ ڌاري هرو ڀرم ڪي ڀيت. ڪهي ٽيئون پرمانند پائو جڳ سي هويه اَتيت.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤٨- آئو آئو هي ستگروُ سوامي رهو هماري پاس-ٽيڪ- اِڪ کِيڻ دوُر نه هووو مجهسي نئني ڪرو نواس. من مندر يهه اَتي سندر هئه تامين ڪريئي واس.١- دو ڪر جوڙ ڪرون تم آگي وندن اؤر ارداس. تن من ڌن سي سيوا ڪرهون سيوڪ بن ڪر خاص.٢- پريم ڀڪتي ڪا ڀيگ ڀِلائي ڪاٽو جم ڪي ڦاس. نرمل اپنا نام جپائو ستگرو بارهه ماس.٣- ڪهي ٽيئون يهه ونيه سُنيجي پوُرن ڪريئي آس. درشن دي سڀ دوُک هرو تم هي ستگروُ سُک راس.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤٩- آئو آئو سڀ پريمي ملڪر ڪرو سدا ستسنگ-ٽيڪ- ستسنگ سُرتروُ سم

سپ قل دي ڪيجي ڏار آمنگ. پاپ تاپ سنتاپ نساوي لاوي آتم رنگ.١- نيچ اوُنچ نر ڪيتي تر گئي سُن سنتن پرسنگ. تم يي تين لجا ڪو توڙي ستسنگ ڪرو نسنگ.٢- سدا جڳت ۾ دک ديتا هئہ مونڍ پُرش ڪا سنگ. تانڪو تج سنتون ڪي سنگ سي يهہ من جيت ڪُرنگ.٣- ڪهتا ٽيئون سنتون ڪا سنگ ميٽي مستڪ انگ. سنتون ڪي ستسنگ سي ڪرلي پيد پرانتي پنگ.٤- راگ ڀئروي ڀجن-٥٠- پياري پياري تم انتر ديڪو آتم ڪا ديدار-ٽيڪ- ديوي سمپتي چارون ساڌن ڏارو نِج من ماهِن. گروُ منتر ڪا سمرن ڪرڪي ڪولو دسم دوار.١- شروڻ مَنن ڪري نِدڌِياسن تتوَمسي ڪو شوڌ. پرتيَڪش آتم درشن پائي هرو مَلن اهنڪار.٢- ڪنچن پوُشڻ سوُت وسن پُن ماٽِي برتن جانِ. اَستي ڀاتي پريہ برهم روُپ هئہ نانا جڳ آڪار.٣- ڪهي ٽيئون تم دويت مٽائو ستگروُ ڪي پرساد. جيوَ برهم اِڪ روُپ پڇانو ڏاري اُر ويچار.٤- راگ ڀئروي ڀجن-٥١- پياري پياري مئن دم دم جائون ستگر پئہ قربان-ٽيڪ- پهلي موُڍ اگياني ٿا مئن ڪوئي نہ آدر ديت. ستگر ڪي پرسادي اب تو سُر نر دي سنمان.١- ستگر مجهڪو گيان سُناڪي دوِيت ڪييا سپ دوُر. چيِنتي ڪُنچر سيڪي ماهين دِڪلايا ڀڳوان.٢- يوگون روُپي ڪيچڙ ۾ مئن پڙا رات دِن ٿا. اب موهِہ ستگر برهمانند ۾ ڪيئا مگن مستان.٣- ڪروڌ اگن ۾ هِردا ميرا هردم جلتا ٿا. ڪهي ٽيئون گر شانتي ديني ديکي آتم گيان.٤- راگ ڀئروي ڀجن-٥٢-آئي آئي اب ميري گهر ۾ ساڌوُ ستگر رام-ٽيڪ- سنتون سي مئن ستگر پايا ستگر سي شرِي رام٠ رام

درس سي مکتي پائي تِنون کو پرٹام.١- درشن کرکي پرسن هويا درد پئي سپ دوُر. تن من شيتل پيا همارا پايا من آرام.٢- سنت وچن سُن پاپ گئي سپ اُپجا آتم گيان. کهي ٽيئون سپ سنسا ميٽي پايا پوُرڻ ڌام.٣- راڳ پئروي پڄن-٥٣- سوڌي سوڌي يهه ديکا مئني ڏکميه هئه سنسار-ٽيک- تين لوک کو ديکا مئني مايا کا وستار. شانتي سُک نا اِسمين ديکا ديکي دوَند اپار.١- مات پتا پائي سُت دارا ديکا کُل پريوار. ساچا سک نا کِس ۾ ديکا سپ مطلب کا پيار.٢- تن روگي من پوگي ديکا ڌن پي ڏک آگار. شبد روپ رس اِسپرش آدي ديکا نرک دوار.٣- آنندميه اِک آتم ديکا کرکي ست ويچار. کهي ٽيئون تِس سُمرن کر مئن پايا شانتي پندار.٤- راڳ پئروي پڄن-٥٤- پياري پياري يهه دنيا ساري مسافرخانا جان-ٽيک- جگت مسافر خاني ۾ سپ دو دِن کي مهمان. هردم کوئي رهه نه سکت هئه يهه نِشچيه کر مان.١- موهه ممت نا راکو کِسسي جوُنا جگ پهچان. لي آيا نهين لي جائوگي ڌن سمپتي سامان.٢- کُل کتنب پي نا هئه تيرا جانکا کرت گمان. انتکال ۾ ناهين ڇُڙاوت جبهين جم لي پران.٣- راون جئسي چلي گئي ٻهه وير ڌير بلوان. کهتا ٽيئون تِر نه رهي کو بنا ايک پڳوان.٤- راڳ پئروي پڄن-٥٥- من پاپ کرم نهين کرنا، هري کا نام سُمرنا-ٽيک- پاپ کرم کا ڦل دک هوگا، تانسي هردم ڊرنا. پڻيه کرم کا ڦل سُک هوگا، يهه نشچيه اُر ڌرنا.١- ائسا کرم کرو نا جانسي ليکا هووي پرنا. ساڌ

سنگت کي سيوا ڪرڪي، سَروَ دؤک کو هرنا.٢- تن ڌن ڪا ايمان تياڳي، جيتي جڳ ۾ مرنا. نام هري ڪا هردم سُمري، ڀَوَساڳر سي ترنا.٣- تين لڄا کو توڙي جلدي، جائو گرؤ کي شرنا. کهي ٽيئون لي آتم گيانا، جيوَن مُڪت وِچرنا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٥٦-ڪِيون ڪرتي ميرا ميرا، هئہ جڳ ۾ نا ڪڇ تيرا-ٽيڪ- مات گرڀ سي جب تم نِڪلي، سات نهين ڪڇ لائي. تن چؤُٽي ڪڇ سات چلي نا، خالي ڪرت بکيرا.١- ندي ناو جيون لوڳ ڪٽنب ڪا، پاو پلڪ هئہ ميلا. پرات ڀئي سڀ اُڙ جائي جيون، پنڇي بِرڇ بسيرا.٢- راوڻ ڪنس هرناڪس دارا، چوڙا ڌن پريوارا. هاٿ جهاز گئي سڪندر ڪارؤن، ڪال آءِ جب گهيرا.٣- مئن ميرا جن جڳ ۾ ڪيئا، پايا تِهن دک ڀاري. کهي ٽيئون مئن ميرا تج تم، صاحب سُمر سويرا.٤-راڳ ڀئروي ڀڄن-٥٧- يهہ اوَسر ناهن گنوائو، تم رام ڀڄن چت لائو-ٽيڪ- تروُور ڀي اوَسر ۾ ڦؤلي، اوَسر روي شَشِي اؤگي. تئسي تم ڀي اِس اوَسر ۾، گوبند کي گن گائو.١- اوُر پدارٿ ڦِر ڦِر ملتا، مِلي نہ ڦِر يهہ چولا. تانتي تم مانش چولي ۾، هري ڪا نام ڌيائو.٢- پؤت ڪال ڪا سوچ نہ ڪيجي، ڀويشيت کو ڀي چوڙو. ورتمان ۾ راڳ دويش بِن، پاوَن ڪرم ڪمائو.٣- کهي ٽيئون جي نِج هِت چاهو، قدر سميہ ڪا ڪرلي. ڀاڳ بڙي يهہ اوَسر پايا، تانکو سڦل بنائو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٥٨- من ائسا ڪرم ڪمائو، جانسي مکتي پائو-ٽيڪ- پاپ ڪرن سي دؤک مِلت ٻهُ، پاپي کهي سڀ ڪوئي. شؤکر ڪؤکر جونِي

ڀاوت، تانسي تم هٽ جائو.۱- ڪرم سَڪامي سي سک سمپت، ڪيرت جڳ ۾ هووي.مگر ڪال ڪي ڦاس نہ ٽوٽي، تامين چيت نہ لائو.۲- ڪرم اَڪامي سي ٻڌ نرمل، هووي آتم گيانا. سَروَ واسنا ڪِيَئہِ هو جانسي، تانسي نيهہ لڳائو.۳- اَهنتا ممتا تجڪر هردم، ڪرم اَڪامي ڪريئي. ڪهي ٽيئون هري ارپڻ ڪرڪي، سهجي برهم سمائو.۴- راڳ ڀئروي ڀجن-۵۹- تم ساڌ سنگت ۾ آئو، نيچ سنگ نا جائو-ٽيڪ- ساڌ سنگ هئہ سڀ تي اوُنچا، تامين پريم ٻڙهائو. نيچن ڪا سنگ هئہ اتي نيچا، تانسي چيت نہ لائو.۱- ساڌ سنگ هئہ مڪتي مارگ، تان مِل مڪتي پائو. نيچ سنگ بنڌن ۾ بانڌي، تاهن نہ آپ ڦسائو.۲- موُرک ڪا سنگ ڀوُل نہ ڪيجي، جي تم هِت ڪو چاهو. ڪهتا ٽيئون ساڌ سنگت ۾، ٻئٺ هري گن گائو.۳- راڳ ڀئروي ڀجن-٦۰- مئن ستگروُ پَئہ بلهاري، جهن اِوديا من ڪي ٽاري. -ٽيڪ- جس ٺاڪر ڪي درشن ڪارن، ٻهُہ تيرٿ مئن پرسي. سو ٺاڪر گروُديو دِڪايا، اپني گهٽهِن مَنجهاري.۱- من ٻڌ واڻي لکي نہ جانڪو، ويد پار نا پاوي. گهٽ گهٽ ماهن لڪايا سو گروُ، ڪرڪي گيان اُجياري.۲- بهُت جنم ۾ ڪرم ڪمايا، جم ڪا ليک نہ چوُڪا. ستگروُ دي وئراڳ وويڪا، جم ڪي چِنت نواري.۳- ڪهتا ٽيئون تين لوڪ ۾، ستگروُ سم نا ڪوئي. جسني ڪرپا ڪرڪي ميري، جڳ ۾ پئج سنواري.۴- راڳ ڀئروي ڀجن-٦۱- من ڪسڪي ڪر نہ ٻرائي، سڀ سي ڪرو ڀلائي-ٽيڪ- ٻري ڪرن سي هوت ٻرائي ، ڀلا ڪيي نا هووي. جيون وِش پي ڪو امر رهي نا، سنتن ساک سُنائي.۱- ڀلي ڪرن سي هوت ڀلائي

ٻُرا نہ ڪبھوُن هووي. جيون امرت سي مرت نہ ڪوئي، بات راماين گائي.٢- ٻُري ڪرن ۾ پھلي سُک هئہ، پيڇي هو دک ڀاري. ڪري ٻُرائي دريوڌن ني، اپني ڄَڙ ڪٽوائي.٣- ڀلي ڪرن ۾ پھلي دک هئہ، پيڇي اتي سُک هووي. ڪھتا ٽيئون ڪري ڀلائي، ڌرم پُتر جئہ پائي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٢- هئہ اوُنچي نام بڙائي، مُک سي ڪھي نہ جائي-ٽيک- بالميک مگ پَٽِڪون ڪو ٺا، لوُٽ لوُٽ ڪر کاتا. تِھن ڀي اُلٽا رام رام رٽ، تين ڪال گُم پائي.١- ديوَ چلي سيھين جب مِلڪر، وِشوَ ڪو ڦيرا ديني. رام پردڪشڻا سي رشي نارد، گڻپتي پوُڄ ڪرائي.٢- اَرڌ رام ڪي ليني سي هي، گڄ ڪي بنڌن ڇوُٽي. انت اجاميل رام نام جپ، جم ڪي رار مٽائي.٣- ڪھي ٽيئون هري نام پرتاپي، نيچ اوُنچ ڀئي ڪيتي. نامديو رويداس ڪبيرا، سڌنا سئنا نائي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٣- من رام نام گن گائو، پرمانند ڪو پائو-ٽيڪ- رام نام هئہ املھ اؤشڌي، گروُ وئد سي ليجي. سنيم سي وَھ سيوَن ڪرڪي، ممتا روگ مِٽائو.١- رام نام هئہ امرت مينا، ديوَ گروُ سي ليجي.پل پل اس امرت ڪو پيڪر، جيوَن امر بنائو.٢- رام نام هئہ باڻ اَموگھا، گروُ شنڪر سي ليجي. ڪام ڪروڌ مد وئري ماري، نربيہ نگر بسائو.٣- رام نام هئہ لعل امولڪ، گروُ صراف سي ليجي. ڪھي ٽيئون دک دريدرتا ھر، سُک ڪي ماھِن سمائو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٤- يھہ جوُنا جگت وِلاسا، ڪھتي آوي هاسا-ٽيڪ- سسي سينگ ڪا ڌنش اُٺاڪي، پوُت نپُنسڪ چليئا. بانجھہ پوُت سي جھگڑا ڪرڪي، لينا راج اڪاسا.١- بادل ڪيري

مڏر منائي، پڙي ڳڳن کي ڪوني. ڪاني ڪارڻ ڇينتي چالي، ڦر پر لي ڪئلاشا.٢- مُڙدون کي اِڪ منڊلي سندر، ارڌ ڳڳن ۾ ناچي، ديک ديک تِهن انڌا هرشي، موُک کهت اِتهاسا.٣- کهي ٽيئون گروُديو لکايا، روُپ جگت کا ائسا.گيان درشتي سي برهم پرڪاشي، اوِديا سي جگ پاسا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٥- يَهه ساڌو شَنک هماري، آتر ديهه وِچاري. -ٽيڪِ- ايک ناري کي تين پُتر هئن، تانکي بَهُه ڪنيائين. آپس ۾ نِت جهگڙا ڪرتي، ڪسکي هو جئڪاري.١- پُرش نپُنسک ناري بانجهه ڪو، آپيه روُپ سُت جَميا. هات پانوَ بِن ڪهو ڪؤن جو، جيِتي سرشتي ساري.٢- ايک پرش ڪو بهُت ڪتنب هئه، تين لوک ۾ ڇائي.ڪهي ٽيئون سُت ڪؤن آسي ۾، جهن نِج ذات سنگهارِي.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٦- من پِيوو پريم پيالا، ڇوڙي جگ جنجالا-ٽيڪ- اِس پيالي ڪو سُر نر مُنيجن، ڪوچ ڪوچ ڪر هاري. گروُ ڪرپا بِن ڪسي نه مِلتا، پاوين هو يوُپالا.١- اؤر پيالا سَروَ تياگو، ڪال ڪوُت سم جانِي، پريم سُڌا رس اَتيِشَيَہ مِينا، پي ڪر هويه نِهالا.٢- سَروَ رسون ڪو اِڪنا ڪرکي، سار کينچ تِهن ليجي. پريم سُڌا سم هويه نه تو يي، جئسي آڪ رَسالا.٣- کهي ٽيئون يهه پريم پيالا، پيوَت ڪو بڙڀاڳي. جو پيوَت سو رام رنگ ۾، سدا رهت متوالا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٧- من مانو وچن همارا، هئه چيتن روُپ تمهارا -ٽيڪ-تيرا ڪارڻ سَت چيتن هئه ، ويد ني يهي اُچارا. ڪارڻ ڪاريه ايک روُپ جيون، ماٽي گهٽ وِستارا.١- سم ذاتي ڪا سَهج آپيدا، جانو يي نِرڌارا. چيتن اؤر ٽيري اِڪ

ذاتي، جِيون اگني چِنگارا.٢- چيتن ۾ تون کلپت هئہ يھ، شاستر کا ويچارا. کلپت
کي نهين الگ سَتا جِم، رجت شُکت آکارا.٣- کهي تيئون کِيون پيد مَتي کر، دوُک
سَهت شِر پارا. ستگروُ سي لي برهم گيانا، هريئي پيد وکارا.٤- راگ پئروي پجن-٦٨-
يھ اديت کيل اپارا، کويہ نہ پاوت پارا-ٽيک- کئسي برهما وشٽوُ بنيئا،
کئسي يھ سنسارا. پانچ تتوَ گڻ تين مِلت يھ، کئسي بَنا پسارا.١- کئسي ڌرني جل پر
اِستت، جل کا کوَن اَڌارا. کئسي ترنگ اُٺي ساگر ۾، اگني تاهن منجهارا.٢- کئسي روي
ششي گگن منڊل ۾، چلت قِرت نِرڌارا. کئسي بادل پِيتر دامِن، کرتي هئہ چمکارا.٣-
کهي تيئون اِک بندوُ سي کئسي، بنيئا اَنگ آکارا. جسني کيل رچايا هئہ سو،
جانَت جاننهارا.٤- راگ پئروي پجن-٦٩- اَب ميرا هو رکوارا، پريوُ سُنو
پُکارا-ٽيک- دين ديالوُ اتي کرپالوُ، پاون نام تمهارا، مئني اوت گهِي اِک تيري،
اپنا جانِ سهارا.١- سوارت کي هئن ساٿي ساري، مات پتا سُت دارا. تانکو ڇوڙ سوامي
تيرا، لينا مئن آڌارا ٢- ڊوُبت هوُن مئن پَوساگر کي، تِيکشڻ ويگ منجهارا. پگوَن ميري
پُجا پکڙ کي، کيجي پَوَ سي پارا.٣- کهي تيئون يھ وِنيہ سُنيجي، دک پنجن داتارا.
کرپا کرکي مُجهکو ديجي، نربيہ پد نِرڌارا.٤- راگ پئروي پجن-٧٠- تم من سي
اُلٽا چِلنا، رام رنگ ۾ رَلنا-ٽيک- من کا کهنا کيي نہ مانو، دُرمت اُسکي دَلنا.
پوُرن آتم پد کو پائي، کاٽو من کي کَلنا.١- من تو چاهت جوُٺ کپٽ ڇِن، ڇَل

سي سيڪو چلنا. تم تو ساچا سَرل ڀاو ڌَر، پاپون سي ٽِهن پَلنا.٢- من تو چاهت
راجمحل سُک، سندر سيجا پَلنا. تم تو جهنگل ڪري نواسا، آسا اُسڪي مَلنا.٣-
ڪهي ٽيئون من چاهت هئہ نِت، جڳت اگن ۾ جَلنا. برهم سنڌوُ ۾ تاهن ڊُباڪي، تپت تِسي ڪي
ٽَلنا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧١- جو گروُ ڪي شرني جاوي، پرمانند سو پاوي-ٽيڪ-
گروُ بن شانت ڪيي نهين آوهِن، ائسي ويد ٻتاوي، چاهي جپ تپ تيرٿ ڪرلي، چاهي جوڳ
ڪماوي.١- ستگروُ ڪي سنگ هردم رهہ جو، ممتا موهہ مٽاوي. سارِ شبد ڪا سُمرن
ڪر سو ، نِڄ سُوروُپ سماوي.٢- ستگروُ ساچا برهم گياني، سنشيہ ڀرم نَساوي. ڪاچي گروُ تي
ڀرم نہ ڀاڳي، ڦِر ڦِر جوُني آوي.٣- ڪهي ٽيئون جو پوُرن گروُ ڪي، چرني ڌيان لڳاوي.
نِڄ آتم ڪي لَکِيا لي سو، انڀَوَ جوت جڳاوي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٢-
هئہ سنتن رهت نرالي، جڳ سي اُلٽي چالي-ٽيڪ- ساڌوُ اؤر سنساري دونون، ديکن ۾
اِڪ جئسي. ڪرم ڀاو ۾ انتر ڀهتا، ساچي بات سُنالي.١- ڪويل ڪؤئي ڪا رنگ ايڪا،
جانت هئہ جڳ سارا. ڪؤئا ڪَڙوِي بولِي بولت، ڪويل ڪرت رَسالي.٢- ڀنوَر ڀوُنڊ
ڪا ايڪ روُپ هئہ، جانت سَڪل جهانا. ڀوُنڊ مئل ڪو کاوي اهنِش، ڀرمر پُشپ ڀُرالي.٣-
هنسي ٻَگلي ڪي اِڪ صوُرت، پرسڌ هئہ جڳ ماهين. ٻَگلا مڇلي ڪو نِت کاوي، موتي چُڳت
مرالي.٤- ٽِيون سنتون اؤر سنساريئون ۾، ڀيد ويد ني ڀاکا. ڪهي ٽيئون سنساري ڏکيئا،
ساڌوُ رهت سُکالي.٥- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٣- ميرا من هئہ مست موالي، جانڪي مَت

متوالي-ٽيڪ- هرديہ روُپي ڪوُنڊي اندر، ڀانگ جڳت کي ڀاڪي، وويڪ کي ڊنڊي سي رڳڙي، ڳولي نيڪ بنالي.١- پريم هري کا ڀاني ڀاڪر، ٽانڪو ڀَتلا ڪينا. ٻُڌ صافي سي ڇانِ ڇانِڪي، جڙتا ڦوڳ نِڪالي.٢- سُواسن روُپي صاف ڀيالا، سار تتوَ سي ڀرڪي. رِل مِل ساڌن سي مئن ڀيئا، وِرتي ڀئي نرالي.٣- اهم برهم کي گهور نشي ۾، مست رهون ڊِن راتي. کهي ٽيئون ڳروُ ڪرپا ڪرکي، چنتا سَکل ڇُڪالي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٤- سنتون سي مِل هري ڳن ڳانا، جانسي هو ڪليانا. پريم ڀاو سي ڳاءِ هري ڳن، ڀَوَسنڌ سي ٽَر جانا-ٽيڪ- ڀَوَساڳر سي پار ڪرت هئہ هري ڪيرتن کي نؤڪا. سڀ ڪرمون سي هري ڪيرتن کو اوُنچا ڀڪتون ني مانا.١- رِل مِل جهن هري ڪيرتن ڪرتي تهن مئن رهون سدائي. نارد سي يہ کها وشٽوُ ني ڀڙهہ ڪر ديک ڀُرانا.٢- تلسيداس شُڪ سوُر شيام ني هري ڪيرتن کو ڳايا. ڪبير نرسي نامديو ڀي هري يَش ڪيئا بکانا.٣- ڪرم اُپاسن ڳيان ڪٺن هئہ کهي ٽيئون ڪَلِ ماهين. سُڳم ڪيرتن هئہ اِڪ هري کا ٽانسي پريم بڙهانا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٥- پريم ڀري ڀنٿ ۾، ڏيري ڇالنا-ٽيڪ- پريم سچا ڀنٿ جانو، مِلني کا منتر مانو.ستڳروُ سي ڀوُڇکي تم، ڀڳوَت کو ڀالنا.١- پريم ڪيرِي بات ائسي، ڪنجر کي ڏار جئسي. چلنا هئہ ٽاهن ڀر جو، سُرت کو نہ ٽالنا.٢- رضا ڀر راضي رهنا،ميٺي ميٺي بول کهنا. مِلنا هئہ رام سي تو، هؤن مئن کو جالنا.٣- سِر کي نا پرواهہ ڪيجي، شُک دک کو سهيجي. کهي ٽيئون انت ٽائين، پريت کو ڀالنا.٤- راڳ ڀئروي

ڀڄن-٧٦- هري نام هئہ پاپن هاري، هري نام هئہ نِت سُککاري، هري نام دک ميٽي ڀاري، لائو لائو من هري سي، گائو گائو گن هري کي-ٽيک- جو جن هري سي نيهہ لگاوي، سو جن ڀوَ ساگر تَر جاوي. هري کي مهما ويد ٻَتاوي، انت کال جم ڦاس ڇُڙاوي. هري نام ني گنڪا تاري، اَهليا شبري پار اُتاري. هري نام هئہ اَدَم اُڌاري.١- هري نام بن سنگ نہ کوئي، هري بن جنم اکيارت هوئي. هري کو سُمري هريجن جوئي، پاوي مکتي پد کو سوئي. هري ني پاپي اجامِل تارا، وياڌ گيڌ گجراج اُبارا. سئنا سڌنا پار اُتارا.٢- هري نام من مئل مِٽاوي، هري نام چِت شانت بناوي. هري نام دل دويت نساوي، هري نام اُر جوت جَگاوي. کهي ٿيئون جس هري گن گايا، اسکو هري ني کنت لگايا. کيوَل موکش پد پهنچايا.٣- راگ ڀئروي ڀڄن٧٧- رکوارا هئہ، پريوُ ميرا دينون کا داتارا هئہ-ٽيک- دک دوُر کري، سڀ پاپ هري، جو من ۾ هري کا ڌيان ڌري. ائسا يوگ کِئيم اؤر موکش کا ڀنڊارا هئہ.١- دي شانت سُمت، گڻ گيان شکتي، جو راکي من ۾ ڀاو ڀکتي. وو شرن آئي کو نرڀيہ کرني هارا هئہ.٢- ڌن ڌان ديت، سُک شان ديت، اؤر سَروَ پدارٿ دان ديت.کهي ٿيئون وَهہ سَروَ جگت آڌارا هئہ.٣- راگ ڀئروي ڀڄن-٧٨- کرلي رام نام سي پيار، هوگا تيرا بيڙا پار، پايا مانش کا چولا توُني درلڀ هئہ-ٽيک- نام پريوُ کا هئہ سککاري، جسني تاري اَڌم اَناري. هئہ وو سڀ دک ميٽن هار، سوئي سُمرو سِرجنهار.١- گَنِکا اَجامِل رام اچاري، جنم جنم کي پاپ اُتاري. پايا وئکنٺ

ڪا دوار، تم پيِ سُمرو ست ڪرتار.٢- شبري جتايوُ ني رام گن گايا، ڪهي ٽيئون هري ڪا درشن پايا. هويا ٽِنڪا جڻ جئڪار، تم پيي ليوو رام آڌار.٣- راڳ پڙروي پڇن-٧٩- سدا ستسنگ شرڌا سي ڪرنا، سُن ستيہ وچن من ۾ ڌرنا-ٽيڪ- ڇوڙ سَروَ سنگ ستسنگ جائو، بڻٽ پريم سي گووند گن گائو. ليکي گيان سَروَ بنڌن هرنا.١- سنگ ڏرجن ڪا دکدائي هئہ، ست پُرشون ڪا سکدائي هئہ . تانتي سنتون ڪي شرني پڙنا.٢- ستسنگ ۾ هي پريوُ ٻَستا هئہ، يهي رام مِلن ڪا رستا هئہ. ڪهي ٽيئون ڪري ستسنگ ترنا.٣- راڳ پڙروي پڇن-٨٠- در آيا تيري ستگروُ مئن، وِپت هرو ميري تن من ڪي-ٽيڪ- هم پاپي اڌم اگياني هئہ، تم پوُرڻ برهم گياني هئہ. دي ڪانِ گيان گڻ رتنن ڪي.١- مئن جم سي هردم ڊرتا هوُن، پُن جگ ۾ جَمتا مرتا هوُن. اب چؤراسي ڪٽ نِڄ جن ڪي.٢- ٽيئون سڀ جگ ديڪا مئن، تم جئسا نا پيڪا مئن. اوٽ گَهي تيري چرنن ڪي.٣- راڳ پڙروي پڇن-٨١- من سُمر اوم نِڄ نام ڪو. تم پائو آتم رام ڪو-ٽيڪ- جگت اوم ۾ اِستت سارا، اوم ٻَسي اِس جگت منجهارا. يون لک اوم اپيرام ڪو.١- آدِ ناد ميہ اوم اُچارا، ناد برهم ميہ ويد پُڪارا. ڏوَني چالي آٺون يام ڪو.٢- سُرت مِلائو ناد ڏِوَني سي، پرتم سيکو ڪِسي مُني سي. جو جانت ائسي مام ڪو.٣- ناد ڏِوَني ڪي دس پرڪارا، پڪڙ چلو لي ڏِوَني آڌارا. يون پهنچوگي پيِيہَ ڌام ڪو.٤- ڪهي ٽيئون جي اوم اُپاسي، پائي پوُرڻ پد اوناشي. ڦِر لؤٽي نا جگ گام ڪو.٥- راڳ پڙروي پڇن-٨٢

تم ڀڄن ڪرو ڀڳوان ڪا، يھ مارگ ھئہ ڪليان ڪا-ٽيڪ- ڪلي ڪال ۾ مُڪتي ڪرن ڪا
سُگم يتن ھئہ ھري سُمرن ڪا. يھ ڪھنا ويد پُران ڪا.١- اؤر ڀُگون ۾ اؤري ساڌن،
ڪلي ۾ ڪيوَل ھري ڪا سُمرن. گن گائيبي ڪرپا نِڌان ڪا.٢- سڀ سنتون مِل نرٹيہ
ڪينا، ھري سُمرن ڪو اُتم چِينا. ڪر سُمرن رام مھان ڪا.٣- ڪھتا ٽيئون ھري
ڪو رٽلي، جنم مرڻ ڪي بنڌن ڪٽلي. تج جوُنا موھ جھان ڪا.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨٣-
ڪر رام چرن ڪي آس ري، تيري ڪارج هووهِن راس ري-ٽيڪ- راج ڪامنا من
۾ ڌاري،رام شرڻ سُگريو سِڌاري. ڪيئا راج تخت پر واس ري.١- شبري ني من پريت
بڙھائي، ديک رام ڪو اَتي ھرشائي. ڪيئا وئڪنٺ ماھن نواس ري.٢- ڀڪت وِڀيشڻ پريم
لگائي، شرڻ رام ڪي ويگ سِڌائي. ڀَئِي پوُرڻ تانڪي پياس ري.٣- ڪھي ٽيئون جِسَ جئسِي
پياسا، رام ڪري تِس پوُرڻ آسا. يھ ساکي ھئہ اِتھاس ري.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨۴-
من رام نام مُک بول ري، تم جنم نہ ورٿا رول ري-ٽيڪ- رام جپن سي ڪِيون گھبراتا،
گانٺي سي ڪڇ گِر نھين جاتا. نھين لاگت تيرا مول ري.١- دم دم رام نام ڪو ڌيائو،
ورٿا شواس نہ ايڪ گنوائو. يھ جانو اَتي اَنمول ري.٢- جيِني پر اعتبار نہ ڪوئي،
گيا شواس ڦِر آءِ نہ سوئي. يھ ديڪو دل ۾ تول ري.٣- رام ڀڄن بن جو جھن
جاوي، ڪھي ٽيئون سو دک تھن پاوي. پڙھ ديڪو پستڪ کول ري.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨۵-
سنگروُ تيرا نام، مُجھڪو لاگت پيارا-ٽيڪ- مات پتا ڌن ڌام لُگائي، مِتر پُتر

پريوارا. اِن پيارون سي اَدِڪ پيارا، ستگرُو نام تمھارا، ديش وديش ۾ اؤر نہ ڪوئي
ھِت ڪو ڪرني ھارا.١- جب سي ستگرُو تمھري نام ڪا، مئني سُمرڻ ڪيئا. تب سي ميرا
شيِتل ھوُئا، تن من واٽي جيِئا. نام سمان نہ اِسي جيوَ ڪو، شيتل ڪرني ھارا.٢-
جِس گھٽ اندر ستگرُو تيرا، نام ڪري پرڪاشا. ڪام ڪروڌ مد آدڪ دُرگڻ، ھو جاوھِن
سڀ ناشا. جنم مرڻ ڪي پاري پيہ ڪو، جڙ سي ميٽن ھارا.٣- سَروَ ديش ۾ سَروَ ڪال ۾،
سڀ وستن ڪو ديکا. نام سمان نہ دوُجا مئني، سُکڪاري ڪو پيکا. ڪھتا ٽيئون جيٽ رھوُن
مئن، تيرا نام آدارا.٤- راڳ پئروي پڄن-٨٦- ري من ميرا تج نِنرائي، مانو
وچن ھمارا. جسسي پوُرڻ شانتي مِلھئہ، ھو ڪليان تمھارا-ٽيڪ- جوُٽ ڪپٽ پرپنڇ
تياڳو، ست مارگ ۾ چالو. مات گرڀ ۾ قوُل ڪيئا جو، پريوُ سي سو پالو. رام نام ڪا
سُمرڻ ڪرڪي، جڳ سي ھويہ نرالو. مانش تن ڪو سڦلا ڪيجي، ھري ڪا لي آڌارا.١-
سُپني ڪي سم جان جڳت ڪو، سڀ تي ھويہ نراسا. اَپيہ ديش ھو پاون پوُمي، ڪرلو تاھِن
نواسا. وويڪ آپشم ھرديہ ڌر ڪر، آتم ڪا ابپاسا. اُپيہ لوڪ ڪي آس تجي
تم، سُمرو سِرجنھارا.٢- ڪھي ٽيئون آر شرڌا ڌاري، ستگرُو شرڻي جائو. تن من
ڌن سي سيوا ڪرڪي، اِچت ڦل ڪو پائو. ديھہ مندر ڪي رنگ محل ۾، ديپڪ گيان جَگائو.
اِوديا تم ڪو دوُر ڪري تُم اپنا ڪر ديدارا.٣- راڳ پئروي پڄن-٨٧-ميري من
تم رام نام جپ، تيري ھويہ پلائي. جن جن رام نام ڪو جَپيِئا، تن تن شڀ گتِ

پائي-ٽيڪ- رام نام جپ مهاديو ني، وِش کو کاءِ پچايا. رام نام جپ ديوَ رشي ني، جهن تهن آدر پايا. رام نام جپ والميڪ جا، برهم سُوَرُوپ سمايا. رام نام کو ڦيرا ديکي، پوُجيہ ڀيا گڻرائي.١- رام نام کو جپ هنوُمنتا، ڪوُد گئي سنڌوُ پارا. رام نام جپ گيڌ جٽايوُ، پايا هري ديدارا. رام نام جپ ڪاڪ ڀُشنڊِ ني، پايا گيان ڀنڊارا. رام نام کي دو اکشرون ني، جل ۾ شِلا تَرائِي.٢- رام نام جپ دئتيہ پُتر ني، ڀڪتراج ڪهلايا. رام نام جپ ڌُروَ ڀڪت ني، نِشچل پد کو پايا. رام نام جپ ڀڪت وڀيشڻ، دونو ڪاج بنايا. رام نام جپ نامديو ني، مِرتڪ ڏينوُ جِلائي.٣- رام نام جپ تلسيداس ني، گنگا پار ڪرايا. رام نام جپ مهاپريوُ ني، اننت ڪيل دِکايا. رام نام جپ گروُ نانڪ ني، لاکون جيوَ تَرايا. ڪهتا ٽيئون رام جپن سي، سيکو ملي بڙائي.٤- راگ ڀئروي ڀجن-٨٨- ستگروُ سي لي رام نام جپ، جانتي هويہ اُڌارا. رام نام بن اوُر نہ کو، ڀَوساگر تارَنَهارا-ٽيڪ- بڙي بڙي ڀگيہ هوَن ڪري کو، ويد وِڌي سي نانا. اَن جل وستر سونا چاندي، گوُئون کا دي دانا. اتم ڪال ۾ جايہ ڪري کو، تيرٿون ۾ سنانا. ٻَهُہ وِڌ ديوون کو آراڌي، راکي ورت مهانا. اِن سي جنم مرڻ نا ڇوُٽي، مِلهئن سُورگ دوارا.١- پانچ اگن سي تن کو تاپي، ديهہ هماچل گاري. ايڪ پانوَ پر کڙي کڙي مُک،وئدڪ منتر اُچاري. سپ مندرون کي دي پرڪرما، من ۾ شرڌا ڌاري. آنون سِڌيئان پراپت ڪرکي، جل ٿل گگن پڌاري. اِنکي کيِئي شانت نہ آوي، مِٽي نہ من

اھنڪارا.٢- چارون ويد اُپويد اُپنشِد، شاستر انگ پُرانا. مھاڀارت رامايڻ گيتا، سمرتي ٻھُه وگيانا. بائيبل پُن زِندهوَسِتا، پڙھو اِنجيل قرانا. سنت جنون ڪي واڻي ڪا يِي، پنّن ڪرو دي ڏيانا. سڀ شاسترون ڪا سار يھي ھئہ، سمرو نام اُدارا.٣- والميڪ مُني شنڪر گٽپتي، ديوَرشي ھنوُمانا. ياگيَوَلڪيہ مُني وياس سوُت شُڪ، سَنڪادِڪ ودوانا. يڪت ڏروَ پرھلاد وِڀيشڻ، ڪاڪ ڀُشنڊ ھرييانا. ڏنا ڪبيرا دادوُ ناما، تلسي سوُر سُجانا. ڪھي ٽيئون سڀ يھي ڪھت ھئن، رام ڀجن ڪر پيارا.۴-

راڳ ڀئروي ڀجن-٨٩- ري من ميري ڏيرج ڏرنا، چِت ڪي چنتا ھرنا. ڏيرج روُپي نؤڪا چڙھڪر، دک ساگر سي ترنا -ٽيڪ- سک ڀِي سُپنا دک ڀِي سُپنا، دونون رھن نہ پاوي. ساکي بَنڪر ديک تماشا، ھرش شوڪ مَت ڪرنا.١- سک ڪي پيڇي دک ھي آوي، دک پيڇي سک آتا. چَڪَر آد سي چلتا رھتا، اِسڪي پلي نہ پَڙنا.٢- سک دک ڦل ھئہ نِج ڪرمون ڪا، ھري آگيا سي آتي. جو ھري پيڇي دي تِس آدر، سمتا ماھن وِچرنا.٣- ديک دکون ڪو مت گھبرانا، سک ۾ ڦوُل نہ جانا. ڪھي ٽيئون تم ڇوڙ ڪَلپنا، ڏيرج ڪي لو شرنا.۴- راڳ ڀئروي ڀجن-٩٠- ڀجن ھري ڪا ڪرلي پراني، پائو سک ڪي کاني. ڀجن ھري ڪا ساچا جانو، جڳ سارا ھئہ فاني -ٽيڪ- ڳھرت وارِ سي تيل ريِت سي، بانجھہ پوُت پَل ھووي. ڀجن بنا پر تري نہ ڪوئي، سنتون ڪي يھہ باني.١- ڀجن ھري ڪا جِھن نھين ڪينا، ستسنگ ۾ نھين جايا. مانش تن ۾ پشوُ لکو تِھن، ويدن بات بَکاني.٢-

ذات پات بل ڀؤوَن وديا، ڌن مندر ڳڙ شوڀا. ڀڄن بنا سڀ ورتا جانو، ائسي ڪهتي گياني.٣- تن سنگي نا ڌن سنگي نا، ڪٽنب سنگي نا ڀائي. ڪهي ٽيئون هري ساچا سنگي، جانو سڀ سڪداني.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩١- ايهي ميرا عرض اَگهانا، هي سمرٿ ڀگوانا. ديا ڪري سڀ اوَگڙ ميٽي، اپني چرن لڳانا-ٽيڪ. ڪلي ڪال ڪي ديک ڪرم ڪو، ڊرپت هئہ من ميرا.ايڪ سهارا مجهکو تيرا، همري لاج بچانا.١- ڪَنچن ڪامني ڪيرتي جگ ڪي، يي هئن شترو ڀاري، راک ليهہ تم اِنسي مجهکو، هي هري ڪرپا نڌانا.٢- ڪام ڪروڌ پُن لوڀ موهہ مد، مَتسَر ممتا مايا. مکتي پنٿ ۾ يي هئن ڪنٽک، اِنکو دوُر هٽانا.٣- تِين اِيشٽا تِين واسنا، تِين لجا ڳڙ تِينون. اِن بنڌنون سي موهہِ ڇُڙاڪي، اپنا داس بنانا.٤- سڀ دوشون ڪي جَنَني اوِديا، پُن موُيون ڪي سنگت. اِن دونون سي موهہِ بچاڪي، سنتون سنگ بَسانا.٥- ڪهي ٽيئون مئن اؤر نہ مانگوُن، مانگوُن تم سي ييهي.اننيہ ڀڪتي دي هري مجهکو، اپني سات مِلانا.٦- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩٢- ڀڄن رام ڪا ڪرلي پيارا پائو هري ديدارا. ڀڄن رام ڪا هري سي ميلي، يم سي هو ڇُٽڪارا-ٽيڪ- ڀڄن نام هئہ چت ڪا چنتن، ڀڄن ڌرم هئہ من ڪا. ايڪ پلڪ من ڇوڙ نہ ساڪت، چنتن يهہ نرڌارا.١- جامين جانڪي رُچي هوت هئہ، اهِنش تانڪو چِتوي. جس وستوُ ڪا چنتن ڪرتي، بَنتي وَهہ آڪارا.٢- جڙ چِنتن سي جڙ هي بنتا، چيتن چِتوي چيتن. تانتي جڙ ڪا چنتن تجکي، هري سمرو اِڪتارا.٢- آٺ يانت سي من يهہ پَلٽي،

ڪهي ٽيئون ست واڻي. ساڌ سنگت هري چنتن ڪرڪي، ڀَو سي اُترو پارا.۴- راڳ ڀئِروي ڀڄن-۹۳- ستگر ڪينا ڪاريہ پوُرا، رها نہ ڪڇ اَڌوُرا. مِٽا اَنديشا گيا ٻِڇوڙا، وِگهن ڀئي چَڪ چوُرا-ٽيڪ- ٻهُت جنم سي ٻِڇڙي هوئي، سُرتي آتم وَر سي. ديا ڪري گروُ تاهِن مِلائي، هريئا سَڪل وِسوُرا.۱- سُرت شبد مِل ڀَوَن ڪلا سي، اپني گهر ۾ آئي. نِشواسر تهن رِل مِل هوڪي، پايا سک پرپوُرا.۲- ڀُوَن چَٽردش آنند ڇايا، لاڳي دين ٻَڌائي. گگن منڊل ۾ يانت يانت ڪي، باجي اَنهد توُرا.۳- ڪهي ٽيئون گروُ ڪرپا ڪرڪي، سڪلي ڪاج بنايا. انترمُک هو انيَو ڪيئا، پايا هري حضوُرا.۴-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-۹۴- ستگروُ ڪيني پوُرڻ آسا، ميٽي يم ڪي تراسا. ديا ڪري سڀ دوَند مِٽايا، هرديہ ڀيا هُلاسا-ٽيڪ- شانتي وَڌوُ سي شادي ڪرڪي، گيان پُتر مئن پايا. تِس پرتاپي ڀئي مکت هم، هويا ونش وڪاسا.۱- ڪِرتِرم گهر ڪا تياڳ ڪري مئن، آدي گهر ۾ آيا. سوُريہ چاند نہ تهن پرڪاشي، نهين تان ڌرن اَڪاسا.۲- برهم گيان ڪا امرت ڀوجن، رڄ رڄ ڪي مئن کايا. ترپت ڀيا اب مَنوا ميرا، رهي نہ ڀوُک پياسا.۳- آتم ڌن مئن ساچا پايا، خرچت ڪيي نہ کوُٽي. ڪهي ٽيئون اب نرڀيہ هويا، ٽوُٽي ڪرمن ڦاسا.۴-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-۹۵- جوڳي هئن اب جاوڻ والي، پريم پِلاوَڻ والي. موهن والي مُرلي بجاڪر، مست بناوڻ والي-ٽيڪ- جوڳيئون آڳي بئٺ ايي تم، جو ڪڇ پانا پالي، ائسي جوڳي ڦِر نگري ۾، مشڪل آوڻ والي.۱- جنم جنم ڪي ڪرم قلي جب،

تبھين جوڳي ملتي. ڀَوَساگر سي جيوون کو يي، پار تراوڻ والي.٢- پوُرب ديش کي جوڳي هئن يي، جوڳ کي جُڳت سِکاتي. سُرت شبد کا گھٽھين پيٽر، ميل مِلاوڻ والي.٣- برهم گيان کا ناد بجاکر، سوئي جيوَ جَڳاون. کھي ٽيئون دي ست اُپديشا، پرم مِٽاوڻ والي.۴-

راڳ ڀئروي ڀڄن-٩٦- ڪال نِت تيري سِر ناچي -ٽيڪ- آيوُ کي ڍِن گھٽتي جاتي، تم جانت هو بڙهتي جاتي. مايا کي تم رنگ راچي.١- بئنا ڪانڏي ڍنڍا ليکر، توهه اَچانک ماري سِر پر. تن ٽوُٽي جِم گھٽ ڪاچي.٢- بالک بوُڙها جَوان سنگھاري، ڏير وير ڱنيرن ڳاري. ڪال سي نا کوئي باچي.٣- نئن کول کر ديک پياري، کھي ٽيئون ڳئي مِتر تمھاري. تانتي تم جپ هري ساچي.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩٧- پريوُ تيري شرڻ لَئي مئني-ٽيڪ- شرڻ پالک هئہ نام تمھارا، مجھہ نربل کا تم آڌارا. تيري اِک اوٽ ڱھي مئني.١- تم هي مات پتا بندوُ پراتا، تم هي سجن سکا سک داتا. ڍوري تم هات دَئي مئني.٢- جھن تم پيجو تهن مئن جائوُن، هردم تيري هي ڱن ڳائون. کري ايپلاش يَھي مئني.٣- کھي ٽيئون سُن دين ديالوُ، موھِہ مِلائو سنت کرپالوُ. يھہ نِج آس کھي مئني.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩٨- ڳوبند کي ڱن ڳاتي رهو. نِت ساڌ سنگت ﮨ آتي رهو-ٽيڪ- منش جنم يھہ درلڀ هيرا، بڙي ڀاڳ سي پايا هئہ. اِسکا مَهتوَ ويد ڳرنٿن، رِشيئون مُنيئون ني ڳايا هئہ. تم هري رنگ ﮨ نِت راتي رهو .١- ساڌ سنگت ڀُن هري کا کيرتن، اِس جَڳ ﮨ هئہ سار سَهي. پريم ڀاو سي هري ڱن ڳاکي، پائو موکش دوار سهي.

من پاپ کرم سي هٽاتي رهو.٢- ڪليڱ ۾ هري يڪتي ڪرنا، آتم ڌرم ڪهلاتا هئہ. کهتا ٽيئون جنم جنم کي، سڪلي پاپ مٽاتا هئہ. چت هري چرڻون ۾ لڳاتي رهو.٣.

-اوم ست نام ساکي - راگ ضلع ڀجن-١-

پرم پياري پران آڌاري، مرلي ستگر والي هئہ -ٽيڪ- جاهِن بجاکر من موهن ليي، چالت چال مَرالي هئہ. جسکي تانِ سُنت هي سبِ کي هوئي متِ متوالي هئہ.١- جگ ۾ ساز بجت بهُتي پر، اِسکي تان نرالي هئہ. جو جو سُنتا سو وَش هوتا، جيون مُرلي پرتِ ويالي هئہ.٢- کهي ٽيئون يهہ نرگڻ مرلي، امرت رس کي آلي هئہ. ايک پلک نهين پڙلت مجهسي، آد انت رکوالي هئہ.٣- راگ ضلع ڀجن-٢- گرمک منمک دونون کيري، لکشڻ نياري نياري هئن -ٽيک- گرمک گرو سنگ هري گن گاکي، مانش جنم سُڌاري هئن. مَنمُک مايا کا چنتن کر، دونون لوک بِگاڙي هئن.١- گرمک من کو نرمل کرکي، هري کا نام پکاري هئن. مَنمُک من مئلي سي نِشدِن، ڦِيکي وچن اُچاري هئن.٢- گرمک جگ سي مکتا هوکي، برهمانند گذاري هئن. منمک جگ بنڌن ۾ بانڌا، يوگت کشٹ اَپاري هئن.٣- گرمک گرو کي آگيا ماني، مَنمُک من مت ڌاري هئن. کهي ٽيئون گرمک کا سنگ کرِ، جو يو سنڌو سي تاري هئن.٤- راگ ضلع ڀجن-٣- سنتون کي يهہ ريت سناتن، سيکو پريم پلاتي هئن-ٽيک- کام ڪروڌ مد تاپ ڪليشا، جُگتي سات جَلاتي هئن. ڌرم کرم

ڪي نيت سِڪاڪر، سيڌِي راهه چَلاتي هئن. جڙ چيتن ڪي گرنتي ڪولي، نِج سُورُوپ مِلاتي هئن. جيوَ ايش ڪا ڀيد مِٽاڪر، ايڪ برهم دِکلاتي هئن.٢- آتم ڪا اپديش بتاڪر،من سي جگت ڀُلاتي هئن. ڪهتا ٽيئون دوَند دوُر ڪر، سم ڪي سيج سُلاتي هئن.٣-
راگ ضلع ڀجن-٤- ڪاهي ڪو تم چنتا ڪرتي، پريوُ پالنهارا هئہ -ٽيڪ- مات گرڀ جهن رڪشا ڪيني، سو اب ديوَنهارا هئہ. آپ بِسار ديئا هئہ اُسڪو، اُسني ناهن بِسارا هئہ.١-چؤراسي لک جون ڪو پالت، ڪِسڪو ڀُوک نہ مارا هئہ. ڪئسي آپ لجاوينگا جهن، نام وِشوَمير ڌارا هئہ.٢- ڪهتا ٽيئون ڪر وشواسا، دين بنڌوُ داتارا هئہ. ڌيرج ڌاري هري ڪو سُمرو، جامين ڪِئيم تمهارا هئہ.٣- راگ ضلع ڀجن-٥- سنت سچاري هري ڪي پياري، سڀ ڪو ساچ سُناتي هئن. خود مستي ۾ مست وِچرتي، گوبند ڪي گن گاتي هئن -ٽيڪ- جيوَ برهم ڪا ڪرڪي ميلا، اَڪڙ ڪَلا ۾ ڪيلي ڪيلا. ڌيرج ڌاري تتوَ وچاري، سيسي سار اُٺاتي هئن.١- هري اَنوُراگي سَروَ تياگي، پانچ وشيہ سي هو وئراگي. ايڪا ايڪي پرم وويڪي، آتم ڌيان لگاتي هئن.٢- نِشدِن سک دک ۾ سم رهتي، اپنا مان نہ ڪبهون چَهتي. پراُپڪاري پرڏکهاري، مارگ ڌرم چلاتي هئن.٣- آتم امرت ڪو نِج پيوَت، ڪهتا ٽيئون جُگ جُگ جيِوَت. چوڙ اُپاڌي لاءِ سماڌي، سک سُوروپ سماتي هئن.٤-
راگ ضلع ڀجن-٦-ايڪ اَچميا همني ديکا، آوت اَچرج ڀاري ري.مات پتا ڪو سُت ني جَنيئا، جايا پوُت ڪُنواري ري-ٽيڪ- ايڪ نگر ڀوُمي بن ديکا، جامين رنگ اَپاري ري.

راڳ ضلع

تاس نگر اِڪ ڈام نا ديکا، رهت بهت نر ناري ري.۱- اَجا ڪَسائي ڪو ڳَجهِ مارا، ڇُري سِيس تان ڊاري ري. پڪڙ باز ڪو چِڙيئا مارا، ماري مؤس منجهاري ري.۲- پاهن ترتي پاني ماهين، توُنبا ڊوُبت ڌاريِ ري. پاني بن اِڪ نؤڪا چلتي، اگني جارت واري ري.۳- پنگلا پَروَت اوُپر چڙهيا، نوُنت بجاوت تاري ري.انڌا ديکهن بهرا سُنهئن، گوُنگي بات اُچاري ري.۴- ارٿ اِسي ڪا جو جن جاني، سو ودوان ويچاري ري. ڪهي ٽيئون وَه ميرا سوامي، تانڪو وَند هماري ري.۵- راڳ ضلع يجن-۷- ڳگن منڊل ۾ عجب تماشا، ديکت مئن وِسمايا ري -ٽيڪ- ڌرتي بن اِڪ نگر نوپنا، نظر هماري آيا ري. پرجا بن وان اِڪ پوُپت ني، اپنا حڪم چَلايا ري.۱- سيس بنا وان اِڪ مالي ني، بن جل باغ بنايا ري. ڊار ٿُلي جِس اوُپر موُلا، ائسي بِرڇ لڳايا ري.۲- پانو بنا تهن نَٽِني ناچي، آنڊ ديک هرشايا ري. مُک بن مِيني گاني گاڪر، بَهِري لوڪ ٻُڌايا ري.۳- نيِر بنا اِڪ ساگر ۾ وان، بهت لوڪ بهه جايا ري. بادل بن جل برست هئه وان، نِش ۾ سوُر سمايا ري.۴- ڪهي ٽيئون گروُ ڪرپا ڪرڪي، ائسا ديش ڏِکايا ري. ديش اِسي ڪو جسني ديکا، سو مُنيئون ڪا رايا ري.۵- راڳ ضلع يجن-۸- ڪئسي لِک هري گائون تو ڳڻ ڪئسي لِک هري گائون مئن-ٽيڪ- سات سنڌوُ ڪي سياهي ڪرهوُن، پتر ڌرڻ ليکنِ سُر تَرهوُن. تو ڀي انت نه لائون مئن.۱- ڪوٽ ڪلپ تڪ هي هررائي، سَهَسِعر مُک سي ڪروُن بڙائي. تو ڀي پار نه پائون مئن.۲- تيري ڳڻ هئن اپر اپاري، ڪهي ٽيئون تم جاننهاري.

کیا کھ توھ سُنائون مئن.۳- راگ ضلع پڇن-۹- مئن ڏوُبت تا ڀو ساگر ۾، گروُ نام کي ناو چڙھاءِ ديئا -ٽيک- مئن پاپ کرم کو کرتا تا، جگ جهنگل ماهن وچرتا تا. نِت موھ ممت ۾ مرتا تا، گروُ سيسي موھِ ڇڙاءِ ديئا.۱- اِس من ۾ دوش اَپارا تا، پُن پانچون چور وِکارا تا. آر مها اگيان انڌارا تا، گروُ گيان سي سَروَ ھٽاءِ ديئا.۲- کهي ٽيئون اوُر نہ جانت تا، مئن اپني کو تن مانت تا. نِج آتم کو نہ پڇانت تا، گروُ آتم‌لعل لکاءِ ديئا.۳- راگ ضلع پڇن-۱۰- بلوان بنو ٻڌيمان بنو، من دشمن کو دَل سهِت هنو -ٽيک- آکام کرم کي کُشتِي کيلو، ڏنش ڏيان کا کر ۾ ميلو. تير شبد کا ماري من کو، ناش کرو تُم ڏيِر جَنو.۱- تياگ تَمَنچا تيار کرو تم، برھ بندوُق باروُد ڀرو دم. ڍال وراگي گيان تيگ کر، اهم برهم آواز ڀنو.۲- اَرجن سُت جِيون رڻ ۾ چلکر، ڀرم وِيوُھ کو ڀيدو ٻلکر. ٻهت جنم کا من هئہ دشمن، مارو کميا تاهن کَنو.۳- هنوُمان جيون نِج ٻَل ڀوُلا، ياد دِلاتا هوُن تجھ موُلا. کهي ٽيئون تم برهم سُوروُپا، گيتا کا يھ گيان گنو.۴- راگ ضلع پڇن-۱۱- هري سُمري نِج کلياڻ کرو، هري سُمرڻ بن نستار نهين-ٽيک- يکت پرهلاد ني سُمرڻ کيئا، سَروَ کٽنب کو اُبار ليئا. سُمرڻ کر ڀيا جنک گياني، سُمرڻ بن ڇُٽکار نهين.۱- سُمرڻ وياس پُتر ني کينا، يگوت رس ۾ اهنِش ڀينا. ڀوُپ پريکشت نام سُمريئا، سُمرڻ بن جئکار نهين.۲- والميک سُمري

هري جويا، تين ڪال ڪا گياتا هويا. نارد سُمري درشن پايا، سُمرڻ بن ديدار نهين.٣- ڪهي ٽيئون هري سمرڻ ڪرڪي، ڀڳتي تر گئي بنڌن هرڪي. سمرڻ سي من شانتي پاوت، سمرڻ بن سک سار نهين.٤- راڳ ضلع ڀڄن-١٢- هم گيت سناتن گائينگي، نِت ڏوَجا ڌرم جهُلائينگي -ٽيڪ- ڌرم سناتن اِيش چلايا، رام ڪرشڻ رِشي مُني من ڀايا. پُورب `پٽِيہ سي همني پايا، لَڳَن اِسي سي لائينگي.١- ڌرم سناتن آدِ همارا، جسڪي آشَيہ اَننت آپارا. ويدون ني اِس يانت پُڪارا، تِسڪو ناهِن ڀُلائينگي.٢- ڌرم سناتن ڪو هم ڌاري، ييد پرانتي پرم نِواري. اوُنچي سُوَر سي ڪهہ جئڪاري، سوتي جيوَ جڳائينگي.٣- سَروَ ڌرم ڪا هئہ يهہ سوامي، سَروَ وياپڪ هئہ سک ڌامي. ڪهي ٽيئون دي مڪتي مُڌامي، تانڪو سيس نِوائينگي.٤- راڳ ضلع ڀڄن-١٣- جس ڪاج ليئي يهہ جنم ڌرا، سو ڪارج اب تڪ ناهِن ڪيئا-ٽيڪ- ڀوڳون پيڇي نِشدِن ڌايا، ساڌ سنگت ۾ نا ڪب آيا. پريم سُڌارس ناهِن پيئا.١- پاپون ۾ من ڪين ملينا، جپ تپ سنيم ڪرم نہ ڪينا. هاٿون سي نا دان ديئا.٢- مورک توهہ پيا اپيمانا، سنت وچن نهين سُنيئا ڪانا. نام هري ڪا ناهِن ليئا.٣- ڪهي ٽيئون تو لاج نہ آئي، درلڀ مانش ديهہ گنوائي. پايا آتم ناهِن پيئا.٤- راڳ ضلع ڀڄن-١٤- جي سک ڪو تم چاهت هو تو، سنتون ڪا ستسنگ ڪرو -ٽيڪ- جو سک هئہ ستسنگت ماهين، سو سک سُوَرڳ لوڪ ۾ ناهين. ڀاوين وئڪنٺ جا وِچرو.١- سنت سماڳم سُرتڙُ پارا، پُورڻ ڪارج

ڪرتي سارا. سَدگر لي پنڊار پرو.٢- ساڌ سنگت کي ڪَرڪي سيوا، ديکو پرتيَکش آتم ديوا. جنم مرڻ ڪا دُوک هرو.٣- ڪهي ٽيئون سُن وچن هماري، ساڌ سنگت يَو ساگر تاري. نِشچيہ يهہ من ماهِن ڌرو.٤-راڳ ضلع ڀڄن-١٥- سپ اوُنچي سُوَر سي بولو مِلڪر، ساکي شووهم، ساکي شِووهم -ٽيڪ- ساگر کي سپ چولِن ماهين، پنڇن کي سپ بولِن ماهين. گُونج رها يهہ گيت منوهر، ساکي شووهم ساکي شووهم.١- سُوريہ چاند سِتارون سي يي، ميگهون کي گجڪارون سي يي. آيہ رهي هئہ ڌُن يهہ سندر، ساکي شووهم ساکي شووهم.٢- ورکش ورکش کي سپ پَترون سي، نِگماگم کي سپ منترون سي. اوُٺ رها يهہ شبد سُکمبر، ساکي شووهم ساکي شووهم.٣- يانت يانت کي سازن ييتر، قدرت کي سپ چِنهن اندر. باج رها يهہ نام نِرنتر، ساکي شووهم ساکي شووهم.٤- جي جن بولهِن ساکي شووهم، وي جن سُکيئا رهتي هردم. ڪهتا ٽيئون سُمر سُوَتنتر، ساکي شووهم ساکي شووهم.٥- راڳ ضلع ڀڄن-١٦- هي پريوُ پياري پراڻ آڌاري. ڪب تم درس دِکائوگي. پريم سچي کا پيالا مجهکو، ڪب تم آن پلائوگي -ٽيڪ- مارگ تيرا ديک ديکڪر، آنکين ميري ترس رهي. اپنا درشن موهِ دِکاکر، ڪب تم پياس ٻجهائوگي.١- تم بن کان پان نهين ڀاوي، نَئِنين نيند نہ آتي هئہ. دين بندوُ ڪب ڪرپا ڪرڪي، اپني ساٿ مِلائوگي.٢- پريتم تم بن اوُر نہ ڪوئي، ميري دک کو دوُر ڪري. ساجن ميري من انتر کي، ڪب تم پيڙ مِٽائوگي.٣-

ڪهتا ٽيئون ناٿ تمهارا، پل پل نام پُڪارت هوُن. ٽير هماري سُنڪر سوامي، ڪب تم ڪنٽ لڳائوگي.۴- راڳ ضلع ڀڄن-١٧- نام جپو من ايهي باري، نام هري ڪا هئہ سڪڪاري -ٽيڪ- پاوڪ سم هري نام پياري، سڀ پاپون ڪو پل ۾ جاري. پَتِت اُڌارن تپت نوارِن، نام مهاتم هئہ اَت ڀاري.١- دک ڀنجن هئہ هري ڪا ناما، سُرترُ ڪي سم پوُرڻ ڪاما. ڪاج سنوارَت جنم سُڌارَت، ڪال ڪرال ڪي ڪاٽت جاري.٢- نام هري ڪا جان جهازا، شرڌا سي جو چڙهي سماجا. تانڪو تاري ڪرت ڪناري، مڪتي مِلاوت هئہ هِتڪارِي.٣- ڪهي ٽيئون هري نام اُچاري، ٻو سي تر گئي اَڌم اُپاري. ڇيِپا نائي پيِپل ڪسائي، گنڪا شبري گؤتم ناري.۴- راڳ ضلع ڀڄن-١٨- دِين دَيالا هر ڪرپالا، ڪبهوُن مجهڪو ناهِن بسارو -ٽيڪ- جئسي بالڪ ڪيلن جاوي، ماتا تانڪو ناهِن ڀُلاوي. دؤڙي آوي ڪنٺ لڳاوي، ائسي صاحب موهِ سنڀارو.١- ديک ٻروُن هري مايا تيري، سڀ جيوَن ڪي جهن مت گهيري. مئن اَت دينا سڀ بل هينا، آپ اِسي سي موهِ اُبارو.٢- جنم جنم ۾ ٻهُہ اَگهَہ ڪيئا، جِنهونني مُجهڪو دک ديئا. اب تو سوامي انترىامي، ڪرپا ڪر سڀ ڪشٽ نوارو.٣- ڪهتا ٽيئون ٽير سُنيجي، ڪروُٹا ڪر مُجهہ يهہ وَر ديجي. تم نہ ڀُلائو مئن نہ ڀُلائوُن، رٽت رهوُن نِت نام تمهارو.۴- راڳ ضلع ڀڄن-١٩- وِرنداون ۾ بين بجائي، موهن مجهڪو موهِ ليئا هئہ -ٽيڪ- سُنڪر مرلي ڀئي مستاني، ڇوُٽ گئي ڪُل ڪي سڀ ڪاني. راس رچائي مؤج مچائي، هري ني همڪو مست ڪيئا هئہ.١-

پريت پريوُ سي جبهين لاڳي، تبهين من کي سُڌ سڀ ڀاڳي. نيند نہ آوي ڪڇ نا ڀاوي، پل پل آتا ياد پيئا هئہ.٢- ويد لوڪ ڪُل کي تَڄ لاجا، ڇوڙ ديئا گهر ڪا سڀ ڪاجا. ڀاءِ مراري گِرُوَرڌاري، درشن ڪر اب جيءُ جيِئا هئہ.٣- ڪهتا ٽيئون مئن سدواري، موهني مؤرت پئہ بلهاري. ديکي درشن من ڪر پرسن، دوُک درد سڀ ڪويہ ديئا هئہ.٤-راڳ ضلع ڀڄن-٢٠-ري من پيارا ڪر ويچارا، ڇوڙ جگت کي جوُٽي آسا-ٽيڪ- سيمَلَ ورکش کي ڦل ڪو جووي، جئسي سوُئا موهت هووي. پُن پُن آوت پريم بڙهاوت، ڦوُٽي ڦل تب جايہ نراسا.١- تئسي جگ ڪا ديک نظارا، موهت هووي موُڍ گنوارا. خالي جاوت ٻهُہ پڇتاوت، جوُٺا جگ ڪا جانِ تماشا.٢- مات پتا سُت ڏن پريوارا، انت ڪال ڪو دي نہ سهارا. تانڪو تياگو ابهين جاگو، پريوُ مِلن کي راکو پياسا:٣- ڪهي ٽيئون تم شرڌا ڌاري، جائو پوُرڻ گروُ کي دواري. آتم ڏيائي شانتي پائي، اَگم ديش ڪرلي واسا.٤- راڳ ضلع ڀڄن-٢١- ري من ديکو ڪر ويچارا، سُوَپني ميہ هئہ سڀ سنسارا -ٽيڪ- ماتا سُوَپنا تاتا سُوَپنا،پئن سُوَپن سُت پراتا سُوَپنا. بِڇڙن سُوَپنا مِلنا سُوَپنا، سُوَپني ميہ هئہ سڀ پريوارا.١- بئنن سُوپنا ڏاون سُوپنا، پيوَن سُوَپنا کاون سُوَپنا. ديوَن سُوَپنا ليوَن سُوَپنا، سُوپني ميہ هئہ سڀ وهنوارا.٢- منگتا سُوَپنا داتا سُوَپنا، موُرک سُوَپنا گياتا سُوَپنا. شروتا سُوَپنا وَڪتا سُوَپنا، سُوَپني ميہ هئہ سڀ وستارا.٣- ڪهي ٽيئون سڀ سُوَپنا جانو، اِڪ آتم هي سَت پهچانو.

آتم جانت سُوَپنا ناشت، ويد مُني يون ڪرت اُچارا.۴- راڳ ضلع پڇن-٢٢-
ائسا آتم رام ڏيايا، جنم مرن ڪي سڀ دک جايا -ٽيڪ- ايڪ اکنڊ جو هئہ اوِناشي،
پوُرن پريوُ گهٽ گهٽ واسي. سُوئم پرڪاشي سڀ سُکراشي، ويدون ني يش جانڪا گايا.١-
باهر ڀيِتر جو پرپوُرا، نِڪٽ نهين جو نا ڪڇ دوُرا. نِرنجن نوُرا چمڪت سوُرا، اپني
مهما ماهِن سمايا.٢- جانڪو ڪبهوُن جل نہ ڏباوت، باڻ نہ ڀيدي اگ نہ جلاوت.
نهين ڪهن ڏاوت ڪيد نہ پاوت، جس شَڪتي سي ناچت مايا.٣- ڪهي ٽيئون سو سِرجنهارا،
سيسي مِليئا سيسي نيارا. انت نہ پارا جڳ آڌارا، جس ني سڀ يي ڪيل ڪِلايا.۴-
راڳ ضلع پڇن-٢٣- ڪوچ رهي جس پرميشور ڪو، تجهہ ۾ هئہ وو ناهِن نيارا -ٽيڪ-
موهن مِلني هيت سُڄانا، مٿرا گوڪل ۾ مَت جانا. من مندر ۾ سدا براجي، برهم
روُپ نندلعل ڏلارا.١- رام مِلن ڪي هيت سُڄانا، چِترڪوُٽ ايوڌيا مَت جانا.
هرديہ انتر بسي نرنتر، ساڪي چيتن رام اُدارا.٢- شنڪر مِلني هيت سُڄانا،
ڪاشي ڪئلاشي مَت جانا. اندر چولي بئنا بولي، آتم شنڪر سِرجنهارا.٣- ڪهي
ٽيئون گروُ گيان گهيجي، پيد پرانتي ڪو هر لِيجي. آتم ڏيائي دوَند مِٽائي، پائو ڪيوَل
موڪش دوارا.۴- راڳ ضلع پڇن-٢۴- هي پرميشور، هي جگديشور، ڊِينون پر تم
ڪرپا ڪريئي -ٽيڪ- تم هو دين ديالوُ سوامي، سنڪٽ هاري پوُرڻ ڪامي. ڊِينون ڪيري دوش نہ
هيري، ديا ڪري تِنڪي دک هريئي.١- اَن بن بوُکي جل بن پياسي، وستر بن جي جيوَ اُداسي.

روبه ٻڪارين ٽوهه ٽهارين، ٽيڪي ٽم ٻنداري ٻريئي.٢- ڇوڙ آٻڪو ڪهن ٻي
جاوين، ٽم بن دوڄا نظر نه آوي. وِنيه سُنيڄي جيوَن ديڄي، ٽن پر اپني درشني ڌريئي.٣-
سَروَ جيوون ڪو سُمتي ديڄي، ڪهي ليٿون ڪُمتي هر ليڄي. ٽڄهي ڌياوَهن ناهن ٻاوَهن،
ڌِين بنڌوَ ٽم سڀ پر ڌَريئي.٤- راگ صلع پچن-٢٢- ري من ميري سانجهه سويري،
نارايڻ ڪا نام سُمريئي -ٽيڪ- برهم گيانِ ڪي گيبيه نارايڻ، ڌيانِ ڪي هٺ ڌيبيه
نارايڻ. ٻڪت جنون ڪا اِشٽ نارايڻ، نارايڻ ڪو هرديه ڌريئي.١- سڀ ڌرمون ڪا
ڦَل نارايڻ، سڀ ڪرمون ڪا بل نارايڻ. سنت جنون ڪا ڌَن نارايڻ، نارايڻ سي جيءُ
جَڪڙيئي.٢- آد نارايڻ انت نارايڻ، مڌيه نارايڻ ٽيبه نارايڻ. يهان
نارايڻ وهان نارايڻ، نارايڻ ڪي پانوَ پڪڙيئي.٣-نارايڻ ڪا نام آڇاري،
ٻڪت گئي هري لوڪ منجهاري. ڪهي ٽيٿون ٽم نارايڻ ڪا، سُمرڻ ڪرڪي سڀ دک هريئي.٤-
راگ صلع پچن-٢٦- برهم پِياسي جاگ جِگياسي، ڇوڙ جگت ڪي سَگَري آسا -ٽيڪ-
سُوَپني سم جگ مٿيا جانو، مرگ ٽرشٽا ڪي جل سم مانو. مرگا ڌاوي بوُند نه پاوي، ٻٽڪت
ٻٽڪت دي نِج شواسا.١- ميگهه مان جيون چاٽڪ ڌاوي، ڌوُمر ۾ نِج نئن گنواوي. گُنج
ڪو آگِي لک هو راڳِي، ڪَمپِت ڪپِ ٽِيون جَگت وِلاسا.٢- جادوُگر ڪي مٿيا مايا،
ديکن ماتر هٺ ڪَڳَ ڇايا. جيون نَٽ ڪيلا ناٽڪ ڪيلا، جانو وئسي جگت ٽماشا.٣- ڇوڙ
اناتم ڪلنا ساري، سُمرو آتم برهم آداري. ڪهتا ٽيٿون جسڪي سُمري، من ۾ هووي گيان پرڪاشا.٤-

راڳ ضلع پڄن-٢٧- اوُڏوَ تيري مَت ڪِيون ماري، سمجهي نا ڪڇ بات هماري -ٽيڪ- سُنو هماري پريتم ٻائي، يوڳ بتاوَت لاڄ نہ آئي. جسڪو مئني ديڪا نئنين، سو ڪيون ٻوُلي برج ٻِهاري.١- نرڳڻ تيرا موهِہ نہ ڀاوَت، سڳڻ روُپ ڪو هم نِت چاهت. ٻين ٻجائِي راس رچائِي، ٻوُڇت هئن سو ڳِرورڌاري.٢- ڳوپن سنڱ ڳئوُ چارنَهارا، پوُڇ رهي سو نند ڏلارا. ڪيشِي ماري ڪنس سنگهاري، برج منڊل ڪِي ڪِي رَکواري.٣- ڪهي ٽيئون تم جانت ناهين، جو ويدنِ همري من ماهين. اِوُر نہ چاهت اِڪ هي ڀاوت، موهِہ مِلائو مَدن مُراري.٤- راڳ ضلع پڄن-٢٨- پٽيہ ڪيئا نا هري ڳن ڳايا، ورٿا مانش جنم ڳنوايا -ٽيڪ- نا تم ٻوُڄا مندر ديوا، نا سنتون ڪي ڪيني سيوا. دان نہ دينا ٻڳيہ نہ ڪينا، نا تم جاڪر تيرٿ نايا.١- نا تم اپنا ڪيئا اُڌارا، نا تم ڪينا پراُپڪارا. نا تم جاڳي هري انوُراڳي، ڪِس ڪارڻ توُ جڳ ۾ آيا.٢- ڪهي ٽيئون نا آپ پڇانا، پاربرهم ڪو ٻِي نهين جانا. مانش چولا رتن اَمولا، مورک ماٽِي ماهِن مِلايا.٣- راڳ ضلع پڄن-٢٩- ستگر ماري شبد ڪٽاري، ڪِيون نہ مرا من ڪِيون نہ مَرا ري -ٽيڪ- ڌوبي ڪو جو وستر ديئا، مئل اُتاري اوُجل ڪيئا. رنڱ ۾ ڏَريا رنڱ نہ پَڙيا، ڪِيون نہ پڙا رنڱ ڪِيون نہ پڙا ري.١- وَئديہ دواري روڳي آيا، اپني دک ڪا حال سُنايا. داروُن لايا دک نا جايا، ڪِيون نہ هرا دک ڪِيون نہ هرا ري.٢- پِنڱ ڌتوُري ڪا جام پلايا، مينا پوجن خوب کِلايا. بيخود والا نشا نرالا، ڪِيون نہ چڙها تِهن ڪِيون نہ چڙها ري.٣-

ڪهي ٽيئون يهه پِرشن ميرا، ساڌو اِسڪا ڪرو نِبيرا. ديپ اجيارا تم انڌيارا
ڪِيون نه ٽَرا وَهه ڪِيون نه ٽَرا ري.۴- راڳ ضلع ڀجن-۳۰- نا وٽراڳا نا انوُراڳا،
اِس ڪارڻ من مَريا ناهين -ٽيڪ- گروُ ڪي وچن پر نهين وشواسا، بٽت ايڪانت نه ڪيٹا
اپياسا. جڳ ڪي آسا يٹي نا ناسا، اِس ڪر ڪارج سَريا ناهين.۱- سوُڪيم اهم
ڪو ناهِن تياڳا، آتم پد ۾ چت نا لاڳا. جيءُ نه جاڳا پرم نه ڀاڳا، اِس ڪارڻ
من نريا ناهين.۲- ڪهي ٽيئون گروُ گيان نه پايا، سنتن سنگ ۾ نا ڪب آيا. هري نا
ڌيايا موهيا مايا، اِس ڪارڻ ڀوَ تَريا ناهين.۳-

-اوم ست نام ساکي- راڳ بسنت ڀجن-۱-

رُت رُت ۾ هٹه رنگ صاحب ڪا، بسنت رُت رنگ واري ري -ٽيڪ- سوُڪي تَرُ يٹي پَتر اَپارا
بَن بَن ڦوُلي باغ ڦُلارا. ڦوُل رهي ڦُلوارٽي ري.۱- بسنت رُت ڪا ديک نظارا، رِل
مِل پنوَري ڪَرت گُنجارا. سُگنڌ لي سُڪڪاري ري.۲- بسنت رُت ڪو سڀ جَن گاوت،
سُر نر مُنِجن ڪي من ڀاوت. مجهڪو لاڳت پياري ري.۳- بسنت رُت هٹه بَهُت رَسالي،
ڪهي ٽيئون پٹي سنت سُکالي. جائون بَل بلهاري ري.۴- راڳ بسنت ڀجن-۲- ستگروُ
صاحب سنت مِلايا، جاڳيا ڀاڳ همارا جي -ٽيڪ- نِت اَوتاري پر اُپڪاري، ڪرم
پرم ڪي ڪاٽت جاري. ليڪر گيان ڪٽارا جي.۱- دويت بنا جي سنت وِديهي، پِرڪٽ نام

سٽاوهِن سيئي. هرت اگيان انڌارا جي.٢- جو گهر ٻِڇڙا سو گهر پايا، هر سنتون
ڪو سيس نوايا. ڀؤ ساگر جن تارا جي.٣- ڪهي ٽيئون پُٽيہ پوُرب ڦَلِيا، سنت سڄن
من ميلي مِلِيا. وَرشي امرت ڌارا جي.٤- راگ بسنت ڀڄن-٣- برهہ بسنت ميري
گهر آيا، هرديہ ۾ ڀئي هولي ري -ٽيڪ- باغ چمن ۾ ڀَنڪڄ ڦوُلي، ڪويل مئنا ڀنوَرا جهوُلي.
بولت ميٺي بولي ري.١- سَروَ سکي مِل ڳاوَن لاڳي، هري ڀڄن ۾ هو انوُراڳي. رنگي
ڪيسر چولي ري.٢- سيتل سُگنڌي پوَن چلت هئہ، مِردنگ ڀيري بيِن بجت هئہ. ڳاوت گنيڄن
ٽولي ري.٣- ڪهي ٽيئون ڀيا جئہ جئڪارا، هويا آنند منگل اپارا. دم دم جائوُن
گهولي ري.٤- راگ بسنت ڀڄن-٤- بسنت ڪي رُت هئہ ات سندر، ديک سيي هرشاتي
هئن -ٽيڪ- بسنت ڪي رُت آوت جبهين، پرسن هوڪر پنڇي تبهين. رِل مِل مؤج مچاتي
هئن.١- بَن بَن ۾ هوتي هريالي، تِروِڌ وايوُ بَهت رَسالي. ڦوُل سيي کِل جاتي هئن.٢-
ڀنوري من ۾ بَهہ هرشاوي، گلشن ۾ جا گوُنڄ لڳاوي. سُگنڌ ماهِن سماتي هئن.٣- سنت
هري ڪا نام ڌيائي، ستسنگ ڪا ديبان لڳائي. ڪهي ٽيئون گڻ ڳاتي هئن.٤- راگ بسنت
ڀڄن-٥- بسنت ڪي رُت هئہ سکدائي، ڀنوَرون ڪي من ڀائي ري -ٽيڪ- ڀنوَرا جاوت گل
اِستانا، هووت ڦوُلون پر مستانا. تن ڪي سُڌ بسرائي ري.١- بسنت رُت ڪي ديک بهاري،
چارون طرف ڀئي هبڪاري. پانچون رُت شرمائي ري.٢- بسنت رُت امرت ڪو سينچي، ڦوُلي تن
من باغ بغيچي. جهن تهن سُگنڌي ڇائي ري.٣- بسنت رُت ڪي مهما ڀاري، ڪهي ٽيئون

مُجهه لاڳت پياري. تان پر مئن بل جائِي ري.۴- راڳ بسنت پڇن-٦- ساکي چيتن
بسنت رُت سي، ڦوُلي پنڊ برهمنڊا ري -ٽيڪ- مايا جيوَ ايشور ڦوُلي، برهما وشٽوُ مهيشور
ڦوُلي. ڦوُلي رَوي پرچنڊا ري.١- ڦوُلي ڌرٽي پوَن اکاشا، ڦوُلي پاني اڳن پرکاشا.
ڦوُل رهي نوَ کنڊا ري.٢- ڦوُلي سوکشم ٿوُل پسارا، ڦوُلي جيوَ چراچر سارا. ڦوُلي يم
کا ڊنڊا ري.٣- چيتن رُت کر سپ جڳ ڦوُلي، کهي ٽيئون لَک انگ انگ ڦوُلي. ڦوُلي گيان
اَکنڊا ري.۴- راڳ بسنت پڇن-٧- سنتون کي سنگ هوري کيلو، پيوو پريم پيالا ري.
-ٽيڪ- جانکي پيوَت هوئہ بهاري، ڊِن ڊِن بڙهتي جايہ خوماري. هووي من متوالا ري.١-
شرڌا کي تم کيسر کريئي، عطر انبير شريشٽ گڻ ڌريئي. لائو گيان گُلالا ري.٢-
کهي ٽيئون يهہ هوريِ گائي، برهمانند ۾ وِرتي مِلائي. پائو انند وشالا ري.٣-
راڳ بسنت پڇن-٨-برهہ بسنت ميري گهر آئي، هويا منگلچارا جي -ٽيڪ- باجي
بنسي شنک سِتارا، باجي مِردنگ چَنگ چؤتارا. جهانجهن کا جَهنکارا جي.١- رِل مِل
سکيئان هري گن گايا، سُرت نِرت ني آنند پايا. پوُل گيا وهنوارا جي.٢- من
مندر ۾ پيا پرکاشا، اوِديا تَم کا پيا وِناشا. هويا جئہ جئکارا جي.٣- کهي ٽيئون
موهِہ درشن دينا، درشن کر مئن سپ دک چينا. پايا سوُک اَپارا جي.۴- راڳ بسنت
پڇن-٩- ستگر سي تم نيهہ لڳائو، ستگر هئہ هِتکاري ري -ٽيڪ- جئسي چَندرَهِن ديک
چکورا، تئسي ديکو گُر کي اورا. گر درشن سککاري ري.١- آنڌي کو جيون لَکڙ سهارا،

تِيون ستگر کا لي آڌارا. گر کرتا رکواري ري.٢- جل سي هيت کرت جيون مينا، تِيون کر جيوَن گر آڌينا. بِڇڙي هو دک ڀاري ري.٣- گر بن کبهوُن شانت نہ آوي، کهي ٽيئون ڀل دَهَہ دِش ڌاوي. ويد کهت يون چاري ري.٤- راڳ بسنت پچن-١٠- گروُ کا شبد بَسي جس انتر، سو ڀَو سندوُ تر جاتا هئہ -ٽيڪ- گروُ کا شبد کَتي اگيانا، نشچيہ ديوَت آتم گيانا. پوُرڻ پد پهنچاتا هئہ.١- گروُ شبدي تانکا من لاگي، جانکي پوُرب کي پُٽيہ جاگي. بڙڀاگي کهلاتا هئہ.٢- جو گروُ شبد جپي دِن راتي، ميٽي پانچون ڀيد ڀرانتي. آتم رنگ سو راتا هئہ.٣- جو گروُ شبد کري ويچارا، کهي ٽيئون پائي موکش دوارا. آواگمن مِٽاتا هئہ.٤- راڳ بسنت پچن-١١- ستگر اوُپر مئن بلهاري، کيئا جِهن اُپکارا ري -ٽيڪ- کرم کرت کيئا نِشکرمي، ڌرم ڌَرت کيئا نِرڌرمي. کَرتِري ڀرم نِوارا ري.١- ڀيد اندر نِرڀيد لکايا، نانا ۾ گر ايک جَنايا. سم کا دي ويچارا ري.٢- کام کروڌ کي اگن بُجهائي، کَلنا هر دل شانت بنائي. ديئا گيان ڀنڌارا ري.٣- جنمون سي تا جَم سي جَهگڙا، گر کرپا سي مِٽ گيا رَگڙا.پايا موکش دوارا ري.٤- کهي ٽيئون کِيا گروُ گن گائوُن، گاوت گاوت انت نہ پائوُن. هري سي گروُ اُدارا ري.٥- راڳ بسنت پچن-١٢- شواس شواس سي جپ جگياسوُ ، ايک اکشر اوِناشي ري -ٽيڪ- جسسي هويا يهہ جڳ سارا، تانکا هوءِ پياسي ري.١- جسسي چارون ويد بني هئن، سو تم جپ سک راسي ري.٢- جسسي ينتر منتر سڀ نِکلي، تانکا هو اڀياسي ري.٣- کهي ٽيئون تِهن نِشدِن ڌيائي،

هو امراپور واسي ري۔۴۔ راڳ بسنت پچن-١٣- شري رام نام کو رٽنا ري، جم ڦاسي ڪٽنا ري -ٽيڪ- رام سات آرام براجي ديکو رام ٻلائي. رام سي وِش وشرام هوت هئہ ديکو رام مِلائي. هري سُمرن سي دک گهٽنا ري۔١- ياو ڪِسي سي يي تم جگ ۾ رام رٽو دِن راتي. رام تمهاري پاپ هرينگي يهہ گن تِس ۾ ذاتي. هري سُمرن سي نهين هٽنا ري۔٢- سميہ سميہ آن ساڌن بدلي مڪتي ديني والي. رام نام نا ڪبهوُن بدلي سمجهہ ليهٔ متوالي. هري سُمري بازي ڪٽنا ري۔٣- ڪهي ٽيئون جي چاهو ميرا يَو سي هو نِستارا. تو سنتون ڪي سنگ ۾ رهڪر سُمرو رام اُدارا. جڙ پاپون ڪي تم پٽنا ري۔۴- راڳ بسنت پچن-١۴- من پريم هري سي ڪيجي ري، رس امرت پيجي ري -ٽيڪ- مايا ڪي رس پوگت پوگت ڪوٽ جنم تو بيِتي. ڪبهوُن تِرپت پئي نا تجهڪو اَجهوُن رهہ گئي ريِتي. اب هري سُمرن ڪر ليجي ري۔١- وشيہ واسنا سَروَ تياگي پريم پريوُ سي لائو. ساڌ سنگت ۾ جاڪر مُک سي گوبند ڪي گن گائو. نِت ياو پڪتي ۾ ڀيِجي ري۔٢- تن هئہ جوُنا ڌن هئہ جوُنا جوُنا هئہ پريوارا. سَروَ جگت ڪي ناتي جوُٺي ساچا رام پيارا. تِهن رام نام چت ديجي ري۔٣- ڪهٽا ٽيئون رام پچن بن ورٿا جيوَن سارا. دِرشٽي بنا جيون نيتِرَ دونون بلڪل هئن بيڪارا. هري پچن بنا جم ڪيِجي ري۔۴- راڳ بسنت پچن-١۵- اِس مانش تن ۾ جاگو ري، گروُ چرني لاگو ري -ٽيڪ- جس ڪاريہ ڪي ڪرني ڪارن، پايا مانش چولا. پِوُل گئي تِس ڪاريہ ڪو تم، ڊالا اوِديا رولا. لي وديا اوِديا تياگو ري۔١-

لک چؤراسي جونِن ماهين، چيتن مانش ديهي. چوڙ وشيہ کر ڀڄن هري کا، ديهي کا قل ايهي. دي پيِٺ جَڳت سي ڀاڳو ري.٢- مانش تن ۾ شِو شڪتي کا، هووي گيان وکاسا . ديوَن کو يهہ ڎُرلڀ مِلتا، پُرانون ۾ پرکاشا. کر تانتي هري انوُراڳو ري.٣- کهي ٽيئون مانش تن درپن، هري درشن هِت جانو. تانمَهن جو هري درشن ڪرتي، سڦل جنم تِهن مانو. تم ڀِي هري درشن پاڳو ري.٤- راڳ بسنت ڀڄن-١٦- من پاپ ڪرم ۃت ڪرنا ري، يَم سي تم ڊرنا ري -ٽيڪ- جو جو ڪرم جڳت ۾ ڪرتي، چِترِگُپت لِک ليتي. ڌرم راج کي آگي واچي، چؤدهن ساکشي ديتي. تهن تِل تِل ليکا ڀرنا ري.١- راج نهين پوُپا بائي کا، ساچ نيايہ تهن هوتا. ڌرمي جن تهن آدر پاوي، پاپي نر ٻهُ روتا. تم سوچ سوچ پڳ ڌرنا ري.٢- صاحب در نا هويہ خوشامند، راو رنڪ جو هوئي. ڪرمون کا هي هويہ نِبيرا، زور نہ چالي ڪوئي. نهين پاپون پيڇي پڙنا ري.٣- پاپيِئون کي سِر مار پڙت هئہ، شاستر يون بتلاتي. ڪهي ٽيئون وي سک کو پاوت، جي شڀ ڪرم ڪماتي. ست ڪرم ڪري ڀَو ترنا ري.٤-

راڳ بسنت ڀڄن-١٧- گهر ميري ستگروُ آيا ري، ٻهُ آنند ڇايا ري -ٽيڪ- مِل مِل سکيئان ديت ٻڌائي، ستگروُ چرن پڌاري، آج سڦل ڀئي ڪارج ميري، گروُ درشن سي ساري. مئن ديک ديک هرشايا ري.١- سيوڪ کي گهر گروُ کا آنا، ڀاڳون کي نيشاني، وِگهن نشاوي ڀُٽيہ بڙهاوي، دي گڻ منگل کاني. اَب سَروَ دوُک مِٽ جايا ري.٢- آج دِوس پل پهر گهڙي ڌنيہ، ڌنيہ هئہ ڀاڳ هماري، من مندر ۾ روشن هويا، باجي ڍول نغاري.

مئن گيت خوشي کي گايا ري.٣- کهنا ٽيئون هر کرپا سي، ستگر درشن دينا، جپ تپ سَنيم دان سنانا، سَروَ سڦل مم کينا. مئن پرمانند کو پايا ري.٤- راگ بسنت پچن-١٨-
اب بسنت کي دِن آئي ري،بَهُه آنند ڇائي ري -ٽيڪ- بَن بَن ۾ سڀ ترُور ڦوُلي، ڦوُل رهي سڀ ڏالي، ڏار ڏار ۾ پَتري ڦوُلي، پَترون ۾ هريالي. سڀ ديک ديک سک پائي ري.١-
باغن ۾ شُڪ مئنا بُلبُل، ڪويل مِينا بولي، پِنوَرا پِنورِي ڦوُل ڦوُل پر، مِلڪر ڪرت ڪِلولي. يي سيڪي من ڪو پائي ري.٢- ساڌ سنت مِل هريجن مُنيجن، بسنت ڪو نِت گاوَهِن، چَنگ مِردنگ سِتار تَمبوُرا، باجا ڍول بجاوَهِن. سُن شروتاگن هرشايي ري.٣- ڪهي ٽيئون پيا آنند سيڪو، ڦوُلي سرشتي ساري، آپس ۾ مِل رنگ لگاوَهِن، مار پريم پِچڪاري. سڀ سک کي ماهِن سمائي ري.٤- راگ بسنت پچن-١٩- من پگوَت کي ڪر پکتي ري، لي گروُ سي يُڪتي ري -ٽيڪ- سَروَ ڪامنا ڇوڙ جگت کي، آشا هري کي ڪيجي، من بُڌ اِندريان نِشچل ڪرکي، نام هري کا ليجي. هري پکتي ديتِي مڪتي ري.١- هري پکتي هئہ سڀ تي اوُنچي، سَروَ سکون کي موُلا، موُل سِينچن سي سِينچا جاوي، ڏار پات ڦل ڦوُلا. هري پکتي دي گڻ شڪتي ري.٢- ڇَتُر پانت کي پکت جگت ۾، مُجهکو پريہ هئن ساري، تامين نشڪامي نِرماني، گياني اَڌک پياري. يهہ ايشور کي هئہ آکتي ري.٣- سوئي سنت گروُ هئہ سوئي، مات پتا سو مانو، کهي ٽيئون سو ساچا بندوُ، سوئي ميت پڇانو. جو هري ۾ اَنرڪتي ري.٤- راگ بسنت پچن-٢٠- مانش تن يهہ سڦلا ڪيجي،

پوڄي گرو ڪو پيارا ري -ٽيڪ- ستگرو ڪو تم برهم پڇانو، پورڻ شرڌا اُر ۾ آنو. گرو هئہ سِرجٽهارا ري.١- سَروَ ديوَ هئن گرو ڪي انگا، گرو پوڄي هو يَو دک ڀنگا. پاپ مِٽت پُن سارا ري.٢- گرو ڪو پوڄي جيوَ ڄُڳادي، گرو ڪو پوڄي ديوَ اَنادي. پوڄت پُن اوتارا ري.٣- ڪهي ٽيئون گرو پوڄن ڪريئي، تن من ڌن ڪي ڀيٽا ڌريئي. پائو سوُک اپارا ري.٤-

بسنت مهما ڀڄن-٢١-آئي هئہ-آئي هئہ- رُت بسنت ڪي -ٽيڪ- رُتئون ۾ رُت سُهاني هئہ، سُندر جسڪي ڪهاني هئہ، برسي گُلال هووي سڀ لال، ڪري نِهال مود من ۾.١- سوُڪي ترُور هري هووَئِن، پُراني پات ڪو کووَئِن، ڀئي گلزار ڀنوَر هوشيار، ڪري گنجار گلشن ۾.٢- بسنت ڪو سنت جن گاوي، سَروَ ڪي چيٽ ۾ ڀاوي، هووي پرسن، سدا هريجن، لگاوي لگن ڀڳوَن ۾.٣- ڪهي ٽيئون بسنت گائو، پرم آنند ڪو پائو، رهي نشڪام جپو هري نام، پائو سک ڌام منش تن ۾.٤-

-اوم ستنام ساکي- راگ تِلنگ ڀڄن-١-

چليئي ساڌو ديش امر گهر جنم مرڻ مِٽ جاوت ڦيرا -ٽيڪ- چرن ڪمل ستگر ڪا ڌيائو، موُل ڪمل سي موُل بنڌائو. گرو گڻيش ڪو تهان منائو، لِنگ ڪمل اَج جانِ بسيرا.١- ناڀ ڪمل سي نام چَلائي، وِشوَ وياپڪ وشٽوُ پائي. هرديہ ۾ شِو شنک بجائي، سَهج ڌُني سُن سانجهہ سويرا.٢- ڪنٺ ڪمل سرسوتي پياري، وهان براجي هنس وِچاري.

ٽرپٽا کي گھر جوت اُجياري، نِرجَن کا نِت هرو انڌيرا.٣- ايڙا پنگلا سُکمن ناڙي، ڀنوَر گفا سُن ٻين سِتاري. سُن سکڙ ۾ شانت اپاري، پيلي پيالا امرت کيرا.۴- کهي ٽيئون کوئي ڪَلا ڏاري، چَليئا اوُپر دشم دواري. ڍِن نهين رجني جھَن رِٽوُنکاري، بن پوُمي پا برهم کا ڊيرا.۵- راگ تِلنگ ڀجن-٢- دِويہ روُپ درشن، گُران کي نظاري. ديکا ميلا ڪُمڀ کا، گنگا کي کناري -ٽيک- يوگي وئراگي، تياگي بيراگي. راگي انوُراگي، هري هر پُکاري.١- سنياسي اُداسي، پريم پرکاشي. آکاشي بنواسي ننگي ٿي هزاري.٢- برهمچاري پوُجاري، آريہ اَچاري. سنساري اُداري، کرت ٻھُ ڀنڌاري.٣- ڀيش ڀنٿ ٻھٽي، جڙ چيتن پوُجتي. سنت مهنت وَکتي. اکنڊ گيان اُچاري.۴- کهي ٽيئون کاهين، ائسا ميلا ناهين. ديکي جو جن تاهين، تِسي ڀاگ ڀاري.۵- راگ تِلنگ ڀجن-٣- فقيري هئہ کٺن کرني، کنڊي کي ڏار پر چلنا. ڀکاني شِيہ ماکن کي، برهہ کي آگ ۾ جَلنا -ٽيک- نهين هئہ کام کاير کا، کريگا سوُرما کوئي. هٽانا پانچ دئتيون کو، ممت مد مانَ کو مَلنا١- سُورگ لؤن ڀوگ جي ساري، ٽِنون کي آس هئہ تَجني. پرم وئراگيہ کو ڌاري، مِٽاني کام کي کَلنا.٢- جگت سي توڙکي ناتا، نِياني پريت پريوُ سي. ڌري گرُوُديوَ ۾ نِرتي، شبد ۾ سُرت کو رَلنا.٣- کهي ٽيئون سجن ميري، فقيري کو اگر چاهو. قدم آگي اُٺا کرکي، ڀِڇي نهين پانوَ کو وَلنا.۴- راگ تلنگ ڀجن-۴- بنا ديدار موهن کي، نهين مئن شانت پاتي هوُن. لگي هئہ پريم کي اگني، جِگر تامين جَلاڙي هوُن -ٽيک- سکي

گهنشيام سي بِڇڙي، بهت دِن هو گئي مُجهکو. مِلا نهين آج تک عالي، ايي ديکن
کو جاتي هوُن.١-غمن ۾ گذر گئي آيوُ، نهين دل کو قراري هئہ. ورهہ ۾ رئن دِن
روکي، نير نئني ٻهاتي هوُن.٢- کيئا مئن پيش يوگِن کا، درس هِت شيام سندر کي. هري
کا نام لي لي کي، الک در در جَڳاتِي هوُن.٣- کهي ٽيئون بنا درشن، مُجهي نهين ڌير آتي
هئہ. نهين ٻستِي سُهاتِي هئہ، جهنگل کو جا بساتي هوُن.٤- راگ تلنگ ڀجن-٥- ديهي مندر
اتي سندر، عجب هري ني بنايا هئہ. رکي دَش دوار شُڀ تامين، سَروَ ديون سُهايا هئہ -ٽيک-
ڀَرسِپر پانچ تتوَ ميلي، سَتر کا جوڙ جوڙا هئہ. توَچا کا چوُن ليپن دي، پوَن کَميا لڳايا هئہ.١-
اِندريہ چؤدهہ رکي ڪِڙکي، ڀِريرک ديوتا کيني. تهان دل کونڙي رچکر، وهان
آسن لڳايا هئہ.٢- اوَستا تين کي ماهين ، کرت هئہ کيل نِت نانا. اسنگ سيسي رهت
سوئي، يهي ويدن ٻتايا هئہ.٣- کهي ٽيئون لکي تانکو، گروُ کي سنگ سي کوئي. ٻڙي هئن ڀاگ تِس
نر کي، جسي ني درس پايا هئہ.٤- راگ تلنگ ڀجن-٦- هري کي ڀجن بن مانش، جنم
پايا تو کِيا هويا. پريوُ کي پريت بن تجهکو، کتنب پايا تو کِيا هويا -ٽيک- هري کي
نام جپني هِت، مِلي يهہ مانشا ديهي. بهت رس ڀوگ سي پالن، کري کايا تو کيا هويا.١-
اَتي بل ڇل کپٽ کرکي، کري دنيا کٺي تمني. ديئا نهين دان دينون کو، ڌري
مايا تو کيا هويا.٢- گروُ سي گيان آتم کا، کري سيوا نهين پايا. برهم کي گيان بن
تمکو، پُتر جايا تو کيا هويا.٣- کهت ٽيئون جگت ۾ جو، چَکروَرتي بنہ راجا

بِن سِيس تيري پر، ڇَتِر ڇايا تو ڪيا هويا.۴- راگ تلنگ ڀڄن-۷- مِلا مانش
جنم تجهکو، هري ڪي ڀڄن هِت پيارا. جپي نِت نام پريئو ڪا، ترو ڀَوسنڌ سي پارا.
.ٽيڪ-ڪٽنب ڪي موهه کو تياڳي، ڪرو نِت سنگ سنتون ڪا. وچن گروُديو ڪا ڌاري، چلو
نِج ڌرم ڪا چارا.۱- اِندريه من کو سدا روکو، وشيه رس ڀوگ آشا سي. ڪري وَش
پانچ دشمن ڪو، رهو نِت شوڪ تي نيارا.۲- گروُ ڪي شرڻ ۾ جاڪر، ڌرو ڌن سِيس ڪي
دکشٽا. برهم ڪي گيان کو ليڪر، هرو اگيان دک ڀارا.۳- ڪهي ٽيئون سُنو ساجن،
ڪرو ڪلياڻ اب اپنا. مِلي نا ڦير تن مانش، اِسي ۾ پا مکتي ڈوارا.۴- راگ تلنگ ڀڄن-۸-
پيالا پريم ڪا چاهو، ڌرو تم سيس ڪي دَکشنا. مِٽاڪي مان من تن ڪا،
نمرتا ڀاو کو رکنا -ٽيڪ- گروُ ڪي شرڻ ۾ جاڪر، ڪرو تم سيوَ شرڌا سي. سچا اپديش
لي گروُ سي، نِجاتم لعل کو لَکنا.۱- هٽا من ڪي سکل ڦُرني، ڌرو تم ڌيان آتم
ڪا. شبد ڪا سار تم ليڪر، اَمِئَہ رس کو سدا چَکنا.۲- ڪهي ٽيئون ڪٽي بنڌن، رهو
جيوَن مکت جگ ۾. لگي نا پاپ پٽيه ڪوئي، مِٽي جم ڪال ڪي جَکنا.۳- راگ تلنگ
ڀڄن-۹- اگر تم عشق کو چاهو، دنيا کو ڇوڙ ديوانا. تجي تم آس سڀ جگ ڪي،
جِسم ڪا توڙ اڀيمانا -ٽيڪ- تَرڪ دنيا تَرڪ اُڪبا تَرڪ پريوار کو ڪرنا. تَرڪ
ڪا تَرڪ ڪر طالب، ترڪ ڪر نفس نادانا.۱- دکائو درد ڪا ڌوُنٹا، جلائو جان جُزبون
سي، دکون ڪا ڀار ڌر سِر پر، سُکون ڪا ڇوڙ سامانا.۲- ڪهي ٽيئون لجا توڙي، عشق

کي راھ پر چلنا. بڑھائو قدم ھو نِرپيہ، مرن سي ناھِن گھبرانا.٣- راگ تلنگ
ڀجن-١٠- تُمھارا روُپ ھئہ چيتن، بَدن سي تون نيارا ھئہ -ٽيڪ- بدن ھئہ پانچ ڀوُتون ڪا،
اناتم روُپ سو جانو. اوَستا تين ڪا ساکي، سدا توُن نِروِڪارا ھئہ.١- ٻُڌي من اِندريہ
ڀُن پرانا، چَپل جَڙ جانِ يي ساري. اَچل چِت ايڪ رس آتم، سَروَ ڪا توُن سھارا ھئہ.٢-
بدن سندر مندرِ ماھين، براجي ديو اِڪ آتم. وَھي سُوَروُپ ھئہ تيرا، نِگم ڪا يي اِشارا ھئہ.٣-
ڪھي ٽيئون جگت سارا، اَست جَڙ دوُکميہ جانو. برھم ساکي پرم آنند، جگت ڪا
توُن اَڌارا ھئہ.۴- راگ تلنگ ڀجن-١١- جُگت کي ڪام سپ جوُٺي مُجھي اب تياگ ڪرنا
ھئہ. سچا اِڪ نام ايشور ڪا، سدا من ماھِن ڌرنا ھئہ -ٽيڪ- تجي پريوار سُت دارا
محل مندر رتن موتي. ڌري سِر ڀيش وئِراگي سدا من سات لڙنا ھئہ.١- وشيہ کي
واسنا تياگي رھي گنگا ڪناري پر. شبد گروُديو ڪا سُمري جگت ڪا موھ جرنا ھئہ.٢-
تجي سنگ موُڍ پُرشون ڪا رھي ستسنگ ۾ ھردم. سُني اپديش سنتون ڪا پرم اوُر پيد ھرنا
ھئہ.٣- ڪھي ٽيئون لجا توڙي نسنگ نروار ھو سيسي. چڙھي گروُ گيان کي بيڙي جگت سي پار
ترنا ھئہ.۴- راگ تلنگ ڀجن-١٢- لِکا جو ڀاگ تيري ۾، اوَش ھوگا بندا سوئي.
-ٽيڪ- ڌرن پاني گفا نپ ۾، ڇپائو آپکو بن ۾. چاھي سُر نر ڪري رکشا، اوَش
ھوگا بندا سوئي.١- لِکو ينتر ڪرو تنتر، پڙھو ڀُن منتر ويدون کي. چاھي اؤشڌ ڪرو
ڪِتني، اوَش ھوگا بندا سوئي.٢- ڪھي ٽيئون ڪرم گت ڪا، مِٽي نا ليک ڀَتنون سي. دکي

هو يا سُکي هو تُم، اوَش هونّا بندا سوئي.٣- راڳ تلنگ پڄن-١٣- نئن پرکي
جهان ديکون، تهان گرديوَ هئہ توُن هي -ٽيڪ- اٺا ڦرنا جِسي ۾ هئہ، وِشوَ پئدا کرن کاطر.
پريپوُرڻ چدانندگهن، وَهي گرديوَ هئہ تون هي.١- پدم پر بئنکر نِشدِن، وِشوَ رچنا
کرت هئہ جو. نِگم چارون کهت مُک سي، وَهي گرديوَ هئہ تون هي.٢- سگڻ اوتار ڌر مارا،
دشانن کنس کو جسني، کرشڻ رگهوُنات نرسنگهہ جو، وَهي گرديوَ هئہ تون هي.٣- سُوپن جاگرت
سُشپتي جو.سَکل پرپنچ مايا کا، کهي نيئون سَروَ ساکي، وَهي گرديو هئہ تون هي.٣- راڳ تلنگ
پڄن-١٣- تم هو پگوَن دين ديالَ، کات کرم اب کرو نِحالا -ٽيڪ- سائينا
تارا سَڌن کسائي، نامي کي تم ڏينوُ جوائي.١- دان دروپدا کيا تجهہ ديتا، شرم
سيا ۾ تم رَک لينا.٢- گنِکا اجاميل پاپ کمايا، کرم کٽي تِحن مکت کرايا.٣-
پيت سُڏاما کيا لي آيا، کات کنگالي محل بنايا.٣- آد جگان جگ آکر
سوامي، تاري پاپي کروڙي کامي.٥- ميري پي هري وِنيہ سُنيجي، کهي نيئون تيج درشن
ديجي.٦- راڳ تلنگ پڄن-١٥- جگ ۾ جانو گرمک سوئي، گروُ چرني چت راکت
جوئي -ٽيڪ- گروُ کي مورت من ۾ ڌاري، آگيا گروُ کي جو نا ٽاري.١- ستگروُ کا جو
نام اچاري، من ۾ گروُ کي گڻ ويچاري.٢- دوش درشٽي نحين گروُ ۾ آني، گروُ کو گوبند
سم جو جاني.٣- کهي نيئون جو حؤن مئن تياگي، تن من ڌن پيت ڌري گروُ آگي.٣- راڳ تلنگ
پڄن-١٦- پريوُ پاون نام تمحارا، پاپ سَروَ جو کرت پرحارا -ٽيڪ- نام جپي

نر کيځي تريئا، گنِکا اجاميل پار اتريئا.١- نام امِئہ رس جن جن پيئا،
کال کٽي سي جگ جيئا.٢- جسي نام کي مهما پاري، شيش گٽيش اننت اچاري.٣-
کهي ٽيئون هري کرپا کيجي، ائسا نام دان موهِہ ديجي.۴- راگ تلنگ پجن-١٧-
ستگروُ ساجن مئني پايا، جنم جنم کا پاپ مِٽايا -ٽيک- گروُ کي واٽي امرت کاٽي
گاوت گاوت ات هرشايا.١- پريم پيالا گروُ کا پيکر مؤج بَحرَ ۾ سهج سمايا.٢-
گروُ کا شبد سُمر دِن راتي هرديہ اناهت ناد بڄايا.٣- کهي ٽيئون کر گروُ کي سيوا
تن من کا سپ دوُک گنوايا.۴- راگ تلنگ پجن-١٨- پريوُ ليني اب اوٽ تمهاري،
ديک پيانک پَو يهہ پاري -ٽيک- تم هو داتا دين ديالا، مئن هوُن دکيئا دين کنگالا.١-
بهٽ جنم مئن پرمت آيا. يتن کيئا کڇ سوُک نہ پايا.٢- کرم اپاسن کين
اپاري، ٽوُٽي ناهين جم کي جاري.٣- کهي ٽيئون اب سُن پگوَنتا، اپيہ دان دي کرو
نِشچِنتا.۴- راگ تلنگ پجن-١٩-سدا سکڏام هئہ، پريوُ جي کا نام هئہ، بولو
پريمي پريم سي کرتا پوُرڻ کام هئہ -ٽيک- رام نام کي کهني سي بَهُہ پاپيئون کا نِستار
هوُئا. اجاميل اؤر گيڌ وياڌ گڄ گنِکا کا چٽکار هوُئا.١- روم روم ۾ رام کو
رٽکي هنوُمان وَش رام کيئا. ديکو پاهن کو بندرون ني رام نام سي تار ديئا.٢- رام
نام کو الٽا کهکي والميک ٻڌيمان پئي. رام نام رٽ راوڻ کميکرڻ هري کي در
دربان پئي.٣- کهتا ٽيئون رام نام کي مهما کهن تک گائون مئن. شيش شاردا پار

نہ پاوي ڪيا ڪھہ اُسي سُنائُوں مئن.۴- راڳ تلنگ پچن-۲۰- ساجن سک ھئہ رام پجن ۾، نا سک سندر مندرون ماھين، نا سک تِريا پُترون ماھين. نا سک مايا مِترون ماھين، نا سک راڳ رتن ۾ -ٽيڪ- نا سک شاھن شاھي اندر، نا سک مانَ بڙائي اندر. نا سک پڙھن پڙھائي اندر، نا سک ديس رٽن ۾.۱- برھما وشٹُو شنڪر لوڪا، تامين رنچڪ سک نہ وِلوڪا. تِين يُوَن ۾ پريئا شوڪا، نا سک چِرجيوَن ۾.۲- سَروَ تياڳ گروُ شرڻي آوي، من تِر ڪر جو ھري گن گاوي. ڪھي ٽيئون سو سک ڪو پاوي، پڙھہ ديکو ويدن ۾.۳-

راڳ تلنگ پچن-۲۱- ساڌو رام وسي ھر رنگ ۾، رام رنگ بن رنگ نہ خالي، رنگ رنگ ۾ لعلن ڪي لعلي، ديک ديک مت يئي متوالي، جھوُم رھا جھر جھنگ ۾ -ٽيڪ- جيتي رنگ اِس جگت منجھاري، رام رنگ سي شوبت ساري. تِس بن سڪلي رنگ اَساري، پڙھہ ديکو پرسنگ ۾.۱- چاند سوُر ۾ چَمڪي سوئي، دامِن ۾ يي دَمڪي سوئي. سپ جِيوتِيون ۾ جَھمڪي سوئي، جھلڪت نانا ننگ ۾.۲- ديکت نئنون سي ديدارا، بولت مک سي وچن اپارا . سُنت شبد شروڻ سي سارا، ڦھل رھا انگ انگ ۾.۳- ساگر لھرون ڪي يي انتر، جھوُل رھا ھئہ رام نرنتر. ڪھي ٽيئون لي تسڪا منتر، سُمرو ستگروُ سنگ ۾.۴- راڳ تلنگ پچن-۲۲-

گروُ ڪا شبد جان سکدائي. جو جن گروُ ڪا شبد ڪماوي، جھان تھان سو سک ڪو پاوي. سھجي نِج سُوَروُپ سماوي، سنتن ساک سُنائي -ٽيڪ- گروُ ڪا شبد ڪري پرڪاشا، اوِديا تَم ڪا ڪرت وِناشا. پيد پرم ڪا ھووَت ناشا، سنشيہ رھي نہ رائي.۱- گروُ شبدي تانکا

من لاڳي، جانڪي پوُرب ڪي پٽيہ جاڳي. وشيہ واسنا سو سڀ تياڳي، ساچي ڪرت ڪمائي.۲-
کهي ٽيئون جو شرڌا ڌاري، سواس سواس گروُ شبد اُچاري. ڌرم راج پيہ کو سو تاري، نرپيہ
رهي سدائي.۳- راڳ تلنگ پجن-۲۳- ميري من نِرپيہ هو وِچرو. رَنچڪ ڀَيہ نا
ڪسڪو ديوو نا پيہ ڪسسي ڪرو -ٽيڪ- ڪارڻ ڀَيہ ڪا پيد پڇانو، پيد ٻُرا تم سيسي
مانو. گيان سي تاهِن هرو.۱- ايڪ برهم سڀ ماهِن سمانا، سو تيرا هئہ روُپ سُجانا. اپني
سي نہ ڊرو.۲- ايڪ پِتا پريوُ سيڪا جانو، سڀ جيوَن ڪو بالڪ مانو. ياٰئي سي پيہ
نہ ڌرو.۳- کهي ٽيئون جِهن پيہ نهين رائي، نرپيہ جگ ۾ رهت سدائي. تان سنگ پيہ سي ترو.۴-
راڳ تلنگ پجن-۲۴- ساڌو مئن هوُن ڪيوَل رام. مُجهہ بن دوُجا هئہ نا ڪوئي، ميري
مُجهہ پرڻام -ٽيڪ- آد پي مئن هوُن انت پي مئن هوُن، مَڌيہ پي مُجهڪو جانِ. ديش ڪال ڪا
ڇيد نہ مُجهہ ۾، مئن هوُن اکنڊ اَڪام.۱- اب تڪ ڪسسي ناهِن مِلا مئن، مُجهہ سي مِلا
نہ ڪويہ. هوئہ اَلگ تو ميلا هووي، مئن هوُن پوُرڻ ڌام.۲- اب تڪ ڪسڪو نا مئن ديڪا،
نا ديڪا ڪِس موهِہ. دويت ماهِن تو ديکن ٻنتا، مئن ادويت اَلِڪام.۳-ڪهني ۾ تو نانا
ياست، بن ڪهني سي ايڪ. ايڪ دويہ سي مئن هوُن نيارا، شبد اَتيت اَنام.۴- کهي ٽيئون
ڪڇ ڪهت بني نهين، ڪئسي ڪهِيا جائہ. روُپ همارا اَگم اگوچر، اديت اَتِ ايرام.۵-
راڳ تلنگ پجن-۲۵- ڪوجو آتم سار، تن ٽيري ۾ رهتا جوئي -ٽيڪ- اگنِي
وياپڪ جِيون وَن ماهين، ديڪ سڪي يهہ نئن نہ تاهين، گهَرشڻ سي نروار.۱- گهرت وياپڪ

جيون پَيَہ انتر، جئسي تيل تِلون کي پيتر. مَٿِني سي هو ڏار.٢- گنڌ بنا جيون پشپ نہ
خالي، ميھندي ۾ جيون وياپڪ لعلي. مَردن سي اِظھار.٣- کھي ٽيئون تِيون آتم تن ۾،
هوت وويڪ سي پرگھٽ چِن ۾. گروُ سي لي ويچار.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٢٦- تم هو
برهم سُوروُپ، جيوَپٽي کا ڀاو مِٽائو -ٽيڪ-جنم مرڻ هئہ تن کي ڌرما، کٽ اُرمي
پُن وَرٽاشِرما. نهين تم سُندر ڪُروُپ، ديھہ اڌياس کو ويگ هٽائو.١- نام روُپ ميہ يھہ
سنسارا، جڙ پرڻامي دکميہ سارا. تَجي نام اؤر روُپ، اَستِ ڀاتِ پريہ ماهِن سمائو.٢-
تم هئہ اکنڊ اَجر اوناشي، آتم چيتن آنند راشي. آسنگ ايک اَروُپ، اُلٽ
آپني انتر آئو.٣-کھي ٽيئون نِج روُپ پڇانو، پانچون ڀيد ڀرانتي ڀانو. آدي ڏام
اَنوُپ، ستگروُ کي پرسادي پائو.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٢٧- سُمرلي نام ايشور کا،
جگت ناتا سَکل هرکي. بنو واسي امر گھر کي، جنم مرنا مٽائو جي - ٽيک- بئٺ
ستسنگ هرواري، سڦل کرلي عمر ساري. وِشوَ ۾ ديک گرڌاري، کِسي کو نا ستائو
جي.١- گروُ سي گيان گَم ليجي، ناش اگيان تَم کيجي. سَروَ سنشيہ ڀرم ڇِيجي ، مکتي کا
گئل پائو جي.٢- سدا سنتوش من ڌرکي، هري کي آس اِک کرکي. ڀکتي اؤر ڀاو
اُر ڀرکي، هري سي هيت لائو جي.٣- کھي ٽيئون کھا مانو، سچي سَوَروُپ کو جانو. آتم
گڻ کو هرديہ آنو، سَکل اوگڻ مِٽائو جي.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٢٨- ستگروُ
دين ديالا کرپالا رکپالا، ميرا دوُک هريجي ديوا -ٽيک- مئن پاپي تم پاتک هرتا، مئن

راڳ تلنگ

مئلا تُم نرمل ڪرتا. ٻڳوَن بخشڻهارا داتارا هِتڪارا، من شانت ڀريجي ديوا.١- مئن هوُن بالڪ تم پت ماتا، مئن هوُن مورک تم هو گياتا. پوُرڻ پراُپڪاري ڀيہ‌هاري دک‌ٽاري، جَمجال جَريجي ديوا.٢- مئن لوها تم ستگروُ ٻيڙا، مُجهڪو ايڪ آسرا تيرا. ٻو سي پار ترائو اب آئو اُر لائو، سِر هاٿ ڌريجي ديوا.٣- کهي ٽيئون مئن شرڻ تمهاري، ستگروُ راکو پئج هماري. اپنا ڪِنڪر ڪيجي رک ليجي ڀيہ ڇيجي، سڀ ڪارج ڪريجي ديوا.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-٢٩- سُنلي پريوُ پياري، يهہ هئہ وِنيہ هماري. ڌَر ناٿ هاٿ مُجهہ پر، مئن هوُن شرڻ تمهاري -ٽيڪ- ٻو سنڌوُ بها جاتا، ڪوئي نهين بچاتا. ڪرلي توُن پار ساگر، پڪڙي ٻُجا ٻِهاري.١- طاقت نهين هئہ تن ۾، نهين پاو ٻڪتي من ۾. هوگا اُڌار ڪئسي، چنتا مُجهي هئہ ڀاري.٢- بچپن گيا کيلن ۾، ٻؤون وشيہ رَسَن ۾. ڪينا نہ شڀ ڪرم ڪو، ورٿا عمر گذاري.٣- ٻهُہ پتِت تم اڌاري، اوَگڻ نهين نهاري. کهي ٽيئون تار مُجهڪو، ڪرپا ڪري مُراري.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-٣٠- ايشور تيري دواري ، آيا هوُن مئن ٻِکاري. ساري جگت ڪي داتا، تم هو بڙي اداري -ٽيڪ- سُمتي ڪا دان ديجي، ڪُمتي ڪو ڪاٽ ليجي. من ڀاو ٻڪت ڀيجي. ائسي هي ديا ڪيجي. سنسا ڀرم مٽائو، ڪر گيان ڪي اُجياري.١- ٻو سنڌوُ پار تارو، دک درد سڀ نوارو. آيا هوُن شرڻ تيري، مُجهڪو نهين بسارو. توَ نام شرن پالڪ، کهتي هئن مُني ويچاري.٢- وِشيون ڪو من تياڳي، هري چرن ماهِن لاڳي. اوديا ڪي نيند تجڪر، ميرا ٻي جيوَ جاڳي.

کهي ٽيئون آس ييهي، پوري کرو هماري.٣- راگ تلنگ ڀجن-٣١- ڪئسي ڏيائون تجهي ڪئسي مئن پائون، مجهي ٻتائو -ٽيڪ- يا هووان گرهستي چِت اُداري، ديا ڏيرج ستيہ ورت ڌاري. تيرت نائون وا يگيہ ڪرائون.١- يا هووان ساڌو نِج سنياسي، گهر ڪو ڇوڙ بنون بنواسي. جٽا بڙهائون وا مونڊ منڊائون.٢- يا هووان پنڊت ڪرماچاري، ٺاڪر پوجون هو پوجاري. يوگ لگائون وا گهنٽي بجائون.٣- کهي ٽيئون سو ڪرون سدواري، جِسمين هري هو رُچي تمهاري. مئن رهون وا هري گڻ گائون.٤- راگ تلنگ ڀجن-٣٢- تم مانش ديهي پائي، کڇ ڪرلي نيڪ ڪمائي -ٽيڪ- مانش تن هئہ نرمل درپن، اِسمين اپنا ڪرلي درشن. درشن سي من هووي پرسن، مِٽي ييد متي دکدائي.١- مانش تن ۾ جاگ پيارا، ٽَسڪر پانچون ڪر پرهارا. اپني گهر ڪا هو رکوارا، چل مارگ سوڌي پائي.٢- مانش تن هئہ پومي سمانا، تامين شپ گڻ بيِج لگانا. پاپ وِرڪش ڪو ناهِن جَمانا، يهہ سنتن بات بتائي.٣- کهتا ٽيئون توهہ پڪاري، مانش تن سم پانُ اُجياري. اِسمين ڪر هري ڀجن پياري، پايہ پورڻ پد سڪدائي.٤- راگ تلنگ ڀجن-٣٣- هئہ آتم روپ تمهارا، يهہ مانو وچن همارا. -ٽيڪ- نام روپ هئہ تن ڪي ماهين، تين ڪال يهہ تن تون ناهين. اَچل اَنادي تون هي آهين، اِس نام روپ سي نيارا.١- نام روپ ڪو ڪَلپت جانو، اپني ۾ نا رنچڪ مانو. آتم اپنا روپ پڇانو، سپ ڪَلپت ڪا آڌارا.٢- نام روپ ۾ ممتا ڌاري، پولو نا نِج روپ اُداري. تن پرڻامي جانو ساري. تون اِستر اِک رس پيارا.٣- نام روپ ڪي ڇوڙ پرانتي،

ستگر کي سنگ لک نِھچ کِرانتي. کهنا ٽيئون پائو شانتي، تَج تن من کا اهنکارا.۴-
راگ تلنگ پجن-۳۴- يهہ سپ هئہ برهم پسارا، من اوَر نہ کر ويچارا -ٽيڪ- بَرچي
يالا شستر ساري، لوهي کي تم جانِ پياري. ڦين ٻدٻدا لهر اپاري، سپ جل کا هئہ جِنسارا.۱-
جانو سپ بَن يار اَناري، در دروازي ترُوَر ساري. متکا متکي محل مُناري،
سپ ماٽي کا وستارا.۲- مخمل ريشم ململ جوڙي، رُئي روُپ سپ تاگي ٻوري. کَنکڻ
کُنڊل پوُشڻ کِروڙي، سپ کنچن کا آکارا.۳- کهي ٽيئون سپ جيوَ چراچر، برهما آدي
ديوَ هري هَرَ. ديکو تُم نِھچ گيان درشٽي کر، سپ آتم کا ديدارا.۴- راگ تلنگ پجن-۳۵-
من اپنا آپ سمپارو، تم تن اڌياس نوارو -ٽيڪ- يهہ تن کارج پوُتن
کيرا، جڙ پرڻامي دک کا ٻيرا. ست چت آنند سُوَروُپ تيرا، يهہ نشچيہ آر ॐ ڏارو.۱-
تن کي گِرتي توُن نا گِرتا، تن کي جَرتي توُن نا جَرتا. تن کي مرتي توُن نا مرتا، اِس
تن سي توُن هئہ نيارو.۲- ڇِن ڇِن پلٽت جات شريرا، تم هو چيتن اِک رس ڏِيرا.
کرمون سي تن پوگت پِيرا، نهين توُن هئہ پوگتَهارو.۳- کهي ٽيئون سِر سنکٽ سهنا، اپني
کو تن پول نہ کهنا. آتم ॐ نِت اِستِت رهنا، يهہ مانو وچن همارو.۴- راگ
تلنگ پجن-۳٦-من کسکي دل نہ دکانا، يهہ ايشور کا اِستانا -ٽيڪ- گنگا جمنا
کرلي تيرٿ، ياوين دي ٻهہ دان پدارٿ. دل رنجاني سي سپ وئرٿ، يهہ سنت کرت وکيانا.۱-
دل رَنجاني جئسا يارا، پاپ نہ کوئي جگت منجهارا. تانتي اِسسي کرو کنارا، يهہ کهتي

ويد پُرانا.٢- جَڙ مندر پوُجت پوُجاري، هري مندر دِل دي دک ياري. کيون تيري من
هئہ مت ماري، ڪڇ سمجهت نهين نادانا.٣- جو هري مندر دل ڪو سيوي، هري ٺاڪر
تِهن درشن ديوي. ڪهي ٽيئون سو سپ ڦل ليوي، پُن هووي پُرش مهانا.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٣٧-
مئن گروُ ڪا درشن ديڪا، سپ وار ديئا ڀَم ليڪا -ٽيڪ- لڙڪا ديڪي لڙڪي لِيني،
لڙڪي ني ليہ سرشٽي ڪِيني. برهمانند ۾ وِرتي ڀِيني، ڪڇ روُپ رها نا ريڪا.١- پهلي
ناري گهر سي ڀاڳِي، دوُجي ناري جب آٿ جاڳي. لڙڪا لڙڪي جَنني لاڳي، من آنند
ڀيا وشيڪا.٢- بنا سوُت ڪي ڏور چڙهايا، بنا ڀوُمي ڪي نگر بسايا. ٺِر ڪر آسن
تاهِن جَمايا، جهن دويت نهين ڪڇ پيڪا.٣- ڪهي ٽيئون سپ ڪارج هويا، اپني گهر ۾ سک
سي سويا. جنم مرڻ دک ڪو مئن کويا، اب مِيم رهي نا ميڪا.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٣٨-
من سپ هئہ ٺاڪر دوارا، يي جِتني تن آڪارا -ٽيک- تن مندر هئہ سندر ساري،
قدرت جوڙي سَڪل سنواري. بئٺا اِسمين ڪرشڻ مُراري، نِت ڪريئي تاهِن جُهارا.١- تن
مندر بهُہ جگت منجهاري، ٺاڪر سپ ۾ ايڪ اُداري. ڪِسمين ڀيد نہ ڏرو پياري، ڪر ديڪو من
ويچارا.٢- اَن مندرون سي تن شُڀ مندر، بئٺا چيتن اِسڪي اندر. ڪهي ٽيئون لي گروُ
سي منتر، ڪر سيوا سيڪي پيارا.٣- راگ تلنگ ڀڄن-٣٩- پريوُ ڪئسي هويہ اُڌارا،
گيا وئرٿ جنم همارا -ٽيک- يوگ وشيہ سي پريت لگائي، پاپ ڪرم ۾ عمر گنوائي. دان
ڌرم ۾ دِي نهين پائي، ڪڇ ڪينا نهين اُپڪارا.١- جاپ تاپ مئن ڪبهوُن نہ ڪيئا، نيم ورت

راگ تلنگ

ڇ نهين چِت ديئا. سنتون سي ڪڇ گڻ نا ليئا، نهين تيرا نام اُچارا.٢- ڪهي ٽيئون
اب ڪرپا ڌارو، جنم مرڻ ڪا دُوک نوارو. ڀو ساگر سي پار اُتارو، مئن لينا توَ
آڌارا.٣- راگ تلنگ ڀڄن-٤٠- پريوُ ميرا عرض اَگهائو، سپ جن ڪي ڪشٽ مِٽائو.
-ٽيڪ-دک ساگر ڇ جيوَ اپاري، ٻوُب رهي نا لگي ڪناري. اونچي سُوَر سي توهہ پُڪاري،
اب تِنڪو آن تَرائو.١- شوڪ اگن سي جيوَ بِچاري، رئن دِوس هي جَلتي، ساري.
رودن ڪر سپ توهِہ پڪاري، اب تِنڪي تپت ٻجهائو.٢- اِس جگ رُوپي جهنگل منجهاري،
ڀوُل پڙي هئن جيوَ گنواري. راهہ نہ سوُجهت جِنهِن مُراري، اب تِنڪو راهہ لگائو.٣- ڪهي ٽيئون
سُن ستڪرتاري، ٽر ٽر ڪَمپَتَ جيوَ تمهاري. تم بن ڪوئي نا رکواري، اب آڪر
انهين بچائو.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٤١- هو پريوُ انترِيامي، تم سپ ڪي پِريرَڪ سوامي.
-ٽيڪ-يهہ جگ بازي ڪا اِستانا، بازيگر تم هو ڀگوانا. پُتلي ساري جيوَ جهانا،
توَ آگيا ڪي. اَنوُگامي.١- مايا سي تم بازي لاتي، ڀانت ڀانت ڪي کيل کِلاتي.
ڪبهوُن ٻراتي ڪب هرشاتي، نِج رُچي سي پارگرامي.٢- جهن جهن ڪينچو تهن چل جاوت،جو
تم چاهو سو مُک گاوت.سُوَ اِڇا سي ڪرم ڪراوت، سپ تيري وَش بلڌامي.٣- ڪيا
ڪر ساڪي جيوَ بِچاري، جيوون ڪي وَش نهين ڪڇ پياري. سپ ڪڇ تمهين ڪرني هاري، ڪهي
ٽيئون توهِہ نامي.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٤٢-ڪِيون جگ سي پريت لگاتي، او بندي! سپ تجهي
ڇوڙ جاوينگي -ٽيڪ- مايا اِڪني ڪرني ڪارڻ پاپ ڪرت بَهُہ پائي. يوگ رَسَن ڪو يوگت

ذرا لاج نهين آئي. ڪِيون ورٿا جنم گنواتي.١- ديک ديک جِس سندر تن ڪو
ڪرتي هو شِرنگارا. هاڙ مانس ڪا تيرا تن وو هوگا اِڪ دِن ڇارا. ڪِيون جوُني ديهه سجاتي.٢-
جڳت پدارٿ جوُني هئن سڀ جِنهِن ديک هرشايا. جوُني هئن سڀ ساڪ سمبنڌي جِنسي نيهه
لڳايا. يي ڪسسي ناهِن نِباتي.٣- ڪهي ٽيئون تم ڀوُل نه جانا ميرا يهه آپديشا. رام
ڀجن تم ابهين ڪرلي جانسي مِٽي ڪليشا. يهه سنت ويد بتلاتي.٤- راگ تلنگ ڀجن-٤٣-
دل ڪا داغ نه ڌوتا جاوي، سهسين صابڻ لايا مئن -ٽيڪ- درد لڳا رانجهن دا سجني،
ڀڙڪي اندر وِرهه دي اگني. جهنگ وِڪار جلايا مئن.١-رانجهن والي نِرت نِرالِي،
اُلٽا بولن اُلٽي چالي. اُلٽا ڀيد سڻ پايا مئن.٢- رانجهن والا مست پيالا، پيڪر
هويا من متوالا. اپنا آپ ڀُلايا مئن.٣- رانجهن اوُپر صدقي جاوان، ڪهي ٽيئون گڻ
تانڪي گاوان. ساچا نيهه لڳايا مئن.٤- راگ تلنگ ڀجن-٤٤- اپني موج ٻڙهاون
ڪارڻ، سانگ بنايا مئن وو مئن -ٽيڪ- برهما هوڪر جڳت بنائي، پانچ تتوَ گڻ تِين مِلائي.
رنگ رچايا مئن وو مئن.١- بازيگر ٻن بازي لائي، بيخود والي بيِن بجائي. ناچ نچايا
مئن وو مئن.٢- راجا بنڪر راج ڪمائي، مال خزانا سئن سجائي. حڪم چلايا مئن وو
مئن.٣- پنڊت بنڪر پُستڪ لينا، ورت نيم ڪو اِسٿِت ڪينا. ڪرم ڪمايا مئن وو مئن.٤-
ٽيئونرام نِج نام ڌرائي، سيڪي اندر جايه سمائي. آپ ڇِپايا مئن وو مئن.٥-
راگ تلنگ ڀجن-٤٥- جو ڪڇ تم يهه ديک رهي هو، سو سڀ کيل تمهارا هئه -ٽيڪ- تم هي

کيل بنايا سارا، تم هي ديکن هارا هئہ.١- تيري هوتي سڀ ڪڇ هووي، تجهہ بن نهين سنسارا هئہ.٢- تيج تمهاري سي پرڪاشت، اگني روي ششي تارا هئہ.٣- سيکي اندر تۇنهي رَميا، تۇن هي سيسي نيارا هئہ.٤- ڪهتا ٽيئون تين لوک ۾، تيرا هي ديدار هئہ.٥- راگ تلنگ ڀجن-٤٦- مانش ديهہ امولڪ پائي، هري ڪا نام اچارو ري -ٽيڪ- ساڌ سنگت ڪي سيوا ڪرڪي، اپنا جنم سُڌارو ري.١- ڪام ڪروڌ مد لوڀ نواري، گرۇ ڪا رچن وچارو ري.٢- ستگر ڪا ست گيان پرائي، سنسا ڀرم نوارو ري.٣- ڪهي ٽيئون غفلت ڪو تياگي، اپنا آپ سميارو ري.٤- راگ تلنگ ڀجن-٤٧- مانش جنم امولڪ پايا، هري ڪا ڌرو ڌيانا ري -ٽيڪ- ستگرۇ سي لي ست اپديشا، شُرتي شبد مِلانا ري.١- انترمُک هو ڪر اڀياسا، آتم رس ڪو پاناري.٢- برهم گيان ڪي جوت جگائي، ميٽو تم اگيانا ري.٣- ڪهي ٽيئون سڀ بنڌن ڪاٽي، پائو پد نربانا ري.٤- راگ تلنگ ڀجن-٤٨- مانش ديهہ امُلهہ ڪو پائي، هري هرديہ نهين ڌيايا ري -ٽيڪ- ڌرم ڪرم نهين ڪينا ڪوئي، ورٿا جنم گنوايا ري.١- ڌن دارا سُت سمپت ماهين، اپنا آپ بنڌايا ري.٢- ديوون ڪو ڀي درلڀ يهہ تن، ڀاڳون سي تم پايا ري.٣- ڪهي ٽيئون اب چيت پراڻي، ڪرلي جنم سجايا ري.٤- راگ تلنگ ڀجن-٤٩- مانش جنم رتن تُم پايا، ڪِيون نہ ڀَجت ڀگوانا ري -ٽيڪ- مات گرڀ ۾ قۇل ڪيئا جو، تِسڪو ڀۇل نہ جانا ري.١- بالاپن کيلن ۾ کويا، هويا مۇڍ آجانا ري.٢- ڀۇون ۾ ست ڪرم نہ ڪينا، ڀوگي ڀوگ مهانا ري.٣

وِرِڌ پيو ممتا من باڙهي، بهٽ سَهت اَپمانا ري.۴- ڪهتا ٽيئون اب پي چيتو، گَهو گروُ سي گيانا ري.۵- راڳ تلنگ پڄن-۵۰- ديش چوڙ پرديش ۾ آئي، ساچا وڻج وِهانا ري -ٽيڪ- اوُٺ مسافر جاڳو جلدي، نيند نہ ڪر نادانا ري.۱- اِس جڳ ڪي بازار منجهاري، ستسنگ ڪُلا دڪانا ري.۲- سنت جنان ڪي سيوا ڪرڪي، هري ڪا درشن پانا ري.۳- ڪهي ٽيئون ستگروُ پرسادي، پائو پد نربانا ري.۴- راڳ تلنگ پڄن-۵۱- سانگ پَهن ڪر شاهنشاهي، ڪِيون تم پَٽڪا ڪاٽي هو -ٽيڪ- سانگ ڏار ڪر شيرون ڪا ڪيون، سِيالون سي ٻر جاتي هو.۱- سانگ پهِن ڪر اوَڌوُتون ڪا، ڪيون ڏن ۾ لَپٽاتي هو.۲- سانگ بناڪر مُڙدي ڪيرا، ڪيون مُک بات چَلاتي هو.۳- ڪهي ٽيئون ڏر پيش فقيري، ڪيون تم ڍونگ بناتي هو.۴- راڳ تلنگ پڄن-۵۲- اِندريون ڪو شپ مارڳ لائو، سمجهہ ڏري تم سيانا ري -ٽيڪ- پاوون سي چل ستسنگ ڪرنا، هاٿون سيوَ ڪمانا ري.۱- شروَن سي ست شبد سُنيجي، رسنا هري گڻ گانا ري.۲- گِهراڻون سي گروُ نام جپيجي، ٻُڌ ۾ ڌارو گيانا ري.۳- نئنون سي گروُ درشن ڪيجي، من ۾ ڌر هري ڌيانا ري.۴- ڪهتا ٽيئون اِس رهني سي، اپنا ڪر ڪليانا ري.۵- راڳ تلنگ پڄن-۵۳- ستگر پوُري ڪرپا ڪرڪي، اپنا نام جپايا هئہ -ٽيڪ- گيان ڀانُ آر ماهِن اُديہ ڪر، تم اگيان مِٽايا هئہ.۱- جنم مرن ڪا ڦيرا ميٽي، نِج گهر ماهِن سمايا هئہ.۲- جيوَ ايش ڪي ڪٽي اُپاڌي، ايڪو برهم لکايا هئہ.۳- ڪهي ٽيئون گروُ پئہ بلهاري، جِسني پرم نسايا هئہ.۴-

راڳ تلنگ ڀڄن-۵۴-مئن بالڪ تم مات پتا گرو، هردم ميري سار ڪرو -ٽيڪ- مئن هوُن پاپي تم هو پاون، پاپ سَروَ سنگهار ڪرو.۱- تين تاپ ۾ جلتا هوُن مئن، مُجهڪو ٺنڍا ٺار ڪرو.۲- مئن گڻ هِينا تم گڻ ڪاني، مم آر گڻ پنڍار پرو.۳- ڊوُبت هوُن مئن ڀَو ساگر ۾، ڪهي ٽيئون اب پار ڪرو.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۵۵- ستگر ڪي سنگ جاڳ جگياسوُ ، گائو گوبند گيت سَئيان -ٽيڪ- ستگر ڪي سنگ ڪر اپياسا، پائو من پر جيِت سَئيان.۱- ستگر ڪي سنگ ستيہ وچن سُن، ڏارو من پِرتيت سَئيان.۲- ستگر ڪي سنگ پائي گيانا، توڙو پرمن پِيت سَئيان.۳- ڪهتا ٽيئون ستگر ڪي سنگ، سِيڪو سُمرن ريت سَئيان.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۵٦- ڌرم ڪي رَهِت رهي جو گِرهِي، پاوي سو ڪليانا ري -ٽيڪ- مات پتا گروُ سنت سيوَ ڪر، تياگي تن ابيمانا ري.۱- گهر ۾ جو اَتِتي چل آوي، تانڪو دي سنمانا ري.۲- تن من ڌن سي سيڪو سک دي، ڪري نہ ڪِس اپمانا ري.۳- ڌرم نيت سي ڪري ڪمائي، دينون ڪو دي دانا ري.۴- ڪهي ٽيئون يهہ ڌرم ڌري جو، گِرهي سو پروانا ري.۵- راڳ تلنگ ڀڄن-۵۷- آج ميري اُر آنند هويا، عشق حقيقي آيا جي-ٽيڪ- بيخود بين برهہ ڪا باجا، دَم ڪا ڍول بجايا جي.۱- ڌيان ڪي تاڳي گيان ڪي گهُنگهروُ، پِروءِ پِروءِ پڳ پايا جي.۲- ذِڪر جاما پا، فِڪر ڦيرِي دي ، ناچ ناچ هرشايا جي.۳- ڪهي ٽيئون رنگ عشق رچايا، گيت عينلحق گايا جي.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۵۸- اگم ديش ۾ الک براجي، نهين وان جگت پسارا هئہ -ٽيڪ- نهين

وان برهما نهين وان وشڻُو، نهين وان شِو کا دوارا هئہ.١- نهين وان سوُريہ نهين وان چندا، نهين وان دامِني تارا هئہ.٢- نهين وان پوُمي نہ اگن آکاشا، نهين وايوُ جل ڏارا هئہ.٣- نهين وان نرک سُورگ نهين ديوا، نهين وان انگ آکارا هئہ.۴- کهي ٽيئون نهين تين کال تهن، نهين تِرگُڻ وِستارا هئہ.۵- راڳ تلنگ پجن-۵۹- کال کي نؤبت نِشدِن باجي، سُنتي کيون نہ آجانا ري -ٽيک- پِير پيغمبر مِير ڏِير کو، مار کري مئدانا ري.١- جوگي جهنگم جپ تپ ڌاري، سيکو مارت بانا ري.٢- مانش راکشس جيوَ چراچر، کسکا ناهِن نِکانا ري.٣- کهي ٽيئون تِر نام هري کا، سُمرو تاهِن سُجانا ري.۴- راڳ تلنگ پجن-٦٠- سُنلي پيارا وچن همارا، گوبند کي گُڻ گائو ري -ٽيک- هري کا نام سدا سککاري، سُمر سُمر سک پائو ري.١- سنت جَنان کي کرکي سيوا، گَروَ گُمان گنوائو ري.٢- آشا ترشڻا دُرمت تياگي، ممتا موهہ متائو ري.٣- کهتا ٽيئون گروُ کرپا سي سک سُوروُپ سمائو ري.۴- راڳ تلنگ پجن-٦١- جي تم جگ ۾ سک کو چاهو، رام پجن نِت کرنا ري -ٽيک- رام پجن سي سپ دک ميٽي، جم کا ليک نہ پرنا ري.١- رام پجن سي نرپيہ هوکي، کاهوُن سي نا ڊرنا ري.٢- رام پجن سي پانچ کَليشا، پاپ تاپ سپ هرنا ري.٣- رام پجن سي نِربنڌن هو، جيوَن مُکت وِچرنا ري.۴- کهتا ٽيئون رام پجن کر، پَو ساگر سي ترنا ري.۵- راڳ تلنگ پجن-٦٢- گرمک گروُ کي سيوَ کمائو، ڇوڙي من کا مان گُمان -ٽيک- گروُ مورت ۾ نِرتي لائي،

هردم تانکا ڏرو ڏيان.١- گروُ منتر سي سُرتي ميلي، نشدِن جاپ جپو پرڏان.٢- گروُ گيان ۾ وِرتي جوڙي، هر لي پيد پرم اگيان.٣- گر پوُري کو منش نہ مانو، کهي ٽيئون جانو پگوان.۴- راڳ تلنگ پجن-٦٣- ستگر ساچي ڪرپا ڪرڪي، يَو ڪا بنڌن توڙ ديئا -ٽيڪ- آد شبد ڪا جاپ جپاڪي، جيوَ برهم سي جوڙ ديئا.١- اپشم ڪا اپديش بتاڪر، من وِشيون سي موڙ ديئا.٢- برهم گيان ڪا ڊنڊا ماري، پرم ڪا پانڊا ڦوڙ ديئا.٣- ڪهي ٽيئون گر مُڪتا ڪينا، يم ني ليکا ڇوڙ ديئا.۴- راڳ تلنگ پجن-٦۴- ميري تو هئہ ذات آذاتِي، ڪيا پوُڇت هو همري ذات -ٽيڪ- نا مئن خلقت نا مئن خالق، نهين ڇپا هوُن نهين اِسبات.١- نا مئن نر هوُن نا مئن ناري، نا مئن نِياتي نا مئن نِياتِ.٢- نا مئن جنما نا مئن مرتا، نهين پتا نهين ميري مات.٣- ٽيئون پي نهين نام همارا، سمجهي ڪو يهہ اَديت بات.۴- راڳ تلنگ پجن-٦٥-بنڌا هري ڪا پجن ڪرو تم، ورنا جنم گنواتي ڪيون -ٽيڪ- پجن هيت تن مانش پايا، وِشيون ۾ لَپٽاتي ڪيون.١- آج ڪهي مئن ڪال پجوُنگا، يون ڪهہ وقت بِتاتي ڪيون .٢- سنتون ني تُجهہ بهُہ سمجهايا، دل ۾ سو نہ هنڊاتي ڪيون.٣- ڪهي ٽيئون هري پجن بنا نر، جگ ۾ بهُہ دک پاتي ڪيون.۴- راڳ تلنگ پجن-٦٦- عشق عقل ڪا جهگڙا پاري، تِسڪا ڪروُن بيانا ري -ٽيڪ- عقل ڪهي هو محل مڪانا، عشق ڇهي شمشانا ري.١- عقل ڪهي هو بستي سندر، عشق ڇهي وئرانا ري.٢- عقل ڪهي هو مانَ بڙائي، عشق ڇهي نِرمانا ري.٣-

عقل کهي مئن راج کمائون، عشق چهي مَنگ کانا ري.۴- کهتا ٽيئون چوڙ عقل کو، عشق
سي نيهہ لگانا ري.۵- راگ تلنگ ڀجن-٦٧- هري ني هريجن مؤرت ڏاري، هريجن هري
سمانا هئہ -ٽيک- هرش شوک هريجن نهين کرتي، هوتي مان امانا هئن.۱- شترو مِتر کو سم
کر جاني،نهين اپنا بيغانا هئہ.۲- کنچن ماٽي ڀيد نہ جانکو، اوُنچ نيچ اِک جانا هئہ.۳-
سک دک ماهِن رهي اِک جئسا، جانکو لاڀ نہ هانا هئہ.۴- کهي ٽيئون يهہ چِنهہ جسي ۾،
پرتيَکش وَهہ ڀگوانا هئہ.۵- راگ تلنگ ڀجن-٦٨-ستگر اَپني کرپا کرکي، دي
ڀکتي کا دان مُجهي -ٽيک- اوگڻ ميرا ديک نہ سوامي، اَپنا بالک جان مُجهي.۱- راج
کاج نهين چاهت هوُن مئن، دي چرڻون کا ڌيان مُجهي.۲- دين ديالوُ اَتي کرپالوُ، دي هري
پريم پرڌان مُجهي.۳- کهي ٽيئون کر جوڙ پکاري، دي نِج آتم گيان مُجهي.۴- راگ تلنگ
ڀجن-٦٩- پريم پيالا مستي والا، موهِہ پلايا گروُ پرکي -ٽيک- گروُ کا سُنيئا
شبد نغارا، کامپ اُٺي سڀ چور وکارا. ڀاگ چلي سيهين ٻرکي.۱- ستگر هرديہ ديپ
جگايا، ڀرم انڌيرا دوُر ڀگايا. نرڀيہ کيئا ڀيہ هرکي.۲- ستگر سم کي اؤشڌ
دِيني، ڏوڌا وِياڌِي من کي ڇِيني. جِيوت هويا مئن مرکي.۳- کهي ٽيئون گر ڌيان بتايا،
سڀ گهٽ نِج سُوروُپ لکايا. پار گيا ڀَو سنڌ ترکي.۴- راگ تلنگ ڀجن-۷۰-
پريوُ کروُن پُکار، شروڻ ديکي وِنيہ سُنيجي -ٽيک- ڀَو ساگر هئہ دُستر ڀاري، ڊوُب رها هوُن
تاهِن منجهاري. نام ناو آڌار، ديکي مُجهکو پار کريجي.۱- مهِ کڇ کام کروڌ

ستانا، لوڀ لهر ۾ غوطا کاتا. پاوت ڏوک اپار، ڪرپا ڪر مُجهه اُبار ليجي.٢.
يوگ واسنا وِشيه وَڪر ۾، پرم رها هوُن موهه چڪر ۾. تانسي تُرت نِڪار، ڪروُٽا ڪا
سِر هات ڌريجي.٣. ڪهتا ٽيئون دو ڪر جوڙي،اوُر نه ڪويه سهايڪ موري. مئن هوُن شرڻ
تمهار، دين بندوُ نِج مڪتي ديجي.٤. راڳ تلنگ ڀجن-٧١- سو يوگي پروان،
يوگِن والي رهڻي جسڪي -ٽيڪ- سَمبنڌ تِياگ ميه ڪان ڪَتاوي، مرم شرم ڪي مُدرا
پاوي. ڪميا کَفني جان، دوَند سهارَن سهڻي جسڪي.١. ڪروُٽا مُدِتا جتا بڙهاوي،
سنيم ڊنڊا هات اُٺاوي. پريم پنت پهچان، آتم نِشٺا ڀَهڻي جسڪي.٢. سوهم ڪا
نِت شنک سُناوي، آناهت ڌُن ڪا ناد بجاوي. يوجن برهم گيان، مئن هوُن چيتن ڪَهڻي جسڪي.٣.
تن مِٽيا ڪي خاڪ رَماوي، جهولِي شرڌا اُٽل بناوي. دسمين لايه ڌيان، ڪهي ٽيئون
گُٽِ گُهڻِي جسڪي.٤. راڳ تلنگ ڀجن-٧٢- سيڪو مارت ڪال، ڇوڙت نا ڪِس
جگت منجهارا -ٽيڪ-بِرسون وَرَ برهما سي لِينا، ور ڪو پايه گروَ جِهن ڪِينا. ائسا وير
وشال، هِرڻڪشِپُ ڀي تانسي هارا.١. بيس ڀُجائين بِيسهه نَئنا، دش سِر جانڪو ڀڻتي
سئنا. بانڌا ڪال ڪرال، تِس راوڻ ڪو ڀي سنگهارا.٢. ديهه ڪنور سُميرُ سمانا، جانڪي
سم نهين ڪو بلوانا. ڀاري جسڪا ڀال، ائسا ڪُميڪرڻ ڀي مارا.٣. ڪهي ٽيئون لي
ڪال ڪتاري، مار گِراوت سرشٽي ساري. تانتي سُمر اڪال، جانتي ڀاڳي ڪال ڪرارا.٤.
راڳ تلنگ ڀجن-٧٣- خود مستي ڪي ماهِن، آٺ پهر مئن هوُن مستانا -ٽيڪ- ستگر

دينا پريم پيالا، پي پي مست پيا متوالا. دنيا کي سُڌ ناهِن، اپني آپ ۾ هوُن
اَلسانا.۱-پايا آتم رام سنيهي، درشن ديکت ڀُل گئي ديهي. دوُڙت من نهين کاهِن،
اپني گهر ۾ کيِئا ٺِکانا.۲- ديش اَسي ۾ کيِنا واسا، جهان نہ سوُريہ چندر پرڪاشا.
ڪال نہ وياپي تاهِن، امر ديش ۾ کيئا اِستانا.۳- کهي ٽيئون مئن آپ گنوايا، آتم سک
۾ سهج سمايا. دوُک نہ پرسي جاهِن، برهمانند رَهون غلطانا.۴- راگ تلنگ ڀڄن-۷۴-
سنت سڄن اوتار، آڄ هماري اَڄِر پڌاري -ٽيک- پرم وئراگي هري اَنُراگي،
شانت آتما سَروَ تياگي. نرمل نِرهنڪار.۱- تين ڪال کي جاڻَنهاري، نِروئري
نِشڪامي نِياري. دک ڀنڄن سُکڪار.۲- جيون مُکتا برهم گياني، ڌيرج ڌاري آتم
ڌياني. دين بنڌوُ داتار.۳-پريم پرڪاشي پر اُپڪاري، اِندرِيہ‌جِت نِت ڌرماچاري.
پوُرن پرش اُدار.۴-کهي ٽيئون بڙ ڀاڳ هماري، درشن سي ڀئي انند اپاري. ڀکتي گيان
ڀنڊار.۵- راگ تلنگ ڀڄن-۷۵- رام ڀڄو سک ڌام ڀڄو، تيرا هو جاءِ بيڙا
پار، جگ ۾ ڪرلو يي واپار -ٽيک- اوُر ڏنڏي هئن جوُٺي ساري، ڪر ديکو ويچار. رام نام
کا ساچا سوُدا، جانو جگ ۾ سار.۱- ساڌ سنگ سي مِلڪر هردم سُمرو سِرجڻهار.
رام نام سي چِيت لگاکي اپنا ڪرو اُڌار.۲- رام پدارٿ ڪبهوُن نہ کوُٽي دِن دِن
بڙهني هار.جو جن اِس سوُدي کو ليوي ٽانڪا هو نِستار.۳- تن من ڌن کي ڀيٽا ديکي سيوَ
ڪرو هروار. کهي ٽيئون يهہ سوُدا ليجي جا گروُ سنت دوارا.۴- راگ تلنگ ڀڄن-۷۶-

راگ تلنگ

ميري من ڏيان يهي ڌرلي، پريت گروُ چرڻون سي ڪرلي. هوويگا تيرا بيڙا پار -ٽيڪ- جڳت ڪي پريت ڪچي جانو، گروُ ڪي پريت سچي مانو. هرديه ۾ ڀاو ڀڪتي ڀرلي، ڀرم اَوُر سنشيه ڪو هرلي.١- گروُ بن ڪويه نهين ترتا، چاهي ڪو پٽيه دان ڪرتا. گروُ سي آدي منتر لي، سواس .سي اُسڪو سُمرلي.٢- گروُ ڪا گيان هئه سکدائي، ڪهي ٽيئون سُنلي ڀائي. ترت ڀوساگر سي ترلي، ڦير نا گرڀ ماهِن پڙلي.٣- راگ تلنگ ڀڄن-٧٧- رهو نا غفلت ۾ غلطان، اُٿو اب ياد ڪرو ڀڳوان. سميه ڪرلي سڦل -ٽيڪ- پوُرب ۾ شڀ ڪرم ڪمايا، تب يهه دُرلڀ نر تن پايا. اِسي نا مفت گنوائو تم، هري ڪي گيت گائو تم، سميه ڪرلي سڦل.١- پٽيه ڪرن هِت جڳ ۾ آيا، پاپ ڪرم ڪيون بهُت بڙهايا. ڪرو نه سواسون ڪا نقصان، ساچ ڪا سؤدا ليهُه سُجان، سميه ڪرلي سڦل.٢- دين جنون ڪي سيوا ڪرلي، مان گُمان ڪو من سي هرلي. ڌرم سي هيت بڙهائو تم، اُسي پر جانِ لُٽائو تم، سميه ڪرلي سڦل.٣- ڪهي ٽيئون نِت ستسنگ ڪرڪي، پريم پيالا پِيوو ڀرڪي. گروُ ڪا شبد ڪمائو تم، گيان ڪا ديپ جَڳائو تم، سميه ڪرلي سڦل.٤- راگ تلنگ ڀڄن-٧٨- جب جان لِيئا تو رٽنا ڪيا، ٽوُٽ گيا جب جڙ سي ترُور، شاخون ڪو ڦِر ڪَٽنا ڪِيا -ٽيڪ- پارس ڪِي مَڻِ پراپت جانڪو، ڪؤڙي ڪي نهين اِڇا تانڪو. امرت ڀوجن پايه ليئا جب، چَٽني ڪو ڦِر چَٽنا ڪيا.١- نِدرا سي نر جاڳا جوئي، سُوَپن چور سي ڊرت نه سوئي. سوُريه ڪا پرڪاش ڀيا جب، ديپڪ ڪو ڦِر ڏَٽنا ڪيا.٢- وايوُ روُپي واهَن

جانڪو، اَنيہ سَواري ڪي چاھ نہ تانڪو. شيرون ڪي جب سامني هويا، هِرنون سي ڦِر هتنا ڪِيا.٣- جِنڪي من ۾ نهين ڪڇ آشا، ڪهي ٽيئون وي نہ هويہ نراسا. آتم درشن پايہ ليئا جب، تيرٿون پئہ ڦِر اَٽنا ڪيا.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٧٩- جلدي جا من آتم گهر ۾، پرم شانت ڪو پائو ري -ٽيڪ- دنيا ڪي سڀ دعويٰ ڇوڙي، لڳن رام سي لائو ري.١. ڀَيّتا والا ڀَوَن تياڳي، نرڀيہ نگر بسائو ري.٢- سُن محل ۾ سِيڌا چليئي، اِڌر اُڌر مت ڌائو ري.٣- ڪهتا ٽيئون برهم گيان سي، آواگمن مِٽائو ري.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٨٠- سي سڀ اِستل تيرٿ جانو، سنت جهان پڳ ڌرتي هئن -ٽيڪ- شڀ ڀوُمي وھ سنت مُني جهن، ڀڄن رام ڪا ڪرتي هئن.١- ديش نگر سي پاون هوتي، جنهون ۾ سنت وِچرتي هئن.٢- سنت ديا ڪر دِيِن جَنون ڪي، اَپر ڀنڊارا ڀرتي هئن.٣- ڪهي ٽيئون سي ڪروُٽا ساگر، ڏکيئون ڪا دک هرتي هئن.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٨١- اُسي ديوَ ڪا ڪر من درشن، جو اِس جگ ڪا والي هئہ -ٽيڪ- نَئنون سي نِت نِرک رها جو، جانڪي نظر نرالي هئہ.١- خيال ڪي اندر کيل رها جو، جانڪي اَديت چالي هئہ.٢- انتر باهر ساري جگ ۾، جانڪي سڀ اُجيالي هئہ.٣- ڪهي ٽيئون جو ست چت آنند، آدي پرش اَڪالي هئہ.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٨٢- ميري من يھ موھ انڌيرا، مها اَتي ڀيہ والا هئہ -ٽيڪ- موھ سي راجي مها مُنيئون ني، ديکا دوُک وشالا هئہ.١- ڀرت رشي ني مرگ موھ سي، پايا ڪشٽ ڪرالا هئہ.٢- سڀ جيوون ڪي من ڪو موهي، موھ ڪرت

متوالا ھئہ.٣- موکش مندر کي دروازي کو، ديئا موھ ني تالا ھئہ.٤- کھي ٹيئون سپ
موھ مِٽائي، کو جن ھوت سُکالا ھئہ.٥- راڳ تلنگ پجن-٨٣- ميري من شپ کرم
کرو نت، کرمون کا يي جُھانا ھئہ -ٹيک- سک دک ڦل ھئہ کرمون کيرا، ٻَنتا اؤر بھانا
ھئہ.١- جنم مرڻ ڦن لاپ ھان کا، کرم اَٽي پرڏانا ھئہ.٢- کيئا کرم کب مِٽتا
ناھين، کھتي سنت سُجانا ھئہ.٣- يوڳي بن يي ياڳت ناھين، ٽيرتَ ويد ڦرانا ھئہ.٤-
کھتا ٹيئون نشچيہ کريئي، کرم بھٽ بلوانا ھئہ.٥- راڳ تلنگ پجن-٨٤- ميري
من تم اھم تياڳو، جو سپ دک کا کرتا ھئہ -ٹيک- اھم مَلِن کو ڏاري کِيون تم، جنم
مرڻ ۾ پڙتا ھئہ.١- ديھ مان کر اپني کو کيون، يم کا ليکا پرتا ھئہ.٢- اھم
کا کارڻ ھئہ اگيانا، تانکو کِيون نا ھرتا ھئہ.٣- کھي ٹيئون تم ھؤن مئن تياڳي، ڀَوسنڌ کِيون
نا ترتا ھئہ.٤- راڳ تلنگ پجن-٨٥- کھو گرو مئن کھان سي آيا، کھان مُجھي ڦِر
جانا ھئہ -ٹيک- ذات وَرڻ کِيا نام ھمارا، آدي کھان نِکانا ھئہ.١- اپني مؤج
سي آيا ھوُن يا، پيڃا مُجھ پگوانا ھئہ.٢- کئسي ھمرا آنا ھويا، کِيا مُجھکو يھان پانا
ھئہ.٣- کھي ٹيئون سپ کول سُنائو، سنگرو آپ سُجانا ھئہ.٤- راڳ تلنگ پجن-٨٦-
سُنلي ساچي بات کھوُن تم،امرلوک کي واسي ھئہ -ٹيک- پلي يانت مئن جانت ھوُن تم،
چيتن چد آکاشي ھئہ.١- نام ورڻ نھين ذات تمھاري، تم تو اج اوناشي ھئہ.٢-
اپني اِڇا سي تم آئي، اب کِيون پيا اُداسي ھئہ.٣- تجھ ۾ دک تو رنچک ناھين،

آنند کي تم راشي هئہ.۴.کهي ٽيئون نج روُپ پڇانو، تم تو سُويَم پرکاشي هئہ.۵.
راڳ تلنگ پڇن-۸۷- ميري من تم ڀوگ ڀوگکي، سارا جنم گنوايا هئہ -ٽيڪ- رسنا
کو نا تِرپَت هوئي، شَٽَرَسَ ڀوجن کايا هئہ.۱- نئنون نانا روُپ ديککي، اَبلَئون چئن نہ پايا
هئہ.۲- شروَڻ سي ٻهُہ شبد سُنا پر، اجهوُن ناهن اگهايا هئہ.۳- گهراڻون ني ڀي شانت
نہ پائي، بهت سُگَنڌ آنايا هئہ.۴- کهي ٽيئون چِت چاهہ تياگو، کال نِکٽ توَ آيا
هئہ.۵- راڳ تلنگ پڇن-۸۸- ستگر ني ستسنگ کا جگ ۾، کولا بڙا ڏکانا ري.
-ٽيڪ-کرم ڌرم گڻ گيان ڀکتي کي، ڌري پدارٿ نانا ري.۱- جئسا پريمي گاهک آوي،
تئسا ديت سمانا ري.۲- شرڌا کا ڌن جو لي آوي، دي تِس نام نِڌانا ري.۳- کهي ٽيئون
گرِ لينا چاهو، من کا تج اڀيمانا ري.۴- راڳ تلنگ پڇن-۸۹ ستگر داتا
دين ديالوُ، اَپِيہ دان مُجهہ ديجي جي -ٽيڪ-کروُڻا ساگر کروُڻا کرکي، ڀيد ڀرانتي
ڀِتا هرکي. نِرڀيہ همکو کيجي جي.۱- آيا هوُن مئن شرڻ تمهاري، موهہ ممت کي
کاٽو جاري. جنم مرڻ دک ڇيجي جي.۲- چرڻ کمل کي سيوا کرهوُن، ڌيان تمهارا
هردم ڌرهوُن. ڀاو ڀکتي من ڀيجي جي.۳- کهي ٽيئون مئن داسن داسا، ستگر ميري سُن
ارداسا. اپنا کر موهِہ ليجي جي.۴- راڳ تلنگ پڇن-۹۰- من راجا ني اپني
بل سي، جيت ليئا جگ سارا هئہ -ٽيڪ- راوڻ ڪُمڀڪَرڻ ڀُن بالي، هرناکس جئسي
ٻلشالي. ائسي سَروَ سنگهارا هئہ.۱- تپسي تياگي ڌرمي داتا، پنڊت پائي ويد وِگياتا

بهت گُنِن کا گارا هئه.٢- کهي ٽيئون من سَکل ڊرايا، کو جن نرپيه نظري آيا.
جو ستگر کا پيارا هئه.٣-راڳ تلنگ پجن-٩١- گُرُوُ کي يکتي سُگم نه جانو،
مشکل توڙ نِڀانا هئه -ٽيڪ- اِڪ دو ڏِن کا کام نه هونا، پريت لڳا کر پل پل رونا.
سَڪن مانُ اپمانا هئه.١- گروُ آگيا کو سِر پر ڌرنا، مئن توُن تياڳي جيوِت
مرنا. تَجنا تن اڀيمانا هئه.٢- چوٽا مارگ بَهه چِکنائي، گَندماليه جِيون کنن
چڙهائي. تيغ ڌار پر جانا هئه.٣- کهي ٽيئون سپ توڙي لاجا، من کو جيتي کرنا کاجا.
اپنا آپ جڳانا هئه.٤- راڳ تلنگ پجن-٩٢- بندا هر هر نام اُچار.
هر هر نام اُچار کرن سي، بيڙا هوگا پار -ٽيڪ- هرهر نام سُمر ستسنگي،
انت کال يم دي نا تنگي. اجاميل هري سُمرڻ کرکي، گيا وئڪنٺ دوار.١- جهن کو
هري گن سُني سُناوي، تُم ۾ سي تَهن کو نا جاوي. ڌرم راج ني دوُتون پِرتي، ائسي کها پُکار.٢-
هري يکتون پر حکم نه ميرا، مئن هوُن چاکر يکتون کيرا. رَوِينَنڌَنَ کي لِکي زباني،
نرسنگهه پُراڻ منجهار.٣- کلِيُگ ۾ هري کيرتن جئسا، ڦلدايک مگ اوُر نه ائسا.
کهي ٽيئون يهه ويد وياس ني، کهِيا بارمبار.٤- راڳ تلنگ پجن-٩٣- ائسي ستگروُ پئه
قربان. ديا کري جس مُجهکو دِيئا، برهم گيان کا دان -ٽيڪ- جس اگيان ني بَهه پرمايا،
چؤراسي ۾ دک پوگايا. برهم گيان کي وچنون سي جهن، دوُر کيئا اگيان.١- جس پريوُ
کو کوجت ڦِرتا، ديش ديش ۾ بهت وچرتا. ديا کري نِج گهٽ هي ۾ وَهه، دِکلايا پِگوان.٢-

جس مستي کو سِڌ مُن چاهت، بڙياگي جن کوئي پاوت. مهر کري
اُس خود مستي ۾،مُجهي کيِئا مستان.٣- کهتا ٽيئون گروُ اُپکارا، کهه نه سکون هئه
اَپرمپارا. تن يي وارُون ڏن يي وارُون، وارُون من ٻڌ پران.۴- راگ تلنگ ڀجن-٩۴-
پياري ميٺي وچن اُچار، وچن اُچارو پيڇي مُک سي، پهلي من ويچار -ٽيڪ-
دل کا درپن هئه يهه باني، دل کي ساري کهت کهاني. منش پني کي پَرک پڙت هئه،
بولن کي اَنوُسار.١- جو نهين بولت وچن سمياري، سو جن سهتا کشٽ اَپاري. دروپدا
کي بولن سي جيون، بڙهه گئي ڀهتي رار.٢- گهاو کَنجر کا مِٽ سکتا هئه، مگر وچن کا
نهين مِٽتا هئه. شير کٽا کو سُمرن کرکي، بولو وَچن سميار.٣- اَمرت جئسي کهيئي
واڻي، جانسي پرسن هو سڀ پراڻي. پريه وچن کهه سڀ سي جوڙو، ناتا جَگت منجهار.۴-
سنتون کي جيون نرمل باني، سڀ سک پرمارٿ کي داني. کهي ٽيئون تِيون باڻي بولي، اپنا
جنم سُڌار.٥- راگ تلنگ ڀجن-٩٥- پياري کرلي شُڌ اَهار. شُڌ اَهار کي کرني
سي هي، هوگا شُڌ وهنوار -ٽيڪ- ساڌن شڌ سي شڌ هو يوجن، شڌ يوجن سي هووَهِن شڌ
من. شڌ من سي شڌ پِرگيا هووي، اُپجي شڌ ويچار.١- تن من ٻڌ پُن آتم
اُنتي، جِسَسي هو سو کا نِت پِرتي. پاپ روگ نا لاگي کبهوُن، سو کر يوجن سار.٢-
راجس تامس يوجن تجلي، ساتوک يوجن کا تن سجلي. ساتوک سُوَلپ يوجن سي
هو،وِرتي برهماکار.٣- جئسا پاني تئسي باني، باڻِي کي سم بني پراني. کهي ٽيئون شڌ

اَن جل سيهي، هووِهِن سُوک اَپار.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۹۶- تم يهه ونيہ سُنو مهاراج. لاج راک اِس اوَسر ميري، گروُ غريبنواز -ٽيک- ديش ڇوڙ پرديشهِن آئي، ديک وِپَتِيا من گهبرائي. لاج هماري ليهه بچائي، ڪرپا ڪرکي آج.١- اپنا بل نا مُجهہ ۾ ڪوئي، سَروَگيہ هو تم جانت سوئي. نربل کي بل تم اِڪ هوئي، پوُرڻ ڪريئي ڪاج.٢- تن من ڪر مئن داس تمهارا، تم هو ميرا ايک سهارا. جهن جائوُن تهن هو رکوارا، هي سمرٿ سُکساج.٣- جيون هري ڀڪتن لاج بچائي، سڀ گرنٿن يهه بات بتائي. ڪهي ٽيئون ٽِيون هويہ سهائي، سنتون کي سرتاج.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۹۷- من توُن رام رام جپ رام. رام جپن سي تيري ساري، هونگي پوُرڻ ڪام -ٽيک- ڪهوُن لاک کي بات سُ نيکي، رام بنا هئہ باڻي ڦيکي. نَمک بنا جيون طعام.١- ويد وچن مئن ڪهوُن يٿارٿ، رام بنا هئہ جنم اَکيارٿ، مؤضي ڪا جيون دام.٢- سڀ سنتون ڪا نرڻيہ يي هي، رام بنا هئہ سوُني ديهي. ديپک بِن جِيون ڌام.٣- ڪهي ٽيئون جگ سارا سَپنا، رام ڀڄن بن ڪويہ نہ اَپنا. سُمرڻ ڪر نشڪام.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۹۸- من توُن لَکلي اپنا آپ. جب تک اپنا آپ لَکو نا، تب تک مِٽي نہ تاپ -ٽيک- اپنا آپ لَکوگي جبهين، برهم ماهِن سماوَهِن تبهين. لگي نہ ڪوئي پاپ.١- ست چت آنند نِج کو جانو، اؤر ڀاو من ۾ نا آنو. مارو سَنشيہ ساپ.٢- آپ بنا نهين ڪوئي ڀاسي، تيري سي هي سڀ پرڪاسي. هئہ سڀ توَ پرتاپ.٣- اپنا آپ لَکو گروُ دواري، ڪهي ٽيئون سڀ

ٻيد نواري. جِپلي سوهم جاپ.۴-

-اوم ست نام ساکي-راڳ حسيني ٻجن-۱-

ساڌو اَديت روُپ همارا. کيا کهوُن کڇ کهت بني نهين، اننت روُپ اپارا -ٽيک- نا مئن تن من اِندريہ پرانا، نا مئن چت اهنکارا. وِشوَ نہ تيجس پراگيہ نہ کارڻ، سوکشم ٿوُل اَکارا.۱- وِرات نہ هِرڻيہ‌گرڀ اَوياکِرت، ايش نهين اوتارا. نِرگُڻ سگُڻ نہ ست-است هئہ، تِمِر نهين اُجيارا.۲- کهي ٽيئون نهين آدِ انت مَڌِيہ، نهين دِرشيہ سنسارا. ست چت آنند انيَو روُپا، سَروَ دوَند تي نيارا.۳- راڳ حسيني ٻجن-۲- ساڌو ستگر شبد سُنايا. پرم ٻتارت ارٿ اُسيکا ٻن ٻن کر سمجهايا -ٽيک- ست کرمون کي شکشا ديکي سَکلي پاپ مِٽايا. ٻوُت برابر چنچل مَن کو هري موُرت ٺهرايا.۱- اهنتا ممتا چت کي ميٽي، اَجپا جاپ جپايا. ست است کا دي وِيچارا سنشيہ ڀرم ڀلايا.۲- برهم گيان کا کر پرکاشا ديهہ اَڌياس نَسايا. انتر باهر وياپک پريوُ پِرکٽ کر دِکلايا.۳- کهي ٽيئون گروُ کرپا کرکي، اپنا آپ لکايا. جنم مرڻ کا بنڌن کاٽي جيوَن مکت بنايا.۴- ساڌو ائسا روُپ همارا، جاگرت سُوَپن سُشوپت کا جو ساکي سرجٽهارا -ٽيک- ڌولا ڀِيلا ناهِين نِيلا لال نهين هئہ کارا. رنگ روُپ نهين ڌوُپ نہ ڇايا نا کو انگ اَکارا.۱- چار ويد ٿِهن جانت

راڳ حسيني

ناهين نا پُن پُراڻ اُنارا. يوگي پنڊت پار نہ پاوت هئہ سو اُگم اُپارا.٢- اوُنچ
نيچ نهين چوٽا موٽا هلڪا ناهين ڀارا. ڀيش پنت نهين ورڻ نہ ذاتي تين گڻون سي نيارا.٣-
ڪهتا ٽيئون اُج اُوناشي نرگڻ نرهنڪارا. چِينتي ڱنچر ماهِن وياپڪ ست چت
آنند سارا.٤- راڳ حسيني ڀڄن-٣- ميري من رام سُمر اوناشي. جانڪي سُمرَت
سڀ دک ناشي ٽوُٽي يَم ڪي ڦاسي -ٽيڪ- رام نام ڪو سنتن سُمري پائي آنند راشي.
جنم مرن ڪا ڦيرا ميٽي امر ديش ڀئي واسي.١- رام نام ڪا سُمرڻ ڪر ٻهُ جڳ
تي ڀئي اُداسي. گوپيچند ڀرٿري پِيپا بن گئي بن ڪي واسي.٢- رام نام ڪي سُمرن
سي هي پاپ پُنج هو ناشي. ڪهي ٽيئون هري ڪي سُمرڻ بن ٖيَمپُر هووي هاسي.٣- راڳ حسيني
ڀڄن-٥-پريوُجي ميلهُہ سنت سچاري. جانڪي سنگت ڀَو ساگر سي پل م پار اُڪاري -ٽيڪ-
جانڪا درسن پرسن هرسن من ڪي تپت نواري. جانڪي واڻي امرت ڪاڙِي سنسا ڀرم سنگهاري.١-
جانڪي ڪهني ٻهني رَهني سيڪي ڪاج سنواري. جانڪا گيان اگيان نَساوي پاپ سَروَ
پرهاري.٢- انتر باهر پرم پويِتر جو هري نام اُچاري. گيان ڌيان گڻ يڪتي ديڪي
سڀ جيوون ڪو تاري.٣- ڪر جوڙي ڪر ڪهتا ٽيئون پل پل توهہ پُڪاري. ائسي سنتون ڪا
سنگ مُجهڪو ديجي ستڪرتاري.٤- راڳ حسيني ڀڄن-٦- پريوُجي ڪر ڪرپا جن جاني.
سڀ گڻ سمپن تم هو سوامي مئن هوُن اوَگڻ ڪاني -ٽيڪ- پربل هئہ پريوُ تيري مايا موهي
مُنِور گياني. مئن نربل ڪِس ليکي ماهين اَت هوُن موڍ اگياني.١- ڪيتي تمني داس اُباري

کامي کروڌي ماني. اَوگڻ اُنکا ايک نہ ديکا دينا پد نرباني.٢- آد جگادي تيري چالي ويدن يهي بکاني. اپني جن کو کبھوُن نہ ڇوڙت دين بنڌوُ سکداني.٣- مئن بيکاري يهہ ور مانگوُن داتا ديا نڌاني. کهي ٽيئون هري مُجهکو ديجي پرا ڀکتي پرڌاني.٤-
راگ حسيني ڀجن-٧- اِک هي پريم پريوُ کو پايا. ذات ورڻ کُل کرم نہ ديکا پريم کي هات بکايا -ٽيک- پريم اَٽل جب کيوَٽ کينا رام ديک مُسکايا. جن چرڻون کو يوگي چاهت سي نِج چرڻ ڌُلايا.١- پريم ڀيلني کا جب ديکا رگهوَر تب گهر آيا. پريم جٽايوُ کا لُک هري ني اپني ڌام پٺايا.٢- پريم ديک سُگريوَ کا هري ني اَپنا مِتر بنايا. پريم ڀوَن سُت ائسا کينا رگهپٽ کنٺ لگايا.٣- پريم وِڀيشڻ کا جب ديکا تب هري رِاج دِلايا. کهي ٽيئون يهہ پريم هري کا ڀاگ بڙي کِس پايا.٤-
راگ حسيني ڀجن-٨- پريوُ ني اپني کرپا ڌاري. آد ڄُگان ڄُگ نِج ڀکتون کي آکر دوُک نواري -ٽيک- نامديو هِت گئوُ جِواکر لاج بچائي پياري. سئني سڌني کا دک ميٽي تانکي کاج سنواري.١- ڀکت پرهلاد کا کشٽ نوارا هو نرسنگهہ مُراري. دروپدي کي لاج رکي هري ديکر چِير اَپاري.٢- جاٽ ڌني کا دک هرِ لينا سانول کيت سُڌاري. کبير کا هري شان بڙهايا کولي اکنڊ ڀنڊاري.٣- کهتا ٽيئون شروَن ديکي سُنيئي سنت اُداري. جو يَهہ ساکِي ساچي هئہ تو آئينگي مم دواري.٤- راگ حسيني ڀجن-٩- پريوُجي تجهہ بن اؤر نہ ميرا. دين ديال سدا کرپالا موهِہ آسرا تيرا -ٽيک- مات پتا جِيون

تُم پرتيپالڪ نِشدن سانجهہ سويرا. مئن هوُن شرڻ تمهاري سوامي جان آپنا چيرا.١. مئن اگياني ڪڇ نهين جانت پڙا آپڪي ڏيرا. ڪرپا ڪر موهہِ گيان سُناڪي ميٽ اگيان انڌيرا.٢. ڪهي ٽيئون مئن وِنيہ ڪرت هوُن سُنلي ميري ٽيرا. ائسي ديا داس پر ڪيجي مِٽ جاوي جَم ڦيرا.٣. راڳ حسيني ڀجن-١٠- ميري من هري ڪا ڏرو ڌيانا، هري چرڻون ڪا ڌيان ڌري تُم پائو سوُک مهانا -ٽيڪ- شڀ ڪرمون سي پريت لڳاڪي پاپ سي چيت هٽانا. سَروَ ڪامنا ڇوڙ جڳت ڪي نشڪامي بن جانا.١. آٺ پهر هري نام اچاري من ڪا موهہ مِٽانا. ساڌ سنگت ڪي سيوا ڪرڪي چار پدارٿ پانا.٢. هري شُمرن ۾ سُرت لڳاڪي من ڪو اُچل بنانا. ڪهتا ٽيئون ڪاٽ چوُراسي پائو پد نربانا.٣. راڳ حسيني ڀجن-١١- ساڌو سو هئہ رام همارا. سڀ گهٽ اَنتر ڪيل رها جو سڀ سي رهت نيارا. -ٽيڪ- اَستِ ڀاتِ جو پريہ سُوروُپا نام روُپ آڌارا. ست چت آنند اَکنڊ اَنادي انيٽو روُپ اَپارا.١. آنا جانا جسمين ناهين جنم نہ مرن وِڪارا. اَسنگ اَليپا رنگ نہ ريکا نا ڪو اَنگ اَڪارا.٢. برهما وشڻوُ آدِڪ ديوا جانڪو ڪرت جُهارا. جسڪي مهما مُنِور گاڪي پاوت ڪبهوُن نہ پارا.٣. جانڪي جوتي نِشدِن جَڳتي اَتِشَيہ ڪر اُجيارا. ڪهي ٽيئون جسڪي پرڪاشي پرڪاشت سنسارا.٤. راڳ حسيني ڀجن-١٢- ساڌو اِس وِڌ پوُجا ڪيجي. اوُٺت بئٺت سووت جاڳت ستگروُ شبد پڙهيجي -ٽيڪ- ديا سَروَ پر ڪر ڀنڌاري وِير ڌرم نهرائو. سُرتان جوڳن ڪو جاڳائي انيٽو ديپ جڳائو.١-

راگ حسيني

اِستت کرکي اَج وشواسا آتم درشن کريئي. برهم وِچاري کرو اَچاري ڏيان اسيکا ڏريئي.٢- نؤراتا نؤ دواري جاگي کولو دسم دوارا. ديوي آتم شکتي کا تم کرلي تهن ديدارا.٣- کهي ٽيئون اِس وِڌ پوُجا سي ديوي پرسن هووي، مُکتي يَکتي شَکتي ديکي جنم مرن دک کووي.٤- راگ حسيني پجن-١٣- ستگر مُجهکو پيد بتائو. مئن مورک کڇ جانت ناهين پِن پِن کر سمجهائو -ٽيک- مئن هوُن کؤن کهان سي آيا هوگا ڦِر ڪهن جانا. کِسني موهِ بنايا جگ ۾ ستگر دي يهه گيانا.١- کؤن جنمتا کؤن مَرَت هئہ کو سک دک کو پاتا. کال کِسي کو کهتي هئن جو تين لوک کو کاتا.٢- جيوَ کؤن هئہ برهم کؤن هئہ جگت روُپ کيا لَهيئي. کئسي بَنِيا کِسني بنايا کرپا کر يهه کهيئي.٣- کؤن روُپ هئہ من کا جسني سارا جگ پرمايا. کهي ٽيئون يهه شنکا ميٽو شرڻ تمهاري آيا.٤- راگ حسيني پجن-١٤- ميري من چوڙ مَلِن اپيمانا. سنت گرنت سپ پُران پکاري سُنيئي دي نِڄ کانا -ٽيک- پران پياري ساٿي چل گئي تم ڀي چلني هارا. دو دِن کي هئن رهني والي جيوَ سَکل سنسارا.١- جبهين جگ ۾ جنم ليئا تم سات نهين کڇ لائي. ڌن پريوار کو بهٽ بڑهايا انت کام نهين آئي.٢- کهي ٽيئون اب کر ويچارا ستگر شرڻي جائو. ليکر تانسي آتم گيانا پرم مُکتي کو پائو.٣- راگ حسيني پجن.١٥- ميري من رام سُمر سکدائي. جانکي سُمري وِگهن وِناشي دوُک درد سپ جائي -ٽيک- رام جپت نِت شنکر من ۾، کاشي مُکت کراوت کِن ۾.

گٽپت پوُڄيہ ڀيو ديون ہر، سنڪادِڪ گَتِ پائي.١- والميڪ جپ نام نرنتر، پائي سروَگِيّتا اُر انتر. رام جپت شُڪ ڀيو سُوَتنتر، پريڪِشت ڪٿا سُنائي.٢- رام نام جپ لايہ سماڌي، ڀڪت پرهلاد ڀيو آهلادي. اَٽل ڌُروَ ني پدوي لاڌي، گَج جپ وِپت مِٽائي.٣- ڪهٽا ٽيئون پرت هنوُمانا، نام جپي وَش ڪيئا ڀگوانا. ڀئي وڀيشڻ ڀوُپ سُڄانا، رام سي جب رَتِ لائي.٤- راگ حسيني ڀڄن-١٦- ڪرلي پريم پريو سي پيارا. ڇوڙ اناتم تن ڪي پريتي هويہ جگت سي نيارا -ٽيڪ- گياني ڌياني مُنيڄن ساري، پايہ ديهہ ڦِر انت سِڌاري. ڪال مها رِپوُ سَروَ سنگهاري، تانتي جپ ڪرتارا.١- پانچ تتوَ ڪا پنڃرا ناشي، تامين آتم هئہ اوناشي. جوُني تن سي هويہ اُداسي، سُمرو سِرجٽهارا.٢- ماروُٿل جل سُوپن سمانا، شيِت ڪوٽ سم جان جَهانا. تانڪو تَجڪر ڀڄ ڀگوانا، پائو موڪش دوارا.٣- ڪهي ٽيئون تم اَڀهين جاگو، جوُني جگ ڪا موهہ تياگو. اهنِش هري سُمرڻ ہر لاگو، گروُ ڪا لي آڌارا.٤- راگ حسيني ڀڄن-١٧- ستگروُ ڪاٽو يم ڪي ڦاسي. اپني ڪرپا مُجهہ پر ڪيڄي، ديڄي پد اوناشي -ٽيڪ-مئن هوُن پاپي پاپ هرو گروُ، تم هو تيرت ڪاشي.١- ديا ڪري نِج نام سُنائو، سَروَ سُکون ڪي راشي.٢- بهت جنم ڪا بڇڙا هوُن مئن، هري ملني ڪا پياسي.٣- ڪهي ٽيئون هري موهِ مِلائو، امراپور ڪا واسي.٤- راگ حسيني ڀڄن-١٨- ساڌو ڇُپ ڪا يهہ چِمڪارا. ڪيا ڪهوُن ڪڇ ڪهہ نہ سڪت هوُن، اديت هئہ اِسرارا -ٽيڪ- ڌرني ڇپ هئہ گَگَنا

چُپ هئہ، چُپ هئہ ساگر پارا. پَوَنا پاوڪ سوُريہ چپ هئہ، چپ هئہ چندر تارا.١- برهما چپ هئہ شنڪر چپ هئہ، چپ هئہ هري اوتارا. آگم چپ هئہ نِگما چپ هئہ، چپ هئہ پُراڻ اَتارا.٢- انتر چپ هئہ باهر چپ هئہ، چپ هئہ جگ جنسارا. پهلي چپ هئہ پيڇي چپ هئہ، چپ هئہ سڪل پسارا.٣- تم يي چپ هئہ هم يي چپ هئہ، چپ هئہ سِرجنهارا. ڪهتا ٽيئون چپ ۾ چپ هو، چپ ڪا ديک نظارا.٤-

-اوم ست نام ساکي- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١-

جب آيہ وَبا اِن تن لاڳي، تب ديڪا لوڪن وئراڳي -ٽيڪ- ساون چينٽي ڀَنک جب آوي، اپني ڪو تب پتنگ کهاوي. ديک اڳن ڪو ڊر ڀاڳي.١- مانسَرووَر بَگلا جاوي، ديک هنس ڪو ڌيان لڳاوي. مڇلي ۾ من هئہ راڳي.٢- يوگ وشيہ ۾ من پرمائي، مايا مَد ۾ گيان گنوائي. هري ڪو سُمرت نهين جاڳي.٣- موُڍ مَرَن سي دم دم ڊرتي، سنت امر يئي هري سُمرتي. ڪهي ٽيئون وي بڙڀاڳي.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٢- يهہ تن تيرا هوسي خاڪ مسانا، لهر ساگر جِيون آنا جانا -ٽيڪ- بيهڄ ڌَنُش جِيون مِرگ جَل مايا، ترُوَر بادل ڌوُمر ڇايا. اِستيشن پر پَل گهڙي نِڪانا.١- کيل مداري جيون سنسارا، آدِتيہ اولا اُڙهئن پارا. پور نَکَتَ پَتي بوُند نہ ٺانا.٢- مات پتا سُت بندوُ لڳائي، سات چلي نا ڌن اِک پائي. سوُکي وِرکش جيون پنڇي اُڙانا.٣- پاپي جگ ۾ پاپ

ڪماوي، جاڪر نرڪين دک ڪو پاوي. تانتي ڀوُل نہ پاپ ڪمانا.۴- ڌرمي پٽيہ ڪر سُوَرڳي
جاوي، ڳياني شڌ سُوروُپ سماوي. ڦير نہ هووي اسڪا آنا .۵- ڪهي ٽيئون توڙي ٽِينون پڙدا،
ڳروُ ڀڪتي ڪا ڪرلي سؤدا. تن من ڌن ڪا تَج اَپيمانا.٦- راڳ ڪوهياري ڀجن-٣-
پريم ني مُجهڪو بانڌ ليئا هئہ، برهہ ڪيري بند ڪاني، مَڌِ مئٽاني -ٽيڪ- جئسي پتنڱ ديپ
اَنُراڳي، نِرتي ٽِيون ڳروُ مؤرت لاڳي. ڳروُ ڪو ڳوبند جاني، ڌري ڌياني.١- سُنڪي ناد
ڪُرنڱ تن ڀوُلا، تئسي شبد سُرت مِل جهوُلا. مِلا هري سک ماني، امرت پاني.٢- هنس
اَنل جِم سار سُڄاڳي، تئسي وِرتي وويڪهِن راڳي. لال پايا تن ڇاني. رها سُڪاني.٣-
ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ پڪاري، اوُڳا سَهِسر ڀانُ اُجاري. پايا پد نرباني، برهم ڳياني.۴-
راڳ ڪوهياري ڀجن-۴- ڦِت ڀِڳڙي جُت جاما پاڪر، پاپ سَروَ مئن ڌويا، سک ڳهر سويا.
-ٽيڪ- لوڪ نِندا ڪي ناو بنائي، بدنيڪي ڪا ڀار چڙهائي. پار دوَند سي هويا، سک ڳهر
سويا.١- پائہ ڳِلا ڪا ڳَل ۾ ڳهانڳها، ڇوڙا لوڪون ڪا آسانڳا. هري آرامي هويا،
سک ڳهر سويا.٢- ڪِلپت ڪي مئن بانڌي ڌوتي، مِهني تعاني ڪي ڪر موتي. سندر هار
پرويا، سک ڳهر سويا.٣- ڪهي ٽيئون مئن ڀيا نرالا، خود مستي ڪا پيڪر پيالا. ٽين
لڄا ڪو کويا، سک ڳهر سويا.۴- راڳ ڪوهياري ڀجن-۵- جيون مڪت جڳت ۾ ديڪا،
سنت سڄن سچيارا، پريتم پيارا -ٽيڪ- نِرويري نرموهي ڳياني، نشڌِن بولت
نِرڳن باني. ڪرتي جڳ اُپڪارا، پرم اُدارا.١- دل ڪي دُرمت دوُر هٽائي، سڀ جيوون

ڪو پريم پلاتي. برسائي امرت ڌارا، ڪر ڳجڪارا.٢- شانت سَرووَر شانتي بڙهاتي، تاپون ڪي سڀ تپت مِٽاتي. ديتي ڀجن پندارا، اکنڊ اپارا.٣- ڪهي ٽيئون رهه آنند گهن هر، نرييه وِچرت تِين ڀون هر. راڳ دويش سي نيارا، سدا بهارا.٤- راڳ ڪوهياري ڀجن-٦- ستگر ميرا سَروَ وياپڪ، ست چت آنند سارا، هئه ڪرتارا -ٽيڪ- سڀ رنگون هر سوئي رنگي، روُپ رنگ تي نيارا، هئه نِرڌارا.١- نرگڻ سي سو سرگڻ بَنڪي، ڪرت جگت جئڪارا، ڌر اوتارا.٢- ڪهتا ٽيئون تين لوڪ هر، ڪيلي ڪيل اپارا، عجب نظارا.٣- راڳ ڪوهياري ڀجن-٧-ستگروُ اپني ڪرپا ڪرڪي، دينا پُر ڪر پيالا، وحدت والا. -ٽيڪ- هردم خود مستي ڪي اندر، مست پيا متوالا، رهوُن نرالا.١- ڌرمرايه ڪا ليکا چوُڪا، هٽ گيا ڪال ڪرالا، جَم جَنجالا.٢- امر ديش هر واسا ڪيئا، ديڪا دين ديالا، پيا نهالا.٣- ڪهتا ٽيئون گروُ پرسادي، کُليئا انيَو تالا، رها سُکالا.٤- راڳ ڪوهياري ڀجن-٨- ستگر ميرا انترياني پوُرن پراپڪاري، نِت اوتاري -ٽيڪ- پاپ تاپ هر پانچ ڪليشا، من ڪي ممتا ماري، دُرمت ٽاري.١- انيَو جوت جڳائي اُر هر، اوديا رئن نواري، ڪر اُجياري.٢- يوگ ايياس ڪي يُکتي ديکي، ڪولي شُشمن ناڙي، پئي سُڌ ساري.٣- ڪهي ٽيئون گروُ گيان بَتايا، پايا پد نرڌاري، آت سکڪاري.٤- راڳ ڪوهياري ڀجن-٩- ڪِتني پيش ڌري تن اوُپر، گروُ بن پتڪا ڪاوي، مکت نه پاوي -ٽيڪ- سِر پر جٽا گلي هر مالا، انگ پڀوُت رماوي،

مُڪت نہ پاوي.١- سيلِهِي پَهري سِنگِي بجاوي، در در الک جگاوي، مُڪت نہ پاوي.٢- ڪالا
پيلا گيروُ وستر، پهري موُنڊ مُنڊاوي، مُڪت نہ پاوي.٣- ڪهي ٽيئون گروُ گيان بنا نر، مانش
جنم گنواوي، مُڪت نہ پاوي.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٠- سهسين ساز بَجئہ گهٽ ڀيتر،
مَڏر مڏر جَهنڪارا، سُنلي پيارا -ٽيڪ- گهنڊ گهڙيالا نرسنهہ ڀيري، باجت ناد
نغارا، سُنلي پيارا.١- تَبَل سارنگي سُرندا باجي، چَنگ اُپنگ چؤتارا، سُنلي پيارا.٢-
بين سُريلي بيحد باجي، انحد ڪا ڏُنڪارا، سُنلي پيارا.٣- ڪهي ٽيئون لي گروُ
سي يُڪتي، ساز سُريلي سارا، سُنلي پيارا.۴-راڳ ڪوهياري ڀڄن-١١- آتم چنتن
نِشدِن ڪرلي، گروُ ڪي چرن ڌيائو، شانتي پائو -ٽيڪ- ڪام ڪروڌ لوڀ اهنڪارا، ممتا
موهہ مٽائو، شانتي پائو.١- پانچون اندريہ پانچ وِشيہ سي، سم دم ساڌِ هٽائو،
شانتي پائو.٢- من ڪو مار دِرڍِ ڪر آسن، اِت اُت ناهِن ڊُلائو، شانتي پائو.٣-
ڪهتا ٽيئون گگن منڊل ۾، اپني سُرت سمائو، شانتي پائو.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٢-
ست چت آنند سَروَ وياپڪ، ساکي سِرجٹهارا، توُن هئہ پيارا -ٽيڪ- اَجر
اَڊول اگم اوناشي، نام روُپ تي نيارا، توُن هئہ پيارا.١- اَسنگ اَروپ اَنوُپ اَنادي،
آتم اکنڊ اَپارا، توُن هئہ پيارا.٢- ڪهتا ٽيئون تين لوڪ ڪا، اَڌِشٺان آڌارا،
توُن هئہ پيارا.٣- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٣- ڪارج ماتر ڪام ڪرو تم، من سي لوڀ
هٽائو، آنند پائو -ٽيڪ- نيم پريم سي ستسنگ جاڪر، سنتن سيوَ ڪمائو، آنند

پائو.١-ياو يڪت ڪو هرديہ ڏاري، گوبند ڪي گن گائو، آنند پائو.٢- پانچون اِندِريہ وَش ۾ ڪرڪي، پانچ ڪليش نسائو، آنند پائو.٣- ڪهي ٽيئون گرو گيان پائڪي، آواگمن مٽائو، آنند پائو.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٤- آج هماري ڀاڳ جڳي هئن، ستگرو گهر ۾ آيا، درشن پايا -ٽيڪ- ڦوُلي باغ چمن ڦلواڙي، گگن منڊل هوئي گلزاري. بِرهہ بسنتي لايا.١- جڳمڳ جوت برهم ڪي جاڳي، پانچ سَکي اب ناچن لاڳي. مِل ڪر منگل گايا.٢- ڪرپا ڪر گرو درشن ڊِنا، گهٽ هي ۾ سڀ تيرٿ ڪينا. سگلي پاپ مٽايا.٣- ڪهي ٽيئون سڀ سنسا ڀاڳا، آتم رنگ اَلستي لاڳا. لال امر ڀئي ڪايا.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٥- بازيگر اِڪ بازي پائي، عجب رڪا اِسرارا، ٻَل بلهارا -ٽيڪ- پڙدي اندر رنگ رچايا، ٻمڀ وِڻ مردنگ تال بجايا. ڪيلي ڪيل اَپارا.١- پرڪٽ نانا ڪيل ڊِکاوي، ڪيلن والا نظر نہ آوي. اَچرج هئہ يهہ ڀارا.٢- جس پر گرو ڪرپا هووي، ٽيئون سو بازيگر جووي. بازي سي هو نيارا.٣- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٦- موهن ميري گهر ۾ آئي، مرلي مڌُر بجائي، راس رچائي -ٽيڪ- سڀ سَکيئون ۾ شوڀا ڏاري، اوُگيا ڀانُ گئي انڌاري. مِل ڪر منگل گائي.١- سهسين ساز بجن سُر منڊل، انيٽو اڪيئان گيان ڪي ڪنڊل. انهد ناد بجائي.٢- سرگڻ ۾ جو نرگڻ نِرڪا، روُپ ۾ روُپ اروُپ سو پَرڪا. پَرڪي آپ لَکائي.٣- ڪر جوڙي ڪر ڪهتا ٽيئون، اندر اوئم باهر سوهم. ساڪي ٻن سک پائي.٤-

راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٧- آج ميري گهر سنت پڌاري ٻلبَل مئن ٻلهارا، پريتم پيارا. -ٽيڪ- دو ڪر جوڙ ڪروُن پرڻاما، تن من ڀيٽ ڌري ڌن ڌاما. وارؤن سڀ پريوارا.١- ڦوُلون ڪي مئن سيج ٻڇائي، تان پر سنتون ڪو ٻئٺائي. پائوُن موتِن هارا.٢- شرڌا سي مئن سيوا ڪرڪي، تِنسون ليوا ديوا ڪرڪي. پائوُن پڪتي پنڌارا.٣- ڪهي ٽيئون ڌن ڀاڳ هماري، آئي هم گهر سنت سچاري. ساکي سرجٹهارا.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٨- ستگر مِليا پڙدا کُليا انڳ ڦُليا سارا، پريتم پيارا -ٽيڪ- شروَن سُنتي سار شبد ڪو، اُلٽ نئن نِرکت گروُ پد ڪو. ناسِڪ نام اُچارا.١- رسنا بولت هري ڪي باني، سُن سُن سُرتان شبد سماني. پايا انند اَپارا.٢- چت چيتن ۾ نِشدِن لاگا، مَنوا موهه نيند سي جاگا. ٻڌ ويدانت وِچارا.٣- ڪهي ٽيئون اَهم برهماسمي، پيد پرم پيا سڀ پسمي. جيو برهم نرڌارا.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-١٩- اڪنڌ آرتي گروُ ڪي ڪيجي جانتي ستگروُ ريجهي، پوَ دک ڇيجي -ٽيڪ- ترتا تال ديپ ڪر گيانا، وِرتي باتي گهرت وِگيانا. ڌوُپ ڌيان کا ديجي.١- اوِديا اگربتي ڪو جلائي، ساچ ڪنگوُ چِت چندن چڙهائي. ڪپٽ ڪپوُر جَلِيجي.٢- سوهم شَنک ٽُري نِهچ باني، هري نام نَرسنگهه نشاني. اَنهد گهنڊ بجيجي.٣- شرڌا ڪيسر شڀ گڻ سُمنا، چانول سَم دَم ڪي تُم ڪرنا. چنتن چنوَر جُهليجي.٤- ڪهي ٽيئون سِر دکشٹا ڌرڪي، ايهه آرتي نِتهين ڪرڪي. هري رس امرت پيجي.٥- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٢٠- در در ڦِرتا

ڪاهِن ديوانا، انتر هئہ اِسرارا، ڪر ديدارا -ٽيڪ- انتر سُوريہ انتر چندا، انتر لاکون تارا.١- انتر اَٿ سٺ تيرٿ ساري، انتر هري ڪا دوارا.٢- انتر باجا بين سِتارا، انتر هئہ چؤتارا.٣- انتر برهما وشٽوُ مهيشا، انتر هئہ اونڪارا.۴- ڪهتا ٽيئون سِر ڪو سوجهو، سِر ۾ سرجٽهارا.۵- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٢١- ڏن ڏن جنم اُسيڪا جڳ ۾، جو نِت ڀڪتي ڪماوي، هري گن گاوي -ٽيڪ- شرڌا ڌار چلي ستسنگ ۾، سنت چرن سِر ناوي.١- سنتون ڪي اَت سيوا ڪرڪي، من ڪا مان مِٽاوي.٢- سنتون ڪي نِت باني سُن ڪي، هرديہ ماهِن هنڌاوي.٣- ڪهتا ٽيئون سنت شرن ۾، پرمانند ڪو پاوي.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٢٢-ديهہ مندر ۾ ديو براجي، ساڪي سِرجٽهارا، ست ڪرتارا -ٽيڪ- تين اوَستا تين ديهہ سي، رهتا هئہ نِت نيارا.١- جاگرت سُوَپن سُشوپت ماهين، ڪيلت ڪيل اپارا.٢- روپ ريک ڪڇ رنگ نہ اسڪا، پانچ ڪوش سي پارا.٣- ڪهي ٽيئون مئن گروُ پرسادي ديکا ٽِهن ديدارا.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٢٣- گرُ بن گَتِ مَت گياتِ نہ آوي، گرُ بن هوت نہ گيانا،ويد ٻکانا -ٽيڪ- گرُ بن ڪرم ڌرم نهين ڪِريا، گرُ بن نهين ڪليانا.١- گرُ بن پريم نيم نهين پاوي، گرُ بن نهين سِنمانا.٢- گرُ بن جوگ جُگت نهين جاني، گرُ بن هويہ نہ ڌيانا.٣- گرُ بن ڀيد ڀرم نهين ڀاگي، مِٽي نہ موُل اگيانا.۴- گرُ بن من ڪي مئل نہ جاوي، ڪوٽ ڪري انسانا.۵- گرُ بن اپنا آپ نہ بوُجهي، پايہ نہ کهوُن ٺِڪانا.٦- ڪهتا ٽيئون گرُ بن هرديہ،

آدي نہ انيَو پانا.٧- راڳ ڪوھياري پچن-٢٤- مئن ڪو ڇوڙ سدا سک پائو، غافل
ڪر نہ گمانا، سمجھہ سِيانا -ٽيڪ- مئن مئن ڪرڪي يوڳي پوُلي، بڙي بڙي وِدوانا.١- مئن مئن
ڪرڪي تپسوي ڳِر گئي، شوُرويرَ بلوانا.٢- مئن مئن ڪرڪي ڪيتي مر گئي، سالِڪ شاھہ
سُلطانا.٣- ڪھي ٽيئون جسني مئن ماري، سوئي سنت سُجانا.٤- راڳ ڪوھياري پچن-٢٥-
سئر ڪرت ھئن ساڌوُ شوُرا، جگ سي رَھہ ڪر نيارا، پريتم پيارا -ٽيڪ- ساري عمر
رھت سئلاني، ڪري نہ ڪنھن چؤبارا.١- خود مستي ۾ مست ڦِري نِت، گيان ڪرت گجڪارا.٢-
آتپ شيت سھاري نِج پر، اَوَران ڪرت اُڌارا.٣- ڪھتا ٽيئون سَروَ ديش ۾،
ڪرھئن پريم پرچارا.٤- راڳ ڪوھياري پچن-٢٦- مانش جنم پوينتر پايا، مانس مڇي
مَت کانا، سمجھہ سِيانا -ٽيڪ- جي جن جگ ۾ مانس اھاري، تي جايہ نرڪ نِدانا.١-
رس ڪي ڪارڻ گھات ڪرت جي، تي نر موُڙھ اجانا.٢- مانس منش ڪا نھين اھارا،
دئتيون ڪا ھئہ کانا.٣- ڪھتا ٽيئون مانس ڪا ڪنڊن، ڪرتي ويد پُرانا.٤- راڳ ڪوھياري
پچن-٢٧- انترمُک ھو پائي جھاتي، آپ ڪيئا اِسباتي، گئي پرانتي -ٽيڪ- پيئا
پيالا وحدت والا، نشا چڙھا دِن راتي.١- مَگن پيا اب مَنوا ميرا، بِرَھہ لائي
برساتي.٢- سڀ گھٽ صاحب ساکي ديکا، وِرتي تان رنگ راتي.٣- ڪھي ٽيئون گروُ گيان
بتايا، پائي ھرديہ شانتي.٤- راڳ ڪوھياري پچن-٢٨- ھاٿ جوڙ گروُديو ڪو
ڪيجي، بارمبار جُھارا، پريتم پيارا -ٽيڪ- گروُ ڪو پينٽ ڌري تن من ڌن، جائو بَل بلھارا.١-

هو نِشڪام ڪرو گرُوُ سيوا، من ڪا تج اهنڪارا.٢- گرُوُ ڪا نام جپي نِشواس، پائو شانتي پِنڊارا.٣- ڪهتا ٽيئون گرُوُ ڪي وچني، پائو موکش دوارا.٤- راگ ڪوهياري ڀجن-٢٩- گرُوُ ڪا گيان طوف ڪا گولا. من ڪو مار مُڪاوي،سنت بتاوي. -ٽيڪ- گرُوُ ڪا گيان سِنگهه ڪي سَدرش، سنسا سِيال ڀڳاوي.١- گرُوُ ڪا گيان سوُريہ ڪي نِيائي، اوِديا رئن مِٽاوي.٢- گرُوُ ڪا گيان پَون ڪي سَمسَر، بادل ڀرم اُڙاوي ٣٠- ڪهي ٽيئون گرُوُ گيان اگن سمر، وشيہ وڪار جَلاوي.٤- راگ ڪوهياري ڀجن-٣٠- گرُوُ بن مانش شانتي نہ پاوت، در در ڀٽڪا کاوي، جنم گنواوي -ٽيڪ- جو گرُوُ سي اپديش نہ ليوي، انت سميہ پڇتاوي.١- نِگرُي ڪي گت ڪبهوُن نہ هووي، مر ڪر يم پور جاوي.٢- نِگرُي ڪا اَت نام بُرا هئہ، ڀگوت ڪو نا ڀاوي.٣- ڪهتا ٽيئون نِگرُا ڦِرڦِر، چؤراسي م ڏاوي.٤- راگ ڪوهياري ڀجن-٣١- پوُرب پٽيہ سي مِليا مُجهڪو ، ستگر برهم گياني، آتم ڏياني-ٽيڪ- ڪرپا ساگر آنند آگر، پوُرڻ پرم وگياني.١- برهم نيشٽي برهم شروتري، بولت امرت باني.٢- نِت اَوتاري جَگت اُڌاري، نرويري نرماني.٣- ڪهي ٽيئون گرُوُ شِو سُوروُپا، اَپيہ دان ڪا داني.٤- راگ ڪوهياري ڀجن-٣٢- ڀَوساگر سي پار اُتارو، مئن هوُن شرڻ تمهاري، گرُوُ اوتاري -ٽيڪ- تم هو پاون پَتِت اُڌارن، مئن هوُن پاپي ڀاري.١- تم هو گوبند سڀ گن کاني، مئن اوَگن ڀنڊاري.٢ تم هو داتا دين ديالا، مئن هوُن دين بکاري.٣- ڪهي ٽيئون يهہ وِنيہ سُنيجي، راکو لاج

هماري. راگ ڪوهياري ڀڄن-٣٣- سهسين سانگ بنائي ساڄن، اپني مؤج مچائي، راس رچائي -ٽيڪ- آپ وشڻو شِو برهما بنڪر، نانا ڪيل ڪِلائي.١- آپ بَلي ڀُن باوَن هوڪر، مهما دان بڙهائي.٢- آپ ڪرشڻ ڀُن سَکيئان بنڪر، مرلي مڌر بڄائي.٣- ڪهي ٽيئون هو آپي هريڄن، نِشدِن نِڄ گن گائي.۴- راگ ڪوهياري ڀڄن-٣۴- ستگرُو سي لي يوگ يُڪتي مئن،سهڄ سماڌي لگائي، سُرت سمائي -ٽيڪ- شواس شواس سي سار شبد ڪي، سُمرڻ سي لِنو لائي.١- پيڪر پيالا پريم اگم ڪا، انيَو جوت جگائي.٢- ديش ديال سي آگي چلڪر، امراپوري بسائي.٣- ڪهيٽيئون مئن گرُو ڪرپا سي، جم ڪي چِنت چڪائي.۴- راگ ڪوهياري ڀڄن-٣۵- اپنا آتم رُوپ پڇانو، پنڊ ڪو ڪوچ پيارا، ڪر ويچارا -ٽيڪ- نا تم پانچ ڀُوت ڪا پنڃر، ناهِن پچيس پسارا.١- نا تم اِندريہ انتهڪرڻا، نا هئہ پانچ وڪارا.٢- نا تم جاگرت سُوَپن سُشوپت، نهين تِرگڻ وستارا.٣- ڪهي ٽيئون تم ست چت آنند، نام رُوپ تي نيارا.۴- راگ ڪوهياري ڀڄن-٣٦- ڀيش ڌرن سي مڪتي نہ هووي، ڪهتي سنت سُڄانا، سمجهہ سِيانا -ٽيڪ- جي گت هووي جٽا بڙهاوي، بَٽ پاوي نربانا.١- جي گت هووي مُونڊ مُنڊائي، ڀيڙ پايہ ڀگوانا.٢- جي گت هووي جل ڪي نايي، مينڊڪ پاوي مانا.٣- جي گت هووي راک رماوي، ڪنچر پا ڪليانا.۴- جي گت هووي پاکنڊ ڪِيني، بڪ پاوي سَنمانا.۵- ڪهي ٽيئون نهين گت ڪَرني بن، ويد ڪرت وکيانا.٦- راگ ڪوهياري ڀڄن-٣٧-

جنم جنم ڪي پاڳ جڳي هئن، سنت مِلي سُڪاري، جائوُن بلهاري -ٽيڪ- پر هِت ڪارن ڏر اوتارا، سڀ جيوون ڪا ڪرت سُڌارا، آئي پر اُپڪاري.١- برهم گيان ڪا ڪر پرڪاشا، پانچ پرم ڪا ڪرڪي ناشا، ڪاٽت جم ڪي جاري.٢- دک پنچن سک ديوَن هاري، جنم جنم ڪي پاپ نِواري، تارت ڀوَ جل پاري.٣- ڪهي ٽيئون اَت ڪرپا ڌاري، آج ميري گهر سنت پڌاري، پوُرن پرش آداري.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٣٨-سُنلي ستگر عرض همارا، ڪِس وِڌ ميرا هو نِستارا -ٽيڪ- شرڌا سي گر منتر سُمرو، ڀاري ڀوَ ساگر سي اُڌرو. گروُ بن جانو جنم اَسارا.١- ستگر مايا چلن نہ ديتي ، ڪنتڪ ڀاري هري مَگ ڪيتي. ڪِس وِڌ ديکون هري دربارا.٢- اوچل هري ڪي يڪتي ڪيجي، اوُر طرف نا درشتي ديجي. اِس وِڌ هووي هري ديدارا.٣- ڪهي ٽيئون گر ڪهيئي ڀُڪتي، ڪئسي پراپت هو هري يڪتي. يکتي مِلي ستسنگ منجهارا.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٣٩- انتر ڪي جانت ڀگوانا، باهر ڪي نا ديکت بانا -ٽيڪ- گيڍ جٽايوُ اَرُ سنپاتي، روپ وديا نهين پنچي ذاتي. ديني گت تِهن باپ سمانا.١-ڀالوُ بانر راوڻ ڀائي، اَڌم ديهہ نهين ڪڇ نڪرائي. تان نِج منتري ڪين پرڌانا.٢- ڪول جاٽ پُن ڀيل ڪِراتي، ڪرم نہ شڀ ڪو نيچ ڪهاتي. ڀائي سم تانڪو سنمانا.٣- ڪهي ٽيئون هري من ڪو ديکي، تن ڪي روپ رنگ نا پيکي. نشچيہ ڪر يهہ جان سُجانا.٤- راڳ ڪوهياري ڀڄن-٤٠- اپنا چاهو جي ڪليانا، صاحب در تم ڪر شُڪرانا -ٽيڪ- قسم قسم ڪي وستر

نويني،اوڙهن هِت هري تمڪو ديني. نگن ڦِري پشوُ پنڇي نانا.١- رهِني ڪارڻ هري
ني سندر، ديني تمڪو محلا مندر. اۏر جوُن گِر جَل ڦَل ڦانا.٢- شَتَرَس نانا
يانت آهاري، ديني تمڪو ست ڪرتاري. اۏر جوُنِ تِرڻ ڦَل مَل ڪانا.٣- اَنَتِي
ڪرني هِت ٻُڌ شڪتي، ڪهي ٽيئون دي هري توهه يڪتي. اۏر جون نهين يڪتي گيانا.٤-
راڳ ڪوهياري ڀڄن-٤١- پريم پريوُ سي ڪرلي پياري، ڇوڙ جڳت ڪي ڦرني ساڙي -ٽيڪ-
پريم پريوُ سي شبري ڪينا، رگهوُور تانڪو درشن دينا. سَروَ رشين ڪي ڇوڙ دواري.١- پريم
پريوُ سي وِدر لگايا، شاڪ اَلوڻا تانڪا کايا. راجا ڪي تج يوڳ اپاري.٢-پريم پريوُ
سي پيپي لايا، هري درشن هِت آپ ڏٻايا. دوارڪا ديکي جَلڌِ منجهاري.٣- ڪهي ٽيئون
هري پريم سُهاوي، پريم ڪري سو هري ڪو پاوي. ويد گرنٿ يون سنت اُچاري.٤- راڳ ڪوهياري
ڀڄن.٤٢- ڪرلي هري ڪا ڀڄن سُڄانا، ڀڄن بنا نهين هو ڪليانا -ٽيڪ- تِين
لوڪ ڪا هوڪي راجا، پاوين يوڳي راڄ سماجا. ڀڄن بنا پايه نرڪ نِدانا.١- دِيرگهه
آيوُ اروڳي ڪايا، پاوين هو من وانڇت مايا. ڀڄن بنا دک پايه مهانا.٢- پاوين
منتر تنتر ساڌي، رِڌ سِڌ پاوي ديوَ آراڌي. ڀڄن بنا پايه جوني نانا.٣-
ڪهي ٽيئون مِل سنتن سنڳا، ڀڄن ڪرو تم هويه نِسنڳا. جانتي پائو پد نِربانا.٤-
راڳ ڪوهياري ڀڄن-٤٣- ديکا جڳ ۾ سنت اُداري، سار گِراهي ست وِيچاري -ٽيڪ-
سڇ هي ديوي سڇ هي ليوي، سڇ هي ديکي سڇ هي سيوي. سم دم آدِڪ شَٽ گُڻ ڌاري.١

اپني سِر پر دوُک سهارهِن، سڀ جيوون ڪي ڪشٽ نِوارهِن. سوارٿ بن سي پر اُپڪاري.٢- اٿ ڪرپالوُ ڪرپا ڪرهئن، جنم مرن دک ڪو وي هرهئن. مات پتا تي اَت هِتڪاري.٣- ڪهي ٽيئون سي برهم گياني، رهتي آتم انتر ڌياني. جائوُن تِن پر مئن بلهاري.۴-
راڳ ڪوهياري ڀڄن-۴۴- سُن جگياسوُ وچن همارا، جانڪو ڪوجت سو توُن پيارا -ٽيڪ- ڪاهي تيرٿ ڪرني جاتي، پاپ هرن هِت غوطا کاتي. توُن هئہ تيرٿ روپ اَپارا.١-ڪاهي پيٽٽ اؤر شِوالا، ديهہ تمهاري هئہ شِوشالا. توُن هئہ شنڪر ديوَ اُدارا.٢- ڪاهي جاڪر ورنداون ۾، من موهن ڪوجت مندرن ۾. توُن هئہ راس رچاوَنهارا.٣- ڪهي ٽيئون چت ٽِر ڪر ليجي، تَتڪِشڻ اپنا درشن ڪيجي. چوُٽي سيهين پيد وڪارا.۴- راڳ ڪوهياري
ڀڄن-۴۵- هري ڪا ڀڄن ڪر پائي، هري بن تيرا ڪوُن سهائي -ٽيڪ- جبهين جم آ چوٽ چلاوي، مات پتا تب ناهِن ڇڙاوي. ڪام نہ آوي لَڙڪا لُگائي.١- يهہ دنيا هئہ خاڪ ڪي ڍيري، انتڪال نا هووي تيري . ڪيون تم اِسَسي پريت لُگائي.٢- منش جنم درلڀ جگ جانو، چؤراسي سي اوُنچا مانو. سُمرو اِس ۾ هري سُکدائي.٣- ڪهي ٽيئون تم سمجهہ پيارا، ڀڄن بنا نهين هويہ اڌارا. ويد پُران يهہ ساک سُنائي.۴- راڳ ڪوهياري
ڀڄن-۴٦- هي شرتي توُن، هي وِرتي توُن، چَليئي آدي ڏام ڪو -ٽيڪ- ستگر ڪا ستسنگ ڪر، نِتيہ پرتي توُن، هي وِرتي توُن.١- ستگر ڪي سُوَروپ ۾، جوڙ نِرتي توُن، هي وِرتي توُن.٢- سُمرن آدي نام ڪي، ڪر ڪِرتي توُن، هي وِرتي توُن.٣- ڪهي ٽيئون نِج گيان ڪي، ڏار ڌِرتي توُن،

هي وِرتي توُن.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-۴۷- پورب ڪا پٽيہ جبهين ڦليا، ستگر مِلا
گياني، انتر ڌياني -ٽيڪ- ڪرپا ساگر دين ديالوُ، سَروَ گٽون ڪي ڪاني.۱- پر اُپڪاري
پر دکهاري، اَپيہ دان ڪي داني.۲- برهم نيشٽي برهم شروتري، بولت برهم ڪي باني.۳-
ڪهي ٽيئون هئن برهم سُوَروپا، نشڪامي نرماني.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-۴۸- من اوُپر
وشواس نہ ڪرنا، دم دم تان پر درشٽي ڌرنا -ٽيڪ- ايڪ شواس هو آيوُ ڀَديپي، من
سي ڀَيتا راڪو تديپي. يڪت مال ڪا پرسنگ پڙهنا.۱- بوُڙهاپن هو تن ڦِن روگي، ڪتا
سُنو بَن تپسي يوگي. تو ڀِي من ڪي ساک نہ ڀرنا.۲- ارڌ گگن ۾ ڌيان لگائو،
ويد شاستر ڦِن پڙهو پڙهائو. تو ڀِي من ڪي ڇَل سي ڊرنا.۳- من جيِتن ڪي جي توهہ
پياسا،چوڙ جگت ڪي ساري آسا. ڪهي ٽيئون گروُ شرٽي پڙنا.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-۴۹-
دنيا هئہ يهہ عجب ڪهاني، جانت ڪوئي برهم گياني -ٽيڪ- نا ڪڇ اُپجي نا
بِنسيگي، بانجهہ پُتر سم کَهني هوگي. ورتا بلووي مورک پاني.۱- جا گذري سا ڀَئي
ڪهاني، هات نہ آوي ڪڇڪ نشاني. ڪهني ماتر راجا راني.۲- ڌاتِري ني جيون ڪتا سُنائي،
راج پُترون ڪي دل بهلائي. وسشٽ ڪي هئہ ايهہ زباني.۳- تين ڪال ۾ ناش نہ جانڪا،
ڪهي ٽيئون ڪر سُمرڻ تانڪا. ڪلپت جگ ڪو تجلي پراني.۴- راڳ ڪوهياري ڀڄن-۵۰-
ري من ميري روش نہ ڪيجي، هرشِت هوڪر اُتر ديجي -ٽيڪ- ڪو ڪهي ڪئسا، ڪو ڪهي ڪئسا،
شانت ۾ رهنا پهلي جئسا. گهٽ بڙهہ ڪِسڪو ناهِن ڪهيجي.۱- گڻ اوگڻ ميہ جگ

يهه سارا، شؤل سُگند جيون قؤل منجهارا.پؤترا بَنکر سُگند گَهيجي.٢- جگت پدارٿ
پن پن ساري، ڌري ڏُکاني بيچنهاري. جو من پاوي سوئي ليجي.٣- کهي ٽيئون پٽوساگر
ماهين، وِش امرت دک آنند آهين. وِش کو تياگي امرت پيجي.۴- راڳ کوهياري پچن-۵١-
ري من ميرا چوڙ پسارو، اپني گهر کو ويگ پڌارو -ٽيڪ- اپنا گهر هئہ گوبند
کا گهر، اپنا در هئہ داتا کا در. اپني گهر ۾ سُک هئہ سارو.١- جئسا سک اپني چؤباري،
تئسا سک نا کهان پياري. ٽوڙي سي هي کرلي گذارو.٢- اگن بڑهي تو ڈام جلاوي، نِير
بڑهي تو گام ڊباوي. بڑهنا سپ وِڌ دکن پندارو.٣- چوڙ ٻکيرا باهر والا،
انترمُک سُک پايہ وشالا. کهي ٽيئون يهہ شکشا ڈارو.۴-

- اوم ستنام ساکي -راڳ سورٺ پچن-١-

موهہِ پؤل گيا سنسار، سندر مُرلي سُنکي -ٽيڪ- چارڻ چَنگُ بجايا جبهين، رايہ ڏِياچ
ديِئا سِر تبهين. سُن کي سُرندي تار، چوڑا سُک راجن کي.١- تَکِشک تَج بِل پؤل رها
هئہ، جوگي آگي جهؤل رها هئہ. مرلي سُن سُردار، منتر آگيا مَنِکي.٢- مُرلي سُنکي موهي
هريجن، سِڌِ ساڌک پُن سُرنر مُنيجن. تياگ دئي تن سار، مِرگ سُن ناد ڌُن کي.٣-
مڌر مرلي سُنکي پؤچر، چَر اَچر اؤر موهي نَيَچَرَ. امرت رس کي ڈار، ڌري مُک موهن
کي.۴- شبد مرلي ويد ٻکاني، کهي ٽيئون کو سنت پڇاني. پائي گم گرؤ دوار، اَگم اَنهد

جُهنڪي.٥- راڳ سورٺ پَجن-٢- سڦل ڪرلي شواس، ري تم هري پجن سي -ٽيڪ- موکش دواري مانش تن ۾، گيان ڪرو پرڪاش.١- اوديا تم هئہ اَت دڪدائي، تانڪا ڪرلي ناش.٢- ليڪا يَم ڪا ترت نِواري، پائو نِرڀيہ واس.٣-ڪهي ٽيئون جس ڪارن آيا، ڪارج ڪر وَهہ راس.٤-راڳ سورٺ پجن-٣- ڏرلي هري ڪا ڏيان، ري تجهي شانت مِليگي -ٽيڪ-هرديہ ۾ تم هري بسائو، جبِہِ سي ڪر گن گان.١- آنکون سي هري درشن ڪريئي، سُنلي هري يَش ڪانِ.٢- پانوون سي چل ستسنگ جائو، هاٿون سي دي دان.٣- ڪهي ٽيئون گروُ نام سُمرلي، شواسون شواس سُجان.٤- راڳ سورٺ پجن-٤- ري من اَب اُٺ جاڳ، ري تجهي هري مِليگا -ٽيڪ- مانش تن ۾ رام نام جپ، کولو اپنا ڀاڳ.١- ساڌ سنگت ۾ شانتي پائي، ترشٽا ڪا ڪر تياڳ.٢- جوُني پريتي جانِ جگت ڪي، ڏارو من وئراڳ.٣-ڪهي ٽيئون اُر شرڌا ڏاري، ستگر ڪي پد لاڳ .٤- راڳ سورٺ پجن-٥- سنتون ڪا ڪر سنگ، ري تم آنند پائو -ٽيڪ- سنت چرن رج سِر پر لاڪي، ميٽو مستڪ انگ.١- تن من ڌن سي سيوا ڪرڪي، لائو آتم رنگ.٢- سنت وچن ڪو شروڻ ڪرڪي، پيد پرم ڪر پنگ.٣- ڪهتا ٽيئون سنت ڪرپا سي، نائو گيان ڪي گنگ.٤- راڳ سورٺ پجن-٦- ڏيري ڏيري پڳ ڏار ، ري تم گِر نا جائو -ٽيڪ- هري ڪا مارگ بهٽ ڪٺن هئہ، چليئي آپ سنڀار.١- اِس مارگ ۾ بهٽ وِگهن هئہ، ڪپرتي ڪنچن نارِ.٢- اِس مگ ۾ ايماني گِرتي، تانتي تَج اهنڪار.٣- ڪهي ٽيئون چَل سوچ سمجهڪي، هري ڪي

ڳئل منجهار.۴- راڳ سورٺ ڀڄن-۷- جپ ساکي ستنام، ري تيري ڪارج سَرينگي-ٽيڪ- ستنام ساکي منتر ڏُر ڪا، ڪرتا واسي امراپور ڪا. سُمرو آنون يام.۱- ستنام ساکي پُرُشڻ جن ڪا، وَشيِڪرڻ هئہ منتر من ڪا. تانڪو جپ نِشڪام.۲- ستنام ساکي ساچا سنگي، اپني جن ڪو ديت نہ تَنگي. سُمر پايہ وشرام.۳- ستنام ساکي سُمرن ڪريئي، ڪهي ٽيئون ڀَوساگر تريئي. پائو مکتي ڌام.۴-راڳ سورٺ ڀڄن-۸- گيتا ڪا سُن گيان، ري تيرا ڀرم هريگا -ٽيڪ- سوچ جسيڪا نا هو ڪرنا، سوچ اُسي ۾ نا تم پڙنا. يي پنڊتون ڪا ڌيان .۱-اَمر آتما تن سي نيارا، ڪويہ نہ تانڪو ڇيڌنهارا. وياپڪ وِيوم سمان.۲- جَڙ پرٽامي اَسَت شريرا، تانڪا شوڪ ڪرت نهين ڌيرا. آتم ست پهچان.۳- جو ست هئہ سو ڪبهوُن نہ ناسي، جو است سو ڪبهوُن نہ پاسي.ڪهي ٽيئون ست جانِ.۴- راڳ سورٺ ڀڄن-۹- گرُوجي مُجهي اپني چرن لڳائو -ٽيڪ- اوديا ڪي تَم هئہ اُر ماهين، سَت اَست موهِہ سوُجهت ناهين. برهم گيان ڪي جوت، هرديہ ماهِن جڳائو.۱- سَروَ پدارٿ هئہ دکدائي، تامين سُک نہ ديکا رائي. اِنهون ٺڳي سڀ لوڳ، مُجهکو ناهِن ٺڳائو.۲- ٻُڌ وستر هئہ مئلا ياري، صابڻ نام لايہ سُکڪاري. اوُجل ڪرڪي تاهِن، وِرِهہ ڪي رنگ رنگائو.۳- ڪهي ٽيئون تم هو داتارا، مئن هوُن منگتا مانگنهارا. ديڪي نريِہ دان، ڀرم ڪي ڀوُت ڀڳائو.۴- راڳ سورٺ ڀڄن-۱۰- ديوو گروُديو مُجهي يڪتي ڪا دانا. -ٽيڪ- گيان سَهِت دي ڀرَ وئراڳا، رام ڀڄن ڪا هو اَنُراڳا. هري موُرت ڪي ماهِن، نِشدِن

رهي ڏيانا.١- لوڪون ڪا سنجوڳ نہ چاهوُن، برهم لوڪ کي يوڳ نہ چاهوُن. نهين چاهوُن ڪڇ مانُ،
رهوُن مئن نِراَييمانا.٢- ڪهي ٽيئون ڪر پوُرڻ آسا، هري چرنون ۾ هووي واسا. سنتون
کي سنگ ماهِن، ديوو پريم پرڏانا.٣- راڳ سورٺ ڀڄن-١١- ستگر مُجهہ پر ڪرپا ڏارو،
اِس وِڌ هووي من همارو -ٽيڪ- ماٽي ڪنچن ايڪ سَمانا، ناري نر ڪا رهي نہ ڀانا.
هويہ نہ ڪب من ماهِن، رنچڪ مارو ٽارو.١- اِسٽُتي نِندا سم هو جاوي، ويري ميت
نظر نہ آوي. نيچ اوُنچ کي ماهِن، ديکوُن پريوُ پيارو.٢- هرش شوڪ ڇُن مئن توُن ناسي، مانُ
امانُ نہ سُک دک ڀاسي. هووي مُک کي ماهِن، هردم اوم اُچارو.٣- ڪهي ٽيئون ڪب
وي دِن هونگي، سُک سي سَم کي شَئِيا سونگي. ڀاسي سڀ جڳ موهِہ، پوُرڻ برهم پسارو.٤-
راڳ سورٺ ڀڄن-١٢- رام نام ڪو جپلي پراني ، يهي جپن کي واري ري. رام ڀڄن
بن تم پاويگا، جنم مرڻ دک ڀاري ري -ٽيڪ- بهت جنم سي پرمت آئي، بهتي دوُک
سهارا ري. اب شڀ اوَسر آيہ بَنا هئہ، پائو موکش دوارا ري.١-مانش ديهي پُٽيہ تي
پائي، ڀڄن ڪرو من ميرا ري. رام ڀڄن بن اِس جڳ ماهين، سنگي نهين ڪو تيرا ري.٢-
پوُرڻ هُرديہ ڏر وشواسا، ساڌ سنگت ۾ جائو ري. سار وچن کي شِڪشا سُن ڪر، اوناشي
پد پائو ري.٣- ڪهي ٽيئون ستگر کي سنگ سي، کولي دل ڪا ٽالا ري. آنک اُلٽکر انتر
ديکو، آتم ديوَ وشالا ري.٤- راڳ سورٺ ڀڄن-١٣- ميري من پريوُ سي ڪر پريت،
جگت کي جوُٺي ياري هئہ -ٽيڪ- ڌن سُت دارا ڇُن پريوارا، دوُک سميہ سڀ ڪرت ڪنارا.

سنگي اِڪ ستنام، ڪري رَڪشا تمهاري هئہ.١- بهت جنم ڪا بِڇڙا هويا، اَجهوُن تم غفلت ۾ سويا. جاڳي مِل جگديش، مِلن ڪي ايهہ واري هئہ.٢- نِشدِن ڀوڳون سي رَت لائي، هري ڪي ڀڪتي تم بِسرائي. ڀڪتي سي من لايہ، ڀڪتي هري ڪو پياري هئہ.٣- کهي ٽيئون تج غفلت پيارا، آج ڪالهہ تم چلني هارا. ڀجن ڪرو ڀڳوان، ڳجي شِر ڪال ياري هئہ.٤- راڳ سورٺ ڀجن-١٤- دنيا ڪي دام ۾ پڙڪر، جنم وئرٿ گنوائو نا. جڳت ڪي خيال ۾ ڦس ڪر، سميہ سندر بِتائو نا -ٽيڪ- امولڪ شواس ڪي ڪاني، دئي جو ايش ني تمڪو. ورٿا بڪواد ۾ پڙڪي، مُفت تانڪو لُٽائو نا.١- سندرتا اؤر يؤون يهہ، مِلا هري ڪي ڀجن ڪارڻ. ڪتنب ڪي موهہ ۾ پڙڪر، اِسِيڪو تم نسائو نا.٢- مُڪتي ڪا پنٿ هئہ جڳ ۾، سچي گرديوَ ڪي سيوا. سمجهہ ڪر تم ڪرو سيوا ، قدم پيڇي هٽائو نا.٣- کهي ٽيئون هري سُمري، سڦل آيوُ ڪرو اپني. وشيہ ڀوڳون ڪي اگني ۾، هرديہ اپنا جَلائو نا.٤- راڳ سورٺ ڀجن-١٥- ڪرو تم ساڌ سنگت سَدوار، جسي سي سوُک پائوگي. اؤر نا ڪو يَتن جڳ ۾، اِسي سي دک مِٽائوگي -ٽيڪ- گنگا جمنا سيي تيرٿ، بَسَت هئن سنت سنگ ماهين. ڪٽينگي پاپ سڀ تيري ، جيي اِس ۾ نَهائوگي.١- ڪها ڀڳوان سُن نارد ، نہ مئن وئڪنٺ يوگيئون ۾. جهان مِل ڀڪت جن گاوين، تهان مَم درس پائوگي.٢- سنت ڪي شرڻ پڙني سي، ڪرم ڪي ريک مِٽِتي هئہ. ٻڙي وِپتا ڀي هٽ جاوي، جيي تم سِر نِوائوگي.٣- بنا ستسنگ ڪي ڪِسڪا، ڪيي نا هويہ ڪليانا. کهي ٽيئون ساڌ

سنگت سي، سَهڄ پد ۾ سمائوگي.٤. راڳ سورٺ ڀڄن-١٦- ليوو سنگر سي نِج گيان،
سمجهه من ساجنا ري -ٽيڪ- ڪرم اُپاسن آهنش ڪرڪي، مل وِڪشيپ دوَند ڪو هرڪي. تجو
ديهه اڀيمان.١. اپني اُر ۾ جهاتي پائي، اڻيو ڪي تم جوت جڳائي. آتم لعل
پڇان.٢. آتم ست جڳ مِٿيا جانو، جيوَ برهم اِڪ روُپ پڇانو. هرو ڀيد اگيان.٣.
ڪهنا ٽيئون شُنيئي پيارا، هرش شوڪ سي هويه نيارا. پائو پد نِربان.٤. راڳ
سورٺ ڀڄن-١٧- ليوو سنگر ڪي تم اوٽ، پريتم پياريئان ري -ٽيڪ- گروُ بن گيان
ڪيي نهين هوتا، گروُ بن جنم جنم ٿر روتا. گهور نرڪ ۾ جات، جَهان انڌاريئان ري.١.
گروُ بن پريم نيم نهين پاوي، گروُ بن يوگ يُڪت نهين آوي. گروُ بن دک ٻهه پات، موُڍ
گنواريئان ري.٢. گروُ بن ڪرم ڌرم نهين سوُجهي، گروُ بن ڀاو ڀڪت نهين بوُجهي. گروُ بن
گم نا پايه، رَهت اُناريئان ري.٣. گروُ بن ڪو ڀوسنڌ نه ترتا، ڪهي ٽيئون نِت جَمتا
مَرتا. گروُ بن هويه نه جيِت، بازي هاريئان ري.٤. راڳ سورٺ ڀڄن-١٨- جپلي هري
ڪا نام، مَنوا پريم لڳاڪي. پائو سُک وشرام، مَنوا پريم لڳاڪي -ٽيڪ- هري شمرن
بن نهين نِستارا، سنت ويد نِت ڪرت پُڪارا. ڇوڙو جوُلي ڪام، مَنوا پريم لڳاڪي.١.
هري شمرن هئه اَت سُکدائي ، مايا ڪا سنگ ٻهه دکدائي. ليوو هري ڪي شام، منوا پريم
لڳاڪي.٢. جسني پريم پريوُ سي لايا، آنند ۾ وو سهڄ سمايا. پايا مڪتي ڌام،
مَنوا پريم لڳاڪي.٣. ڪهي ٽيئون ڏنيه تانڪا جيوَن، جسني هري ڪا ڪينا شمرن، تانڪو

ڪر پرڻام، مَنوا پريم لڳاڪي.٢-

-اوم ستنام ساڪي -راڳ ڪميات ڀڄن-١-

عجب تماشا لايا، هري ني عجب تماشا لايا.مئن ديک ديک وِسمايا -ٽيڪ- قُرني ڪا يهہ بَنا پسارا، نا ڪڇ آيا جايا.١- جو ڪڇ ديکت سو ڪڇ ناهين، سُوَپني جيون درشايا.٢- گياني ڏياني کوجت هاري، نيت نيت ڪهہ گايا.٣- ڪهتا ٽيئون ڪهت نہ آوي، اديت کيل کِلايا.٤- راڳ ڪميات ڀڄن-٢- ڪرتا قدرت والا، ميرا ڪرتا قدرت والا. کيلت کيل نِرالا -ٽيڪ- بي رنگ هوکي رنگ رچايا، بن، ڪايا سيّ ڪرم ڪمايا. ڪامِل ڪيئا ڪمالا.١- اُپني مايا آپ پساري، انهوتا بَهُہ ٺاٺ سنواري. رچيئا سُوَرگ پتالا.٢- سوکشم بيبج سي ورکش اُپائي، پات ڦُول ڦل تاهِن لڳائي. نانا رنگ نِڪالا.٣- ڪهي ٽيئون جِهن گرو لکاوي، قدرت ۾ سو ڪرتا پاوي. جو هئہ سيّ سي عالا.٤- راڳ ڪميات ڀڄن-٣- پربل تيري مايا، پربُوُ پربل تيري مايا. مئن ديک ديک گهبرايا -ٽيڪ- نارد اوُنچا ڀڪت گياني، ڪام جيت يَئي اَتي اَڀيماني . تاهِن ڪروُپ بنايا.١- ارجن يوڌا ڀڪت پيارا، مايا ديکن ڪا هٺ ڌارا . ٽانکو بهُت رُئايا.٢- شِرنگِي رِشِي ني اَهنتا ڌاري ، مايا تِس پر ڪري سواري . پانوَ سي تاهِن دَبايا.٣- مايا بَڙي بَڙي گِر ڌاري، ٽانکي ڌر سي ڌرکي پياري. مئن توَ شرني آيا.٤- ڪهي ٽيئون يهہ نشچيہ

ڪينا، مايا هئہ اِڪ توهہ اڏينا. راڪ موهہِ هررايا.٥- راڳ ڪميات ڀڄن-٤-
مئنوُن مِليا گروُ داتار، پايا ڀڪتي ڪا ڀنڊار -ٽيڪ- ستگر مِليا ڀَڙدا ڪليا،
درشن ديڪت تن من قليا. هردم پريم هِنڊولي جهليا، هويا آنند اپار.١- ڀُر ڪر
پيِيا پريم پيالا، ڪُليا انيِّو گهر ڪا تالا. آنون پهر ڀَيا متوالا، ڀوُل گيا
سنسار.٢-اپني انتر جهاتي پائِي، مِليا من موهن سُکدائِي . سُرت نِرت تان
ماهِن سَمائِي ، مِٽ گيا ممتا جار.٣- ڪهي ٽيئون جس جوڳي ڏياوهِن ، تپسوي تپسيا
ڪنن ڪماوهِن. شيش مهيش آد گن گاوهِن، ديڪا تِهن ديدار.٤- راڳ ڪميات ڀڄن-٥-
تمہ هو ست چت آنند سار، سيڪي ساڪي سِرجڻهار -ٽيڪ- تجهہ ڪبهوُن هار
نہ جيتا، هرش شوڪ نهين ويري مِيتا. تين گڻون سي آپ اَتيِتا، نِرگڻ نِرآڪار.١-
تجهہ من چت نا بُڌ باني ، وِشوَ نہ تيجس پِراگيہ نہ پراني. تين اوَستا ڪي نہ نشاني ،
تمہ ٽُريا آڌار.٢- تجهہ نا هئن تِروِڌ تاپا، سوُک دوُک نهين پُڻيہ نہ پاپا. اِستُتِ
نِندا نهين وَر شاپا، هئہ شُڌ اَگمہ اَپار.٣- تجهہ نا ڪو انگ اڪارا، ڪَتِ اُرمي نهين
پانچ وڪارا. ڪهي ٽيئون توُن سڀ سي نيارا، برهم روُپ نِرڌار.٤- راڳ ڪميات ڀڄن-٦-
مئنوُن دينا آتمہ سار، جائوُن ستگر ڀَئہ بلهار -ٽيڪ- ستگر امرت بوُند پلائي ، جنمہ
مرن ڪي چِنت مِٽائي . تن من ڪي سڀ سُڌ بسرائي ، بِسر گيا وهنوار.١-ستگر
ساچي سَئن لڪائي، شواس شواس سُن ڌُن لائي . سار شبد ڪي بين بجائي ، کُل گيا

دسما دوار.٢- ستگر انيَوَ جوت جگائي ، مؤرت مہ صؤرت دِكلائي . پيد پرانتي رهي نہ رائي، پايا برهم وِچار.٣- كهي ٹيئون گُر گيان بَتايا، هرديہ كا اگيان مِٹايا. پؤرَن پرمانند مِلايا، هويا منگلاچار.٤- راگ كمپات پچن-٧- لگ گئي عشق عقل دي چوٹ، مذهبي عاشق سي كَڑندي -ٹيک- عشق دي اُلٹي بي رنگ بازي، عشق مہ گهڑندي گوهر گازي . توڑ كُفر دي كوٹ، گهايل عشق اندرگِهڑندي.١- سؤلي پر منصوُر چڑهايا، بُلاشاهہ نوُن قتل كرايا. عاشق سي اُٹموٹ، سِر دا سانگا نا كرندي.٢- پكت كبير كو بهُت سَتايا، پايہ سنگل جل ماهِن بَهايا. گهاٹي ماهين گهوٹ، شاهہ بلاوَل نوُن پِڑندي.٣- عاشق ٹيئون رهت آُجالا، مَذهبي هئہ نِت من كا كالا. پكڑ عشق دي اوٹ، عاشق چاڑهي پَئہ چَڑهندي.٤- راگ كمپات پچن-٨- ستگر سندر شيام، ميري سِر هاٹ جُهلايا -ٹيک- ستگر مُجهہ پر كرپا كيني ، وستوُ امولک مُجهكو ديني. سُمر سُمر سو نام، هرديہ مہ ست سُک پايا.١- ستگر شَم دَم ساڈن دينا، برهم گيان دي مُكتا كينا. پايا پوُرڻ ڈام، دوَند كا دوُک مِٹايا.٢- ستگر دينا پريم پيالا، پيوَت پيوَت پَيا متوالا. پوُل گئي سپ كام، آُر مہ اَت آنند چايا.٣- كهي ٹيئون گر پر بلهاري ، تن من ڈن پيتا دي ساري . تاهِن كروُن پرڻام، جسني هري درس كرايا.٤- راگ كمپات پچن-٩- بُري هئن كرم جي جگ مہ، تِنون سي من لگائو نا. يَهي اُپديش سنتون كا، كيي من سي پُلائو نا -ٹيک- جوُئا سي نَلَ

ٻڌشٻر ني، ڪنن دک ڪو سها ٻن ۾. ٻرا ڦل جوُپ ڪيلن ڪا، اسي ۾ دل ڦسائو
نا.١- مڇي اؤر مانس ڪا ڪانا، نِشڌِ هئہ ويد پُراڻون ۾، جِهوا ڪي سواد ڪارڻ
تم، ڳلا ڪِسڪا ڪٽائو نا.٢- سُرا ڪي پان سي سارا، ٻيا ڪل ناش يادَوَ ڪا. ڪري
مڌپان تم ڪڀوُن، ڌرم اپنا ڳنوائو نا.٣- ڪهي ٽيئون ڪُشل چاهو، تجو پر نار ڪي
پريتي. سمجهه دک ٻهت چوري ۾، وستوُ ڪِسڪي چرائو نا.۴- راڳ ڪميات ڀڄن-١٠-
اِيي تم چيتلي پراڻي، اُتم يهہ ديهہ پائي هئہ. ڪرم نا نيڪ ڪو ڪينا، عمر ورٿا ڳنوائي هئہ.
-ٽيڪ- وشيہ رس ڀوگ ۾ پڙڪر، هرش ڀُن شوڪ ڪِيون ڪرتا. تجو رس ڀوگ ڪي پريتي،
اِسي ۾ توَ ڀلائي هئہ.١- جڳت ڪي جال ۾ ڦس ڪر، ٻيا مستان توُن نِشدِن. ڪرو
اب سنگ سنتون ڪا، سدا جو توَ سهائي هئہ.٢- سمجهہ ڪر ديکلي من ۾، نهين ڪو انت هئہ
ساٿي. ڪٽنب ڪو ڇوڙ ڀڄ هر جو،ڪرت رکشا سدائي هئہ.٣- ڪهي ٽيئون هردي ڌارو، وچن
گر سنت ويدون ڪا. ڌرو تم ڌيان اِڪ هري ڪا، سرشٽي جسني اُپائي هئہ.۴- راڳ ڪميات
ڀڄن-١١- هري ڪي ڳتِ هري جاني، ٻتا نهين ڪالهہ ڪِيا هوگا -ٽيڪ- ڪيي جس بات
ڪا دل ۾ ، ذرا ڀي خيال نا هوُئا. اِيي وَهہ ديڪتا پرتيڪش، ٻتا نهين ڪالهہڪِيا هوگا.١-
اُديم آرام ڪي خاطر، ڪرت ٻهہ لوگ دنيا ۾. اچانڪ ٽِهن پڙي سنڪٽ، ٻتا
نهين ڪالهہ ڪِيا هوگا.٢- ٽِرپ دشرٿ ڪري تياري ، ٽِلڪ ڪلهہ رام ڪو دوُنگا. گيا رگهوُنات
ٻن ماهين، ٻتا نهين ڪالهہ ڪِيا هوگا.٣- ڪهي ٽيئون سَرو وياپڪ، هري ٽِرڪال ڪا ڳياتا،

منش کو سُوجهہ نهين پڙتي ، پَتا نهين کالھ کِيا هوگا.٣- راگ کميات ڀجن-١٢-
مُجهي هئہ پياس اِک تيري ، اؤر کڇ نا سُحاتا هئہ -ٽيک- بدن تو هئہ اِڌر ميرا، مگر من
پاس هئہ تيري. درد ۾ نئن رو روکي، رَکت جَل کو بَحاتا هئہ.١- اگن تيري وِرھ کي جب،
جلاتي هئہ جِگر ميرا. نِکل تب نِير نئنون کا، اُسي کو جا بُجهاتا هئہ.٢- جِسي کِشڻ
ياد آتي هو، اسي کشڻ سُوجهہ نا رهتي . تَجي من خيال دنيا کا، هري تجهہ ۾ سماتا
هئہ.٣- کڀي ٽيئون سُنو سوامي، کرؤن پيۓ پيۓ پَپيحي جِيون. تمحاري درس ڇت منوا، چَکوري
جيون چِلاتا هئہ.٤- راگ کميات ڀجن-١٣- مِلي جو ڀاگ سي کڇ ڀي ، شُکر اُس پر
منش کرلي -ٽيک- مِلي جو تاج شاهي کا، جگت ۾ نر کيي تمکو. پڙي منگنا کيي
ڀاوين، شُکر اس پر منش کرلي.١- مِلي جو سيج ڦوُلون کي، تجهي آرام کي خاطر.
ڌرن پر هو شيَن ڀاوين، شُکر اس پر منش کرلي.٢- مِلي جو کان پحني کو، مڌر
ڀوجن سندر وستر. رهو بوُکا نگن ڀاوين، شُکر اس پر منش کرلي.٣- کڀي ٽيئون سُنو
پياري، خوشي غم نا کيي کرنا. مِلي سُک وا تمحين دک کو، شکر اس پر منش کرلي.٤-
راگ کميات ڀجن-١٤- مست خود مستي ۾ مئن هوُن ، جلي جي جگت جَلني دي -ٽيک- گروُ
سي گيان آتم کا، ڀلي پرکار هئہ پايا. سمجهہ سنسار کي سارِي، ٽَلي جي تاهِن ٽَلني دي.١-
ايي چت شانت سي نِشدِن، برهم آنند يوگت هوُن. وشيہ رس يوگ سُک اگ ۾، ٻَلي
جي تاهِن ٻلني دي.٢- برهم سُوَروپ نِت مئن هوُن، ايي نشچيہ پڇانا هئہ. جسم کا جو سمبنڌ

جوُنا، ڳَلي جي تاهِن ڳلني دي.٣- ڪهي ٽيئون ڪهت هوُن مئن، ايي ادويت ڪي ڳاتا. پرم اؤر دويت ڪي چرچا، ڏَلي جي تاهِن ڏلني دي.۴- راڳ ڪميات ڀڄن-١۵- هري ڪا ڀڄن نهين ڪِينا، اؤر ڪينا تو ڪِيا ڪينا -ٽيڪ- ڌرم يڳيہ دان اُپڪارا، ڪرم شڀ توهہ ڪرنا تا. اسي ۾ ناهِن چت دِينا، اؤر دِينا تو ڪِيا ڪينا.١- سدا ستسنگ ۾ چلڪر، هري ڪا نام لينا تا. پريوُ ڪا نام نهين لينا، اؤر لِينا تو ڪِيا ڪينا.٢- گروُ ڪي شرڻ ۾ جاڪر، نِجاتم روُپ لکنا تا. اسي تمني نهين چِينا، اؤر چِينا تو ڪِيا ڪينا.٣- ڪهي ٽيئون بنڌن توڙي، مُڪت هو جڳ وِچرنا تا. مُڪت هو بنڌ نهين چِينا، اؤر چِينا تو ڪِيا ڪِينا.۴- راڳ ڪميات ڀڄن-١٦- اگر نا رام ڪو پايا، اؤر پايا تو ڪِيا فائدا. ذرا نا پريم رس پِيا، اؤر پِيا تو ڪِيا فائدا -ٽيڪ- برهم سي جهن الگ ڪرڪي، ڦسايا جيوَ ڪوٽي ۾. اگر نا نفس وو مارا، اؤر مارا تو ڪِيا فائدا.١- بدن ڪي مئل ڪو تمني، صفا ڌويا بهت باري . مگر دل ڪو نهين ڌويا، اؤر ڌويا تو ڪِيا فائدا.٢- نَدِي تالاب سر ساگر، تري تمني بهت باري. مگر ڀوسنڌ نا ٽَريا، اؤر ٽَريا تو ڪِيا فائدا.٣- ديوَ منتر پتر منتر، پريت منتر بهت جپِيا. مگر گروُ منتر نا جپيا، اؤر جپيا تو ڪِيا فائدا.۴- ڪهي ٽيئون يتن ڪرڪي، سدا تم اؤر ڪو کوجا. اگر آتم نهين کوجا، اؤر کوجا تو ڪِيا فائدا.۵- راڳ ڪميات ڀڄن-١٧- مِلت هئہ ڪرم سي سک دک، ڪِسي ڪو دوش نا ديجي -ٽيڪ- جڳت ۾

اؤر نا ڪوئي، سڄن دشمن تمهارا هئہ. ڪرم هي هئن سڄن دشمن، ڪِسي ڪو دوش نا ديجي.۱-
ڪيئا جو ڪرم تم جڳ مہ، هري ساکي اُسي ڪا هئہ. ڪرم ڪا ڦل وَهي ديتا، ڪِسي ڪو
دوش نا ديجي.۲- ڪرت هئہ منش جو چوري، تِسي سرڪار دنڊ ديوي. ڪري سنمان ساڌو
ڪا، ڪِسي ڪو دوش نا ديجي.۳- ڪهي ٽيئون مِتر ميري، ڪرو نِشچيہ يهي من مہ. ڀلا هو
وا ٻُرا تم هو، ڪِسي ڪو دوش نا ديجي.۴- راڳ ڪمياٽ ڀڄن-۱۸- برهم سُوَروپ ڪو
جانو، اؤر جانو نہ جانو ري -ٽيڪ- برهم اؤر جيو ڪي انتر، ڌرا جو ڀيد مايا ني. تِسي
گرو گيان سي هانو، اؤر هانو نہ هانو ري.۱-است ست يهہ جڳت سارا، بَنايا هئہ وِڌاتا
ني. ڪري ويچار تِهن چانو، اؤر چانو نہ چانو ري.۲- بَٽِٽ يوڳي سماڌي مہ، برهم ڪا
درس ڪرتي هئن. ڪري وَهہ درَس ڀيہ ڀانو، اؤر ڀانو نہ ڀانو ري.۳- ڪهي ٽيئون سُنو پياري،
منؤتي جيوَ ڪي چوڙو. برهم ڪا ڀاو مَنِ آنو، اؤر آنو نہ آنو ري.۴-راڳ ڪمياٽ
ڀڄن-۱۹- چؤراسي ڪا چڪر ڦِرڪي، امولڪ جنم پايا هئہ -ٽيڪ- ڪيئي شڀ ڪرم
پؤرب مہ، مِلي تِس ڪر منش ديهي. ڪمايا ڪالهہ ڪا ڪاتي، اپي نهين ڪڇ ڪمايا هئہ.۱-
مِلا تو دوار مڪتي ڪا، بنڌايا آپ اپنا تم. ٻلي پايا نہ ڪڇ فائدا، اُلٽ نر
تن گنوايا هئہ.۲- ڪٽنب ڪي موهہ مہ ڦس ڪر، ڪري ٻهہ پاپ پالت هو. جِسي ني يي جنم
دينا، اسي ڪو ڪِيون ڀُلايا هئہ.۳- ڪهي ٽيئون سميہ سارا، بِتايا ڀوڳ وِشيون مہ. بِگاڙا
ڪاج سڀ اپنا، شرم نا توهہ آيا هئہ.۴- راڳ ڪمياٽ ڀڄن-۲۰- ڀٽي سي پريم ڪا

ناتا، نِيانا نار کو چاهيئي. گُنيجن گرنت سپ گاتي، نِيانا نار کو چاهيئي -ٽيڪ- گئي سِيتا گهَنَ بن ۾، ڏري جِيون پيش مُنِيان ڪا. تجي تِيون يوگ دنيا ڪا، نِيانا نار کو چاهيئي.١- پتي برهما پتي وشٽو، پتي هئہ روپ شنکر ڪا. سمجهہ تِهن روپ ايشور ڪا، نِيانا نار کو چاهيئي.٢- پتي پِنگلا انڈا پاوين، وِکاري موُڪ هو روگي. سمجهہ تو يي پرم يوگي، نِيانا نار کو چاهيئي.٣- کهي ٽيئون کپٽ تياگي، پَتيوِرَت ڌرم ۾ رهکر. سروَ دک دوَند کو سهکر، نِيانا نار کو چاهيئي.٤- راگ کميات ڀجن-٢١- برهم کي گيان کا ڏَنکا، سدا مارو سدا مارو -ٽيڪ- برهم اوُر جيوَ اِک روُپا، يهي نِشچيہ ڌرو من ۾. پرانتي پيد کي شَنکا، سدا ٽارو سدا ٽارو.١- لکو نِج رام آتم کو، گيان هنومان کو ليکي. ترت اگيان کي لَنکا، سدا جارو سدا جارو.٢- وويڪ وئراگ کي بل سي، دَشانَنَ من کو جيتي. پرم کا کوٽ جو بَنکا، سدا ڊارو سدا ڊارو.٣- کهي ٽيئون جگت جيوا، برهم اِک روُپ هئہ تِينون. يهي ار ماهِن اِک انکا، سدا ڏارو سدا ڏارو.٤- راگ کميات ڀجن-٢٢- دنيا کي طرف نا ديکو، رهو تم موُج مستي ۾ -ٽيڪ- چندن کوئي مِٽي لاوي، نِندي کوئي کو يش گاوي. کرم اپني سو ڦل پاوي، رهو تم موُج مستي ۾.١- کري کو اگر سنمانا، کري کو توهہ اپمانا. سَروَ کو جانِ يگوانا، رهو تم موُج مستي ۾.٢- دکي کوئي سُکي هووي، هسي کوئي بهٺ زووي. کري کو پاپ ڏن کووي، رهو تم موُج مستي ۾.٣- کهي ٽيئون بنڌن توڙي، پريت جگديش

سي جوڙي. جڳت سي ترت من موڙي. رهو تم مؤج مستي ۾.٤-

-اوم ستنام ساکي -راڳ مارو ڀڄن-١-

خاڪ اندر گهر تيرا، تؤن سمر نام سويرا -ٽيڪ- مات پتا سُت خاڪ پڇانو، خاڪ روپ سڀ ڏنڏا جانو. خاڪ ڪتنب ڪُل ڏيرا.١- ڪايا مايا گرهي يوگي، پنڊت جوشي جهنگم يوگي. خاڪ ۾ پاوَن ڦيرا.٢- خاڪ مؤلوِي حافِض حاجي، خاڪ پير پيغمبر قاضي. خاڪ سرو ڪو گهيرا.٣- خاڪ ديوتا دانو ساري، راجا پرجا خاڪ پياري. خاڪ هئہ تيرا ميرا.٤- ڪهي ٽيئون سڀ خاڪ پسارا، خاڪ ماهِن گرو ڪرت اُجيارا. ناسي يرم انڌيرا.٥- راڳ مارو ڀڄن-٢- بندي ڀڄن بند ڪيون ڪريئي -ٽيڪ- بند ڪيئا هرٽاڪش راجا رام پرهلاد شُمريئي. لاج پرهلاد ڪي نرسنگهہ راکي هَرٽاڪَشِپُ بِدَرِيئي.١- وير رام سي راکا راوڻ گرو ڪتنب پر ڏريئي. تِس راوڻ گهر ديپ نہ باتي ڪوُڪان ڪر ڪر مريئي.٢- هري سي بي مُک ڪؤرَوَ ڪنسا پاپون ۾ جي پڙيئي. پل ۾ نَشٽ هويہ گئي ساري ڪريئي ڪا ڦل پريئي.٣-آد انت ستنام سنگي هئہ تانتي تاهِن اُچريئي. ڪهي ٽيئون چڙهہ نام ڪي نؤڪا ڀَوَ ساگر سي تريئي.٤- راڳ مارو ڀڄن-٣- مت ڪر تؤن اهنڪار، ري من مت ڪر تؤن اهنڪار -ٽيڪ- دو دِن ڪي تم جيوَن ڪارڻ، ڪِتنا ڪيئا پسار.١- ڪال مها بلوان رِپوُ هئہ، سڀ ڪا ڪرت سنگهار.٢- مات پتا سُت دارا چَلسِي، چَلسِي

سڀ پريوار.٣- راجا چلسي پرجا چلسي، چلسي سڀ سنسار.٤- کهي ٽيئون اِڪ اچل
آتما، تانسي ڪرلي پيار.٥-راڳ مارو ڀڄن-٤- دو دِن ڪا مهمان، تم هو دو
دِن ڪا مهمان -ٽيڪ- ٿوڙي جيوَن ڪارڻ ڪيون ڪر، جوڙت ٻهُه سامان.١- انت
ڪال ڪڇ سات نہ چلسي ، ڪاهي ڪرت گُمان.٢- ڪوڙ ڪپٽ ڪر ڪيون جوڙت هو، مايا ڪو
نادان.٣- وِرتا آيو ڪيون ڪووَت هو، بنا ڀڄن ڀڳوان.٤- کهي ٽيئون تج موهہ ممت
ڪو، ڌرلي هري ڪا ڌيانِ.٥- راڳ مارو ڀڄن-٥- جڳت مسافرخانا، ري من ڪِسڪا
يهہ نہ ٺِڪانا -ٽيڪ- ڌرم شال ۾ لوڳ هزاري، آڪر رهتي دِن دو چاري. سڀ آخر
ڪرت پيانا.١- سانجهہ سميہ جِم پنڇي ساري، ٻئٺ بِرڇ پر رئن گذاري. اُڙ جاتي هويہ
وِهانا.٢- جئسي ديڪ لڳا آڪاڙا، لوڪ جڙي پل ماهِن اُپارا. جب ٽوٽي هويہ رَوانا.٣-
کهي ٽيئون تم جَلدي جاڳو، ابهين هري سُمرڻ ۾ لاڳو. اِس جڳ ڪا موهہ مِٽانا.٤-
راڳ مارو ڀڄن-٦- دوُر تمهارا ديس، اب تو ڪرو تياري -ٽيڪ- دِن ڀيا اب
کُلا دُڪانا، شڀ ڪرمون ڪا وڻج وِهانا، تياڳي لوڀ لِبيس.١- جاڳ مسافر ٻهُه
تم سوئي، تين اوَستا وئرت ڪوئي، شِويتَ ڀئي هئن ڪيس.٢- جب سي جڳ ۾ جنم لي آيا،
تب سي تمني ٻهُه دک پايا، ميتو تاپ ڪليش.٣- کهي ٽيئون ستگر پرسادي، پائو آتم
ڀوَن اُنادي، جامين دک نهين ليش.٤- راڳ مارو ڀڄن-٧- امراپور نِج ڌام، اب
تو چالو هنسا -ٽيڪ- امراپور ڪو ناهِن ڀُلائو، وَهان جايڪي آنند پائو. ڇوڙ ڪَلپنا

ڪام.١- امراپور ۾ راڳ نه روشا، پاپ تاپ پُن ناهِن ڪليشا. تامين ڪر وشرام.٢-
سئر ڪرن آئي سئلاني، دو ڍِن هئه تيري زندگاني. يهان نه تيرا ٺام.٣- امراپور هئه
گهر اوناشي، ڪهي ٽيئون ڪاٽي يم ڦاسي. سُمري ستگرُو نام.٤-

-اوم ست نام ساڪي-راڳ سارنگ ڀڄن-١-

پيوُ پيوُ ڪرَت پپيهي جئسي، ساوُن درد برَس ڪي آيا ري -ٽيڪ- پيوُ پيوُ ڪر جيوَ گيا
ميرا، انتر باهر آگم تيرا. نئنون نِير بهايا ري.١- برسو بادل ڇايا ڪرڪي، ڪرپا
درشٽي اپني ڏرڪي. تاپ هرو هررايا ري.٢- جهن برسو تهن هرِيا مندر، ستا تمهاري
سيڪي اندر. تم هي حڪم چلايا ري.٣- ڪهي ٽيئون يهه اُر ۾ آشا، درشن ديکن ڪي
بهُه پياسا. دي درشن ڪر دايا ري.٤-راڳ سارنگ ڀڄن-٢- آج ميري گهر يلي تم
آئي، ديک ديک رنگ رَتِيان ري -ٽيڪ- درشن تيري دل ڪو موهيا، ميري من ۾ آنند هويا.
ڀوُل گئي سڀ مَتِيان ري.١- موهني موُرت جُڳ جُڳ جيِوو، اِڪ پل مُجهسي دوُر نه ٿِيوو.
پِراٽون ڪي هو پِتِيان ري.٢-ڇوڙ نه جائو مارت ويري، ڪؤن رکي پِتِ تجهه بن ميري. تم
هو ميري گتِيان ري.٣- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، هردم ڪرلي هم گهر واسا. تيرا گُن
گاوَتِيان ري.٤- راڳ سارنگ ڀڄن-٣- جپ رام نام من جاڳي، جاڳي سو بڙڀاڳي.
-ٽيڪ- جاڳي مِينا چاهت جل ڪو، جاڳي سِيپ ڇهت بادل ڪو. ناد ڪرنگ سُن راڳي.١-

جاڳي پنڇي اَنل آڪاسي، جاڳي چڪور چندر پرڪاشي. چڪوي پتي هِت لاڳي.٢- جاڳي سونارو سونا نِرکي، جاڳي صراف هيرا پرکي. پانوَ پڇاڻي پاڳي.٣- کهي ٽيئون ٽِيون جاڳهِن هريجن، هري هِت جاڳهِن سُرنر مُنيجن. جاڳهِن نِت وئراڳي.٤- راڳ سارنگ پچن-٤- ستگر دين ديال، درَس موهِہ دينا -ٽيڪ- ميري سِر پر هاٿ ڌري گُر، ڪِينا ناٿ نِهال ا- بِڇڙا هنس مِلايا هري سي، بَنڪر آپ دلال.٢- موهہ ممت ڪي بنڌن توڙي، ديئا موکش وِشال.٣- کهي ٽيئون گرُوُ ڪرپا ڪرڪي ، ڪاٽا جم ڪا جال.٤- راڳ سارنگ پچن-٥- سچا سنگي هئہ رام، سمجهہ من ميرا -ٽيڪ- مات سنگي نا تات سنگي نا، پئن سنگي نا پِرات سنگي نا، سنگي نا سُت وام.١-ڌرن سنگي نا ڌام سنگي نا، ديهہ سنگي نا دام‌سنگي نا،سنگي نا ڪو گام.٢- سنگي جگت ڪي هئن سپ ڪاچي، سنت رام هئن سنگي ساچي، ديتي مکتي ڌام.٣- کهي ٽيئون تَج جوُني سنگي، ممتا اِنڪي دي بَهہ تَنگي، سُمر ساکي ستنام.٤- راڳ سارنگ پچن-٦- ميٽ سَڪي نا ڪويہ، ڪرم ڪي ريکا -ٽيڪ- ڪرم اَڌين رهي جگ سارا، ڪرم بنڌ سي نا ڪو نيارا. هس يوگي ڪو رويہ.١- گياني ڌياني پنڊت ڌيرا، ڪرمون ڪي سپ يوگت پيڙا. ديوَ سکي نا ڪويہ.٢- تن ايپماني جگ ۾ جيتي، ڪرمون ڪا ڦل يوگت تيتي. مَل مَل اَکِييان ڌويہ.٣- سنت گرُوُ هري ڪي ڪرپا تي، ڪرم يوگ ڪُڇ ڪُڇ هٽ جاتي. گِر سي رائي هويہ.٤- کهي ٽيئون جس برهم گيانا، ڪرم يوگ تِس هويہ نہ پانا. تن ڪي مانت سويہ.٥-راڳ سارنگ پچن-٧- ڌن ڌن ستگر ديوَ، اَلک ڪي موُرت.

-ٽيڪ-پاربرهم گرو مورت ڌاري، جڳ تارن هِت ڌرن پڌاري. پر اُپڪاري ايوَ.١-
اپني گهر ڪا مڳ بتلاوي، شبد سهاري سُرت چڙهاوي. گُپت لکاوي پيوَ.٢- سار
شبد سي سُرت مِلاڪي، نئن نگر سي تاهِن ٢آناڪي. ديوي نِج پد سيوَ.٣- ڪهي ٽيئون وَهَن
واسي هنسا، امرت پوجي ڪال ڏوَنسا. تانڪي اوُپ اڪيوَ.۴- راڳ سارنگ ڀجن-٨-
رِم جِهم ڪر هر وار،بادل بَنڪر برسڻ آيا، آج سکي برسي -ٽيڪ- بادل
مم پون سُهايا. بجلي ڪر چمڪار.١-چؤدِش هوئي اَت هريالي، اوَنِ ٺئي
اديت اجيالي. چمن کِڙي گلزار.٢- بُلبل پپِها ناچت مورا، ڪويل مئنا
گونجت پؤنرا. مڌر ڪري جهنڪار.٣- سَروَر ندِيان نالا ڀَرِيان، ڪهي ٽيئون سپ ڪارج
سَرِيا هوئي جئہ جئڪار۴- راڳ سارنگ ڀجن-٩- سندر ساوَن ماسُ، سڦل ڪر
سارا -ٽيڪ- مانش تن يهہ ساون آيا، پُٽيہ پرتاپي توُني پايا. وئرٿ ڪويہ نہ تاس.١-
ديا ڌرم ڪا جل برسائي، برهم گيان ڪي گرجن لائي، ديوو چايا واس.٢- پريم ڀڪتي ڪي
جل ڪو اَنچي، بُڌ پوُمي ۾ تانڪو سِنچي، هرا ڪري گڻ گهاس.٣- ساون ڪو جس سڦلا
ڪيئا، ڪهي ٽيئون تِس پايا پيِيا، ميتي جم ڪي ترِاس.۴- راڳ سارنگ ڀجن-١٠- جيوَ
ڀاو ڊار ڊار، برهم ڀاو ڌار ڌار، ڀرم ڪو ٽِلانا -ٽيڪ- پرم پويتر نرمل چيتن
آتم روپ نيارا، پرش نرنجن سروَ وياپي ساکي روپ تمهارا. پانچون نهين ڪوش ڪوش،
راڳ نهين روش روش، اهم برهم گانا.١- مايا سي مِل ايشور ڀاسي، اوديا سي مِل

جيوا،دونون ڪي جب مِٽي اُپاڌي، جيوَ رهي نا شِيوا. چيتن اِڪ سار سار، سو تؤن نرڌار ڌار، پيد ڪو مِٽانا.٢- شير بهادر هوڪي پيارا من ۾ ڪيون تم ڊرتا، پيد پرم ۾ پوُل ايانِي آجا سنگ ڪِيون مرتا. شرم نهين توهہ توهہ، بئنا نِج ڪوهہ ڪوهہ، هوئڪي آجانا.٣- ڪهي ٽِيئون جِم ڪنچن پوُشڻ سوُت بَسَن اِڪ هوئي، لهر سنڌوُ جيون جيوَ برهم ۾ جانو پيد نہ ڪوئي. دور ڪرو ڪيد ڪيد ، پائو نِج پيد پيد، گروُ سي لي گيانا.٤- راڳ سارنگ پڄن-١١- مسافر جاڳ جاڳ ، هري مڳ لاڳ لاڳ، ٿمر ڪو سنيار لي -ٽيڪ- پانوَ پساري نِندرا ماهين ساري رئن گذاري. ڍِن هوني پر پيي تم موُرک آنکين ناهِن اُگهاري. آنکين اب کول کول، رام نام بول بول، وطن نا وِسار لي.١-منزل دور مسافر تيري آلس ڪو تج ديجي. اوُر بکيڙي سَروَ تياڳي اپنا مارگ ليجي. اپني کهہ جويہ جويہ، تيري نهين سويہ سويہ، من ۾ وِچار لي.٢- ڪيتي آئي چل چل جاتي ڪِسڪا يهہ نہ ٺِڪانا. پاو پلڪ ڪا آپ مسافر تجهڪو پيي هئہ جانا. ممتا ڪو مار مار، ترشٽا ڪو ٽار ٽار، ڪال ڪو چِتار لي.٣- کهتا ٽيئون بئٺ رهو نا آگي قدم بڙهائو. پرم ڌام ڪي پاني ڪارڻ ساچا ٿمر اُنائو. ديوي گن ڌار ڌار، ڪري نيڪ ڪار ڪار، ڪاج ڪو سنوار لي.٤- راڳ سارنگ پڄن-١٢- ڪيجي سنتن سنگ، سمجهہ من ميرا -ٽيڪ- پيوو پُر ڪر پريم پيالا، آنون يام رهو متوالا. نرپيهہ هويہ نسنگ.١- ست است ڪا ڪر ويچارا، سُوَپني سم جانو جگ سارا. ست هئہ برهم اسنگ.٢- سٽگر ڪا ست شبد

آچاري، ڪهي ٽيئون سپ پرم نِواري. ميٽو اوِديا انگ.٣- راڳ سارنگ ڀڄن-١٣-
نارايڻ ڪا نام، سُمر من پياري -ٽيڪ- اجاميل نارايڻ سُمري، يم دوُتن ڪي پيه سي
آبري. پاپا وئڪنٺ ڌام.١- نارد ني نارايڻ گايا، پوُرڻ نرپيه پد ڪو پايا. هري
ڪلپنا ڪام.٢-ڌروَ پڪت نارايڻ گائي، پرڪٽ تانڪا درشن پائي، پايا نشچل نام.٣-
ڪهي ٽيئون نارايڻ رٽلي، جگ ڪي ساري بنڌن ڪٽلي. پائو نِت وشرام.٢-

-اوم ستنام ساڪي-راڳ پوُرب ڀڄن-١-

پوُرب ديش ڪا مَئن هوُن واسي، پوُرب ۾ ميرا اِستان -ٽيڪ-پوُرب ديش سَم ديش نه دوُجا، پوُرب هئه سپ
تي پرڌان.١- پوُرب ديش ۾ پيد نه ڪوئي، پوُرب ڪا هئه اوُنچا شان.٢- پوُرب ديش ۾ ٽِمِر
نهين هئه، پوُرب ۾ پِرڪاشت ڀانُ.٣-پوُرب ديش ۾ نهين ڪو مرتا، پوُرب نِت اوناشي
جانِ.٢- پوُرب ديش ۾ غم نا ڪوئي، ڪهي ٽيئون هئه مود مهان.٥- راڳ پوُرب ڀڄن-٢-
پوُرڻ ستگر موهِه پلائي، پر ڪر پريم پيالي ري -ٽيڪ- پيوَت نام نشا موهِه چڙهيا،
ٿُل گئي دل ڪي تالي ري.١- اوُگيا انيَوَ ڀانُ اندر ۾، مِٽ گئي اوِديا ڪالي ري.٢-
تن من ڌن ڪي سُڌ سپ پوُلي، ديک لعل ڪي‌لعلي ري.٣- ڪهي ٽيئون گروُ ڪرپا ڪرڪي،
ڪاٽي جم ڪي جالي ري.٢- راڳ پوُرب ڀڄن-٣- پوُرڻ ستگر ڪي سُن شِڪشا، نِش
سي دِن هو گئِيا ري -ٽيڪ- بَگلا هنسا ڪؤئا ڪويل، اگن سَلِل هو رَهِيا ري.١

جيوِت مُڙدا مُڙدا جيوِت، جڙ چيتن لهِيا ري.٢- مَهِڪ سُمير ڏرن آڪاسا،
سَروَر ساگر ٻَئِيا ري.٣- ڪهي ٽيئون گروُ وچنون ڪا يش، مُک سي جات نہ ڪهِيا ري.٤-
راڳ پوُرب ڀڄن-٤- ڪرپا ڪر گروُ موهِہ سُنائو، ٻوُمي نپ اپياسا جي -ٽيڪ- ٻوُمي
ڪا اِستان ڪهان هئہ، نپ ڪا ڪهان نِواسا جي.١- ٻوُمي نپ ڪا روپ ڪوُن هئہ، ڪرو سَروَ پرڪاشا
جي.٢- ٻوُمي نپ اپياس ڪرن سي، ڪوُن ڪاج هو راسا جي.٣- ڪهي ٽيئون ڪئسي اٿ ٻوُمي،
جايہ مِلي آڪاسا جي.٤-راڳ پوُرب ڀڄن-٥- سُنيئي ششيہ اب ڏيان لڳاڪي،
ٻوُمي نپ پرسنگا ري -ٽيڪ- سُرت ڏرن هئہ شبد آڪاشا، يهہ هئہ گيان اُتنگا ري.١- سُرت
شبد ڪا ديش اگم هئہ، جهن نہ ڪال ڪا دنگا ري.٢- سُرت شبد چيتنميہ جامين، مايا
ڪا نهين سنگا ري.٣- سُرت شبد اپياس ڪرن سي، جم ڪي ڇوُٽت جَنگا ري.٤- گروُ ڪرپا
سي سُرتي جاڪر، مِلت شبد ڪي رنگا ري.٥- ڪهي ٽيئون ششيہ شنڪا ميٽو، سُن ڪر يهہ ستسنگا
ري.٦- راڳ پوُرب ڀڄن-٦- گروُ ڪي ڪرپا سي جگياسوُ، سندوُ سُتا پتي جووي هئہ -ٽيڪ-
ڏرن سُتا پتي ڪو جپتي هي، سوُر پوُت پيہ ڪووي هئہ.١- ساگر سُت ڪا سُت اُر اُپجي، اَرجن
سُت تب سووي هئہ.٢- گِر ڪنيا پتي ڪي درشن سي ، هري سُت مِرتڪ هووي هئہ.٣- ڪهي ٽيئون
جو يهہ پد سمجهي، سو درمَت ڪو ڏووي هئہ.٤- راڳ پوُرب ڀڄن-٧- پريم پريوُ ڪا ستگر
ڪهي سمہ،گُهج ڀيد بتلاتا هئہ -ٽيڪ- جسي بات ڪو ويد نہ جانت، تِسڪو پريم جناتا هئہ.١-
جِس مَگ ڪو روي ششي نا ديکت، سو مگ پريم ڏِکاتا هئہ.٢- من ٻڌ واٽي جهان

نہ پھنچي، پريم تھان پھنچاتا ھئہ.٣- ڪھي ٽيئون يھ پريم پدارٿ، ڀاڳيوان ڪو پاتا ھئہ.٤-

- اوم ستنام ساکي -راڳ ڪامود ڀجن-١ -

چالو ھنسا مانسرووَر، تانکي تٽَ پر رھنا ري -ٽيڪ- اپني چالي نِت ھي چليئي، ٻگون سنگ نا ٻھنا ري.١- مُک سي ميٺي باني بولو، ڪٽو وچن مت ڪھنا ري.٢- ڌرم تمھارا موتي ڪانا، مڇلي ڪو مت گھنا ري.٣- ڪھتا ٽيئون دوڌ پيئو نِت، پاني ڪو مت ڇھنا ري.٤-

راڳ ڪامود ڀجن-٢- ساجن مُجھڪو آنَ مِلاوي، ھئہ ڪو ائسا پيارا ري -ٽيڪ- تن من ڌن ڪي ڀيٽ ڌري مئن، داس ٻنوُن تِس دوارا ري.١- وِرھہ اگن ۾ تن من جلتا، جئسي جرت انگارا ري.٢- پل پل ۾ اُٿ مارگ ديکوُن، بن ديکي نہ ڪرارا ري.٣-ڪھي ٽيئون جِس پل پيِيہ ديکوُن، تِس پل پر بلھارا ري.٤-راڳ پوُرب ڀجن-٣- ستگر مُجھہ پر ڪرپا ڪرڪي، اپنا داس بنائو جي -ٽيڪ- اوُر ڪِسي ڪي من نھين آسا، اپني سيوَ لگائو جي.١- موھہ ممت ڪي بنڌن توڙي، اپني ساٿ مِلائو جي.٢- تم سي مِلنا جي نھين ديوَھِن، وي سڀ وِگھن وِلائو جي.٣- ڪھتا ٽيئون اپني سنگ ۾، ھري ڪا نام جپائو جي.٤- راڳ ڪامود ڀجن-٤- تم بن ستگر ميرا جگ ۾، اوُر نہ ڪو رکوارا ھئہ -ٽيڪ- تم ھِي ستگر مات پِتا سَم، پالن پوشڻ ھارا ھئہ.١- مئن ھوُن بالڪ موُڙھ اگياني، تيرا موھِہ سھارا ھئہ.٢- جي جن شرڻ تمھاري آئي، ٽِنڪو تمني تارا

هئہ.۳- ڪهي نيئون موهي پار آتارو، ياري پيو جل ڈارا هئہ.۴- راڳ ڪامول پجن-۵-موهہ نيند ۾ سب جگ سويا، جاڳت برهم گياني ري -ٽيڪ- جگ سُوپني ڪو ستيہ سمجھ ڪر، سويہ رها اگياني ري.۱- گياني جگ ڪو است سمجهتا،درشتا آپهِن جاني ري.۲- هانِ لاڀ اؤر هرش شوڪ ڪر، رووت تن ايماني ري.۳- ڪهتا نيئون دوند واد ۾، رهتي سم وگياني ري.۴- راڳ ڪامول پجن-۶- ساجن مُجهسي آنِ مِلو اب، درشن ڪي مُجهہ پياسا هئہ -ٽيڪ- دِوَس دِوَس اِڪ يُگ سم بيتي، پل پل جانوُن ماسا هئہ.۱- تم بن ساري جگ ڪي ناتي، جانت مئن جم ڦاسا هئہ.۲- ساجن تمهري درس بنا يهہ، دکِيا ميرا سُواسا هئہ.۳- ڪهي نيئون نِج درشن ديجي، يهہ ميري ارداسا هئہ.۴- راڳ ڪامول پجن-۷- ساجن مُجهڪو ڇوڙ نہ جائو، ساٿ رهو تم پيارا جي.ٽيڪ-اوَگن ديک نہ موهِہ تياگو، يهہ هئہ عرض همارا جي.۱-جئسي چاهو تئسي ڪرهوُن، مئن هوُن داس تمهارا جي.۲- تم بن سوامي رَهہ نہ سڪوُن مئن، جِيون مڇلي بن وارا جي.۳- ڪهي نيئون اِڪ پل نهين جيئوُن، تم هو پران آڌارا جي.۴- راڳ ڪامول پجن-۸- گرمُک منمُک هنس ڪاڪ ڪي، لڪشڻ سنت بَتاتي هئن -ٽيڪ- هنسا مانسَرووَر رهتا، ڪؤئي پوکر جاتي هئن.۱- هنس رئن دِن موتي چُگتا، ڪؤئي درگند کاتي هئن.۲- هنسا مڌري بولي بولت، ڪؤئي ڪڙوا گاتي هئن.۳- هنسا سوُڌي چال چلت هئن، ڪؤئي ٽيڙهي ڈاتي هئن.۴- ڪهي نيئون ڪؤئي دک ديتي، هنس سَروَ سک داتي هئن.۵- راڳ ڪامول پجن-۹- منش ڪاهي ڪو توُن آيا ري. جگ ۾ جسني

جنم ديئا ھئہ، تِسڪو ناھِن ڏِيايا ري -ٽيڪ- مات گرڀ ۾ الٽي ٽي جب، ھري سي بول بنڌايا ري.١- باھر نِڪسي تاھِن بِسارا، موھ ليئا تجھ مايا ري.٢- پانچ تتوَ ڪي ديھ ديڪ ڪي، نِج سُوَروپ ڀُلايا ري.٣- ڪھي ٽيئون ھري ڀجن بنا توُن، يم ڪي ھاٿ بِڪايا ري.۴-

-اوم ستنام ساکي -راڳ ڪلياڻ ڀجن-١-

چرن پڪڙ گر ڪا، سُمرڻ ڪر منسا -ٽيڪ-درشن گر ڪي دويت وِناشي، بِنس بِنس سنسا.١-گروُ ڪي واڻي امرت ڏاري، ڏار ڏار دم سا.٢- گروُ ڪا ناد اناھت باجي، باج باج برسا.٣- گروُ ڪا گيان پَرَس گھٽ ماھين، پَرَس پَرَس پرسا.۴- ڪھي ٽيئون ستگر پرسادي، تتوَ تتوَ درسا.۵- راڳ ڪلياڻ ڀجن-٢- مائي مئن ستگر پورڻ پايا، تن من ڌن دي ڀيٽ گروُ ڪو، لي ھري نام ڏيايا -ٽيڪ- درشن گر ڪا ھئہ سُکدائي، ديک دک جايا.١- گروُ ڪو بار بار ڪر وندن، چرڻ ڪمل چت لايا.٢- گروُ ڪي سيوَ ڪري دِن راتي، من ڪي پاپ مِٽايا.٣- گر ڪا شبد سُمر گھٽ ماھين، ڏُن ۾ ڏيان لگايا.۴- ڪھي ٽيئون گروُ گيان پرائي، سھج سُوَروپ سمايا.۵- راڳ ڪلياڻ ڀجن-٣- مائي مئنوُن ستگر گيان بَتايا، تانڪي مَنن نِدِڏياسن ماھين پُن پُن مُجھي لگايا. -ٽيڪ- مل وِڪِئيپ آورڻ ڪا پڙدا، تِينون ترت مِٽايا.١- انيَوَ جوت جگائي اُر ۾، آتم لعل لکايا.٢- دوَند دوُک تي ڪيئا اُتيتا، سُک سُوَروپ سمايا.٣-

ڪهي ٽيئون گُر توڙي بنڌن، موڪش ڏام درسايا.۴- راڳ ڪلياڻ پڃن-۴- مائي مئنوُن
ستگر شبد سُنايا، پراڻايام ڪي يُڪتي ديکي پن پن ڪر سمجهايا -ٽيڪ- موُل
ڪمل ڊِرڍ آسن ڪرڪي، ناپ سي نام چلايا.۱- هرديہ ڪمل شِو درشن پائي، تامين
ڌيان لگايا.۲- ڪنٺ ڪمل ۾ ڪر ويچارا، شارد سيس نِوايا.۳- تِرڪُٽي گهر
۾ ڪري نِواسا، انيَوَ ديپ جگايا.۴- ڪهتا ٽيئون دسم دواري، آتم درشن پايا.۵-
راڳ ڪلياڻ پڃن-۵- مائي مئنوُن ستگر الک لکايا، سات ديپ نوَ ڪنڊون ماهين ايڪ
برهم درسايا -ٽيڪ- اَسِت ڀاتِ پريہ نِج سُوَروپا، نام روپ ۾ پايا.۱- امر انادي
اج ابناسي، جهان ڏوُپ نهين ڇايا.۲- ڪهتا ٽيئون گر پرسادي، سهجي تاهِن سمايا.۳-
راڳ ڪلياڻ پڃن-۶- پياري ستگر ڪي در جائيئي. ستگر ڪا سنگ ابهين ڪرلو
يهہ نہ سميہ ڦِر پائيئي -ٽيڪ- چار ڊِنون ڪي پاهُن هو تم، رام نام گن گائيئي.۱-
يهہ مايا ترُوَر ڪي ڇايا، تان پيِڇي نا ڏائيئي.۲- ڪاڻن ڪارڻ آئي جگ ۾، ساچا
وَڪر وِهائيئي.۳- ڪهي ٽيئون گر شبد وِچاري، سُک سُوَروپ سمائيئي.۴- راڳ ڪلياڻ
پڃن-۷- پياري ستسنگ ۾ چل آئيئي. ٻِٺ ستسنگ امرت پيِجي ڀاوَ ڀڪت گڻ گائيئي.
ٽيڪ- درشن پائي پرسن هووو، چوٽ نہ يم ڪي کائيئي.۱- مانُ تياگي سيوَ ڪمائو، من
ڪي مَئِل مِٽائيئي.۲- شرڌا ڌاري سنت چرڻ ڪي، ڌوُلي مستڪ لائيئي.۳- ڪهي ٽيئون سنتون
ڪي سنگ ۾، پرمانند پد پائيئي.۴- راڳ ڪلياڻ پڃن-۸- هري ڪرپا سي ستگر پايا،

جسني مئنوُن اَلک لکايا -ٽيڪ- گروُ ڪو پيتا ديکي تن من، سَرِوَسُوَ اپنا ڪرڪي اَرپن. هري ڪا ڌيان لگايا.١- گروُ ڪو بار بار ڪر وندن، اپنا سيس ڌري گروُ چرنن. من ڪا ماڻُ هٽايا.٢- گروُ گهر ڪي نِت ڪرڪي سيوا، پايا چار پدارٿ ميوا. آواگمن مِٽايا.٣- ڪهي ٽيئون گروُ سَئن لکائي، برهمِ گيان ڪي جوتِ جگائي. پانچون پرم نسايا.۴-
راڳ ڪلياڻ ڀجن-٩- ڪرو آرتي ستگر چرنا، جِس ڪرپا تي ڀَوَ جل ترنا. -ٽيڪ- ستگر چرني ڌيان لگائي، اهنتا ممتا روگ مِٽائي. هرديہ ڪي دک هرنا.١- گر منتر ڪا ڪر اڀياسا، ديکو دم ۾ عجب تماشا. ڌيان اُسيڪا ڌرنا.٢- گگن منڊل ۾ اناهت باجي، تانڪا سندر سُن آوازي. ميٽو من ڪي ڦرنا.٣- ڪهي ٽيئون ستگر پرسادي، لائي سُن ۾ سهج سماڌي. آتم درشن ڪرنا.۴- راڳ ڪلياڻ ڀجن-١٠-
ساکي چيتن سُوَيَم پرڪاشي، اجر امر هئہ سو اوِناسي -ٽيڪ- اسنگ آتم ايڪ اڀيوا، سڀ ديوَن ڪا هئہ سو ديوا. چِدگهن چِد آڪاسي.١- پوُرڻ پرش اَنادِ اروُپا، است يات ڀُن پريہ سُوَروُپا. ست چِت آنند راسي.٢- سروَ وياپڪ اکنڊ اڊولا، اچل امل هئہ اَتُل ِ اتولا. سوڪشم سروَ نواسي.٣- ڪهي ٽيئون جب گرُ سمجهايا ائسا آتم تب مئن پايا. مِٽ گئي جونِ چؤراسي.۴- راڳ ڪلياڻ ڀجن-١١- ستگر ڪاٽا بنڌن ميرا، موهِہ جگايا سويرا -ٽيڪ- هرش شوڪ اب دويش نہ جاگت، ممتا متسر موهَہ نہ لاگت. مِٽ گيا ميرا تيرا.١- انڀَوَ ڀانُ ڀيا پرڪاشا، پايا پوُرڻ پد

اوِناشا. ڀاڳا ڀرم انڌيرا.٢- آتم گهر مئن پراپت ڪينا، جيوَ ايش ڪي ڀيد وِهينا. ڇوُڪا ڀم ڪا ڦيرا.٣- ڪهتا ٽيئون سهج سمايا، گهٽ گهٽ ۾ هري درشن پايا. امراپور ڪيئا ڏيرا.٤- راگ ڪلياڻ ڀڄن-١٢- ستگر ميري گهر ۾ آيا، ڪُليا ڀاڳ سَوايا -ٽيڪ- ڪرم بيڄ جو پوُرب بويا، سوئي ڦل اب پرڪٽ هويا. جسني آنِ مِلايا.١- درشن سي پرمود ڀيا هئہ، دک درد سبھ شوک گيا هئہ. سَڪل پاپ مِٽ جايا.٢- ڪوٽِ ڀگيہ ڪا ڦل هئہ جوئي، آج سَڪي مئن پايا سوئي. آنند اُر ۾ ڇايا.٣- ڪهي ٽيئون سبھ ڪارج سَريا، ڀاوَ ڀڪتي سي هرديہ ڀَريا. ستگر پد سِر نايا.٤- راگ ڪلياڻ ڀڄن-١٣- بندا اپنا ڪاج بنايہ، ڪاج بناني ڪا يهہ ويلا غفلت ۾ نہ گنوايہ -ٽيڪ- ڀاڳون سي يهہ پايا ويلا، ڦير مِلي يهہ مشڪل ميلا. گروُ مِل جيوَ جڳايہ.١-ڀرم ارِي ني توهہ ڀُلايا، جيوَ بَناڪر بهُت رُلايا. گروُ مِل ڀرم مِٽايہ.٢- بَهُہ ڀُگ هويا گهر سي نِڪلي، اب لوُن نا تم پايا ڪملي. گروُ مِل نِڄ گهر جايہ.٣- ڪال بَلي ني توهہ ستايا، جنم جنم سِر ڏنڊ لڳايا. گروُ مِل ڪال نَسايہ.٤- ستگروُ بن يهہ ڪاج نہ سرهين، ڪهي ٽيئون بَهُہ يتن جُ ڪرهين. گروُ ڪي سيوَ ڪمايہ.٥- راگ ڪلياڻ ڀڄن-١٤- بندا مايا سي من موڙ. مايا بجلي ڪي سم چنچل، تانڪا ڀيڇا ڇوڙ. -ٽيڪ- مايا ڏاڪِن ڪي سَم ڀائي، تانڪي سنگت هئہ دکدائي، سِر ڪو ديوي ڦوڙ.١- مايا ڪانٽون ڪي هئہ شئيبا، تان پر ڀوُل نہ بئنو ڀَئيبا. تن ڪو ديوي توڙ.٢- مايا سانپڻِ

سمجھہ سُجانا، تانکو ڀوُل نہ هات لگانا، ليوي شواس نِڇوڙ.٣- کهي ٽيئون جو هِت کو
چاهو، مايا کو گرو چرڻ لگائو. جيوَ برهم سي جوڙ.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١٥-
بندا لاج نہ تمکو آئہ، وِرڌ ڀَئي ڀي نام نہ جپتي، رُچ رُچ وشيہ کمائہ -ٽيڪ- ٽوُٽ
گئي دانتون کي پنکتي، مند ڀَئي جنراڳن شَکتِي. تو ڀي چني چبائِہ.١- سَتر ورش کي عمر
تمحاري، تو ڀي وشيہ واسنا ڌاري. لي لي کُشِتي کائہ.٢- گهر کي ساري مِتر پياري، گالي
دي دي توهہ نِکاري. ڦِر ڀي جاتي ڌائِہ.٣- ڀوگ ڀوگ کي ڀؤون کويا، اجهوُن من سنتوش
نہ هويا. دِن دِن دوُني چائِہ.٤- کهي ٽيئون تم اب ڀي چيتو، ڀڄن کرو هئہ اوَسر جيتو.
گرو چرني چت لائہ.٥-راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١٦- بندا ڀوُل نہ پاپ کمائہ. دک
کا کارڻ پاپ پڇانو، تانسي چت نا لائہ -ٽيڪ- پاپ کرم ڪيِکر سَم ڀائي، تانکي کانتي
بڄھہ دکدائي. پاپ سي پريت نہ پائہ.١- پاپ سي من جس کينا مئلا، تِسکا هويہ نہ جنم
سُهيلا. مر کر نرکي جائِہ.٢- پاپ ڀاو نهين من ۾ ڌرنا، پاپي کا سنگ ڀوُل نہ کرنا.
جيوَن سڦل بنائہ.٣- کهي ٽيئون جي هِت کو چاهو، شڀ کرمون ۾ چيِت لگائو. ساڌ سنگت
گُنْ گائہ.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١٧- بندا ميٺي باڻي بول. پهلي اپني هرديہ
تولي پيڇي مُک کو کول -ٽيڪ- ميٺي باڻي هئہ سُککاري، سڀ جيوون کو لاگت پياري.
سُن سُن جاوَت گهول.١- رام روُپ هئہ سَروَ پراڻي، بول نہ کِسِسي ڦيکي باڻي. ڦيکي کا
نهين مول.٢- دو دِن هئہ تيري زندگاني، تانتي بولو ميٺي باني. ميٺي هئہ انمول.٣-

ڪهي ٽيئون نِت ميني باني، بولت سُرنر مُنيجن گياني. اپني من ۾ تول.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١٨- هنس مانسروَر جاءُ، ساچا موتي هئن ٻهُه تامين چُن چُن ڪي نِت کاءُ -ٽيڪ- يهه تو سَروَر مٿلا سارا، ڪيچڙ سي ٻهُه ڀَريا يارا. تيوا هو نه نِياءُ.١- وايَس ٻگلون ڪي يهه ٽولي، تيري تانسي ٻنت نه بولي . پائيون سي گڻ گاءُ.٢- ديکن ۾ يي رنگ رنگيلي، ڀيتر ۾ هئن ٻهُت ڪٽيلي. اِن سنگ دک نه اُٺاءُ.٣- ڪهي ٽيئون يي سنگ هئه جوُٺا، هنسون ڪا سنگ عجب انوُٺا. تاسون نيهه لڳاءُ.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١٩- گرمُک گروُ چرني من لائه، ليڪر گروُ سي نام هري ڪا هرديه ماهِن ڏياءِ -ٽيڪ- نشڪامي هو سيوَ ڪمائو، نرمل اپنا چيت ٻنائو. پاپن مَيِل مِٽاءِ.١- سٿل ڪرو يي مانش چولا، سُمري گروُ ڪا شبد امولا. من ڪو شانت ٻنائه.٢- گروُ يڪتي ڪو هرديه ڌارو، آگيا گروُ ڪي ڪبهوُن نه ٽارو. گروُ ڪي گڻ نِت گائه.٣- ڪهي ٽيئون لي گروُ سي گيانا، پائو آتم سوُک مَهانا، ڀَوَسنڌ سي تر جائه.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٢٠- ري من آتم آنند پاءِ، اس آنند ۾ سُرت سمائي سَڪلي دوُک مِٽاءِ -ٽيڪ- آتم آنند پاوَت گياني، هوڪر آتم انتر ڌياني. توُن يي ڌيان لڳاءِ.١- آتم آنند پاوت يوگي، يوگ وشيه سي هويه وِيوگي. توُن يي يوگ ڪماءِ.٢- ڪهي ٽيئون گروُ شرني جاڪر، گيان يوگ ڪي يُڪتي پاڪر. تامين چت ڪو لاءِ.٣- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٢١- اگر چاهو پرم مڪتي، شرڻ گروُديو ڪي پڙنا. تجي ٽم ٽين لاجون ڪو، ڀڄن ڀڳوان ڪا ڪرنا.

-ٽيڪ- نوائي سيس ستگر ڪو، ڪرو ڪر جوڙ ڪي سيوا. گرؤ سي نام لي سمرو، تجي من ڪي سڀي ڦرنا.١- جگت ڪو جهوٺ تم جانو، گرؤ ڪا نام ست مانو. بنا گرؤ نام بوهت ڀر، ترت ڀوسنڌ سي ترنا.٢- ڪرو ستسنگ سنتون ڪا، سُنو سدواڪيہ ويدون ڪا. ڌري اُر ڌيان آتم ڪا، مَلِن اهنڪار ڪو هرنا.٣- ڪهي ٽيئون سَجن ميري، رهو تم رام ڪي رنگ ڀر. جپي نِت نام ايشور ڪا، هرو اپنا جنم مرنا.۴- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٢٢- بُرا هئہ خيال نر تيرا، اؤر ڪا دوش نا ڪوئي -ٽيڪ- اَرِي دش سيس رگهوُور ڪو، ويڀيشڻ ني مِتر مانا. ويڀيشڻ راڄ مرا راوڻ، رام ڪا دوش نا ڪوئي.١- ڪرشڻ ڪو ڪنس اَرِ سمجها، مِتر سمجها اُگرسين ني. ڪنس مؤئا ڀڪت مُڪتا، ڪرشڻ ڪا دوش نا ڪوئي.٢- روي ڪو اَرِ اُلوُ جاني، منشيہ جاني سجن تانڪو. الوُ انڌ هو منشيہ روشن، روي ڪا دوش نا ڪوئي.٣- ڪهي ٽيئون سُنو پيارا، جوئي جس ڀاوَ سي ديکي. تِسي ڪو ڦل مِلي تئسا، ڪِسي ڪا دوش نا ڪوئي.۴- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٢٣- ستگر ڪيني ڪرپا ڀاري، تان پر جائوُن مئن بلهاري -ٽيڪ- ست شبد ڪا سُمرڻ دينا، ميري من ڪو نرمل ڪينا. ڀوُل گئي جگ ڪي سُڌ ساري.١- انيو ڪي اُر جوت جگائي، ڀيا پرڪاش اکنڊ شڪدائي. ڀاڳي اوِديا رئن انڌاري.٢- پريم پيالا ستگر ديئا، شرڌا سي وو مئني پيبا. چڙهي رئن دِن نام خماري.٣- ڪهي ٽيئون گُر توڙي ڀرانتي، بنڌن ڪاٽي ديني شانتي. نربيہ پد پايا نِرڌاري.۴-

-اوم ستنام ساکي -راگ کنسو پچن-۱-

مِلي اب سنگ سنتون کي، وچن ست کا ڏيايا هئہ. سچا سوَروپ ستگرۇ کا، بدن ميري سمايا هئہ -ٽيک- ستوگڻ شيل سُکدائي، سَنيَم شرڌا سُمت پائي, کها جو ويد کي ماهين، ڌرم ڌيرج مئن پايا هئہ.۱-ٻيا وئِراگيہ سُکراشي، جگت ديکا سروَناشي. کتي جگ موهہ کي پاشي، سقل جيوَن بنايا هئہ.۲- اگم نِج ديش ۾ رهيا، ڇپ گئي رئن ڊِن ٻئيا. ايي ٻر کال کا گئيا، نَگرَ نرپيہ بسايا هئہ.۳- شِووهم سروَ کا سوامي، کهي ٽيئون سُکن ڌامي. ٻيا سُوَروپ آرامي، سَروَ دک دوَند جايا هئہ.۴- راگ کنسو پچن-۲-کيئي کرتوُت پَشئون کي، منش هويا تو کِيا هويا. پدارت اوَر سپ پائي، هري نہ پايا تو کِيا هويا -ٽيک- وِرکش ديکن ۾ سُندري، نهين ڇايا نهين گنڌري. نهين قل قوُل نهين پَترِي، وِرکش هويا تو کِيا هويا.۱- سَرووَر جل بنا جئسي، ڏَني هئہ پُٽيہ بنا تئسي. بنا ديپک مندر کئسي، سُندر هويا تو کِيا هويا.۲- کُنچر جيون نير ۾ ناوي، نِکس باهر مِٽي پاوي. انتر کي مَئِل نا جاوي، گنگا نايا تو کِيا هويا.۳- کهي ٽيئون بهت پڙهکي، دنيا کي لوپ ۾ لٽکي. بنا گروُ گيان کي ڀٽکي، پڙها هويا تو کِيا هويا.۴- راگ کنسو پچن-۳- کرو کرپا گروُ مُجهہ پر، شرڻ تيري مئن آيا هوُن. سچا تم هو مِتر ستگرو، شرڻ تيري مئن آيا هوُن -ٽيک- جگت ۾ کو نهين ميرا، صرف آڌار هئہ تيرا.هرو پَوَ کال ڦيرا، شرڻ

تيري مئن آيا هوُن.١- ٻيانڪ ڊيک ٻِوَ ٻاري، ٻرت هئہ جانِ يهہ ساري. ڪرو اب ويگ رکواري
شرڻ تيري مئن آيا هوُن.٢- ڪپٽ ڇل پاپ بَهُہ ڪينا، نهين شڀ ڪرم چت دينا. ٻکتي
گڻ گيان سي هِينا، شرڻ تيري مئن آيا هوُن.٣- کهي ٽيئون ديا ڪيجي، پرم کي پاش ڪٽ
ليجي.اَپيہ کا دان مُجهہ ديجي، شرڻ تيري مئن آيا هوُن.٤- راڳ ڪنسو ٻجن-٤- ڪرو
ستسنگ سنتون کا، يهي هئہ سار سنساري -ٽيک- بهُت وِڌ ڪرم ٻگيہ دانا، ورت تپ نيم جپ
نانا. ڪرو پرياڳ اِسنانا، نهين ستسنگ سم ساري.١- چندن ششي شيت جگ ماهين،
اُپَيہ ستسنگ سَم ناهين. سدا سيوو سجن تاهين، سروَ سنسا پرم ٽاري.٢- شرڌا سي ديوَ
سڀ سيوي، جوئي ڦل ديوَ تِهن ديوي. وُهي ستسنگ سي ليوي، اٽل وشواس جو ڌاري.٣- کهي ٽيئون
ستيہ مانو، يهي نشچيہ هرديہ آنو. بوهٽ جگ ساڌ سنگ جانو، ترت ٻِوَ سِنڌوُ
جو تاري.٤- راڳ ڪنسو ٻجن-٥- کهي ڪوئي ديوانا هئہ، کهي ڪوئي سُجانا هئہ. نهين هئہ
ڪام لوڪون سي، مُجهي هري هي ڌيانا هئہ -ٽيک- سُنا اپديش گُنِيان کا، وچن ست ويد مُنِيان
کا. تجا وهنوار دنيا کا، ايي هري گيت گانا هئہ.١- مُجهي پهلي نہ سُڌ هوئي، عمر
ڙسَ ٻوگ ۾ ڪوئي. ڪيئا شڀ ڪرم نا ڪوئي، ايي ڪرنا ڪليانا هئہ.٢- جپي ست نام
ستگر کا، ڌري ڀُن ڌيان اِڪ هر کا. ٻتا ليکي امر گهر کا، پرم آنند پانا هئہ.٣-
کهي ٽيئون ڪتي جالي، چلوُنگا هنس کي چالي ، کُدي سي دل ڪري خالِي ، برهم سي من
مِلانا هئہ.٤- راڳ ڪنسو ٻجن-٦- لِکا جو ليک پوُرب کا، سمجهہ سو اوَشيہ هوتا هئہ.

مُفت فرياد تؤن ڪرڪي، ورتا ڪِيون وقت ڪوتا هئہ -ٽيڪ- ديڪو رگھنات اوتاري، ٻلي راوڻ مَها ياري. ڪرم ريڪا نہ ڪِس ٽاري، ڏرم ڪا تات روتا هئہ.١- سُنو شنڪر ڪِيا پايا، ٻِڪشا منگ منگ ٽُڪر ڪايا. ڏيرا شمشان ۾ لايا، هري آهِہ سيج سوتا هئہ.٢- ڪرم هي جيوَ ڪو پريري،دسون دِس ۾ سدا ڦيري. سيي سُر نر مُني ٽيري، ڪرم ڪا جگت بوتا هئہ.٣- ڪهي ٽيئون سمجهہ ڏاري، سدا پرسن رهو پياري. ڪرم ڪو يوگتي ساري، مِلي جو بيڄ بوتا هئہ.٤- راڳ ڪنسو ڀڄن-٧- اگر تم موڪش ڪو چاهو، ڪرو شڀ ڪام ڪو جلدي. تجي سڀ ڪام دنيا ڪي، رَٽو هري نام ڪو جلدي -ٽيڪ- جگت ڪي ڇوڙ آشا ڪو، ممت ڪي توڙ پاشا ڪو. گهي گڻ گيان راشا ڪو، پائو وشرام ڪو جلدي.١- ڪٽنب ڪا ڇوڙڪي ناتا، رهو هري رنگ ۾ راتا. گهي گروُديو سي گياتا، پائو گهنشيام ڪو جلدي.٢ پريوُ ڪي شرن ۾ جاڪي، اکنڊ ڌُن شبد ڪي لاڪي. هري ڪي گيت نِت گاڪي، پائو آرام ڪو جلدي.٣- ڪهي ٽيئون سُمر پل پل، هرو ڪلي ڪال ڪي ڪلِ ڪل. ٻُجهائي جيِيہَ ڪي جل جل پائو سُکڌام ڪو جلدي.٤- راڳ ڪنسو ڀڄن-٨- اگر هئہ آس آنند ڪي، جائو گروُديو ڪي شرنا.اَيِيہ گيانا لي آتم ڪا،سَروَ ڀِيہ دوُک ڪو هرنا -ٽيڪ-تجي تم لوڪ ڪي لاجا، ڪرو اپنا ترت ڪاجا. ٻجي سِر ڪال ڪا باجا، انُو دم دير نا ڪرنا.١- ايي هر مِلن ڪي واري، تجي غفلت ڪرو تياري. جپي گروُ نام نِرڏاري، هري ڪا ڌيان من ڌرنا.٢- اَٽل وشواس اُر ڏاري، گهو گروُ گيان ڪو پياري. ڀرم سنسا

سيي ٽاري، ترت ڀۆسنڌ سي ترنا.٣-مِٽائي موهہ تن ڪيرا، بسائو برهم ڪا ڏيرا.
کهي ٽيئون ڪٽي ڦيرا، جگت ۾ مُڪت هو چرنا.٤- راگ ڪنسو ڀڄن-٩- تۆن ميرا رکوارا
ستگر ، تۆن ميرا رکوارا. تم هو مات پتا گرۇ ميرا، مئن هۆن بال تمهارا -ٽيڪ- تم هو
داتا دين ديالۇ، مئن هۆن مانگنهارا. نوَڌا ڀڪتي گيان ڌيان گڻ، ديوو ڀڄن ڀنڊارا.١.-
تم هو پاوَن پَتِت اُڌارن، مئن هۆن پاپي يارا. تمهري اوٽ گهي مئن نِشدِن، پاپ
ڪرو پَرهارا.٢- تم هو سُک ڪا ساگر سُوامِن ،مئن هۆن اتِ دکيارا. ڪرپا ڪرڪي وِگهن
هري سڀ، ڪريئي ڪاج همارا.٣- ڀَوَ ساگر ۾ ڏۆبت هۆن مئن، ڪويہ نہ تارَنهارا. کهي ٽيئون
اب بانهہ پڪڙ گرۇ، ڪيجي ڀَوَ سي پارا.٤- راگ ڪنسو ڀڄن-١٠- ڪاٽو ڪشٽ همارا پريۆجي
ڪاٽو ڪشٽ همارا. جن من رَنجن ڀَوَ ڀَيہ ڀنجن، هئہ يهہ بِرد تمهارا -ٽيڪ- ڀڪتون پر
جب ڀيڙ پَڙت هئہ، تب ڌارَت اوتارا. نِج ڀڪتون ڪي رڪشا ڪرتي،، ڏشٽون ڪو سنگهارا.١.-
هِرڻڪشِيَپ پرهلاد ڀڪت ڪو، دينا ڏۆک اپارا. نرسنگهہ روپ ڌار تب تمني، هِرڻڪشِيَپ
ڪو مارا.٢- دروپدا ڪو بيچ سڀا ۾، دينا چير هزارا. ڪۆرَو ڪا ڪل ناس
ڪرايا، ڪنس ڪي پِران نِڪارا.٣- کهي ٽيئون مئن اۆر تياگي، لِينا توَ آڌارا. ڪلۇ ڪال
ڪي ڪٺن سميہ ۾، ميرا هو رکوارا.٤- راگ ڪنسو ڀڄن-١١- ڪاٽو جم ڪي ڦاسي
ستگر، ڪاٽو جم ڪي ڦاسي -ٽيڪ- ميري اُر ڪي اوِديا ميٽو، تم گرۇ گيان پرڪاشي. ميري
من ڪي پاپ هرو سڀ، تم گرۇ تيرٿ ڪاشي.١- جس گهر سي بِڇڙا پرمت هۆن، ڪر هو تِس

گهر واسي. ڪهي ٽيئون جڳ بنڌن ڪاٽي، مُڪت ڪرو سُڪراسي.٢- راڳ ڪنسو پچن-١٢-
عجب بنائي مايا هري ني، عجب بنائي مايا -ٽيڪ- ڪيا ڪهوُن ڪڇ ڪهت نہ آوي، اديت
ڪيل ڪِلايا، چؤراسي لک جونِ اُپائي، سيڪي ماهِن سمايا.١- نِرگن سي وَهہ سَگن
هوئڪي، رام ڪرشڻ ڪهلايا. ڪهتا ٽيئون ڪوجت ڪيتي، پار ڪِسي نا پايا.٢- راڳ ڪنسو
پچن-١٣- تم هو ساڪشي چيتن چِدگهن، تيرا جڳ آياس هئہ -ٽيڪ- جاگرت سُوَپن
سُشوپت ترِيا، تامين توَ پرڪاش هئہ. اپني آپ ۾ اِستِت هو تم، جِيون اِستِت آڪاش هئہ.١-
انتر باهر ڪيل تمهارا، نوَڪنڊ ماهِن نواس هئہ. چِينتي ڪُنچر ماهِن وياپڪ، ايڪ اکنڊ
اوناش هئہ.٢- سَگن نِرگن نام تمهارا، ڪرتي ويد وِلاس هئہ. اپني مؤج بڙهاوَن
ڪارن، ڪينا سُويَم وِڪاس هئہ.٣- آنا جانا تجهہ ۾ ناهين،نا تيرا ڪب ناس هئہ. ڪهي ٽيئون
يهہ نِشچيہ ڪرلي، توُن سوامي توُن داس هئہ.٤- راڳ ڪنسو پچن-١٤- سو سک ستگر
ڪهان بَسَت جو، لِکِيا ويد پُران ۾.ٽيڪ-ڪوئي ڪهت سک وديا ماهين، ڪوئي ڪهت هئہ
ڌيان ۾. ڪوئي ڪهت سک نِج گيان ۾.١- ڪوئي ڪهت سک اُپشم ماهين، ڪوئي ڪهت سک
مؤن ڌرن ۾، ڪوئي ڪهت وکيان ۾. ڪوئي ڪهت سک سئر ڪرن ۾،ڪوئي ڪهت تِيرتانِ
۾.٢- ڪوئي ڪهت سک سنپَت ماهين، ڪوئي ڪهت سک مانَ ۾. ڪوئي ڪهت سک ماهِن غريبي،
ڪوئي ڪهت ايِمان ۾.٣- ڪوئي ڪهت سک سُوَرگ لوڪ ۾، ڪوئي ڪهت جَهانَ ۾. ڪهي ٽيئون
گرُوُ ڪول سُنائو، هئہ سک ڪِس اِستان ۾.٤- راڳ ڪنسو پچن-١٥- سار وچن

شِشِيہ سُنلي ميرا، سو سک روپ تمهارا هئہ -ٽيڪ- سو سک ساگر ڪي سم جانو، پورڻ اڪنڊ اپارا هئہ. تِس سک ڪي لوَليش ڪو پائي، هوت سُکي سنسارا هئہ.١- جَنَڪَ جَنِيہَ تامين نہ اُپاڌي، پانچ وِشيہ آڌارا هئہ. ديش ڪال پُن وستو نہ ڇيدي، ائسا ويد اُچارا هئہ.٢- پانچ تتوَ سي پِرٿڪ سوئي، نام روپ سي نيارا هئہ. است ڀات پُن پريہ سُوَروپا، سَروَ وياپڪ سارا هئہ.٣- سُرنر مُنيجن يهہ سک کوجت، پاوت نا ڪو پارا هئہ. کهي ٽيئون ڪو گرمُک پاوي، جانکي ڀاڳ اُدارا هئہ.٤- راڳ ڪنسو ڀڄن-١٦- يهہ سنسارا جانِ اسارا، ميري من برهم ڪا ڌيانِ ڌرو -ٽيڪ- جهاڳ سَلِل مارُوستل پاني، تانسي نا ڪِس پياس بُجهاني. ميري من تانکي آس هرو.١- مَرڪٽ اگني بادل ڇايا، سُوَپن پدارٿ ڪي سم مايا. ميري من ترت تياڳ ڪرو.٢- پانچ وشيہ رس جانِ وناشي، تانسي هردم هويہ اُداسي. ميري من ڀُوَل نہ تاهِن پَرو.٣- کهي ٽيئون ست مارگ چالو، آدي اپنا روپ سنڀالو. ميري من ڀَوَ سنڌ پار ترو.٤- راڳ ڪنسو ڀڄن-١٧- سنت پڌاري ڌام هماري، پريتم هويا جئہ جئڪار -ٽيڪ- نِرموهي نِت پرم وِراڳي، رام ڀڄن ۾ ات انوُراڳي. پريتم آئي پرم اُدار.١- ڀهت جنم ڪي ڦُٽيہ وِڪاسا، درشن پرسن ڀَيا هلاسا. پريتم هويا آنند اَپار.٢- هرديہ اندر ڀَيا پرڪاشا، ڀرم انڌيرا سَروَ وِناشا. پريتم ديکا دِويہ ديدار.٣- کهي ٽيئون سُن تِنِڪي باني، آتم پد ۾ سُرت سماني. پريتم پايا شانت ڀندار.٤- راڳ ڪنسو ڀڄن-١٨- گرو نام ديئا، سڀ

ڪاج ڪيئا، سک سُرت ليئا، پيِيہ سنگ رهي -ٽيڪ- پائي هرديہ اندر جهاتي، ديکي اپني ذات سَناتي. مِٽ گئي پانچون پيد پرانتي، سپ گهٽ ديکا رام سَهي.١- دسم دواري جوت پرڪاشي، پايا آتم تهن اوناشي. ٽوُٽي ڪنن ڪال ڪي پاشي، پرم انڌيرِي دوُر گئي.٢- برهم گيان ڪا ڊنڪا لاگا، پانچون تسڪر پِيہ ڪر ڀاگا. چيتن ڪا نِت پهرا جاگا، ڪايا نَگري شانت ڀَئي.٣- انيَوَ گهر ڪا کولي تالا، پيِيا پرڪر امرت پيالا. کهي ٽيئون گرُ ڪيئا نِهالا، ديش اگم ڪي سوُجھ گهي.٤-

- اوم ستنام ساکي - راگ پهاڙي ڀجن - ١ -

داتا گروُجي دان ديوو هري، ڀِڪتي مڪتي گڻ گيان ديوو مُجهہ، نرگڻ نام لَکائو -ٽيڪ- مئن هوُن لوها کيت اگياني، تم گروُ پارس پرنگ گياني. ميرا جنم مِٽائو.١- مئن اَپراڌي اَڌم اَڌينا، تم گروُ پاوَن تيرٿ چينا. ميرا پاپ نسائو.٢- مئن هوُن نرگڻ ڪرم ڪنگالا، تم گروُ سُرترُو دين ديالا، دي گڻ دوش هٽائو.٣- کهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، تم هو ستگروُ سُويَم پرڪاشا. انيَوَ جوت جگائو.٤- راگ پهاڙي ڀجن-٢- ستگر بولي سُن ري چيلا. ساڌ کهاوَن سُگم نهين هئہ، ساڌن ڪام ڏهيلا -ٽيڪ- سيوا سُمرڻ نِشدِن ڪرنا، ڪاٽن ٻک ڪا ويلا. تانتي سمجهي پانوَ سُ ڌرنا، آتپ شيت سَهيلا.١- لوڪ نندا ڪو سِر پر سهنا، جگ مِ چرت اَپيلا. تيِن لجا ڪو توڙڪي چلنا، ڀَوَ تي رَهڻ

اڪيلا.٢- پانچ وشيه ڪي آس نه ڪرني، اِندريان جيت رهيلا. انتر آتم چِنتن ڪرنا، هئه يهه اديت ڪيلا.٣- ڪهتا ٽيئون ڪنن فقيري، يهه نا گئِل سُهيلا. جيوَ ايش ڪي ڪتي اُپاڌي، ڪرن برهم سي ميلا.٤- راڳ پهاڙي پجن-٣- داتا گُر جي اَج اوِناشي، تم هو گيان گٽوِن ڪي راشي. دي گڻ اوَگڻ ٽارو -ٽيڪ- مئن هوُن پٽِت ڪروڙي ڪامي، تم هو پوُرڻ پاوَن سوامي. پاپ ميري پَرهارو.١- ڊوُبت هوُن مئن ڀَوَ سنڌ ماهين، تم گروُ ڪيوَٽ پڪڙي باهين. ڀَوَ ساگر سي تارو.٢- مئن يوگون ڪر هوُن اٽ روگي، تم هو روگ رهِت گُر جوگي. سگلي دوُک نِوارو.٣- ڪهي ٽيئون مئن جيوَ اگياني، تم هو ستگر برهم گياني. دي برهم بوڌ اُڌارو.٤- راڳ پهاڙي پجن-٤- ستگر بولي سُن ري چيلا، ساڌ ڪهاوَن جيوِت مرنا، سؤدا سمجهي ڪيجي -ٽيڪ- پهلي اپنا آپ گنوائي، شرڌا سي سِر ديجي. پانوَ ڌري پيڇي نهين هٽنا، دم پئه قدم ڌريجي.١- ايڪ دِوَس ڪا ڪام نهين هئه، اَنتَڪ رَهَتِ رهيجي. سک دک آدِڪ ۾ سَم رهنا، نِرپيه گيان گهيجي.٢- آٿون يام ايڪانتي رَهيئي، اجپا جاپ جپيجي. اَشٽ ڪمل پر آسن ڪرنا، انحد ناد سُنيجي.٣- ڪهتا ٽيئون ڪايا اندر، اپنا آپ لکيجي. ٽُريا سي پي هويه اتيِتا، اگم ديش لک ليجي.٤- راڳ پهاڙي پجن-٥- تم هو چيتن جاننهارا. يهه تن جڙ تو جانِ سَڪي نهين، آپ اِسيسي نيارا -ٽيڪ- پانچ تتوَ ڪا يهه تن پُتلا، مِٽِيا مَلِن اسارا. اِس تن ڪا هئه درشتا جوئي، سوئي تم هو پيارا.١- جاگرت سُوَپن سُشوپت

ڪا تم، ساڪشي هئه نِرڌارا. تين اوَستا پل پل پلٽي، توُن نهين پلٽنهارا.۲- تن ڪو اپنا روپ لکي جو، سو چنڊال چمارا. برهم روُپ جو نِڄ ڪو جاني، سو هئه پرش اُدارا.۳- ويد ڪهت هئه سنت ڪهت هئه، پُن گروُديو پُڪارا. ڪهي ٽيئون توُن ست چت آنند، سڀ جڳ ڪا آڌارا.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦- من‌موهن گِرڌاري، بلهاري جائوُن درشن تيريئان -ٽيڪ- ڀال تِلڪ گل ڦوُل هار پُن، مرلي مُک پَٽِہ پياري.۱- ورنداوَن ۾ سکيئون سي مِل، کيل ڪرت بنواري.۲- پيتامبر ڪَٽِ ڪاڇِني سوهي، مور مُڪٽ شِرڌاري.۳- ڪهي ٽيئون مُجهه درشن ديجي، شيام سندر سُکڪاري.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۷- ستگر شبد سُنائو، ڊِکائو مئنوُن درشن آپنا -ٽيڪ- مئن هوُن بالڪ ستگر تيرا، تم هو مات پتا گروُ ميرا. سِر پر هاٿ جهُلائو.۱- مئن هوُن مورک موُڊ اگياني، تم هو پورڻ برهم گياني. برهم ڪا گيان بَتائو.۲- مئن هوُن منگتا مانگنهارا، تم هو داتا ديوَنهارا. يڪتي دان دِلائو.۳- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، توَ درشن ڪي بهُت پياسا. من ڪي پياس بُجهائو.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۸- نام جپو نِرڌاري، پائوجي تم سوُک اپاريئان. -ٽيڪ- سُوَپني ڪي سَم يهه جڳ جانو، سَروَ پدارٿ مِٿيا مانو. تانڪو ڇوڙ اُداري.۱- سوارٿ ڪا هئه سڀ پريوارا، وِپت ڪال ۾ ڪرت ڪِنارا. تياڳو تانڪي ياري.۲- ستگر سي مِل آپ جڳائو، هري سُمرڻ ۾ سُرت لڳائو. ڪرڪي نِت هوشياري.۳- ڪهتا ٽيئون ويگ سمپارو، هيرا مانش جنم نہ هارو. گيان گهو سُکڪاري.۴- راڳ پهاڙي

ڀڄن-٩-تمهارا همارا، ايڪو روپ پيارا. جِيون جل ترنگا، نهين هئہ نيارا -ٽيڪ-
آهئہِ ڪاشٽ سپ ترُو، جِيون لوهہ شستر. وَسن جانِ سوُتر، مِٽي گهٽ اپارا.١- پوُشڻ
ڪل ڪنچن هئہ، چِٽِگ ڪُل اگن هئہ. چتر نڀ گگن هئہ، شِلا شئل سارا.٢- مِٺائي
پتاشا، شَڪر ڪي پئداشا. بَدَلَ هِم سَتاسا، جِيون روي اُجيارا.٣- ٽيئون توڙ پيدا،
ڪيئا نشچيہ ميڏا. برهم جيوَ ايدا، ڪهي ويد چارا.٤- راگ پهاڙي ڀڄن-١٠-
گروُ هئہ همارا، پريوُ ڪا پيارا. ڏري سيس تان پگ، ڪروُن مئن جهارا -ٽيڪ- گياني ڏياني
اَپيہ دان داني. ڪتي برهم باني، هرَت پرم سارا.١- تياگي وِراگي، نِجاتَم راگي.
شُرت ڪي سُڄاگي، رهت نِروِڪارا.٢- ڪروٽا ڪر ڪرپالوُ، دينون پر ديالوُ. ڪرت شِشيہ
نِهالوُ، لگاوَت نہ بارا.٣- ٽيئون برهم روُپا، سدا شِوَ سُوَروپا. انامي اروپا، اکنڊ
هئہ اپارا.٤- راگ پهاڙي ڀڄن-١١- ڪرو تم رام نام واپار -ٽيڪ- اوُر ڏنڌي
سپ جوُٺي جانو، رام نام ڪو سَت ڪر مانو. چوڙو سپ وهنوار.١- اوُر ڏنڌون ۾ دوُک
ڀَرا هئہ، رام نام ۾ سوُک ڏرا هئہ. من ۾ ديک وِچار.٢- اوُر ڏنڌي جڙ هئن نهين قائم،
رام نام چيتن هئہ دائم. ديوي شانت ينڊار.٣- ڪهي ٽيئون ڀڄ رام پياري، جو ڀَوَ سنڌ سي
پار اُتاري. ڪهتي ويد پُڪار.٤- راگ پهاڙي ڀڄن-١٢- ڏرو من گروُ چرڻون ڪا ڏيان.
-ٽيڪ- گروُ چرڻون ڪي سيوا ڪيجي، تن ايمان سَڪل هر ليجي. پائو پوُرڻ گيان.١- گروُ
چرڻون پر سيس نِوائو، پاپون ڪي سپ پوٽ گِرائو. پاون هو پرڏان.٢-ڀَوَساگر يهہ

ياري جانو، گروُ کي چرن جهاز پڇانو. تان چڙهه ترو سُجان.٣- جنم جنم کي پٽيه ڇهن جاڳي، کهي ٽيئون سو گروُ پد لاڳي. تانکا هو کليان.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-١٣- بندي تم ڪرلو پراُپڪار -ٽيڪ- اپني تن کا سوارت تياڳو، پراپڪار ۾ اهنِش لاڳو. مانش جنم سُدار.١- پر اپڪار جِسيني ڪيئا، تِسني جڳ ۾ يش کو ليئا. هويا جڳه جئڪار.٢- پراپڪار دَڌِيچ ڪمايا، رنتديوَ ني راج لُٽايا. پايا هري ديدار.٣- پراپڪار ۾ جن تن دينا، کهي ٽيئون ڌنيه تانکا جينا. ڪرتي ديوَ جهار.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-١٤- ياڳ يلي ياڳ يلي، هئه تانکي جڳ ۾، ياڳ يلي. پاپون سي جو من کو ڀِلي -ٽيڪ- مات پتا گروُ سنت ويد کي، آگيا ۾ نِت جوئي چلي.١- ساڌ سنگت مِل هري گڻ گاوي، ديتي دان نه جوئي ٽلي.٢- پانچ وشيه سي اِندريه روکي، مايا ڇل ۾ نه جوئي ڇلي.٣- کهي ٽيئون نِج آتم جاني، من دشمن کو جوئي دلي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-١٥- شرڌا ڌاري شرڌا ڌاري، سُن گيان کٿا تُون شرڌا ڌاري. سنت جنون کي جايه دواري -ٽيڪ- گيان کٿا نِت سنت سُناوهِن، گرمُک سُن کر ڪاج سنواري.١- گيان کٿا جا ڪٿي برهم کو، جگت اناتم ڀرم نواري.٢- گيان کٿا اگيان نساوي، شُرت سماوي برهم منجهاري.٣- گيان کٿا جو سُني سُناوي، کهي ٽيئون ڪل ڪيتي تاري.٤-راڳ پهاڙي ڀڄن-١٦- بول هري بول هري، هري نام اُڌاري، بول هري. جن سُمريئا تِن وِپتا ٽَري -ٽيڪ- هري کا نام امولڪ هيرا، ڀاڳيوان رَت تانسي ڪري.١-

هري جپ پاپي اجامِل ترِيا، هر هر جپتي گنِڪا تري.٢- ڪوٽِ جنم اگهہ هري
جپ ناشت، آڳ وِشي جِم لَڪڙي جَرِي.٣- ڪهي ٽيئون لي گروُ اُپديشا، هري سُڌارس
پيلي ذري.٤- راڳ پهاڙي پجن-١٧- ڀاڳ جاڳي ڀاڳ جاڳي آج هماري، من ميلي
سنت سجن ڏام پڌاري، بَل بَل جائون بلهاري -ٽيڪ- سنتون ڪا درشن سُکدائي، ويد ني
جس ڪي مهما گائي. دوُک درد نواري، او پريتم، ڪرت سُکاري.١- سنت جگت ۾ گيان
ڪي داتي، رام رنگ ۾ نِشدِن راتي. اڪنڌ گيان اُچاري، او پريتم، پرم نواري.٢-
سنت وچن موتي سَم جانو، ڪهي ٽيئون چُن هرديہ آنو. پائو پکت پنداري، او پريتم،
مُڪت دواري.٣- راڳ پهاڙي پجن-١٨- شرن ليوو شرن ليوو سيئارام ڪي، اوٽ
ليوو اوٽ ليوو راڌي‌شيام ڪي، وي دونون ڪرت سهائي -ٽيڪ- وڀيشڻ سي ڪٽنب تياڳي،
آڪر رام شرن جب لاڳي. تب لنڪيش بنائي، او پريتم وچن نِڀائي.١- گِراهہ سي
لڙتي گَج ني هارا، قوُل ديهہِ اُس ڪري پُڪارا. گروُڙ ڇوڙ هري آئي، او پريتم گَج ڪو
ڇُڙائي.٢- دروپدا ني شرڻ گهي جب، وَسَن روپ ڌر شيام آئي تب. سڀا ۾ چير بڙهائي،
او پريتم لاج بچائي.٣- گيتا ۾ يهہ گايا ڪرشن، مم شرني جو آوي ارجن. ٽيئون
سو سک ڪو پائي، او پريتم پاپ مٽائي.٤- راڳ پهاڙي پجن-١٩- من درشن ڪر
اپنا. گر گيان ڪي نئنون سي، نِج آتم ڪو لکنا -ٽيڪ- تن مِٿيا جڙ سارا، يهہ روپ
نهين تيرا، توُن اِنسي هئہ نيارا.١- دل درپن ۾ ديکو، تم انترمُک هوڪي، نِج آتم ڪو

پيکو.٢- نٽ سُوانگ ڌري جئسي، تِيون کيل ڪري آتم، ڦِر جئسي ڪو تئسي.٣- ڪھي ٽيئون تج
پرانتي، ھئن سُوانگ سيي جوُني، لک نِرمل نِج ڪرانتي.۴- راگ پھاڙي پجن-٢٠- اُپديش
سُنو پياري، ڪِيون آئي ھو جگ ۾، تم ديکو ويچاري -ٽيک- يَھن ليني ڪو آيا، سو لعل
نھين ليئا، تم ڪوڙي ڪو پايا.١- يَھن امرت ٿا پينا، وو تمني ناھِن پيئا، وِش وِشيون
رس لينا.٢- يَھن چندن ٿا بونا، تم ڪِيڪر ڪو بويا، پڙا انت تمھين رونا.٣-
يَھن جو ڪڇ ٿا ڪرنا، ڪھي ٽيئون سو نہ ڪيئا، پڙي جال جنم مرنا.۴- راگ پھاڙي پجن-٢١-
جو ساڌ سنگت چت لاوي. وَھہ امرت ڦل ڪو پاوي -ٽيک- ساڌ سنگت ساگر
سم جانو، جو جن ڊبکي لاوي. گيان ڌيان گڻ پريم ڪي موتي، ٽانکي ڪر ۾ آوي.١-
ساڌ سنگت سُرترُ سَم جگ ۾، من ڪي آس پُڄاوي. جو جن تِسکي ڇايا بئني، ٽانکي
تپت مٽاوي.٢- ساڌ سنگت پارس ڪي سدرش، لوھا ڪنڪ بناوي. جيون چندن ڪي سنگ
سي سپ ترُو، چندن ھي بن جاوي.٣- ساڌ سنگت ڪي مھما ڀاري، ويد پُران ٻتاوي. شيش
شاردا پار نہ پاوي، جن ٽيئون ڪيا گاوي.۴- راگ پھاڙي پجن-٢٢- ھم دوار تمھاري
آئي، گرُوُ ميري ڪرو سھائي -ٽيک- بيچ ڀَنوَر ۾ آنَ اَڙِي ھئہ، نؤڪا آج ھماري. ايک
تو زور سي آنڌي چلتي، دوُجي رئن انڌاري. ھئہ تجھ بن اؤر نہ ڪوئي، جو نئِيا پار لگائي.١-
ڪِيا ڪروُن اب ڪِتھي جائوُن، سوُجھت راھہ نہ ڪائي. سيي سھاري ٽوُٽ چڪي اب، تيري لِي
شرڻائي. ھئہ چؤدِش دک ني گھيرا، اب تجھ بن ڪؤن بچائي.٢- ڪھي ٽيئون گرُوُ سمرٿ ھو

تم، سڀ ڪڇ وَش هئہ تيري. جئسا تئسا تيرا هوُن مئن، دوُک هرو سڀ ميري. اِس ڪلِن سميہ ۾
آڪر، تم لاج رکو هَررائِي.۳- راڳ پهاڙي ڀجن-۲۳- شرڻ لي رام ڪي ڀائي،
وَهي ڀَوسنڌ تاريگا. سَروَ سک رام ڪي شرڻي، رام ٿمکو آڌاريگا -ٽيڪ- تجو تم
اؤر ڪي آسا، ڪرو من رام ڀَرواسا. شرڻ پالڪ برد اسکا، وَهي دک درد ٽاريگا.۱-
تجي جو ايش آڌارا، ڀروسا ليت سنسارا. ايهان اوُنهان دکي هوکر، جونِ چؤراسي
ڌاريگا.۲- هري ڪي شرن جو پڙتي، رکشا تِنکي هري ڪرتي. کهي ٽيئون سو تيرا ڀي،
جنم ڦيرا نِواريگا.۳- راڳ پهاڙي ڀجن-۲۴- اگر تم راض ڪو مُجهہ پر بڙهائوگي
تو ڪِيا هوگا. پريوُ تم پريم ڪا ناتا، نِڀائوگي تو ڪِيا هوگا -ٽيڪ-پريو اِڪ پريم تيري
ڪا، پياسي رئن دِن مئن هوُن. ڀري تم پريم ڪا پيالا، پِلائوگي تو ڪِيا هوگا.۱- ڪيِئي
مئن پاپ بهتي ري، پريو تم هو پَتِت پاون. ديا ڪر داس ڪي اوَگن، مِٽائوگي تو ڪِيا
هوگا.۲- تيري دربار ۾ هرگِز، ڪمي ڪِس وستوُ ڪي نا هئہ. پدارٿ ڀاو ڀڪتي ڪا، دِلائوگي
تو ڪِيا هوگا.۳- کهي ٽيئون تَجي سڀ ڪو، پڙا هوُن دوار پر تيري. هري نِج هاٿ سي مُجهکو،
اُٺائوگي تو ڪِيا هوگا.۴-راڳ پهاڙي ڀجن-۲۵- پريو تم داس ڪو درشن، دِکائوگي
تو ڪِيا هوگا. ڀَکتي گڻ گيان من ميري، جگائوگي تو ڪِيا هوگا -ٽيڪ- ڪلِن سنسار ڪي
بَن ۾، پڙا هوُن ڀوُل جنمون سي. ديا ڪر داس ڪو مارگ، بَتائوگي تو ڪِيا هوگا.۱- دکون
ڪي سنِڌوُ ۾ سُوامِن، پڙا دِن رئن ڊوُبت هوُن. چڙها ڪر چرن ڪي نؤڪا، ترائوگي تو ڪِيا هوگا.۲-

وِشيہ ڪي واسنا من ۾، سَتاتي هئہ سدا مُجهکو. هري وئراڳ دي ٱسڪو، هٽائوگي
تو ڪِيا هوگا.۳- ڪهي ٽيئون ڪرؤن يَگوَن تمهارا درس آنکون سي. يَهي ايِيلاش هرديہ ڪي،
پُجائوگي تو ڪِيا هوگا.۴- راڳ پهاڙي ڀجن-۲٦- آئو مِلڪر سيي پريمي، هري
ڪي گيت گائو جي. مِلي درلڀ منش ديهي، اسي نا مفت گنوائو جي.ٽيڪ- جسي ڪارڻ
منش چولا، مِلا تمڪو اتي سندر. تجي غفلت ڪرو سوئي، سقل يهہ تن بدائو جي.۱-
گرڀ اندر ڪيئا تمني، هري سي قؤل هئہ جوئي. وچن وَهہ ياد ڪر اپنا، اسيڪو
نا ڀُلائو جي.۲- نهين ڪڇ جيبِ گِهستي هئہ، نهين ڪڇ مول لگتا هئہ. تجي شنڪا ڀَجو
هري ڪو، سيي سڪ ساز پائوگي.۳- هري گن گان ڪرنا جو، يَهي ڪَلِ ۾ ڀجن ساچا.
ڪهي ٽيئون سَروَ تياگي، هري سي هيت لائو جي.۴- راڳ پهاڙي ڀجن-۲۷- تؤن سوامي ميرا
مئن داس تيرا، ڪر ڪرپا. تؤن مات پتا هري بندؤ سَکا، تجهہ بن ڪويہ نہ ميرا -ٽيڪ- هات
جوڙ ارداس ڪرون، سيس ڏرون پُن سيوَ ڪرون. ڪرپا ڪرو پريو ڪرپا ڪرو، ڪاٽو جم ڪا ڦيرا.۱-
شرن تيري ۾ داس پڙا، تجهہ بن ڪويہ نہ سوُجهي بڙا. عرضي سُنو ميري عرضي سُنو ،
ٽيئون ڪهي ڪر چيرا.۲- راڳ پهاڙي ڀجن-۲۸- ساڌو مئن پوُجؤن ستنام ڪو، ساڪشي آنند
ڌام ڪو -ٽيڪ- ڪوئي پوُجت وشٽؤ شنڪر، ڪوئي شڪتي گٽيشا. ڪوئي پوُجت اِندر چندر روي،
ڪو پوُجت گهنشيام ڪو.۱- ڪوئي پوُجت دشرٿ نندن، ڪوئي ڌرن اڪاسا. ڪوئي پوُجت
وايؤ اگني، ڪو پوُجت جَلڌام ڪو.۲- جسڪي جاني سي سڀ جاني، جس ماني سڀ ماني.

جسڪي پوُجي سيهين پوُجت، پوُجوُن تِهن اَلِڪام ڪو.٣- جس سي هو جڳ اُتپت اِستِت، جامين ليَہ پُن هووي. نيتِ نيتِ جهن ويد ٻَتاوي، اِشٽ وَهي ٽيئون‌رام ڪو.۴- راڳ پهاڙي پڇن-٢٩- ساڌو پاربرهم بي‌انت جي، ڪهتي شاستر سنت جي -ٽيڪ- انت لين ڪو برهم چليئا، چليئا شنڪر وشڻوُ. ڪوج ڪوج ڪر وي پي هاري، ڪِيا جاني تيَ جَنتَ جي.١- ڪارڻ سي هي ڪاريہ هوتا، يهہ جڳ ديکا جاتا. تين لوڪ ۾ بن ڪارڻ اِڪ، ڪيوَل هئہ ڀَڳوَنت جي.٢- پرميشور ڪي اديت ليلا، جانِ سَڪي نا ڪوئي. وِسمَيہ ڪو پي وِسمَيہ آوي، آگم نِگم ڀَننت جي.٣- ڌرن ٿَلي اَهِراج براجي، تان ٿَل وارهہ ڪڇوُئا. ڪهي ٽيئون سڀ ڪا آڌارا، ايڪ برهم ٻَلونت جي.۴- راڳ پهاڙي پڇن-٣٠- رام نام مُک بول ري، پريتم پياري -ٽيڪ- رام نام ڪا سُمرن ڪرڪي، سگلي پاپ مٽائو. پرم پويتر نام پريو ڪا، پريم اُسي سي پائو. پيلي پريم پيالا، ڪرلي هِردا اُجالا. هرلي جڳت جنجالا، اوِديا ٽالا ڪول ري.١- رام نام ڪا سُمرڻ ڪرڪي، رِڌِ سِڌِ نوَ نِڌِ پائو. ڪلپ بِرڇ هئہ نام هري ڪا، شرڻ اُسي ڪي جائو. پريو ڪرپا ڌاري، تمهري ڪاج سنواري. سڀ دک درد نواري، درشن دي انمول ري.٢- رام نام ڪا سُمرڻ ڪرڪي، ڀَوَسِنڌ سي تر جائو. پرم جهازا نام هري ڪا، تان پر تم چڙهہ جائو. نِشچيہ پورڻ راکو، پريم سي هر هر ڀاکو. امرت رس ڪو چاکو، جنم نہ جڳ ۾ رول ري.٣- ڪهي ٽيئون هري سُمرن ڪرڪي، تر گئي اَڌم اَناري. وِڌُر سُداما ڪُبجا ڪرما، تر گئي

گؤتم ناري. اجاميل سَڌن ڪَسائي، گنِڪا سئنا نائي. شبري ميرابائي، هري ني ڪيئي
سيِ ڪولِ ري.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۳۱- بلهاري مِليا، مُجهکو سنت سُڌير جي.
ميري من ڪي مِٽ گئي پير جي. ڌن ڌن ڀاڳ هماري. آ گئي دل ڪو ڏير جي -ٽيڪ- لَڪشڻ
سُنو تانڪي نر ناري، پورڻ وي هئن پراُپڪاري. آج مِليئا شانت شرير جي.۱- نِت
اوتاري پرش اُداري، اِندريہ جت هئن اُپشم ڌاري. آج مِليئا گٽي گهيِر جي.۲-
ڌيرج ڌاري ڌرم اُچاري، ويد ويتا جي وَرَ ويچاري. آج مِليئا گياني گنڀير جي.۳-
کهي ٽيئون وي وير وگياني، تِن پر مئن جائوُن قرباني. آج مِليئا اُصُل فقيِر جي.۴-
راڳ پهاڙي ڀڄن-۳۲- سُنيئي من ميرا، سُمرڻ ڪي ڪر ڪار ري. غافل غفلت ۾
نہ گذار ري. نِشدِن هري نام ڌيائي، پائو موکش دوار ري -ٽيڪ- ڀوڳون سي تم ڪري ڪنارو
اپني من ۾ اُپشم ڌارو. ڀوڳ دک ڪا جانِ اَگار ري.۱- جسڪو کهتي ميرا ميرا،
انت ڪال سو هئہ نهين تيرا. ڪر ديکو دل ۾ وِچار ري.۲- يهہ جڳ جانِ مسافرخانا،
جيوَ سَروَ تامين مهمانا. رهنا تجهکو دِن دو چار ري.۳- کهتا ٽيئون سُنلي پياري، ستگر
ڪي اب جائِہ دواري. اپنا ڪرلي ويڳ اُڌار ري.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۳۳- آتم
ڪا جهن ڌيان ڌرا، سو اؤر ڪا ڌيان ڌري نہ ڌري -ٽيڪ- گرؤ ڪا نام رٽا جهن انتر،
سو اَنَ نام رَري نہ رَري.۱- تتوَمَسي جهن شوڌ ليئا سو، اؤرَهِن شوڌ ڪري نہ ڪري.۲-
وِرهہ اگن ۾ جهن من هوميا، سو اَنَ آڳ جري نہ جري.۳- کهي ٽيئون جو ڀَوَ سنڌ

ٺَرِيا، سو ان سِنڌ ٺري نه ٺري.۴- راگ پهاڙي پچن-۳۴- سواس ॥ پرڪاش پيکو،
سواس سوڌي ڪر سَهي. سواس سوڌي ڪر سهي شِشيه مانِ مَت ميري يهي -ٽيڪ- مؤل ماهِن
ٽَٽيش واسا چرڻ سنگر ڪي گهي. لِنگ پِينر اَج نواسا ناپ هري ويکو وَهي.۱-
شنک شِو هِردي سُ باجي ڪنٺ سرسوتي اُهي. ٿرپَٽا ॥ گيان جوتي سُن سَڪڙ پيکو پَهي.۲-
اِڙا پِنگلا سُشمنا ॥ سَرِت امرت ڪي بَهي. سو سُڌا رس آپ پيِلي شرڻ ستگر
ڪي رهي.۳- ڪهت ٽيئون مار ڏبکي لعل آتم کو لهي. سواس ساري سڦل ڪرلي بات
يهه سنتون ڪهي.۴- راگ پهاڙي پچن-۳۵- پورڻ ڏر وشواس، گرمک گرؤ ڪي وچن
॥ -ٽيڪ- ساکشي چيتن روپ ٽمهارا، چارون اوَستا ماهِن پيارا. ڪيلت بارهه ماس، جئسي
پوُپ پيَوَن ॥.۱- بئٹ اکيلا ٽتوَ وِچارو، اپنا آتم روپ سمپارو. هووي سنسا ناس،
پائو آنند من ॥.۲- ديهه مَلِن ڪا تج اپيمانا، پيد پرم هرڪي اگيانا. آد
پرش اوِناس، ديکو دل درپن ॥.۳- اپني انتر ڌيان لگائي، ڪهي ٽيئون سوُروپ سمائي.
نِشدِن ڪرو نِواس، نرپيه شانت سَدن ॥.۴- راگ پهاڙي پچن-۳٦- آتم
گهر ڪي ماهِن، ري من شانتي پائو -ٽيڪ- جو هئه آدي ڌام ٽمهارا، سوريه چندر سي ات
اجيارا. وِرتي لگائو تاهِن، ڪبهوُن ناهِن پِلائو.۱- اپني گهر ॥ سک هئه جئسا، تين
لوڪ ॥ نا سک تئسا. اِت اُت پٽکو ناهِن، اپني گهر ॥ آئو.۲- بهٹت جنم سي هو
تم پوُلا، سهتي آئي هو بَهه شوُلا. اب دک سهتي ڪاهِن، نِج گهر چت ٺهرائو.۳-

ڪهي ٽيئون تہ سروَ آُپاڌي، اپني گهر ۾ لاۓ سماڌي. برهمانند هئہ جاهِن، تامين سهج سمائو.۴-
راگ پهاڙي ڀجن-٣٧- ڌرم سناتن سار، دِل ڌر اپني ڌرم سي -ٽيڪ- اؤر
ڌرم سي چيِت هٽاڪي، اپني ڌرم سي دِل ڪو لاڪي. گيتا گيان وِچار، رهيئي اپني شرم
سي.١- ڌرم جِسي ۾ تن هئہ ڏارا، ڌرم اسي ڪو ڌرلي پيارا. ڌرم هيت شِر ڏار، موهہ
نہ ڪر اپني چرم سي.٢- پشوُ پنڇي ڪي سهستر ذاتي، اپني اپني بولت باتي. آتم
شَڪتي سنڀار، مڪتي پايہ اپني مرم سي.٣- ڪهي ٽيئون تِن لوڪون ماهين، ڌرم سناتن
سَم ڪو ناهين. پرم پدارٿ چار، پائو اپني ڪرم سي.۴- راگ پهاڙي ڀجن-٣٨-
ديڪو اپنا آپ، سُنلي ميري من -ٽيڪ- پوُرن گروُ ڪي شِڪشا پائي، بئٺ اڪيلا ڌيان لڳائي.
جپلي جاپ اجاپ.١- پانچ تتوَ ڪا تن يهہ ناسي، اِنڪا دِرشتا تم اوناسي. سپ
جگ ڪي هو باپ.٢- آنا جانا تجهہ ۾ ناهين، اِستِٿ هو تم اپنيماهين. لڳي نہ توهہ
سنتاپ.٣- ڪهي ٽيئون سو روپ تمهارا، نام روپ ڪا جو آڌارا. جان مَهِن پٽيہ نہ پاپ.۴-
راگ پهاڙي ڀجن-٣٩- ڪرلي سَروَ ڪا تياگ، ري تم ميري من -ٽيڪ- جوُنا جگ ڪا
جانِ پسارا، ساٿ نهين ڪڇ چلني هارا. ڪر نہ ڪِسي سي راگ.١- اِڪ دِن تجهڪو
سڀ تہ دينگي، يا سيڪو تم ڇوڙ چلينگي. تانتي هويہ سُجاگ.٢- جهنگل ۾ چل بئٺ اڪيلا،
من موهن سي ڪرڪي ميلا. ميٽو دويت ڪا داغ.٣- ڪهي ٽيئون سڀ بنڌن توڙي، نِج آتم
سي وِرتي جوڙي. پائو سوُک سُهاگ.۴- راگ پهاڙي ڀجن-۴٠- ڪيئا نہ ويچارا تم،

ڪِس ليئي آيا ري -ٽيڪ- پوُرب ۾ شڀ ڪرم ڪمايا، مانش جنم امولڪ پايا. تانڪو وِرتا موُڍ گنوايا، هري نہ ڌيايا ري.١- جِس پريوُ ني پئدا ڪينا، تِسڪا نام نہ ڪبهوُن لينا. پاپ ڪرم ۾ تم چت دينا، پڙهيہ نہ ڪمايا ري.٢- يوگون ۾ ڀگوان ڀُلايا، پشوُئون جئسي جنم گنوايا. جگ بنڌن ۾ آپ بنڌايا، موڪش نهين پايا ري.٣- جوُني جگ سي ڪري ڪنارا، ڪهي ٽيئون نا ڪيئا اُڌارا. بهُت بڙهايا تم پريوارا، موه نہ مِٽايا ري.٤-راگ پهاڙي ڀڄن-٤١- هي دينا ناٿ ديال شرن مئن آيا تيرِي. جانِ آپنا بال. لجا هري راکو ميري -ٽيڪ- دُشٽون ني آ مُجهڪو گهيرا، ڪاج بِگاڙت اب هري ميرا. رڪشا ڪرو رڪپال، دوُر هو جاوَن ويري.١- سَروَ ڪلا تم سمرت سوامي، آد پُرش هو انترِيامي. بن ڪر ڪال ڪرال، ڪلا هر دشمن ڪيري.٢- شرناگت ڪو شرني ديجي، پورڻ ميرا ڪارج ڪيجي. ڪروٽا نِڌِ ڪرپال، درس دي ڪر نا ديري.٣- دوُک هرو مم دين تراتا، شانتي سک دي هي سک داتا. هرلي وِگهن وِشال، ڪهي ٽيئون سُن ٽيري.٤- راگ پهاڙي ڀڄن-٤٢- رام نام جپ شرڌا سي، رام ڀَوساگر تاري، ڪتني دک ڀاري -ٽيڪ- رام نام ڪي نؤڪا ماهين چَڙهلي توُن، ڀَوساگر سي سهِجي پار اُترلي توُن. موڪش ڌام ڪو تم پائو، دوُک نهين هئہ جامين، سدا سُکڪاري.١- رام نام ڪا امرت اهنِش پيجيئي، جيوَن مُڪت هوڪر جگ ۾ جيجيئي. جنم مرن ڪا دوُک هرو، ڦير نہ آئو ڪبهوُن، گرپ منجهاري.٢- رام نام بن اوُر نہ مُک سي بوليئي، رام نام ڪو هرديہ اندر توليئي. رام

نام ۾ چت لاءِ، درشن ڪرلي هري ڪا، جو هِتڪاري.٣- ڪهي ٽيئون جگ پيتر ساڌن
جيتي هئن، رام نام ڪي سُمرن سم نهين تيتي هئن. تانتي سڀ تج رام ڀجو، جانڪي سُمرن سي آيوُ،
سڦلي هو ساري.۴- راڳ پهاڙي ڀجن-۴٣- او ميري ستگر سوامي، پيَوَ ساگر سي تارو.
-ٽيڪ- جئسا تئسا تيرا هوُن مئن، تيري در پر آئي، تجهه بن ميرا اوُر نہ ڪوئي، تمهين ڪرو
سهائي.١- پَتِت پاون هئہ نام تمهارا، مئن پاپي هوُن ڀاري، دين دکي مئن در ڪا بيڪاري،
تم داتا اپڪاري.٢- بِرد تمهارا شرن پالڪ هئہ، مئن هوُن شرني تيري، ڪهي ٽيئون مُجهہ
پار اُتارو، ناوَ پُراني ميري.٣- راڳ پهاڙي ڀجن-۴۴- تارو هي ستگر تارو،
مجهي ڀَوَ سي اُبارو، دک درد نِوارو -ٽيڪ- ڀَوَسنڌ ۾ هم ڊُوب رهي هئن، مڇ ڪڇ ڪي
ٻَڌِ دوُک سهي هئن. ڀُجا پڪڙ ڪي نِڪارو، هيَ ستگر تارو.١- ستگر تيري شرڻ مئن آيا،
ڀَوَ جل ڌارا موهِہ ڍَرايا، ديا ڪي درشٽي ڌارو، هي ستگر تارو.٢- جِس پر ستگر
ديا تمهاري، ٽيئون ترهئِن سو ڀَوَ پاري، مُجهہ ڪو ناهِن بِسارو، هي ستگر تارو.٣- راڳ
پهاڙي ڀجن-۴۵- جِسيني مانش تن دينا، اسي ڪو ياد ڪرلي. جِسيني ٻُڌ بل
ڌن دينا، اسي ڪا نام سُمرلي -ٽيڪ- ڀجن بِن ڀگوان ڪي يهہ جيوَن ورٿا جان توُن،
سنت شاستر ڪهت هئن سڀ نِشچيہ ڪرڪي مان توُن، سڦل جيوَن بَناني ڪو، هري ڪا ڌيان
ڌرلي.١- پهن ڪو وستر ديئا جِس ڪان ڪو ڀوجن ديئا، ڌرن پاني اَگِ پَوَنَ نَڀَ
چندر روي روشن ديئا، اسي پريو ڪي گن گاڪي، ڀَوَسنڌ پار ترلي.٢- جِسڪي ڪرپا

سي سدا تم کهي ٽيئون سک پاٽ هو، بڻٽ محلون ۾ هميشهه قوُلي ناهِن سمات هو، اسي هري کي شرن ليکي، سَروَ دک دوَند هرلي.٣- راگ پهاڙي پچن-٤٦- کرو ستسنگ سدا، سنتون کي دوار جا کرکي، هرديه ۾ پريم پا کرکي -ٽيک- شرڌا من ڌارو يهي، سنت هري روپ سهي. سيوا کرو سِر نِوا کرکي.١- يوگ وِشيون سي هٽو، سنت سنگ نام رٽو. پائو سک من مِلا کرکي.٢- سنتون سي گيان سُنو، تانکو هرديه ۾ گُنو. چلو يهه لاپ اٿا کرکي.٣- کهي ٽيئون شرن گهو، پرم آنند لهو. جنم مرن کو مِٽا کرکي.٤-
راگ پهاڙي پچن-٤٧- ميري رسنا اونچي سُوَر بولو، شري رام نارايڻ هري هري. شري رام نام رس ميٺي کي، توُن پيلي امرت ذري ذري -ٽيک- شري رام نام تيري لالي هئہ، شري رام بنا توُن کالي هئہ. شري رام نام تيري مالي هئہ، شري رام بنا توُن خالي هئہ. شري رام نام تيري شوپا هئہ، توُن رام سُمر هر گهڙي گهڙي.١- رس وِشيون کي ليتي ليتي، تم آيوُ بهُت گنوائي هئہ. افسوس مُجهي يي آتا هئہ، کڇ شانت نہ توُني پائي هئہ. اب پوگون کي رس چوڙ سيي، اِک هري رس ۾ رهہ پڙي پڙي.٢- چوڙ نِندِيا چغلي کٽوُ وچنا، چوڙ تات پرائي چِل رچنا. چوڙ جوُٺا بولن پر هنسنا، چوڙ گالي دينا توُن رسنا. چوڙ جگ کي جوُٺي باتون کو، کر بات رام کي کري کري.٣- شري رام نہ سُمري جا رسنا، اِک کوڙي تِسکا مُلهہ ناهين. اس جِهوا کو تِل تِل کٽ ديجي، کوُکر کؤئون مُک ماهين. کهي ٽيئون ائسي ويد کهي، تم ديکو پستک پڙهي پڙهي.٤- راگ پهاڙي پچن-٤٨- ميرا ستگر پر

اپکاري هئہ، جِهن من کي ممتا ماري هئہ. دي آتم گيان سچا مُجهہ کو، جِس اوِديا کي تَمَ ٹاري هئہ -ٹيک- تا موهہ ني مُجهکو اُلجهايا، پُن بهُت جنم سي پِٽکايا. گروُ کرپا کرکي موهہ اَرِي کو، ماري گيان کٽاري هئہ.١- جِس کارڻ مئني گهر تياگا، جا بن کنڊ ۾ ڍوُنڊنَ لاگا. گروُ کرپا کر گهٽ ڀيتر وَهہَ، دِکلائي مورت پياري هئہ.٢- جِس کال ني سب جگ کايہ ليئا، گرو اُسسي موهہ بچايہ ليئا. کهي ٽيئون ائسي گروُ اوُپر، مئن بار بار بلهاري هئہ.٣- راگ پهاڙي ڀڄن-٤٩- جب گوبند کي گن گائوگي، تب ڀَگوَت کي من ڀائوگي. جب هرديہ هري بسائوگي، تب جم کي چوٽ نہ کائوگي -ٹيک- جو رام نام گن گاتا هئہ، سو ڀَوساگر تر جاتا هئہ. جب لگن هري سي لائوگي، تب جيوَن سڦل بنائوگي.١- جو اهنِش رام کو رٽتا هئہ، وو جم کي ڦاسي کٽتا هئہ. جب هري ۾ سُرت سمائوگي، تب سَکلي پاپ مٽائوگي.٢- کهي ٽيئون جو هري جپتا هئہ، سو تين تاپ نهين تپتا هئہ. جب پرميشور کو ڌيائوگي، تب سَروَ سُکون کو پائوگي .٣- راگ پهاڙي ڀڄن-٥٠- رهہَ شانت ۾ نِج کرانت ۾، سنکلپ وِکلپ ڇوڙ منا -ٹيک-شانتي گهر سي آئي هو، شانتي ماهِن سمائي هو، اب تم ڪِيون گهبرائي هو، ڇوڙ بيهچ کي کلپنا.١- لکلي اپني آپ کو، جپلي اجپا جاپ کو، هرلي تينون تاپ کو، تجلي سنگت دُرجنا.٢- کام کروڌ کو تياگ لي، وِشيون سي وئراگ لي، آتم پد ۾ جاگ لي، موهہ نيند کو ڇوڙنا.٣- کهي ٽيئون ايکانت ۾، پريم کرو گروُ پانت ۾، لين رهو نِج شانت ۾،

چوڙ پرم ۾ پرمنا.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۵۱- هر حال ۾، هر ڪال ۾، اپني گهر کي سُرت ڪرو -ٽيڪ- مِٽيا پِنڊ اِستان چوڙي، برهمانڊي ٻڙٽان چوڙي، مها سُن مئدان چوڙي، ستيہ لوڪ ۾ پانوَ ڌرو.١- ششٽ چڪر دل سَهسَر تياڳو، ڀنوَر غفا سي آڳي ياڳو، اڳم پرش کي چرني لاڳو، امرت پيکي ڪال هرو.٢- مرمي ڳروُ سي لي پرڪاشا، سُرت شبد ڪا ڪر اڀياسا، مايا سي من هويہ اُداسا، شبد سُمر ڀوَسنڌ ترو.٣- ڪهتا ٽيئون سَنيَم ڏاري، باهرمُڪتا خيال نواري، سُرت شبد سنگ اوُپر چاڙهي، چيتن گهر ۾ جايہ چرو.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۵۲- هر ڪام ۾ دم دام ۾، سُنلي انهد ناد مَنا. -ٽيڪ- شروڻ ۾ دو انگلي پاڪي، سُنلي ڌُن ڪو ڌيان لڳاڪي، جهيني سُورَ سي سُرت مِلاڪي مڳن رهو تم رئن دِنا.١- شبد رَسي ڪو درڍ پڪڙڪي، ڪِرم ڪِرم سي اوُپر چڙهڪي، ميگهہ ناد ۾ سُرتي ڏرڪي، جيوَ ڀاو ڪو چوڙ جَنا.٢- جئسي مِرڳ ناد رَتِ لاڳي، تئسِ دسون ناد هو راڳي، انل پنڇي جِيون اهنِش جاڳي، غافل هويہ نہ ايڪ ڇِنا.٣- ڪهي ٽيئون ڳروُ شرن ڳهيجي، دس نادون ڪا پرچا ليجي، تِنڪا نِت اڀياسِ ڪريجي، مڌر سُڌا رس پيءُ گهنا.۴- راڳ پهاڙي ڀڄن-۵۳- بنا هري نام کي، ڪوئي سچا ميت نهين. نام بنا هار ڳئي، هوئي ڪِسڪي جيت نهين -ٽيڪ- سوارٿ کي مات تات دارا سُت ڀرات هئن، بن سوارٿ ڪوئي پوُڇت نہ بات هئہ. سوچ ڪر ديکو ساچي، جڳ کي پريت نهين.١- جب ڌن ديکي سڀ ڪهي ميرا يار هئہ، بنا ڌن والي ڪا تو اِڪ ڪرتار هئہ. بنا مطلب ڪوئي، راکي پرتيت

نهين.٢- ڪهي ٽيئون تانتي تم هري سي لڳن لائو، انت جو سهايہ ڪري تاهِن اُر ۾ بسائو. پائو نِرپيہ پد، لاڳي ڪڇ پيت نهين.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٤- سنتون ڪي در ڪا دربان هوجا، سيوا ڀاو ڪرڪي نِرمان هوجا -ٽيڪ- سنت هري ۾ ڀيد نهين هئہ، سنت هري ڪا روپ سهي هئہ، ويد پُرانون ڪا واڪيہ يهي هئہ، شردا سي گڻ پائي گڻوان هوجا.١- سنت برهم ڪا گيان بتاتي، سوئي هوئي جيوون ڪو جڳاتي، ڀيد ڀرم اگيان مِٽاتي، تون ڀي گيان ليڪي گيانوان هوجا.٢-سنت ڪرپا ڪر موڪش دِلاتي، ڪهي ٽيئون ٻڇڙي ڪو مِلاتي، مؤئي دِلون ڪو ترت جِلاتي، سنتون سي مِلڪي تون ڀگوان هوجا.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٥- ساڌ سنگت ڪي دوار، شانتي پائو ري -ٽيڪ- ساڌ سنگت ۾ بئٺ پيارا، سنت وچن سُن ڪر ويچارا. سنسا سَڪل نوار، شانتي پائو ري.١- ساڌ سنگت ڪي ڪرڪي سيوا، پائي پورڻ آتم ديوا. ليڪا يم ڪا وار، شانتي پائو ري.٢-ساڌ سنگت هئہ گنگ سمانا، تامين ڊبڪي مار سُجانا. پاپن مئل اُتار، شانتي پائو ري.٣- ساڌ سنگت ڪي ٻڙي بڙائي، ڪهي ٽيئون سنتون ني گائي. تامين شردا ڌار، شانتي پائو ري.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٦- برهم گيان ڪا دان، ستگر ديوَت هئہ -ٽيڪ- موڪش اِڇا ڪو هرديہ ڌاري، جو جن جاوَت گرُوٗ ڪي دواري. تانڪو آتم ڌيان، ستگر ديوَت هئہ.١- تن من ڌن جو ڀيٽ چڙهائي، اهنتا ممتا مانُ مِٽائي. تانڪو نرڀيہ گيان، ستگر ديوَت هئہ.٢- جانڪا چت هري چرنون لاڳي، وِش سَم جانِ وِشيہ رس تياڳي. تانڪو سُوٗڪ مهان، ستگر ديوَت هئہ.٣- ڪهي ٽيئون گرُوٗ نام جپي جو،

ڪام ڪروڌ ۾ ناهِن تپي جو. تانڪو پد نِربان، ستگر ديوَت هئہ.۴- راڳ پهاڙي پڇن-۵۷-
موڪش مندر ڪا دوار، مانش چولا هئہ -ٽيڪ- جونِ چراسي سي اڏڪائي، منش
ديهہ ڀڳوَت ڪو پائي. سڀ ڪا يي سردار، مانش چولا هئہ.۱- مانش تن ڪو سڀ سُر چاهت،
سنت گرنٿ پي مهما گاوَت. آنند ڪا آگار، مانش چولا هئہ.۲- مانش ڪرم ڌرم
ڪو ڪرتا، سڀ ساڌن ڪو هرديہ ڌرتا. پکتي ڪا پنڊار، مانش چولا هئہ.۳- مانش
تن ۾ آپ پڇانو، ٽيئون پيد پرم ڪو پانو. گيان ڌيان گُلزار، مانش چولا هئہ.۴-
راڳ پهاڙي پڇن-۵۸- پڇلي بندي ڀڳوَت ڪو، ڀڳوَت ني تجهڪو ديئا مانش چولا.
-ٽيڪ- مات گرڀ ۾ هري سُمرڻ ڪا قؤل ڪيئا. مايا ۾ تم ڦس ڪر اسڪو پؤل گيا.
اب پي هري ڪو ياد ڪرو، ڪاهي گنواتي اپنا شواس امولا.۱- نِشدِن تيري شِر پر
ڪال پُڪارَت هئہ. بڙي بَڙي بلوانون ڪو يي مارَت هئہ. جو اِسسي تجهہ بَچنا هئہ، شرڌا سي جپلي
هري ڪا نام اَڊولا.۲- ڪهي ٽيئون يهہ دنيا ساري فاني هئہ. ڪيون تم اِسمين اپني
ممتا ٺاني هئہ. چوڙ ممت ڪو ڌيان ڌرو، ستگر سي لي اپديشا ڪٽ پرم پولا.۳-
راڳ پهاڙي پڇن-۵۹- رام ڪو سُمرلي سنڪٽ هرلي، ڪرو تم ايهي ڪار، بيڙا هو پل
۾ پار -ٽيڪ- رام نام ڪا جاپ اتم هئہ، ڪرتا ڪوئي ڪوئي. جِسني رام سي نيهہ لگايا،
تِس ڪي مڪتي هوئي. هري ڌيان ڌرلي.۱- روم روم ۾ رام بَسائو، جِيون هنومان بَسايا.
رام نام بن مالا ڪي سڀ، هيري توڙ گِرايا. رام جپ ڪرلي.۲- رام نام بِن

جگ ۾ تيرا، ساٿي ڪوئي ناهين. ڪهتا ٽيئون تانتي جپلي، رام نام من ماهين. پوَسنڌ ترلي.٣-راگ پهاڙي پجن-٦٠- ڪرو سنتون ڪا سنگ، هوڪي جگ سي نسنگ، جانسي هويہ اُڌار -ٽيڪ- سڀ ڪرمون سي ستسنگ پرڌان هئہ. جامين ڌرم ڪرم اؤر يڪتي گيان هئہ. ويد پُران پُڪار، هئہ ستسنگ سار، جانسي هويہ اڌار.١- جب سئني ڪا ستسنگ سي هويا پيار. نائي بنڪي آيا آپ ڪرشڻ مُرار. تپ سي ستسنگ بَڙا، ڪيئا ڌرن ڪو ڪڙا، جانسي هوبہ اڌار.٢- ستسنگ سي سدا جوگ جُگتي مِلي. ڪهي ٽيئون پرم شانتي مڪتي مِلي. ستسنگ سي سَجن، پائو سُک ڪا سَدن، جانسي هويہ اڌار.٣- راگ پهاڙي پجن-٦١- ڪرو سنتون ڪا ستسنگ، يهہ موڪش دوارا هئہ -ٽيڪ- ستسنگ ڪي ڪرني سي، بَهُہ پاپي مُڪت هوُئي. بالميڪ سئن سڌنا، اجاميل اُڌارا هئہ.١- ستسنگ ۾ گيان بڙهي، اگيان دور هووي. سڀ تپَت هري من ڪي، دي شانت پندارا هئہ .٢- سنتون ڪي سچي شِڪشا، مشڪل ۾ ڪام آوي. ڪهي ٽيئون وچن پيهي، ويدون ني اُچارا هئہ.٣- راگ پهاڙي پجن-٦٢- ڪرتا هوُن ارداس، سُنلي ستگر ميري -ٽيڪ- برهم گيان ڪا ديڪر دانا، ڪاٽو ڪرم ڪي ڦاس.١-بيبچ چندر جِيون بَڙهتي جائي، پار برهم ڪي پياس.٢- ڪهي ٽيئون سڀ بندن ٽوٽي، جگي نہ جگ ڪي آس.٣- راگ پهاڙي پجن-٦٣- ستگر ڪي هئہ هاٿ، ڪُنجي چِتَ چؤباري ڪي -ٽيڪ- پورڻ گروُ ڪي شرڻي جاڪر، راج يوگ ڪي يڪتي پاڪر. کولو شرڌا ساٿ، ڪِڙڪي دسَم دواري ڪي.١- پيد پرم سڀ ڪرڪي ناسا، پورڻ من ۾ ڌر وشواسا. ستگر سي سُن گاٿ، ساڪشي

سِرجٹهاري ڪي.٢- ڪهتا ٽيئون ستگر سنگ ۾، رنگ لي من ڪو آتم رنگ ۾. پيوو امرت پات، مِتي يَيہ ڪال ڪراري ڪي.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٤- ميري من اب جاڳ، هري ڪا ڀڄن ڪرو -ٽيڪ- جاڳن ڪا يهہ اوَسَر آيا، مانش تن تم پٽيہ تي پايا. ستگر ڪي سنگ لاڳ.١- جوُني جڳ ڪي ناتي توڙي، جڳتپتي سي جيء ڪو جوڙي. ڪري سَروَ ڪا تياڳ.٢- ڪهتا ٽيئون سُنلي پياري. برهم گيان ڪو هرديہ ڌاري. کولو اپنا ڀاڳ.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٥-ڪب هوٽي مِتندي ناهين، ڀَل ڪِتنا ڀي تم چاهين -ٽيڪ- رام لکن سيِئہَ بئني بَنَ ۾، سڀ ڪڇ جانت اپني من ۾. تِهن لي گئي مِرگ پراهين.١- ڪرشڻ ڪا ڪُل يادَوَ سارا، تانڪو شاپ ديئا مُني يارا. هري هتا سَڪي نهين تاهين.٢- پانچون پانڊوَ يوڌي ياري، بَن بَن ڦِرتي ڀئي دکاري. ڪڇ چلي نہ شڪتي ڪاهين.٣- ڪهي ٽيئون نا پاوي ترهئِن، چاهي ڪوٽِ ڀتن ڪو ڪرهئِن. يهہ لِکيا گرنٿون ماهين.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٦- جِيون سَرِتا ساگر جاسي، تِيون برهم ڀڄو جگياسي -ٽيڪ- چڪور چاهت جئسي چند ڪو، جِيون مينا جل ڪي راسي.١- ڀؤنرا چاهت جِيون ڦوُلون ڪو، جِيون پَپيها بوُند پياسي.٢- مِرگ چهت جِيون ناد ڏوَني ڪو، جِيون پتنگ ديپ پر آسي.٣- ڪهتا ٽيئون گهن ڪو مورا، جِيون چاهت بارَهہ ماسي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٧- رام ڪتا رام ڪتا، سُن رام سنيهي، رام ڪتا -ٽيڪ- رام ڪتا ڪَلِ دوش مِٽاوي، رام چرڻ ۾ پريت بڑهاوي. جاهِن سُني هو سڦلي ديهي.١- رام ڪتا هري پڪتن پاوي، نِشواسر هي سُني

سُناوي. رام ڪٿا رس پيوَت نيھي.٢- رام ڪٿا ھئہ سڀ سُک ڪاني، موھہ ممت ڪي ڪرتي
ھاني. بات ڪھون مئن اِسڪي ڪيھي.٣- رام ڪٿا ۾ رُچي ھئہ جِنڪي، ڪھي ٽيئون رَڄ مانگون
تِنڪي. بڙڀاڳي ھئن نِشچيہ تيھي.٤- راڳ پھاڙي ڀڄن-٦٨- ديکو نئن کولڪي،
تم اديت ھي اِسرارا ھئہ -ٽيڪ- پانچ تتوَ ڪا تن نا تيرا، نا انگ نا آڪارا ھئہ.١-
چوٽا لَنبا سيڌا ٽيڙھا ، نا ھلڪا نا ڀارا ھئہ.٢- من ٻُڌِ آدِک نا اِندريہ گڻ، نا
گورا نا ڪارا ھئہ.٣-نام نہ ڌام نہ ذات ورڻ توَ، نا ڪُل نا پريوارا ھئہ.٤- ڪھي ٽيئون
تم باھر ڀيتر، نا مِليئا نا نيارا ھئہ.٥- راڳ پھاڙي ڀڄن-٦٩- اوُٺ
مسافر ٿمر ساڌو، دوُر ديش ھئہ تجھڪو جانا -ٽيڪ- سنت گرنٿ نِت ڪرت پُڪارا، اوُنچي
سُوَرَ سي ڳائڪي. پورڻ شرڌا من ۾ ڌاري، وچن سُنو وَھہ ديڪر ڪانا.١- سووَت ساري
رئن گنوائي، ڊِوَس گيا وھنوار ۾. اب ڀي تم ڪڇ سوچت ناھين، ديک دنيا ڪو ڀَيا
ديوانا.٢- ڪھي ٽيئون اب ڪرو تياري، آلس ڪو تم تياڳ ڪي. وٺڇ ليلو شڀ ڪرم
ڪا، ھرديہ ھري ڪا ڌرو ڌِيانا.٣- راڳ پھاڙي ڀڄن-٧٠- گرو عرض ڪروُن تجھڪو.
ڪيون جيوَ دکي ھوتي، يھہ اُتر دي مُجھڪو -ٽيڪ- جو ڪرم ڪري جئسا. سو نشچيہ ڪرڪي
ھي، ڦل پاوَت ھئہ تئسا.١- دک پاپون ڪا ڦل ھئہ. شڀ ڪرمون سي سُک ھي، سڀ جيوون ڪو
مِلھئِہ.٢- ميري شڪشا سُن ليجي. تج پاپ ڪپٽ ڇَل ڪو، نِت پٽيہ ڪرم ڪيجي.٣-
پٽيہ پاپ لکون ڪئسي. ڪھي ٽيئون گروُ گياني، ست شاستر ڪھين جئسي.٤- راڳ پھاڙي ڀڄن-٧١-

ميري پرَم پريمي آج، ڪتا ڀڳوَت ڪي سُنو -ٽيڪ- ديوَ لوڪ ۾ امرت جو هئہ، سو نا امرت
جانَ لي. ڪتا هري ڪي امرت ساچا، ڀوُمي پر پهچان لي. سپ چوڙي گهر ڪي ڪاج.١- ڪتا
هري ڪي جهن نِت هووي، گوبند ڪا وَهہ گام هئہ. وَهہ ٽيرٿ وَهہ ٺاڪر دوارا، شِوَ برهما ڪا ڌام
هئہ. تهَن آپ ٻسي مهاراج.٢- ڪتا هري ڪي ڀوُپ پريڪشت، جئسي سُن لي پيار سي. تئسي
تم ڀي ڪتا هري ڪي، سُنلي نِت ستڪار سي. مِلي مکتي ڪا سُوَراج.٣- ڪلي ڪال ۾
ڪتا هري ڪي، آُتم ڌرم يهہ مانِ لي. ڪهہ ٽيئون ڦل چارون ديتي، شرڌا اس ۾ آنِ لي. وَهہ
راکي تيري لاج.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٧٢- ميري پرَم سنيهي نيڪ، ڪتا سوهم ڪي سُنو.
-ٽيڪ- ديوَ سَڪل مِل ڪوجنَ چالي، جڳ ڪا ڪرتا ڪؤن جي. نپ سي سوهم باني هوئي،
آپ رَهو سپ مؤن جي. مئن سپ جڳ ڪي هوُن ٽيڪ.١-برهم آتما ديهہ وِشوَ ۾، وايوُ رَسنا
مانلي. سوهم سوهم ڪيوَل ٽانڪي، سَهِجي ڀاشا جانِلي. من چت ڪو ڪرڪي ايڪ.٢-
پِران اَپان ڪي گهوڙي چڙهہ ڪر، سئر ڪري برهمانڊ ۾. سوهم بن گهٽ ڪو نا خالي، ساري اِس
وريانڊ ۾. نِج ٻڌِ سي ڪرو وويڪ.٣- انوُپَو روپي ڀاونا ماتر، سيڪي رَهتا
مؤل ۾. ڪهي ٽيئون ٽِر رهو مؤل ۾، ڀوُل پڙو نا ٽوُل ۾. سوُک اِس بن اؤر اليڪ.٤-
راڳ پهاڙي ڀڄن-٧٣- ميري پرَم پريمي شِريشٽ، گيان سوهم ڪا سُنو -ٽيڪ- هنس اُلٽ
ڪر سوهم ٻنيئا، ڪها هنس اوتار جي. سوهم سوهم جپتي جيوا، ٻنتا هري آڪار
جي. يون ڪهتي جن آتِڪرِشٽ.١- اوم سوهم سي پرڪٽ هويا، ياٺتي سوهم روپ هئہ. اُپيہ

شبد کا ارت ايک هي، کهتي مُني جن پوُپ هئن.يون لکني سي اگهه نَشِت.٢- سوهم اپني جانِ اِستتي، مارگ اسکا اوم جي. اوم اپاسک سوهم رس کو، هويہ پراپت سوم جي. تهن امرت رس کي وِرشِتِ.٣- آدِ انت ۾ سوهم هي هئہ، مڌيہ پي سوهم رَهت هئہ. کهتا ٽيئون سپ گهت وياپک، گرمُک کوئي لهت هئہ. رهي جان پر گروُ کي دِرشت.۴- راگ پهاڙي يجن-٧۴- ميري اُتم جگياسي آپ، بات سُوَروپ کي سُنو -ٽيک- وِشيہ کٽن کي نا هئہ ساکي، کٽن رَهت نِج روپ هئہ. من بُڌِ واڻي لکي نہ تانکو، انيَوَ روُپ انوپ هئہ. اس چھُوئي نہ کو وَرُ شاپ.١- اچرج کهنا اچرج سُننا، اچرج اسکا سوچنا. اچرج مهما اچرج اپما، اچرج اسکا لوچنا. سو اچرج روپ اجاپ.٢- کارڻ کاريہ کا گڻ کوئي، پَرَس سَکي نا ايک تان. ويد شاستر پُراڻ سمِرتي، جانِ سَکي نهين نيک تان. سو نِرليپي نِشپاپ.٣- تن کي مئن سي من کي مئن سي ، بُڌ کي مئن سي هينَ سو. ذات پات کل ورڻ ڌرم کي، مئن سي نِپٽ وِهين سو. سو بِن مائي بِن باپ.۴- اپني کو وَهه آپهِن جاني، اؤر نہ جاننهار تان. اپني کو وَهه آپ هي ديکي، اؤر نہ ديکنهار تان. سو آتم الک اماپ.۵-برهم روپ سي پِن نہ ساکشي، تيرا برهم سُوَروپ هئہ. کهي ٽيئون لک گروُ کرپا سي پورڻ اگم اروپ هئہ. سو نِردوَندا نِستاپ.٦

- اوم ستنام ساکي - راڳ پيلا ڀڄن - ١ -

دِل کو مِلائو تم، دين ديال سي، گوبند گوپال سي -ٽيڪ- سنگ نہ کرنا ڪب، يوگ ڪرال سي. پريت لگائو گروُ، سنت مَرال سي.١- جيتي ڄُدائي کرو، جگت جنجال سي. نيھ نِڀائو نِت، هري پرتيپال سي.٢- جيت کرو جن، من بٽتال سي. سهج سمائو نِج، سُوَروپ وِشال سي.٣- ڪهتا ٽيئون توڙو، ليڪا جم ڪال سي. ورتي لگائو تم، برهم اڪال سي.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٢- درشن تيري کي پريوُ، مُجھکو پياس هئہ -ٽيڪ- پريم آويش آوي، نئنون سي نير جاوي. اؤر نہ سواد پاوي، تمري خواهِش هئہ.١- پريم تيري کي پيِرا، لاگت جئسي تيِرا. موهِہ نہ آوي ڌيرا، مَنوا اداس هئہ.٢- ڊبتي کو تِير جئسي، پياسي کو نير جئسي. بالڪ کو کير جئسي، تئسي اڀلاش هئہ.٣- ڪهي ٽيئون پنڇي هووان، اُڙکر درشن جووان. تن من کي دک کووان، يهي من آش هئہ.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٣- امراپور کي يوگي آيا، جگ جگ جيوَ اُبارا -ٽيڪ- کميا سم سنتوش وِچاري، پرمارٿ سي پراپکاري. پريمين کيئا پُکارا، تب ڌار ليئا اوتارا.١- داني جت ست ڌيرج ڌاري، باهر ڀيتر ڀڄن ڀنڊاري. گيان امر قل سارا، نِت کرتي سنت اهارا.٢- بِن پوُمي جِن باغ لگايا، چارون ساڌن چمن بنايا. پُشپ گُڻون گلزارا، اپديش هوُئا هبکارا.٣- اَشٽ کمل پر آسن کيئا، امر ديش کو ديک سُ ليئا.

پايا ڊِيہ ديدارا، تن ديکا اگم اپارا.۴- کھي ٽيئون کر جوڙ پُڪاري، ياگ جڳي
گھر آئي هماري. ليکا جَم نِوارا، تب هويا جئہ جئڪارا.۵- راگ پيلا ڀڄن-۴-
ڏن ڏن ڀاڳ همارا، موهِہ مِليا هريجن پيارا -ٽيک- بادل هريجن گيان گرجنا،
پريم کي بِجلي آنند پوَنا. بَرسي شانتي ڌارا، جِهن تپتي من کو ٺارا.۱- گيان
سوُريہ کا روشن ٿِئيا، پرم انڌيرا سنسا گئِيا. ڇِپ گئي چور وِڪارا، ڀهہ تن من ٿِيا
سُکارا.۲- آنند منگل من ۾ پايا، دوُک درد سڀ سنڪٽ جايا. بِگڙا ڪاج سنوارا،
اُر پريا ڀڪتي ڀنڊارا.۳- کھي ٽيئون مم ڀاڳ وِشالا، هريجن ڀيکي ٿِيا نِهالا.
انيَوَ گُلا ڪِوارا، مئن ديکا هري ديدارا.۴- راگ پيلا ڀڄن-۵- تم رام جپو
نر ناري، هئہ نام جپن کي واري -ٽيک- رام جپَن هِت ڀهہ تن پايا، رام جپي کر سڦلي
ڪايا. ويد کهت يون چاري.۱- کليگ ۾ اِڪ نام آڌارا، ڀوَ جل پار اُتارَنهارا.
سنتن ساک اچاري.۲- نام پاپ سڀ تاپ نواري، آدِ انت هئہ سنگ تمهاري. کري
سدا رکواري.۳- کھي ٽيئون نِت نام جپيجي، نام جپَن ۾ وِلنب نہ کيجي. مانو سيک
هماري.۴- راگ پيلا ڀڄن-٦- هري نام جپو تم پيارا، جو ڀوَ جل تارڻهارا.
-ٽيک- نام جپي ڀوَ تريئا پِرِپا، نايا ناپا ناما ڇيپا. دادوُ تري پِنجارا.۱-
بالميک دو ڀِيل چنڊالا، ڀيا اجامِل پارا.۲- تري ڪنگالا. ڀيا اجامِل پارا.۲- تري
کبيرا سئنا نائي، جاٽ ڌنا سڌنا ڪاسائي. ڀُن رويداس چمارا.۳- کھي ٽيئون هري نام

اُڇاري، اُڌري نيچ اوُنچ نر ساري. پايا هري ديدارا.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۷- جي
دان آيه ڪي داني، سي ساڌو برهم گياني -ٽيڪ- ڪام ڪروڌ نهين لوڀ اهنتا، هرش شوڪ نهين
ڪرتي ممتا. سَروَ گنون ڪي ڪاني.۱- پوُرن تِنڪي ڪهني ٻَهِني، يوڳ يُڪت يُت راڪت
رهِني. بولت امرت باني.۲- هار جيت نهين ويري ميتا، ڪرت سهارو آتپ سيِتا.
نانڱا سي نِرباني.۳- جڳ ۾ رهتي جيِوَن مُڪتا، برهم نيشني برهم شِروتا. ڏيرچوان ڏياني.۴-
ڪهتا ٽيئون پرم اُداري، سڱڻ روُپ هئن نِت اوتاري. انيَوَ گهر ڪي ٿاني.۵-
راڳ پيلا ڀڄن-۸- تم ساڌ سنگت ۾ آئو، نِت گوبند ڪي گن گائو -ٽيڪ-
مانش چولا درلڀ پايا، غافل ڀوگون ماهِن گنوايا. اب تو سڦل بنائو.۱- سنتون
ڪا سنگ نِشدِن ڪريئي، شرڌا سي هري نام سُمريئي. من ڪو ناهِن ڏُلائو.۲- ساڌ
سنگت ڪي سيوا ڪيجي، تن من ڌن ڪي ڀيٽا ديجي. ممتا موهه مِٽائو.۳- سنت وچن
ڌر من ۾ پيارا، ڪهي ٽيئون هووي نستارا. ڦير جنم نهين پائو.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۹-
هري نام نهين ڌِيايا، تم ورٿا جنم گنوايا -ٽيڪ- مات گرڀ ۾ ڪر اِقرارا،
باهر نِڪسا نام بِسارا. ميني لاڳي مايا.۱- بالاپن کيلن ۾ کويا، ڪبهوُن
هسِيا ڪبهون رويا. سوچ بِنا دک پايا.۲- جوبن ۾ پريه لاڳي ناري، تان هِت پاپ
ڪيئا ٻَهُه ڀاري. ڪرم نه نيڪ ڪمايا.۳- ٻوُڙهاپن ۾ هويه اڌينا، ڪهي ٽيئون هري ڀڄن
نه ڪينا. ٻهتا لوڀ ٻَڙهايا.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۱۰- سنت سجن گهر آيا،

مئن مِل کر منگل گايا -ٽيڪ- دو کر جوڙ کري پرڻاما، تن من ڀيٽ ڌري ڏن ڏاما.
لي هري نام ڏِيايا.١- سنتون کي مئن کرکي سيوا، ديکا انتر آتم ديوا. مکت پدارٿ
پايا.٢- سنتون کي مئن سُن کر باني، پايا پوُرن پد نرباني. جنم مرن دک جايا.٣-
کهي ٽيئون ڏن ڀاڳ هماري، آج ميري گهر سنت پڌاري. اُر ۾ آنند ڇايا.۴- راگ
پيلا ڀڄن-١١- گُر مورت من ڌارو، تم گُر کا نام اچارو -ٽيڪ- پهلي گُر
کو تن من ڌن دي، پيڇي گُر سي نام رتن لي. سُمرو ناهِن بِسارو.١- نئن کانَ مُک
کو بند کرکي، انترمُک هو نام سُمرکي. تانکا ارٿ وِچارو.٢- ايڙا پنگلا سُشمن
ناڙي، اِن سي سُمرن کر سدواري. کولو دسَم دوارو.٣- کهي ٽيئون هر سُمرن کيجي،
امر پيالا ڀرڀر پيجي. آواگمن نوارو.۴- راگ پيلا ڀڄن-١٢- تم نام
جپو سُککاري، يهہ جاوي آيوُ ساري -ٽيڪ- گُرِوَ دنيا کا کيي نہ کريئي، ڌيان هري
کا دِل ۾ ڌريئي. مِلي نہ ائسي واري.١- کام کروڌ تو لوُٽ رها هئہ، شواس امولک
کوُٽ رها هئہ. ويگ کرو هوشياري.٢- نام بنا نر نا کو تيرا، جانکو کهتي ميرا ميرا.
جوُني جگ کي ياري.٣- کهي ٽيئون ست وچن همارا، ڀڄن بنا نهين هو نستارا. هر
سُمرو هرواري.۴- راگ پيلا ڀڄن-١٣- ڀوگ وِشيہ ۾ ڀائي، ڪِيون ورٿا عمر گنوائي.
-ٽيڪ- مانش تن کا قدر نہ کينا، پانچون وِشيون ۾ من دينا. تمکو لاج نہ آئي.١-
پوُرب پڻيہ تي نر تن پايا، کام کروڌ مَد ماهِن گنوايا. هري سي پريت نہ پائي.٢-

بنا وِچاري مُوڙهه اگياني، پاپ ڪرم ٻهه ڪينا پراڻي. ڪري نه نيڪ ڪمائي.٣- ڪهي ٽيئون اب ڪر ويچارا، هري ڀجن بن نهين نستارا. سُمر سدا رَگُهرائي.٤- راڳ پيلا ڀجن-١٤- يَهي جنم ڪي ويرا، تم رام جپو من ميرا -ٽيڪ- نِشدِن گوبند ڪي گن گائو، جيوَن مڪتي جڳ ۾ پائو. ڪال ڪري نهين گهيرا.١- مانش جنم ڀيا پرڪاشا، ابهين ڪرلو برهم نِواسا. هوگا ڦير انڌيرا.٢- مات پتا سُت تِريا يائي، جِنهون سي تم پريت لگائي. هويه سنگي نهين تيرا.٣- ڪهتا ٽيئون ڪرو سُڄاڳي، ڀجن ڪري نِت هو بڙڀاڳي. پائو نِرڀيه ڊيرا.٤- راڳ پيلا ڀجن-١٥- سُن سمجهه هريجن پياري، چل ستگر ڪي درباري -ٽيڪ- شرڌا سي ڪر شيوا گروُ ڪي، ليوو نام مُراري.١- تن من ڌن دي ڏڪشڻا گروُ ڪو، آپا سَروَ نواري.٢- نام ناوَ ۾ چڙهه ڪر بئنو، ستگر پار اُتاري.٣- ڪهي ٽيئون گروُ سنگت ڪرڪي، پاپي تري اپاري.٤- راڳ پيلا ڀجن-١٦ گوبند ڪي گن گاءِ، توُن گوبند ڪي گن گاءِ -ٽيڪ- جِسني جنم امولڪ دينا، تِسڪا ڪبهون نام نه لينا. تمڪو يي نه سُهاءِ.١- اوُٺت بئٺت سووَت جاڳت، ڪاوَت پيوَت بولت چالت. نِشدِن نام ڌِياءِ.٢- هري ڪا نام جپي هِتڪاري، اُڌري نيچ اوُنچ نر ناري. توُن يي رام ريجهاءِ.٣- ڪهي ٽيئون هري نام جپيجي، رام جپن ۾ وِلمب نه ڪيجي. هري سي هيت لڳاءِ.٤- راڳ پيلا ڀجن-١٧- پيلي گرمُک پيءُ، توُن پريم پيالا پيءُ. -ٽيڪ- پريم پيالا هئه متوالا، پيني سي مَدَ چڙهي نِرالا. ڀُولي تن من جيءُ.١- پريم

پيلا جن جن پييا، تِنِکو هري ني درشن ديئا. تم پي پائو پي۔۲.۰ پريم پيلا گروُ سي ليجي، کهي تيئون پي ڄُڳ ڄُڳ جيجي. جيوَ سي هووو شي۔۲.۰ راڳ پيلا ڀڄن-۱۸-

ستنام ساکي سَروَ آڌار، جو شمري سو اتري پار -ٽيڪ- ستنام ساکي موهني منتر، تانکا شمرن کرو نِرنتر. سڀ ساڌن کا جو هئه سار.۱- ستنام ساکي کاج سنواري، تن من کي سڀ روڳ نواري. سَروَ شکون کا هئه ڀنڊار.۲- ستنام ساکي سڀ گهٽ بولي، جو شمري تِس ڀاڳيه کولي. ديوي پَرَم پدارت چار.۳-ستنام ساکي هئه اوِناسي، کهي تيئون کاٽي جم کي ڦاسي. ديتا هئه سو موکش دوار.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۱۹- سيارام بولو،

راڌي شيام بولو، سڀ مِل کر بولو رام رام رام -ٽيڪ- ستسنگ ۾ بئٺ پياري، شري رام جو اچاري. اپنا سُ آپ تاري، پريوار ڀُن اڌاري.۱- جو رام نام بولي، اپنا سو ڀاڳيه کولي، ڀوَسنڌ ۾ نه ڏولي، ڀگوان پائي چولي.۲- جو رام کو ڌياوي، دک درد تاهِن جاوي. پد پرم سوئي پاوي، ڦِر جونِ ۾ نه آوي.۳- کهي تيئون صاف پيارا، هئه رام سڀ آڌارا. جِهن نيچ اوُنچ تارا، شمرو تِسي اُڌارا.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۲۰-

تيري غافل آيوُ ساري، گذر گئي سُتي سُتي. اَجي کپٽي نه هوشياري، گذر گئي سُتي سُتي -ٽيک-تئِن بال اوَستا کوئي، کڇ کيلن ۾ کڇ روئي. کڇ چيتا ناهِن اناري.۱- تئِن يؤوَن اوَستا ڀائي، رس ڀوگون ماهِن بِتائي. کڇ کيتا نا اهنکاري.۲- تئِن وِرڌ اوَستا ساري، موهه ممتا ماهِن گذاري. کڇ سوچا نا مَتِ ماري.۳- کهي تيئون نا

ڪڇ ڪينا، هئہ ڏِڪ ڏِڪ تيرا جينا. تئِن جيتي بازي هاري.۴- راڳ پيلا پڄن-۲۱-
سمجهہ مَنا، سمجهہ مَنا، سمجهہ مَنا، سمجهہ مَنا -ٽيڪ- يهہ جگت مسافرخانا هئہ،
يهہ رهني ڪا نہ ٺِڪانا هئہ. تم دو دِن ڪا مهمانا هئہ.۱- يي مات پتا سُت دارا هئہ،
سڀ سوارٿ ڪا پريوارا هئہ. ڪو سات نہ چلني هارا هئہ.۲- يي يوگ لگت جي پيارا هئہ،
قل آخر اِسڪا ڪارا هئہ. يي سنتن صاف پُڪارا هئہ.۳- ڪهي ٽيئون سڀ ڪا تياڳ ڪرو،
هري چرن ۾ انوُراڳ ڪرو. ڪري يڪتي اُونچا ڀاڳ ڪرو.۴- راڳ پيلا پڄن-۲۲-
گروُجي گروُجي گروُجي گروُجي -ٽيڪ- تم سَروَ ديوَن ڪي ديوا هو، تم آنند روپ اڪيوا
هو. تم آتم ايڪ اڀيوا هو.۱- تم آد پرش اوتاري هو، تم پاوَن پرم اُداري
هو. تم پورڻ پراپڪاري هو.۲- تم سڀ جگ ڪي پت ماتا هو، تم دين بندوُ سُک داتا
هو. تم تين ڪال ڪا گِياتا هو.۳- تم پوُرڻ پريم پرڪاشي هو، تم امر ديش ڪي واسي
هو. تم ڪهي ٽيئون سُکراسي هو.۴- راڳ پيلا پڄن-۲۳- توُن هي توُن، توُن هي توُن،توُن هي توُن،
توُن هي توُن -ٽيڪ-توُن هي الک پُرش اوِناسي هئہ، توُن هي چيتن آنند راسي هئہ. توُن هي نِڄ
مهما ۾ واسي هئہ.۱- توُن هي اڪشر اونڪار هري، توُن هي نرگڻ نِراڪار هري. توُن هي
سگڻ روُپ ساڪار هري.۲- توُن هي وشٹوُ اَج تِرپُراري هئہ، توُن هي رامچندر اوتاري هئہ.
توُن هي نرسنگهہ ڪرشڻ مُراري هئہ.۳- توُن هي ڪهي ٽيئون ڪرتار سدا، توُن هي ساڪشي سَروَ آڌار سدا.
توُن هي انيَوَ روپ اپار سدا.۴- راڳ پيلا پڄن-۲۴- لک چوُراسي جونِيون ڪا

سردار مانش هئہ -ٽيک- گهوڙي پر ڪري سواري، هاٿي پر ڏري اَمبارِي. سڀ مانش ڪي
اختياري، مُختيار مانش هئہ.١- پشوُ پنڇي ماڳر مينا، پُن پوُت پريت پربينا. سڀ
مانش ڪي آڌينا، بلدار مانش هئہ.٢- جي جڳ ۾ چارون کاني، تامين هئہ منش وگياني.
نهين مانش ڪي ڪو ثاني، گڻڪار مانش هئہ.٣- تن مانش ڪو سُر چاهت، يهہ ڀاڳ ٻڙي
ڪو پاوَت. ڪهي ٽيئون سڀ گڻ گاوَت، اِسرار مانش هئہ.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٢٥-
اِس جڳتر ۾ تم جانو، گذران دو دِن ڪا -ٽيک- تم ديک ڪٽنب ڪو موهيا، يهہ جنم
امولڪ کويا. ڪڇ توهہ وِچار نہ هويا، هئہ ڪوئي نا ڪِنڪا.١- تجهہ لاڳي نيند
پياري، نا غافل ڪري تياري. اتِ دوُر پيانڪ ياري، مَڳ آڳي هئہ رِنَ ڪا.٢- نِت
ويد ڪرت وَکيانا، نهين سُنتي هو نادانا. ڪِيون وِشيون ۾ لپٽانا، جو سک هئہ پل ڇِن ڪا.٣-
ڪهي ٽيئون نر سُن ليجي، اب ڀوڳون ڪو تج ديجي. مِل گروُ سي هري رس پيجي، جڳ
جانو يي تِنڪا.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٢٦-يهہ جنم امولڪ هيرا، تم ناهِن گنوائو
ري -ٽيک- سنتون سي پريت لڳاڪي، نِشواسر ٽهل ڪماڪي. سڀ من ڪي پاپ مِٽاڪي، اب
پڙيہ ڪمائو ري.١- دي جيوون ڪو سنمانا، لک سڀ ۾ شري ڀڳوانا. دل ڪِسڪي ناهِن
دکانا، من پريم ٻڙهائو ري.٢- ڪر تن من ڌن قرباني، لي گروُ سي نام نِشاني. تان
سُمري گرمُک گياني، سک شانتي پائو ري.٣- ڪهي ٽيئون پريم پرڪاشي، ڪٽ جنم مرڻ ڪي
ڦاسي. هو امراپور ڪا واسي، نِج برهم سمائو ري.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٢٧- هئہ

سنت گروُ سي مِلِتا، هري پريم پيالا جي -ٽيڪ- جَنَڪ پريڪشا ليني، شُڪ ني پوُرن ديني، تب تانڪي اُر ۾ ڪينا، هري گيان اُجالا جي.١- گورک ني اَزمايا، ڀرٿري ڪو اپنايا، ڦِر تانڪو پر ڪر ديئا، هري پريم رَسالا جي.٢- رامانند ني نِرکشا، پيپي ڪو ٻَھُ پُرکشا، ڦِر تانڪي هرديہ لايا، هري رنگ گلالا جي.٣- ٽيئون جو شِر ديوي، پريم سُڌا سو ليوي، يھ پريم سُڌا جن پيئا، وي ڀَئي نِهالا جي.٤- راگ پيلا ڀڄن-٢٨-

آج ميري گھر سنت پڌاري، منگل گائوُن مئن -ٽيڪ- ڦوُلون سي مئن سيج سجائي، تان پر سنتون ڪو ٻئنائي. موتي مالا گل ۾ پائي، سيس نِوائون مئن.١- سنتون ڪي مئن ڪرڪي سيوا، پائون چار پدارٿ ميوا. ديکون انتر آتم ديوا، ڌيان لگائون مئن.٢- نانا وِڌِ پرساد بنائي، ڀاوَ ڀڪتي سي تاهِن کِلائي. پان سوپاري ڀينٽ چڙهائي، چنوَر جهُلائون مئن.٣- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ پُڪاري، آج ڀَيا ڌن ڀاگ هماري. سنتون ني سڀ ڪاج سنواري، صدقي جائون مئن.٤- راگ پيلا ڀڄن-٢٩-

ستسنگ ڪي هميشھ، سنتن هٿي نِڪالي -ٽيڪ- جو سنت پاس آوي، تِسڪو شِڪشا سُناوي. نِڄ ڌرم ۾ لگاوي، سنتون ڪي ايھ چالي.١- آتم وديا پڙهائي، سنسا سَڪل مِٽائي. رنگ رام ڪا چڙهائي، ڪرتي ٻُڌي اُجالي.٢- ڪهي ٽيئون سنت ساري، گڻ گيان ديئَ هاري. جائو تِني دواري، ڇوڙي ڪيي نہ خالي.٣- راگ پيلا ڀڄن-٣٠-

رام جپو هروار، ري من رام جپو -ٽيڪ- ڀڪت پرهلاد ني رام سميارا، نرسنگھ روُپ هري تب ڌارا. ديئا دئتيہ ڪو مار.١- رام نام ڪو اُلٽا گائي، بالميڪ جا برهم سمائي.

جانت سبِ سنسار.٢- اجاميل پاپي هتيارا، انت سميہ هرِي نام اُچارا. يم دوُت گئي هار.٣- سُک گنِکا کو رام پڙهايا، تانکو سُمر سُمر سُک پايا. گئي ديوون کي دوار.۴- گج ني آڌا رام اچارا، هري ني آيہ گِراهہ کو مارا. هوئي جئہ جئکار.۵- کهي ٽيئون جن رام سُمريئا، ڀَوَ سنڌ سي وي پار اُتريئا. کهتي سنت پُکار.٦- راگ پيلا ڀجن-٣١- جانو اپر اپار، مهما ستسنگ کي -ٽيڪ- جهن جهن سنتون کا هئہ واسا، تهن تهن نارد کرون نِواسا. هري ني کها پُکار.١- اشوَميڌ کا ڦل هئہ جوئي، اِک اِک پگ سي مِلتا سوئي. جاتي سنت دوار.٢- تپ سي جان بڙا ستسنگا، پرکٽ رِشيئون کا پرسنگا. شيش کيئا آچار.٣- کهي ٽيئون جگ ساڌن جيتي، ساڌ سنگ سم نا هئن تيتي. کرتي ويد اُچار.۴- راگ پيلا ڀجن-٣٢- ڀگوَت کي هروار، پياري کتا سُنو. -ٽيڪ- هري کي کتا پاپ پريهاري، دوش درد سي تاپ نِواري. ڀوَجل تاري پار.١- هري کي کتا سدا سُکڪاري، هري ڀڪتون کو لاگت پياري. سُنيئي شرڌا ڌار.٢- هري کي کتا سدا سُکدائي، شروڻ کرو پريکشت نيائي. کتا اُڌارن هار.٣- کهي ٽيئون هري کتا سُنيجي، مَنَ اسي کا من ۾ کيجي. کتا مکتي کا دوار.۴- راگ پيلا ڀجن-٣٣- من جيتي جگ جيت، من سي جيت کرو -ٽيڪ- من کي بيٽي پانچ وِکارا، پانچون مار کرو جئکارا. گروُ شِکشا لي ميت.١- من کي ماتا ممتا مارو، من کي باپ گروَ کو گارو. ڌار نمرتا چيت.٢- من کي ناري ٿرشِٽا تياگو، يوگ وِشيہ تي ڀيہ کر ڀاگو.

ڳائو گوبند گيت.٣- مِن کا قرنا مَلِن مٽائو، ڪهي ٽيئون هري ڌيان لڳائو.
جڳ سي هويہ اَتيت.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٣٤- ستگر کي سدوار، پياري سيوَ ڪرو.
-ٽيڪ- گرُوُ کو هري کي مُورت مانو، منش ڀاوَ نا تامين آنو. دوِشن درشٽي نوار.١-
گرُوُ کو دنڊوَت وندنا ڪيجي، سيوا ۾ تن من ڏن ديجي. ليجي جنم سُڌار.٢- گرُوُ منتر
۾ من کو لائو، گرُوُ چرڻون ۾ ڌيان لڳائو. آنون پهر اُدار.٣- ڪهي ٽيئون گرُوُ آڳيا
ڌريئي، ڀاوَ ڀڳت سي هرديہ ڀريئي. پائو موڪش دوار.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٣٥- جيوَن
ورٿا جان، هري کي پريم بنا -ٽيڪ- پريم بنا من ٺؤر نہ پاوي، پريم بنا ڀَهہ ڀَٽڪا
کاوي. ديکي دُوک مهان.١- پريم بنا پرتيت نہ آوي، پريم بنا هري چيت نہ آوي. ريجهي
نا ڀگوان.٢- پريم بنا هووَت نهين گيانا، پريم بنا نهين لاڳي ڌيانا. مِلي نہ پد
نِربان.٣- ڪهي ٽيئون سڀ سنت سُناوي. پريم بنا ڪڇ هري نا پاوي. ڪبهوُن نہ هو ڪليان.٤-
راڳ پيلا ڀڄن-٣٦- دينون ڪو تم دان، دِل سي ديئا ڪرو -ٽيڪ- ديني سي ڌن
بڙهتا جاوي، اِڪ ديوي سو ڏش ڪو پاوي. نشچيہ ڪرکي جانِ.١- دان دينَ ۾ وِلمب نہ
ڪيجي، من پر ڪبهوُن ناهِن ڀَتيجي. چنچل من پهچان.٢- داني ڪبهوُن نرڪ نہ جاوي،
مر ڪر سيڌا سُوَرڳ سِڌاوي. سُر مُني دي سَنمان.٣- ڪهي ٽيئون ڪر دان سُجانا، مانش
ڪا ڪرتوِيہ دي دانا. برهما ڪا وکيان.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٣٧- رسنا سي هربار،
پياري سچ بولو -ٽيڪ- سچ برابر ٽپسيا ناهين، پڙهہ ڪر ديکو گرنٿون ماهين. سچ سي راکو

پيار.١- سچ ڪا بيڙا هِلتا ڏُلتا ، ٻوَساگر ۾ ڪبهوُن نہ ڏُبتا. آخر اُتري پار.٢- پهلي سچ ۾ هئہ دک ياري، پيڇي هووي سوُک اپاري. ريجهي ست ڪرتار.٣- ڪهي ٽيئون تانتي سچ بولو، سچ ڪي تَڪڙِي هردم تولو. جانسي جئہ جئڪار.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٣٨- پريوُ ديناناٿ، ميري دوُک هرو -ٽيڪ- دک ڀنجن هئہ نام تمهارا، تم ڀکتون ڪي دوُک نِوارا. پرگهٽ هئہ يي گاٿ.١- دوُبَت هوُن مئن ٻوَ سنڌ ماهين، ناٿ نِڪارو پڪڙِي باهين. راکو شِر پر هاٿ.٢- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، ڪشٽ وِگهن ڪٽ يم ڪي ڦاسا. ديا ڪري رگهناٿ.٣- راڳ پيلا ڀڄن-٣٩- مُجهڪو لاڳي لور، گروُ ڪي درشن ڪي -ٽيڪ- جِيون مڇلي چاهت جل راسي، پَپيها سُوانت بوُند ڪا پياسي. پياس لڳي تِيون گهور.١- جئسي ڪرنگ ناد ڪو چاهت، ڀنوَرا جيون پنڪج من لاوَت. جيون چند چاهہ چڪور.٢- جئسي پتي ڪو چاهت ناري، جيون راجا ڪو نيت پياري. جيون بادل ڪو مور.٣- ڪهي ٽيئون موهہ نيند نہ آوي، گروُ درشن بن ڪڇ نا ڀاوي. لڳن لڳي سنجهہ ڀور.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤٠- چليئي شرڌا ڏار، پياري ستسنگ ۾ -ٽيڪ- ستسنگ تن من شيتل ڪرهئن، پاپ تاپ ڪو شيگهر هرهئن. ديوي اُنند اپار.١- ستسنگ ۾ هري ڪا رنگ لاڳي، اوديا نِدرا سي من جاڳي. پاوي تتوَ وِچار.٢- ستسنگ هئہ نِج موکش دوارا، ستسنگ بن نا هو نستارا. ڪهتي گرنٿ پُڪار.٣- ڪهي ٽيئون ستسنگ سُکدائي، جانڪي مهما شري‌پتي گائي. گاوَت ڀُن شَت چار.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤١- ڏاري ڳَل گٽوان، آيوُ سڦل ڪرو -ٽيڪ-

جپ تپ ڪر تيرٿ سنانا، دين جنون ڪو ديکي دانا، سيوَ ڪري نرمان.١- شرڌا سي نِت ستسنگ ڪرڪي، سنت وچن ڪو هرديہ ڌرڪي، پائي آتم گيان.٢- هري چرنون ۾ چيت لڳائو، جنم جنم ڪي پاپ مِٽائو، سُمري شري ڀڳوان.٣- ڪهي ٽيئون گروُ شبد اچاري، من ڪي ڦرني سَروَ نواري، پائي سوُک مهان.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤٢- نيند نہ آوي نئن، گروُ ڪي درس بنا -ٽيڪ- گروُ بن دل ڪو ڌير نہ آوي، جيءَ ڪو چنتا آگ جَلاوي، چت نا پاوي چئن.١- گروُ بن من ڪو ناهِن ڪَراري، درشن بن دک هئہ اُر ڀاري، روتا هوُن دِن رئن.٢- گروُ بن مُجهڪو برهہ ستاوي، ڪانا پينا موهِہ نہ ڀاوي، ڀاوي نا سُک شئِن.٣- گروُ بن مُجهڪو شانتي نہ آتي، ڪهي ٽيئون گروُ پياس سَتاتي، ڀاوي موهِہ نہ عين.٤-

راڳ پيلا ڀڄن-٤٣- گروُ آئي مم ڌام، همري ڀاڳ جڳي -ٽيڪ- آج گروُ ڪا درشن پايا، گروُ چرنون ۾ سيس نِوايا، پايا سُک وشرام.١- گروُ درشن سي سيپ انگ ڦوُلي، پريم هِنڊولي ۾ من جهوُلي، هويا پورڻ ڪام.٢- ستگر مُجهہ پر ڪرپا ڪيني، وستوُ امولڪ همڪو ديني، دينا هري ڪا نام.٣- ڪهي ٽيئون گروُ گيان ٻَتايا، پانچون ڀرانتي ڀيد مِٽايا، پايا آتم رام.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤٤- شرڌا من ۾ ڌار، نوَڌا ڀڪتي ڪرو -ٽيڪ- شروڻ ڀڪتي پريڪشت ڪيني، ڪيرتن ۾ شُڪ ڪي مَتِ ڀيني. ٽِيون تم ڪر سدوار.١- سُمرن ڀڪت پرهلاد ني ڪيئا، پد سيوَن لڪشمي چت ديئا. ٽِيون تم ڪرو آدار.٢- ارچن ڀڪتي پِرٿوُ ني ڌاري، وندن ڪي اَڪروُر پياري. ٽِيون تم ڪر

هربار.٣- داسي يڪتي ڪينَ هنومانا، سَڪا يڪتي پارت پرڏانا. تِيون هري سي ڪر پيار.٤-
آتم ارپن ڪر ٻَل راجا، ڪهي ٽيئون پايا رَگهُراجا. تِيون تم پا ديدار.٥-
راڳ پيلا ڀڄن-٤٥- ڪرلي سنگت سار، پياري سنتان دي -ٽيڪ- سنتان ڪي سنگ پريم هئہ
مِلندا، جنم جنم ڪي پاڳيہ کُلندا، مِلندا ست ڪرتار.١-وچن سنتان دا جو من
ڌرندا، ڇِن ۾ سَروَ دُوک سو هرندا، پاندا سُوک اپار.٢- سنتان سنگ جو هري گن گاوهن،
تان هرديہ نوُن شانتي آوهن، پاوئِن موڪش دوار.٣- ڪهتا ٽيئون سنگ سنتان دا، رئن دِوس هئہ
مُجهڪو پاندا، ڪرندا يِوَجل پار.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤٦- جاڳيا جاڳيا ڀاڳ
همارا، ڪليا ڪليا پٽيہ همارا -ٽيڪ- آج دِوَس ڌن ڀاڳ هماري، ميري گهر ۾ سنت
پڌاري. ٻَل ٻَل جائون مئن بلهاري، هويا اَنَند آپارا.١- آج ميرا سڀ انگ
ڦوُلا، پريم هِنڊولي مَنوا جهوُلا. سار وچن سُن تن من ڀوُلا، ڀوُل گيا سنسارا.٢-
آج نام ڪا سؤدا لينا، ڀاوَ يڪتي ۾ يهہ من ڀينا. مانو اٺ سَٺ تيرٿ ڪينا، پايا
هري ديدارا.٣- آج ٻَجا اُر انهد توُرا، ڪهي ٽيئون ڀَئي ڪارج پوُرا. نئني نِرکيا
نرمل نوُرا، سڦل جنم ڀَيا سارا.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٤٧- جاڳو جاڳو هو هوشيارا،
پڪڙو پڪڙو چور وِڪارا -ٽيڪ- يهہ سنسار مسافرخانا، تامين لوڪ سيي مهمانا.
اِڪ دِن ڀانسي هوگا جانا، نشچيہ جانو پيارا.١- مات پتا سُت باندَوَ ناري، تِن
هئن جارِي موهہ پساري. جوُئي جانو اِنڪي ياري، تانسي ڪرو ڪنارا.٢- هري ڪا نام

جپو ڏِن راتي، پائو اپني هرديہ جهاتي. ديکو اپني ذات سناتي، هووي موکش تمحارا.٣-
کهي ٽيئون چاهو کليانا، گروُ سي ليوو آتم گيانا. ميٽي ڀيد ڀرم اگيانا، پائو پد
نرڏارا.٢- راڳ پيلا ڀڄن-٤٨- جئہ جئہ سيتارام بولو، جئہ جئہ راڌي شيام بولو.
-ٽيک- رام ڪرشڻ دونون اِڪ روُپا، نشچيہ جانو برهم سوُروُپا. دونون کي هئہ اوُپ انوُپا،
دوئي نام امولو.١- رام ڪرشڻ دونون اوتارا، ڀڪت جنون کا هئہ رکوارا.دئتن مار
کيئا جئڪارا، ٻڄ گيا جڳ ۾ ڍولو.٢- رام ڪرشن کا نام اچاري،نيچ اوُنچ نر تري
اپاري. نام انهون پرسدّ جُڳ چاري، ڀکت مال کو کولو.٣- رام ڪرشڻ کي چرن پڙيجي،
رام ڪرشڻ کي ڀڪتي ڪريجي. رام ڪرشڻ کا ڌيان ڌريجي، من ۾ ڪڀي نہ ٻولو.٣-
کهي ٽيئون چاهو کليانا، رام ڪرشڻ ۾ ڀيد نہ لانا، شرڌا سي تانکي گن گانا، سڦل کرو
يہ چولو.٥- راڳ پيلا ڀڄن-٤٩- جپلي هري کا جاپ، ڪٽي جو سَکلي من کي پاپ،
يَهي هريڄن ڪهتي. ساچي هري کي پريت، جڳت کي جوُٺي هئہ سڀ ريت، يَهي هريڄن ڪهتي
-ٽيک- هري نام بن کو هئہ نہ تمهارا، انت ۾ هئہ هري نام آڌارا. تانکو جپ ڏِن رات،
چهت هو جي تم نِت ڪُشلات.١- هري نام هئہ سک شانتي ڀنڊارا، جو سُمري پاءِ موکش
دوارا. تانسي لائو هيت، سدا جو من وانڇت ڦل ديت.٢- هري نام سم ڏن اوُر نہ
کوئي، کهي ٽيئون يہ پاوي جوئي. جڳ ۾ سو پرڏان، مِلي تِهن هري دَرِگَهَہ ۾ مانُ.٣- راڳ
پيلا ڀڄن-٥٠- جاڳ مسافر جاڳ مسافر، جاڳ مسافر موُڙ آجانا، نيند نہ

کيجي گروُ مَت ليجي، هري رس پيجي کر گن گانا -ٽيڪ- مارگ ۾ تم بيٺ نه جائو، اُٺ
کر آگي پانوَ بڙهائو، يهه سنسارا چلني هارا، ڪڇ نه تمهارا ڪِيون لپٽانا.١- درلڀ
پايا مانش چولا، ڪوءِ نه ورتا جنم امولا. ڌيان ڌريجي ڀجن ڪريجي، پرم هريجي لي
گروُ گيانا.٢- اوُٺ مسافر سميه نه کونا، غفلت ۾ نا اِتِنا سونا. نا ڪو تيرا نا ڪو
ميرا، جگت بکيرا چوڙ سُجانا.٣- کهتا ٽيئون ڪري سُجاگي، هري چرنون ۾ هرِ انوُراگي.
شرڌا ڌرکي ستسنگ ڪرکي، پِيوَ سي ترکي مِل پِگوانا.۴- راگ پيلا ڀجن-٥١- آپ
پڇانو آپ پڇانو، آپ پڇانو ميت هماري. آپ پڇاني سو هري جاني، اوديا هاني ويد
پُڪاري -ٽيڪ- آپ پَڇانن چابي جانو، هري پهچانن ڪيري مانو. هري پهچاني آپ
لکي نهين، آپ پڇاني هَرِهِن نِهاري.١- هري ڪا جانن سُگم پڇانو، اپنا جانن اَگم
پڇانو. هري ڪي جاني موکش نه پاوي، آپ پڇاني هو پِيوَ پاري.٢- کهي ٽيئون تم سَروَ تياگو، اپني
آتم ۾ انوُراگو. اپني جانن ڪي گم ليجي، شرڌا سي چل گروُ ڪي دواري.٣- راگ پيلا
ڀجن-٥٢- ستگر ميرا ستگر ميرا، ستگر ميرا بيڙا تارو -ٽيڪ- باپ نه مائي پِئِن نه
پائي، تم بن ميرا ڪو نه سَهائي. توُن هي تاتا توُن هي ماتا، توُن هي داتا ديوَن هارو.١- تم هو
ستگر دين ديالا، هردم ميرا هو رکپالا. هي ڪرپالا ڪرو نِهالا، ڪاٽ جنجالا پِيوَ
دک پارو.٢- کهي ٽيئون يهه عرض همارا، ستگر مانگون درس تمهارا. درس دِکائي گيان
سُنائي، پاپ مِٽائي موهِه سُڌارو.٣- راگ پيلا ڀجن-٥٣- ستگر ميري،

ستگر ميري انترِيامي -ٽيڪ- تيري در پر مئن بيکاري، مانگون پريما ڀڪتي پياري. درشن پائون هري ڳن ڳائون، چرن ڌيائون ڪروُن نمامي.١- هي گروُ گياني آتم ڌياني، سَروَ گٽون ڪي هو تُم ڪاني. بالڪ جاني ڪر مهرباني، نام نِشاني دي سُکڌامي.٢- تم هو ستگر نِت اوتاري، جگت اڌاري پراپڪاري. ڀوَجل ڀاري تار مُراري، وِنيہ هماري سُنلي سوامي.٣- ڪهي ٽيئون گروُ دين ديالا، ڀر ڪر ديوو پريم پيالا. اوديا والا توڙي تالا، ڪرو اُجالا پارگرامي.۴- راڳ پيلا ڀڄن-٥٦- رام ڪهو تم رام ڪهو تم، رام ڪهو تم مِتِر هماري -ٽيڪ- رام نام سُک شانت ڀنڊارا، جنم مرڻ دک هرني هارا. بنڌ ڇڙائي مُکت مِلائي، سَهج سمائي پد نِرڌاري.١- رام نام هئہ بوهت ڀاري، جو چڙهتا هئہ تاهِن منجهاري. تاهِن تراوَت بار نہ لاوَت، پار پهنچاوَت موکش دواري.٢- رام نام جو من ۾ ڌاري، جم ڪا دوُت نہ تانڪو ماري. رام جپيجي امرت پيجي، جُگ جُگ جيجي پريتم پياري.٣- ڪهي ٽيئون هري نام اچاري، رام نام ڪا ارٿ وِچاري. ڀرم مِٽائو آنند پائو، ڦير نہ آئو جگت منجهاري.۴- راڳ پيلا ڀڄن-٥٥- ڪرشڻ ڪنهائي بنسي بجائي، ميري من ڪي سُڌ بِسرائي. سُن سُکدائي شانتي پائي، آنند ماهين سُرت سمائي -ٽيڪ- بنسي ڪو هري مڌر بجايا، برج ساري ڪو مست بَنايا. گيان ڀلايا ڌيان ڀلايا، شان ڀلايا لاج گنوائي.١- مُرلي بَجا هري مُنيوَر موهيا، نارد شرد سُرنر موهيا. برهما موهيا وشڻوُ موهيا، شنڪر موهيا گِرجا مائي.٢- اِس

مُرلي کي سُن گُجکاري، گنگا يمُنا سُن کو ڏاري. روي شَشي تاري گنڌرو ساري، ٻَون پياري اِستِت پائي.٣- مُرلي کي هئہ محما ڀاري، کهي ٽيئون يهہ ويد اُچاري. امرت ڌاري هئہ گٽڪاري، يکتن پياري مُجهکو ڀائي.٢- راڳ پيلا ڀجن-٥٦- ستگر آيا ستگر آيا، ستگر آيا پريتم پياري. درشن پايا منگل گايا، آنند ڇايا ڀَون هماري -ٽيک- دو کر جوڙ کرُون پرڻاما، ڀيت ڌرُون تن من ڌن ڌاما. ڦوُل چڙهائُون چنوَر جهُلائُون، سيوَ کمائُون شرڌا ڌاري.١- آج هماري انگ ڦوُلي، پريم هِنڊولي مَنوا جهوُلي. پريم پيالا پي متوالا، ڀيا نِهالا سي دک ٽاري.٢- ستگر اپني کرپا کيني، وستوُ امولک مُجهکو ديني. منتر دينا سُمرڻ کينا، آتم چينا ڀرم نواري.٣- کهي ٽيئون من ڀيا هُلاسا، پورڻ هوئي ميري آسا. پائي درشن هويا پرسن، هرديہ هرسَن سَرسَن ساري. راڳ پيلا ڀجن-٥٧- من ميري نِج آنند چاهو، اوم سُمر توُن پيارا ري -ٽيک- ايشور کا يهہ نام اُنادي، اِسکا سَکل پسارا ري. سَروَ نام هئہ اوم انتر، ويدون کا آڌارا ري.١- آدي بولي هئہ يهہ تيري، ڀوُلا کِيون گينوارا ري. کهي ٽيئون نِت اوم سُمري، هوجا اوم آکارا ري.٢- راڳ پيلا ڀجن-٥٨- ديهہ مندر ۾ ديوَ براجي، تانکا هو پوُجاري ري -ٽيک- اوُر ديوَ سي جسکو پوُجت، جانِ سَروَ سي ڀاري ري. اسي ديوَ کي پوُجن بن کب، مکتي نہ هويہ تمهاري ري.١- پوُجن کي وِڌِ گروُ سي ليکر، پوُجو تِهن هرواري ري. کهي ٽيئون تِهن پوُجن کرکي، توڙو جَم کي جاري ري.٢- راڳ پيلا ڀجن-٥٩-

من ميرا سُک شانتي چاهي، رام نام گڻ گائو ري -ٽيڪ- سُک ساگر هئہ نام هري ڪا، تانسي پريت لڳائو ري. جڳت پدارت دکميہ لکڪي، تانکي طرف نہ جائو ري.١- نام بنا سُرپت پوُپت من، سُک جو هويہ ڏکائو ري. نِرڏن هري يکت ڪي من ۾،دک هو تو درشائو ري.٢- ڪهتا ٽيئون يهہ مَتِ ميري، هرديہ ۾ نهرائو ري. ست پُرشون ڪي سنگ ۾ رهکر، رام جپي سُک پائو ري.٣- راڳ پيلا ڀجن-٦٠- من ميرا خود مستي چاهي، پيئو پريم پيالا ري -ٽيڪ- سنتن سنگ ۾ پريم ڪا ساگر، اُمَڙ اني هر ڪالا ري. تن من ڌن ڪي دکشٽا ديکر، ليوو پريم رَسالا ري.١- ناموديو تِرلوچن پيپا، سئن ڪبير ڪَمالا ري. سنتون ڪي سنگ پريم پيالا، پي پي ڀَئي متوالا ري.٢- ڪهي ٽيئون اِس پريم سنڌوُ ڪا، رس هئہ بهُت وِشالا ري. ايک بوُند جو پيوي سوئي، مست رهي هر حالا ري.٣- راڳ پيلا ڀجن-٦١- من ميرا جو مکتي چاهي، پائو آتم گيانا ري -ٽيڪ-گيان بنا نهين مکتي هووي، ويد ڪرت وکيانا ري. گروُ بن گيان ڪيي نا هووي، پڙهہ کر ديک پُرانا ري.١- تن سي گروُ ڪي سيوا ڪيجي، من سي ڌيان لڳانا ري. واڻي سي ڪر گروُ ڪي مهما، ڌن ڪي ڀيٽ چڙهانا ري.٢- ڪهي ٽيئون گروُ شرڻي پڙکر، اپنا ڪاج بَنانا ري. پوُرن ستگر ڪي ڪرپا سي، پائو پد نِربانا ري.٣- راڳ پيلا ڀجن-٦٢- من ميرا جو هِت ڪو چاهي، ڪرم ڪرو ويچاري -ٽيڪ- ممتا اَرُ ڦل آش ڌري جو، ڪرم ڪروگي پياري. وي دک سُک ڪي دائڪ بَنکر، توهہ بنڌن ۾ ڊاري.١- ڪرتاپن ڪو من سي تياڳي، ڦل ڪي آش نواري.

اِس وِڌِ ڪرم ڪروڳي جو تم، وي توَ بنڌن ٽاري.٢- پاپ ڪرم دي واس نرڪ ۾، ڪامِيہ سُوَرڳ منجهاري. ڪرم آڪام ڪري شُڌ من ڪو، ڀَوَساگر سي تاري.٣- ڪرم ڪرن ۾ جيوَ سُوَتنتر، ڀوڳت پَروَش ساري. جِيون چوري ۾ چور سُوَتنتر، بانڌا ڪشٽ سهاري.٤- ڪهي ٽيئون تج پاپ ڪرم ڪو، يهہ شِڪشا من ڌاري. هو نشڪام ڪرو شڀ ڪرما، ستسنگ سيوَ اُداري.٥- راڳ پيلا ڀڄن-٦٣- بنڌن سي جو ڇوُٽن چاهو، جڳ سي هو وئراڳي ري -ٽيڪ- مِرڳ ڳلي جِيون تمحري من ۾، ممتا ڊوري لاڳي ري. مايا کُونٽي سي تم باڌي، مُونڌ متي درياڳِي ري.١- وِراڳ ڪنجر ٻَڌ ڪَر ۾ لي، ڪاٽ جيوَرِي جاڳي ري. نِربنڌن هو هري ڪو سُمري، هري ۾ هو انُوراڳي ري.٢- پانچ وِشيہ ۾ ممتا ڪرڪي، پانچون ديهہ تياڳي ري. ممتا ڪر شُڪ مَرڪٽ آدِڪ، هوئي دک ڪي ڀاڳي ري.٣- ڀوڳ وِشيہ ڪو دکميہ لک ڪر، هويہ نہ اِنمين راڳي ري. ڪهي ٽيئون سڀ ممتا تياڳي، هوجا تم بڙڀاڳي ري.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٦٤- مانش جنم امولڪ پايا، ڪرلي پراُپڪارا ري -ٽيڪ- جس تن سي اپڪار نہ هووي، سو تن هئہ مُڙدارا ري. مانش هو پر ڪاج نہ ڪرهين، تِهن جِيوَن بيڪارا ري.١- گهاس ڪايہ پَشوُ دوُڌ پِلاوي، ڦل دي بِرڇ اپارا ري. بانس سِيپ گِرِ موتي ديوي، سانپ ديهہِ مَٽي پيارا ري.٢- مِيِني مِيِني يوجن ڪاڪر، پيڪي ننڊا وارا ري. ڪڇ ڀي تم اپڪار نہ ڪيئا، تانتي توهہ ڌِڪارا ري.٣- ڪهي ٽيئون اَجهوُن نهين بِگڙِي، من ۾ ڪر ويچارا ري. تن من ڌن سي پَرَ هِت ڪرڪي، اپنا ڪرو اُڌارا ري.٤- راڳ پيلا ڀڄن-٦٥- من ميري تم

جگ ۾ آکر، نهين سُمرا رَگهرائي ري -ٽيک- پارت ۾ تم پاگ بڙون سي، مانش ديهي پائي ري. پرشارٿ سي سڦل کري نهين، ليکر گروُ شرنائي ري.١- ڀجن کرن هِت هري ني ڀيجا، تاهِن ديئا بِسرائي ري. جِس کرپا سي بَهُہ سُک پايا، تانسي نہ پريت لائي ري.٢- وِشيہ يوگ هِت پاپ کمايا، ذرا لاج نهين آئي ري. ڌرمراج جب ليکا مانگي، کِيا کهوگي پائي ري.٣- کهي ٽيئون جو يَهُن نهين سوچا، سوچيگا تهن جائي ري. جم کا ڊنڊا جب سِر لاگي تب هو کو نہ سهائي ري.۴- راگ پيلا ڀجن-٦٦- تجو پيٽ کي چنتا پيارا، سڀ کا پريو هئہ پالنهارا، نشچيہ جانو، ست کر مانو -ٽيک- گرڀ سي جنما نہ بالک، دوُڌ پهلي تيار هئہ. ديت کڻ هئہ کيِٽ کو هري، هستي کو بَهُہ پار هئہ. بئٽي اَجگَر کو ديت اهارا.١- منش کو ان ديت پريوُجي، پَشوُئون کو دي گهاس هئہ. سرپ کو دي پَوَن ماٽي، شير کو دي ماس هئہ. ڦل پنڇيئون کو ديت اپارا.٢- جيوَ جي جل پان کرتي، تاهِن ديتا نير هئہ. دوُڌ جانکا هئہ اهارا، تاهِن ديتا کير هئہ. جل ٿل ۾ پيي دي کرتارا.٣- کهت ٽيئون اِس وچن کو، دِل اندر ڌارو سيي. بوُک ۾ ڀُن دوُک ۾، وشواس نا هارو کيي. ليوو ايشور کا آڌارا.۴- راگ پيلا ڀجن-٦٧- ڌارو دِل ۾ ديا کو اُداري، ديا ڌرم کا موُل اُچاري. هي سنساري هي نر ناري -ٽيک- ڌر ديا شِوي ڀوُپ ني راکا کپوتا کولِ جي. باز کو نِج ماس دينا تاهِن بدلي تول جي. دونون لوک پَئي جئکاري.١- جِيون کپوت کپوتني مِل ديا نِج دِل ۾ ڌري. آپني تن کو جَلاکي بوُک اَتِتِي کي هَرِي.

دونون ڍئي پرلوڪ سڌاري.٢- شير ڪا ڪانٽا نڪالا چور ٻن ۾ جائڪي. جانِ وانڪي چوڙ ديني شير نيَ سِر نائِڪي. ديک وِسميہ ڀيا ڀوُپ ڀاري.٣- اگر چاهو راض هري ڪا تان ديا من ڏاريئي. ڪهت ٽيئون پراڻ رهني تڪ ديا نا ٽاريئي. ائسي واٽي ويد اچاري.٤-

راگ پيلا ڀجن-٦٨- ڪِسني ڪرم گتيِ نهين ٽاري، گتيِ ڪرمون ڪي پربل اپاري. هي سُجانو ست ڪر مانو -ٽيڪ- ديوَ دئتيون ني ڪيئا جب کير ساگر ڪو متن. -زهر امرت آدِ نڪلي تاهِن سي چؤدهہ رتن. مِلي ڪرمون سي شِو وِش ڀاري.١- رام ٻن سيئا هرَن دشرت تياگي پران جي. ڪلنڪ ڪيڪئي ڪو لگا اؤر لکن لاگا بانَ جي. مري ڪرم سي راوڻ هَنڪاري.٢- وَرش تيرَهہَ پانڊوون ني ڀوگيا بنواس جي. ڪرم ڪرڪي نِرپ نَلَ ني دک سها بن داس جي. ديهہ سرپ ڪي نَهش ني ڏاري.٣- ڪهت ٽيئون ڪرم آگي زور ڪِسِڪا نا چلي. ڪرم ڪي وَش سرشٽي ساري بيج ڪرمون ڪا ڦَلي. ڀوگت ڪرم ڪو سڀ نر ناري.٤-

راگ پيلا ڀجن-٦٩- موهِہ پار اتار اکيوَ گروُ، ميري لاج رکو هري ايوَ گروُ -ٽيڪ- دِل ڪيري درياهہ ۾، پرواهہ چنتا ڪا ٻڙا. تمو گڻ طوُفان ڀاري، ترنگ ڦرنا هئہ کڙا. اگيہ تمَ هرو رَوپِ ديوَ گروُ.١- شپ اشپ جِسڪي ڪناري، سک دک ڪي لهري لگي. لوڀ ڪي ڳُڊڙي ٻني ڀُن، واسنا ٻگ جِيون جگي. مچ مَدن هرو ست سيوَ گروُ.٢- ڀرانت ڪي ڀهلڻ ٻڙي هئہ، ڪامنا ڪي ڳُن ٻهوُ. ورود ڪي واگهوُ بلي اؤر، ڪروڌ ڪي ڀاري ڪڇوُ. ڀيہ دوُر ڪرو هرديوَ گروُ.٣- ڪهت ٽيئون جوڙ ڪر يهہ، ٽير گروُ ميري سُنو. گيان نؤڪا پر

چڙها ڪر، يَمَر سنسا سپ هنو. ماتي هاٿ ڏرو مهاديو گرو.٢- راگ پيلا يچن-٧٠-
سُنو شِشِيہ شبد ستيہ يي همرو، ميري وچن پر وشواس ڪرو -ٽيڪ- جگت ساگر ڪي ترَن
هِت، بوڏ ڪي بيڙي چڙهو. برهم شروتري برهمِ نيشٺي، گرو ڪيوَٽ ڪر ٻڙو. ڪري سُواس سُڪاني سدا
سُمرو.١- نِراڇا ڪپِيان ڪوُهي سي، ٻور ستيہ ڪي بانڌيئي. اُشٽ ساڌن سِڙهہ چڙهائي،
تاهِن نِشدِن ساڌيئي. جَتَ زنجير پريم ڪي پَگهَ ڏرو.٢- شُرتي نِرتي ڪي رَسي ڪر، ديوَ
چڙدهہ ديجيئي. ايش آدي چَتُر ڪرپا، وَنجهہ تانڪا ڪيجيئي. نشچيہ ناتاري ڪرڪي سُگم
اترو.٣- يوُمڪا ڪا گِرهہ ڪرڪي، واس تامين ڪيجيئي. ڪهت ٽيئون ڪال تينون، برهم آنند
ليجيئي. برهم ياونا ڪر نرييہ وِچرو.٤- راگ پيلا يچن-٧١- ستگر ساچا
گيان سُنادو مُجهي، سپ پِن پِن ڪر سمجهادو مُجهي -ٽيڪ- شوڪ سنڌوُ ۾ ڊوُبتا هوُن،
سوُجهتا نا ڏرم هئہ. ڪام ڪِيا ڪرنا مُجهي هئہ، ڪِيا ڪرم اڪرمِ هئہ. يهہ مَرَمَ سَروَ هي لڪادو
مُجهي.١- يوگ ڪي هئن انگ ڪِتني، يوگ ڪِسڪو ڪهت هئن. يوگ ساڌن ساڌ يوگي، رَهن
ڪئسي رَهت هئن. وَهہَ يوگ ڪلا سِڪلادو مُجهي.٢- من ٻڙا چنچل ٻلي هئہ، نؤر ڪهن پاتا
نهين. روڪنا هئہ ڪنن اِسڪا، هاٿ يهہ آتا نهين. من جيِتن يڪتي جَنادو مُجهي.٣-
آتما پرماتما ڪا، ڪِيا ڪهو ويچار هئہ. ڪهت ٽيئون ڪِيون يِيا، ڪئسي ٻنا سنسار هئہ. يهہ
سَگلي ييد ٻَتادو مُجهي.٤- راگ پيلا يچن-٧٢- هري ڪا نام جپو نشڪام سجن،
پائو شانتي سُک وشرام سجن -ٽيڪ- نام يَوَسنڌ ماهِن بوهٽ، بهٽ پاپي تارتا.

جو جپي شرڌا ڌري من ۾، تاهِن دوُک نِوارتا. ديوي يڪتون ڪو نِج ڌام سجن.١- نام هري ڪا گنگ جل هئہ، تاهِن ۾ نِت نائيئي. مئل من ڪي دوُر ڪرڪي، پاپ تاپ مِٽائيئي. پيوو نام ڪا پرڪر جام سجن.٢- نام هري ڪا ڪلپ تروُ سم، ڪرت پورڻ ڪاج ڪو. سيوَتي جو تاهِن ڪو نِت، پايہ سو سُوراج ڪو. تانتي سُمرو آٺون يام سجن.٣- ڪهت ٽيئون صاف تجهڪو، وِشيہ رس ڪو تياگيئي. بهُت سويا نيند ۾ تم، اب تو اُٺڪر جاگيئي. جپلي سواس سواس هري نام سجن.٤- راڳ پيلا ڀجن-٧٣- ستگر اپنا نام جپائو مُجهي، پرڪر پريم ڪا پيالا پِلائو مُجهي -ٽيڪ- موُڍ مَتي هوُن اتي اگياني، بهُہ بُرا بدڪار مئن. ڪام آدِڪ ۾ اُلجهہ ڪر، نا ڪيئا ويچار مئن. پانچون دشٽون سي آپ بچائو مُجهي.١- سُمت سمپت ڀاوَ ڀڪتي، جوڳ جُڳتي ديجيئي. برهم ڪا نِج گيان ديڪي، ڀرم سڀ هر ليجيئي. ڪرپا ڪرڪي موڪش مِلائو مُجهي.٢- ڪهت ٽيئون ناٿ ميري، سُن يَهي ارداس جي. داس ڪو دِن رات ديجي، چرڻ ماهِن نواس جي. اپني من سي ناهِن ڀُلائو مُجهي.٣- راڳ پيلا ڀجن-٧٤- هري ڪا ڀجن ڪرو ميري ميت سجن، گائو گوبند ڪي تم گيت سجن -ٽيڪ- اُلٽ لَٽڪت گرڀ ۾ جب، دوُک لاگا ڀاريئان. بول دينا تب هري ڪو، ياد ڪر سو پياريئان. راکو رام نام ۾ چِيت سجن.١- شبد سپرش روپ رس ڀُن،گنڌ سي من موڙيئي. اندريہ گڻ ڪو دَمن ڪر تم، ست ڪرم ۾ جوڙيئي. اپني من پر پائو جيت سجن.٢- ڪام آدِڪ پانچ ويري، تاهِن مار هٽائيئي. جگَت

ڪي ڦرني سَروَ جي، ترت تاهِن متائيئي. سُمرو شبد گرُوُ ڪا نيت سڄن.٣- ڪهت ٽيئون آتما ڪا، گيان گرُوُ سي ليجيئي. منن ڪر ايڪانت ۾، آنند امرت پيجيئي. راکو گر چرڻون سي پريت سڄن.۴- راڳ پيلا پڄن-٧٥- موهِ سنت مِليئا اوتار سڄن، جائوُن بل بل مئن بلهار سڄن -ٽيڪ- آڄ ميري ڀاڳ جاڳي، ڏام آئي سنت جي. منگل آنند من ڀَيا، مانو مِلي ڀڳونت جي. هويا هِردي ماهِن ڪَرار سڄن.١- آڄ من مندر ڀَيا هئہ، پريم ڪا پرڪاش جي. ڪاڄ پورڻ سَروَ هويا، پايہ پرم هُلاس جي. هويا گهر ۾ جئہ جئڪار سڄن.٢- ڪهت ٽيئون مِٽ گئي دک، سوُک پايا سار جي. انگ تن ڪي سَروَ ڦوُلي، ڀَيا باغ بهار جي. هويا شيپ گڻ ڪا گلزار سڄن.٣- راڳ پيلا پڄن-٧٦- چلو گرُوُ دوار بندي، بيڙا هو پار بندي -ٽيڪ- گرُوُديو جگت ۾ هئن گياني سچي، جو شرن ڀَڙي سو رنگ ۾ رَچي. مايا موهہ ممت سي سوئي بَچي، ڪيي نرڪ اگن ۾ ناهِن ڀَچي. پاءِ ڦل چار بندي.١- گرُوُديو سَروَ هِتڪاري هئہ، ڀُن پورڻ پراُپڪاري هئہ. جانڪي واڻي مڌر پياري هئہ، دي دل ڪو آنند ڀاري هئہ. سُنو سدوار بندي.٢- گرُوُديو ڪا جوئي ڌيان ڌري، ڪهي ٽيئون نہ مري. هو امر سدا جنمي نہ مري، جا ديش امر ۾ واس ڪري. ڌيان من ڌار بندي.٣- راڳ پيلا پڄن-٧٧- پريو اپني ڪرپا ڌارو، مُجهڪو ڀَوَساگر سي تارو. مئن هوُن جئسا تئسا تيرا، پريو مُجهڪو ناهِن بِسارو -ٽيڪ-سَروَ دوار ڪو ڇوڙ سوامي، شرن تمهاري آيا. هاتُ ديهہ پريوُ موهِ بَچائو، ڊُستر هئہ يهہ مايا.

تم تو اپنا برد سمڀارو، ميري اوگن ناهِن نِهارو.۱- مطلب کي سڀ ساٿي جڳ ۾، سڀکو مئن آزمايا. ٻِن مطلب تم دين ديالوُ، سنتون ني يهہ گايا. ميري من کي مَئِل اتارو، دي سُمت کمت کو ٽارو.۲- کرم ڌرم ڪڇ نا مئن کيئا، تيرٿ ورت نہ کِينا. کهي ٽيئون مئن ايک آسرا، گوبند تيرا لِينا. ميري پاپ تاپ پرِهارو، ميرا آواگمن نِوارو.۳- راڳ پيلا ڀڄن-۷۸- يهہ پنٿ پريم کا نيارا ري. کو جانت هري کا پيارا ري -ٽيک- سو پريم پنٿ پڳ ڌرتا هئہ، جو تين لڄا کو هرتا هئہ. کر سُک دک کا ڄُ سهارا ري.۱- اِس پريم کو مورک کِيا جاني، جو مايا کي هئن مستاني. وَهہَ ڀوڳون ۾ متوارا ري.۲- جو گُروُ کا شبد کماتا هئہ، سو پريم سچي کو پاتا هئہ. وَهہ ديکت هري ديدارا ري.۳- کهي ٽيئون جو وشواس ڌري، تِس هرديہ پريم پرکاش کري. سو پاوَت موکش دوارا ري.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۷۹- جوئي اَراڌي ايش، جڀي جگديش، کٽي دک ڀارا، سو پاوَت سوُک اَپارا. -ٽيک- هري ڀڄن جو نِشدِن کرتا هئہ، ڀَوساگر سي سو ترتا هئہ. هري ڀڄن بنا نهين هووي ڀَوَ سي پارا ، سو ڊوُٻت ڀَوَجل ڌارا.۱- يهہ جوُنا جگت تماشا هئہ، اوُر مِٿيا ڀوڳ وِلاسا هئہ. يهہ پهلي لاگت سندر بهُت پيارا، ڦِن پيڇِا اِسکا کارا.۲- جو مايا سي من لاتا هئہ، سو نشچيہ نرکھِن جاتا هئہ. ڦِر چوُراسي کو ڀوگت بارمبارا، تِهن کويہ نہ ديت سهارا.۳- جو سنت شرن ۾ جاتا هئہ، کهي ٽيئون هري گن گاتا هئہ. سو سنت کرپا سي پاوَت موکش دوارا، نهين آوَت گرڀ منجهارا.۴- راڳ پيلا ڀڄن-۸۰-

من گائو هري کي گن گائو، يهه جيوَن سڦل بَنائو -ٽيڪ- جو هري کي گن نِت گاوي، سو پَرَمَپد سي تَر جاوي، يهه ويد پُران بَتاوي.١- جو هري کا نام ڀُلاوي، سو ورٿا جنم گنواوي، ڦِر انت سمير پڇتاوي.٢- هئہ ڪلوُڪال يهه ڀاري، نهين اوُر ڪري رکواري هري نام هئہ پاپ نِواري.٣- جب جم کي دوُت ستاوي، تب هري کا نام ڇڙاوي، کهي ٽيئون پريُو اپناوي.٤- راگ پيلا ڀڄن-٨١- من ڪرلي هري ڀڄن ڪرلي، شري رام سدا توُن سُمرلي -ٽيڪ- تم مانش چولا پايا، ڪِيون وِشيون ۾ ورٿا گنوايا، تجهي شرم ذرا نهين آيا.١- نهين سات چلي ڪڇ مايا، نا تِر هي رهيگي ڪايا، ڪِيون موهہ جگت سي بڙهايا.٢- تم دو دِن ڪا مهمانا، ڪِيون غافل ڪرت گمانا، هئہ تجهکو اڪيلا جانا.٣- کهي ٽيئون جي هِت چاهو، جا ستسنگ هري گن گائو، اُر گيان کي جوت جگائو.٤- راگ پيلا ڀڄن-٨٢- من ستگر کي دواري چليئي، ستگروُ غريبنِواز هئہ. جو شرڌا سي آُسکي اوٽ لي، تِس جن کي وو راکت لاج هئہ -ٽيڪ- ستگر جئسا جگ ۾ داتا، اوُر نہ ڪوئي سوُجهت هئہ. اسکي سَنسي سَروَ نواري، پاوَ سي جو جن پوُڇت هئہ. پَرَمپد اتارَن کي ليئي، ستگروُ هي پرم جهاز هئہ.١- ستگر سنگي پرلوڪ ڪا جو يم کي ڦاس ڇڙاتا هئہ، بنڌن اسکا ڪاٽ ديت جو، شرن گروُ کي آتا هئہ. دک جنم مرڻ ڪا مِٽاکي، دي سَروَ سوُک سُوَراج هئہ.٢- ستگر شِشيہ کي ڪرت پالنا، مات پِتا جِيون بالک کي. مايا تِسکو موهہ سَکي نا، مَيا جِسي پر مالک کي. گروُ راضي جِسي پر هوت هئہ، کهي ٽيئون ڪرت

تِس ڪاج هئہ.٣- راڳ پيلا پجن-٨٣- چالو چالو گرمُک ستگر دواري، ستگر دواري من ۾ شرڌا ڌاري ري -ٽيڪ- وِشيہ واسنا سَروَ تياگي، موکش هيت جو گروُ پد لاگي، مُڪت ڪرت تِس پرم نِواري ري.١- وئڪنٺ ڪي من ۾ ڌر آسا، گروُ پد ۾ جو ڪرت نواسا، هريپُر پيجي تِس ڪاج سنواري.٢- ڏن سُت آد ڪي اِڇا ڌاري، شرن پڙي جو گروُ چرناري، رِڌِ سِڌِ ديکي تِس دک ٽاري ري.٣- ڪهي ٽيئون جِس مَنشا جئسي، پڙري ڪري گروُ تانکي تئسي، گر پوُري ڪي در سي ڪڇ پياري ري.٤- راڳ پيلا پجن-٨٤- ميرا ميرا ستگر گيان پنڌارا، گيان پنڌارا هئہ پرم اُدارا ري -ٽيڪ- پانچ ريت سي گروُ گوپالا، اپني شِشيہ ڪي ڪرت سنيالا، بادل سم ڪر پراُپڪارا ري.١-پانچ پانت ڪي ساڌن جوڙي، تارت شِشيہ ڪو گروُ نا ڇوڙي، لوک اُپيہ ڪا پرم سهارا ري.٢- پانچ پوُتون ۾ گڻ هئہ جوئي، گروُ پوُري ۾ گڻ هئہ سوئي، سوُريہ سَم تمَ ڪر پَريهارا ري.٣- پانچ طرح گروُ رنگ لگاوي، ڪهي ٽيئون ست شبد سُناوي، مهما گروُ ڪي اپر اپارا ري.٤- راڳ پيلا پجن-٨٥- جوُنا جوُنا جانو يهہ جگت پسارا، جگت پسارا يهہ سُوَپنا هئہ سارا ري -ٽيڪ- جو يهٔن آتا سو چل جاتا، نؤر نہ ڪوئي جگ ۾ پاتا. سيکي سِر پَئِہ باجي ڪال نغارا ري.١- ڪال‌گئي ڪو جاءِ رهي اب، جاني والي جائينگي سڀ. ڪوئي نهين هئہ يهٔن رهني هارا ري.٢- تن ڏن سمپتي مانُ بڙائي، تان پر نا ڪر بانوَر پائي. ساٿ نہ چالي ڪڇ انت منجهارا ري.٣- ڪهي ٽيئون تج جگ ڪي آسا، سُمر هري ڪو سُواسون سُواسا. سنگي سچا هئہ اِڪ

ستڪرتارا ري.۴- راگ پيلا پجن-۸٦- دينا دينا مئنوُن گروُ پريم پيالا، پريم پيالا ديکي کيئا متوالا ري -ٽيڪ- لي يڪتارا هري گن گائون، اپني رانوَل ڪو مئن رائوُن. اوُر نہ ڀاوي موهِہ جگ جنجالا ري.١- پيش فقيري سِر پر ڏاري، ڊوُنڊوُن ساجن بَن بَن پياري. تين لجا ڪا مئن توڙ ڪر تالا ري.٢- ڪهي ٽيئون مم تڙقت جيئا، ڪب پائوُنگا پريتم پِيا. نس نس ۾ لاگا نيهہ نرالا ري.٣-راگ پيلا پجن-۸۷- لاگي لاگي مئنوُن اِڪ رام پيارا، رام پيارا ميرا هئہ رکوارا ري -ٽيڪ- سو جن ميرا مِتر ڪهاوي، پَگوَت ڪي جو بات سُناوي. رام سنيهي هئہ پران آڌارا ري.١- سوئي ميرا دشمن يارا، هري بن ڪر جو اوُر اُچارا. رام بنا هئہ گهر نرڪ دوارا ري.٢- جگ ڪي بات نہ موهِہ سُنائو، آپ لوڪ پي نِڪٽ نہ آئو. رام بنا هئہ جگ ڪال آڪارا ري.٣- گروُ ڪرپا سي هري من لاگا، پريم پُراتن آيہ اب جاگا. ڪهتا ٽيئون گرُ پر بلهارا ري.۴- راگ پيلا پجن-۸۸- اوُنو اوُنو چور تيري نَگَر منجهارا. نگر منجهارا لوُٽهِن دام تمهارا ري -ٽيڪ- ديهہ نگر ۾ چور مهانا، ڪام ڪروڌ لوڀ موهہ اڀيمانا. آتم ڌن ڪو هئن هرني هارا ري.١- گيان ديپ لي چور نِهارو، اُپشم لاٺي لي تِهن مارو. گيان وئراگ ديوي گروُ داتارا ري.٢- ڪهي ٽيئون گروُ چرني لاگو، موهہ نيند سي جلدي جاگو. اپني نگر ڪا تم هو رکوارا ري.٣- راگ پيلا پجن-۸۹- شرڌا سي دي ڪانِ، هري ڪي ڪٿا سُنو -ٽيڪ- شنڪر هري ڪي ڪٿا سُ گائي، گوُري ني سُن هرديہ بَسائي. مِٽ گيا پرم گُمان.١- ياگِيَوَلڪِيَہ هري

ڪتا اُچاري، ياردواج سُن يَئي سُڪاري. ڪيئا سُدارس پانُ.٢- سُڪديو هري
کي ڪتا سُنائي، پريڪشت سُنڪر مڪتي پائي. جانت سَڪل جهان.٣- هري ڪتا کي
مهما ڀاري. سُنڪر جن ني هرديہ ڌاري. هويا تِن ڪليان.٤- ڪهي ٽيئون سُن شڪشا
ميري، نِت پرتِي ڪتا سُنو هري ڪيري. پائو سؤک مهان.٥-راگ پيلا ڀڄن-٩٠-
ميري لڄ رکو، پريوُ پَئِڇ رکو، ايهہ واري. مئن آيا هؤن شرن تمهاري -ٽيڪ- شڀ ڪرم
نہ مئن ڪو ڪينا، نهين نام تمهارا لينا. ڪيئي پاپ گهني، سَڪي ڪؤن گَني، اَگهارِي.١-
ڪلي ڪال هئہ ڪنن ڪرالا، مئن تو ديک ڊرت ڪرپالا. تانسي رکشا ڪرو، سڀ وِگهن هرو،
پَيہ هاري.٢- پانڇ دشٽون ني موهِہ دکايا، يونِ چؤراسي ۾ پرمايا. تانسي راکو همين، پَڙا
دوار تَمين، هِتڪاري.٣- ڪهي ٽيئون يي عرض همارا، سُنو صاحب ست ڪرتارا. دي يڪتي
مُجهي، نِڄ مڪتي مُجهي، سُڪڪاري.٤- راگ پيلا ڀڄن-٩١- نِڄ ڌرم ڌرو، شڀ ڪرم
ڪرو، نر ناري. تيري ڌرم ڪري رکواري -ٽيڪ- جِس ڪرني ڪو ويد اُچارِي، سو ڪرم ڪرو
تم پياري. جانِ ڌرم وَهي ، ست ڪرم وَهي، گٽڪاري.١- جِس ڪرني سي نِگم نواري،
سو ڪرم ڪرو نہ گنواري. جانِ پاپ وَهي، سنتاپ وَهي، پَيہ ڪاري.٢- تيري شوڀا ڌرم بڙهاوي،
پُن ڪيِرت سڀ جن گاوي. تم جائو جهان، يَش پائو تهان، سُکڪاري.٣- ڪهي ٽيئون نہ
ڪيجي بُرائي، ڪرو سَروَ سي آپ ڀلائي. دک هو نہ ڪدا، سُک هووي سدا، پٽيہ ياري.٤-

-اوم ستنام ساکي - راگ مانجهه ڀڄن-١-

اي ايش تيري قدرت ڪِسسي لکي نہ جائي. يوگي يَتي گياني ڌياني نہ پار پائي -ٽيڪ- ڪئسي ٻنائي ڌرني، جل وِيوم پَوَن اگني. اَنمول ٻَن پهاڙا، ڪرتار ڪِم اُپائي.١- يَهہ چندر سُوريہ تاري، ڪَيون ڪر ٻَنائي ساري. رنگا رنگي سندر ڪِم، پنڇي پشوُ بنائي.٢- ڪِم رَڪت بِندوُ ڪو ڌر، نر تن بنايا سندر. ڪِس ڍنگ سي اسي ۾، عُضوي عجب لگائي.٣- هئن جگ ۾ جيوَ جيتي، ڀِن ڀِن بنائي تيتي. رنگ روپ ڇِنهہ نياري، ڪِس ريت سي رچائي.٤- ماڻي ۾ پَوَن پايا، چيتن ڪري چلايا. ڪِسڪو قندي قسايا، ڪِسڪي بنڌن ڇُڙائي.٥- تم هوءِ نِراڪارا، ڪئسي ڪيئا آڪارا. يهہ ديک تيري ليلا، اچرج ۾ سَروَ آئي.٦- پڙدا سيي اُٺائو، نا آپ ڪو ڇِپائو. ڪهي ٽيئون ڪشٽ هرلي، اپنا درس دِکائي.٧- راگ مانجهه ڀڄن-٢- سُنو ديناناٿ پريو عرض يهہ همارا. اِيِيہ دان ديهِ اؤر، گنگ جا ڪنارا -ٽيڪ- چاندني ڪي يامِني ۾، چمڪ رهي تارا. سُرسَري تَٽَ نام جپوُن، چلت ٽندي ڌارا.١- راج ڪي نہ چاهہ مُجهي، ڇهوُن سُت نہ دارا. ڇهوُن جهنگل واس ڪروُن، تتوَ ڪا وِچارا.٢- رهي نهين پاپ تاپ، دوَند دوُک سارا. چنت ڪِسي ڪي نہ رهي، هوءِ دِل بهارا.٣- رئن دِوَس چاهہ يَهي، درس هو تمهارا. اؤر مُجهي هوت رهي، سنت ڪا ديدارا.٤- ڪهت ٽيئون ٽير يهي، سُنو پراڻ پيارا. آدِ مَڌيہ انت رهي، تيرا هي

سهارا.۵- راگ مانجهه ڀڄن-۳- ستسنگ ۾ چلو تم شرڌا ڌري پيارا. شروڻ کري وچن کو، من ۾ کرو وِچارا -ٽيک- ستسنگ کي وچن سي، اگيان ناش هووي. پاوَن اپيد گيانا، اُپجي هرديہ منجهارا.۱- سنسار روگ ڀاري، سڀ جيوَ کو لگا هئہ. ستسنگ کي دوا سي، مِٽ جات روگ سارا.۲- وهنوار ڀُن پرمارٿ، ستسنگ ماهِن سِڌِ هو. سُرترو سمان ستسنگ، ڦل ديت هئہ اپارا.۳- ڀوَسنڌ ماهِن جانو، ستسنگ دِرِڍ نؤکا. کهي ٽيئوِن تاهِن چڙهہ کر، پل ۾ ترو اُدارا.۴- راگ مانجهه ڀڄن-۴- سڀ کا ڀَلا کرو تم، هوگا ڀَلا تمهارا. تيري اُڌار کا هئہ، ساڌن يَهي ادارا -ٽيک- لاکون اُپايہ کرکي، تيرا بُرا کري کو. تو ڀي کرو سدا تم، تِسکا ڀَلا پيارا.۱- کرنا ڀَلا ڀَلي سي، کرنا بُرا بُري سي. يهہ هئہ مَتا جگت کا، آگم نِگم اُچارا.۲- ماني نہ کوءِ ماني، شَشِي سُوريہ کو جگت ۾. تو ڀي سدا سَروَ پر، اِک رس کري اُجارا.۳- سڀ کرم ۾ اُتم هئہ، کرنا ڀَلا سَروَ کا. کهي ٽيئون منش چولا، اُپکار بن اَسارا.۴- راگ مانجهه ڀڄن-۵- ڀَگوان کا ڀڄن کر، هر کال ۾ پيارا. هري ڀڄن بن جگت ۾، ورٿا جنم تمهارا. -ٽيک- هري ڀڄن بن جگت ۾، جيوَن اسار تيرا. بن پُونڇ سِنِگ پشوُ جِم، ڦِرتا کري اَهارا.۱- سنسار ڌرمشالا، سڀ جيوَ هئن مسافر. اِسمين نہ ٿِر رهوگي، ممتا تجو گنوارا.۲- هري ڀڄن بن ترَن کا، اؤر نہ اپايہ کوئي. تانتي کرو ڀڄن تم، ويدون ني يهہ اُچارا.۳- هري ڀڄن ست جگت ۾، سڀ کام اؤر جوُٺي. کهي ٽيئون ڀڄن

ڪرلي، مانو وچن همارا.۴- راگ مانجهہ پچن-٦- ساکشات اِس وِشوَ ڪو، هري ڪا سُوَرُوپ جانو. اِس بات ۾ ذرا پي، سنشيہ ڪيي نہ آنو -ٽيڪ- جگديش اؤر جگت ۾، رنچڪ نہ پيد ڪوئي. هر جگت، جگت هر هئہ، ويدون ني يهہ بکانو.١- تن ماهِن انگ نانا، ڦِر پي شرير اِڪ هئہ. تيون جگت جيوَ نانا، اِڪ برهم هي پڇانو.٢- ڪِس ايڪ انگ سيوا، سمجهو شرير ڪي سا. تِم ايڪ جيوَ سيوا، پگوان سيوَ مانو.٣- ڪهي ٽيئون سوئي ديکي ، يهہ وِشوَ هر سُوَرُوپا. ڪرپا ڪري جِسي ڪو، گرو گيان دي مَهانو.۴- راگ مانجهہ پچن-٧- ويچار سي ڪرو تم، ڪارج سيي سُجانا. ڪيرَت رهي جگت ۾، هونگي سُکي نِدانا -ٽيڪ- ڌن ڌام پُتر تِريا، بَهُہ مانَ ۾ نہ سُک هئہ. ويچار ۾ سَروَ سُک، ديکو ڌري ڌيانا.١- جهنگل بَسو نگر ۾، اُتوا رهو گگن ۾. ويچار بن مِلي نا، شانتي ڪِسي مَکانا.٢- ويچاروان سُکيئا، سپ ديش ۾ سَروَدا. ويچار هِينَ دکيئا، پاوين پڙهي پُرانا.٣- ويچاروان ڪا هئہ، درجا بَڙا سَروَ سي. ڪهي ٽيئون تِس منش ڪو، پوُجي سَڪل جهانا.۴- راگ مانجهہ پچن-٨- پگوان پر هميشهہ، وشواس ڌر پيارا. نشچيہ پلا ڪريگا پريو سدا تمهارا -ٽيڪ- دِلگير هويہ دک ۾، پگوان نا پُلائو. ڌيرج ڌري هرديہ ۾، لي رام ڪا سهارا.١- سمرت سَروَ وياپڪ، ڪرپا نِڌان جوئي. جهن تهن رکشا ڪري سو، هر ڪال کي منجهارا.٢- وشواس هئہ جِسيڪو، بيڙا ڍُبي نہ تِسڪا. وشواس سي زهر پي، امرت پيا اُدارا.٣- پرهلاد ڪر يقينا، پرکٹ ڪيئا هري ڪو. ڪهي ٽيئون ڪشٹ

تانڪي، نرسنگهه ني نِوارا.۴- راڳ مانجهه ڀڄن-۹- ڀڳوان مئن تمهاري، مُجهه ۾ هئہ تُوں
پياري. پَٽ هئہ ڪپاس ڪا جِيون، رُوئي هئہ پَٽ منجهاري -ٽيڪ- ميرا سمبنڌ تُمسي، اوِچل بَنا
اَنادي. ڪوئي نہ توڙ سَڪتا، ترلوڪ ۾ اداري.۱- جل سي سمبنڌ جل ڪا، جيون پَوَن
سي پَوَن ڪا. تئسا سمبنڌ تُمسي، ميرا بَنا مُراري.۲- تُمسي ڀِيا مئن اُتپن، جيوِت
رهُوں مئن تمسي. ڦِر لين آپ هي ۾، هونگي جگت آڌاري.۳- ڪهي ٽيئون ڀِن تمهاري، ميري
سَتا نحين هئہ. تم هي بَنا وَشوَ ميہ، تم سي نہ ڪڇ نياري.۴- راڳ مانجهه ڀڄن-۱۰-
ڀڳوان آپ جو هئہ، سوئي يقين مئن هوُں. اِتفاق فقط اِتنا، داتا توُں دين مئن هوُں -ٽيڪ-
ساگر جهان ۾ تمهو، سَرُوَر هوُں مئن سوامي. جل ڪر سمان دونون، تم اوُنچ هين مئن هوُں.۱-
سوُريہ جهان ۾ تم هو، ديپڪ هوُں مئن سوامي. اَگِ ڪر سمان دونون، توُں بَڙ مَهينَ مئن هوُں.۲-
راجا جهان ۾ تم هو، پرجا هوُں مئن سوامي. مانش سمان دونون، تيري اڌين مئن هوُں.۳- مئن
ستيہ بات ڪهتا، تم مم سُوَرُوپ اِڪ هئہ. ڪهي ٽيئون ڀيد نا هئہ، تم نيِر ڦيِن مئن هوُں.۴-
راڳ مانجهه ڀڄن-۱۱- جاڳو جاڳو سنتون ڪي سنگ سي جاڳو، اپني سُوَرُوپ ۾ لاڳو -ٽيڪ-
منش جنم درلڀ سنسارا، ديوون ڪو ڀِي هئہ يهہ پيارا، اِسمين شُمرو ست ڪرتارا، پائو پوُرن
موڪش دوارا، يوڳ وِشيہ سي تُم ڀاڳو.۱- اوديا سي تم غافل هويا، چوراسي لک جونِ
۾ سويا، سواس امولڪ ورٿا کويا، انت سميہ تمني ٻهُه رويا، اب تو اوديا تياڳو.۲-
انتر ڪي اکيئان تم کولو، ديکو آتم رام امولو، ڪهي ٽيئون نا من ڪو ڊولو،

سنتون سي مِل شِووهم بولو، اُر ۾ ڌر انوُراڳو.٣- راڳ مانجھ ڀڄن-١٢- ڪرلي
ڪرلي هري ڀڄن سُکدائي، هووهِن انت سهائي -ٽيڪ- هري ڀڄن اُر آنند ڀَرتا، من
کي ممتا چنتا هرتا، جو جن هري ڪا سُمرن ڪرتا، سو جن ڀَوَساگر سي ترتا، گرنٿون
ني مهما گائي.١- هري ڀڄن جَم دوُت هٽاوي، جنم جنم کي پاپ مِٽاوي، شرڌا سي جو
هري گن گاوي، سو جن هري کي هرديہ ڀاوي، سنتون ني ساک سُنائي.٢- هري ڀڄن هري ساٿ
مِلاوي، ڪهي ٽيئون دک دوَند گلاوي، سُک کي سيجا ماهِن سُلاوي، انت ۾ موکش ڌام دِلاوي،
يھ گروُ بات ٻتائي.٣- راڳ مانجھ ڀڄن-١٣- ميري لالا آتم پد ۾ جاڳنا، موھ
کي نِدِرا تِياگنا -ٽيڪ- نِدرا ڪر جِيون سُپنا ڀاسي، ڀانت ڀانت کي رنگ تماسي، نئن
کُلي ڪڇ نظر نہ آوي، جهان سي آئي تهان وِناسي. ڪوئي ڪرت تِهن راڳ نا.١- اوديا
ڪر تِيون ٻڌ پرڪارا، معلوم هوتي جڳ وستارا، بوڌ ڀَئي ڪڇ پَتا نہ پڙتا، ليہ هو جاوي
سڀ سنسارا. تاهين ۾ تم مَت لاڳنا.٢- نا تم تن هو نا تم من هو، نا تم پِرِگيا
اِندريہ گن هو، نا تم مايا نا تم ڇايا، تم تو ست چت آنند گهَن هو. اوديا
سي اُٿ ڀاڳنا.٣- موھ نِشا سووَت اگياني، آتم بيمُک تن ابيماني، موھ نيند
سي جاڳت جوڳي، پرمارٿ رَت برهم گياني. جوڳي جَنون سي راڳنا.٤- ڪهي ٽيئون گروُ شبد
سُنائي، موھ نيند سي سُرت جڳائي، سُرت جڳا ڪر پيوَ مِلاوي، پيوَ مِلا ڪر تاهِن
سماوي. پوُرن پد ۾ پاڳنا.٥- راڳ مانجھ ڀڄن-١٤- پريو مُجهکو اپنا داس ٻنانا،

ييهي عرض اڳهانا -ٽيڪ- پريو تيري ٻهه فرماني، ويدون ني هئن جوءِ ٻڪاني. جس آڳيا کي پالن ڪرڪي، پرسن هو تم ديا نِڌاني. مانوُن سو مئن فرمانا.١- جن سنتون ڪا من نرمل هئہ، ڀڄن ڪرن ڪا نيم اٽل هئہ. مايا ڇل ۾ ڇلت نہ ڪبهوُن، برهم ڀاوَ ۾ نِت نِشچل هئہ. تِنڪا ميل مِلانا.٢- پرم پويتر سڀ پرتيپالا، وينتي ميري سُنو ڪرپالا. جس رهني سي پرسن هوڪي، درشن ديتي دين ديالا. وئسي رَهت رَهانا.٣- ڪهي ٽيئون صاحب سُکڪاري، پورڻ ڪر يهہ آس هماري. جس وِڌِ جهن يي رهنا هووي، پوُلي نا ڪب سُرت تمهاري. اپني چرن لڳانا.٤- راڳ مانجهہ ڀڄن-١٥- ڀَئِيبا ميري رام نام مُک ليجي، جنم سڦل يهہ ڪيجي -ٽيڪ-رام نام ڪا وَکر وِهانا، رام نام ڪا ثمر اُنانا. جانسي سڀ دک ڇيجي.١- رام نام سَم ساڌن ناهين، ائسي لِکا هئہ ويدون ماهين. تاهين ۾ چت ديجي.٢- رام نام سڀ ڪرمهِن موُلا، جانڪي سُمري هري اَنڪوُلا. رام امرت ڪو پيجي.٣- ڪهي ٽيئون تم رام اچاري، پاپ تاپ سنتاپ نواري. آواڳمَن هريجي.٤- راڳ مانجهہ ڀڄن-١٦- گروُ گيان ڪي ڳنڱا ۾، غوطا بهُت لڳانا. پاوَن بَنايہ دِل ڪو، مَل دويت ڪي مِٽانا -ٽيڪ- تن ڪا گمان تجنا، وستر اُتارنا يي. نِج روُپ ڪي سمرتي، جل ماهِن پير پانا.١- اهم برهم ياد رکنا، گهٽ وانگ ڊوُبنا يي. جڙ ڀاوَ ڪو ٻُلاڪر، شڌ برهم هويہ جانا.٢- ائسي سنان والي، ڦِر لوُٽ ڪي نہ آتي. آواڳمن مِٽاڪر، رهہ برهم ۾ سمانا.٣- پوُرڻ سي سنت گياني، درلڀ اَهئن جڳت ۾.

ڪهي ٽيئون هري ديا سي، مِلهئہ پُرش مهانا.۴- راگ مانجهہ پڄن-۱۷- مئن هوُن هري تمهارا، تم هو هري همارا. تم هم ۾ ڀيد نا ڪو، هم تم هئن ايڪ پيارا -ٽيڪ- سمبنڌ يَهي اَنادي، نهين آج ڪال ڪا هئہ. تم سي جدا نہ مئن هوُن، مُجهہ سي نہ تُم نيارا.۱- تيري بنا نہ هم هئن، ميري بنا نہ تم هو. ترُ بيج ڏوُپ روي سم، سمجهو مِثال سارا.۲- وِيشتي نہ بن سَمشٽي، سَمشٽي بنا نہ وِيشٽي. وِيشٽي سَمشٽي ڪيرا، نا اوُر ڪو سهارا.۳- ڪهي ٽيئون ايهہ جانا، گروُديوَ ڪي وچن سي. ناتا نہ ٽوُٽ سَڪتا، توَ مم دِلي ڏلارا.۴-

-اوم ستنام ساڪي- راگ جوگ پڄن-۱-

جب سي اپنا آپ ڀُلايا، تب سي تمني ٻهُہ دک پايا -ٽيڪ- اب تک موُرک تم نهين جاڳي، ڀوگ وِشيہ ۾ اهنِش لاڳي. موهہ ليئا تمڪو هري مايا.۱- پانچ تتوَ ڪا پهري چولا، ديڪ اِسي ڪو پڙ گيا ڀولا. نِج سُوَروُپا نظر نہ آيا.۲- ڪهي ٽيئون ڪر تيرا ميرا، من ۾ ڊالا دويت انڌيرا. انيَوَ ديپڪ ناهِن جڳايا.۳- راگ جوگ پڄن-۲-

پربل هئہ اتي هري ڪي مايا، جِسني سڀ جگ جيوَ ڀُلايا -ٽيڪ- ڪيتي شبد سپرش ۾ بانڌي، ڪيتي روُپ رسون ۾ ساڌي. ڪيتي گنڌ ڪي بيچ ڳلايا.۱- ڪيتي ڪام ڪروڌ ۾ جاري، ڪيتي لوڀ موهہ ۾ ماري. ڪيتي مد ڪي سنڌوُ ٻهايا.۲- ڪيتي يوگي پنڊت گياني، ڪيتي تياڳي تپسي ڌياني. ڪيتي مُنيوَر خاڪ مِلايا.۳- ڪهي ٽيئون اِس سڀ ڪو لوُٽا، ڪوئي اِسسي

وِرلا ڇوٽا. جسني گروُ ڪا چرڻ ڏيايا.٢- راڳ جوڳ ڀڄن-٣- ستگر سُن يهه عرض همارو، ميري سيهين دوُک نوارو -ٽيڪ- مئن هوُن پاپي تم هو پاوَن، پَڪڙيِ پريُوُ تيري داوَن. پاپ هماري سڀ پريهارو.١- چاهه نه چنتا من ۾ وِياپي، پانچ ڪليشا تاپ نه تاپي. ڪام آدِڪ سڀ دئتيه سنگهارو.٢- ڀڳتي اوڳڻ هئن مُجهه ماهين، جِنحون ڪي ڪڇ ڳِنتي ناهين. سدڳڻ دي سڀ اوڳڻ ٽارو.٣- ڪهي ٽيئون مئن شرڻ تمحاري، پريوُ- راکو پئج هماري. ڀُجا پڪڙ ڀَوساگر تارو.٢- راڳ جوڳ ڀڄن-٢- ري من ميرا ڪر هوشياري رام ڀڄن ڪي هئه يهه واري -ٽيڪ- مانش ديهي پٽيه تي پائي، درلڀ مُنيوَر ويد ني گائي. هري سُمري ڪر سڦلي ساري.١-جونِ چراچر ڦِر ڦِر آيا، جنم مرڻ ڪا ٻهُه دک پايا. اب تو سُمرو هري سُکڪاري.٢- ائسا ويلا نحين ڦِر هووحِن، گذر جائينگا تب تم رووحِن. تانتي جپلي نام مُراري.٣- ڪهي ٽيئون گروُ شرڻي ليجي، سنتون ڪي سنگ نام جپيجي. جانتي ٽوُٽي جم ڪي جاري.٢- راڳ جوڳ ڀڄن-٥- ري من ميرا سمجهه پيارا، جگ ۾ ڪو نحين مِترِ تمحارا -ٽيڪ- سوارٿ سي سيهين گَل لاوَت، بن سوارٿ ڪو نِڪٽ نه آوَت. مطلب ڪا هئه سڀ سنسارا.١- ڪام دام جِت راکي ناتا، تان بن ڪوءِ نه ڪسڪو ڀاتا. ائسا هئه جگ ڪا وحنوارا.٢- جن ڪارڻ تم ڪماتي، ديش ڇوڙ پرديشحِن جاتي. انت سميه وي ڪرت ڪنارا.٣- ڪهي ٽيئون جگ پريتي تجيئي، ڀاوَ ڀڪت سي هري ڪو ڀجيئي. اِس وِڌِ تيرا هويه اُڌارا.٢- راڳ جوڳ ڀڄن-٦- نا تم ڪيڪا

نا ڪوئي تيرا، ڀوُل ڪهت ڪِيون ميرا ميرا -ٽيڪ- جنم سميہ ڪو ساٿ نہ لايا، يَهان آئہ بَهُہ مِترِ بَنايا. موهہ مَها تمَ تجهڪو گهيرا.١- مات پتا سُت پُن پريوارا، جانِ مسافر يهہ سنسارا. ڪوُڇ ڪرينگي سڀ تج ڏيرا.٢- هرديہ اندر آُپشم ڏاري، ديکو ميرا وچن وِچاري. دوُر ڪرو تم ڀرم انڌيرا.٣- ڪهتا ٽيئون تم اوناشي، اسنگ اليپا هئہ سُکراشي. سڀ سنتون ني ائسي ٽيرا.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-٧- ري من ميرا ڀَٽڪت ڪاهين، جو سُک چاهت سو تجهہ ماهين -ٽيڪ- مِرگ ڪي نابِي هئہ ڪستوُري، اپني سي وَهہ جانت دوُري. کوجت بَن ۾ مِلت نہ تاهين.١- انتر مُک بن شانتي نہ آوَت، ويد گِياتي مُني يهہ گاوَت. سو پرمانند ناهِن پَراهين.٢- مانِ وچن سَتِ ميرا ڀَئيبا، يهہ جگ جانو ڀوُل ڀُلئيبا. جو ڀوُلا سو نِڪسَت ناهين.٣- ڪهتا ٽيئون ابهين جاگو، اپني آتم ۾ انوُراگو جنم مرن دک هئہ نهين جاهين.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-٨- ري من ميرا ستسنگ ڪريئي، جِسسي تيرا ڪارج سَريئي -ٽيڪ- ستسنگ جانو ناوَ سمانا، تان پر چڙهلي تج ابيمانا. ڀَوَساگر سي سهجي تريئي.١- ستسنگ سم ڪو ساڌن ناهين، سڀ ساڌن هئہ ستسنگ ماهين. تامين جاڪر ڀَوَ دک هريئي.٢- ستسنگ سُرتروُ چنتامڻي سم، سيوَن سي دي سڀ ڦل هردم. پورڻ نشچيہ هرديہ ڌريئي.٣- ستسنگ کر پائو سُک راسي، کهي ٽيئون ڪاٽو جم ڦاسي. هو نرڀيہ ڪِسِي نا ڏريئي.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-٩- ري من ميرا هويہ نراسا، ڇوڙ جگت ڪي جوُني آسا -ٽيڪ- جگ ڪي آسا هئہ دکدائي، سڀ سنتون ني ساک سُنائي.

سنت وچن پر ڏر وشواسا.١- سات ڊويپ نوَ کنڊون ماهين، رنچڪ سُک کهن ڊيسَت ناهين.
پَل ديکو جا ڏرن آکاسا.٢- سڀ تيج سُمرو انترياسي، نرپيه نرمل هو نشڪامي.
جنم مرن کي مينو ٽِراسا.٣- کهي ٽيئون گرو شرني جائو، پورڻ برهم گيان کو پائو.
اپني گهر ۾ ڪرلي واسا.٤- راڳ جوڳ پچن-١٠- آتم گيان اَمِئه رس پيئو، جائوگي
نا جم کي ڏام -ٽيڪ- جانکي پيوَت مِٽي پياسا، جڳي نه رنچڪ جڳ کي آسا. مِل هئن
پورڻ سُک وشرام.١- ستگر کا ست شبد اچاري، من کا ڦرنا سَروَ نواري. ديکو
انتر آتم رام.٢- اهنتا ممتا موهه مِٽائو، جيوَن مکتي جڳ ۾ پائو. هووَئن
پورڻ سيحين کام.٣- کهي ٽيئون لاءِ سهج سماڌي، جيوَ ايش کي ڇوڙ اُپاڌي. ڪريئي
انيّوَ گهر آرام.٤- راڳ جوڳ پچن-١١- ستگر ساگر کي سم جانو، رتن گٽون
کا ڏرتا هئه -ٽيڪ- نرمل درشن چندر وِکاشي، مَدِرا هري کا پريم پرڪاشي. جِس پيوَت
رنگ چڙهتا هئه.١- اوم شبد شنک پهچانو، ستسنگ ڪلپ وِرکش پرمانو. جانسي ڪارج
سَرتا هئه.٢- پراڻايام اَئِراوَت هاٿي، ڌرمي وديا لکشمي ساٿي. جانسي سڀ اگهه هرتا
هئه.٣- ڪامڌينو هري يکتي راجي، امرت آتم گيان براجي. جو پيوي نهين مرتا هئه.٤-
جو جن اِس ساگر کو سيوي، کهي ٽيئون سو سڀ ڦل ليوي. شرڻ پڙي پَوَ ٽرتا هئه.٥- راڳ
جوڳ پچن-١٢- جي ڀوَساگر ترنا چاهو، سنتون کي ليوو شرنا -ٽيڪ- پاپون کا
جو بوجهه اُٺايا، جي تم چاهو تاهِن گِرايا. سنت چرن پر سِر ڌرنا.١- کام ڪروڌ

مَد موهہ وکارا، جي تم چاهو سَروَ نوارا. سنت وچن پر نِت چَرنا.٢- بَل وديا آيؤ سَنمانا، جي تم چاهو سَروَ بڙهانا. سنتون کو وندن کرنا.٣- چار پدارت نام خزانا، جي تم چاهو لينَ سُجانا. سنت سيوَ کر آر پرنا.٤- کهتا ٽيئون سُنلي پيارا، جي تم چاهو مکتي ادارا. سنتون سنگ جيتي مرنا.٥- راگ جوگ ڀجن-١٣- رچنا تيري رام نِرالي، انت نہ کوئي پاوَت هئہ -ٽيڪ- اِک کشڻ ۾ ٻهہ جگت پسارا، اُپجي بِنسي توهہ منجهارا. نِگماگم ٻتلاوَت هئہ.١- کوٽي برهم کوٽي شنکر، کوٽي وشڻو کوٽي ڪِنکر. مهما کهہ هٺ جاوت هئہ.٢- کوٽي سوُريہ کوٽي چندر، کوٽي سُرگڻ کوٽي اِندر. نيت نيت سڀ گاوَت هئہ.٣- کهي ٽيئون سڀ کهہ کهہ هاري، ليلا توَ اديت کرتاري. ديک سيي وِسماوَت هئہ.٤- راگ جوگ ڀجن-١٤- وٽڇ کرن کو آيا جگ ۾، کرلو نام واپارا ري -ٽيڪ- اوُر پدارت جگ ۾ جيتي، مِٽيا کشڻ ڀنگ جانو تيتي. دک کو ديوَن هارا ري.١- رام نام کا سوُدا جوئي، سنت هاٽ سي مِلتا سوئي. آسسي لي وٽڇارا ري.٢- يهہ سوُدا نا کبهوُن کوُٽي، ياوين ڪِتنا نِشدِن لوُٽي. دِن دِن هوت اپارا ري.٣- جو يهہ سوُدا ليوي پيارا، کهي ٽيئون سو ڌن وٽڇارا. اپنا کُل تِهن تارا ري.٤- راگ جوگ ڀجن-١٥- من مورک ڪيون گرِوَ کرت هو، اِک دِن توُن مر جاوينگا. -ٽيڪ- پوُتون سي هري گات ٻنايا. پران کلا کو پاءِ چلايا. پراڻ گئي گِر جاوينگا.١- جس تن کو تم رس سي پوشت، ريشم کي ٻهہ وستر اوڙهت. اگ ۾ سو جَرِ جاوينگا.٢

پاپ کرم سي مايا جوڙي، انت سات نا چلتي کؤڙي. کَرَ خالي کر جاوينگا.۳- کهي ٽيئون سپ سنت پُکاري، اب يي ساڌ سنگت کر پياري. جانسي يَوَ تر جاوينگا.۴- راگ جوگ ڀجن-۱۶- ميري من ميري مَتِ مانو، اپنا چوڙ پسارا ري -ٽيک- ڦرنا چوڙ اڦر گهر آئو، برهم يَوَن تج ڀَهِرِ نہ جائو. باهر دؤک اپارا ري.۱- پار برهم سي هوکر نياري، ڪَلنا ڪَلپِيڀَهُ پرڪاري. جانڪا آر نہ پارا ري.۲- يَتڪ يَتڪ ڀَهُ کلپ ٻِتائي، ابلئون اپني گهر نهين آئي. شرم ذرا نهين ڏارا ري.۳- کهي ٽيئون اب شانتي ڏاري، اپني گهر ۾ آئو پياري. گرؤ کا لي آڏارا ري.۴- راگ جوگ ڀجن-۱۷- ميري من نِت اپني انتر، آتم درشن ڪيجي ري -ٽيک- اؤر درس هئہ جگ ۾ جيتي، نشچيہ جانو مِٿيا تيتي. تامين چت نا ديجي ري.۱- مايا مَيہ اَنَ درشن ساري، جنم مرن کا دک نا ٽاري. تانتي تِنَهِن تَجيجي ري.۲- اؤر درس کي تجلي آسا، آتم درشن کي کر پياسا. جانتي بنڌن ڇيجي ري.۳- کهي ٽيئون گرؤ شرني جاکر، نرمل آتم درشن پاکر. ديک ديک رس پيجي ري.۴- راگ جوگ ڀجن-۱۸- ميري من کر کپٽ نہ کانسي، کپٽي کا مُنهن کالا ري -ٽيک- سوارٿ هِت جِن کپٽ کمايا، نام بُرا کر تِن دک پايا. انت پڙي جَم جالا ري.۱- کال‌نيمي ماريڇ سؤپَنِکا، کپٽ کيئا تِهن ڦل کو ديکا. راوڻ نِج کل گهالا ري.۲- جَيَنت پُن دريوڌن راهؤ، کين کپٽ ڦل مِليئا تاهؤ. لاگا تِن گهر تالا ري.۳- کهي ٽيئون تم کپٽ تياگو، سنت جنون کي چرني لاگو. انتر هو

آجيالا ري.٤- راگ جوگ ڀڄن-١٩- پريو مُجهه سي دوُر رهو نا، آئو پاس هماري جي.
-ٽيڪ- تجهه بن ميرا جيوَن دکيئا، ايڪ پَلڪ نهين هووَت سُکيئا. نئن روءِ جل هاري جي.١-
تاري گِن گِن رئن بِتائوُن، دم دم در پر ديکن جائوُن. تاکي نئن نِهاري جي.٢-
تم بن پاوي نا شِرنگارا، سَروَ پدارٿ لاگت کارا. وِرهه اگن تن جاري جي.٣- کهي ٽيئون
جي يَهان نه آئو، کر کرپا نِج پاس بُلائو. وِيوگ سَکوُن نه سهاري جي.٤- راگ
جوگ ڀڄن-٢٠- پوُرن ستگر ديش اگم کي، اديت بات بَتائي ري -ٽيڪ- جهان نه
ڌرن اڪاس نه پَوَنا، اَگن اُدَڪَ نهين رَوِي شَشِي گَوَنا. ڪال نه ديت دِکائي ري.١-
جهان نه گياتا گِييئه نه گيانا، پوُت پَويشِيَت نا ورتمانا. بنڌ موکش نهين رائي ري.٢- جهان
نه هرش شوک پٽيه پاپا، يوگ ويوگ نه داپ سنتاپا. جم کي ترِاس نه ڪائي ري.٣- جهان نه
من بُڌ چِت اهنڪارا، نرگُڻ سَگُڻ نهين اوتارا. مايا کي نهين ڇائي ري.٤- اوُر
نهين ڪڇ جامين ڀاسي، سُويَم روُپ سي سو پرڪاشي. ويد سَکي نا گائي ري.٥- کهي ٽيئون سو ديش
همارا، تهَن پهنچي کو سنت سچارا. جسسي گروُ سهائي ري.٦- راگ جوگ ڀڄن-٢١-
گروُ کرپا سي آج پَئي هئه، سُرت شبد کي شادي ري -ٽيڪ- شريشت گُڻون کي چَلِي بَراتي،
باجي ناد آنادي ري.١- رِلِ مِل سَکيئان منگل گاوي، روم روم اَهلادِي ري.٢-
شبد پَتِي سي سُرت دُلهني، مِل گئي جوڙ اُپاڌي ري.٣- پراڻايام کي ڊولِي چڙهه کر،
نگر چلي نِج آدي ري.٤- کهي ٽيئون ڪُل ڪارج هويا، ڇوُٽي واد وِوادي ري.٥-

راڳ جوڳ ڀڄن-٢٢- بادل امرت ڌارا برسي، پيوَت چاترڪ پيارا ريھم -ٽيڪ- چاترڪ
جِيوَن بُوند سُوانتي، پيوَت اوَر نہ وارا ري-١- ساگر سَر سَريتا ڪا پاني، لاڳي تانڪو
کارا ري-٢- انت ڪال سِر ڪرھِن نہ نيِوان، اوُنچي چونچ پُڪارا ري-٣- ڪھي ٽيئون اِس
اٽل نيم پر، جائون مئن بلھارا ري-٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٢٣- ستگر سي تم جُڳتي
ليڪر، پرم ڪا پڙدا دوُر ڪرو -ٽيڪ- ستگر ڪي تم سيوا ڪرڪي، اپني من ڪي مئل
ھرو-١- گروُ ڪا نام اچارو انتر، گروُ مورت ڪا ڌيان ڌرو-٢- گروُ سي برھم گيان
ڪو پائي، جگ ۾ جيوَن مُڪت چَرو-٣- ڪھي ٽيئون گروُ پورڻ ڪي سنگ، ڀوَساگر سي پار ترو-٤-
راڳ جوڳ ڀڄن-٢٤- ستگر يي مُجھ ڀيد ٻتائو، جَنَ سي مايا ڪِيون لَڙتِي -ٽيڪ-
اپني سؤڪن جن ڪو جاني، ھري ڏِگ آني سي ڊرتي-١- اوَر مُجھي شنڪا ھئہ من ۾، آخر
ڪسڪي ھو چڙھتي-٢- ھاٿ پڪڙ ھري ڪينچي جن ڪو، پيڇي مايا جا پَڙتي-٣- ھري
ڪرپا سي داسي ٻنڪر، ھريجن ڪي پَگ سِر ڌرتي-٤- ڪھي ٽيئون ھري راڪا جن ڪا، مايا
تِھن سيوا ڪرتي-٥- راڳ جوڳ ڀڄن-٢٥- ستگر مِليئا پڙدا کُليئا، پايا
آتم گيانا ري -ٽيڪ- سَروَ جگت آتم ميہ ياسَت، ڀيد ڀرم سب ڀانا ري-١- شتروُ مِتر
پُن ڪنچن ماٽي، نيچ اوُنچ سم جانا ري-٢- ھرش شوڪ نھين سُک دک وياپي، ناھِن مانُ
اپمانا ري-٣- ڪھي ٽيئون گروُ ڪرپا سي ھم، پايا پد نِربانا ري-٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٢٦-
ديک جگت ڪا رنگ نہ ڀوُلو، جانِ ڪپٽ ڪا جالا ري -ٽيڪ- اِسي جال ۾ جوئي ڦستا،

تانکو مارَت کالا ري.١- مَرکٽ پنڇي کيهَرِ ڦس ڪر، ديکا دؤک وِشالا ري.٢- مِرگ کَرِيِ اَلِ ميِن پتنگي، پايا کشٽ کرالا ري.٣- کهي ٽيئون سو کبهؤن نہ ڀؤلي، جانکا گرؤ رکوالا ري.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٢٧- اوُنو اوُنو پنڇي ياگو، يَهان نہ پانوَ ٽِڪانا ري -ٽيڪ- چوگ ديک تم چوُنچ پساري، اُلجهہ نہ آپ ڦسانا ري.١- تيري جئسي کِتني ڦس ڪر، روکر تجا پرانا ري.٢- تيري ڦساني کارَن ڦندک، رَچيئا جال مهانا ري.٣- چوگ چُگن کي آس تياگي، اوُپر کو اُڙ جانا ري.٤- کهي ٽيئون جا ترُ پر بئنو، امرت ڦل تهن کانا ري.٥- راڳ جوڳ ڀجن-٢٨- ديپک پاس نہ جاءُ پتنگا، جلکر تم مر جاوينگي -ٽيڪ- روُپ شمع کا ديک نہ ڀوُلو، پَرسَت هي جر جاوينگي.١- اِس پر هووو نا مستانا، پنک تيري گِر جاوينگي.٢- ٽيئون جب اِس آس تجوگي، تب سڀ دک هر جاوينگي.٣- راڳ جوڳ ڀجن-٢٩- اوُنو آوُنو ڀَنورا يانسي، ناتر تم پڇتاوينگا -ٽيڪ- سندر پنکهج ديک نہ ڀوُلو، سانجهہ پَڙي مُرجهاوينگا.١- ڦوُلون پر جو بئٺ رهوگي، انت ۾ تم دک پاوينگا.٢- مورک ماڻ نہ کر ڦوُلون کا، برف پَڙي گَل جاوينگا.٣- کهي ٽيئون لي کيوَل سُگنڌي، تب سُک ماهِن سماوينگا.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٣٠- ميري مَتِ يهہ مڇلي مانو، سَروَر کي تَج آسا ري -ٽيڪ- سَروَر تج جو ساگر جاوي، هويہ نہ تانکا ناسا ري.١- ساگر تج جو سَروَر آوي، تاهِن پڙي گل ڦاسا ري.٢- سَروَر سي هو پنک پراپت، پُن دکيئا هو شواسا ري.٣- کهي ٽيئون لي ساگر شرني، پائو نربيہ واسا ري.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٣١-

هاٿو هاٿو دوُر ڪرنگا، ناد شبد دککاري ري -ٽيڪ- ناد سُنن هِت نهين تم جائو، هرهئِن جانِ تمهاري ري.١- ڏشت وِياڌ ني توَ مارن هِت، ڍِيلِي لڪڙي گاري ري.٢- ناد شبد سُن مت پوُلو تم، دوکيبازي ساري ري.٣- ڪهي ٽيئون اِسسي بچ جائو، ويگ ڪري هوشياري ري.٢- راڳ جوڳ ڀجن-٣٢- برهم گيان سَهِت ڏيان دياوان سنت جن. رَهتِ وان بِگر مانُ وي سُجان سنت جن -ٽيڪ- اُپڪار ڌرم ڌار، گهٽ سار سروَ سي. ستڪار ترسڪار، ۾ اِڪسار سنت جن.١- يَوَ پوگ سي اروگ، رَهت جوڳ ۾ سدا. سنيوگ ۽ُن ويوگ، ۾ نِروگ سنت جن.٢- جڳ جال ڪٽي ڪال، سدا لعل رَهت هئن. رڪپال سَروَڪال، نِت نهال سنت جن.٣- نشڪام گٹن ڌام، جپت نام سَروَدا. اَلِڪام سندر شيام، ٽيئون رام سنت جن.٢- راڳ جوڳ ڀجن-٣٣- گروُ ڪا شبد ڪمانا، گرمُک گروُ ڪا شبد ڪمانا -ٽيڪ- شبد گروُ ڪا نرمل موتي، ڪو گرمُک هنسا ڪاوي. جو گروُ ڪي سيوَ ڪماوي، تج تن من ڪا اپيمانا.١- شبد گروُ ڪا نشدِن سُمري، نِت نرمل من ڪو ڪيجي. تم امرت رس ڪو پيجي، دک آواگمَن مِٽانا.٢- شبد گروُ ڪا جو ويچاري، سو سنسا پرم مِٽاوي، نهين چؤراسي ۾ جاوي، ۽ُن پاوي پد نِربانا.٣- ڪهي ٽيئون جڳ بنڌن توڙي، گروُ منتر جاپ جپيجي. سڀ پاپ تاپ هر ليجي، ڪر آتم گهر اِستانا.٢- راڳ جوڳ ڀجن-٣٢- من ۾ ڌر سنتوش، هي پيارا، تِرشٹا ڪو تج هري گڻ گائو. -ٽيڪ- جتنا تيري قسمت ۾ هئہ سُک سمپتي ڌن مانُ. اتنا تجهڪو اوَشِيَہ مِلي يهہ

ويدون ڪا پرمان. روش ڪرو وا توش.١- اؤرَن ڪا ڏن مانُ ديک ڪِيون جَلتي هو انسان. جلني سي ڪڇ يي نا هوگا ڏرڪي ديک ڏيان. جانو اپنا دوش.٢- جسني ڪرم ڪيئا تِس مِلتا اؤر نہ ڪو پاوي. يوگي بِن نا ڇوُٽي ياوي ڪلپ بيت جاوي. ڪرم ڪرو ڏر هوش .٣- ڪهتا ٽيئون پريو ڪِسسي ڪرت وير نهين پيار. نِج نِج ڪرمون ڪا ڦل سيڪو ديتا هئہ ڪرتار. نا ڪر ڪِس پر روش.٤- راگ جوگ پچن-٣٥- مئن هوُن شاهنشاهہ، شاهنشاهي سئر همارا -ٽيڪ- اَڦُر اَنادي وحدت مئن هوُن، ڦرني ڪرڪي ڪثرت مئن هوُن. ميرا سڀ اُتساهہ، سوڪشم پُن استوُل پسارا.١- ميري آگي مايا ناچي، مم شڪتي لي رچنا راچي. رچيئا جگ اَسگاهہ، ديوَ دنج نَر لَهر اپارا.٢- مئن سڀ ۾ هوُن سڀ سي نرالا، رَهت آپ ۾ مئن متوالا. مُجهڪو اَنند آتاهہ، هرش شوڪ سي مئن هوُن نيارا.٣- ڪهتا ٽيئون مئن سڀ گهٽ هوُن، مئن ڪي صوُرت ۾ پرگهٽ هوُن. مئن هوُن بيپرواهہ، سڀ پر حڪم چلاوَن هارا.٤- راگ جوگ پچن-٣٦- مئن ڪا سڀ اِسرار، مئن بن اؤر نہ ديت دِکائي -ٽيڪ- مئن يي مئن هئہ توُن يي مئن هئہ، يهہ يي مئن هئہ وَهہ يي مئن هئہ. مئن ڪا سڀ آڪار، مئن بن دوُجي رمز نہ رائي.١- مئن ڪو سڀ نِج پاس بِناوي، توُن ڪو دِل سي ترت اُٺاوي. مئن ۾ امرت ڏار، توُن ۾ هئہ وِش دويت دُعائي.٢- مئن ڪا روپ انادي ايڪا، ياسَت مايا سنگ انيڪا. مئن ڪا سڀ ديدار، مئن ۾ توُن ڪي نؤر نہ ڪائي.٣- مئن سي اپجي سرشٽي ساري، مئن ۾ ليہ هو مئن ني ڏاري. مئن سيڪا آڏار، مئن ڪيمهما ڪهي نہ جائي.٤- مئن ڪو ڪبَهوُن ڪال نہ ڪاوي، مئن ڪو سوڏي مئن هو جاوي، ڪهي ٽيئون

گروُ دوار، مئن کي گم کِس گرمُک پائي.۵- راڳ جوڳ ڀڄن-۳۷- داتا هئہ اِک رام،
سَروَ جيوون کو ديوَنهارا -ٽيڪ- جو کڇ منگنا مانگو هري سي، ڀوُل نہ منگنا دوُجي دَرَ سي.
پريوُ پوُرن کام.۱- سَروَ جگت کا پريوُ داتا، اِتنا دي وَهہ انت نہ آتا. ديتا آنون يام.۲-
پرميشور کي اَکُٽ خزاني، بن مانگي دي من کي جاني. سَروَگيہ هئہ سُکڌام.۳- کهي ٽيئون
تج دوُجي آسا، سُمر هري کو شواسون شواسا. الک پُرش ايپرام.۴- راڳ جوڳ
ڀڄن-۳۸- ايک طرف ڀَنتي هو جاءُ، اِڌر اُڌر نا من پرمائو -ٽيڪ- راهہ بيچ
جو ڪڙي رهوگي، نوکر لگتي دوُک سهوگي. ورتا نوکر نا تم کاءُ، يهہ شکشا من ماهِن
هنڊائو.۱- سريتا کي هئن آٻيہ کناري، ايک تيِر پر چليئي پياري. بيچ ڏار هئہ اتِ
دکداءُ، تامين پڙکر نا دک پائو.۲- دو ڪِشتي پر جو پڳ ڌرتا، نشچيہ جانو
سو ڏب مرتا. اِک ڪِشتي پر ڌرکي پانءُ، جلدي پار هو جانِ بچائو.۳- دو ناري کا
ڪنت دکاري، دو گَجَ بيچ پڙي دک ياري. کهي ٽيئون من ڌر اِک ياءُ. وِشيہ يوگ تج
جوڳ کمائو.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-۳۹- ميري من اب ڌيرج ڌار، پريوُ تيري کاج سنواري.
-ٽيڪ- ڌيرج ڌار ڌَروَ ني من ۾، شُمرن کينا جاکر بن ۾. نشچل پد پايا نِرڌار،
نا گهبرايا وِپت منجهاري.۱- ڌيرج ڀکت پرهلاد ني ڌارا، سنکٽ ۾ ڀي رام اُچارا.
ڌاري هري نرسنگهہ اوتار، لينا اپنا ڀکت اُباري.۲- هريشچندر ني ڌيرج ڌاري، بيچا
آپ ناري سُت پياري. اپنا ڌرم نہ دينا ڊار، گام سَهِت سُرلوک سِڌاري.۳- پانڊوَ

ني من ڌيرج ڪينا، مها ڪشٽ ٻن ۾ سَهه لينا. تجا نہ ڪبهوُن ڌرم وِچار، وِپت هري ٿِهن ڪرشڻ مُراري.۴- ڪهي ٽيئون جو ڌيرج ڌاري، پريوُ تانڪي دوُک نواري. تِسڪي هووي جئہ جئڪار، يش سُک پاوي جڳت منجهاري.۵- راڳ جوڳ پجن-۴۰- پڪتي سي ريجهي پگوان، پڪتي هي پَڳوَت ڪو پاوي -ٽيڪ- نا هري ريجهي ڪرم ڪرن سي، نا هري ريجهي پاٺ پڙهن سي. نا هري ريجهي ديتي دان، پاوين ٻهہ وِڌِ يگيہ رچاوي.۱- نا هري ريجهي تيرٿ ناتي، نا هري ريجهي ڦل ڪي ڪاتي. نا هري ريجهي ٻن استان، پاوين پانچون اڳن تپاوي.۲- نا هري ريجهي ديوَ آراڌي، نا هري ريجهي منتر ساڌي. نا هري ريجهي يوڳ ڌيان، پاوين رِڌِ سِڌِ بهُت دِکاوي.۳- نا هري ريجهي ڪيسَ بڙهائي، نا هري ريجهي موُنڊ مُنڊائي. نا هري ريجهي ڪرت وکيان، پاوين لاکون لوڪ ريجهاوي.۴- پڪتي بنا سپ ساڌن ڦيڪي، پڪتي سَهِت لاڳت هڙي نيڪي. ٽيئون ڪهتي ويد پُران، ڌن ڌن سو جو پڪتي ڪماوي.۵- راڳ جوڳ پجن-۴۱- شواسون سي سُمرو گروُ نام، گرمُک اپني شُرت لڳاڪي -ٽيڪ- اوُنٽ بئنٽت آوَت جاوَت، سووَت جاڳت پيوَت کاوَت. شبد شواس ڪا سُمر ڪلام، ڦرني ڪا وِيَوَڌان هٽاڪي.۱- سهجي ڳِهراڻ ۾ شواس چَڙت هئہ، شبد شواس ۾ ڳمَن ڪرت هئہ. تانڪو سُنلي مَتِ ايبرام، اپني من ڪو اچل بناڪي.۲- پراڻ هِنڊولي گرمُک جهوُلي، شبد سُڌا لي من ۾ ڦوُلي. مست رَهت هئہ آنون يام، تن اپني ڪا پاس پُلاڪي.۳- ڪهي ٽيئون سو جن بڙپاڳي، جو سُمري گروُ منتر جاڳي. پوُرن تانڪي هووَهِن ڪام، پاءِ امر گهر جنم مِٽاڪي.۴- راڳ جوڳ

ڀڄن-۴۲- جو ڪڇ ڪرنا ڪرلي آج، ڪل اوُپر نا راک سُجانا -ٽيڪ- ٻوُت ڪال ڪو مِرتڪ مانو، ڀَويشِيَت ڪو نا جنما جانو. وَرتمان هئہ تيرا راج، هاٿون سي نا تاهِن گنوانا.ا- ورتمان جن سڦلا ڪينا، جگ ۾ تِنڪا سڦلا جينا. ڪال ٻَروسي تيرا ڪاج، بِگڙ جائيگا اَي نادانا.۲- ڪال ڪال ڪھ راوڻ موُئا، پوُرڻ ڪاج نہ تانڪا هوُئا. ڪھ گئي اوُنچا ڪر آواز، ڪام ڪال ڪا آج نِپانا.۳- ٻوُت ڀَويشِيَت ڪي تج آسا، ورتمان ۾ ڪرلي واسا. ٽيئون ڪهتا سنت سماج، آج اندر ڪل راز سمانا.۴- راگ جوگ ڀڄن-۴۳- سُوَپني سم هئہ يھ سنسار، مُجھڪو ڪھا گروُ مهراجا -ٽيڪ- جئسي سُوَپنا مِٿيا ياسي، تئسي جوُٺا جگ پرڪاشي. دونون ڪو تم جانِ اَسار، آٿِيہ سِمرتي روُپ آڪاجا.ا- درِدِ ياونا ڪرڪي من ۾، سُک دک مانت توُن آپَن ۾. جيوَ واسنا ڪي انوُسار، ديکت هو تم دوَند سماجا.۲- جاگرت سُوَپني ڪو جو جانت، سُشپت ڪو يي جو پهچانت. سو توُن ساکشي چيتن سار، سپ گهٽ تيرا باجت باجا.۳- ڪهي ٽيئون سُن گروُ ڪا گيانا، مِٿيئا ميرا ڀرم اگيانا. جائوُن ستگر ٻَئِہ بلهار، جسني ڪينا پوُرڻ ڪاجا.۴- راگ جوگ ڀڄن-۴۴- اپنا اَوَگن آپ نِهار،اوُرون ڪي اَوَگن نہ نِهارو. -ٽيڪ- آوَگن درشتي جب تڪ هووي، گيان درشتي نا تب تڪ هووي. من ۾ يي هي بات وِچار، ڀوُل نہ ڪِسِڪي عئب نِڪارو.ا- اَوَگن ڪو ديکت اگياني، گن ڪو ديکت گرمُک گياني. ڀوُنڊ مئل ڪا ڪري اَهار، ڀَنوَر سُگند ڪا ڪرت اَهارو.۲- درپن ۾ ڪرهئن مُک جئسا،

ديسّت هئہ اپنا مُک تئسا. دِرڍ ياوَ يي من ۾ ڏار، درپن دوش نہ دوش ٽُمهارو.٣- کهي ٽيئون ست وچن سُنيجي، اَوَگن کو تج گُن کو ليجي. ائسي کهتي ويد پُکار، گڻ گِراهي کا هويہ اُڌارو.۴- راگ جوگ پچن-۴۵- مايا کا هئہ سپ وستار، جِتنا هئہ يهہ جگت پسارا -ٽيڪ- مهان شکتي هئہ يهہ مايا، برهم اکنڊ ۾ کنڊ دِکلايا. جيوَ ايش جگ کا جِنسار، برهما وشڻو شِوَ اوتارا.١- مايا مَيَہ سپ کرم سُڄانا، شُرتي شاستر گيان وگيانا. چؤراسي لک کاني چار، کارڻ سوکِيَم ٽوُل نِظارا.٢- اديت مايا ناٽ بَنايا، انهوتا بَهُہ ناچ نچايا. موُڍ چَتُر کر چَتُر گنوار، راوَ رنک کر رنک ڀُوارا.٣- واستوَ ۾ ڪڇ روُپ نہ آسي، برهم سَتا سي کلپِت ياسي. نام ماتِر مايا نِرڌار، سُوَپني سم مِتيا وَهنوارا.۴- مايا مِتيا چيتن ست هئہ، توُن چيتن يهہ تن کلپِت هئہ. کهي ٽيئون يهہ کر ويچار، اِستت رهيئي برهم منجهارا.۵- راگ جوگ پچن-۴٦- پوُرڻ گروُ سي لي نِج گيان، ميٽ واسنا برهم نِهارو -ٽيڪ- مَلِن واسنا وِمَل واسنا، ڏءِ وِڌِ شاستر کهي کامنا. مَلِن واسنا کي کر هانِ، وِمَل واسنا کو اُر ڌارو.١- پاپ واسنا نرک دِکاوي، پٽيہ واسنا ديوَ بَناوي.اَمَل سَمَل سي هو انسان، جان واسنامَيَہ جگ سارو.٢- بنڌ واسنا سم نا کوئي، جانسي بانڌا جگت سيوئي. پرماوَت هئہ تن ايمان، چؤراسي لک جونِ منجهارو.٣- برهم گيان سي مِٽي واسنا، تاهِن مِٽي بِن برهم پاس نا. بِن وايوُ جِيون گهَن نہ اُڙان، ميگهہ گئي بِن هو نہ

آجارو.۴- تين واسنا جڳت جناوي، برهم پاونا برهم ٻناوي. ڪهي ٽيئون ڏاري برهمر ڏيان، جنم مرڻ ڪا دُوڪ نِوارو.۵- راڳ جوڳ ڀڄن-۴۷- ميري من اب جپلي رام، اؤر جڳت ڪي ڪام ٻساري -ٽيڪ- ڪام جڳت ڪي ڪر ڪر ياري، ڪوئي اپني آيوُ ساري. نيڪ نہ پايا من وشرام، رو رو ڪر ٻهُ جنم گذاري.۱- ڪالي ڪيس پلٽ ڀئي شويتا، ابهوُن تمني موُڍ نہ چيتا. شرم نہ تجهڪو نمڪ حرام، ڪات هري ڪا اؤر چِتاري.۲- سات بيس ڪٽ چار آنارا، سنت سيا يهہ ڪين وِچارا. سڀ سي نيڪا هئہ يهہ ڪام، رام ڀڄن ڪر پريتم پياري.۳- ڪام ڪروڌ مَد موهہ تياڳو، ديوي سمپَتِ ۾ نِت لاڳو. هوءِ ڪسنگ سي تم اُپرام، جنم سڦل ڪر سنت دواري.۴- ڀوَسنڌ ڪي ترني ڪا ساڌن، ويد ڪها هئہ نام آراڌن. ٽانتي سُمرو هري ڪا نام، ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ پُڪاري.۵- راڳ جوڳ ڀڄن-۴۸- ستگر ڀَئِہ جائوُن قربان، انوُڀَوَ ڪي جِهن ڪِڙڪي کولي -ٽيڪ- جس امرت هِت ديوَ پياسي، راج چوڙ ڀئي ڀوُپ اُداسي، سو امرت گروُ ڪرايا پان، تانڪي چرنون ڪي مئن گولي.۱- هردم گروُ در پاني ڀَرَهوُن، برتن مانجي اوُجل ڪرَهوُن، تِهن گروُ ڪا هووُن دربان، آتم رنگ رنگي جِهن چولي.۲- ديڪا ڪوج اِسي جڳ ماهين، اس وستوُ ڪي سم ڪو ناهين، جو گروُ دينا مُجهڪو دان، صاف سُنائي شِووهم بولي.۳- ڪهي ٽيئون ترلوڪ منجهاري، ستگر سم ڪو نا اُپڪاري، ميٽي موهہ ممت اگيان، ديني آتم مَٽي امولي.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-۴۹- پار برهم هئہ تيري پاس، دوُر تاهِن نا ڍوُنڍ آجانا -ٽيڪ- جِيون سُت لي ديڪن

گئي ميلا، پوُلا تاهِن ديککي کيلا، کنڌي پر هئہ سُت کا واس، ڊوُنڍت اِڌر اُڌر ديوانا.١- مِرگ نايي ۾ جِيون کستوُري، موُڍ پرم وَش ڊوُنڍت دوُري، کَنکَڻ هئہ جِيون کر ۾ خاص، ڊوُنڍت آس پاس نادانا.٢- هنومان ۾ جِيون بَل پارا، ياد نہ آتا تِهن بل سارا. کڙا انڌ جِيون نِکٽ نواس، پوُڇي ميرا کهان مَکانا.٣- تئسي پريو هئہ پاس تمهاري، پوُل گئي سو پرم منجهاري کهي ٽيئون کر پرم وِناش، ستگر سي لي برهم گيانا.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٠- من ميري توُن کر نا شوک، آنند ۾ يهہ سمَيہ بِتانا -ٽيک- آنند سي تم هوت نہ نيارا، نشچيہ آنند روُپ تمهارا، آنند هي هئہ تيرا اوک، موهہ جَنِت دک درد هٽانا.١- آنند سي يهہ سرشٽي هوئي، آنند کر اب اِستٿ سوئي، ليہ هوسي ڦِر تامين لوک، کاريہ کارڻ روُپ سُجانا.٢- تين کال ۾ جو دک ناهين، سو توُن مانت کِيون نِج ماهين، اپني کو سُک روُپ وِلوک، پرم دوُر کر لي گروُ گيانا.٣- کهي ٽيئون تم ڇوڙو چنتا، سُمرو آتم روُپ اننتا، آتم آنند کا هئہ ٿوک، سو تو تيرا روُپ مهانا.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-٥١- گروُ پوُجن کا دِن هئہ آج، شرڌا سي گروُ پوُجا کريئي -ٽيک- گروُ پوُجا کا اُتم دِهارا، سڦل کرو گروُ پوُجي سارا، پاوَن پوُجا کا لي ساج.١- گروُ پوُجن سي باڙهي گيانا، سُک سَمپت پاوي سَنمانا، پُن پرسن هو شري مهاراج.٢- شري ڦل مِشري پينٽ چڙهائو، پشپ سُگنڌي شِرَ چِٽکائو، ستگر سيِ کا هئہ سِرتاج.٣- گروُ کو پوُجا رام کرشن ني، ديوَ دَنُج نر کَگ پَشوُگن ني، گروُ کو پوُجي سَکل سماج.۴- کهي ٽيئون جو گروُ کو پوُجي، سَروَ گيان

تِسڪي من سوُجهي، گروُ سي سِڌِ هو سيهين ڪاج.٥- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٢- راضي هووَت تبهين رام، پريم پاوَ جب ديکت جن ﷽ -ٽيڪ- پريمي پکت هري ڪو پاوي، ڀَگوَت تانکو ناهِن ڀُلاوي. ياد ڪري تِهن آنون يام، راکت جن ڪو اپني من ﷽١- ذات پات هري ديکت ناهين، پريم ديک ريجهت من ماهين، پريم لڳي هري ڪو اِپرام، بنڌ جاتا هئہ پريم بنڌن ﷽٢- پريم پريو سي جن جن ڪيئا، تِنکو هري ني درشن ديئا، کهي ٽيئون ڪر پوُرن ڪام، دوُک مِٽايا هري اِڪ ڇِن ﷽٣- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٣- ميري من جاڳو ري جاڳو -ٽيڪ- بهُت جنم سي سوئي هو تم، گهور نيند ڪي ماهين. اب تو سنت وچن ڪو سُنکي، اوديا نيند تياڳو.١- جاڳن سي سڀ ڀَيَتا ڀاڳي، چور نہ ڪوئي لوُٽي. تن نَگري ﷽ نريڀہ هوکي، آتم ﷽ انوُراڳو.٢- ڀوُل ڪِسي ڪي آش ڪرو نا، جڳ جوُٺا يهہ سارا. هرديہ اندر ڏر وئِراڳا، ڀوڳ وشيہ سي ڀاڳو.٣- کهي ٽيئون سڀ بنڌن توڙي، جيوَن مکتي پائو. پرمانند ڪي پراپتي ڪارڻ، ستگر ڪي پد لاڳو.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٤- سَجنيئان پيني ري پيني. -ٽيڪ- سار شبد ﷽ شرتي پيني، اِشٽ روپ ﷽ نِرتي. برهم گيان ﷽ وِرتي پيني، مَگن ڀَئي يهہ تِيني.١- هري گن گاوَت رسنا پيني، ڪَرَ اِندريان پد پَرسي. شروڻ اِندرِيہ سُنکر پيني، بُڌ چيتن ڪو چِيني.٢- پد اِندريہ ست مارگ پيني،، ناسِڪ نرگڻ ناما. سڀ ناڙي هري سُمرڻ ڪرڪي، رام سُڌا رس پيِني.٣- کهي ٽيئون گروُ ڪرپا ڪرڪي، سجني سَڪل سنواري. برهمانند ڀِيا من ميري، وِشيہ واسنا ڪِيني.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٥-

هري هر بولو ري بولو -ٽيڪ- نئن ڳهسي نا ڪانَ ڳهسي نا، جيڀ ڳهسي نا تيري. هري جپّن ۾ شواس ڳهسي نا، من سي ڪاڏو رولو.١- پانوون سي نا چلنا پڙتا، دام لڳت نا پائي. هاٿون ڪا ڪڇ ڪام نهين هئہ، ڪيوَل مُک ڪو کولو.٢- راج دنڊ دينا نهين پڙتا، لوڪ ٻُرا نا ماني. هري جپّن ۾ شِر نا ڏوُکي، هرديہ ۾ يهہ تولو.٣- جو تيري سڀ ڪاج سنواري، سو هري ناهِن بسارو. کهي ٽيئون هري نام جپي تم، سڦل ڪرو نر چولو.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٦- گهمنڊي مانُ نہ ڪر من ۾ -ٽيڪ- لوڪون سي نِڄ مهما سُن ڪر، مورک ڦوُل نہ جانا. ڦير ڪرينگي نندا تيري، لوڪ وَهي ڪِنَ ۾.١- مهما من ڪو هرشِت ڪرڪي، بيمُک هري سي ڪرتي. نِندا سَروَ پاپ ڪو ڏوکي، پيڇت ديوَن ۾.٢- مهما تيري هووي جبهين، تب نِڄ اوگن ديکو. ائسي ڪرني سي توَ لاڳي، چت هري سُمرن ۾.٣- لوڪ نِندا اِستُتي ڪي اوُپر، ٻارو پر ڏوُلي. کهي ٽيئون يهہ گروُ ڪي شڪشا، ڌارو من تن ۾.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٧- گهگهريئا ڦوُٽي ري ڦوُٽي -ٽيڪ- رنگ رنگيلي گهاگهر ميري، لاڳت ٿي مُجهہ پياري. بهت جنم سي شِر پر ڌاري، يَتن ڪيئي نا ڇوُٽي.١- ٻور بانڌ ڪر ڪوُنئي پيتر، جل ڀَرني ڪو پيڇي. چلتي چلتي چوٽ لڳي تِس، گهور شبد ڪر ٽوُٽي.٢- گهاگهر ڦوُٽي سُن ڪر سکيئان، مِلڪر ديت وَڌائي. هرش ڀَيا سُن ميري من ۾، ڀَلي ڀَئي جو هوُٽي.٣- سنت جنون ڪي گهاگهر ڦوُٽي، ڦوُٽت آنند پايا. کهي ٽيئون ميري يي ڦوُٽي، ڦير ڪيي نا جوُٽي.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٥٨- مندر يي اوُنچا هئہ اوُنچا -ٽيڪ- ماٿي

سي هري مندر رچيئا، کميا ديڻَ سهارا. دَس دروازي عجب ٻَنائي، ديک سُرن من رُوچا.١-
کوٽي ڀَوَن پٽي رهتا اِسمين، پانچ پَچاس ٻَتاوي. اوُنچي اوُپر لگي پَتاکا، سيسي
هئہ يهہ سوُچا.٢- بهُت دام پُن پرشارٿ سي، اديت هئہ يهہ بنيئا. مرم جان ڪِس سڦلا
ڪينا، اوُرون ني ورتا موُچا.٣- هريجن مُنيجن رام شيام ڀي، اِس مندر ۾ بئٺي. کهي ٽيئون
مئن بئٺ اِسي ۾، پوُرن ڏام پهونچا.٤- راگ جوگ ڀجن-٥٩- ٻَدريئا گاجي ري گاجي.
-ٽيک- اِندر ديوَ کي آگيا پاکر، جل ٻَرسَن کو آئي. رِل مِل گرجي ٻوُندين برسي، دامِن
دَمَک ٻِراجي.١- ڏرني گِر ترُوُ سِپ سنڌوُ پر، بادل نِتهين برسي. جئسا ڀاوَ جِسيکا
هووي، تئسا تاهِن نِوازي.٢- مور پپيها مينڊک آدي، ديک ٻَدل کو هرشي. ايک مِٺائي
اهِ ۾ وِش هو، ناسي آک سماجي.٣- کهي ٽيئون گهن گگن نواسي، نِرويري نشڪامي.
هري ڪرپا سي درشن ديکر، کرهِن سَروَ کي ڪاجي.٤- راگ جوگ ڀجن-٦٠- هري مَتِ ساچي
ري ساچي -ٽيک- سنتون کي سنگ هري کو سُمري، سا مَتِ سپ سي اوُنچي. مورک کي سنگ مايا
چِتوي سا مَتِ جانو ڪاچي.١- پاپ نساوي ڏرم ٻڙهاوي، سا مت سنت سَراوَهِن. گن کو تياگي
اوگن ليوي،سا مَتِ نرکي ناچِي.٢- اهم برهم هئہ جِهَن مَتِ ڀاسي، سا مَتِ گيانين ڏاري.
اهم اوُر هئہ برهم اوُر هئہ، موُڍن يهہ مَتِ ماچي.٣- جِتني مَتِ هئہ جگ کي ڀيتر، اوُنچي
هري مَتِ تامين. کهي ٽيئون سا مِلي نہ گروُ بن، لِي مئن گروُ سي ياچي.٤- راگ جوگ ڀجن-٦١-
هريجن جاڳي ري جاڳي -ٽيک- جاڳي شنکر لاءِ سماڌي، ڪامديو کو جيِتا.

جاڳي پَوَن پُتر هنومانا، رام چرن ۾ راڳي.١- جاڳي ارجن شيام سندر کو، سُوَپني آسن دينا. جاڳي وياس پوُت جنمت هي، بن ۾ گئي گهر تياڳي.٢- جاڳي رانکي بانکي جانا، سڀ ڪنچن اوُر ماٽي. جاڳي نامديو سڀ گهٽ ۾، رام ديک انوُراڳي.٣- جاڳي ڌروَ پرهلاد ڀڳت ني، رام ڀڄن نهين ڇوڙا. جاڳي پيپا سَئن ڪبيرا، سنت سيوَ ۾ لاڳي.٤- اِتيادِڪ بهُ هريڄن جاڳي، پائي هري گروُ ڪرپا. کهي ٽيئون ٽِنکي مُک ديکت، دوُرهوُن تي جم ڀاڳي.٥-
راڳ جوڳ ڀڄن-٦٢- هري مئن تيرا هوُن تيرا -ٽيڪ- تن من تيرا ڌن ڀي تيرا، بل ٻڌ ٻالڪي تيري. جو ڪڇ هئہ سو سڀهين تيرا، نا ڪڇ اِس ۾ ميرا.١- تم هو مالڪ مئن هوُن مِلڪيت، هردم هوُن وَش تيري. جو جو ڪاج ڪرائو مُجهسي، سوءِ ڪروُن ٻن چيرا.٢- تم هو نٽوَر مئن هوُن پُتلي، حڪم ڊور ۾ بانڌي. جئسي ناچ نچانا چاهو، تئسي ديوُن ڦيرا.٣- تم هو چِتر ٻناني والي، مئن هوُن چِتر تمهارا. نام روپ يش رنگ ڍنگ يهہ، سڀ ڪڇ هري تو ڪيرا.٤- آپ انگي مئن انگ هوُن تيرا، الگ سَتا نهين ميري. کهي ٽيئون مئن کهني ماتر، سڀ توُن هئہ مئن هيرا.٥- راڳ جوڳ ڀڄن-٦٣- بندا سو هوگا جو هونا -ٽيڪ- جو ڪڇ هري ني رَچڪر راکا، اوَشيہ بنيگا سوئي. نِيوُن ادِڪ ڪڇ نا هوويگا، ورٿا هئہ توَ رونا.١- جوءِ ٻنا هئہ سوءِ ٻنيگا، اوُر نهين ڪڇ هوگا. اِس ۾ اپني ترَڪ چلانا، هئہ اوَسر کو کونا.٢- هري اِڇا هئہ پربل جئسي، جيوَ اِڇا نا تئسي. يهہ ويچاري رام ڀروسي، پانوَ پساري سونا.٣- ڀوڳي ٻن نا ڀاوِي ڀاڳي، ڪِتِنا ڀي ٻل لاوي. کهي ٽيئون هري سُمرو

تانتي، بئٺ صبر کي کونا.۴- راگ جوگ پڇن-۳۴- هري رس مينا هئه مينا -ٽيڪ-
جو جن چاکي سوئي جاني، اؤر نه جاني کوئي. تين لوک ۾ رس نا ائسا، سنتون لاگي اينا.۱-
آنَ رسون کو جبهين تياگي، تبهين يهه رس آوي. رس ڇوڙي بِن رس نا آوي، نشچيه
کر مئن ڊينا.۲- برهما پيئا وشٽو پيئا، شنکر نارد پيئا. سنکادِڪ جنکادِڪ
پيئا، ديکي وِش رس پينا.۳- پيني سي يهه رس نا گهٽتا، نا کب ڦيکا هووي. اديت
مهما هئه اِس رس کي، کهتي ويد اُنيِنا.۴- جان پر ستگرؤ کرپا ڌاري، پيوي هري رس سوئي.
کهي ٽيئون سو پيکر مئني، توڙا جم کا چينا.۵- راگ جوگ پڇن-۵٦- گرؤ مَگ چالو ري
چالو -ٽيڪ- جس مارگ ۾ گرؤ چلاوي، تِس مارگ ۾ چليئي. سوچ سمجهه کي پانوَ ڌرو تم،
اِڌر اُڌر نه ڊولو.۱- جيتي مارگ اؤر جگت ۾، تِن ۾ جم کا جهگڙا. گرؤ کا مارگ
هري سي ميلي، نريبه کري نِرالو.۲- گوپيچند پرٿري راجا، گورک اِس مَگ چليئا.
پيپا ڇيپا کبير چليئا، پيکر پريم پيالو.۳- اِس مارگ ۾ جو جن چلهين، سو جن هئه
بڙڀاگي. کهي ٽيئون سو هري سي مِلتا، پائي گيان اُجالو.۴- راگ جوگ پڇن-٦٦-
وچن گرؤ نيکا هئه نيکا -ٽيڪ- نيکي مات پتا سُت دارا، باندوَ پائي پَئنا. سڀ سي
نيکا وچن گرؤ کا، ساچا ساٿي جي کا.۱- نيکي رؤپا کنچن ماڻڪ، لعل جواهر
موتي. سڀ تي گرؤ وچن ڏن نيکا، هِتکاري سيهين کا.۲- نيکي جپ تپ کرم ڌرم
پُن، سم دم سنيم سيوا. سڀ ساڌن سي نيکا جانو، گرؤ وچن سم ٽيکا.۳- نيکي

ديپڪ دامِن ٻتيئان، نيڪي روي ششي تاري. گرو وچن روشن ڪي آڳي، يي سپ لاڳت ڦيڪا.۴-
گرو وچن جو هرديه ڌاري، ڪال جال تِس ڇوٽي. ڪهي ٽيئون ڪو جن ٻڙڀاڳي، پيوي
وچن اَمِي ڪا.۵- راڳ جوڳ پچن-۶۷- وچن گرو مانو ري مانو -ٽيڪ- وچن گرو
ڪا جِسني مانا، گُهج ڀيد تِهن پايا. بن ماني ڪِس ڀيد نه جانا، ويدن ڀهي ٻکانو.۱-
وچن گرو ڪا مانت هئه جو، تِهن ڪڇ درلڀ ناهين. رِڌِ سِڌِ نوَ نِڌِ مڪتي تانڪي،
گهر ڪي چيري جانو.۲- وچن گرو ڪا ماني جو تِس، مهما ڪهي نه جاوي. آپ هري تِهن
گهر چل آوي، شبري ڪو پرمانو.۳- وچن گرو ڪا نارد ماني، ميٽِي جونِ چراسي.
وچن گرو ڪا مانِ آروُڻِي، ويد ڪا ارٿ پڇانو.۴- وچن گرو ڪي پالن ۾ ڪر، تن من
ڌن قرباني. ڪهي ٽيئون پرمانند پائي، سَروَ دکون ڪو هانو.۵- راڳ جوڳ پچن-۶۸-
ساز لي گاوي ري گاوي -ٽيڪ- ليڪر ويڻا نارد گاوي، شنڪر ليڪر ڊمروُ. ليڪر سِتار
شارَد گاوي، وشڻُو شنک سُناوي.۱- دِويه ساز لي سُرپتي گاوَت، لي پُستک شُڪ وياسا.
شيش ناگ ڀي سَهسَر مُک سي، سَهس نام ڈُن لاوي.۲- ليڪر مُرلي موهن گايا. گوپي
گوپ ٻلاڪي. ڪِنر گنڌروَ رِلِ مِلِ گاوت، مِردنگ ميگهه ٻجاوي.۳- ليڪر ڪَنجري گورک
گايا، ميرا لي ڪرتارا. ليڪر تَنبوُر ڪبير گايا، ناما جهانجهه جهُناوي.۴- سوُرداس لي
ڪَنجِهيان گايا، تلسي مالا ڦيري. لي رَباب مرداني گايا، نانڪ نام جپاوي.۵- ليڪر
ڍولڪ نرسي گايا، جڳديو لي چؤتارا. ڍول ٻجاڪر پيپي گايا، نايا نوُپر پاوي.۶-

ائسي جن جن هري ڳن ڳايا، تان پر مئن بلهاري. داس ٽيئون پيي لي اِڪتارا، ڳاوَت ڏوُم مچاوي.٧- راڳ جوڳ ڀجن-٦٩- شِشيہ گروُ ڪا شبد ڪمائو، تم انتر ڌيان لڳائو -ٽيڪ- موُل ڪمل ۾ تِر ڪر آسن، من ڪو ناهِن ڏلائو. آجپا جاپ جپي نِشواس، بِن جِهِوا ڳڻ ڳائو.١- ناڀ ڪمل سي نام چلائي، هرديہ ۾ لي آئو. ڪنٺ ڪمل ۾ ڪر ويچارا، ترڪُٽي جوت جڳائو.٢- ايڙا پنڱلا سي لي شواسا، سُشمَن ۾ نهرائو. ڳڳن منڊل ۾ انهد سُنڪي، تن ڪي سُڌ بِسرائو.٣- سُن سَڪڙ ۾ لاءِ سماڌي، دسمين درشن پائو. ڪهي ٽيئون يون سُمرڻ ڪرڪي، سُک سُوَروُپ سمائو.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٧٠- دين ديالوُ پيو ڀڳوانا، بَدلا مُجهسي ناهِن چُڪانا -ٽيڪ- پَتِت پاوَن سَد بخشندا، ڪهتي تجهڪو ويد پُرانا.١- ڪيتي پاپي تمني تاري، مئني سُنيئا اپني ڪانا.٢- ڪرم ڌرم ڪو نا مئن ڪيئا، راکو پريو اپنا بانا.٣- ڪهي ٽيئون هري ڪرپا ڪرڪي، ديجي مُجهڪو نِربيہ دانا.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٧١- يهہ گهر تيرا پريتم ناهين، پوُل پڙا تم ڪِيون اِس ماهين -ٽيڪ- اِس گهر سي جانا هي هوگا، پاوين ڪِتنا رهنا چاهين.١- تيرا تو هئہ گهر اوِناشي، جنم مرڻ ڪا دوُک نہ جاهين.٢- نِج گهر چلني ڪي ڪر تياري، ڀوَ ۾ ڀٽڪت هو تم ڪاهين.٣- ڪهي ٽيئون چل آتم گهر ۾، پوُري گروُ ڪي پڪڙي باهين.٤- راڳ جوڳ ڀجن-٧٢- اوُٺ مسافر ڪِيون تم سويا، جاڳن ڪا يهہ اوَسر هويا -ٽيڪ- لاک چؤراسي جوُٽين سوڪي، دک پائي تم بهُتا رويا.١- مانش

تن شپ اوَسر ماهين. شپ ڪرمون ڪا بيج نہ بويا.٢- جوُن ڪپٽ پرپنچ ڪرن ۾، شواس امولڪ ورٿا کويا.٣- ڪهي ٽيئون تم غفلت ڪرڪي، اپنا آتم رام نہ جويا.٤-

راڳ جوڳ پڄن-٧٣- امراپور هئہ ديش همارا، تين لوڪ سي جوئي نيارا -ٽيڪ- جهان نہ روي ششي نهين ڍِن راتي، جهان نہ دامِن چمڪت تارا.١- جنم مرڻ جهَن ڪال نہ ڪوئي، جيوَ ايش نهين ڪو اوتارا.٢- پاپ پڻيہ جهَن ڪرم نہ ڪرتا، نا سُک دک نا جڳ وهنوارا.٣- ڪهتا ٽيئون گرُو پرسادي، پهُنچي تهَن ڪو گرمُک پيارا.٤- راڳ جوڳ پڄن-٧٤-

آتم ڏن هئہ اچل همارا، جانڪي مهما اپر اپارا -ٽيڪ- جانڪو اگني جار سَڪي نهين،نا تِهن شستر ڇيدنهارا.١- جانڪو وايوُ شوشَتَ ناهين، ڏُبا سَڪي نا جل ڪي ڌارا.٢- جانڪو تَسڪر لوُٽ سَڪي نا، لاگت نا ڪو جاهِن وِڪارا.٣- ڪهي ٽيئون وَهہ ڪبهوُن نہ کوُٽي، کاوي خرچي جي جُڳ چارا.٤- راڳ جوڳ پڄن-٧٥- نِج آتم ڪا ڪر ديدار، جو هئہ ست چت آنند سارا -ٽيڪ- جاگرت سُوَپن سُشوپت ڪا جو، ساکشي چيتن هئہ آڌارا.١- جانڪي تيج انش ڪو پاڪي، پرڪاشت ششي سوريہ تارا.٢- باهر ڀيتر هئہ پرپوُرا، نرگڻ نرمل نپ جِيون نيارا.٣- ڪهي ٽيئون يَهہ ڪر وشواسا، سو هئہ آنند روُپ تمهارا.٤- راڳ جوڳ پڄن-٧٦- پَري جام جوڳي، برهہ ڪا پِلايا. پِيا ديوَ درشن، جهين من ڀُلايا -ٽيڪ- ڌري چؤ ساڌن ڪو، هري يَوَ بنڌن ڪو. وِڪارون ڪي بَن ڪو، وِرهہ اَڳِ جلايا.١- ڌرن يَهہ بدن هئہ، اندريہ گڻ چَمن هئہ. ديوي گڻ

سُمن هئہ، سُگنڌ سَرس لايا.٢- ڪايا گيان قل ڪو، پيئا پريم جل ڪو. پايا برهم ٻل ڪو، دوَند ڪو گلايا.٣- ٽيئون تاپ جيئي، گيا سَهج سيئي. جو ساڪشي سنيهي، سو موهن مِلايا.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٧٧- امراپور نِج ڌام همارا، تين لوڪ سي هئہ سو نيارا -ٽيڪ- جس ۾ ڪوئي ورڻ نہ ذاتي، پيش پنت ڪي نهين اُتپاتي. نيچ اوُنچ ڪا نهين وهنوارا.١- جهان نہ ڌرني پوَن آڪاشا، سوريہ چندر ڪا نهين پرڪاشا. رئن دِوس نا تم اُجيارا.٢- ديش ڪال ڪي جهڻ گم ناهين، جنم مرڻ ڪا دوُک نہ واهين. پاپ پٽيہ ڪا نهين ويچارا.٣- ڪهي ٽيئون تهڻ جو جن جاوَت، سو جن واپس ڪبهوُن نہ آوَت. پهُنچت وان ڪو گروُ ڪا پيارا.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٧٨- ساڪشي ڪا من سُمرڻ ڪريئي، ڀوَساگر سي پار اُتريئي -ٽيڪ- ساڪشي ڪا هئہ سڀ گهٽ واسا، انتر باهر ڪرت پرڪاشا. ڌيان اُسي ڪا هرديہ ڌريئي.١- ساڪشي چيتن برهم سُوَروُپا، سوئي تيرا هئہ نِج روُپا. ڪر وشواسا نا ڪب ڏريئي.٢- ساڪشي ڪا لي گروُ سي گيانا، تانڪو جانو تج اڀيمانا. جِسڪي جاني ڦِر نا مريئي.٣- سڀ ديوون ڪا هئہ سو ديوا، ڪهي ٽيئون ڪر اسڪي سيوا. جنم مرڻ ڪي دک ڪو هريئي.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٧٩- اِس جڳ ۾ ڪهہ ڪِن سُک پايا، جي آيا سي رو رو جايا -ٽيڪ- اِندر بالي راوڻ رويا، ڪميڪرڻ ڀي بهت چِلايا.١- دشرٿ ڀرت جَنڪ نِرپ رويا، رويا رگهوُوَر لڇمڻ گهايا.٢- ڪيشي ڪنس دريوڌن رويا، روئي پانڊوَ داس ڪهايا.٣- ڪهتا ٽيئون سڀ ني رويا، ائسي سنتن گرنٿن گايا.٤-

راگ جوگ پجن-٨٠- کرو من ساکشي کا سُمرن -ٽيک- اُپَيہ پَکش سي رَهت اداسي،
سَميپ‌وَرتِي جوئي. چيتن مَيَہ نِج پَرَ کو جاني، يهہ ساکشي کا لکشن.١- ساکشي کو نِج
رُوپ لکي لک، ساکشي برهم سُوَروپا. مئَن هوُن پوُرڻ برهم وياپک، نِت ائسا کر چنتن.٢-
سَکل سرشٽي کا ساکشي سِرشٽا، سَکل دِرشيہ کا دِرَشٽا. ساکشي کا کو اؤر نہ ساکشي، کر
انيَوَ سي درشن.٣- کهي ٽيئون لي گيان گروُ سي، ديهہ پرانتي چوڙو. ساکشي کا تم سُمرن
کرکي، کاٽو جگ کي بنڌن.۴- راگ جوگ پجن-٨١- سُمر من گروُ کا ديئا نام.
-ٽيک- ڦلدائک سپ نام هري کي، گهٽ بَڙهہ هئہ نا کوئي. اِتني پر پي جو گروُ ديوي، جپ
تِهن آٺون يام.١- نؤکا کي سم نام هري کا، کيوَٽ ستگروُ جانو. کيوَٽ کي بن ناوَ
کيي نا، پهنچي پارگرام.٢- گروُ بن منتر منتر نا هئہ، گروُ بن سِڌِ نا ساڌن. گروُ
بن کرم ڌرم نهين ڦلتي، گروُ بن جنم نِکام.٣- گروُ کي ديئي نام جپَن سي، هؤن مئن
من کي جاوي. کهي ٽيئون هؤن مئن مِٽني سي، پاوي آتم ڌام.۴- راگ جوگ پجن-٨٢-
پجن کر پَگوَت کا پيارا -ٽيک- جو جن جانکا پجن کرت هئہ، وئسا هي بَن جاتاَ.
تانتي پجن کري پَگوَت کا، هووو هري آکارا.١- منش جنم ۾ پجن هوت هئہ، اؤر
يونِ نا هووي. تانتي پجن کري اِس تن ۾، اپنا کر نِستارا.٢- پَتا نهين کب مِرتِيوُ
آوي، دم کا نهين وشواسا. کهي ٽيئون تانتي اب هري پَج، پائو موکش دوارا.٣- راگ
جوگ پجن-٨٣- سڦل کر مانش تن بندا -ٽيک- مانش تن هئہ کنچن برتن، هيرا

تامين پائو. يوگ وِشيہ کي گندگي سي تمہ، غافل کر نا گندا.١.١- مانش تن هئہ مندر
کي سمہ، تامين هري بِنلائو. کام کروڌ ڪوُڪر بئنائي، مَئلا کر نا مَندا.١.٢- مانش
تن هئہ ڦوُلون ڪي سمہ، هري چرڙون ۾ راکو. توڙ ڦوڙ کر وِشيون ۾ تمہ، ڦينڪ نہ دينا انڌا.١.٣-
مانش تن ۾ سَروَ کام تهج، ڀجن کرو اِک هري کا. کهي ٽيئون هري سُمرڻ کرکي،
کاٽو يَمہ کا ڦندا.١.۴- راگ جوگ ڀجن-٨۴- ائسي ستگر پر بلهار، سڦل ڪيئا جِهن
جنم همارا -ٽيک- شرڌا سي شڀ کرم کرايا، مَل کا پردا دوُر هٽايا. اپجا هرديہ ست
ويچار، ديوي گڻ سي ڀَرا ڀنڊارا.١.١- ڌيان هري کا مُجهي سِکايا، چنچل من کو اچل
بَنايا. انتر پايا هري ديدار، مست رهوُن اس مؤج منجهارا.١.٢- برهم گيان دي دويت مِٽايا،
جيوَ برهم کو ايک لکايا. مِٽ گيا اوديا کا اهنکار، اهم برهم کا بَجا نغارا.١.٣-
کهي ٽيئون اتِ آنند هويا، جنم مرڻ کا دک سڀ کويا. رِل مِل کي هويا اِکسار.
دوُر ڀَيا سڀ دويت انڌارا.١.۴- راگ جوگ ڀجن-٨۵- تمہ هو ست چت آنند روُپ،
اپني کو مَت مانش مانو -ٽيک- آشٽاوَکر مُني ني کهيئا، جنک ڀوُپ کي پِرتي ڀَئيبا.
جگ مِٿيا توُن ست سُوَروُپ.١- کها وَشِيٺ ني رگهوُوَر تائين، تين ڪال جگ بَنيِئا ناهين.
جو هئہ سو توُن برهم اَروُپ.٢- ويدون ني بَتلايا جئسي، سنتون ني سمجهايا تئسي. گروُ ڀي کهتي توُن
سُريوُپ.٣- کهي ٽيئون جو هوتي جِسسي، ڀِن نہ لکيئي تانکو تِسسي. توُن هئہ اديت روُپ
انوُپ.۴- راگ جوگ ڀجن-٨٦- هي رَسنا! توُن جپ هري نام، سُمرڻ سي هو شويا

تيري -ٽيڪ- هري هري پڙهلي، هري هري رَٽلي، هري سُمري يم قاسي ڪَٽلي. هري سُمرڻ ڪا ڪرلي ڪام.١- هري نام ڪي ساچي باني، منگل ڪرٽي امرت ڪاني. هري واٽي ڪهه آٺون يام.٢- هري نام ڪا پوجن ڪيجي، جنم جنم ڪي ڀوُک هريجي. هري رس ڪا ير پيلي جام.٣- ستگر سي هري منتر ليکي، کهي ٽيئون نِت تاهِن سُمرکي. پائو پوُرڻ سُک وشرام.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٨٧- تيرا صاحب هئہ تجهه ماهِن، باهر ڍوُنڍت ڪيون مستانا. -ٽيڪ- گهر ۾ مِلتي گهر ڪي ڪوئي، باهر ڪوجت مِلت نہ سوئي. گئي وستوُ جهن ڪوجو تاهِن.١- جس مِلني ڪي آسا ڌارَت، سو تجهه ۾ يهه ويد اُچارَت. ويد وچن مانت نهين ڪاهِن.٢- صاحب بن گهٽ ڪو نا خالي، سڀ ۾ دَمڪت اسڪي لالي. گرُوُ بن وَهه مِلتي ڪب ناهِن.٣- لوڪ جِسي ڪو دوُر بَتاوي، کهي ٽيئون گروُ پاس لکاوي، بنڌن ٽوُٽي ديکت جاهِن.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٨٨-آنند ڪي نِڌِ هئہ تجهه ماهِن، باهر سُک نا ڍوُنڍ اَجانا. -ٽيڪ- آنند گهر سي تم آئي هو، آنند ڪر سڀ ڪو پائي هو. جائوگي ڦِر آنند ماهِن.١- جئسي امرت مينا سارا، تئسي آنند روُپ تمهارا. رنچڪ دک تو پَرسي ناهِن.٢- آنند ڪو تم چاهت تانتي، آنند موُرت هئہ تم جانتي. يوگي گياني جانت تاهِن.٣- انترمُک جب هو جائوگي، کهي ٽيئون تب سُک پائوگي. ورٺا جگ ۾ پَتڪت ڪاهِن.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٨٩- هري ڪي مايا ڪِس نهين جاڻي. ديک ديک هم ڀَئي حئراني -ٽيڪ- ڪب هوئي يَهه ڪهن سي آئي، جِسني اديٽ ليلا لائي. گرنٿون ني ڀي بهُت بَکاني.١-

بي رنگ بَنيئا عجب نِظارا، جِسكا كوئي آر نہ پارا. كوجت هاري پنڊت گياني.٢- اِسكا كرتا نظر نہ آوَت، كهي ٽيئون يَهہ سيكو ياوَت. موهي مُنيوَر وير وِگياني.٣- راگ جوگ پچن.-٩٠- جِسكو هري كا پريم هوُئا هئہ، اسني پريؤ پايا هئہ -ٽيڪ- گوپيچند ڀَرٿري راجا، پيپي پريم ۾ چوڙ سماجا. آتم ديوَ ڏِيايا هئہ.١- نامديوَ نرسي رويداسا، پريم مَگن ٿِئي تج جگ آسا. رَمتا رام رِجهايا هئہ.٢- پريم پرهلاد ڌروَ ني كينا، ڀَگوَت تانكو درشن دينا. اپني كنٺ لگايا هئہ.٣- كهي ٽيئون جن پريم كرا هئہ، اُنكا سيهين كاج سَرا هئہ. اڻسي گرنٿن گايا هئہ.٤- راگ جوگ پچن.-٩١- من جيتن كي ساڌن چار، سُنو جگياسوُ تجهي سُناوان -ٽيڪ- پرٿم ساڌن كر ستسنگا، چت پر چاڙهو اِڪ هري رنگا. رِل مِل هر هر نام پُكار.١- دوُجا ساڌن ڱُميَڪ كيجي، چنچل من كو وَش كر ليجي. چت راكو سُوَروُپ منجهار.٢- تيجا ساڌن آتم چنتن، نِشدِن كركي جيتو يَهہ من. ديهہ پرانتي نِپَٽ نِوار.٣- چؤٿا ساڌن جگت واسنا، تج كر ڌارو برهم ياونا. ست است كو نِت ويچار.٤- كهي ٽيئون يي ساڌن ساڌو، گروُ منتر سي من كو باندو. گروُ كي چرن كمل اُر ڌار.٥-.٩٢١-

-اوم ستنام ساکي - کوِتاوَلي - گرو پرارٿنا اشٽڪ-

کوِت: پَرَم پاوَنَ گروُ تيري هوُن داوَن گروُ، آوَن جاوَن گروُ ميرا هي مِٽائيئي. هم هئن اجان گروُ آپ هو سُجان گروُ، آتم ڪا گيان گروُ مُجهڪو سُنائيئي. ترَن تارَن گروُ ڪرَن ڪارَن گروُ، وِگهن تارَن گروُ بگڙي بنائيئي. کهي ٿيئون ستگرو راکو ميري پت گروُ، اوُنچي ڪر مَت گروُ چرن لڳائيئي.١- پرم ديال گروُ پرم ڪرپال گروُ، پرم اجال گروُ جوتي کو جڳائيئي. سندر سُچال گروُ نِت هي نِهال گروُ، امر اڪال گروُ يم سي بچائيئي. گوبند گوپال گروُ پريوُ پرتيپال گروُ، رام رکپال گروُ بنڌن ڇڙائيئي. کهي ٿيئون ستگرو راکو ميري پَت گرو، اوُنچي ڪر مَت گروُ چرن لڳائيئي.٢- پرم اداري گروُ پرم پنڊاري ـگروُ، پرم آڌاري گروُ نام کو جپائيئي. پر دکهاري گروُ پر سُکڪاري گروُ، پر اپڪاري گروُ هري سي مِلائيئي. نِت اوتاري گروُ شيِ گٽڪاري گروُ، ڪر رکواري گروُ تاپ کو جلائيئي. کهي ٿيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچي ڪر مَت گروُ چرن لڳائيئي.٣- شاهن کي شاهه گروُ سچا پاتشاهه گروُ، بن پرواهه گروُ وِپَت هٽائيئي. بي واهن واهه گروُ بيِراهن راهه گروُ، گٽن اٿاهه گروُ مارگ بتائيئي. ديا کي درياهه گروُ دوشن کي داهه گروُ، بخش گناهه گروُ موهِ نہ ڀُلائيئي. کهي ٿيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچي ڪر مَت گروُ چرن لڳائيئي.٤- راجن کي راج گروُ سنت سِرتاج گروُ، مها مهاراج گروُ

موهِہ اپنائيئي. غريب نِواز گروُ راکو ميري لاج گروُ پوُري ڪر ڪاج گروُ اگيان اُڙائيئي. پَوَجل پاچ گروُ سُکن سماج گروُ، تارَک جهاز گروُ پَوَ سي ترائيئي. کهي ٽيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچِي ڪر مَت گروُ چرن لگائيئي.٥- برهم کي سُوَروُپ گروُ آتم انوُپ گروُ، اَمَل اروُپ گروُ دوَند کو گلائيئي. اگم اگاڌ گروُ، امر اباڌ گروُ، اچل اناد گروُ اپيد بنائيئي. ديوَن کي ديوَ گروُ الک اپيوَ گروُ، اٽل اکيوَ گروُ سُوَروُپ لکائيئي. کهي ٽيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچِي ڪر مَت گروُ چرن لگائيئي.٦- پوُرن سُگياني گروُ پوُرن سُڌياني گروُ، پوُرن سُداني گروُ پريم کي پلائيئي. شرڻ پالک گروُ سنکٽ گهالک گروُ، ميري هو مالِک گروُ درَس دِکائيئي. کروُڻا نِڌان گروُ سَد مجِروان گروُ، کرلي ڪليان گروُ، سُمت سِکائيئي. کهي ٽيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچِي ڪر مَت گروُ چرن لگائيئي.٧- نِہ اوتِن اوت گروُ ڪاتو پرم کوت گروُ، ميتو جم چوت گروُ پاپن پلائيئي. ويرن کي وير گروُ ڌيرَن کي ڌير گروُ، پيرن کي پير گروُ شانتي ۾ سمائيئي. تم ڌن ڌن گروُ مئَن هوُن تيرا جن گروُ، ماري ميرا من گروُ دوشن ڏلائيئي. کهي ٽيئون ستگرو راکو ميري پَت گروُ، اوُنچِي ڪر مَت گروُ چرن لگائيئي.٨- گروُ بن گت ناهِن گروُ بن مَت ناهِن، گروُ بن سوُجهت نہ سُرت سُگيان کي. گروُ بن سُڌِ ناهِن گروُ بن بُڌِ ناهِن، گروُ بن آوَت نہ ورتي وِگيان کي. گروُ بن جت ناهِن گروُ بن سَت ناهِن، گروُ بن لاگت نہ نِرت سُ ڌيان کي. گروُ بن نيت ناهِن گروُ بن ريت ناهِن، کهي ٽيئون هوت نهين

پريت پگوان ڪي.٩- گروُ ھئہ ساگر سم رتن ھئہ گيان تامين، جوئي سيوي سوئي پاوي رتن وِگيان ڪو. گروُ ھئہ مَلاھہ سم نام ناوَ چاڙھہ ڪر، پار پھونچايہ ديت موکش ڪي اِستان ڪو. وئد ڪي سمان گروُ نام ڪي دوائي ديڪي، دوَند روگ دوُر ڪر ڪرت ڪليان ڪو. ڪھي ٽيئون روي گروُ وچن ڪِرڻ جانڪي، گيان ڪا پرڪاش ڪر ھرَت اگيان ڪو.١٠- گروُ ششي سوريہ سم ھرَت تپّت تمَ، گنگا ڪي سمان گروُ پاون ڪرَت ھئہ. گروُ اج ديت گن گروُ ھري رکشا ڪري، شنڪر سَمان گروُ سنشيہ ھرَت ھئہ. بادل سَمان گروُ ورشا وَچن ڪر، شِشيہ ڪا ھرديہ نِت گٹون سي پرَت ھئہ. ڪھي ٽيئون گروُ سيوَ ڪري نِج پائو پيوَ، گروُ ڪي پرساد سپ ڪارج سرَت ھئہ.١١- گروُ ديوَ ماھِن جن ڏار ستيہ ياوَ من، دوش درشٽي سپ ھن گڻ شپ گھيئي. رَجو گڻ وِڌِ ڊِيس ستو گڻ ماھِن ايس، تَمَ ھَرَ ڏَرِ سيس پار شيش سھيئي. شيت چندر تيج سوُر شيل رام ڪال چوُر، باڻ لي پارٿ سوُر راج اِندر ڪھيئي. وِگھن ھرِ گٹپتي ڈُشٽ دَلي راڈا پتي، وِگياني وسشٹ اَت ڪھي ٽيئون لھيئي.١٢- سوَرگ سيس وايوُ پران روي ششي نئن جان، دَشون دِش جانڪي ڪانَ مُک شِکي مانيئي. چرن پاتال اِندر ھاٿ نِس دِن ناک، دانت ڪال ڏڙ نيپ پيٹ سوُنَ جانيئي. سنڌوُ موُتر ندي ناڙي بَن روم گِرِ ھاڙ، تاري تت ميگھہ گُڻ ٻڌي بيج گانيئي.ڪھي ٽيئون جوڙ ڪر شري گروُديوَ ور، جانڪي پنڊ ماھين برھمنڊ ھي ٻکانيئي.١٣- ڪوئي ڪھي پوُج ھَرَ، ھرِي ديوِي وِڌِ سُر، گنگا آدِ تيرٿ چر گٹيش گنايو ھئہ. نرسنگھہ وامن رام سوُر ششي شيش شيام، سُر ڏينوُ شالگرام سُريش سُنايو ھئہ. اگني پوَن پاني شاردا

نِگم باني، برهسپَتي بَلداڻي ڏنيش جنايو هئہ. کھي ٽيئون ائسي بات سُن من پرمات، گرُوديوَ ديکي دات آتم لکايو هئہ.١٤- دينانات دين بندُوُ ديا کي اٿاهہ سندُوُ، شيتل سُوَرُوُپ اِندُوُ تپت نواري هئہ. دوُک هر سوُک سَر شيل گھر ڏيرَڌر، نيِت چَر دُشت جَرَ ڏرم ڏوَجا ڏاري هئہ. برهم ويتا برهم گياني بولت س برهم باني، برهم گيان کي سُداني پچن پنڌاري هئہ. کھي ٽيئون کر جور ميري گرُوُ شِرمور، موهہ کي بنڌن توڙ جنم سُڌاري هئہ.١٥- ديوَن کا ديوَ گرُوُ پشوُ سي مانش کر، مانش تي کري سُر کُنيِر جيون گنگ هئہ. نيِم کو چندن ترُوُ سوُلي سي کنتک کر، انڌ ديوي نئن وَرَ ديکي سَروَ رنگ هئہ. کاک هي سون هنس هويَہ کيٽ هي سي پرنگ جويَہ، لوهي سون کنچن لويَہ پلٽايہ انگ هئہ. کھي ٽيئون جاگي ڀُن گھي گرُوُ کا وچن، پيا جڙ سي چيتن ائسا گرُوُ سنگ هئہ.١٦- ستگرُوُ سُرترُوُ پوُرن س کام کر، چندن پارس سر پلٽايہ انگ هئہ. دِنکر کي سَمان اوديا تِمِر هان، جوهري پرَک جان پاپ هت گنگ هئہ. مات تات پِرات ميت شِشيَن کو پالي نيت، گورک جيون گايہ گيت توڙي موهہ سنگ هئہ. کھي ٽيئون گرُوُ ور رَجک سَمان تر، پاپن کي مئل هر لاوي رام رنگ هئہ.١٧- گرُوُ کي وچن سُن پيا نِرپِرانت من، جيوَ برهمروُپ پيا ڏيان ڌُن لائکي. ديکي يهہ وِشوَ ساري رَجوُ بيچ سانپ سَم، پاگا پرم ديکا گيان ديپک جگائکي. گرُوُ کي س گيان کر چيدي گرنٿ چِدجڙ، آتم ساکشات کينا پڙدا انائِکي. ستگرُوُ ڀئِہ بار بار جائوُن بَل بَلهار، کھي ٽيئون مُکت کينا وچن سُنائِکي.١٨- جئسي رَت اَل قوُل سانپ بيِن سُن جھوُل، يوگي

جن ڪَند مؤل مارواڙ بَن ڪو. سيپ پَپيها چڪور بؤند چندر سنجهہ پور، ٿاڪي نر نيند گهور ستيوادي پَن ڪو. مور رَت گهن بيهِ دادر سنيهہ ڪيهِ، روگي دوا دڪي ميهِ مِرگ ڇهي بن ڪو. ڪهي ٽيئون بؤڪي ان ٻچڙي سُرهي ٽن، تئسي چاهي ميرا من گرؤ درشن ڪو.١٩- جئسي پريت جل مِين مڏؤرِڪہ مَڏلين، اَل ڪنج مِرگ بين چند سي چڪور هئہ. انل پنڇي اڪاس پتنگ ديڪ پرڪاش، گئؤ ٻچڙي ڪي پاس بادلِ سي مور هئہ. چندن سرپ پُن چاتڪ سُوانت گهن، چڪوي ڪو پَتي من رئن رَت چور هئہ. ڪهي ٽيئون نِشدِن يوگي يوگ چاهي من، تئسي گرؤ درشن پياس سنجهہ پور هئہ.٢٠- جئسي رَت گهن مور هنس سر رئن چور، سؤر تيگ ڪوڪ پور ڪنگال ڪو دام هئہ. مِرگ ناد مِين نير شُنِ مانس ناگ ڪير، يُوَتي پُوشَٽ چير ڪامي نر وام هئہ. ڪوڪِل ڪو آم پريم وِپر ورت نيمي نيم، پتني خشم ڪشيم سنتن ڪو رام هئہ. ڪهي ٽيئون هري جن سيپ سُوانت مؤنڊ ٽن، تئسي موهہِ نِشدِن پيارو گرؤ نام هئہ.٢١- جئسي پنڇي نبِ جاءِ اڙت نہ انت پايہ، ساگر ڪا ٿاهہ مين ڪئسي ڪهہ ساڪي هئہ. چلي چينٽي پؤمي جوئِہ پاوَت نہ انت سوئِہ، جئسي بيٽا باپ ڪيرا جنم نہ تاڪي هئہ. شيش هري نام گاوي گاوَت نہ انت پاوي، هيرا ڪا ڪِيا مول جاني بيچت جو شاڪي هئہ. ڪهي ٽيئون برهم رؤپ گرؤ ديوَ هئہ انؤپ، ڪؤن پار پاوي جانڪو ويد ڪهہ ٿاڪي هئہ.٢٢- داس تو پُڪاري نِت دين بنڌؤ دواري تيري، اپني ڪرؤٽا ڪر دين جن جانِڪي. پَتِت پاوَن گرؤ مُجهڪو پاوَن ڪرو، ندري ندر ڏرو نِج انگ مانِڪي. اوَگن اگار هم ديا ڪي پنڊار تم، ميري

اوگن هرو ديا ار آنِکي. کهي ٽيئون گروُديوَ مانگوُن چرنن سيوَ، کريئي نِريَئِہ موهِہ پَيہ سپ يانِکي.٢٣- جاگت هئہ جيوَ جب گروُ پاس جايہ تب، مرگ جيون سُنت واکيہ شُرت کو لگائِکي. بئنکي ايکانت ڏام گروُ کا سُمري نام، چاتک جيون بار بار ورتي کو لگائکي. هري تن ايمان آتم کا ڌري ڌيان، چندر چکور جِم نِرت کو لگائکي. کهي ٽيئون گيان پايہ پرم تَم کو نشايہ، برهم ۾ سَماٿ نِت پريت کو بڙهائِکي.٢٤- گروُديوَ دين بنڌوُ تاروُ سنسار سنڌوُ، راکو ميري ماتي هاٿ کرپا نِت کيجيئي. کامادِ وِکار پانچ کليش نوارو ميري، تين تاپ پاپن سي موهہ راک ليجيئي. دينتا غريبي دان وويک وئراگيہ گيان، ڌيان نِج چرن کو داس جان ديجيئي. جانِکي اپنا بال کاٽو يم کال جال، کري ٽيئون کو نِهال پَيوَ دک ڇيجيئي.٢٥- سُنو ميري ميت من تجي ايمان تن، کرو وديا کا پَنن گروُ پاس جائِکي. گروُ هئہ ديوَن ديوَ کري نِت تانکي سيوَ، پائو نِجاتم پيوَ ورتي کو لگائِکي، گروُ کو گوبند جان ڌرو تم تانکا ڌيان، گهو گروُ سي وگيان پد شِر نائکي. کهي ٽيئون هوکي داس بئٺ گروُديوَ پاس، پائو گيان کا پرکاش گروُ گن گائِکي.٢٦- تيرٿ ورت جپ دان تپ يوگ ڌري ڌيان، گنگا آدِ کا سنان ديوَ سيوَ کري هئہ. ٺاکر کي پوُج ڌري نيم ڌرم سنڌيا کري، ويد پُراڻ پاٺ پڙهي بن ماهِن چري هئہ. مستک مُنڊايہ پُن يسمي لگايہ تن، کانَ هي ڦڙايہ کر هِمگِرِ گري هئہ. کهي ٽيئون اِتيادِ چاهي بَهُہ کرم کري، گروُ تي وِمُک هويہ نرک سويہ پَڙي هئہ.٢٧- پڙهي ويد اوُ پُران برهم کا ڪٿت گيان،

جهان تهان مانُ پايہ آپ کو پُڄاوي هئہ. هيم گئوُ کوٽ ڪنيا کرُوکشيتر دان ديوي، اشوَميڌ يگيہ کري وِپرن ڄماوي هئہ. دسوين دوار ماهين پوَن کو روک راکي، تپسيا کنِن ساڌي ديوَن مَناوي هئہ. کهي ٽيئون چاهي نر اِتياڌِ کرم کري، گرُوُ بن پَڇ مري شانت نهين پاوي هئہ.٢٨-
آتما هئہ برهم نِت تين پانچ تي اتيت، هرش شوک ار ميت جيت نهين هارو هئہ. چڌ جڙ ايش جيوَ تات پوُت پَت تيِيہ، ايک دوئِہ رام سِپِيہ تَم نہ اجارو هئہ. سُک دک پڙيہ پاپ دوش گن ڏين داپ، نيچ اوُنچ وَر شاپ شويت نهين کارو هئہ. سوکشم استوُل تن باني بُڌِ چت من، کهي ٽيئون چدگهن سپ تي نيارو هئہ.٢٩- برهم ايک شڌ روُپ آتم انوُپ اوُپ، جامين نهين ڇايہ ڌوُپ اگم اپارو هئہ. آدِ مڌيہ ناهِن انت اجر امر نِت، است ڀات پريہ ميہ سَروَ ماهِن سارو هئہ. ست چت سُک راسي گهٽ گهٽ ماهِن واسي، پوُرڻ سُويم پرکاشي جگت اَڌارو هئہ. ساکشي روُپ چدگهن ويد کري ورنن، کهي ٽيئون نِشڌِن تاهين کو جهارو هئہ.٣٠- آتما هئہ ست ساکشي ويد يهہ بات ڀاکي، اجر امر نِت سُک روُپ گايو هئہ. اسنگ اکنڊ آپ جانت هئہ پڙيہ پاپ، سپ گهٽ نپ سم وياپک بَتايو هئہ. ديپک پرکاش جم سيکو پرکاش کري، اگم اليپ پُن نرگڻ جنايو هئہ. کهي ٽيئون تتوَ ميلي مها واکيہ ديکي گرُوُ، آتم برهم روُپ مُجهکو لکايو هئہ.٣١- تيرٿ انيک کري بن بن ۾ وِچري قل قوُل کائِہ پُن سهي شيِت وات کو. گرنٿ انيک پڙهي نانا وِڌِ پيش ڌري، ديوَن کي پوُجا کري جاڳي ساري رات کو. کرَت ساڌن يوگ جپ تپ نيم هوم، هِمالي ۾ جائِہ کر

گاري نِج گات کو. کهي ٽيئون اؤر پُن ساڌن بهُت ساڌي، بنا برهم گيان کب پاوي نهين شانت کو.٣٢- جئسي شبد نڀ ماهِن سپرش پوَنَ ماهِن، اگن ماهن آشٽتا پؤرن پڇانيئي. سَلِل ۾ رس جئسي گنڌ هئہ ڌرن ماهِن، دؤڌ ماهِن گهرت روي ڪِرڻ سمانيئي. مِرچي ماهِن تيکشٽتا ايک ماهِن مڌرتا، گهرت ماهِن چِکِنتا گُٽي گُڙ مانيئي. کهي ٽيئون تئسي نر سَکل جگت ماهِن، نِجاتم برهم اِک وياپک پڇانيئي.٣٣- ورکش سؤنا قل بن گهوڙا سؤنا چل بن، ميگهہ سؤنا جل بن ڌني پٽيہ دان ري. رئن سؤني چند بن قؤل سؤنا گنڌ بن، باني سؤني چند بن جيپ هري گان ري.راجا سؤنا سئن بن تن سؤنا نئن بن، چت سؤنا چَئن بن ديهي سؤني پران ري. ديس سؤنا راوَ بن مُکي سؤنا نياوَ بن، کهي ٽيئون تئسي نر سؤنا نِج گيان ري.٣٤- سُپني ۾ رنک راوَ ٿيو پؤت بانجِهنِي کو، نرڌن ڌن کو پايہ کرَت پنڌارا هئہ. انڌري کو نئن ٿئي مؤک مُک بَئن ٿئي، پنگلي کو پانوَ ٿئي چڙهي گِرنارا هئہ. بهرا سُني باتن کو ويدن کو پڙهي مؤنڊ، لؤلا کام هاٿن سون کرَت اپارا هئہ. کهي ٽيئون جاگن سي جئسي ٿيهي سٽيہ ناهِن، تئسي برهم گيان ٿئي جؤنا جگ سارا هئہ.٣٥- رجؤ ماهِن سانپ جئسي ڀاسَت هئہ ڀرم کر، ڀرم گئي کيوَل هي رجؤ هي پرڀاسي هئہ. سيپ کي اگيان کر سيپ ۾ رَجَت ڀاسي، سيپ کي سُبوڌ ٿئي رَجت نہ ڀاسي هئہ. نڀ ماهِن نيلتائي نؤنت ماهِن چور پُن، درپن ۾ پرَتِبمب مِٿيا هي وکاسي هئہ. کهي ٽيئون برهم ماهِن تئسي يي جگت ناهِن، اَگيہ جگ ڀاسي گياني برهم هي پرکاسي هئہ.٣٦- آتما الک ايک جامين ناهِن ميم ميک،

تاهِن تي انيڪ ۽ئي جگ وستار جي. الک ڪهاوي جوئي ڪئسي لکا جاوي سوئي، واچ سي نہ
لکي لکي لکشٽا ڪو ڏار جي. الک ۾ لک مان لک ۾ الک جان، لک اؤ الک
اِک روُپ نِرڏار جي. الک توُن آپي آپ اپنا هي جپو جاپ، ڪهي ٽيئون لکو تاهِن گرمُک
دوار جي.٣٧-مُک کا پوُشڻ نيک رام نام جانو ايک، نئن کا پوُشڻ شيپ اِشٽ کيرا
ڌيان هئہ. ڪانَ کا پوُشڻ وَر ويد واڻي سُنو نر، ڏن کا پوُشڻ شيپ پاتر ماهين دان هئہ.
پانوَ کا پوُشڻ ۽لي ستسنگ ماهِن چلي، هات کا پوُشڻ شيپ سيوا هي پرڏان هئہ. ڪهي ٽيئون
سُنو جن ست مانو يي وچن، بُڌي کا پوُشڻ شيپ آتم گيان هئہ.٣٨- سنگهہ نِج
پرتِبمب ديک ڪوُپ ماهِن پَڙا، ڪاچ کي محل بيچ پؤنک مَرا سُوان ري. ڪاغذ کي هاٿِني
کو هاٿي ديکہ کاتِ پَڙا، ديپ کو پتنگ ديکہ کيئو تن هان ري. نلني پَڪِہ پانوَ ڌر طوطي ني
ڦسايو آپ، مرکٽ چنا کي موُني لي ڦسيو اجان ري. ڪهي ٽيئون اَلِ گنڌ مِرگ ناد مين
رس، سب هي اگيان کر ديني نِج پران ري.٣٩- وديا اؤ اوديا کيرا سُوَروُپ پَڇانو
تُم، اوديا تِمِر وديا پرکاش سُوَروُپ هئہ. اوديا تي آش بڙهي وِشيہ کي پياس بڙهي،
يم کيري تِراس بڙهي مَها دک روُپ هئہ. وديا تي وگيان بڙهي ڌرم اؤر ڌيان بڙهي، برهم کا سُگيان
بڙهي جانکي مَها اوُپ هئہ. ڪهي ٽيئون تانتي وديا پڙهہ کي اوديا هر، آتم سُوَروُپ لک ناسي ڀرم
ڪوُپ هئہ.٤٠- ڪام ڪروڌ جئسي چور جگ ۾ نہ اؤر ڪوئي، من جئسا وئري ڪوئي اؤر نہ جهان
ري. لوڀ کي سَمان بوُک اؤر نہ جگت ماهِن، متسر سَمان ڪوئي اگِن نہ آن ري. اهنتا

سَمان اۋر جگ ماهِن روگ ناهِن، موهہ سم تَمر ناهِن نشچيہ سُجان ري. کهي ٽيئون ڈُر آس جئسي ناهِن اۋر ڦاس، تئسي اۋر دک ناهِن اگيان سَمان ري.٤١- سنت هئہ سُوَرُوپ رام ديوي گڻ سُک ڈام، نرويري هئہ اکام کڇ نہ چهت هئہ. هرش شوک هار جيت سم جاني ويري ميت، سهت اُشڻ شيت دوشون کو دهت هئہ. شيتل چندن وَت کهت وچن ست، آتم ۾ راکي رَت گڻون کو گهت هئہ. کهي ٽيئون سنت جن برهم ياوَ ڈار من، سوريہ سَمر نِشڌِن اسنگ رَهت هئہ.٤٢- سنت هئہ پريؤ کي پياري ڦوُلون کي سَمان ساري، ديک برهم سوُريہ نِت پاوَت وکاس هئہ. سنت جو بولت باني سُگند سَمان جاني، ڀَنورا مُمُکش آيہ ليت تهان واس هئہ. جئسي ڦوُل ڀَتي ڀَتي سُگند پوُرن اتي، تئسي سنت انگ گڻون کا نِواس هئہ. سنتن کي پد پراگ پائي ميري جاگي ياگ، کهي ٽيئون ميري وَند بار بار تاس هئہ.٤٣- سنت جن ناو سم جان ڀَوساگر ۾، ياوَ يُت جوئي چڙهي سوئي پار تري هئن. سنت جن سُرترو کامڌينوُ کي سَمان، ياوَ يُت جوئي سيوي تانکي کاج سَري هئن. سنت جن پرنگ پُن ديپک چندن سَمر انگ پلٽايہ کر نِج سَمر کري هئن. سنتجن گنگ سَمر جوئي جن نايہ ليوي، کهي ٽيئون تانکي سپ پاپن کو هري هئن.٤٤- سنتن کا سُوَچ چيت جامين نهين هار جيت، تين گڻون تي اتيت ڈيرج کو ڈاري هئہ. گَني نهين اُشڻ شيت هرش شوک اَرِ ميت، کٽک مڌر جاهِن شوُم نہ اداري هئہ. سونا ماٽي مانُ اپمان جاني ايک سم، نندا پُن اپما کو سَمان وِچاري هئہ. کهي ٽيئون سُک دک گني نہ ترپت ٻُک، کال کوُٽ سُڌا ايک سم هي نِهاري هئہ.٤٥- کيي سنت ٻَن

ماهِن نگر نِواس کيي، کيي پٽ ڏاري کيي نگن گذاري هئہ. کيي چڙهي هاٿي گهوڙي پَئدل چلت کيي، کيي اوُنچي سُر گاوي کيي مؤن ڏاري هئہ. کيي هنسي کيي رووي کيي بئٺي کيي سووي، کيي رَج کاوي کيي بوُک کو سَهاري هئہ. کهي ٽيئون هرش شوک سنت کب ناهِن کري، برهماننډ ۾ مَگن رهي مَتِواري هئہ.٤٦- سنت جن هنس سَم وويک کي چوُنچ ساٿ، ساچ دوُڌ پيوي جوُٽ جل کو تياگي هئہ. من بُڌِ اِندري پران تانسي ڀن آپ جان، ديهہ درشيہ چوڙکر آتم ۾ راگي هئہ. اسِت ڀات پريہ برهم نام روُپ جگ جان، نام روُپ چوڙکر برهم ماهِن لاگي هئہ. کهي ٽيئون جانت هئہ نِجاتم برهم اِک، سم ماهِن رهي ڀيد ڀرمن تي ڀاگي هئہ.٤٧- سنتن کا نام نيکا سنتن کا ڌام نيکا، سنتن کا کام نِيکا نِيکي تانکي کهني هئہ. سنتن کا سنگ نيکا سنتن کا ڍنگ نيکا، سنتن کا انگ نيکا نيکي تانکي بَهني هئہ. سنتن کا هوش نيکا سنتن کا روش نيکا، سنتن کا توش نيکا نيکي تانکي سَهني هئہ. سنتن کا گيان نيکا سنتن کا ڌيان نيکا ، ٽيئون هئہ وِگيان نيکا نيکي تانکي رَهني هئہ.٤٨- مِرتک اوُر ساڌوُ دوئي ايک سَم جان سوئي، ايک کو کفن دوُجي کفِني س ڌاري هئہ. ايک شمشان رهي دوُجا بَن ماهِن رهي، ايک کيي بولي ناهِن دوُجي مؤن ڌاري هئہ. ايک مر ماٽي هويا دوجي اپيمان کويا، ايک آگ جري دوُجي وِرهہ جان جاري هئہ. کهي ٽيئون دوئي جگ آس تي نِراس ڀئي، دونون کي سمتا هم الپ اچاري هئہ.٤٩- سنتن کي سنگ ماهِن شانت اوُر سُمت مِلي، سنتن کي سنگ من پاپ کو تياگي هئہ. سنتن کي سنگ

ماهِن پريم ڪا پرڪاش هويہ، سنتن ڪي سنگ ڪر سويا نر جاڳي هئہ. سنتن ڪي سنگ ماهِن آتم ڪا ڳيان هويہ، سنتن ڪي سنگ ڪر ڀيد ڀرم ڀاڳي هئہ. ڪهي ٽيئون جڳ ماهِن سنت جن ڌنيہ ڌنيہ، سنتن ڪي سنگ رام نام رنگ لاڳي هئہ.٥٠- پوُرب ڪي ڦلي پُن مِلي موهِہ سنت جن، آج ڪا دِوَس ڌن منگل مَنائوُن مئن. هاٿ جوڙ وَند ڪروُن چرنن ۾ سيس ڌروُن، آرتي اتار ڪر هري گڻ ڳائوُن مئن. ڦوُل سيجا ٻَڻِہ بنايہ موتي مال گل پايہ، ڀوجن ڀاوَ ٻَنايہ سنتن ڪِلائوُن مئن. ڦل ڦوُل ديکي ڌن وَسَن اوڙهايہ تن، ڪهي ٽيئون اِس وِڌِ موکش پد پائوُن مئن.٥١- پوُرب ڪي ڀاڳن سي هووي ائسي ڪب دِن، جس دِن سنت جن آوي ميري ڌام ۾. بار بار وَند ڪروُن چرنون ۾ سيس ڌروُن، تن ايمان هري رهوُن سيوا ڪام ۾. تن من ڌن پُن سيس ڪو ارپن ڪر، ست اپديش سُن لائوُن چت رام ۾. ڪهي ٽيئون دِن رات يَهي ميري من آس، سنت ڪا ديدار ڪر رهوُن وِسرام ۾.٥٢- سنتن ڪا مئن هوُن داس سنتن ڪي موهِہ پياس، سنتن ڪي رَهي پاس گهوُن گڻ ڳيان ڪو. سنتن ڪي ڪري سيوَ پائوُن ڀاوَ ڀڪتي ڀيوَ، ديکوُن نِجاتم ديوَ ڌري هري ڌيان ڪو. سنتن ڪي سُن ٻَڻِن پائوُن چت ماهِن چئن، سنتن ڪي پوُجا ڪر ڪروُن سَنِمان ڪو. ڪهي ٽيئون سنتن سون لين ڏين ڪري نِت، سنتن ڪي سنگ پائوُن پد نِربان ڪو.٥٣- مُڪتي ڪيرا هيتوُ اِڪ ڳيان هي ڪهت سڀ، وئراڳيہ سَهِت ڳيان سوئي هئہ پرڏان ري. اتم وئراڳيہ سوئي ڀوڳن ڪا راڳ تجي، وئراڳيہ ڪا هيتوُ اِڪ وويڪ پڇان ري. ساچ جوُٺ جانن ڪو وويڪ ڪهت ويد، سنتن ڪي سنگ سي وويڪ هو مَهان ري. ڪهي ٽيئون

سُنو نر تانتي سنت سنگ ڪر، بنا سنت سنگ ڪب هووي نہ ڪليان ري.٥٤- چليئي سنتن پاس ڇوڙ ڪر گِرھہ آس، چرنن ۾ ڪر واس چت ڪو لڳائيئي. سنتن ڪي سيوَ ڪر تن من پيت ڏر، آگيا ماھِن نِت چر سنتن مَنائيئي. سنتن ڪي شپ باني امرت ڪي جان ڪاني، سُنڪر تاھِن پراني پرم ڪو مِٽائيئي. ڪهي ٽيئون سنت جن ديت هئن آتم ڏن، تاھِن ۾ لڳايہ من سَهج سمائيئي.٥٥- جوُني پريت مات اوَر تات ڪي پڇان تم، ڪال جب آوي تب تانسي نہ ڇڙاوي هئن. جوُني پريت پائيبون ڪي دک ۾ نہ سات ديوي، جوُني پريت پُترن ڪي آگ ۾ جلاوي هئن. جوُني پريت پتني ڪي انت نہ نِڪٽ آوي، جوُني پريت جگت ڪي نيھہ نہ نِڀاوي هئن. ڪهي ٽيئون سُنو ميت ساچي پريت سنتن ڪي، لوڪ پرلوڪ ماھِن سنت ڪام آوي هئن.٥٦- ڪوئي دندوَت ڪري ڪوئي ماري لات شِر، ڪوئي بيک ناھِن ديوي ڪوئي تو ڪِلائي هئن. ڪوئي مِردُ بولي باني ڪوئي ڪَٽُ پاڪي پراني، ڪوئي ڪهي برهم گياني ڪوئي موُڍ گائي هئن. سيج پَٽِہ سُلاوي ڪوئي ڏرا پَٽہ بٺاوي ڪوئي، چندن چڙھاوي ڪوئي ڌوُل سِر پائي هئن. ڪهي ٽيئون هرش شوڪ سنت ڪب ڪري ناھِن، دونون تي اتيت هويہ برهم ۾ سمائي هئن.٥٧- سنت ڪو سَتائي جوئي مَها دک پائي سوئي، جهان جهان جائِہ تهان اپمان پاوي هئہ. سنتن سي وير راکي ڪٽڪ وچن پاڪي، مر ڪر يم ڪي سو مار ٻهُہ کاوي هئہ. سنتن ڪي نندا ڪري سنتن ڪا مانُ هري، نرڪ ۾ سو دک پوگ پاپي پڇتاوي هئہ. ڪهي ٽيئون جوئي جن سنتن ڪا بُرا چاهي، بار بار جمي مَري چؤراسي ۾ جاوي هئہ.٥٨- براهمڻ چنڊال ڪا هي ميل جئسي ٻني

ناهِن، ميل نهين بَني جئسي يوگي برهمچاري كا. بَگلي مَرال كا هي ميل جئسي بَني ناهِن، ميل نهين بَني جئسي كِرپڻ اداري كا. يوُنڊ اوُر يَنوَري كا ميل جئسي بَني ناهِن، ميل نهين بَني جئسي موُرک وِچاري كا. گرمُک منمُک كا نہ ميل بَني جئسي، ٿيئون تئسي ميل ناهِن ساڌوُ سنساري كا.٥١- كٽنب كا موهہ ڇوڙ سنتن سي من جوڙ، سنتن كي سنگ سَم اوُر ناهِن سنگ ري. پرمارٿي سنت جن ديت رام نام ڏن، سوارٿ نہ راكي من راچي هري رنگ ري. مات پٽا ميت ساري سوارٿ كي جان پياري، بنا ڏن توهہِ كهي كائو بيک منگ ري. كهي ٿيئون سنت سنگ اپنا كلياڻ كر، كٽنب كا سنگ تياگي ڏارو ڏرم انگ ري.٦٠- يوُپن سي سنت جن جگ ۾ اڌِک جان، راجا رِپُ ديک ڊري سنت نہ ڊرَت هئہ. راجا كو ترشٽا ات سنت كو سنتوش چت، راجا بَڌھ روش كري سنت نہ كرَت هئہ. راجا من يوگ آس سنت يوگ تي نِراس، راجا چنتا ماهِن جري سنت نہ جرَت هئہ. كهي ٿيئون من كي اڌين نِرپ دكي رهي، سنت من وَش كري سُكي وِچرَت هئہ.٦١- شنكر كو ديكا چاهين كئلاش ۾ جائِہ ديكو، ديوَپَتي ديكا چاهين سُرڌام جائيئي. كُبير كو ديكا چاهين يكش پُري جائِہ ديكو، شيش ناگ ديكا چاهين ڏراتل ڌائييئي. هنسن كو ديكا چاهين مانسَر جائِہ ديكو، پِترن كو ديكا چاهين چندرلوک كاهيئي. كهي ٿيئون تئسي تم پگوان ديكا چاهين، سنتن كي سيا جائِہ پگوان پائيئي.٦٢- برهم گياني برهم روُپ يوُپون كي هئن مَها يوُپ، پنڊت كرَت اوُپ ويدون كو وِچاركي. نِرمان نِرهنكار

نِرنجن نِراڌار، اهم برهم بولي سار جيوَ ياوَ جارکي. سَکل چيتن گهن جانت اپني من، ائسي درشٽي گياني جن چالي اُر ڌارکي. کهي ٽيئون گيانوان ديکي نِت برهم گيان، کوٽِن کلياڻ کري سنشيہ نِوار کي.٦٣- ہَلا هونا چاهو تم ہَلن کا سنگ کرو، ہَلن کي سنگ ماهِن ہَلي هوئِہ جائوگي. ہَلي کام کرو سَدا تن من ڌن سيتِي، ہَلي کام کرني سي يَش جگ پائوگي. سنتن کي سيوَ کر يکت ياوَ اُر ڌر، دان ديکي جپ هر سُک ۾ سمائوگي. کهي ٽيئون ہَلي کام کرلي سدا نشکام، چؤراسي کي چکر ماهِن ڦير نهين آئوگي.٦٤- ساڌوُ نهين کهو تاهِن گهر چوڙ بَن جائِہ، ساڌوُ نهين کهو جوئِہ مندِر بَناوي هئہ. ساڌوُ نهين کهو تاهِن مؤنڊ کو مُنڊاوي جوئي، ساڌوُ نهين کهو جٽاجوُٽ جو رَکاوي هئہ. ساڌوُ نهين کهو تاهِن ڀيک ٻهُہ ڌاري جوئي، ساڌوُ نهين کهو ڇاپ تِلک لگاوي هئہ. کهي ٽيئون سُنو جن کهوُن مئن وچن سَت، ساڌن کو ساڌي جوئي ساڌوُ سو کهاوي هئہ.٦٥- ساڌوُ نهين کهو تاهِن کلنگي کو راکي سِر، ساڌوُ نهين کهو ڇتر چنوَر جهلاوي هئہ. ساڌوُ نهين کهو تاهِن دوُڌ کا اهار کري، ساڌوُ نهين کهو جوئي کند موُل کاوي هئہ. ساڌوُ نهين کهو تاهِن آگ سي تپاوي تن، ساڌوُ نهين کهو چار تن کو رَماوي هئہ. کهي ٽيئون سُنو جن کهوُن مئن وچن ست، ساڌن کو ساڌي جوئي ساڌوُ سو کهاوي هئہ.٦٦- ساڌوُ مَت کهو تاهِن، ڀوُمي پَڙِہ شيَن کري، ساڌوُ مَت کهو جوئي بيک منگ کاوي هئہ. ساڌوُ مَت کهو تاهِن ڀانگ مَد پيوي هُکا، ساڌوُ مَت کهو گانجا چرش جو اڙاوي هئہ. ساڌوُ مَت کهو تاهِن چؤراسي آسَن ساڌي، ساڌوُ مَت کهو رِڌِ سِڌِ

جو چاوي هئہ. کھي ٽيئون سُنو نر کھوُن مئن وچن ست، ساڌن کو ساڌي جوئي ساڌوُ سو کھاوي هئہ.٦٧- تيرٿ ۾ نھان چاهين پريم س پرڌان چاهين، وويک وگيان چاهين بول رام نام توُن. ياوَ اؤر يکتي چاهين يوگ کيرِي يُکتي چاهين، کيوَل سُمُکتي چاهين بول رام نام توُن. سنتن کا سنگ چاهين آتم کا انگ چاهين، پرمن کا ينگ چاهين بول رام نام توُن. کھي ٽيئون گت چاهين مَت اؤ سُمَت چاهين، دونون لوک پَت چاهين بول رامِ نام توُن.٦٨- دان اؤر ڌرم چاهين شانُ اؤر شرم چاهين، مانُ اؤر مرم چاهين بول رام نام ري. ڌن اؤر ڌام چاهين سُت اؤر وام چاهين، تن ايپرام چاهين بول رام نام ري. پرمارٿ ٻُڌِ چاهين رِڌِ نوَنِڌِ چاهين، کاج سپ سِڌِ چاهين بول رام نام ري. کھي ٽيئون سُک چاهين دوُر سپ دک چاهين، پرسن جُ مُک چاهين بول رام نام ري.٦٩- آتم ويچار چاهين اُتم آچار چاهين، من کا سُڌار چاهين بول رام نام توُن. پراپکار چاهين يَش وستار چاهين، سُوَرگ کيرا دوار چاهين بول رام نام توُن. پاپون کا پرهار چاهين تاپون کا سنگھار چاهين، شانتي کا ينڊار چاهين بول رام نام توُن. کھي ٽيئون سار چاهين اپنا اڌار چاهين، آتم ديدار چاهين بول رام نام توُن.٧٠- رام نام کھو مُک نِشدِن پائو سُک، مانش جنم ائسا ڦير نهين پائينگي. مات تات سُت وام پائي پئن ڌن ڌام، انت کال ماهِن توهہ کوئي نہ ڇڙائينگي. ديکو يي وِچار کر کوئي وستوُ ناهِن تِرِ، سُپني سَمان کڇ هاٿ نهين آئينگي. کھي ٽيئون پوُري آس جگ ۾ نہ ڀئي کاس، تانتي جپ رام نام سُک ۾

سمائينگي.٧١- رام نام ڪا اچار ڪرو من بار بار، موکش يوگ ڪا پندار رام نام ايک هئہ. دک ڪا ڀنجن رام سُک ڪا سَدن رام، سپ ڪا سَجن رام رام جگ ٽيک هئہ. رام نام پاپ هاري رام نام تاپ ٽاري، رام نام پاپي تاري ڀَوَ سي انيک هئہ. کهي ٽيئون تجي ڪام جپو نِت رام نام، رام نام جوئي جپي، سوئي نر نيک هئہ.٧٢- رام نام جاپ ڪر اجاميل پاپي تري، رام نام جپ گت گڻڪا ني پائي هئہ. رام نام جاپ ڪر جٽايوُ ني مکتي پائي، رام نام جپ تري سَڌن ڪسائي هئہ. رام نام جاپ ڪر اوُنچو پد پايو ڌروَ، رام نام جاپ ڪر ترا سئن نائي هئہ. رام نام جاپ ڪر شبري ني رام پايا، کهي ٽيئون ڪيتي تري جنون لِنوَ لائي هئہ.٧٣- جاپ جئسا ڪرم ناهِن مرم جئسا شرم ناهِن، ديا جئسا ڌرم ناهِن ڌرم جئسا دام نا. سنت جئسا سنگ ناهِن پريم جئسا رنگ ناهِن، ايش جئسا انگ ناهِن گگن سا گام نا. هري جئسا ڌيان ناهِن گيتا جئسا گيان ناهِن، گيان جئسا دان ناهِن، شانت جئسي وام نا. مانَ جئسا ڪانَ ناهِن سُڌا جئسا پانَ ناهِن، کهي ٽيئون تئسي جگ رام جئسا نام نا.٧٤- ندي سوُني نير بن چاپ سوُنا تير بن، گئوُ سوُني کير بن سيتا سوُني رام ري. سئنا سوُني وير بن وير سوُنا ڌير بن، پوُپَت وزير بن گِرهي سوُنا ڏام ري . ناري سوُني ڪنت بن مُک سوُنا دنت بن، سيا سوُني سنت بن راڌا سوُني شيام ري. ڌن سوُنا دان بن سنساري سنتان بن، کهي ٽيئون تئسي نر سوُنا هري نام ري.٧٥- ساچا هئہ هري ڪا نام انت ڪال آوي ڪام، جگت ڪي چوڙ ڌنڌي جپو هري جاپ

ڪو. گرڀ ڪنڊ ماهِن جب اُونڌي لٽڪي تي تم، هري سي وچن ڪيئا پڇوُنگا مئن آپڪو. جب تي باهر آئي مايا ديک ڀوُل گئي، ڀيٽ پريوار هِت ڪينو ڪرم پاپ ڪو. ڪهي ٽيئون چيت اب وچن ڪو پالو نر، هري ڪا ڀجن ڪري هرو تين تاپ ڪو.٧٦- رام ڪي ڀجن بن ورٿا هئہ مانش تن، رام ڪي ڀجن بن ورٿا تيرا ناوَنا. رام ڪي ڀجن بن ورٿا سڀ ڀوگ جانو، رام ڪي ڀجن بن ورٿا رس کاوَنا. رام ڪي ڀجن بن ورٿا ڌن ڌام سڀ، رام ڪي ڀجن بن ورٿا پَت پاوَنا. ڪهي ٽيئون تانتي تم رام ڪا ڀجن ڪر، رام ڪي ڀجن بن ورٿا جگ آوَنا.٧٧- رام نام ناوَ سم ساگر سي پار ڪري، آدِ انت ڪري رکشا پراڻن آڌاري هئہ. وِيوُ ايڪ اوِناشي اچل سُويم پرڪاشي، گهٽ گهٽ ماهِن واسي ناناهوُن تي نياري هئہ. ڀوگ موڪش سُک ديت رِڌِ سِڌِ ڦل ديت، پاوَڪ ڪي سم سڀ پاپن ڪو جاري هئہ. ڪهي ٽيئون جوئي جن جپي تاهِن لائي من، سوئي نر ڌنيہ ڌنيہ جگت منجهاري هئہ.٧٨- جاني توهہ تن ديئو تاهين ڪا ڀجن ڪر، جاني توکو جيڀ دئي تانڪا جپ نام ري. جاني توهہ ڪانَ ديئا تانڪي نِت گات سُن، جاني توهہ نئن ديئا ديکو سوئيرام ري. جاني توهہ هاٿ ديئا تاهين ڪي توُن سيوَ ڪر، جاني توهہ پانوَ ديئا چلو تاهِن ڌام ري. ڪهي ٽيئون جاني توهہ سُندر يي انگ ديني، تاهِن ڪيرا گن تم گائوِ آٺون يام ري.٧٩- راج دينا تاج دينا سُندر سماج دينا، ڪارج سَنوار دينا دينا ڌن ڌام جي. ڪانَ دينا پانَ دينا مانَ اوُ سَنمانَ دينا، سُندر مَڪان دينا دينا هئہ آرام جي. من ٻڌِ پران دينا جنم پرڌان

دينا، ميت س مَهان دينا دينا سُت وام جي. کهي ٽيئون جس هري ايتي اپکار کيني، ڪِرتگِهن کيون نہ جپو ائسا شري رام جي.٨٠- هرناکس مار هري پرهلاد کي رکشا کيني، چندرهاس رکشا کر دشٽ ٻڌِ مارا هئہ. کنس کا هنن کر اُگرسينَ راج ديئا، پانڊوون کي رکشا هِت کؤرَوَ سنگهارا هئہ. درواسا کا مَد ميٽ امبريش راک ليئا، سَڌني کي رکشا هِت پيت کو آکارا هئہ. کهي ٽيئون گج هِت گِراهہ کو سنگهار کينا، يکت رکشا هيت هري نانا روُپ ڌارا هئہ.٨١- بالک کي ماتا جئسي کرَت سنيار نِت، ٻچڙي کو ڏينوُ پالي تئسي هري داس کو. يکتون پر ڀيڙ پڙي ايش اوتار ڌري، دشٽن کو مار ميٽي يکتن کي ٽِراس کو. يکت سووي هري جاڳي يکت پيڇي هري لاڳي، يکتن کي دوُک هري ديوي سُک راس کو. کهي ٽيئون يکت سدا پريوُ من پياري لاڳي، آدِ انت رکشا کري جئسي جيوَ سُواس کو.٨٢- يوُپ کا حکم چلي اپني هي راج پر، مُکي کا حکم چلي پَنچون کي ديبانَ پَئہ. اِندر کا حکم چلي سُوَرگ کي ديوَن پر، يم کا حکم چلي مِرتک کي پران پَئہ. کرم کا حکم چلي کرم کي اڌين پر، گروُ کا حکم چلي شِشيہ شِرڌاوان پَئہ. کهي ٽيئون سوامي کا حکم چلي داس پر، پريم کا حکم چلي سَکل جهانَ پَئہ.٨٣- کامني کي ريجهہ هويہ وَسَن ڀوُشڻ کر، بالک کي ريجهہ هوئِہ کيئي دوُڌ پانَ جي. ديوَن کي ريجهہ هوئِہ يگيہ تپ دان پر، ڌن کي ديوَن سي هي ريجهي لوڀوان جي. يکِشک کي ريجهہ هوئِہ بيک بهُہ پاني پر، آدر کي ديني پر ريجهي گڻوان جي. سنتن کي ريجهہ هوئِہ سيوا شرڌا ڀاوَ پر، تئسي ٽيئون پريم پر ريجهي يگوان جي.٨٤-

پريوُ ساٿ پريم ڪر پرهلاد ني پايا هرِ، پريم بن هرناڪس نرسنگهہ ني ڏارا هئہ. پريوُ ساٿ
پريم ڪر وِڀيشڻ راج پايو، پريم بن راوڻ ڪو رام ني سنگهارا هئہ. پريوُ ساٿ پريم ڪر
اُگرَسينَ راجا ڀيو، پريم بن ڪيسِي ڪنس ڪرشڻ ني مارا هئہ. پريوُ ڪيري پريم والي لوڪ پرلوڪ
سوُنهي، ڪهي ٽيئون پريم بن جيوَن اسارا هئہ.٨٥- پريم هي ڪي وَش پريوُ نائي ٻَني سَئِن هِت، پريم
وَش ڪيوَٽ سي چرڻ ڌلايا هئہ. پريم هي ڪي وَش پريوُ بيرَ ڪائي ڀيلني ڪي، پريم وَش هري شاڪ
وِدر ڪا ڪايا هئہ. پريم هي ڪي وَش پريوُ پارٿ ڪا رَٿ هانڪا، پريم وَش پريوُ يگيہ جوُٺ ڪو اٺايا
هئہ. پريم هي ڪي وَش ليني تندل سُڏاما جي ڪي، ڪهي ٽيئون پريم اِڪ پريوُ من يايا هئہ.٨٦-
سيتا ڪو جيون رام پيارا راڌا گهنشيام پيارا، سنساري ڪو ڏام پيارا آنڪ ڪو اجارا
هئہ. ڪامِن ڪو ڪام پيارا لوڀن ڪو دام پيارا، ڀڪتن ڪو رام پيارا مينَ ڪو جيون
وارا هئہ. ڀنوري ڪو ڦوُل پيارا ڊوُٻتي ڪو ڪوُل پيارا، شِوَ ڪو ترشوُل پيارا الوُ ڪو
انڌارا هئہ. يوگِن ڪو يوگ پيارا يوگِن ڪو يوگ پيارا، تئسي ٽيئون هري هي ڪو پريم اِڪ
پيارا هئہ.٨٧- ڪاهوُن ني تو سُڪ جانا رَئن ڪي انڌيري ماهِن، ڪاهوُن ني تو سُڪ مانا ڀانوُ ڪي
اُجاس ۾. ڪاهوُن ني تو سُڪ جانا تيرٿ نهاني ماهِن، ڪاهوُن ني تو سُڪ مانا وديا ڪي اڀياس
۾. ڪاهوُن ني تو سُڪ جانا جپ تپ يوگ بيچ، ڪاهوُن ني تو سُڪ مانا وِشيہ وِلاس ۾. ڪهي
ٽيئون سُنو ميت ساچي يَهہ بات ڪهوُن، همني تو سُڪ مانا پريم ڪي پرڪاش ۾.٨٨- دک سُک
بنڌ موڪش ديناڏين هرش شوڪ، جنم مرڻ پُن نِچ ماهِن جاني هئہ. نيچ اوُنچ رَنڪ ڏني

سمپَت وِپَت پُن، گهٽ بڙهہ لاڀ هان اپني ۾ آني هئہ. شيا شپ پاپ پُٽيہ مانُ اپمان پُن، يش اپيَش هي کو آپ ماهِن ناني هئہ. تاپ شيت هار جيت هم تُم اري ميت، کهي تيئون ياوَ يهہ من سپ ماني هئہ-٨٩- باندر بجلي جئسي چنچل رَهت من، کوُرم کا مات جئسي ندي ماهِن جل هئہ. بالک پوَن جئسي ٿِر نہ رَهت چِن کنچر کي کانَ جئسي چل دل هئہ. پوُت ديپ شِکا جئسي ٿِر رهي ناهِن، نئن کي پَلک ٿِر رَهت نہ پل هئہ. جئسي ترُوَر ڇايا کايا مايا ٿِر ناهِن، کهي تيئون تئسي من جانو يي چنچل هئہ.٩٠- ميرا من کها مانِ اپنا سُوَرُوپ جان، پتکت کِيون اجانَ جائو گروُ ڏام ري. جگت کي تياگي پريت سنتن سون لائو چيتِ، گوبند کي گائو گيت بئٺ آنون يام ري. جئسي ندي ناوَ جوگ کتنب کو جان تئسي، تامين مَت موهہ کر آوي نهين کام ري. کهي تيئون بار بار تجهکو پُکار کهوُن، مانش کا تن يَهہَ کوئِہ نہ بيکام ري.٩١- بالکون کو مارني ۾ پندت بهُت ديکي، دينَ مارني کو بَهُہ ظالِم پَڇانيئي. شيرَن کي مارني ۾ بَهُہ بلوان ديکي، پنڇِن کي مارَن کو مارِي بَهُہ مانيئي. ڏاتن کي مارني کو بَهُہ وئديراج ديکي، مينَ مارني کو بهہ ڏيوَر ٻکانيئي. کهي تيئون سارا جگ کوج کر ديکا هم، من کي مارَن والا گياني کوئي جانيئي.٩٢- ديوَن کي جيتن ۾ راوڻ آدِک سُني، راوڻ جيتن والي بالِي آدِ مانيئي. راجا کي جيتن والي مَها مهاراج گهني، ٻٽري کي جيتن والي وير بهہُ گانيئي. سيا کي جيتن والي جگ ۾ ودوان گهني، پارٿ جيتن والي پاندوَ ٻکانيئي. کهي تيئون سارا جگ

ڪوج ڪر ديکا هم، من ڪي جيتن والا گياني ڪوئي جانيئي.٩٣- مايا هي سي پاپ هوت مايا هي سي پُنّيہ هوت، پاپ پُنّيہ ڪيرا بيجَ مايا هي ڪو مانيئي. مايا هي سي دک هوت مايا هي سي سُک هوت، دک سُک ڪيرا ڪيت مايا هي ڪو جانيئي. مايا هي سي نرک هوت مايا هي سي سُوَرگ هوت، نرک سُوَرگ ڪيرا هيتوُ مايا هي ٻکانيئي. ڪهي ٽيئون مايا ماهِن گن اوگن آهِن، تانتي مايا ڪا مَمَت من ۾ نہ آنيئي.٩٤- مايا دوئِہ وِڏِ مانو جڙ اؤر چيتن جانو. ايڪ جڙ ڏن دوُجي چيتن سڻ ناري هئہ. پربل هئہ مايا دوئي اِنسي نہ باچي ڪوئي، چل بل ڪر نِت موهي وِشوَ ساري هئہ. ديوتا دنج موهي مانش راڪشس موهي، پشوُ موهي پنڇي موهي ڏاري موهہ جاري هئہ. ڪهي ٽيئون سوئي باچي رام رنگ جوئي راچي، سنت گئي ڇوُٽ ڦسي جيوَ سنساري هئہ.٩٥- ڏن هي ڪو ڏن ڏن ياڪت هئہ سڀ جن، ڏن ڪرِ ڏنِن ڪو ڪهي ڏنوان هئہ. ڏن پاس ديک ڪر هووَت هئہ ميت ٻهُہ، ڏن ڪر جگ ماهِن هوتا ٻهُہ مانُ هئہ. ڏن ڪر مائي باپ ڪرَت پيار ات، يِئِن اؤر يائي سڀ ڪرت سنمانُ هئہ. ڏن بن لوگ سڀ ڪري تِرسڪار ات، ڪهي ٽيئون تانتي ڏن جگ ۾ پرڌان هئہ.٩٦- ڪرَت مَلين مايا من ٻڌِ چت ڪايا، آشا ترشٽا چنت ڪيري ڏاري گل ڦاسي هئہ. ديش اؤ وديش ماهِن جيوَ ڪو پرماوي ٻهُہ، سوُڪ نهين ديت ڪيي مَها دک راسي هئہ. يوگ يُگواہِ ڪر پاپ ڪروايہ ڪر، دوُشڻ بڙهايہ ڪر ڪري نرڪ واسي هئہ. ڪهي ٽيئون تانتي جاگو مايا ڪيري آس تياگو، هري ڪي چرڻ لاگو جوئي اوناسي هئہ.٩٧- جگت سُوَروُپي اِڪ بغيچا رَچايا رام، تامين مايا روُپي ڦوُل راڪا

بوُئِدار جي. جگت سُوروُپي اِڪ پِوَن رچايا رام، تامين مايا روُپي نارِ راڪي شوڀادار
جي. جگت سُوروُپي اِڪ رئن هئہ رچائي رام ،تامين مايا روُپي چندر راڪا چمڪار جي. ڪهي
ٽيئون سُنو جن مايا سي هو دان پُن، مايا بن ڪوئي ڪام چلي نہ سنسار جي.٩٨- چلت
جو ڪائِہ ڪڇ بولت جو هنسي ٻڌہ، ڪيئي گن ماني ناهِن پر هِت هاني هئہ. گياني ايمان
ڏري وِڏِوا شِرنگار ڪري، دويہ بيڇَ بولي جوئِہ نِچ گڻ گاني هئہ. ڏن هين مانُ چاهي گئي
ڪا جو سوچ ڪري، ساڌوُ ديا هين نارِ پتي ڪو نہ ماني هئہ. ڪهي ٽيئون نيت تجي خوب روٽي
ڪائِہ رَجي، هري تج آن پِجي موُنڊ يي ٻڪاني هئہ.٩٩- پاپن سي راڪي رَتِ چالي جو پر
ڪي مَت، بولي نہ وچن ست سنتن ستائي هئہ. چندن ڪو ڪاٽڪر ڪيڪر لگاوي جوئي،
تياگي هو سنگرهي ڏن رِڻ ڪو بڙهائي هئہ. بوُجهي بن بات ڪري نربل ٻلي سي لڙي، ديڪي بن
دوش ڏري دينن دڪائي هئہ. وِپرَ ڪري ڪرم نيچ جاني نہ نِڪٽ ميچ، ڪهي ٽيئون موُرک يي
گرنٿن ۾ گائي هئہ.١٠٠- پريوُ سي وِمُک هوئِہ سنت نہ سيوَت جوئِہ، موُنڊن ڪا مانُ ڪري روش
من ڏاري هئہ. ڪپٽ ڪي ڪري ڏنڊي مايا ماهِن هوءِ انڌي، دين پَڙِہ نہ ديا ڪري جيوَن ڪو ماري
هئہ. ڪٿا نہ سُنت ڪب ديت نهين دان ڪڇُ، بڙون ڪي نہ بات ماني هٽ ڪو نہ هاري هئہ. جوُٽ سات
پريت ڪر ساچ نهين پاوي من، ڪهي ٽيئون دشٽ ڪي يي لڪشڻ اچاري هئہ.١٠١- ساڌوُ مُک ڪٿي
گيان ڪهي ايماني تِهَن، ساڌوُ جو سماڌي لائي ڪهي يي اجان هئہ. ساڌوُ جا رَٽن ڪري ڪهي
يي پِٽڪ مري، ساڌوُ ٻئٽ ڪري ٿان ڪهي يي گِرهوان هئہ. ساڌوُ نمي پانوَ پري ڪهي يي ميري سون ٻري،

ساڌُو سِنگهه رُوپ ڌري ڪهي مَدمان هئہ. ساڌُو جوڳو ڪام ڪري تامين تَرڪ درشٽي ڌري، ڪهي ٽيئون دشٽن ڪا ائسا نِت ڌيان هئہ.١٠٢- سَڄن درجن نر دونون هئہ جگت ماهِن، سُڪد سڄن سنگ دشٽ دکدائي هئہ. سڄن س بار بار ڪري پر اُپڪار، دشٽ اَپڪار ڪر ڪرَت بُرائي هئہ. سڄن چندن وَت ديوَت سُگنڌ نِت، دشٽ سانپ سم وِش ديت اڌِڪائي هئہ. دشٽ جن سنگ تياگ سڄن سنگت لاگ، ڪهي ٽيئون اِس ماهِن تيري هي ڀلائي هئہ.١٠٣- ٻُرن ڪا سنگ ٻُرا تانتي ٻُرا سنگ تڄو، ٻُرن ڪا سنگ تجهي ٻُرا هي بَنائينگي. ٻُرن ڪي سنگ ماهِن شانت ڪب آوي ناهِن، ڪام ڪروڌ آگ ماهِن تجهڪو جلائينگي. ٻُرن ڪي سنگت سي ٻُرا ڪام سيک ڪر، ٻُري ڪام ڪري تم پيڇي پڇتائينگي. آگ جرو ڏوُب مرو ٻُرا سنگ ناهِن ڪرو، ڪهي ٽيئون ٻُري سنگ ات دک پائينگي.١٠٤- تامسي هئہ ٻُڌِ جانکي چال هئہ مَلين تانکي، ڪروڌي ڦُن ڪرُوُر تانڪا رَهت سُوَڀاوَ هئہ. بولت ڪٽڪ باني بهُت دکاوي پراني، جئسي تير جائِڪر ڪري تن گهاوَ هئہ. ڪروڌ ڀت نئن ڪري تن من ماهِن جري، ڪمپت سَکل انگ نُؤر نهين پاوَ هئہ. ڪهي ٽيئون ائسي ٻُڌِ ماهِن پڙي ناهِن سُڌِ، دشٽ پاپ ڪرم ڪر گهور نرڪ جاوَ هئہ.١٠٥- پاپ ڪري نِهچ هاٿ لگاوَت پاوِي ساٿ، تانڪو يوگي ڪوُٽي ماٿ هاءِ ها ڦُڪارڪي. پائِڪي منشيہ تن گائي نهين هري گُن، پشوُ جيون ڦِرَت بَن غفلت ڌارڪي. من لاوي يوگ ماهِن يوگ نهين پاوي تاهِن، ساچ جوُٺ چيني ناهِن من ۾ وِچارڪي. ڪهي ٽيئون ڪئسي تري پاپي پاپ ڪرم ڪري، ڦِر ڦِر جنمي مري هيرا تن هارڪي.١٠٦- ڪگپتي ناگ ماري ناگ ماري ميندِڪ ڪو،

ميَنڍڪ مڇر ھي ڪو باز لَوا ماري ھئہ. مؤسي ڪو مَنجھاري ماري مَنجھاري ڪو سُوان جئسي، پنڇِن ڪو بَن ماھِن ماري مار ڊاري ھئہ. مِرگ آدِ پَشن ڪو شير مار ڊاري جئسي، مينا ڪو ڏيوَر مار جل سي نِڪاري ھئہ. ڪنڇر ڪو چينٽي ماري اجا ڪو ڪسائي جئسي، ڪھي ٽيئون تئسي ڪال سيڪو سنگھاري ھئہ.١٠٧- ڪال ماري ڪميڪرڻ دششيش ميگھناد، ڪر اؤ دوُشڻ جئسي ماري باڻاسُر ڪو. شِشوُپال جراسنڌ چاڻوُر مُشِٽڪ پُن، اگھاسُر بڪاسُر مارا ڪنساسُر ڪو. ھِرِڻاڪش ھرناڪس ڪالنيمِي آدِ ھني، مَڌ اؤ ڪئِٽڀ پُن مارا جلنڌر ڪو. ڪھي ٽيئون ائسي وير ڪال ني سنگھاري سڀ، يتن بھت ڪيئي رھا نہ امر ڪو.١٠٨- ڪال مَھا بلوَنت بڙي بڙي يوُپ ھني، دِليپ اؤ دشرٿ مانڌاتا ڪو ماري ھئہ. سَھسِرَباھوُ چترڪيتوُ بالي اؤ پرتاپ ڀانوُ، نل نيل جاموَنت سُگريوَ سنگھاري ھئہ. پريہوِرت پِرٿوُراجا ڪؤرَوَ پانڊوَ بلي، ڪاروُن سِڪندر دارا افلاطوُن ھاري ھئہ. ڪھي ٽيئون سُنو جن جوئي آئي ڏار تن، ڪال سي نہ باچي ڪوئي سيڪو پرھاري ھئہ.١٠٩- تروُ سي گِرا جو ڦل ڦير نھين لاگي تاھِن، گل جائي اولا ڦِر ھاٿ نھِين پاوي ھئہ. چوُٽا ھوُئا تير ڦِر واپس نہ آوي ڪب، مُک سي نِڪسا بول ڦير نھين لاوي ھئہ. پيسا ان چڪي ماھِن ڦير نھين سارا ھووي، ڏُھا ھوُئا دوُڌ ڦِرِ ٿني نہ سماوي ھئہ. ڪھي ٽيئون گيا سما ڦير نھين آءِ ھاٿ، تئسي ھي مانش تن ڦير نھين آوي ھئہ.١١٠- مانش جنم تم يوگون ۾ نہ ڪوءِ نر، ايڪ بار گيا يھہ ڦير نھين پائينگي. آج ڪھي ڪال ڪروُن ڪال ڪھي ڪال ڦِرِ، ڪال ڪال ڪرتوھ ڪال ليڪي جائينگي.

ڪال جو ڪرنا ڪاج سوئي ڪاج ڪر آج، آج ڪا سو اب ڪر نا تو پڇتائينگي. ڪهي ٽيئون غفلت ڇوڙ هري نام جپ، نا تو يمپُر جاءِ خطا ٻهُه ڪائينگي.١١١- ٻِتڪ ڇؤراسي جون پايا هئہ منشيہ تن، چيتيئي سجن يَهان توُن تو مهمان هئہ. ڪال بلوان اَرِي سڀ ڪا سنگهار ڪري، تجهي پي پڪڙ ڪر هري تن پران هئہ. يم ڪي پڙيگي ڦاس نِڪل جائينگي شواس، تانتي تج سڀ آس جوُنا يي جهان هئہ. ڪهي ٽيئون اب جاگ يوگن ڪا سنگ تياگ، گروُ ڪي چرڻ لاگ جِس ۾ ڪليان هئہ.١١٢- هري نام ناهِن لينو يوگ رس ماهِن پينو، من وَش ناهِن ڪينو ڪينو تن پِينو هئہ. ڌارَت نہ ڌرم جهينو چالت ڍنگ نوينو، پاپن هِت پربينو پڻين ڪو چينو هئہ. برهم ۾ نہ پِيو لينو پريم رس ناهِن پينو، هاٿ سي نہ دان دينو پِيو مَت هينو هئہ. ڪهي ٽيئون ڪال تينون اهمياوَ ناهِن ڪينو، آتم ڪو ناهِن چينو ورتا توَ جينو هئہ.١١٣- نئنون ۾ پرڪاش ديئا هري ڪي ديکن هِت، رسنا ۾ بول دينا رام ڪو اچار ري. پاوون ۾ چلن ديئا ستسنگ ۾ جاني هِت، هاٿن ۾ ڪِريا ديني سيوا دان ڌار ري. من ۾ مَنن ديئا آتم چنتن هِت، ٻُڌِ ۾ وويڪ دينا برهم ڪو وِچار ري. مانش جنم پاءِ ڪري جو نہ ڪام يهہ، ڪهي ٽيئون سنت ڪهي تاهِن ڪو ڌِڪار ري.١١٤- دينا جس توهہ تن ناري سُت ڌام ڌن، ڪاتي هو جسي ڪا ان تاهِن نہ ڌيايا ري. ٿُم تي ڪوُڪر ور ڌني ڪا نہ ڇوڙي در، نمڪ حرام نر ڪاهي مات جايا ري. دوئي ڪل مات تات ڪيئي تو پِتِت پات، ناڙي ڪي بدلي تيرا سيس نہ ڪٽايا ري. ڪهي

ٽيئون نِشدِن ڏِک ڏِک توهہ جن، هري ڪي ڀڄن بن جنم گنوايا ري.١١٥- هري ڪي ڀڄن هِت مانش جنم ليئا، تانڪو ڇوڙ مايا ماهِن من لپٽايا ري. سنتن ڪا سنگ تياگ مؤنڊِن ڪا سنگ ڪيئا، ڪتنب ڪي ڦندي ماهِن آپڪو ڦسايا ري. يي تو ڀوگ رس توهہ پشوُ جون ماهِن مِلي، تاهِن ۾ لپّٽ ڪر پريوُ ڪو ڀُلايا ري. ڪهي ٽيئون چيت اب اپنا سنوار ڪاج، پريوُ ڪا ڀڄن ڪر جانڪي ليئي آيا ري.١١٦- مانش جنم پايا رئن گئي دِن آيا، سڦلي ڪرلي ڪايا هري نام ڏِيائڪي. مُک سي جپيجي نام هاٿن سي ڪيجي ڪام، دينن ڪو ديجي دام سيس ڪو نِوائِڪي. ڌاريئي س ڌرم ڌير ٽاريئي پرَ ڪي پير، ماريئي نہ ڪاهِن وير ديا چت لائِڪي. ڪهي ٽيئون سُنو جن تجي اِيمان تن، شانت پد پائو من سنتن ۾ جائڪي.١١٧- ڦوُٽي گهٽ ماهِن جئسي پاني نہ رَهت ٽِرِ، تئسي ٽِرِ ناهِن رهي هووي هان تن ڪي. لڪڙي جيون هاڙ جلي ڪيس جلي گهاس جئسي، جئسي چير جلي تئسي چمڙي بدن ڪي. جس تن ڪو هي تم پالت پوشت نِت، ايڪ دِن سوئي تن خاڪ هو مَسَن ڪي. اپنا ڪليان چاهو تن ڪا اڌياس تجہ، ڪهي ٽيئون آس راکو هري ڪي ڀڄن ڪي.١١٨- ڀوگَن ڪو چاهو مَت ڀوگ هئہ دکن راس، مِرگ جل سُوَپني جيون جوُٺا پهِڇان ري. ڀوگَن ڪي آس بُري شانتِ ڪب ديت ناهِن، انت ڪال دک پاءِ نرڪ جا نِدان ري. ڀوگ رس ڪري دين تانڪو چاهي مَت هين، ڀوگ ڀوگي مؤنڊ نر ڪري تن هان ري. ڪهي ٽيئون تانتي تم ڀوگَن ڪي آس تياگي، سنتن ڪي سنگ ڪرو هري گن گان ري.١١٩- مات تات سُت دارا پائي

بندؤ لوڪ پيارا، سوارٿ ڪي وَش ساري جات بلهاري هئن. سوارٿ نہ رها جب ڪوئي نہ پوُڇت تب، دک ديک ياگي سپ وِپت نہ ٺاري هئن. ديهہ سي نِڪلي پران ويگ کهي ڪاڍو اب، ليکي شمشان ماهِن ديکي آگ جاري هئن. کهي ٽيئونِ تانتي تمر ڪٽنب ڪا موهہ تجي، سنتن سي پرِيم ڪرو ساچي سنگي ٺاري هئن.١٢٠- مانِلي وچن ميرا سنگي نهين ڪوءِ تيرا، ڪرَت بکيرا ڪاهِن جوُنا يي پَسارا هئہ. مِرگ جل جئسي جگ پياس نہ ٻجهت تانسي، سُوَپني ڪي سم بهہ جگت اسارا هئہ. تانتي ڇوڙ تانکي آس آس هئہ دکن راس، ڊار گلي يم ڦاس ديت نرڪ دوارا هئہ. کهي ٽيئون سُنو پراني جگت ڪو جان فاني، پڙهو رام نام باني جانسي نِستارا هئہ.١٢١- سُنو تم ميري ميت ڪٽنب ڪي ڇوڙ پريت، ڪٽنب جگت ماهِن ديت دک پارا هئہ. رام نہ جپن ديت دان نہ ڪرَن ديت، زور سي لگاوَت يي پاپن منجهارا هئہ. سوارٿ ڪو من ڏري تيري سي يي پريم ڪري، انت جب آوي تب ڪرَت ڪِنارا هئہ. ٽيئون پريوار ماهِن ڪوج ديکا سُک ناهِن، سنتن ڪا سنگ ڪرو جانسي نِستارا هئہ.١٢٢- مُک سي بولت ناهِن ستيہ هري نام جوئي، پر نِندا جوُٺ کهي موُک تاهِن مانيئي. ڪانون سي سُنت ناهِن ويد سنت واڪيہ جوئي، نِتهي نِندا سُني سو ٻهرا بڪانيئي. نئنون سي ديکت ناهِن سنت گروُ رام جوئي، ٻري ٻري درشيہ ديکي انڌ تاهِن جانيئي. کهي ٽيئون سپ انگ لاوي ڪپ ڪرم جوئي، ائسا نر جيوَت هي مِرتڪ پڇانيئي.١٢٣- نانا وِڌِ پوگ رس پوگ ليئوُن اهنِس، ميري ڪايا ميري مايا يَهي جانڪا ڏيان ري. ساڏ سنگ جات نهين پرمارٿ پات نهين، ڪيل بازي ديکي نئن

سُني ٻُري ڳان ري. شُڀ ڪرم هين تن رَهت مَلين من، پاوَت نہ رام نام نِندا ڪو ٻکان ري. ڪهي تيئون تانکي ڳت هووَت نہ ڪداچت، يوڳ يوڳ روڳ پاءِ نرڪ جا نِدان ري.١٢٤- پاوَن ڪرم ڪر سوُڪشم وِچار ڌر، ٻُڌِ من نِج گهر ماهِن تب آئينگي. ڳروُ ڪي چرڻ ڌياءِ آتم ڪا گيان پاءِ، آتم ساڪشاتِڪار تب تم پائينگي. سنتن ڪي سيوَ ڪرو رسنا سي رام رَرو، پاپ تاپ سڀ تيري تب مِٽ جائينگي. يوڳن ڪي آس تياڳ آتم انتر جاڳ، ڪهي تيئون تب تم سُک ۾ سمائينگي.١٢٥- سيتل سُوَڀاوَ راڳ پريم سُڌا رس چاک، وچن وِچار پاک چالو نيڪ ڳت ري. ويد واڪيہ ڪو وِچار سنديهہ سَڪل ٽار، آتم ڪي درشٽي ڌار پائو پرش ست ري. پرمانند پد پاءِ لين تامين هوءِ جاءِ، نرڳڻ سماڌي لاءِ جانسي هو مُڪت ري. ڪهي تيئون ائسي وِڌِ ڪاج سڀ هووي سِڌِ، ساڌوُ سنگ پاءِ ٻُڌِ ڳن ڳائو نِت ري.١٢٦- جيوَن ڪو چاهو نر سدا شُڀ ڪرم ڪر، سنتن ڪي سنگ ماهِن هري ڳڻ ڳائيئي. سريشٽ هي وِچار ڪر سريشٽ هيآچار ڪر، پراُپڪار ڪر ڌرم چت لائيئي. ڪام اوُر ڪروڌ تياڳ لوڀ موهہ مَد تياڳ، يوڳ رس ماهِن نِج من نہ لڳائيئي. ڪهي تيئون جپ نام ڇوڙ جوُٺي سڀ ڪام، اپنا جيوَن ائسي سڦل بنائيئي.١٢٧- ڪينا چاهو دوُر دک تياڳ يوڳ رس سُک، يوڳ رس تياڳي بن سُک نهين سووينگي. هري سات پريت ڪرو من ڪي ممتا هرو، ممتا ڪي تياڳي بن رئن ڏِن رووينگي. ڳروُ ڪي شرڻ جائو برهم ڪا هي گيان پائو، برهم گيان پائي بن برهم نهين جووينگي. ڪهي تيئون اب جاڳ تِين اِشٽا

کو تياڳ، اِشٽا کو تياڳي بن مکت نهين هووينگي.١٢٨- بالاپن بوُڙهاپن ماهِن ڪڇُ هوت ناهِن، اگيان آلس دک دِينتا کي کاني هئہ. ستکار ناهِن لهي سدا ترِسکار سهي، دِن دِن ترشٽا من هوت اڌِکاني هئہ. ادم نہ کر سَکي بات هي بھُت بَکي، چنتا اؤُ رُدن ماهِن اوَستا وِهاني هئہ. کهي ٽيئون وستا دوئي تامين نہ يڄن هوئي، يڄن کرَنَ هِت ايک هي جواني هئہ.١٢٩- بَن ۾ نِواس کري چاهي غفا واس کري، جٽا سِر راکي، چاهي مستک مُنڊاوي هئہ.انل ۾ ڏيھہ جاري هِمالي ۾ تن گاري، چاهي کروَٽ گِري سنکٽ اُٺاوي هئہ. وام سُت ڏام تياڳي مرگھٽ ماهِن جاڳي، چاهي ننگي هووي چاهي خاک سِر لاوي هئہ. کهي ٽيئون ائسي وِڌِ ساڌنا کو کري سِڌِ، اهمپاوَ تياڳي بن شانتي نهين پاوي هئہ.١٣٠- يوڳن کي پڙي قندي کاهي نر هوءِ انڌي، جوُني کر کر ڏنڍي ورتا آيوُ هارِي هئہ. بالاپن سارا تم کيلن ۾ کوءِ ديئا، جوبن کي ماهِن تم ناري کيني پياري هئہ. ٻڙهاپي ۾ مَت گئي ممتا بھُت باڙهي، موھہ کر کٽنب ۾ پايا دک ڀاري هئہ. کهي ٽيئون سُنو جن هري کي يڄن بن، کوئي تين وستا ڀئي نرک اڌِکاري هئہ.١٣١- هري کي يڄن هِت مِلا تن من وِت، هري ۾ لگائو چت تاهِن نہ ڀلائيئي. گائِلي گوبند گيت ڏارلي س ڌرم نيت، نائِلي گنگ پُنيت پاپن مِٽائيئي. سنتن کي سيوَ کر پائو قل چار ور، جيِتي پاءِ مُکت گهر بنڌن هٽائيئي. کهي ٽيئون تج آس رهي گروُديوَ پاس، پاءِ گيان کا پرکاس برهم ۾ سمائيئي.١٣٢- سم جئسا سوُک ناهِن دوَند جئسا دوُک ناهِن، ترشٽا جئسي بوُک ناهِن

جم جئسا ٽِراس نا، کميا جئسي کاٽ ناهِن پريم جئسا پاٽ ناهِن، ستسنگ سا هاٽ ناهِن ممتا
سِي ڦاس نا. ڌرم جئسا ڌن ناهِن گرو سا سجن ناهِن، گيان سا انجن ناهِن پريت جئسي پياس
نا. کهي ٽيئون سُنو وير گنگا جئسا ناهِن نير، لاج جئسا ناهين ڇير سُواس جئسي راس نا.١٣٣-
لوڀ جئسا ڦند ناهِن تياگ جئسا گنڌ ناهِن، مُونڊ جئسا مَند ناهِن تمنا سا تاپ نا.
چنتا جئسا روگ ناهِن آنند سا يوگ ناهِن، گڻون جئسا چوگ ناهِن ٽِرتا سا تاپ نا.
آگيا جئسي سيوَ ناهِن هري جئسا ديوَ ناهِن، گيان جئسا ڀيوَ ناهِن سوهم جئسا جاپ نا. کهي
ٽيئون سُنو ميت من جيت سِي نہ جيت، پرم جئسي ناهِن پيت جوُٺ سم پاپ نا.١٣٤- وِشيہ
سا بنڌ ناهِن ڪام جئسا انڌ ناهِن، مانَ جئسا مَڎ ناهِن ويد سم ٻَئِن نا. ڪروڌ جئسا
ڪال ناهِن موهہ جئسا جال ناهِن، سنسي جئسا سال ناهِن وديا سم ڏئِن نا. من جئسا ڪل
ناهِن چت جئسا چل ناهِن، ناري جئسا ڇل ناهِن ٻُڌِ سم نئِن نا. کهي ٽيئون سُنو جن
مانوَ سا ناهِن تن، توش جئسا ناهِن ڌن برهم سم عين نا.١٣٥- مات تات سوئِي جوئِي
ڌرمي شڪشا ديت سُت، ڪل ڪو اوُجل ڪري پوُت سو پرڌان ري. پتي سوئي پتني ڪي رڪشا ڪري
نِشِدِن، ناري وَهي جاني نِج پَرتا پگوان ري. ڀائي سوئي ڀائي ڪي جو ڀوُل نہ ٻُرائي
ڪري، سنڪٽ ۾ ساٿ رهي ميت سو مَهان ري. کهي ٽيئون سوُرا سوئي وچن ڪا پوُرا جوئي، ڀوُپت
سو جانو جوئي پرجا رکوان ري.-١٣٦- وِپِروَر جانو سوئي شَٽ ڪرم ڪري جوئي، ڪشتري
سوئي ڌرم هِت ديوي ڌن پران ري. وئشيہ سوئي جانو گئوُ سيوا ڪيتي وڻج ڪري، تينون ڪي جو

سيوا ڪري شوُدر سو پَڇان ري. داتا سوئي جانو جوئي دان س سَمان ديوي، ڪهي تيئون مانش سو جانڪو نِڄ گيان ري. ڪوي هئہ پردان سوئي سنت سَنماني جاهِن، ڪميا ڏاري من ماهِن سوئي ٻُڌيمان ري.١٣٧- سيوَڪ ڪهاوي سوئي سيوا چت لاوي جوئي، بن سيوا سيوَڪ نہ ڪبهوُن بڪانيئي. پوُرا شِشيَہ جان سوئي گروُ آگيا ماني جوئي، آگيا ماني بن شِشيَہ ڪبهوُن نہ مانيئي. پوُت هئہ سپوُت سوئي اوُنچا ڪل ڪري جوئي، هري ڪا ڀڄن ڪري يڪت سوئي جانيئي. ڪهي تيئون ساڌوُ سوئي ساڌي پر ڪاريہ جوئي، برهم ڪا هئہ گيان جانڪو گروُ سو پڇانيئي.١٣٨- پَتوِرتا پتي سيوي اوُر ڀِر نہ چت ديوي، اپني پتي ڪو نِت جاني نِڄ پران جي. پَتوِرتا پتي ڪيرِي اڱنِش آگيا ماني، پتوِرتا پتي پَر جاوي قربان جي. پَتوِرتا پتي آگي مينا بولي نمر چلي، پتوِرتا پتي هي ڪو جاني ڀڳوان جي. ڪهي تيئون پتوِرتا سائي ڏنيہ ڏنيہ جان ، دونون ڪل تاري ڪري اپنا ڪليان جي.١٣٩- منشون ڪو ديت ان پشوُئون ڪو گهاس ديت، پنڇِنَ ڪي هيت قل آگي رَڄ ڏري هئَن. ڪيڙَن ڪو ديت ڪن هاٿن ڪو ديت مَن، اجگر دي اهار جو نہ ڪاهوُن چري هئَن. جل ڪي ٿل ڪي ڀِن پاهَن ڪي جيوَ پالي، آڪاش ڪي جيوَن ڪا پرڀوُ پيت ڀري هئَن. ڪهي تيئون سُنو جن ڏارو وشواس من ، پيت ڪي نہ چنت ڪرو هري چنت ڪري هئَن.١٤٠- پانچ ڪام جيوَن ڪو ويگ هئہ ڪرن يوگ، شت ڪام چوڙ پهلي ڪري اِسنان جي. دوُجا ڪام يهہ ڪري تامين ڍيل ناهِن ڏري، چوڙ ڪي سَهس ڪام پهلي ڪائي ڪان جي. تيجا ڪام ايرام ڪري نِت نِشڪام، لاک ڪام چوڙ ديوي دينن ڪو دان جي. تيئون

چؤتا كوت كام چوڙ كي ستسنگ جاءِ، پانچوان سپ كو چوڙ جپي پگوان جي.١٤١- كام كر هي كريچِك .آدِ شت پائي مري، كروڌ كر دريوڌن كل كو سنگهارا هئہ. لوڀ كر كارؤن ني نرك جا نِواس كيئا، موهہ كر چتركيتؤ نئنين نير هارا هئہ. مَد سي هرناكس اپني درگت كيني، پانچ وِكارن اِن پانچن كو مارا هئہ. كهي ٽيئون ڏنيہ سيئي پانچون كيرا سنگ تياگ، گروُ پد لاگ جن جنم سُڌارا هئہ.١٤٢- كَلِ كي هي بل كر پاپ كري بهہُ نر، مؤركون سي لاوي من سنتون كو دي گارِي هئہ. دوش كري دِن رئن بولت كٽك بَئِن، ڏام ۾ نہ پؤجي ڏئِن مُرگي لاگي پياري هئہ. جسكا نمَك كائي اسكي بُرائي٘ چاهي، مات تات كو دكائي پاوي من ناري هئہ. كهي ٽيئون كَلِ كال ائسا اتي وِكرال، تانسي باچي سوئي جانپَئہِ گروُ كرپا ڌارِي هئہ.١٤٣- ستيُگہ ماهِن لوگ اپني كليان هِت، تپ يوگ ساڌي جت ست ماهِن چرِي جي. تريتا يُگ ماهِن نر اپني اڌار هِت، ويد وِڌِ يگيہ هوم كرم شپ كري جي. دواپُر يُگ كي ماهِن اپني كليان هِت، پؤجا ارچا كري نر اِشت ڌيان ڌري جي. كهي ٽيئون كَلِ ماهِن سنتون كي سنگت كر، دان ديتي نام ليتي ڀَوسندؤ تري جي.١٤٤- جئسي مين مئل گهي كيچ ۾ ميندِك رهي، پؤند نِت مئل گولي مُك ماهِن ڌارِي هئہ. چيچڙ رَكت پيوي اؤشڌ گهت روگ، شؤكر كؤكر كر وِشٽا كو اهاري هئہ. مين كو بگلا گهي كولؤ گهي كؤكس كو، چانَ كو چلني گهي آٽا كو پرهاري هئہ. كهي ٽيئون جئسي كيڙِي چِدرَ كو ڍؤنڍت ڦِري، تئسي اوگٽي نر دوش كو نهاري هئہ.١٤٥- مانش جنم ليكي كام نِيكي ناهِن كِيني

آم کو اُڪاڙ ترو ڪيڪر لڳائي هئہ. پشوُوت پيٽ ڀري هري کا نہ ڌيان ڪينا، ڀوَ ڪوُپ ماهِن پڙ ٻهہُ دک پائي هئہ. ڪام ڪروڌ لوڀ ماهِن آيوُ سپ کوءِ ديني، ساڌوُ سنگ ٻئنکي نہ هري گن گائي هئہ. کهي ٽيئون تين لاڄ توڙکي نہ ڪاڄ ڪينا، آپ جاني بن تن رتن گنوائي هئہ.١٤٦ - هيري تن مانش کو پاءِ کر جگ ماهِن، رَسَن ۾ ڦس کر رام ڪِيون ٻساري هئہ. ڪٽنب کي جال ماهين مينا وَت ڦس رهي، ڏيوَر جِيون ڪال آيہ تم هي کو ماريِ هئہ. پاپ پٽيہ ڪيرا ليکا پوُڇي يمراج جب، تانکي آگي مُک سي توُن موُنڍ ڪِيا اڇاري هئہ. کهي ٽيئون اب جاڳ گروُ کي چرن لاڳ، پاري ڀوَساگر سي ستگروُ تاري هئہ.١٤٧ - پانچون اِندري يوگ رس قيدخاني ماهِن پڙي، کهو گروُ ڪئسي ست شبد من لائيئي. ڪانَ لاڳي شروَڻ ۾ نئن لاڳي ديکن ۾، ناڪ لاڳي سوُنگهن ۾ ڪئسي شانتي پائيئي. رسنا وِشيہ رس ڪانَ پانَ ماهِن لاڳِي، تِوَڪ يوگي يوگي ڪئسي هري گن گائيئي. کهي ٽيئون شِشيہ جاڳي پانچون کو الٽ کر سُواسن سي جپ نام من نهرائيئي.١٤٨ - من ۾ گمان ڌر ڪويتا ٻنائکر لوکن کي آگي جوءِ اوُنچي سُوَر گاوي هئہ. ائسي واڻي مداري کي کيل جيون نہ ٽِڪِ رهي، ڪاغد کي قوُل جم سُگنڌ نہ پاوي هئہ. پريم ۾ مگن هوءِ باڻي کو ٻناوي جوءِ، ائسي باڻي رس ڀري سپ من ڀاوي هئن. کهي ٽيئون سُني جوئي تانکي من گهاوَ هوئي، وويڪ وئراگيہ ديکي جيوَ کو جگاوي هئہ.١٤٩ -ساڌوُ کي لڪشڻ کهوُن سُنو تم ڪان ديکي ، ساڌن جو چار ساڌي ساڌوُ سوئي جان ري. وويڪ وئراگيہ کٽ سمپتا مُمُکشتا کو، ڌاري من ماهِن کري واسنا کو هان ري. ستگر

ڪي دوار جاءِ اِڇا بِن سيوا ڪري، آتم ڪا گيان سُن ڪري پرم پان ري. بئنڪي ايڪانت نِت برهم ڪا چنتن ڪري. ڪهي ٽيئون برهماننِد ۾ جو وِرتي ٿان ري.١٥٠- چلن ڪو چاهين چل ساڌوُ سنگ ميل ڪر، جاهين ڪي ميلاپ سي هي هووي پَلي مَت ري. هاٿن ڪو ڦيرا چاهين سيوا دان ڪر جوڙ، جاهين ڪي ڪرن سي هي هاٿ هو پُنيت ري. بولن ڪو چاهين شڌ مينا ست هري بول، جاهين ڪي بولن سي هو راضي ڀڳوَنت ري. ديڪن ڪو چاهين گروُ سنت ڪا درشن ڪر، جاهين ڪي درشن سي هي دوُر هو وِپت ري. شِروَڻ ڪو چاهين گروُ ويدن ڪا گيان سُن، جاهين ڪي شروڻ سي هو ساچي سُرت وِرت ري. گنڌ ڪو جي چاهين سُواس سوهم ڪا سُگنڌ ليهه، جاهين ڪي ليوَت هوءِ جوڳ ڪي جڳت ري. جيتن ڪو چاهين من اِندريون ڪو جيت تم، جاهين ڪي جيتن سي هي پاوو گُهِيہ گت ري. پوُجن ڪو چاهين پوُڄ آتما اکنڊ برهم، جاهين ڪي پوُجن سي هي پائو پرش ست ري. ڪهي ٽيئون ائسي چالي تاهين ڪو نہ ڪال گالي، پيد پرم هري پاءِ جيوَن مڪت ري.١٥١- ڪپاس ڪي پيڙن سي، تيل ناهين نِڪست، لڪير ڪي ڪوُٽن سي، سانپ نهين مرينگي. سَلِل ڪي مَٿني سي، ماکن نہ پاوي ڪوئي، سُوَپني ڪي پوجن سي، پيٽ نهين پرينگي. ڪاغذ ڪي ناوَ ڪب، ندي پار ڪري ناهِن، مارُوٿل جل ڪب، پياس نهين هرينگي. ڪهي ٽيئون تئسي شي ساڌن ڪي ساڌي بن، جڳت ڪي پوڳن سي، ڪاج نهين سرينگي.١٥٢-

-اوم ستنام ساکي- ڇنداولي-

سوَئيبا:- شاستر ويد پُران پڙهي پُن ٻئٹ سيا ۾ گيان سُناوي. نيم ڌري ورت يگيہ کري ٻهُ
آگ جري پُن ڌيان لڳاوي. جهنگل تيرٿ ماهِن ڦِري پُن تاپ تپي ٻهُ جاپ جپاوي. ٹيئون
کهي گروُ گيان گهي بن لاک کري ٻهُ شانت نہ پاوي.١- ويد پُران پڙهي نِشواس، جاءِ
هِماچل آپ گلاوي. وِرکش تلي نِت واس کري پُن پانوَ ننگي کر تيرٿ جاوي. مؤنڊ مُنڊاکر
ڀيش ڌري ٻهُ دوُڌ اهار کري ڦل کاوي. ٹيئون کهي گروُ گيان بنا نر کٹوَليہ موکش کيي
نهين پاوي.٢- نا سُک يوگ پدارٿ ڀيتر نا سُک سندر مندر ماهين. نا سُک ڀوُمي
رساتل انتر نا سُک راج پُرندر ماهين. نا سُک ويد پُرانن ڀيتر نا سُک ينتر
منتر ماهين. ٹيئون کهي سُک کاهوُن نہ ديسَت هئہ سُک آپَن انتر ماهين.٣- کو اِک مانت
يوگن ۾ سُک کو اِک تياگن ۾ سُک ماني. کو اِک مانت ڀيکن ۾ سُک کو اِک پنٿن
۾ سُک جاني. کو اِک مانت تيرٿ ۾ سُک کو اِک وِرتن ۾ سُک ٹاني. ٹيئون کهي سُک اؤر
نهين کهن هئہ سُک آتم ديوَ پڇاني.٤- کو اِک ياکت گرنٿن ۾ سُک کو سُک پاٹن ماهِن
بتائي. کو اِک ياکت کرمن ۾ سُک کو سُک ڌرمن ماهِن سُنائي. کو اِک ياکت گايَن
۾ سُک کو سُک ياکت تال بجائي. ٹيئون کهي سُک اؤر نهين کهن هئہ سُک ايکهِن آتم
ڌيائي.٥- کو کهتا سُک جاگن انتر کو کهتا سُک نيند منجهاري. کو کهتا سُک

ڀِرمَڻ پيتر ڪو ڪهتا سُک هئہ نِج دواري. ڪو ڪهتا سُک دؤلت ۾ پُن ڪو ڪهتا سُک هتہ پريواري. ٽيئون ڪهي سُک اؤر نهين ڪهن هئہ سُک ايڪهِن برهمِ وِچاري.٦- ڪاهُن ڪو سُک راج سيا مَحِن ڪاهُن ڪو سُک سُوَرگهِن سوُجهي. ڪاهُن ڪو سُک يانَ چڙهي پُن ڪاهُن ڪو رڻ اندر جوُجهي. ڪاهُن ڪو سُک ڦؤلن سوُنگهت ڪاهُن ڪو سُک مندر پوُجي. ٽيئون ڪهي سُک اؤر نهين ڪهن هئہ سُک ايڪهِن آتمِ بوُجهي.٧- دوش ڪلنڪ مِٽي سيهين تب سنگ سچي گروُ ڪا جب ڪيئا. تاپ ڪليش رها نهين رَنچڪ پوُرن گيان جيي گروُ ديئا. ڪام رُ ڪروڌ وِڪار گئي تب ڌار جيي نِرويدهِن ليئا. ٽيئون ڪهي سڀ آس مِٽي تب آتمِ ڪا جب امرت پيئا.٨- شاستر ويد پُران پڙهي ستسنگ بنا نستار نہ هووي. تيرٿن ماهِن نهانَ ڪري ڪرني بن تئون ڇٽڪار نہ هووي. جاپ جپي اَتِ تاپ تپي پر پريم بنا هري پيار نہ هووي. ٽيئون ڪهي بهمُ يوگ ڪري نِج گيان بنا سُک سار نہ هووي.٩- جاڪر سنتن ڪي سنگ ۾ نِج سيوَ ڪري تم پيوَهُ پيالا. جيت ڪري من اِندرِين ڪي اُر پيتر ڪا تم ڪولهُ تالا. ديوَن ڪا تهن ديو براجت آدِ اناد جُ برهم اڪالا. ٽيئون ڪهي گروُديوَ پرسادهِن درشن پاڪر هوءِ نِهالا.١٠- سار اسار وِچارَت جو جن سو ڌن جان سدا جگ ماهين. آتم سار گهي اُر انتر جوُٽ اناتمِ ڌارَت ناهين. پوُرن آتم ڪو پد پاوَت راگ نہ دويش نہ هئہ ڪڇُ جاهين. ٽيئون ڪهي وَهہَ جيوَن موڪش سُ جوهِ سَڪي ڪب ڪال نہ تاهين.١١- سنتن ڪي سنگ گيان بڙهي گن پاپ رُ تاپ سيي دک ڀاگي. ويگهِن سار سُ ڪنچن هووَت پارس ڪي سنگ هي

جب لاڳي. چندن ڪي سنگ هو رُک چندن ديپک ڪي سنگ ديپک جاڳي. سنتن ڪي سنگ سنت سُ هووَت ٽيئون ڪهي نر جو انوُراڳي.١٢- آتم سار وِچار نه ڏارَت گيان پٽارت ڪو مُک بولي. ڪام رُ ڪروڌ وِڪار پري من لالچ ۾ نِشواسر ڏولي. يوگ پدارت ۾ سُک مانت وانگ ڪَپي نِت هي پرم پولي. ٽيئون ڪهي يهه پاکنڊ لکشڻ چيتن برهم نه ديکت چولي.١٣- نيند تجي جگديش جپو من درلڀ مانوَ ديهه سُ پائي. سنتن ڪي سنگ بٽت سدا تم رام ڪٿا سُنلي سُکدائي. مؤرک سنگت پؤل ڪرو نهين ڪاک مَرالهِن جان گنوائي. ٽيئون ڪهي شي ڏار متي تم پاپ تجي ڪر نيک ڪمائي.١٤- مانش ديهه ٻڌي من اندرِيه رام ديا ڪر توکهؤن دينا. ڪيچر پؤچر جيوَ چراچر ڪين سيي هري توهه اڏينا. گيان وگيان ڪلا ڏن دي هري آپَن ڪي سم توکهؤن ڪينا. ٽيئون ڪهي جهَن دين سيي سُک تاهِن نه ڏِياوَت مؤڊِ ملِينا.١٥-ڏار ديا ار ماهِن سدا نر جيوَن مار نه پاپ ڪريجي. رامَهِن وياپک جان سيي گهت ناهِن ڪِسي سنگ دويش ڏريجي. ڪايڪ واچڪ مانَس هؤن ڪر جيوَن ڪي سڀ دؤک هريجي. ٽيئون ڪهي سُک دي سيکو پوَساگر سي تم پار تريجي.١٦- ڪال بڙا بلوان مَها رِپُ تان ڏگ ڪوءِ سَڪي نه سنياري. راڪشس مانش ديوَ چراچر ڏير فقير امير نه ڏاري. وير جَتي ات سؤر ستي گٹوان گُني پُن پنڊت هاري. ٽيئون ڪهي تِن لوڪن ۾ نهين ديسَت ڪو جهَن ڪال نه ماري.١٧- ڪونڙا چند. گروُ پکتي جي ڪرنا چاهو جيِتي هي مرجانا ري. پانوَ انا ڪر اِس مارگ ۾ پيڇي قِرِ نه

هٽانا ري. لاک بار جو سنڪٽ آوي تو پي نا گهبرانا ري. ڪهتا ٽيئون نيهہ گروُ سي لاڪر توڙ نِڀانا ري.۱- ساگر سم گروُ گهر گنڀيرا جانڪا آر نہ پارا هئہ. گنگا سم گروُ پاوَن جانو پاپ مِٽاوَت سارا هئہ. چندن سم گروُ شيتل جگ ڪي تپت بُجهاوَن هارا هئہ. ششي ڪي سم گروُديوَ ٻچانو امرت رس ڪي ڌارا هئہ. روي ڪي سم گروُ دوُر ڪري تَم ڪرت گيان اجيارا هئہ. ڌرني سم گروُ ڌيرج ڌاري جل جيون پران آڌارا هئہ. پَوَنَ ٽُليہ گروُ جيوَن داتا نپ جيون رَهت نيارا هئہ. ڪهي ٽيئون گروُ ڪلپ ورڪش جيون پوُرن پَرَم ادارا هئہ.۲- پرنگي جئسي ستگر شِشيَہ ڪو اپنا روُپ بَناتي هئہ. ڌوبي جئسي ستگر پوُرن بُڌِ ڪي مئل هٽاتي هئہ. چندن سم گروُ شيتل ڪرڪي تاپن تپت بُجهاتي هئہ. گنگا جيون گروُ پاوَن ڪرڪي سَڪلي پاپ مِٽاتي هئہ. ڪيوَٽ سم گروُ ڀَوساگر سي شِيگهر پار لگاتي هئہ. ڪهي ٽيئون گروُ سوُريہ جئسي اوديا تِمِر نشاتي هئہ.۳- ستگر تيري شرني آيا ڇوڙ اوُر ڪي آسا جي. تجهہ بن ميرا اوُر نہ ڪوئي تيرا اِڪ ڀرواسا جي. اپني چرڻ ڪمل ۾ راکو جان مُجهي نِج داسا جي. ڪهي ٽيئون توَ در نا ڇوڙوُن جب لئون گهٽ ۾ سُواسا جي.۴- ڀوُبَت هوُن مئن ڀَوَ ساگر ۾ ستگروُ پار اتارو جي. تين تاپ ۾ جلتا هوُن مئن تانڪو ترت نِوارو جي. من دشمن پُن پانچ وِڪارا تانڪو مار نِڪارو جي. ڪهي ٽيئون گروُ ڪرپا ڪرڪي ميرا جنم سُڌارو جي.۵- سَروَ اور سي هوءِ نِراسا چرن آپڪي آن گهي. لاک چؤراسي جونِ چڪر ۾ ڦِرِ ڦِرِ هم بَهُہ دوُک سهي. ڪرپا ڪر گروُ اپنا ڪيجي طرف تمهاري ديک رهي.

ڪهي ٽيئون گرؤ پار ڪرو اب ڀوَسنڌؤ ۾ مئن جات ٻهي.٦- ستگر مُجهه پر ڪرپا ڪر يهه رهي
نه تن ايپمانا جي. اِستُت نندا راگ دويش ڪا هوءِ نه چت ۾ يانا جي. سڀ ۾ ايڪو
آتم ديکؤن پؤل جاءِ جگ نانا جي. ڪهتا ٽيئون سُک دک ڪو مئن جانؤن ايک سَمانا جي.٧-
ستگر مُجهه پر ڪرپا ڪرلي يهه من هوءِ نِراسا جي. آتم نِشنا هرديه هووي ڇوٽي تن
اَڌياسا جي. نانا رؤپ تياگي ورتي ڪرهئه برهم نِواسا جي. ڪهي ٽيئون مئن نِرڀيه وِچرؤن رهي
نه يم ڪي تِراسا جي.٨- ستگر اپني ڪرپا ڪرڪي دينا برهم وِچارا جي. برهم سنڌؤ سي
نام رؤپ مَيَه اوُٺي ترنگ اپارا جِي. سَروَ جگت يهه برهم رؤپ هئه نهين ڪڇُ اس سي نيارا جِي.
ڪنچن ڀؤشڻ ڪنچن مَيَه هئه برتن مِرِدَ اَڪارا جي. لوهه رؤپ هئن نانا شستر سؤت رؤپ پَٽ سارا
جي. ڪهي ٽيئون گرؤ ايڪ لکايا پانچون پرم نِوارا جي.٩- ستگر ڪرپا ڪرڪي مُجهکو
سوهم شبد سُنايا هئه. شواس اشوَ پر موهِ چڙهاڪر سيڌي مارگ لايا هئه. آس گهوڙي
ني تيکشڻ چلکر امراپور پهنچايا هئه. ڪهي ٽيئون تهن اِستِر رَهڪي پرمانند مئن پايا
هئه.١٠- ستگر مُجهکو يون سمجهايا سُک سُوَرؤپ تمهارا هئه. اسِت پات پريه ايڪ
پڇانو نام رؤپ تي نيارا هئه. تم هو پؤرن ساگر ڪي سم پاوَت نا ڪو پارا هئه. تيري لهِري
برهما وشڻؤ شنڪر سُر اوتارا هئه. چؤراسي لک جيوَ تَرنگا اُپجت تُمهِن منجهارا هئه.
جو ڪڇُ ديسَت سو سڀ تم هو تيرا سَکل پسارا هئه. تجهه بن دؤجا اوُر نه ڪوئي تمهين
سِرجٽهارا هئه. ڪهي ٽيئون سڀ تيري مهما ڪرتي شاستر سارا هئه.١١- شؤنق شراب

پِلايا ستگر چڙهيا موهہ خمارا جي. مات پتا سُت ميت سيوئي ڀوُل گيا پريوارا جي. جگت پدارٿ سَکلي ڀوُلي ڀوُل گيا وهنوارا جي. کهي ٽيئون تن من سڀ ڀوُلا ديکت نِج ديدارا جي.١٢- گرُوُ ڀکتي کا کام ڪٺِن هئہ وِرهہ اگن ۾ جلنا ري. گرُوُ آگيا کي کَنڌي اوُپر سيس آپنا ڌرنا ري. کوئي نِندي کوئي وَندي سيي سَهارَن کرنا ري. کهي ٽيئون هئہ ڪٺِن نِباهَن جيتي جگ ۾ مرنا ري.١٣- شِشيَہپني کا ڌرم يَهي هئہ گرُوُ آگيا شِرِ ڌاري جي. اپني آيوُ کي دِن ساري گرُوُ کي ساٿ گذاري جي. شِشيَہ هِت کب گرُوُ ڪڙوا بولي دوش درشٽي نهين ڌاري جي. کهي ٽيئون گرُوُ ائسي شِشيَہ کو ڀَوساگر سي تاري جي.١٤- گرُوُ موُرت کو جو شِشيَہ ڌاري نرمل تانکي وِرتي هئہ. گرُوُ منتر کو جو نِت سُمري سُندر تانکي سُرتي هئہ. گرُوُ کا گيان ڌري هرديہ ۾ وَرِشِٽ تانکي وَرتي هئہ. کهي ٽيئون گرُوُ سيوَ کري جو اتم تانکي ڪِرتي هئہ.١٥- ري من ستگر سيوا کيجي شرڌا ار ۾ ڌاري جي. گرُوُ کي موُرت ۾ ڌر نِرتي سُرتي شبد منجهاري جي. آتم وويک ۾ ڌر وِرتي کولو انيَوَ دواري جي. کهي ٽيئون گرُوُ کرپا سي تم پائو پد نِرڌاري جي.١٦- ري من ستگر کي درباري چاکر هوکر رهنا جي. اهنِش گرُوُ کي سيوا کرکي شيِت وات کو سهنا جي. ڪِتِنا ڀي کو کري نِرادر مُک سي ڪڇُ نا کهنا جي. کهي ٽيئون نِج من کو ماري گرُوُ کي دواري ٻهنا جي.١٧- هي من ميري گرُوُجنون کا مت کر توُن اپمانا ري. نِشدِن تِنکيُ سيوا کرکي کيجي نِت سنمانا ري. شرڌا سي تم آگيا مانو تب هوگا کليانا ري. کهي ٽيئون نِت نُمرَ ڀاوَ سي

چرني سيس جهڪانا ري.١٨- هي من غفلت ۾ بهُسويا اب تو جلدي جاگو ري. جگ
کي آسا هئہ دکدائي تانکو ترت تياگو ري. مانش تن هئہ موکش دوارا يوگون سي تم ياگو
ري. کهتا ٽيئون شرڌا سي تم ستگر چرني لاگو ري.١٩- ري من جو ڪڇ ديکت هو تم
سو سڀ جوُٺ پسارا هئہ. بادل ڇايا جيون ٽرِ ناهين بجلي جيون چمکارا هئہ. سُپني کي
سم مِٿيا ياسَت جيون مارُوٿل وارا هئہ. کهي ٽيئون جيون کيل مداري ٿيون جگ ڪا جنسارا
هئہ.٢٠- ري من تيرا ميرا تجکي اِس جگ ماهين رهنا جي. موهہ مَمَت مَد مَتِسَر تياگي
دويت ڀاوَ کو دهنا جي. آشا ترشٽا چنتا تجکي گيان گٽون کو گهنا جي. کهي ٽيئون
سڀ سنسا ميٽي شانت يَوَنَ ۾ بهنا جي.٢١- هي من آتم کا کر چنتن ڌيان هرديہ
۾ ڌرنا ري. ستگر کي نِت سار شبد کو سُواسون سُواس سُمرنا ري. جوُنٽي تن کا تج
ايِيمانا جيِتي جگ ۾ مرنا ري. کهي ٽيئون پرمانند پائي جيوَن مُکت وِچرنا ري.٢٢-
هي من ممتا مانُ تياگي گيت رام کي گائو ري. نِرجن بن ۾ بئٺ اکيلا گرُوُ کا شبد
کمائو ري. هرديہ مندر ۾ ٽرِ هوکي گيان کا ديپ جگائو ري. کهي ٽيئون هري درشن کرکي
پرمانند کو پائو ري.٢٣- هي من ميرا مانِ وچن يهہ ڇوڙ مَلِن ايِيمانا ري. تن
من ڌن سي کرم کرو شڀ ڀوُل نہ پاپ کمانا ري. سڀ جيوون کو نِت سُک ديوو ڪِسکي
دِل نہ دکانا ري. کهي ٽيئون سڀ ماهِن وياپڪ ديکو اِڪ ڀگوانا ري.٢٤- هي من ميرا
مانِ وچن يهہ اکيارٿ مَت بولو ري. پهلي اپني هرديہ اندر سوچ ترازي تولو ري.

ستيہ وچن پُن مَدر هوءِ جو تانکو مُک سي کولو ري. کهتا ٽيئون تبَهين تيرا هووَئِن بول امولو ري.٢٥- ري من نِشچيہ مانِ ليهہ تم سنت وچن سُکدائي هئہ. جس ني مانا سنت وچن کو پَرَم شانتي تِن پائي هئہ. تانکي وِرِتي نانا تياگي آتم ماهِن سمائي هئہ. کهتا ٽيئون سنت وچن کي مهما گرنٿن گائي هئہ.٢٦- ري من سيکا موهہ تياگو موهہ مَها وِکرالا هئہ. موهہ کٽنب سي کينا جسِني موهہ تِسيکو گهالا هئہ. ارجن جئسي وير بهادر ڦسي موهہ کي جالا هئہ. کهي ٽيئون جو موهہ تياگي سو جن رَهت سُکالا هئہ.٢٧- ري من اب کر ترت تياري آخر تجهکو جانا هئہ. جگت بکيرا سَروَ تياگو ڦِر يهہ تن نهين پانا هئہ. مَرَن سميہ کو دي نہ چتاوَنَ جات اچانک پرانا هئہ. کهي ٽيئون هري نام سُمرلي کهتي سنت سُجانا هئہ.٢٨- هي من ابهين ساوڌان هو سَتڪرمون کو کيجي ري. جس کرمون سي شاستر روکي تامين چت نهين ديجي ري. دين دکيئون کي سيوا کرکي جگ ۾ يش کو ليجي ري. کهي ٽيئون گروُ شرني جاکر رام نام رس پِيجي ري.٢٩- ري من اوگڻ ديک آپنا پر کي ناهِن نهارو جي. اپني اوگڻ پرگهٽ کرکي تانکو ترت نِکارو جي. پر کي اوگڻ کيي نہ کولو وير وِروڌ وِسارو جي. کهي ٽيئون اِس يانت چلن سي تيرا هوءِ اڌارو جي.٣٠- ري من کِس سي وير نہ کيجي وير ديت دک يارا جي. هِرڻکشپ ني وير کيئا تب نرسنگهہ نک سي ڊارا جي . کنس وير کرشڻ سي کينا تانکي پراڻ نِکارا جي. راوڻ وير رام سي کينا رڻ ۾ تانکو مارا جي. دَکش پِرجاپت وير رکا جب شِوَ گڻَ تاهِن سنگهارا جي. کهي ٽيئون

جي هِت کو چاهو تياڳو وير وِڪارا جي.٣١- ري من جي سُک چاهو جڳ ۾ هوءِ غريب گذارو جي. ڪتوُ وچن ڪو ڪهي آپ سي تم مِرِد وچن اچارو جي. جي ڪوئي تجهه مارَن آوي آپ اسي مَت مارو جي. ڪهي ٽيئون تم سيڪو سُک دي ڪميا ڪو من ڏارو جي.٣٢- ري من راڳ نه ڪرنا ڪِس سي ساکشي هوڪر رهيئي جي. دک سُک جوئي پِڳوَت پيڇي تانڪو شِرپر سهيئي جي. پانچ پانچ پُن پانچ تين دو برهم اڳن ۾ دهيئي جي. ٽيئون اوديا تالا توڙي برهم پِيوَن ۾ بهيئي جي.٣٣- ري من اجهوُن توُن نا سمجهت بهُت تجهي سمجهايا هئہ. ست وستوُ نا تمڪو پاوَت جوُٺ پِڇي للچايا هئہ. تين ڪال ۾ جو نهين تيرا تِس پر داوَ جمايا هئہ. ڪهي ٽيئون اِس مورکتا سي تمني بَهُه دک پايا هئہ.٣٤- ري من ميرا سمجهه سويرا سمجهن ڪا يهه ويلا هئہ. بهُت جنم ڪي بڇڙي هو تم اَجهوُن ڦِرَت اڪيلا هئہ. منشيہ جنم ۾ پاربرهم سي ڪرنا تجهڪو ميلا هئہ. ڪهي ٽيئون جو اب نه مِلا تُم ڦِرِ تو مِلن ڏهيلا هئہ.٣٥- ري من ميرا ڪهنا مانو دير نهين ڪڇ ڪرنا جي. ابهين چلڪر نِرجن بَنَ ۾ ڌيان برهم ڪا ڌرنا جي. جهان نه ڪوئي ديکي تمڪو ديش اسي ۾ چرنا جي. ڪهي ٽيئون ڪر آس نه ڪِسڪي جهُن آوي تهُن پرنا جي.٣٦- ري من ابهين صاف ڪهو تم هئہ ڪِيا آس اميري ڪي. پوُج ڪرانا چاهت هو ڪِيا ڪرڪي پياسا پيرِي ڪي. آس نهين جي راڪت هو تم ڦِرِ ڪرتي دِلگيري ڪي. ڪهي ٽيئون سپ آس تجي اب ليوو مؤج فقيري ڪي.٣٧- ري من اپني ڪلنا تياڳي آنند ماهِن گذارو جي. ٺورا ڪانا ٺورا سونا واٺي الپ

اڇارو جي. هرءِ نام کا سُمرن کرکي سَکلي پاپ نِوارو جي. کهي ٽيئون کر ست ويچارا سنسا يرم سنگهارو جي.٣٨- ري نر ذاتِ پاتِ نهين تيري نهين وَرَن آچارا هئہ. تم تو آتم اسنگ اَليپا تيِنون تن سي نيارا هئہ. کال تجهي کب مار نہ سَکتا توُن تو اکنڊ اپارا هئہ. کهي ٽيئون تم اِندريہ اگوچر پاوَت نا کو پارا هئہ.٣٩- سوچ سمجهکي جگ ۾ پياري کام کرو تم ساري جي. جي نر کام کرَت بن سوچي وي دک پوگت ڀاري جي. مؤرک کهتي سبِ جن اسکو جو نہ کرَت ويچاري جي. کهي ٽيئون ويچار مِلي يهہ سنت گرُوُ کي دواري جي.٤٠- جي تم چاهت دک سي ڇٽنا سوچ سمجهہ جگ ۾ وِچرو. جي تم چاهت نِرپيِٽا کو سهِت وويک وِراگ ڌرو. جي تم چاهت نرک سي بَچنا پاپ کرم کب ناهِن کرو. جي تم يَوَ سي ترنا چاهو کهي ٽيئون گرُوُ شرن پَرو.٤١- اپني دِل کا تالا کولو چابي ليکر پياري جي. هئہ گرُوديوَ پاس يهہ چابي ليجي شرڌا ڌاري جي. برهم وديا کي چابي سي تم اوديا کول کِواري جي. کهي ٽيئون پا آتم ڌن کو سُکي هوءِ نِرڌاري جي.٤٢- پانچ تتوَ کا تن تو جڙ هئہ آتم کڇُ نهين کرتا هئہ. کؤن جائکي ڌرمرپُري ۾ ليکا يم کا يَرتا هئہ. لاک چُراسِي جونِ چکر ۾ کؤن جائکي پَڙتا هئہ. کهي ٽيئون يي گرُوُ سي پوُڇو انت کال کو مرتا هئہ.٤٣- يَوَساگر يهہ گهرَ گنيِيرا جانکا آر نہ پارا جي. کام کروڌ مَڇَ ماگر تامين ترشٽا ويگ کرارا جي. موهہ نير کي يرم چکر ۾ ڊوُبَت جيوَ اپارا جي. کهتا ٽيئون باڇي سوئي جو لي گرُوُ آڌارا جي.٤٤- ڇت کا

چنتن جوئي تياڳي سوئي پوُرَن تياڳي هئہ. اِت اُت يوگن چاهہ نہ جانکو سو پوُرَن وئراڳي هئہ. جسکي لڳن رام سي لاڳي پوُرَن سو انوُراڳي هئہ. کهي ٽيئون جس ستگروُ مِليئا سوئي جن بَڙڀاڳي هئہ.۴۵- بال اوستا ۾ ٻُڌِ ناهين جيوَ رَهت اڳياني ري. تروُڻ اوستا ۾ وِشيون سنگ ڪرم ڪرَت شيطاني ري. وِرڌاپن ۾ ترشنا باڙهي پر وَشَ هوتا پراني ري. کهي ٽيئون يهہ تين اوستا ڳروُ بن دک کي کاني ري.۴٦- جئسي جيوَ انڌاري ڪرکي سَرپ رجوُ ۾ جانت هئہ. جب نر ديپ جلاکر ديکت کيوَل هي رجوُ مانت هئہ. تئسي اوديا تم کي ماهين جگ کو ستيہ ٻکانت هئہ. کهي ٽيئون ڳروُ گيان ديپ سي پوُرن برهم پچهانت هئہ.۴۷- سُن رسنا توُن شکشا ميري پل پل رام پُڪارو ري. جوُئي ڪڙوي وچن کهو مَت ساچي مِرِد اچارو ري. ڏيري ڏيري توڙا بولو سيکا هِت ويچارو ري. کهي ٽيئون اِس رَهت رَهن سي هو سَنمانُ تمهارو ري.۴۸- تياڳ تجهي جو پيڇهي ڪرنا سو تم ابهي تياڳ ڪرو. جوئي پدارت تيرا ناهين تامين نا تم راڳ ڪرو. تياڳ بنا سُک نا کب هووي تانتي تم وئراڳ ڪرو. کهي ٽيئون جي هِت کو چاهو آتم ۾ انوُراڳ ڪرو.۴۹- دريدرِتا هو ناش دان سي تانتي تم نِت دان ڪرو. اوديا هووي ناش گيان سي تانتي لي ڳروُ گيان ڪرو. ڏرگت هووي ناش شيل تي تانتي شيل سُوَڀاوَ ڌرو. ٽيئون دک هو ناش ڀاوَ تي تانتي من هري ڀاوَ ڀرو.۵۰- ستسنگ بن کو کتا نہ سُنهئہ کتا بنا هو گيان نهين. گيان بنا اڳيان مِٽي نا تان بن هو موهہ هانِ نهين. موهہ مِٽي بن هري چرنون ۾ لاڳي رَنچک ڌيان نهين. کهي ٽيئون هري ڌيان

لڳي بن هووي کب کلیان نهين.٥١- آسا کر کر جنم گنوايا آسا پوُرَن ناهِن يئي. بھت پدارت پاءِ ليئا تم آجھوُن نا چت چاهه گئي. سُک کارڻ بھُ کام کيئا تم انت آنهون دک داتِ دَئي. کهي ٽيئون سپ آسا تياگو جگ کو جانو سُوَپن مَئي.٥٢- بازيگر کي بازي جئسي جوُنا يهه جگ جانو ري. جئسي سُوَپنا مِتيا تئسي جوُنا جگ پهچانو ري. تين کال ۾ برهم ستيه هئه يهه نشچيه ار آنو ري. کهي ٽيئون تج جوُني جگ کو ساچا برهم پڇانو ري.٥٣- جو اِس جگ کي آسا کرتا سو بھتي دک پاتا هئه. آسا بنڌن سي وو بانڌا جونِ چُراسي جاتا هئه. جنم مرڻ کي مَها چکر سي کوءِ نه تاهِن ڇڙاتا هئه. کهتا ٽيئون بار بار سو رو روکي پڇتاتا هئه.٥٤- يِلي يانت اِس جگ کو جانا تِلِسَم کا ڄُ تماشا هئه. سُوَپني کي سم جوُنا هئه يهه جوُني اِسکي آسا هئه. سَروَ پدارت مِتيا ياست جئسي نيِل اکاسا هئه. کهي ٽيئون اِس کارڻ سي مَئن يَوَ تي يَيا اداسا هئه.٥٥- سچ کي پريت سدا سُکدائي سچ سي پريتي کريِئي جي. جس پريتي سي سُمت مِلت هئه سَروَ کاج جگ سَريِئي جي. سچ کي سيوا کرکي نِشدِن دوَند دوُک کو هريِئي جي. کهي ٽيئون تم سچ کو هردم اپني هرديه ڌريِئي جي.٥٦- جس هري اپني کرپا کرکي دينا مانش چولا ري. تِس هري کا تم شرڌا ڌاري سُمرو نام امولا ري. جسني تمکو سپ سُک دينا تِسکا هوجا گولا ري. کهي ٽيئون لي هري کي شرني پائو ڌام ادولا ري.٥٧- يگوَت کي يهه اديِت ليلا ديک هرش مُجهه آيا هئه. پانچ تتوون سي تن يهه رَچ کر تامين آپ چِپايا هئه.

يوگن يوگ ڪلا سي تِسڪا پرتيڪش درشن پايا هئہ. ڪهتا ٽيئون درشن ڪرڪي آواگمَن مِٽايا هئہ.۵۸- پريۇ ڪي هئہ ات پربل مايا جهِن سيڪو وَش ڪينا هئہ. يوگي پنڊت وِرڪت مؤني سڀ موهِت ڪر لينا هئہ. مايا ڪِسڪو ڇوڙت ناهين ڪرت دين تي دينا هئہ. ڪهي ٽيئون ڪِس هري ڪرپا سي اِسڪي ڇل ڪو چينا هئہ.۵۹- نام رؤپ هئہ مِٿيا مايا يهہ ٽِرِ نا ڪب هوتي هئہ. بڙهنا گهٽنا عادت اِسڪي چلتي هئہ ڪب سوتي هئہ. اديٽ ڪيل ڪيلڪي جگ ۾ هستي هئہ ڪب روتي هئہ. ڪهي ٽيئون يهہ موهني مايا پاربرهم ڪي جوتي هئہ.٦٠- پهلي مطلب سمجهہ ڪرم ڪا ڦير ڪرم ڪو ڪرنا ري. ڪرم جسيڪا مرم نہ جانو تان پيڇي نا پڙنا ري. جس ڪرمون ڪا ڦل سُڪدائي تامين چت ڪو ڏرنا ري. ويد وِهِت ڪرمون ڪو ڪرڪي ڪهي ٽيئون مَل هرنا ري.٦١- يهہ من پاپ پُٽيہ ڪو جانت پر نہ پُٽيہ ڪو ڪرتا هئہ. ڪرم جسي ڪا ڦل دڪدائي ڏيان اسيڪا ڏرتا هئہ. سنت گرؤ ڪا وچن نہ مانت سُوَاِڇا سي چرتا هئہ. ڪهتا ٽيئون اِس ڪارڻ سي جنم مرڻ ۾ پڙتا هئہ.٦٢- جب چت لپَٽ جات يوگون ۾ تب اوَگڻ بڙهہ جاتا هئہ. اوَگڻ ڪي بڙهہ جاني سي نر گهور نرڪ ڪو پاتا هئہ. جب چت لاگت رام ڀڄن ۾ تب دئِويگڻ آتا هئہ. ڪهي ٽيئون شڀ گت ڪو پا سو سُک سُوَرؤپ سماتا هئہ.٦٣- سُندر ديهہ ڪو ديک نہ ڦؤلو اِڪ دِن يي جر جائيگي. مايا ڪا ايمان تجو يهہ انت ڪام نهين آئيگي. ناري سي نهين نيهہ لگائو ناتا ناهِن نِڀائيگي. ڪهي ٽيئون اِس جگ ڪي پريتي جنم جنم پرمائيگي.٦٤- جو ڪڇ ديِسَت

سوئي سُوَپنا سُوَپنا سپ سنسارا هئہ. مات پتا سُت تِريا سُوَپنا سُوَپنا سپ پريوارا هئہ. سات دِويپ نؤ کنڊ هئن سُوَپنا سُوَپنا سَکل پسارا هئہ. وايوُ وَهِني ڌرني سُوَپنا سُوَپنا روي ششي تارا هئہ. لينا دينا سيهي سُوَپنا سُوَپنا جگ وهنوارا هئہ. کهتا ٽيئون بنڌن سُوَپنا سُوَپنا مکتي دوارا هئہ.٦٥- تين کال ۾ جگت بَنا نهين پرمکري يهہ ياسَت هئہ. جئسي رَجت سيپ ۾ ناهين سوُريہ کر پرکاسَت هئہ. جئسي سَرپ رجوُ ۾ ناهين تم کر سوءِ تِراسَت هئہ. کهي ٽيئون جِيون نِيند دوش سي سُوَپنا ستيہ وِياسَت هئہ.٦٦- جگ ساچا وا مِٿيا هئہ يي مُک سي کها نہ جاتا هئہ. گيان درشٽي سي ديکت هوُن جب رَنچک نظر نہ آتا هئہ. اِن نئنون سي ديکت هوُن تو جگ سپ کو پرماتا هئہ. کهي ٽيئون ويدانت اِسي کو انِرِوَچنِيہ کهہ گاتا هئہ.٦٧- جو جو وستوُ انِرِوَچنِيہ هئہ سو سپ کلِپت جانو ري. سرپ رجوُ ۾ رَجت سيپ ۾ چور ٺوُنٺ سم مانو ري. کلِپت وستوُ اڌِشنان مَيَہ يهہ نِشچيہ ار آنو ري. کهي ٽيئون تِيون يهہ سنسارا برهم روُپ پهچانو ري.٦٨- لوکون کي تم طرف نہ ديکو، نِند کري کو نيکي ري. هري مارگ ۾ چلتي چلنا ڏرکي ڏير وويکي ري. خود مستي ۾ مست رهو تم وِچرو ايکاايکي ري. کهي ٽيئون سپ چنت تجي تم لي اِک هري کي ٽيکي ري.٦٩- خود مستي کو من ۾ ڌاري مسترام بن جائو ري. راگ دِويش کي نگري تياگي نِرپِيہ نگر بسائو ري. شانتي صبر کي محل بڻنکي آسن اچل لگائو ري. کهي ٽيئون کر آتم ۾ رَت سُک سُوَروُپ سمائو ري.٧٠- سُوانگ فقيري کا شِرِ پهني چال فقيري چلنا ري. آگي قدم

بڙهاڪر ڪي تم پيڇي ڪو نهين وَلنا ري. پانچ وِشيہ ڪي ترشنا تياڳي عشق آگ ۾ جلنا ري. کهي تيئون سپ ايڪ جانڪي دِويت ڀاوَ ڪو دَلنا ري.٧١- ساڌوُ جن سيڪو سُک ديوَت ڪسِڪي دِل نہ دکاوَت هئہ. سپ گهٽ ۾ هري ديک وياپڪ سپ ڪو سُک پهنچاوَت هئہ. نيچ اوُنچ ڪي درشتي تياڳي سپ سي پريم بڙهاوَت هئہ. کهي تيئون سمدرشي ساڌوُ ڀگوَت ڪي من ڀاوَت هئہ.٧٢- ساڌوُ سوُرا سوئي کهيئي من ڪا ڪٽنب سنگهاري جو. ليکي شستر برهم گيان ڪا ممتا ماتا ماري جو. لوڀ پتا ڪا سيس اتاري پاپ پُتر پريهاري جو. ڪمتي ڪنيا ڪا شِر ڪاٽي ترشنا تيِيہ ڪو ڊاري جو. ڀِڱن ڀرانتي ڀيد ڀراتا دونون ويگ وِداري جو. کهتا تيئون سَهِت واسنا من ڪا موُل اُکاري جو.٧٣- امر لوڪ سي سنت پڌاري جگ ۾ لي اوتارا جي. نشڪامي نِرمان نِسنگي نِرپکش نپ جيون نيارا جي. پرم وِراڳي هري انوُراڳي تياڳي پرم ادارا جي. اپني شِر پر دوُک سهاري ڪرتي پراپڪارا جي. نِيت ڌرم ڪي مارگ چلڪر سپ ڪا ڪرَت سُڌارا جي. جويہ مُمُکشوُ موکش اِڇا سي آوَت تاهِن دوارا جي. تانکو آتم گيان سُناڪي ڪرتي ڀوَسنڌ پارا جي. کهي تيئون تِن سنتون اوُپر جائوُن مئن بلِهارا جي.٧٤- جو من هر سي مِلن چهو تو سنتون سي ميلاپ ڪرو. ليڪر نام هري ڪا نرمل نِشدِن تانڪا جاپ ڪرو. جاپ جپي من مَئِل مِٽائي هري ڪا درشن آپ ڪرو.کهي تيئون هري درشن سي تم دوُر سَروَ سنتاپ ڪرو.٧٥- سنت وچن شرڌا سي سُن ڪر من ڪي سنشيہ شوڪ هرو. سنڪلپ وِڪلپ تياگ ڪري پُن آتم ڪا نِت ڌيان ڌرو. اپنا

آتم روُپ پڇاني گوپَد سم يَوَسند ترو. ڪهي ٽيئون تم تين لوڪ ۾ جيوَن مُڪتي هو وِچرو.٧٦- پاپ چڙاني ڪي هِت جبهين ساڌوُ وچن اچارَت هئہ. سنتون ڪا سُن ست اپديشا پاپي نر نهين ڌارَت هئہ. التا سنتون ڪي ڪر نندا تانڪي دوش نِهارَت هئہ. ڪهي ٽيئون ائسي پاپيئون ڪو گهور نرڪ يم ڏارَت هئہ.٧٧- اگم ديش ڪو آتم گياني پانوَ بنا چل جاتي هئن. نئن بنا هي روُپ نِهارَت ڪر بن ڪرم ڪماتي هئن. ڪانَ بنا آواز سُنت هئن بن جهِوا گن گاتي هئن. ناڪ بنا سُگنڌي ڪو سوُنگهت ڪهي ٽيئون سُک پاتي هئن.٧٨- آتم گياني سنت هميشهہ آتم رنگ ۾ راتي هئن. بانڌ سَڪي نا بنڌن ڪو تِهن سُوَڇند آتي جاتي هئن. خود مستي ۾ مست رهي نِت نيهہ نہ ڪِسسي لاتي هئن. ڪهي ٽيئون نِت نِرڀِيہ هوڪي گيت شِووهم گاتي هئن.٧٩- ديش اگم ڪا ديڪ نِظارا سنت رَهت متوالي هئن. ڪول خبر ڪِس ناهِن سُناوَت رهتي پولي پالي هئن. ڪاهوُن سي نا ناتا جوڙت سيسي رَهت نِرالي هئن. ڪهي ٽيئون هر حالت ۾ وي، رهتي سدا سُکالي هئن.٨٠- امر ديش ۾ جي جن جاتي وي نا ڪبهوُن مرتي هئن. پاپ پٽيہ ڪا ليش نہ تامين نهين تَهن ليڪا پرتي هئن. ڌرم رايہ تهن آ۽ سَڪي نا ڪال دوُر سي ڊرتي هئہ. ڪهي ٽيئون تهن سنت هميشهہ سُوَاِڇا سي چَرتي هئن.٨١- برهم ديش ۾ برهم براجي اسڪا عجب نِظارا هئہ. اُسي ديش ۾ ڊر نا ڪوئي نهين ڪو مارَنهارا هئہ. اسي ديش ۾ آنند بهُتا بَهتي امرت ڌارا هئہ. اسي ديش ۾ سوُريہ چندر بن ڪهي ٽيئون اجيارا هئہ.٨٢- برهم نگر ۾ برهمَ گياني برهم ڪي چرچا ڪرتي هئن. برهمانند ڪو پاڪر ڪي تهن جيوَن مُڪت وِچرتي

هئن. برهم گيان کا امرت پيکر نهين کال سي ڊرتي هئن. کهي ٽيئون وي برهم گياني ڏيان برهم
کا ڌرتي هئن.٨٣- آڄ هماري ڀاڳ جڳي هئن سنت سڄن گهر آئي جي. درشن پرسن کر سنتون
کا آنند ار ۾ ڇائي جِي. مِلکر سکيئان منگل گايا جئہ جئڪار منائي جي. کهي
ٽيئون مئن سنت سيوَ کر من وانڇت ڦل پائي جي.٨٤- جئسا جسکا کرم ڀوڳ هئہ تئسا
تِسکو پانا هئہ. جسي ديش ۾ ڀوڳ جيوَ کا اوَشيہ تهان هي کانا هئہ. پراربڌ کا ڀوڳ
نہ مِٽتا کهتي ويد پُرانا هئہ. کرم ڀوڳ کي پرِبَلتا کو ٽيئون سڀ ني مانا هئہ.٨٥- اپني
کو سڀ ڀَلا کهاوَت ٻُرا نہ کويہ کهاوي جي. منشيہ ڀلا سو جڳ ۾ جانو جو نِڄ آپ
گنواوي جي. جسني اپنا آپ گنوايا سو هري کي من ڀاوي جي. کهي ٽيئون جو آپا
تياڳي سو جن سُک کو پاوي جي.٨٦- جو نر ڀوڳون ۾ کر پريتي ڀِوَ ۾ کاوَت غوطا هئہ.
مانش جنم امولک هيرا کؤڙي بدلي کوتا هئہ. کان پان ۾ ڍِوَس گنوائي ساري راتي
سوتا هئہ. وِرِڌ ڀئي پي سنت نہ سيوَت پيارا لاگت پوتا هئہ. پٽيہ صابڻ کو چوڙ پاپ کي
کوئلون سي پَٽ ڌوتا هئہ. کهتا ٽيئون ائسا مؤرک جنم جنم ۾ روتا هئہ.٨٧- نا هري مِلتا
بهُت پَڙهن سي نا هري مِلي پڙهاني سي. نا هري مِلتا کٿا کرَن سي نا هري مِلتا گاني
سي. نا هري مِلتا جپ تپ کيني نا بَهُہ ديوَ ڏياني سي. نا هري مِلتا ورت نيم سي نا تيرٿون
پر جاني سي. نا هري مِلتا يگيہ هوم سي نا بَهُہ ديتي داني سي، کهتا ٽيئون مِلتا هري هئہ
کيوَل پريم بڙهاني سي.٨٨- اسي ديوَ کا ڏيان ڌرو تم جو سڀ جڳ کا گياتا هئہ. سي

جيوون کو پيارا لاگت جسِي سيکا ناتا هئہ. اپني آپ ۾ اِستِت رهتا جو آتا نهين جاتا هئہ. کهي ٽيئون جو اگم اگوچر پار نہ کوئي پاتا هئہ.٨٩- اسي ديوَ کا کر ديدارا جوئي سڀ کو ديکت هئہ. گُپت پرگهت جو پاپ پٽيہ کو انتر باهر پيکت هئہ. نپ جيون نرمل نِرگڻ جامين رُوپ رنگ نا ريکت هئہ. کهي ٽيئون سو رُوپ تمهارا مهما جاس وِشيشَت هئہ.٩٠- اسي ديوَ کو جان جگياسوُ جوئي جاننهارا هئہ. من بُڌِ اندرِيون سي مِل جوئي کرَت سَروَ وهنوارا هئہ. جاگرَت سُوَپن سُشوپت ماهين جو نِت کيلن‌هارا هئہ. کهي ٽيئون سو رُوپ تمهارا ويدن يهي اچارا هئہ.٩١- اب تک نِج سُوَرُوپ نہ جانا تن کو آپ پڇانا ري. تين کال ۾ سو تم نا هئہ جو کڇُ نِج کو مانا ري. چمڙي رسنا گِهراڻ نهين تم نا تم نيتر کانا ري. کهي ٽيئون نِج رُوپ لکي اب پائو پد نِربانا ري.٩٢- آنا جانا تجهہ ۾ نا هئہ يي تن آتا جاتا هئہ. ڇوٽا موٽا گهٽتا بڑهتا جنم مَرن تن پاتا هئہ. جتني ناتي جگ کي دِيسَت وي سڀ تن کا ناتا هئہ. کهي ٽيئون يي نِشچيہ کريئي توُن اِس تن کا گياتا هئہ.٩٣- آتم تُم سي مِلا هوُئا هئہ پن نهين کب هوتا هئہ. پوُل پرم سي جان جدا کِيون هاءِ هاءِ کر روتا هئہ. جاگ اوُنکي ديک اسي کو موهہ نيند کِيون سوتا هئہ. کهي ٽيئون اس ديکي بن کِيون ڀَوَ ۾ کاتا غوطا هئہ.٩٤- ساکشي چيتن نِرگڻ آتم سڀ گهٽ ماهِن نواسي هئہ. اندر باهر کرَت اجيالا سدا سُويم پرکاشي هئہ. پاربرهم پوُرڻ پرميشور اجر امر اوِناشي هئہ. کهي ٽيئون سو رُوپ تمهارا سَروَ سُکون کي راشي هئہ.٩٥- آپ

ڪؤن هو ڪهان سي آئي ڪهان تجهي ڦرِ جانا ري. سُوَاِچا سي آئي هو يا ٻيڇا تجهه ٻگوانا ري. ڪِس ڪارڻ تم آئي جگ ۾ سيڪا اتر سُنانا ري. ڪهي ٽيئون جو نهين جانت تو گروُ سي لي يهه گيانا ري.٩٦- مئن هوُن ڪؤن ڪهان سي آيا مرڪر مُجهه ڪهن جانا هئہ. جيوَ اِيشور برهم ڪِيا هئہ ڪِيا مُجهه ڪرم ڪمانا هئہ. ڪال ڪؤن ڪِيا من ڪا روُپا ڪِيا ڀُن روُپ جهانا هئہ. ڪهي ٽيئون سڀ ڪول سُنائو تم گروُ پرم سُجانا هئہ.٩٧- امر لوڪ هئہ ديش همارا جهان دِوَس نهين راتي هئہ. ڀيش پنت ڪا ليش نهين تهن نام روُپ نهين ذاتي هئہ. ڪِسني اِسڪو ناهِن بَنايا يهه تو آدِ سَناتي هئہ. ڪهي ٽيئون سو پَهنچي تاهين جسڪو دِيِ گروُ پاتي هئہ.٩٨- برهم سنڌوُ هئہ اگم اپارا جانڪا آر نہ پارا هئہ. جانڪِي لهري برهما وشٽوُ شنڪر سُر اوتارا هئہ. چؤراسي لک جيوَ چراچر جسمين ترنگ اپارا هئہ. ڪهي ٽيئون سو ساگر تم هو گروُ يي ديت وِچارا هئہ.٩٩- نِراڪار جو هو ساڪارا تو يي بن آڪارا هئہ. جگ ڪي انتر باهر پوُرڻ نِرگڻ گڻ آذارا هئہ. اج اوناشي آنند راشي ساڪشي سِرجڻهارا هئہ. ڪهتا ٽيئون نِشچيہ جانو سو نِج روُپ همارا هئہ.١٠٠- جئسا پهلي تئسا هوُن اب نا بوُڙها نا بالڪ هوُن. مات پتا سي نا مئن جنميا نا خلقت نا خالق هوُن. نا مئن اندر نا مئن باهر چلتا نا سنچالڪ هوُن. ڪهتا ٽيئون صاف ڪهوُن مئن نا پَلتا نا پالڪ هوُن.١٠١- ساڪشي چيتن سَروَ سمايا تِس بن جگا نہ خالي هئہ. گِهرِت دوُڌ ۾ مَڌر ايڪ ۾ جيون ميهندي ۾ لعلي هئہ. جيون گهٽ مَٽ ۾ نڀ هئہ وياپڪ روي ششي ماهِن اجيالي هئہ.

ڪهي ٽيئون تم جان اسيڪو جو سڀ جڳ ڪا والي هئہ.١٠٢- جو ڪڇ ديسَت سو سڀ هئہ پريوُ، تس بن اؤر نہ ڪوئي هئہ. نام روُپ يہ جگت بنا سو واسوُديوَ يي ووهي هئہ. است ڀات ڀُن پريہ روُپ جو ست چِت آنند سوئي هئہ. ڪهي ٽيئون گروُ پرم مِتايا جهن ديکوُن تهن اوئي هئہ.١٠٣- آپهِن سو پريوُ پرش بنا هئہ آپ بنا هئہ ناري جي. آپهِن سو پريوُ ٺاڪر بنيٺا آپ بنا پوُجاري جي. آپ براهمڻ ڪشتري شوُدر وئش بنا واپاري جي. ڪهي ٽيئون سڀ آپ بنا هئہ ايهي درشٽي هماري جي.١٠٤- اپني شڪتي سي هي پريوُ ني رچيٺا سَڪل پسارا هئہ. ڀانت ڀانت ڪي رنگ اسي ۾ اديِٽ انگ اڪارا هئہ. بازيگر جيون بازي لائي آپي ديکنهارا هئہ. ڪهي ٽيئون هري کيل کيلکي رهتي آپ نيارا هئہ.١٠٥- عجب عجائب کيل پريوُ ڪا ديک عجب مُجهہ آتا هئہ. رَڪت بِندُ سي اِس نر تن کو ڪئسي سُندر بناتا هئہ. ٽِتليگر جيون سُوَاِچا سي سيڪو ناچ نچاتا هئہ. ڪهي ٽيئون يہ ديک ديک ڪي ميرا من وِسماتا هئہ.١٠٦- اسي ديوَ کو پوُجت هوُن مئن جسڪا درجا عالا هئہ. سيڪي اندر وِياپہ رها جو سڀ سي رَهت نِرالا هئہ. ديهہ بنا جو پرم ديوتا جانڪا نام اڪالا هئہ. ڪهي ٽيئون جس ڌيان ڌرَن سي مِلتا ڌام وِشالا هئہ.١٠٧- اسي ديوَ کو مانت هوُن مئن جسڪي يہ سڀ مايا هئہ. اِس مايا ڪي انتر جسني اپنا آپ ڇِپايا هئہ. ستگر اپني ڪرپا ڪرڪي اس ڪا درس دِکايا هئہ. ڪهي ٽيئون مئن درشن ڪرڪي پرمانند کو پايا هئہ.١٠٨- عجب عجائب کيل تمهارا ديک عجب مُجهہ آيا هئہ. سيسي نيارا رهت سدا تم سيڪي

ماڄِ سمايا هئہ. تم ديکت جگ توهہِ نہ ديکي ڪئسا کيل بنايا هئہ. کهي ٽيئون يهہ مهما
تَک مڻَ تجهکو سيس نِوايا هئہ.١٠٩- نئنون سي جو نِرکت هئہ لي رسنا سي رس نانا جي.
ڱند ٻهراڻ سي جو سوُنگهت هئہ شِروَڻ سُني وکيانا جي. چمڙي سي جو سِپَرش کرتا ڳاوَت مُک
سي ڱانا جي. کهي ٽيئون تِس آتم کا هئہ هرديہ ۾ اِستانا جي.١١٠- برج بدن ۾ اِندرِيہ
ڱوپي ٻڌي راڌِڪا راني هئہ. آتم ڪرشڻ پرم منوهر جانکي اکت کهاني هئہ. رِلِ مِل
کي سڀ راس منڊل ۾ کيلت کيل مهاني هئہ. کهي ٽيئون اِس ليلا پيتر ميري سُرت سماني
هئہ.١١١- تَن ايوڌيا ۾ سُرتي سيتا آتم رام پيارا جي. سُرتي سيتا کي سم سيوَت
آتم رام ادارا جي. سُرتي سيتا آتم هري سي شوبِت ديهہ منجهارا جي. ٽيئون سُرتي
آتم سي مِل پاوَت سوُک اپارا جي.١١٢- چمتکار کو نمسکار کر مانت مانوَ
ساري جي. چمتکار جن جن ۾ رهتا وي هئن جگ اوتاري جي. انکا درشن هئہ دک ڀنڄن
ديوي سوُک اپاري جي. کهي ٽيئون وي ات ڪرپالوُ ڀوَ ساگر سي تاري جي.١١٣- گيان يوگ يي
دونون مارگ امر لوک کو جاتي هئن. جي جن جس مارگ سي جاوَت آتم گهر وي پاتي هئن.
ايک بار تهن جاوَت هئن جي ڦير لوَٽ نهين آتي هئن. کهي ٽيئون سڀ بنڌن توڙي نِج سوُروُپ سماتي
هئن.١١٤- درشن ماتر هئہ يهہ دنيا جيون ماروُستل پاني ري. سانپ رجوُ جِم رَجت سيپ ۾
نوُنت چور پهچاني ري. جئسي سويا سُوَپنا ديکي جاڳي لاڀ نہ هاني ري. کهي ٽيئون جگ مِٿيا
تئسي ائسي کهتي گياني ري.١١٥- سولها سَسي سجن تم ڏارو پهلي سيوَ کماني ري. دوُجا

من ۾ شرڌا ڌارو تيجا ستسنگ جانا ري. چؤٿا ستگروُ ڪرلو پنجوان سُمرن ڪيجي سيانا ري. ڇنوان جگ ۾ ڪرو سادگي ستوان ستيہ ٻڪانا ري. اٺوان سَنيم سي نِت رهنا نؤوان سنگنن ٺانا ري. دسوان هرديہ ڌر سنتوشا گِيارِوان دي سَنمانا ري. باروان سَهن شيلتا ڌاري تيرِوان سار آٺانا ري. چؤدوان سوچ سمجهه ڪي چليئي پندرِوان سم اُر لانا ري. سولوان لائي سهج سماڌِي ڪهي ٽيئون سُک پانا ري.١١٦- ورتي آتم ڪوجن چالي تب من يَيا اُداسا جيِ. ڪها اِسي مَت ڪوجو يَئنا چوڙ مِلن ڪي آسا جي. اِسڪي ديڪت تيرا ميرا هوگا ترت وِناسا جي. ڪهي ٽيئون اب واپس آئو رلِ مِل ڪرون وِلاسا جي.١١٧- من ڪهتا هو جگت پدارٿ يوگون يوگ اپارا جي. چيتن بولي آسا تياگو يوگ روگ ينڌارا جي. من ڪهتا هو مانُ بڙائي ڌن ڪا بهمُ وِستارا جي. چيتن بولي رهہ نِرماني ڌن هئہ دوُک اگارا جي. من ڪهتا هو سندر مندر گلشن باغ بهارا جي. چيتن بولي دو دِن جيوَن ڪرنا توهہ گذارا جي. من ڪهتا هو ڪٽنب قبيلا پُتر مِتر پريوارا جي. چيتن بولي چلي نہ سنگ ڪو سيسي ڪرو ڪِنارا جي. من ڪهتا هو راج سنگهاسن حڪم چلائون يارا جي. چيتن بولي نا سُک اِسمين راج نرڪ ڪا دوارا جي. من ڪهتا هو وستر پوُشڻ ڪرون ديهہ شِرنگارا جي. چيتن بولي ڇن ڀنگ هئہ تن جلڪر هووي ڇارا جي. من ڪهتا هو چوري ياري نندا جوُٺ وِڪارا جي. چيتن بولي پاپ چوڙڪي چالو شريشٺ اچارا جي. من ڪهتا هو دُرجن سنگت سئر ڪرون سنسارا جي. چيتن بولي

سنت سنگت کر يانتي هو نِستارا جي. چيتن کا يي سُن اپديشا کهي ٽيئون من ڏارا جي.
چل کر چيتن کي مارگ پر اپنا کيئا اُڌارا جي.١١٨- ناري کي مت ننداا کريئي
ديوي کي سم ناري هئہ. يي تو لڇمي پاروَتي پُن ساوتري اوتاري هئہ. برهما وشڻُو شنکر
آدي ديوون کو يي پياري هئہ. رام کرشڻ پُن مها مُنيئون ني اِن کي اوُپ اُچاري هئہ. ڀيشم
ڀيم دِروڻ ارجن جي ڀَئي اِنسي بلکاري هئہ. گوپيچند ڀرٿري گورک، يوگي جَنَني هاري
هئہ.ڌروَ پرهلاد وڀيشڻ آدي ڀڪتون کي مهتاري هئہ.کهي ٽيئون يي بُري نہ مانو سرشٽي
رچي اِن ساري هئہ.١١٩- کهہ مايا کيِ کرمي کئسي پاپِن نام کهايا هئہ. کهان کهان
تم وِچر رهي هو کؤن مکان بَنايا هئہ. کؤن گروُ پُن پتي تمهارا کؤن پُتر توَ جايا
هئہ. کهتا ٽيئون کِس يُگ ماهين جنم آپني پايا هئہ.١٢٠- تريتا يُگ ۾ جنم همارا تين
لوک ڀرمايا هئہ. دواپُر يُگ ۾ ڦير ڏهائي جهنڊا دِويت جهلايا هئہ. سات دِويپ ۾ وِچرَت هوُن مئن
ممتا محل بَنايا هئہ. گروُ همارا کليڪال پُن پتي ديوَ من پايا هئہ. پانچ پُتر بلوان
هماري جن سيِ کو ڀتکايا هئہ. کامديوَ سُت سوُروير ني مَڇندر کو مچلايا هئہ. نارد
مُني کو موهِت کرکي اِندر آدِ الجهايا هئہ. کروُڌ پُتر درواسا جئسي ڀهُتي مُني تپايا
هئہ. ائسي آگ لگائي اسني خوُن اگيانن کايا هئہ. لوڀ پُتر دريوڌن آدي کؤرَوَ ناس
کرايا هئہ. بڙي بڙي پوُجاري پنڊت لوڀ بهُت لتکايا هئہ. موهہ پُتر مهاڀارت ماهين
ارجن آد رُئايا هئہ. گياني ڌياني وير وگياني ڦندي ماهِن ڦسايا هئہ. مهاپُتر اهنکار

بلي ني راوڻ سيس ڪٽايا هئہ. تپسوي تياڳي بھت وراڳي اِسني آن ڳِرايا هئہ. اِس ڪارڻ مئن اِسي جڳت ۾ پاپڻِ نام ڏرايا هئہ. سَتيُگ ۾ هئہ ست ڪا واسا پانوَ وهان نهين پايا هئہ. مايا بولي سُنو سُوامِن تمڪو ساچ بَتايا هئہ. ڪهي ٽيئون مايا ڪا ڪهنا يهہ مئن صاف سُنايا هئہ.١٢١- ستگر شرڻ گهي مئن تيري جان مُجهي تم داسي جي. بهت ڪال سي پِتڪ رهي هوُن پاءِ جونِ چؤراسي جي. نا هئہ ميرا مات پتا ڪو نا ڪو داس نہ داسي جي. رهني ڪي هِت نگر نہ ڪوئي نهين ڪو رکشڪ تاسي جي. سات سَهودر پرات پَئن نهين ساسوُ سسُر پتي پاسي جي. وستر نہ پوُشڻ ڏام سهيلي نا سيجا سُک راسي جي. نهين شپ سنتتِ سمپت نا هئہ نا پَئي تيرت واسي جي. سئر ڪرَن ڪي ڪارڻ ڪوئي نا هئہ باغ بلاسي جي. بوُکي پياسي نِشدِن رهتي نهين ڪو آنند آسي جي. ڪشٽ وِگهن دک دوَند هرو تم هي ڳروُ گيان پرڪاشي جي. برهم گيان ڪي دِيڪشا ديڪي الک لکا اوناشي جي. سُرت ڪهي سُن وِنيہ هماري ڪهي ٽيئون ڪٽ قاسي جي.١٢٢- سُن سُرتان يهہ بوڌ همارا هرِ چنتا چِت والِي جي. پاس تمهاري هئن سپ ساڌن جي پوُڇي تم آلِي جي. مات پتا توَ شڪتي چيتن جن ني تم ڪو پالي جي. پانچ پران هئن داس تمهاري داسي اِندريہ اَتالِي جي. پانچ پچيس ڪا نگر تمهارا ديوَ ڪرَت رکوالي جي. شپ گن ساڌن پراتا تيري سُک داتا بل شالي جي. ديا ديننتا ڪميا پَئنا تانسي چل شپ چالي جي. برهم وديا سسُرِ ڳروُ سسُرا دونون جان سُڪالي جي. سُندر شبد پتي سي مِل ڪر پائو سوُک اَڪالِي

جي. وديا وَستر مُدرا پوُشٽ پاڪر هوء اجالي جي. اشٽ ڪمل شٽ ڇڪر ڏام تو تامين وِچر مرالي جي. رِڌي سِڌي ڪو جان سهيلي ٽانسي ڪيل خوشحالي جي. سيج سماڌي سُندر ٽيري تاهِن رَمو رنگوالي جي. سُنيئي شبد سَنتان آپني شانت سُنا سُکوالي جي. گيان وِگيان هئَن پُتر تمهاري جانسي ڊر جَمڪالي جي. شواس امولڪ چار پدارٿ جانو اپني مالي جي. گنگا جمنا اِڙا پِنگلا تيرٿ ڪرو وِشالي جي. سَپت ڀوُمڪا سئر ڪري تم نِرڀيه رهو نِرالي جي. پڇنانند برهمانند ڪا تم ڀوگ ڀو برهالي جي. ڪهنا ٽيئون توڙي پڙدا کولو انيَو تالي‌جي.١٢٣- اِسي جيوَ ني پوُروَ جنم ۾، جئسي ڪرم ڪمايا هئہ. ان ڪرمون ڪا اِسي جنم ۾، سُک دک ڦل ڪو پايا هئہ. اوُر ڪِسي ڪا دوش نهين هئہ، جو بويا سو کايا هئہ. ڪهي ٽيئون تم نشچيہ ڪريئي، گرنٿون ني يهہ گايا هئہ.١٢٤- سنت ويد ڪي وچن يٿارٿ، شرڌا سي جو ڌارَت هئہ. ڀيد ڀرم پُن سڀ سنشيہ ڪو، مَنن ڪري وَهہَ ٽارَت هئہ. آپ تري سو ڀوَساگر سي، اوُرون ڪو پُن تارَت هئہ. ڪهي ٽيئون ڪِيا اوُر ڪهوُن وَهہ، يم ڪا ليکا وارَت هئہ.١٢٥- اپني ڪو تم آپ جگائو، اوُر نہ توهہ جگاويگا. موهہ نيند سي جب جاگينگي، تب سڀ دک مِٽ جاويگا. نِج آتم ڪا درشن ڪرڪي، پرم شانت ڪو پاويگا. ڪهي ٽيئون سڀ ڀيد هري تم، ساکشي برهم سماويگا.١٢٦- ري من ميري مانُ ڇوڙ ڪر، سڀ جيوون سي پيار ڪرو. ايک رام هئہ سڀ گهٽ ماهين، هرديہ ۾ يهہ ڀاوَ ڀرو. ڪروڌ اِيرشيا وير ورِوڌ پُن، راگ دِويش مَد مانُ هرو. ڪهي ٽيئون نِردوش رهي تم، نِرڀيہ هو جگ ماهِن چرو.١٢٧-

جو جن جگ ۾ جيتي مَرَهئن، ڦير تِسي ڪِيا مرنا هئہ. مايا سي تر پار گيا جو ڦير تِسي ڪِيا ترنا هئہ. جسني هري ڪا سمرڻ ڪينا، ڦير تِسي ڪِيا ڪرنا هئہ. ڪهي ٽيئون نِج ڌيان ڌرا جس، ڦير تِسي ڪِيا ڌرنا هئہ.١٢٨- آتم ۾ نهين آنا جانا، نهين بِڇُڙڻ نهين ميلا هئہ. بهٽ رُوپ وَهہ ڌارڻ ڪرتا، بهٽ نهين نہ اڪيلا هئہ. نهين نِرگڻ نهين سرگڻ هئہ وَهہ، نهين ستگر نهين چيلا هئہ. ڪهي ٽيئون وَهہ سَروَ اتيتا، ڪيل رها نهين ڪيلا هئہ.١٢٩- چندر سُور نا تهن پرڪاشي، نا تَم نا اُجيارا هئہ. رئن دِوَس ڪي تان گم ناهين، نا تِٿ پکش نہ وارا هئہ. جيوَ ايش پُن نام رُوپ نهين، نهين مايا وِستارا هئہ. ڪهي ٽيئون ڪڇُ ڪهہ نہ سڪوُن مئن، اديٽ سويہ اپارا هئہ.١٣٠- آتم ڪي يهہ اديت چرچا، ڪو جن وِرلا ڪرتا هئہ. جس ڪو سُن ڪر جيوَ اگياني، اپني من ۾ ڊرتا هئہ. پرم وويڪي اِسڪو سُن ڪر، بهٽ هرش من پرتا هئہ. ڪهي ٽيئون نِج آنند پا سو، شوڪ موهہ سي ترتا هئہ.١٣١- شَهل باز ڪو چِڙيئا لي گئي، جهان نہ ڌرَن اڪاسا جي. بئٺ وَهان پُن تانڪو کايا، مِٽ گئي بُوک پيياسا جي. ڦير آءِ ڪر اپني گهر ۾، نرييہ ڪيئا نِواسا جي. ڪهي ٽيئون ات آنند پايا، هرديہ پِيا هُلاسا جي.١٣٢- ايڪ اچميا بَن ۾ ديکا، ديکت هي وِسمايہ رها. مُوسي ببر شير ڪو پڪڙا، رو رو سنگهہ چلاءِ رها. ڇُٽنا چاهت ڇوُٽت ناهين ، بار بار اِڪلاءِ رها. ڪهي ٽيئون وَهہ پوُل پرم ۾، مها ڪشت ڪو پاءِ رها.١٣٣- راج يوگ سُک تياڳي جِنِني، اپنا آپ جگايا هئہ. گرِ ڪندرا ۾ بئٺ اڪيلي، آتم ڌيان لگايا

هئہ. من اِندريون کو جيتي سهجي، برهم سُوَرُوپ سمايا هئہ. ڪهتا ٹيئون ڈن ڈن سي جن، پرمانند
کو پايا هئہ.١٣٤- هي من اپنا مطلب مُجهکو، کول کول کي کهيئي ري. اِک پل يي
تم ٹِرِ نہ رهت هو، کِيا اب تجهکو چهيئي ري. اگر آش هئہ آنند کي تو، جگ کي اِچا
ڏهيئي ري. کهي ٹيئون پد پاۓ سَناتن، پرم شانت کو لهيئي ري.١٣٥- تجهہ ۾ مُجهہ ۾
ايک آتما، دوُجا کوئي ناهين ري. سوئي ساکشي چيتن چمکت، يونِ چراچر ماهين ري. گيان
درشٹي لي ستگر سي تم، ديکو جاهين تاهين ري. کهتا ٹيئون پاۓ اسيکو، دوَند دوُک نهين جاهين
ري.١٣٦- يهہ جگ جانو سئنيما سم، سُوَپني جِيون پرکاشت هئہ. مارُوٹل ۾ پاني جئسي،
رجوُ ۾ سرپ وِياسَت هئہ. سِپ ۾ چاندي کيل مداري، دل کو بهٹت هُلاسَت هئہ. کهي ٹيئون
يهہ کڇ يي نا هئہ، يرم کري سپ ياسَت هئہ.١٣٧- ستگر کرپا کرکي مُجهکو، ديوو نرييہ
دانا جي. جيوَن مکتي هوکر وِچروُن، سُک دک ماهِن سمانا جي. انتر باهر ايک لکوُن
مئَن، يوُل جاۓ جگ نانا جي. کهتا ٹيئون هرديہ انتر ڈرهوُن آتم ڌيانا جي.١٣٨- هري
مِلني کا ساڌن سُنکر، ڊَرتي جيوَ اگياني هئن. سم دم شرڌا اپشم ڌاري، رهنا نِت
نرماني هئہ. تن من ڌن کا موهہ تياگي، کرنا سِر قرباني هئہ. کهي ٹيئون کو گرمُک گياني،
پاوَت پد نِرباني هئہ.١٣٩- هري کي يکتي پوُروَ پٹيہ تي، کِس کِس جَنَ کو مِلتي هئہ.
هري کي يکتي نِشچل رهتي، دک ۾ يي نا هِلتي هئہ. هري کي يکتي بيج چندر جيون،
دِن دِن بڑهتي چلتي هئہ. کهتا ٹيئون هري کي يکتي، گروُ کرپا سي ڦَلتي هئہ.١٤٠-

ستسنگ سُندر باغيچي سمر، جي جن تِس ۾ جاتي هئن. تاپ کليش کروڌ کي گرمي، تامين بٹت هٹاتي هئن. ديکت شپ گڻ کي ڦلواڙي، چت ۾ آنند پاتي هئن. کهي ٹيئون کا گيان ڦلون کو، ترشٹا بُوک مِٹاتي هئن.١٤١-

-اوم ستنام ساکي - پئنتيس اکشري چند-

آکار اپنا آپ پچانو گروُ سي لي نِج گيانا ري. اپني آپ پچاني بن يي مانش پَشُهِن سمانا ري. جس جن کو هئه گيان تتوَ کا منشيه وَهي بُڌيمانا ري. کهي ٹيئون نِج گيان بنا کو پاءِ نه پد نِربانا ري.١- اِکار ايش جگت کا جو هئه تانکا نام اُچارو ري. من کي سنکلپ وِکلپ ساري نام اگن ۾ جارو ري. شرڌا سي هري نام جپي تم آواگمَن نِوارو ري. کهي ٹيئون هري سُمرڻ کرکي پائو موکش دوارو ري.٢- اُکار اوم کا کر سُمرڻ شواس شواس سي پياري جي. اوم نام هئه پرم سُ پاوَن سَکلي پاپ پرهاري جي. اوم نام هئه سُک کا ساگر سيهين دوُک نِواري جي. کهي ٹيئون هئه اوم جهازا ڀَوَساگر سي تاري جي.٣- ڪکار کرم کرو شپ نِشدِن پاپ کرم نهين کرنا ري. پاپ کرم کا ڦل دک جانو تانسي هردم ڊرنا ري. پٹيه کرم کا ڦل سُکدائي ائسا نِشچيه ڌرنا ري. کهي ٹيئون شپ کرم کري تم پاپ مئل کو هرنا ري.٤- کَکار کتني کا يهه ويلا کرلي نام واپارا ري. اوَر ڌنڌي سپ جوُٹي جگ کي کر ديکو ويچارا ري. رام نام کا وٹج سچا

جو ليوو تم وڻجارا ري. کهي ٽيئون کب پڙي نہ گهاٽا هووي لاڀ اپارا ري.٥- گَکار
گوبند نام اچاري سَروَ سُکون کو پائو ري. گوبند نام هري پاپون کو جپ تِهن پاپ
مِٽائو ري. گوبند نام ناوَ ۾ چڙهکر ڀوَجل سي تر جائو ري. کهي ٽيئون گوبند کو
رَنگي گوبند ماهِن سمائو ري.٦- گهکار گهٽ گهٽ رام جانِکي سڀ سي پريم بڙهائو ري.
رام روُپ سڀ جيوون کو لک نِشدِن سيس نِوائو ري. وير وِروڌ چل وَل کو ڇوڙي سڀ
کي سيوَ کمائو ري. کهي ٽيئون گهرٽا کو تياڳي سيسي رِلِ مِل جائو ري.٧- ڱکار ڱيانا
گروُ سي پائي ڏارو هرديہ ڀائي ري. پوُرب پٽيہ پرتاپي تمني مانش ديهي پائي ري. تامين پاپ کرم
نهين کرنا کرلي نيک کمائي ري. کهي ٽيئون هري نام سُمر کي پائو پد سُکدائي ري.٨-
چکار چال چلو چيتن کي من کي رَهت نہ رهنا ري. نِندا کِسکي کبهوُن نہ کرنا مُک
سي جوُٺ نہ کهنا ري. کِسکي دِل کو ناهِن دکائو سڀ کڇ سِر پر سهنا ري. کهي ٽيئون
تم سَهن‌شيل کا پائو گل ۾ گَهنا ري.٩- ڇَکار چل وَل سيهين تياڳي سَرَل ڀاوَ
کو ڌارو ري. ڌيان ڌري چت اچل بنائي وِکشيپتا کو ٽارو ري. ساڌ سنگت ۾ چت کو
ٿِر کر هري کا نام اچارو ري. کهي ٽيئون يي ساڌن ساڌي پائو موکش دوارو ري.١٠-
جَکار جگ کو جوُنا جانو جوُنا سڀ وهنوارا هئہ. جوُني مات پتا سُت دارا جوُنا سڀ
پريوارا هئہ. جوُني جگ کي سَروَ پدارٿ جوُنا سڀ واپارا هئہ. کهي ٽيئون اِک ستِ هئہ آتم
جگ کا جو آڌارا هئہ.١١- جهکار جَهک جَهک بَک بَک ڇوڙي انتر مُک هو جائو ري.

شانت محل ۾ ٽِڙِ کر بئنو من کو ناهِن ڏلائو ري. رام نام کي سُمرڻ ماهين اپنا چيت لگائو ري. کهي ٽيئون من اِندريہ جِيتي سَروَ سُکون کو پائو ري.١٢- ڄَڪار چاڻ ٻُلائو تن کي ڌار برهم کا ڌيانا ري. انتر مُک هو لاءِ سماڌي پائو آتم گيانا ري. گيان بنا نهين مکتي هووي کهتي سنت سُجانا ري. کهي ٽيئون لي گيان گروُ سي هَرلي تَم اگيانا ري.١٣- ٽکار ٽهل کرو سنتون کي شرڌا من ۾ ڌاري جي. اپنا جيوَن سڦل بنائو سنتن وچن وِچاري جي. چرنامرت کا پان کرو نِت سنتن پاد پکاري جي. کهي ٽيئون سنتون کي سنگ سي پائو شانت پنڌاري جي.١٤- ٺَکار ٺوک بجا کر ديکو سوارٿ کا سنسارا ري. سوارٿ بن کوئي نهين کِسکا کرلو من ويچارا ري. سوارٿ کي سپ مِتر سمبنڌي سوارٿ کا پريوارا ري. کهي ٽيئون بن سوارٿ کي هئن سنت گروُ کرتارا ري.١٥- ڊَکار ڍَرو کال سي هردم اِک دِن سپ کو ماريگا. کال بڙا بلوان رِپوُ هئہ تيري پران نِکاريگا. انسي کوئي بچ نهين سَکتا آخر آءِ سنگهاريگا. کهي ٽيئون سو اِسِيي بچتا جو گروُ وچن وِچاريگا.١٦- ڍَکار ڍورن جئسِي جگ ۾ چال چلو نهين پياري جي. منشون کا تم سُوَياوَ ڌاري وِچرو جگت منجهاري جي. هري نام کو سُمرو هردم جو ڀَوَ پار اُتاري جي. کهي ٽيئون گروُ سنت سيوَ کر پاءِ پدارٿ چاري جي.١٧- ڻُکار ڻاس جگت کو جانو تانسي کرو کِنارا ري. موهه مَمَت نا راکو کِسِيي تبج تن کا اهنکارا ري. ديو· گڻ کو هرديہ ڌاري چوڙو سَروَ وِکارا ري. کهي ٽيئون لي شرني هري کي ڀَوَجل سي هو پارا ري.٨٠

تَکار تيرا ميرا تياڳو، يي دونون دکدائي ري. تيرا ميرا راوڻ کرکي اپني لَنڪَ گنوائي ري. تيرا ميرا ڪؤرَوَ کرکي مر گئي سَکلي پائي ري. کهي ٽيئون تيرا ميرا کر، کرتي سَروَ لڙائي ري.١٩- ٽَکار توڙا جيوَن جگ ۾ آخر تجهکو مرنا هئہ. پاپ کرم ڪِيون کرتي هو تم بدلا اسکا پرنا هئہ. يي من ۾ سوچت نا کبهوُن ڪِيا مُجهکو اب کرنا هئہ. کهي ٽيئون کيا تمکو موُرک جم کي پالي پڙنا هئہ.٢٠- ڏَکار دويش نہ کيجي ڪِسِسي مُدِتا من ۾ لائو ري. دشمن کو يي آدر ديکي اپنا ميت بنائو ري. ٻَلي ٻُري کا ڀاوَ مِٽاکي سمتا ماهِن سمائو ري. کهي ٽيئون هِت سيکا کرکي هرديہ شانتي پائو ري.٢١- ڏَکار ڏرم سناتن کو تم اپني من ۾ ڌارو ري. سوُرا هوکي لڙو ڌرم هِت کائنرتا کو ٽارو ري. ڌرم رکشا کي کارڻ اپنا تن من ڌن سڀ وارو ري. کهي ٽيئون يهہ ڌرم سناتن سيسي جانِ اُدارو ري.٢٢- نَکار نر تن دينا جسني تِس هري کو نہ ڀُلائو جي. جسني دينا انگ امولک تِس هري کو من ڌيائو جي. جسني دينا من ٻُڌِ پرانا تِس هري پر ٻَل جائو جي. کهي ٽيئون جس دينا سڀ سُک تِس هري کي گڻ گائو جي.٢٣- پَکار پريم کرو تم پريوُ سي پريم پريوُ کو پاتا هئہ. پريم ديک نِج ڀکتون کا هري تانکي گهر ۾ آتا هئہ. ڀکتون کا هري روُکا ٽکڙا رُچِ رُچِ ڀوگ لگاتا هئہ. کهي ٽيئون هري پريم ديک کي ڀکتون کا هو جاتا هئہ.٢٤- ڦَکار ڦاس کٽو ممتا کي جگ کو جان جنجالا ري. جسني راکا بهت اَتالا تِسکا هئہ مُنهن کالا ري. دکي هوت نر مَمَت موهہ سي نِرمَم هوءِ سُکالا ري. کهي ٽيئون

جو ممتا تياڳي سو نر هوت نِهالا ري.٢٥- بَکار بهت جنم تم سويا اب جاڳن
کي واري ري. سووَن سي تم بَهُه دک پايا غافل تج گينواري ري. جاڳي جپلي نام هري
کا جو تيرا هِتکاري ري. کهي ٽيئون هئہ يکتي هري کي پِوَ سي تارَنهاري ري.٢٦- پَکار
پيڊ پرم کو هرلي ستگروُ سي لي گيانا ري. گروُ کا گيان کري اجيالا هرکي تَم اگيانا ري.
گروُ کا گيان کتي جم ڦاسي ميٽي دوُک مَهانا ري. کهي ٽيئون گروُ گيان بنا کب هووي نا کليانا
ري.٢٧- مَکار مُکتي گيان سي هووي گيان گروُ سي ليجي ري. شرڌا سي گروُ سيوَ کري تُم دکشٽا
۾ سِر ديجي ري. سار شبد کا سُمرڻ کرکي اپنا آپ لکيجي ري. کهي ٽيئون پا برهم بوڌ
کو نِرپيہ هوءِ رهيجي ري.٢٨- يَکار يار بَسي دِل پيتر تانکا کر ديدارا ري. سُندر
صوُرت موهني موُرَت سڀ جڳ موهنهارا ري. تانکا درشن ديک کي هو جائو متوارا
ري. کهي ٽيئون کر پريت اسي سي جو هئہ سيکا پيارا ري.٢٩- رَکار رمتا رام پڇانو
سڀ گهٽ کيلنهارا هئہ. سڀ کي انتر سڀ کي باهر مِلا سَروَ سي نيارا هئہ. سڀ ديوون ۾
ديوَ بڙا جو انگ نہ جِس آکارا هئہ. کهي ٽيئون سو توُن هئہ آتم گروُ کا ايهہ اِشارا هئہ.٣٠-
لَکار لعل لکو نِج آتم يهہ تو لعل امولا هئہ. تول سَکي نا اِسکو کوئي يهہ تو
اَتُل اتولا هئہ. تين کال ۾ دولت ناهين يهہ تو اکنڊ اڊولا هئہ. کهي ٽيئون کڇ بولت
ناهين يهہ تو اَتُل ابولا هئہ.٣١- وَکار واسديوَ هئہ وياپک يهہ نِشچيہ اُر ڌارو ري.
جِيون سڀ پوُشڻ ۾ هئہ سونا پَٽ ۾ سوُت نِهارو ري. جيون سڀ گهٽ ۾ هئہ اِک ماٽي ترنگون ۾

جل سارو ري. کهي ٽيئون ٽِيون سڀ ۾ پوُرن ساکشي سِرجڻهارو ري.٣٢- شَکار شير کيسري هوکي گهاس کِيون تم کاتا هئہ. اَجا سنگ کِيون مئن مئن کرتي شرم نهين تجهہ آتا هئہ. تم تو شير جهنگل کا راجا کاهي کو گهبراتا هئہ. کهي ٽيئون نِج روُپ نِهارو ڊرکي کِيون دک پاتا هئہ.٣٣- سَکار سوهم جاپ جپو نِت نِج سُوَروُپ پڇانو ري. سو واچک هئہ پاربرهم کا اهم جيوَ کو جانو ري. جيوَ برهم هئہ ايک سُوَروُپا پيد پرم کو پانو ري. کهي ٽيئون مئن برهم روُپ هوُن يهہ نِشچيہ اُر آنو ري.٣٤- هکار هردم ائسي بولو مئن آتم اوناشي هوُن. جنم مَرَن دک سُک سي نيارا چيتن چِد آکاشي هوُن. اَسِت پات پريہ روُپ انادي اجر امر سُکراشي هوُن. کهي ٽيئون مئن ست چت آنند ساکشي سُويم پرکاشي هوُن.٣٥-

-اوم ستنام ساکي - بارهہ ماس چند-

چَئتر چار شکشا چت ڌارو اِک هري نام ڌيائو ري. دوُجا ياد کرو مرتِيوُ کو من سي ناهِن ڀُلائو ري. تيجا پاپ کرم نهين کرنا نِت شڀ کرم کمائو ري. کهي ٽيئون چؤتا کر ستسنگ پرمانند کو پائو ري.١- ويساک واسديوَ کو هرديہ سُمر سُمر سُک پانا ري. واسديوَ سي پريت لگاکي جيوَن سڦل بنانا ري. واسديوَ کي يِکتي کرکي ڀَوَساگر تر جانا ري. کهي ٽيئون ڌر ڌُروَ يکت جيون واسديوَ کا ڌيانا ري.٢- جيشِٽ جاپ جپو نِت هري کا هري نام هِتکاري هئہ. هرِي نام کا سُمرڻ کرکي گَنِکا

سُوَرگ سِڏاري هئہ. هري نام جپ اجاميل ني پائي مُڪتي پاري هئہ. ڪهي ٽيئون هري نام جپَن ڪي مهما اپر اپاري هئہ.٣- آڪاڙ امرت ويلي انڪر جپلي هري ڪا ناما ري. ڀجن هيت هري نر تن دينا ڪرو ڀجن ڪا ڪاما ري. ڀاوَ ڀڪتي ڪو هرديہ ڌاري هري سُمرو نِشڪاما ري. ڪهي ٽيئون هري ڀجن ڪري تم پائو سپ سُک ڌاما ري.٤- ساوَن سيوا ڪر ستگرُو ڪي گرُوُ چرني چت لائو ري. گرُوُ ڪي مُورت من ۾ ڌاري من ڪو ناهِن ڏلائو ري. گرُوُ منتر ڪا سُمرڻ ڪرڪي شواسا سڦل بنائو ري. ڪهي ٽيئون گرُوُ گيان وِچاري من ڪا ڀرم مِٽائو ري.٥- ڀادؤ ڀڪتي نؤڌا ڪرڪي هري ڪا درشن ڪيجي جي. شِروَن سُمرڻ ڪيرتن ڪرڪي پد سيوَن من ديجي جي. داسي ڀڪتي سکا اؤر وندن پُن ارچن ڪر ليجي جي. ڪهي ٽيئون پُن آتم ارپن ڀڪتي ۾ من ڀيجي جي.٦- آشوِن آسا ڇوڙ جگت ڪي ڪرو الک ڪي آسا ري. جگ ڪي آسا هئہ دکدائي تانسي هوءِ نِراسا ري. هري ڪي آسا هئہ سُکدائي ڪري سَروَ دک ناسا ري. ڪهي ٽيئون يي ڪر ويچارا جگ سي رهو اُداسا ري.٧- ڪارتِڪ ڪام ڪروڌ دشمن ڪو گيان کڙگ لي مارو ري. باپ اِنهون ڪا من بلوانا شيِگهر تاهِن سنگهارو ري. من ڪا ڪارڻ هئہ اگيانا پل ۾ تان پرهِارو ري. ڪهي ٽيئون هئن ڊرگڻ جيتي سپ ڪو مار نِڪارو ري.٨- مارگشيِرش مُڪتي ڪو پائو ساڌي ساڌن چارا ري. شِروڻ مَنن نِدِڌياسَن ڪرڪي ڪرلي تتوَ وِچارا ري. انترمُک اڀياس ڪري تم ديکو نِج ديدارا ري. ڪهي ٽيئون سپ ڪلنا تياڳي پائو انند اپارا ري.٩- پوش پريم ڪا بوُڪا پريوُ

هئہ پريم اسي سي پائو ري. پريما يکتي پريوُ کو ياوي تانتي پريم بڑھائو ري. جوُنا ناتا جگ کا توڙي هري سي هيت لڳائو ري. کهي ٽيئون لئون هري سي لائي ناتا توڙ نِيائو ري.١٠- ماگھ مَگن هو هري يجن ۾ گوبند کي گن گانا ري. باجا تبلا ڍول بجاکي تامين تال مِلانا ري. گيت هري کي گاءِ گاءِ کي تن کا ياس ڀُلانا ري. کهي ٽيئون تَج تين لجا کو پريتم کو تم پانا ري.١١- ڦاڳن ڦوُلو هري يکتي سي ساڌ سنگت ۾ جائو ري. هري کي کتا سُنو کانون سي مُک سي هري گن گائو ري. پريم ڀاوَ سي سيوا کرکي جيوَن سڦل بنائو ري. کهي ٽيئون هري کرپا سي تم چار پدارٿ پائو ري.١٢-

-اوم ستنام ساکي - ساتُ دِوَس چند-

سوم سدا سُک روُپ آپ هري دوَند دوُک سي نيارا جي. تم هو اجر امر اِوناشي ساکشي سِرجنهارا جي. سَروَوياپک سمرٿ توُهين سپ جگ کا آڌارا جي. کهي ٽيئون نِشدِن هي ميرا تجهکو نمسکارا جي.١- منگل منگلميہ هرِي تُم هو منگل کرني هارا جي. جگتپتي جگديش سوامي پالت سپ سنسارا جي. سپ ديوون ۾ ديوَ بڑا تم پوُجن يوگيہ پيارا جي. کهي ٽيئون کر جوڑ کروُن تجهہ وندن بارمبارا جي.٢- بُڌ بوڌ سُوَروُپ آپ هري سيکي جانڻهارا جي. سيکي انتر باهر تم هو نِرگڻ نِرآکارا جي. يکت جنون کي رکشا هِت تم ڌارَت بَهہ اوتارا جي. کهي ٽيئون لک ليلا تيري کرهوُن

توهہ ڄهارا جي.٣- ورهسپت وياپڪ وشٹوُ وِشوَ ۾ آپ وِشوَمبر سوامي جي. سيڪو ديڪت سيڪو جانت سيڪي انترِيامي جي. تُم هو پوُرڻ برهم سُوَروُپا تم هو پوُرڻ ڪامي جي. ڪهي ٽيئون هئہ ميري تمڪو نِشدِن پاد نمامي جي.٤- شڪروار هو شنڪر روُپا سيڪا ڪرَت ڪليانا جي. برهم سماڌي ۾ چت جوڙي رَهت آپ مستانا جي. برهم گيان ڪا ڪر اُپديشا ديت اَڀيہ ڪا دانا جي. ڪهي ٽيئون مئن وندن ڪرهوُن تمڪو هَرَ يگوانا جي.٥- شنيوار هري شرڌا ڌاري سڀ توَ پوُجا ڪرتي هئن. نام تمهارا جپ ڪر نِشدِن سَروَ دوُک کو هرتي هئن. پريم ڀاوَ يڪتي سي پرکر ڌيان تمهارا ڌرتي هئن. ڪهي ٽيئون پرڻام ڪري هم شرن تمهاري پڙتي هئن.٦- رويوار تم رام سُوَروُپا سيڪا نِت پرڪاشي هو. پاربرهم پرميشور پريوُ تم چيتن چدآڪاشي هو. جنم مرڻ سي نياري تمهين اجر امر اَوناشي هو.
ڪهي ٽيئون مئن ڪرهوُن وندن تمهِين آنند راشي هو.٧-

-اوم ستنام ساڪي- گهناشري ڇند-

ري جيوَ ڪوجي تن ايهہ ديڪو رَڪت بِندوُ سي هي پئدا ڄ هويا. نِج آتما انتر لوپ ڪرڪي تَن ديک سُندر ڪِيون موُنڊ موهيا. جس ديهہ ڪو نِشدِن ڪال ڪاوي ڪر موهہ تامين نِج لعل کويا. ڪهي ٽيئون ستگر سي گيان ليڪي نهين آپ جانا نهين پاپ ڌويا.١- ڪهي مات ڪرشٹا سُن پوُت ميرا جگ سوُک لي تم ڪِيون دوُک سهتا. گهر بئنڪي اپنا

ڪام ڪرلو جِيون جڳت ڪرتا هئہ ويد ڪهتا. سُن مات ميري ڪهوُن بات ساچي مئن ڪال ڪي
دنڊ سي بھُت ڊرتا. ڪهي ٽيئون ديڪا مئن سوچ ڪرڪي سُک ناهِن جڳ ۾ هري ڌيان ڌرتا.٢-
هو اؤشڌي روڳ اَساڌيہ ڪي نا اَجا ڪَنت ڪُڇ سي نهين دوُڌ پانا. ٽيئہ بانجهہ سي ڪب نا
پوُت هووَئِہ مُڪ گُنڱ سي ڪب نا هوءِ گانا. نهين پِنگلا نر ڪب چال ساڪي هو نؤد ۾ نا
سوُئي نِشانا. ڪچوُ پيِٺ پر ڪب نا گهاوَ هووي نهين ڪيت اوُسر ۾ هوءِ دانا. لا سؤ منا
صابن ڪوئِلون ڪو نهين هووَندي اوُجل ساچ جانا. ريت پيڙتي ڪب نا تيل نِڪسي ڪب هوءِ
سيِڌا نهين پوُڇ سُوانا. ڪب بانس نا چندن واس لاڳي ڪب شوُم سي هوءِ نا پٽيہ دانا. ڪهي
ٽيئون دي تِيون وِرَنچ شڪشا ٻُڌِ هيِنَ ڪو ڪب نا هوءِ گيانا.٣- موُل ڪمل ماهِين گروُ گڻيش
پاهيِن چرن ڪمل سي شِشيہ چت لائيئي جي. لِنگ ڪمل ڊيرا گهر برهما ڪيرا ناڀ ڪمل
سي نام چلائيئي جي. پانوَ وشٽوُ واسا ڪرڪي اِيپاسا هرديہ ڪمل شِوَ شنک بجائيئي جي.
ڪنٺ ڪمل ڪي پاس هئہ هنس ڪا واس سچ گرهڻ ڪر جوُت جلائيئي جي. ڪمل تِرِيٽا دوار
جوت گيان اُجيار نِشَ نِرجَن ڪيرِي مِٽائيئي جي. اُلٽ ايڙا پِنگلا ڪرو ايڪ سُرلا
يَنوَر سُشمَنا سيج بڇائيئي جي. ڪمل سُن سَڪڙي رَهو تاهِن اَڪڙي نِج نِرنجن نام
ڪو ڌيائيئي جي. چل دَسم دواري رهہ رِٽوُنڪاري مِل مؤج مستي ڪي پائيئي جي. ديڪ ديهہ بِن
ديوَ پائو پُرش اَيِيوَ چؤدهہ لوڪ سَم جوت جڳائيئي جي. ڪهي ٽيئون ييد توڙ جيوَ اِيش
مَتِ چوڙ اِڪ برهم آنند سمائيئي جي.٤- ڇچا چيت مائي سُن سيڪ سولها اِڪ چرن

پتي کي چت لائيئي جي. دوُجا چار گھڙيئان جاگ رئن پڇِلي تيجا چاھہ سي چکي چلائيئي جي. چؤٿا چايہ چاڙِي دَھِي کو وِلوڙو ٻنجان چؤکي کو صاف بنائيئي جي. ڇنا چوُلھا جلاءِ بناءِ يوجن سَتان چيِز سپ وندکي کائيئي جي. اٺان آٺ گھڙيئان توُن چلاءِ چرکا نوان چير کو سيِوَ ڏلائيئي جي. ڏسان کوُٽکي چاول صاف کرنا گيارين چغلي چوري ھٽائيئي جي. باروين چت کي چوڙ چنچلتائي تيروين چنتا چاھہ گلائيئي جي. چؤدوان چار ساڏن سِکلاءِ ٻتران پندرا چيتنا ھرديہ جگائيئي جي. تين کال جَم جال کَٽ کھي ٽيئون سولوان چت چيتن سي لگائيئي جي.۵-

-اوم ستنام ساکي-شعر-

جيوَ ايشور کي اُپاڌي دوُر تانکو کيجيئي. سار چيتن ياگ کي تم ايکتا کر ليجيئي. برھم مئن ھوُن جان ائسي ييد يرانتي ڇيجيئي. کھت ٽيئون گيان اِسسي برھم آنند ليجيئي.۱-

کوتِ سوُرج کوتِ چندا خوب روشن يِي کري. کوٹ بجلي کوٹ بَتيئان کوٹ ديپک يِي جَري. کوٹ پاوَک پِرليہ کِي ٻن تيج پوُرن يِي ڏري. کھت ٽيئون گيان کي بن ار انڌيرا نا ٽَري.۲- کوٹ من چندن رگڙکي بدن پر ليپن کري. کوٹ اولي برف والي بادلون سي گِرِ پڙي. کوٹ ھِمگِرِ شرد رِتوُ کر جگت ٺنڊِي سي ڀري. کھت ٽيئون گيان کي بن تپت من کي نا ٽري.۳- کوٹ جپ تپ کوٹ ساڏن کوٹ تيرٿ يِي کري.

ڪوٽ مَنجن ڪوٽ پُوجن ڪوٽ سنيم يي ڏري. ڪوٽ ينتر ڪوٽ تنتر ڪوٽ منتر يي پڙهي. ڪهت ٽيئون گيان بن نر موڪش سيڙهي نا چڙهي.۴- جو گروُ ڪو ناهن ماني ڪرتگهن تِهن جانيئي. جو ڪري اپمان گروُ ڪا مُگد تانڪو مانيئي. جو ڪري نِندا گروُ ڪي سو نِندڪ پهچانيئي. ٽيئون تِس نادان ڪي ڪب پاس ۾ نا ٺانيئي.۵- ڪِيون ڪرَت نِندا گروُ ڪي اِئہ نِندڪ نادان توُن. ڪِيون نِندا ڪر جگت ۾ نر سَهت هئہ اپمان توُن. ڪِيون نِندا ڪر ناش چاهت آپنا حيوان توُن. ٽيئون نِندڪ نرڪ جاتي ديڪ پڙهڪي پُران توُن.٦- نگر جِس نر ڪو نِڪالي نِرپ تان رڪ ليت هئہ. نِرپ جس نر ڪو نِڪالي ديوَ تان ڏَر ديت هئہ. ديوَ جس نر ڪو نِڪالي وشٽوُ تانڪو راڪتي. ٽيئون جسڪو گروُ نِڪالي تِهن نہ ڪو رڪ ساڪتي.٧- قوُل قوُلي باغ جسمين يَنوَرَ چل تهن جاوَتي. ديپ جلتا جس جگهہ پر پتنگ مِل تهن ڏاوَتي. هوءِ ميوي جس ورڪش ۾ پنڇي پگ تهن پاوَتي. ڪهت ٽيئون پريم هئہ جهن رام چل تهن آوَتي.٨- شي ڪرم سي سوُڪ مِلتا يگيہ سي سُر ڌام جي. ڪي ڪرم سي دوُڪ مِلتا پاپ سي يم ٺام جي. تپ ڪرن سي راج مِلتا گيان سي آرام جي. ڪهت ٽيئون پريم سي تِيون آئہ مِلتا رام جي.٩- يوُت منتر يوُت بانڌي پَشُن ڪو نا بانڌتي. سرپ منتر سرپ ساڌي پَنڇِن ڪو نا ساڌتي. ديوَ منتر ديوَ وَش ڪر منشيہ بنڌ نا ساڪتي. ڪهت ٽيئون پريم منتر سيڪو وَش ڪر راڪتي.١٠- چِڙاڪي بادشاهي سي رهاوي لاڪ يي قسمت. گِراڪي تاج شاهي ڪا بناوي خاڪ يي قسمت. بڙي بلوان ويرون ڪو بناوي داس يي قسمت. ڪهي ٽيئون

سُوَتنتر کو لڳاوي ڦاس يي قسمت.١١- سيي انسان دنيا کي جسي قدمون ۾ جهکتي تي. لکين باندي زنجيرون سي جسي حکمون سي چلتي تي. بهت خدمت ليئي چاکر جسي کي پاس هوتي تي. ڦتي قسمت کهي ٽيئون وَهي گليئون ۾ روتي تي.١٢- اٿاه جو نير ساگر کا يتن سي وو يي سُک سَکتا. چلي جو ويگ سي وايوُ يتن سي وو يي رُک سَکتا. کٺِن ميروُ بڙا گِرِ جو يتن سي وو يي جُهک سَکتا. مگر جو ليک قسمت کا کيي ٽيئون نہ مُک سَکتا.١٣- پاس پئسا ناهن جسکي نا کِسيسي مانگتا، يکت ائسي کي پِڇي مئن جائِہ ڦِرتا هوُن سدا. ياوَ يکتي پريم سي جو کرت مَم گُن گان هئہ، پاس ائسي يکت کي مئن جائِہ رهتا هوُن سدا. يڄن بن جو اؤر نا کڇُ کام دنيا کا کري، کاج ائسي يکت کا مئن جائِہ کرتا هوُن سدا. کهت ٽيئون آس تجَ جو داس بن سيوا کري، داس ائسي يکت کا مئن جائِہ بنتا هوُن سدا.١٤- سَروَ سمپت مانُ تياڳي جو لڳا ميري پِڇي، يکت ائسي کو نہ بوُکا راکتا هوُن مئن کيي. ديک اوَگن اؤر کا جو نا کِسيسي کهت هئہ، يکت ائسي کا نہ اوَگن ديکتا هوُن مئن کيي. وِپت سمپت ۾ کيي جو نا ڀُلاتا هئہ مُجهي، يکت ائسي کو نہ جگ ۾ ڇوڙتا هوُن مئن کيي. ٽيئون سيسي توڙ ناتا پريت جو مُجهسي کري، پريت ائسي يکت سي نا توڙتا هوُن مئن کيي.١٥- من بُڌي جاني نہ جسکو واک نا ڀُن کهہ سکي، برهم سو ساکار بنيئا خاص يکتون کي ليئي. برهم چيتن سَروَ وياپک اچل اکِريہ جو سدا، ڏنش لي تِس دئتيہ کينا ناس يکتون کي ليئي. ذات کُل نا نام جسکا انگ نا آکار هئہ، روُپ نانا ڌر بَنا سو داس يکتون کي ليئي. کهت ٽيئون

سَروَ گهت ۾ گُپت رهتا جو سدا، هوءِ پرکٽ سو کرت جگ واس پکتون کي ليئي.١٦-

-اوم ستنام ساکي- سولهہ شکشائين-

دوها:- سولها شکشائين سُنو سُکدائک هئن جوئِہ. کهہ تيئون سنکٽ کٽي ديت پرم گت سوئِہ.

شعر:- آد قل ويچار کي تم کر پيڇي سپ کام جي. يي وچن من ماهِن ڌاري پائِہ سُک آرام جي.١- اُدِيَم کر شپ کرم کارڻ سيک يي هي سار هئہ. ڀاگ پر کڇُ ناهِن راکو ويد گرنت پُکار هئہ.٢- سميہ کا اَتِ قدر کرنا کوئيئي نہ کسنگ ۾. جو بچي وهنوار سي سو سقل کر ستسنگ ۾.٣- سَروَ سي تم گڻ انائو دوش درشٽي کو هري . ديک اوَگن آپنا جو بڻت هئن من ۾ پري.٤- سَروَ جيوون سي کرو هِت نِند کِس کي نا کرو. نا بُرا چاهو کِسي کا پاوَ شدّ هرديہ ڌرو.٥- جيوَ کسکو نا دکائو ديا سپ پر کيجيئي. رام وياپک جان سپ ۾ دويش کو هر ليجيئي.٦- سميہ جوئي گذر جاوي ياد نا تم تاهِن کر. آني والي وقت کي يي چِنت من ۾ ناهِن کر.٧- جو بناوي ايشور تم تاهِن پر راضي رهو. جا بني سا هئہ پلي سپ يون سدا مُک سي کهو.٨- آپني سوارٿ ليئي تم جوُٺ نا کب بولنا. وچن ساچا مَڌر هو جب تبهين مُک کو کولنا.٩- شرڻ تيري آيہ جو ئي تاهِن دي سَنمانُ جي. يَديَپي ويري هوئِہ تو پي نا کرو اپمان جي.١٠- اوُر کا اُپکار کر تم چوڙ سوارٿ آپنا. لوک پُن پرلوک ۾ کب هوئِہ

تُمکو تاپ نا.١١- ڌرم اپني ماهِن هردم پيار کر نتنا نهين، سيس جاوي جان دي
پر ڌرم سي هٽنا نهين.١٢- مؤت اپنا ياد کرلي تِهن ٻُلائو نا کيي . جان من
۾ مَرَن کا دِن نِکٽ آيا هئه ايي.١٣- ڌرم شالا جان جگ کو جيوَ سي مهمان
هئه. موهه کِسِي نا کرو سي سُوَپن سم سامان هئه.١٤- ويد گُر کي وچن پر نِت تم
کرو وشواس جي. اَٹل شرڌا ڌار من ۾ پرم کر سي ناس جي.١٥- آد منتر لي
گروُ سي جاپ جپ ڌَر ڌيان کو. جگت بنڌن توڙ وِڇرو پائِه آتم گيان کو.١٦-
دوها:- يي شکشائين ياد کر من ۾ ڀُن ويچار. کهه ٽيئون کرني کري يوَ نِڌِ اُترو پار.
کنډليئان:- جب گُر کي کرپا ٿئي تب جانا نِج آپ. تن من سي شيتل ٿئي مِٽي
سَکل سنتاپ. مِٽي سَکل سنتاپ اِس وِڌِ جگ کو جانا. نُوُنٽ چور رجوُ سانپ سِپ رَجت
پِرمانا. کهه ٽيئون يهه جگ تجي پايا آتم رام اب. آنند ٿئي من ماهِن کرپِ کرپا
گروُديوَ جب.١- آسا کريئي ايک کي اؤر آس دک راس. سُت وِت مِت کي آس جو
ديت کال کي ڦاس. ديت کال کي ڦاس نرک اگن ۾ جاري. چؤراسي لک جونِ کي ڦير
چکر ۾ ڊاري. کهه ٽيئون سُن ري منا جگ تي هوئِه اداسا. اؤر آس سي ڇوڙ کي کر اِک
هري کي آسا.٢- ڌيان ڌرو هري کا سدا گهو گروُ سي گيان. ٿوڙا جگ ۾ جيونا جوُني
دنيا جان. جوُني دنيا جان پاپ کرم مت کيجي. ڌرم لِنگ دش ڌار سيس ڌرم ۾ ديجي.
کهه ٽيئون ڇن ڀنگ تن تانکا تج ايمان. کال سيس پر جانِکي ڌرو هري کا ڌيان.٣-

- اوم ستنام ساکي - دوهاولي -

پِرٿمي وندُون پرم گرُو پاربرهم شِوَ رُوپ، جهِن پرسادي پائيا آتم برهم سُوَرُوپ.
دِوتيه دوَنداتيت شڌ سَتچِت آنند سار، اپنا آتم جانِکي ٻَهُه وِڌِ کرُون جُهار.
تِرتيه تِن گڻ رَهِت جي وَندئون رِشي مُني آد، تانکي سنگ پرتاپ تي پايا پُرش اناد.
چترت چارون ويد کو وَندئون بارمبار، جانکي شِروَڻ مَنن سي مِتي موه انڌکار.
پنچم پانچون ديوَ وَر هرِي هَرَ سُوريه گڻيش، ديوي ماتا کو نمو هريئي تاپ کليش.
ششٽم درشن ششٽ کي پاد پدم شِر نائِه، ششٽ وِکار وِناش کر جو ست مَگ درشائه.
سپتم سَکلي سرشٽي کو برهم رُوپ پهچان، کهه ٽيئون تِهن وندنا کرُون جوڙ ڏِگ پان.
نمسکار گرُو کو کرُون جو هئه برهم سُوَرُوپ، کهه ٽيئون جس سيوَ تي پايا گيان انوُپ.
بار بار گرُوديوَ کو کرُون پريم سي وَند، کهه ٽيئون جس سيوَ سي پايا پرمانند.
سُن پريوُ ميري پرارٿنا ڀکتي دان مُجهه ديهه، کهه ٽيئون توَ ڀکتي ۾ سڦل هوئه تن ايهه.١٠-
مئن سمرٿ نهين ترن ۾ هئه ڀَوَسنڌ اٿاهه، کهه ٽيئون مُجهه پار کر هي هري هوئه ملاهه.
راگ دويش کي آگ ۾ جلتا هوُن دِن رات، کهه ٽيئون کرپا کري هي هري دي موهه شانت.
گيان ڌيان گڻ ڀکتي بِن ڀوُل پَريو سنسار، ست مارگ دِکلائيئي هي هرِي کرپا ڌار.
دِين هِين بَل کِين مئن موهِه ڀروسا تور، ٽيئون تم بن کو نهين توُهين هري اِک مور.

سنت گرۇ کي چرن رَج چاهت هۇن مئن رام، کهہ ٺيئون مُجهہ ديجيئي کر کرپا سُکڌام.
سنت درَس کي لالسا هي هري هئہ ڍِن رات، کهہ ٺيئون تِهن درَس کر پائۇن چت ۾ شانت.
کهہ ٺيئون کَرَ جوڙ کي مانگۇن يهہ وردان، ديجي ڀکتي ڀيد بن هي هري کرپا نِڌان.
ماڌوَ تيري چرن ۾ من لاگي ڍِن رات، کهہ ٺيئون سُمرن کرۇن جيون چاترک جل سُوانت.
کهہ ٺيئون جِيون چاند سي لاگي لگن چکور، تئسي هري توَ چرن ۾ لاگ رهي من مور.
چت چاهت پد سيوَ کو نئن درَس کي پياس، کهہ ٺيئون يهہ داس کي پۇرن کر هري آس.٢٠-
جئسي بادل بَرس کر ديتا جل کا دان، کهہ ٺيئون تِيون کر ديا درشن دي ڀگوان.
چرن شرن مئن آپکي تم سوامي هم داس، نهين مانگت مئن اۇر کڇُ دي هري چرن نِواس.
دک سُک نرک سُوَرگ هئہ ڀگوَن تيري ساٿ، ٺيئون تم بن نهين ڇهۇن پِيوَن امرت پاٿ.
ڀکت وتسل ڀگوان تم هرَت ڀکت کي پيِر، مئن کپٽي نگ ڀکت هۇن کئسي ڌرهۇن ڌير.
ڀکتي ڀاوَ سي ڀۇل مئن چاهت وِشيہ وِکار، کهہ ٺيئون موهہ ديجيئي ستگر ست ويچار.
تم گرۇ داتا جگت ۾ منگتي هئن سڀ لوک، اَڀيہ دان دي سَروَ کو کهہ ٺيئون هَر شوک.
دک ڀنجن گرۇديوَ تم هرلي دۇک وِشال، کهہ ٺيئون نِج داس پر کر کرپا کرپال.
ڀَوَساگر کي بيچ ۾ ڊۇبت هۇن گرۇديوَ، کهہ ٺيئون موهہ کاڍِلي دي نِج آتم ڀيوَ.
تم بن ستگر ديوَ مُجهہ اۇر نهين هئہ ٺؤر، چرن شرن ۾ راکلي سُن بِنتي يهہ مور.
چرنون کا چاکر کرو ستگرۇ کرپا ڌار، کهہ ٺيئون سيوا کرۇن نِشدِن تيري دوار.٣٠-

وِنيہ ڪروُن ڪر جوڙڪي سُنيئي شري گروُديوَ، ڪھ ٽيئون موھ ديجيئي چرن ڪمل ڪي سيوَ.
چرن ڪمل ڪي سيوَ ڪر هرهوُن تن ايمان، ڪھ ٽيئون درمَت ڪتي پائوُن آتم گيان.
مئن پاپي تم پاوَنا پاپ ڪرو پريھار، ڪھ ٽيئون گروُ سُمت دي ڪرلو ٻوَ سي پار.
پڙ ڪر ممتا ڪوُپ ۾ بھُت سھي سنتاپ، ڪھ ٽيئون ڪروُٽا ڪري ستگر ڪاڍو آپ.
پرارٿنا ڪر پريم سي پُن پُرشارت تات، ڪھ ٽيئون اِنڪي ڪيئي هووي توَ ڪُشلات.
پرارٿنا ڪر پريم سي ڪھ ٽيئون بَن داس، شڌ هرديہ ڪي سُنت هري راڪو من وشواس.
هرديہ سي جب پرارٿنا ڪھ ٽيئون ڪر ڪوئہ، ڀڳوَت ڪي تب ڪان ۾ پھُنچت شيگھر سوئہ.
دين‌بندوُ تب ڪر ديا ڪرت پاپ سڀ دوُر، ڪھ ٽيئون گڻ گيان دي سُک سمپت پرپوُر.
هات جوڙ ستگر ڪھوُن سُن ميري ارداس، ڪھ ٽيئون ڪرپا ڪري ڪات ڪرم ڪي ڦاس.
گروُ ڪو دنڊوَت وندنا ڪر چرنون ڌر سيس، ڪھ ٽيئون تم پائيئي جگتپتي جگديش.٤٠-
گروُ ڪو دنڊوَت وند ڪر هو چرنون ڪا داس، ڪھ ٽيئون هووي سڀي ڪارج تيري راس.
گروُ ڪو نِت پرڻام ڪر پادپدم شِرِ نائہ، ڪھ ٽيئون ترلوڪ ۾ ڪال نہ تمڪو ڪائہ.
ستگروُ ڪو ڪر وندنا هوئہ سدا نِرمانُ، ڪھ ٽيئون من سي مِٽي مَلِن ديھ ايمان.
گروُ ڪو ڪر تم وندنا شرڌا من ۾ ڌار، ڪھ ٽيئون اِس جگت ۾ پائہ پدارٿ چار.
ڪھ ٽيئون ڪر وندنا پاوَن گروُ پد پيڪ، گروُ چرنون ڪي ڌوُل سي مِٽي ڪرم ڪي ريک.
گروُ برھما گروُ وشڻوُ هئہ گروُ هئہ شيش مھيش، ڪھ ٽيئون گر سوُريہ ششي هئہ گُر گوُري گڻيش.

ڳُرُوُ سي اڌِڪ نہ اَؤر ڪو ديوي ديوُ پڇان، ستڳُرُوُ سڀ سي شريشٽ هئہ ڪهہ ٽيئون ست جان.
ايڪ اور ڳُرُوُديوُ هو دوُجي سڀ سنسار، ٽيئون ڳُرُوُ ڪو اڌِڪ لک نِت نِت ڪرو جهار.
ستڳُرُوُ هري ڪي ديهہ هئہ يامين سنشيہ ناهِن، ڪهہ ٽيئون ڳُرُوُ ڌيان ڌر هري ديکو تِهن ماهِن.
ڌيان مؤل ڳُرُوُ مؤرتي پوُجا مؤل ڳُرُوُ پاد، منتر مؤل ڳُرُوُ وچن هئہ مڪتي ڳُرُوُ پرساد.٥٠.
ڪهہ ٽيئون ڳُرُوُديوُ هئہ تيرٿراج پرياگ، ڳنگا جنما چرن ڍِڱ سرسوَتي جان پراگ.
ڳُرُوُ چرنون ڪي ڌوُل ڪا تِلڪ ديت جي ڌير، ڪهہ ٽيئون ڪٽ ڪرم وي پاوَت ڳيان ڳنڀير.
ڳُرُوُ مؤرت ڪا ڌيان ڌر ڳُرُوُ هئہ ديوَن ديوَ، ڪهہ ٽيئون ڳُرُوُ نام جپ پائو آتم ڀيوَ.
ڳُرُوُ چرنامرت ڳنگ جل وِئنڪٽ ڳُرُوُ اِستان، ستڳُرُوُ وشڻوُ سروُپ هئہ ڪهتي ويد وکيان.
جنم مرن ڏشڪاچرن هرَن هيت اگيان، ڪر ٽيئون نِج ڳيان هِت ڳُرُوُ چرنامرت پان.
ڳُرُوُ چرنامرت پان ڪر سِيت پرسادي کائہ، ڪهہ ٽيئون ڳُرُوُ سيوَ سي من وانڇت ڦل پائہ.
تن من ڌن ٻِن وچن سي ڪيجي ڳُرُوُ ڪي سيوَ، ڳُرُوُ ڪو پرسن جاڻِکي ليجي آتم ڀيوَ.
پنڊت وديا ديت هئہ ديت دوائي وئد، ڪهہ ٽيئون نِج ڳيان دي ستڳُرُوُ ڪاٽت ڀيد،
ٽيئون ديپڪ ڳيان بن شوڀِت ڌام نہ ديهہ، ڳُرُوُ بن ڳيان نہ هوت هئہ ٽانتي ڳُرُوُ ڪر ليهہ،
ڳُرُوُ بِڪتي سي هين جو پڙهتا ويد پُران، ڪهہ ٽيئون تِهن سڦل نهين ڪرم ڌرم اِسنان.٦٠.
جب تڪ ستڳُرُوُ مِلت نهين تب تڪ مڪتي نہ هوئہ، ڪهہ ٽيئون سو ڳُرُوُ ڪري مڪتي چهي جو ڪوئہ.
سؤني چند بن رئن جِم سؤنا دِن بن ڀانُ، ڪهہ ٽيئون تِيون منشيہ ڪو ڳُرُوُ بن سؤنا جان.

ڪھ ٽيئون ستگر بنا سقل نہ پوُجا پاٺ، ڪرم ڌرم مالا تِلڪ پيڪ پنٿ سڀ ٺاٺ.
گروُ منتر بن منشيہ ڪا پِترِ پنڊ نهين ليت، ڪھ ٽيئون گروُ منتر بن ديوَ نہ آدر ديت.
لين منتر ڪو جات جب پِترِ نرڪ چٽ جات، گروُ منتر لي جپّت جب پِترِ سُوَرگ تب پات.
گروُ منتر اڀياسِ بن ڪرت ڪِريا جو اوُر، ڪھ ٽيئون تِس جيوَ ڪا من نهين پاوَت ٺوُر.
گروُ منتر جو جپّت نهين ڪرَت گروُ ڪا تياگ، ڪھ ٽيئون سو نرڪ ۾ رَهت سدا مَند ڀاڳ.
جٿسي روي ڪي ڪِرڻ تي تَنِڪشَڻ تَم مِٽ جات، ڪھ ٽيئون گروُ گيان سي تِم اگيان نَشات.
ٽيئون نؤڪا نام ڪي ڪَرڻڌار گروُ هوئہ، بنا شِرم ڀَوَسنڌوُ سي پار جات سڀ ڪوئہ.
ڪرڻڌار ڀُن ناوَ هي ڪرت ڍُگل مِل پار، ڪھ ٽيئون اِس سنڌوُ سي ايڪ نہ سَڪي اُتار.٧٠-
سوُريہ درپن نئن ڪا هووَت جب ميلاپ، ڪھ ٽيئون تب سَهج هي ديکت نِج مُک آپ.
ستگر انيَوَ ويد ڪا هووَت جب سنيوگ، ڪھ ٽيئون تب هوت هئہ آتم درس اروگ.
ستگر ساچا پائہ ڪر پَنت ويد نر ڪوئہ، ٽيئون نِج انيَوَ بنا آتم درس نہ هوئہ.
ستگر انيَوَ هوئہ ڀي بنا ويد ڪي گيان، اَسنياونا مِٽت نهين ڪھ ٽيئون ست جان.
شاستر انيَوَ سَهِت هو بن ستگر من ماهِن، اهم برهم ڪي نيشنا ٽيئون هووَت ناهِن.
گروُ بن پريم نہ اوُپجي گروُ بن جگي نہ ڀاڳ، ڪھ ٽيئون تانتي سدا گروُ چرنون ۾ لاڳ،
گروُ بن جُگت نہ مِلت هئہ گروُ بن نهين پرڪاش، ڪھ ٽيئون گروُ نام بن ورتا هئہ سڀ شواس.
گروُ بن من دُک ديت هئہ ڪھ ٽيئون دِن رئن، جبهين ستگروُ پيتيئي تب من دي سُک چئن.

گهر ڪولهوُ ۾ بئل جيون مؤنڊ ٻهي ڏِن رات، ستگر بن ڇوُٽي نهين ڪهه ٽيئون ست بات.
ڪام ڪروڌ مَد آد جي پانچ چور تن ماهِن، آتم ڌن ڪو هرت هئن ٽيئون پڪڙو تاهِن.٨٠-
گروُ بن وَش نا هوت هئہ ڪام ڪروڌ اهنڪار، تانتي گروُ ڪي شرن لي ڪهه ٽيئون نِرڌار.
مايا دو پرڪار ڪي جڙ چيتن ڌن نار، وِرلا ڪو اِنسي بچي ٽيئون اِس سنسار.
جو جن گروُ ڪي شرن لي سُمري هري ڪا نام، تانڪو مايا نا لگي ڪهتا ٽيئون رام.
ڪهه ٽيئون سنسار ۾ گروُ جئسا نهين ميت، اؤر مِتر سپ سوارٿي بن سوارٿ گروُ نيت.
گيان ديت گروُديوَ اِڪ ديتي اؤر نہ ديوَ، ڪهه ٽيئون تانتي ڪرو نِشدِن گروُ ڪي سيوا.
چنتامڻي گروُ ديوَ هئہ تانڪو سيوي جوئہ، دک دريدرتا دوُر ڪر سُک پاوي جن سوئہ.
ستگروُ تيرٿ روُپ هئہ وچن سُ نرمل نير، ٽيئون تامين نائڪي پاوَن ڪرو شرير.
ڪرپا ڪر جهن ديت گروُ پيري پريم ڪا جام، ڪهه ٽيئون تِسڪو چڙهي مستي آٺون يام.
تيري هرديہ ۾ سدا هئہ سُک شانت پنڊار، گروُ ڪرپا سي پائہ سو ڪهه ٽيئون سُک سار.
جئسي پيَہ ۾ گِهرت هئہ تئسي هرِ اُرَ ماهِن، ڪهه ٽيئون ستگر بنا ديک سَڪي ڪو ناهِن.٩٠-
جِس سُک ڪو تم چاهتي سو سُک هئہ تجهه ماهِن، ڪهه ٽيئون گروُ ديوَ بن توهه مِلي ڪب ناهِن.
ديپڪ لي گروُ گيان ڪا اوِديا تَم ڪر دوُر، ڪهه ٽيئون پرتيڪش لکو جو سپ گهٽ پرپوُر.
گروُ ڪي واڻي ويد سم پڙهي سُني جن جوئہ، ڪهه ٽيئون سنشيہ هري سُک ڪو پاوَت سوئہ.
ستگر شرني جائڪي مانگو مُڪتي دان، ڪهه ٽيئون جس پائڪي هووي تَوَ ڪليان.

ستگر سي تم پاٿلي انيَوَ آتم گيان، ڪهه ٽيئون تِس گيان سي پائو پد نِربان.
ستگر ڪي ڪرپا بنا سَري نه ڪوئي ڪاج، تانتي گرو ڪي شرڻ لي ڪهه ٽيئون تج لاج.
ستگر ڪي ڪرپا بنا ڀَوَسنڌ تري نه ڪوئہ، ڪهه ٽيئون گرو شرڻ لي جي ڀَوَ ترنا هوئہ.
ستگر ڪي ڪرپا بنا سمجهه پڙي نا سار، ٽيئون سمجهي سار بن ساڌن سپ بيڪار.
ستگر ڪي ڪرپا بنا مِٽي نه ممتا روگ، ٽيئون پاوين ڪشٽ سهه ڪري جاپ تپ يوگ.
ستگر ڪي ڪرپا بنا مِلي نه موڪش دوار، ڪهه ٽيئون گرو شرن لي اپنا ڪرو اُڌار.١٠٠-
ستگر ڪي ڪرپا بنا ڪب چت شانت نه هوئہ، ڪهه ٽيئون گرو شرن لي وِگهن نه لاڳي ڪوئہ.
ستگر ڪي اپديش بن هوئہ نه ڪب ڪليان، ڪهه ٽيئون نِشچيہ ڪرو ڪهتي سنت سُجان.
ستگر ڪي ڪرپا بنا کُلي نه دشم دوار، ڪهه ٽيئون گرو شرن لي سُن انحد جهنڪار.
ستگر ڪرپا ڌارڪي ڏئي نام ڪي دات، ڪهه ٽيئون تِهن نام سي لڳن لڳي دِن رات.
پوُرن آتم گيان دي ڪاٽي جو دک دوَند، ائسي گرو ڪو ڪرَت هوُن ڪهه ٽيئون نِت وند.
پوُرن پوُرن سَروَ ۾ پوُرن رهيو سمائہ، ٽيئون پوُرن گرو مِلي پوُرن ديت لکائہ.
پوُرن گرو ڪي وچن ۾ پوُرن جهَن وشواس، ڪهه ٽيئون تِس داس ڪو هووي گيان پرڪاش.
جو گرو ست اپديش دي ڪرَت پاپ مَل ناس، ڪهه ٽيئون تِهن سيوَ ڪر پائو برهم هلاس.
سنسا سَڪل نِوارَهين ديڪر آتم گيان، ڪهه ٽيئون اِس جگت ۾ ستگر سو پهچان.
برهم نِشٽ۔ برهم شروتري سداچار يت هوئہ، ڪهه ٽيئون شِشيہ هِت چهي ستگرو ڪهيئي سوئہ.١٠-

پيدواد سي رَهِت هو ڪهت برهم ڪا گيان، جوُن جناوي جگت ڪو ستگر سو پهچان.
ڪهه ٽيئون سو گروُ نهين ديت ڪانَ ۾ ڦوُڪ، لوپي گروُ ڪي چرن ۾ پڙنا هئه اَتِ چوُڪ.
راڳ دويش جسڪو نهين ڪام ڪروڌ اهنڪار، ستگروُ سو پَهِچانيِئي ڪهه ٽيئون نِرڌار.
ڪِياگِرَهِي پُنوِرَڪِت ڪِيا برهم گيان،جهَن،هوئه، ڪهه ٽيئون ست بوڌ دي ستگروُ ڪهيئي سوئه.
پَنِت ويد ميه پُشت تَن گيان چڪشوُ پُن هوئه، جانَت شنڪا چڪر ڪو ڪرٽڌار گروُ سوئه.
ڪرٽڌار گروُ هئه وَهي نام ناوَ جس پاس، ٽيئون ڀَوَ سي پار ڪر جو آوي ڪر آس.
ستگروُ سوئي جانيئي جو شِشيه دوُک نشائه، ڪهه ٽيئون تِن لوڪ ۾ جهَن تهَن ڪري سهائه،
چندن پارس پرنگ سم بَهه گروُ جگ ڪي ماهِن، ڪهه ٽيئون جو ديپ وَت ائسي بهتي ناهِن.
ستگروُ ائسا ڪيجيئي جو ست شبد سُنائه، ڪهه ٽيئون شِشيه ڪو سدا سُمرن ماهِن لگائه،
ستگروُ ائسا ڪيجيئي تَم اگيان مِٽائه، ڪهه ٽيئون اُر ۾ سدا انيَوَ جوت جگائه.٢٠-
ستگروُ ائسا ڪيجيئي نِرِڪت ڪري نِهال، ڪهه ٽيئون ڪرپا ڪري ڪاٽي جگ جنجال.
ستگروُ ائسا ڪيجيئي دوُر ڪري اپيمان، ديا غريبي بندگي ڪهه ٽيئون دي دان.
ستگروُ ساچا جان سو جو ميٽي جم تِراس، تن من تانڪو ديجيئي ڪهه ٽيئون هو داس.
جئسي نؤڪا ڪاٺ ڪي ڪرَت سندوُ سي پار، ڪهه ٽيئون گياني گروُ تِيون تارت سنسار،
ٽيئون ناوَ پَڪان چڙهه پهنچت پار نه ڪوئه، گيان هِين گروُ پائه تِم ڀَوَسنڌ پار نه هوئه.
ائسا گروُ نهين ڪيجيئي گيان ڏيان تي هِين، ڪهه ٽيئون بن گيان ڪي جانو گروُ نابين.

گيان ڌيان ڪڇ ديت نهين ڪيوَل ڪَنني پائہ، ائسا گروُ نهين ڪيجيئي ڪهہ ٽيئون سمجهائہ.
منتر جنتر ڪو پڙهت هئہ ديت نہ ستيہ اپديش، گروُ بن بئنت گيان بِن ڏِڪ جيوَن ڏِڪ ڀيش.
ستيہ منتر جو ديت نهين ڪيوَل ڦوُنڪت ڪانَ، ڪهہ ٽيئون ڌن مانگهين ستگروُ سو مَت جان.
لوڀي گروُ ڪي بوڌ سي مِٽت نہ من سنتاپ، سنتوشي گروُ گيان سي مِٽت سَرو دک پاپ.۲۰-
ڳاوت هري گن پريم بن ڇوڙت لوڀ نہ موهہ، ڪهہ ٽيئون سو گروُ نهين ڪرَت رام سي دروهہ.
گروُ ڳوُنگي مستان تي هوئہ نہ آتم گيان، ڪهہ ٽيئون مُڪتي چهو ستگروُ ڪرو سُجان.
ينتر تنتر ڪو ڪرَت جي ائسي گروُ انيڪ، ڪهہ ٽيئون جو گيان دي سو گروُ هئہ ڪو ايڪ.
تن ڪي گروُ بَهُہ مِلت هئن ڪهہ ٽيئون جگ ماهِن، درلڀ هئہ من ڪا گروُ مِلت ڀاڳ بن ناهِن.
من ڪا گروُ تم نا ڪيئا تن ڪا ڪينا تات، ٽيئون جب من ڪا ڪرو تبهين هو ڪشلات.
ستگر اپني داس ڪا ليکا ديت نِوار، ڪهہ ٽيئون پرلوڪ تِس ڪوئہ نہ پوُڇنهار.
ستگر پوُرن پائيا هويا ڪارج راس، ڪهہ ٽيئون منگل ڀيا ٽوُٽي جَم ڪي ڦاس.
گروُ ڪا درشن ديک ڪي ٽيئون ڀيا نِهال، سڀ انگ ڦوُلي ڦاگ جيون ديکا دين ديال.
انتر باهر آتما ستگر ديئا ڏکائہ، ڪهہ ٽيئون مئن ديکڪي دينا دوُک مِٽائہ.
گروُ ڪي اوُپ انوُپ هئہ ڪهتي ويد پُران، ديوَ نہ پاوَت پار تِهن ٽيئون منش ڪيا جان.۲۰.
ڪهہ ٽيئون اِس جگت ۾ ايڪ ڪرم هئہ سار، ستگر سي ست شبد لي سُمرن ڪر هربار.
جپ منتر گروُديوَ ڪا ڌر گروُ چرني ڌيان، ارٿ وِچاري شبد ڪا پائو برهم وگيان.

سُرت لڳي گرُوُ شبد جس من گرُوُ موُرت ماهِن، ڪهہ ٽيئون ڪب نا لڳي يَمپُر ڪا دک تاهِن.
ستگرُوُ ڪو جن شِرِ ديئا تجي لوڪ ڪي لاج، ڪهہ ٽيئون سپ هووَهين تِنڪي پوُرڻ ڪاج.
شبد گرُوُ ڪا روُپ هئہ گرُوُ شبد سُوَروُپ، ڪهہ ٽيئون تج ڀيد ڪو سُمرو شبد انوُپ.
تين لوڪ ڪي سمپدا تياڳي شِشيہ سُجان، آتم برهم اڀيد ڪا گرُوُ سي ليجي گيان.
گيان بنا ناشي نهين مِٿيا جڳت پسار، ڪهہ ٽيئون سو گيان دي ستگرُوُ پرم ادار.
ستگرُوُ آڳي ڀيٽ شِشيہ ديئِہ ديهہ اڀيمان، سيوَهہ گرُوُ ڪي چرڻ يُڳ تَرڪ درشٽي مَت آن.
چندررُوُپ گرُوُديوَ هئہ چَندرمٽِي ششيہ جان، ديکت اُمگي پريم جِهَن سو پوُرن پهچان.
ڪهہ ٽيئون اِس جڳت ۾ ديکي شِشيہ انيڪ، ستگرُوُ ڪو دي سيس جو ائسا ڪوئي ايڪ.٥٠-
جئسي سُنڪر ناد ڪو ديت مِرگ نِج پران، ٽيئون تِم گرُوُ شبد سُن دي شِرِ شِشيہ پرڏان.
چرن ڪمل گرُوُديوَ ڪي سُندر ڦوُل سَمان، ڪهہ ٽيئون شِشيہ ڀنوَر جيون ديکت هو مستان.
شيلوَنت چت سُمت يُت آگياڪاري جوئہ، گرُوُ سيوا رَت گرُوَ گَت ڪهہ ٽيئون شِشيہ سوئہ.
بادل ڪي سُن گرجنا جئسي ناچت مور، تئسي شِشيہ گرُوُ شبد سُن هوت مڳن نِش ڀور.
ڪهہ ٽيئون گرُوُ وچن ڪو مانت هئہ شِشيہ جوئہ. آگيا ڀنگ نہ ڪرَت ڪب پاوَت مُڪتي سوئہ.
ٽيئون تَرڪ ڪُتَرڪ سي هو شِشيہ شرڌا هين، شرڌا بن پاوَت نهين برهم گيان پرَوين.
گرُوُ ڪي سيوا جو ڪري گرُوُ ڪي آگيا مان، ڪهہ ٽيئون گرُوُ نام رت گرمُک سو پهچان.
راج نہ چاهي اِندر ڪا نا وئنڪٺ ڪي آس، گرُوُ چرنون ۾ لين هو گرمُک ڪهيئي تاس.

ستگرُو ڪي نِت پاس رهہ گرُو سي راکي هيت، ڪهہ ٽيئون گرمُک وَهي برهمانند سُک ليت.
گرُو آگيا پالن ڪري گهي گرُو سي گيان، ڪهہ ٽيئون سُک دک سهي گرمُک سو پَروان.٦٠-
سُک دک ۾ تياگي نهين ستگر ڪا جو سنگ، ڪهہ ٽيئون تِس داس ڪو لگي رام ڪا رنگ.
سوامي آگيا ۾ رهي سهي سيس پر دوُک، ڪهہ ٽيئون سيوَڪ وَهي جو نهين چاهت سوُک.
سيوا ۾ تتپر رهي ڪبهوُن چوُڪت ناهِن، سوامي ڪي من ڀاوَهين سيوَڪ مانو تاهِن.
ڪهہ ٽيئون اِس جگت ۾ پريمي جانو سوئہ، بِڇڙت هي گروُديوَ ڪي روئہ ديت هئہ جوئہ.
ستگر بِڇڙي رووَهين پوُرا پريم نہ جان، ٽيئون پوُرا پريم سو بڇڙت تياگي پران.
مئن ميرا گرُو چرن ۾ جو جن ٻيت چڙهائہ، ڪهہ ٽيئون تِس داس ڪي ڪال نِڪٽ نهين آئہ.
مئن ميرا بندن بڙا سڀ جگ باندا جاس، ڪهہ ٽيئون سو چوُٽهين جو گرُو ڪا هو داس.
گرُو ڪي بندن جو رهي باندي نا يم تاهِن، ڪهہ ٽيئون سو مُڪت هو جنم ليت ڦِر ناهِن.
بادل سم هئہ ستگرُو ڪرَت گيان گجڪار، ڪهہ ٽيئون ورشا ڪري وچنون ڪي هروار.
ستگرُو بادل برسيا اپني ڪرپا ڌار، ڪهہ ٽيئون هر تاپ ڪو دينا سوُک اپار.٧٠-
بادل ڪب ڪب برستي ستگرُو بارهہ ماس، ڪهہ ٽيئون شِشيہ ڌَرنِ ڪي پوُرڻ ڪرَت پياس.
ستگرُو بادل برسيا آنگن ميري آج، ڪهہ ٽيئون منگل ڀيا پوُرن هويا ڪاج.
جو ستگرُو نِج داس ڪو دِکلاوَت پگوان، ٽيئون تِس گروُديوَ پر واروُن تن من پران.
گرمُک پل ڦِرتا رهي منمُک هو اِڪ نام، گرمُک دي سُکہ سَروَ ڪو منمُک دي دک ڌام.

سوامي ڪي آگيا تجي من ڀاوَت ڪر جوئہ، ڪهہ ٽيئون نِشچيہ ڪھوُن بي مُڪ جانو سوئہ.
آگيا گروُ ڪي ڀنگ ڪر وِچري جو سنسار، ڪهہ ٽيئون تانڪا ڪيي هووَت نا نِستار.
گروُ ڪو جي نهين سيوَهين تي نر نؤر نہ پائہ، ڪهہ ٽيئون گروُ سيوَ بن جنم جنم پڇتائہ.
ڪهہ ٽيئون گروُ ديوَ ڪو هوُن توُن جو ڪهہ ديت، مر ڪر سو شمشان ۾ ورڪش هوت يا پريت.
مانش تن ڪو پائہ جھن ستگروُ ڪينا ناهِن، ائسي نِگُري منشيہ ڪا مُڪ ديکو مَت ڪاهِن.
گروُ ڪي آگيا ڀنگ ڪر ماني من ڪي بات، ڪهہ ٽيئون منمُک وَهي دکي هوئہ دِن رات.٨٠-
گرمُک جاگي هري رٽي منمُک وِشيہ ڪمائہ، ڪهہ ٽيئون گرمُک سُکي منمکہ ٻھُ دک پائہ.
هري سي بي مُڪ هوئکي پالت جو پريوار، ڪهہ ٽيئون سو موُنڍ نر ڀٽکت بارمبار.
هري ڪي منتر اننت هئن جامين شرڌا هوئہ، ڪهہ ٽيئون نِت پريم سي جپلي منتر سوئہ.
ايڪ دوئہ ڇي اشت پُن دوادش اکشر جان، اشٽادش چؤبيس پُن بتيس اکشر مان.
ائسي تارڪ منتر جي گرنٿن ڪيئي ٻکان، ڪهہ ٽيئون گروُ ديئہِ جو سو تم جان پرڌان.
ڪهہ ٽيئون گروُ منتر ڪو جپلي بارمبار، جگت ڀاوَ ڪو ڀوُل ڪر پائو موکش دوار.
سڦل ڪرو نِج شواس ڪو گروُ ڪا شبد ڪمائہ، ڪهہ ٽيئون گروُ شبد بن ورٿا ناهِن گنوائہ.
ٽيئون سوهم جاپ جپ غافل ڪبھُن نہ هوئہ، اِڪ اِڪ شواس امول هئہ تاهِن نہ ورٿا کوئہ.
ٽيئون سوهم جاپ تم شواس شواس جپ ليهہ، دونون پد ڪي لَکش لک پائو مُکت وديهہ.
هرديہ ۾ گروُ شبد ڪي باجي انحد بين، ڪهہ ٽيئون سُن تاهِن ڪو گرمُک هو لوَلين.٩٠-

دوهاولي

اوم جاپ ار ۾ کرو ڇوڙ سُواس کي آس، ارٿ ڀاونا ڍرڍ کر ٽوُٽي جم کي ڦاس.
اوم سوهم هئہ روُپ اِک کهتي وید پُران، کهہ ٽيئون جو ڀيد کهہ موُنڍ تاهِن پهچان.
جانسي آپاپَن مِتي ائسا کرلي جاپ، کهہ ٽيئون تِن لوک ۾ تَنِک نہ لاگي تاپ.
شبد گروُ کا روُپ هئہ رنڇک ڀيد نہ جان، کهہ ٽيئون تِهن سُمر کي پائو سوُک مَهان.
باهر هري نا کوجيئي انتر هي لِنوَ لائہ، گروُ منتر اڀياس سي کهہ ٽيئون تِهن پائہ.
ستگر کي ست شبد کا اهنِش کر اڀياس، کهہ ٽيئون سنسار کي وِگهن هوئہ سڀ ناس.
ستگر کي ست شبد کا سُمرن کر من ماهِن، کهہ ٽيئون سو پائہ پد کال کرم جهن ناهِن.
ستگر کي ست شبد کا کرلي نِشدِن جاپ، کهہ ٽيئون جس جاپ تي مِتي سَکل سنتاپ.
ستگر کي ست شبد کا سُمرن کر هربار، کهہ ٽيئون جهن سُمرتي انيَوَ کُلي دوار.
ستگر کي ست شبد کا سُمرن کر دِن رئن، کهہ ٽيئون جهن سُمرتي چت ۾ اپجي چئن.۲۰۰-
ستگر کي نِج نام کا هرديہ کر ويچار، کهہ ٽيئون اوِديا مِتي پائو موکش دوار.
ستگر کي نِج نام کو جانو ستگر روُپ، کهہ ٽيئون تِس سُمر کي پائو شڌ سُوَروُپ.
ستگر کي نِج نام کو سُمرو شواسون شواس، کهہ ٽيئون جس سُمرتي ٽوُٽي جم کي ڦاس.
ستگر کي نِج نام کو جانو اپنا ميت، کهہ ٽيئون تِن لوک ۾ سنگ رَهت جو نيت.
ستگر کي نِج نام سي لائو اپنا چيت، کهہ ٽيئون من شتروُ پر نِشدِن پائو جيت.
شبد بِين گهت ۾ بجي سَروَ راگ تِهن ماهِن، کهہ ٽيئون سَگُرا سُني نِگُرا سُنتا ناهِن.

باج رهي يهہ بنسري سڀ گهٽ ۾ پرپوُر، ٽيئون گروُ پرساد تي سُنتا ڪوئي شوُر.
انحد مُرلي رس ڀري باجي آٺون يام، ڪهہ ٽيئون جو تان سُني پائي سو وشرام.
اِس مُرلي ڪي ڪيرتي مُک تي ڪهي نہ جائہ، ڪهہ ٽيئون ڪرپا ڪري ستگر دئيِ لکائہ.
اِس مُرلي ڪي تانَ ڪي ڪِيا ڪهوُن مئن بات، ڪهہ ٽيئون جو سُنت هئہ مگن رَهت دِن رات.١٠-
اِس مُرلي ني موهِيا سُر نر مُنيجن ديوَ، ڪهہ ٽيئون گروُديوَ سي جانو اِسڪا ڀيوَ.
ٽيئون جتني ساز هئن مُرلي سم نهين ڪوئہ، منمُک ڪو نا پاوَهين گرمُک پاوِي سوئہ.
من‌موهن ڪي بنسري باجي گگن منجهار، ڪهہ ٽيئون سو جن سُني جانڪا گروُ سي پيار.
من‌موهن ڪي بنسري باجي آدِ جگاد، ڪهہ ٽيئون ڪو سُنت هئہ گرمُک گروُ پرساد.
من‌موهن ڪي بنسري باجي شواسون شواس، ڪهہ ٽيئون جو سُنت هئہ هو تِهن ڪارج راس.
من‌موهن ڪي بنسري باجت هئہ دِن رئن، ڪهہ ٽيئون جانڪي سُني چت ۾ اپجي چئن.
مُرلي سُندر شيام ڪي سمجهي جِهن ٻُڌيمان، ڪهہ ٽيئون پايا تِسي من ۾ مود مَهان.
وِرنداوَن ڪي بيچ ۾ باجي مَڌُري بين، ڪهہ ٽيئون سُنڪر سَڪِي هر انتر ڀِئي لين.
من‌موهن ڪا ڌيان ڌر جپ من‌موهن جاپ، ڪهہ ٽيئون سُڌِ نا رهِي هو گئِي آپو آپ.
من‌موهن نِج آتما سَڪِي وِرتيِئان جان، وِرنداوَن يهہ بدن هئہ ٽيئون ائسي مان.٢٠-
بنسي گروُ ڪا شبد هئہ باجت هرديہ ماهِن، ڪهہ ٽيئون سو جانتا گروُ ڪرپا هو جاهِن.
موهن ڪي ڇَوِي ديکڪي سَڪِي ڀِئي مستان، ڪهہ ٽيئون تَدروُپ هو ڀوُل گئِي تن پران.

برج منڊل سنسار هئہ راس پرڪرتي ڪيل، نانا وَپُ ڌر آتما ڪرتي اديُت ڪيل.
پرم پويتر راس نِت ڪيلت آتم ديوَ، ٽيئون اگيہ نہ جانهين گياني جانت ڀيوَ.
رام مهاتم ڪو لکي رام مهاتم گوُڙه، ڪهہ ٽيئون بي انت هئہ ڪِيا جاني نر موُڙه.
ڪهہ ٽيئون نِت ڪيجيئي رام نام سي پريم، رام نام ڪي سم نهين جپ تپ سنيم نيم.
رام جپن ۾ جيپ پُن ڪَرَ پَدَ دوُکي ناهِن، ٽيئون دام نہ لگت ڪڇ ڪِيون نهين جپتي تاهِن.
رام نام ڪي پتريڪا تات پڙهو دِن رات، ڪهہ ٽيئون گروُ گيان لي لکلي اپني ذات.
رام نام ڪي پريم ڪي پاتي پڙهو هميشهہ، ڪهہ ٽيئون من شانت هو ڇوُٽي تاپ ڪليش.
رام نام اُلٽا جپي بالميڪ ڀئي پار، ڪهہ ٽيئون تم نا ترَهئَن سُلٽا رام اچار.٣٠-
اَرڌ رام ڪا ڄاپ جپ گيج ڪا ڀيا اڌار، ڪهہ ٽيئون تم نا ترَهئَن پوُرن رام پُڪار.
رام نام ستيہ وچن پُن مڌر نہ بولت جوئہ، ٽيئون دوُجي جنم ۾ سو نر گوُنگا هوئہ.
رام ڀجن جهَن هوت هئہ تهان براجت رام، رام جهان سُکڌام تهَن رهي نہ ڪلنا ڪام.
آلس تج اُديم ڪرو رام جپن ڪي هيت، ڀوگ روگميہ جانِکي سُمرن ڪر ڌر چيت.
ڪر مالا من ڌيان ڌر رسنا سي رٽ رام، ڪهہِ ٽيئون اِس جاپ سي پائو هري ڪا ڌام.
ڪهہ ٽيئون سنسار ڪي ڇوڙي سيهين ڪام، جاگت سووَت رام جپ جو ست چت سُکڌام.
انتر باهر رئن دِن ڀوُلو نا هري نام، جهِوا من وا پران سي ڪهہ ٽيئون رٽ رام.
چار اناره شَشٽ ڪهہ ڪلِ هري نام اَڌار، ڪهہ ٽيئون جو جپَت تِهن تِسڪا هوت اُڌار.

ڪامڌينّ اؤر ڪلپترُ چنتامڻ هري نام، ڪهہ ٽيئون جهن سيوَتي پُورڻ هووي ڪام.
ڪَلِيُگ ۾ هري نام هئہ سپ ساڌن ڪا سار، ڪهہ ٽيئون تِهن سُمرکي پائو موکش دوار.٤٠-
بيڙا هري ڪا نام هئہ چڙهت نہ جي نر تاهِن، ڪهہ ٽيئون سي مؤنڊ نر ڊوبَت ڀوَجل ماهِن.
هري ڪا نام نہ پاوَهين هري جَس سُنتا ناهِن، ڪهہ ٽيئون سي مؤنڊ نر جات چُراسِي ماهِن.
اِڪ پگوَت ڪي نام بن بول نہ دوُجي بات، ڪهہ ٽيئون هري نام ڪا سُمرن ڪر دِن رات.
جِيون پوگون ڪو پَجت هو تُيون تم ڀڄ هري نام، ڪهہ ٽيئون هري ڀڄن سي پائو مُڪتي ڌام.
هري نام ڪي اوٽ لي هري نام ڪي ٽيڪ، ڪهہ ٽيئون ڀوَجل ترو سُمري سَهت وويڪ.
هري سُمرن ڪي سيڄ پر سوئہ ڪرو وشرام، ڪهہ ٽيئون هري جاپ بن مِلي نہ ڪب آرام.
گنگا هَرتِي پاپ ڪو ششي هرتا هئہ تاپ، پاپ تاپ دونون هري ٽيئون هري ڪا جاپ.
دنيا ڪي وهنوار ۾ پچ پچ مري گنوار، ڪهہ ٽيئون هري نا جپي تانتي تاهِن ڌِڪار.
موتي بن شويت نهين جِيون سِپِي جگ ماهِن، ٽيئون تِيون هري نام بن جهِوا شويَت ناهِن.
ديپڪ بن شويت نهين جئسي سُندر ڌام، تئسي مُک شويَت نهين ٽيئون بن هري نام.٥٠-
جو جن ماڌوَ ڪو تجي مايا پيڇي ڌائہ، ڪهہ ٽيئون تان پرش ڪي دونون هات نہ آئہ.
جو جن مايا ڪو تجي سُمري هري ڪا نام، ڪهہ ٽيئون تان پرش ڪو مِلي دام پُن رام.
مُک سي سُمرن نا ڪري ڪر سي ديئِہ نہ دان، ڪهہ ٽيئون تِس منش ڪا جيِوَن وِرتا جان.
نمَڪ هري ڪا کائکي جپي نہ جو هري نام، ٽيئون شاستر ويد تِهن ڪهتي نمَڪحرام.

سَروَ پدارٿ جڳت ۾ دينا جهِن ڪرتار، ٽيئون تِهن جو نا جپي تانڪو هئہ ڦتڪار،
مانش تن هري ني ديئا دينا ڌن سُت ڌام، ٽيئون تاهِن بسار ڪي هوئہ نہ نمڪحرام،
شت ڪامون ڪو ڇوڙ ڪر پهلي ڪر اِسنان، سَهسِر تج پوجن ڪرو لاک ڇوڙڪر دان،
ڪوٽ ڪام ڪو ڇوڙ ڪر پهلي ستسنگ جائہ، ڪهہ ٽيئون سڀ ڪام تج گوبند ڪي گڻ گائہ،
ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ ليهہ نام ڪي اوٽ، انتڪال دک نا لڳي مِٽي ڪرم اَگهہ ڪوٽ.
انڌا جهنگل يار شِرِ ورشا گِرِ چڙهہ جائہ، ٽيئون اِنسي اڌِڪ دک نام ڀُلائي پائہ.٦٠-
جڳ ڪو جوُنا جان ڪي ڀجتي جو ڀگوان، ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ سو جن هئہ بُڌيمان.
ڪايا ڳڙهہ ڪو جيت ڪر مارو ويري پانچ، ڪهہ ٽيئون هري ڀجن ڪر ميٽو جَم ڪي آنچ.
ڪام ڪرو هري ڀجن ڪا ميت ڪرو ڀگوان، سنت وچن سنگي ڪرو ٽيئون هو ڪليان.
ڀڪتي ڪرني ڪٺِن هئہ ڪرتا هئہ ڪو سوُر، ٽيئون شِر ساٽي بنا يهہ منزل هئہ دوُر.
ڀڪتي ڪرني جڳت ۾ هئہ سوُران ڪا ڪام، ڪهہ ٽيئون هري ڀڪتي ڪا ڪائر ليهہ نہ نام.
بڙڀاڳي ڀڪتي ڪري ڪر نہ سَڪي ڌُرڀاڳ، ٽيئون تانتي سَروَ تج هري ڀڪتي ۾ لاڳ.
ڀڪتي ڪرني ڪٺِن هئہ سُگم نہ تانڪو جان، ٽيئون ڀڪتي سو ڪري تياڳي جو ايِمان.
من چنچل ڪي شانت هِت ايڪ هري ڪا ڌيان، ٽيئون هري ڪي ڌيان بن مِلي نہ شانت سُجان.
ڪهہ ٽيئون هري ڀڪتي هئہ سَروَ سُکون ڪي کانِ، تانتي هري ڪي ڀڪتي ڪر پائو سوُک مَهان،
هري سي وِرتي جوڙيئي لي گروُ سي اُپديش، ڪهہ ٽيئون اِس جوڳ سي لڳي نہ دوُک ڪليش.٧٠-

ٽيئون سڀ ۾ هري بَسي سڀ رهنتي هري ماهِن، سڀ هري سڀ تي رهِت هري نِشدِن سُمرو تاهِن.
هري نام سُک سِنڌوُ هئہ جو جن سُمري تاس، کهہ ٽيئون ڏئِہ لوک ۾ سو پاوَت سُک راس.
هري نام آنند نِڌِ کهہ ٽيئون جپ تاهِن، جانکي جپ سي هو سدا آنند من کي ماهِن.
هري گڻ جو نِت گاوَهِين سو پاوَت آنند، کهہ ٽيئون تِن تاپ هر کاٽت جَم کي ڦند.
هري يڳت کي سنگ سي هري يڳتي مِل جائہ، کهہ ٽيئون هر يڳتي سي هر کا درشن پائہ.
هريجن کي پيڇي ڦِروُن سُن نارد يهہ گات، کهہ ٽيئون نِج يڳت کي سدا رهوُن مئہ سات.
يڳتون کا دک ديککي ليتا هري اوتار، يُگ يُگ ۾ رکشا کري کهہ ٽيئون نِرڌار.
هر يڳتون کو نا لڳي کبهوُن يم کا ڏنڊ، کهہ ٽيئون ڏئِہ لوک ۾ پاوَت سوُک اکنڊ.
مات پتا گوُ ديش ڌن ديوَ گروُ يڳوان، شَشِٽ يڳتي سي هوت هئہ کهہ ٽيئون کليان.
نِرماني نِرموهہ ڌن نشڪامي نِر آس، کهہ ٽيئون اِس جڳت ۾ ائسا کو هريداس.۸۰-
آسا ترشٽا واسنا ممتا وِشيہ پَڇان، يي نوَ نديئان تَرَت جو سو نر هري وَپُ جان.
هري يڳت هري گن رٽي هري بن کري نہ بات، کهہ ٽيئون هري يڳتي بن منگي نہ دوُجي دات.
هري يڳت سو جانيئي جو هري جاپ جپائہ، کهہ ٽيئون هري جاپ سي هري سي ديت مِلائہ.
هري يڳت کا چِنهہ يهہ پرسن مُک نِت هوئہ، کهہ ٽيئون سُک دک وِشي چنتا کرَت نہ سوئہ.
هري يڳت سڀ جڳت کو جانت هري سوُروُپ، ٽيئون سيکو سوُک دي تانکي اوُپ انوُپ.
هري يڳت هِت کرَت هئہ سيکا جڳت منجهار، کهہ ٽيئون سوارٿ بنا سدا کري اُپکار.

دوهاولي

هري ڀڪت هري ڀڪتي سي پاوي هري من ماهِن، ڪهہ ٽيئون هري ڀڪتي تڄ اؤر ڪرَت ڪڇُ ناهِن.
هري ڀڪت راضي رهي هري ڪي پاٽي ماهِن، ڪهہ ٽيئون من ۾ ڪيي چنتا ڪرتي ناهِن.
هري ڀڪت هري ڀرَوَسي رهتا آنون يام، ٽيئون هري تڄ اؤر ڪي ليت نہ ڪبهوُن شام.
هري ڀڪت ڪي درَس تي هري آوَت هئہ ياد، ڪهہ ٽيئون دک دوُر هو من ۾ پُن اهِلاد.٩٠-
هري ڪا سُمرن پريم سي ڪري ڪراوي جوئہ، ڪهہ ٽيئون اِس جگت ۾ هريجن ڪهيئي سوئہ.
جانکي وِرتي ادول هئہ ڊولت نا ڀوَ ماهِن، ڪهہ ٽيئون سپ سنت جن ڪهتي هري وَپُ ناهِن،
هري هرديہ جِن جانيئا سي هري روُپ پڇان، ڪهہ ٽيئون تان درَس تي هوت سَروَ ڪليان.
هريجن ديکت سَروَ کو ايک هري ڪا روُپ، ڈُرجن نانا درشتي ڪر پڙت نرک ڪي ڪوُپ.
هريجن هري ست جانِتي ڈُرجن جگ ست مان، هريجن وئنکٹ جات هئہ ڈُرجن جگ پرمان.
هري ڀڪتون ڪي پاونا نِشچيہ پوُرن هوئہ، ڪهہ ٽيئون ست ڪهت هوُن ورتا جات نہ سوئہ.
هريجن هرتي هئن سدا اوَگن وِشيہ وِڪار، ڪهہ ٽيئون ڈُرجن سدا ڪام ڪروڌ اُر ڌار.
هريجن هِنسا نا ڪري جان جيوَ هري‌انش، ڪهہ ٽيئون ڌر دِويت کو درجن ڪرَت ڌوَنس.
هريجن ڈُرجن نؤر اِڪ بئٹ ڪرَت نهين سنگ، هريجن ستسنگ ۾ رهي درجن جات ڪُسنگ.
هريجن هري ڪي سيوَ ۾ سدا رَهت لوَلين، درجن ڪر ڈُشڪرم کو ٽيئون هووَت دين.٣٠٠-
نرگڻ (وَپُ پرماتما سَگن روُپ هئن سنت، نِرگڻ سرگڻ ايک هئہ ٽيئون جِيون پَٽ ٽَنت،
ڪام ڪروڌ کو وَش ڪري ساڌوُ سو پهچان، ڪهہ ٽيئون هري دوار ۾ هووي سو پروان،

نِشنا آتم گيان ۾ رَهت سدا نِرمانُ، ڪھ ٽيئون نِردوَند جو ساڌوُ سو پھچان.
چاھ چِنت ڪرتي نهين موھ ممت جھن ناهِن، ڪھ ٽيئون اِس جَڳت ۾ ساڌوُ ڪهيئي تاهِن.
ڪھ ٽيئون پاوَن سدا تن من باني جاس، سمدرشي نِرموھ نِت ساڌوُ ڪهيئي تاس.
موھ نهين ممتا نهين نهين جانڪو ايمان، ڪھ ٽيئون تان سنت پر وارُون تن من پران.
پانچ پانچ تج پانچ ڪو هري تين اِڪ جيت، ڪھ ٽيئون سو سنت هئہ جانڪي هري سي پريت.
دک سُک ۾ ڊولي نهين اچل اچل وَت هوئہ، ڪھ ٽيئون سو سنت جن سُک ڪي سيجا سوئہ.
مايا ممتا موھ مَد منمَت من اؤر مانُ، جو جيتي اِن سات ڪو سو هئہ سنت سُجان.
جو مايا وَش هوت نهين جو نهين يوگت يوگ، ٽيئون سُمري نام نِت سوئي سنت اُروگ.١٠-
بالڪ سم اِس جگت ۾ وِچرَت سنت سُجان، ڪھ ٽيئون دک دوَند سھ پاوَت پد نِربان.
تيرت دو پرڪار ڪي چَل پُن اَچل پَڇان، گنگا آدِڪ اَچل هئن چَل هئن سنت سُجان.
رهني بِن ٽَن پيش ڌر سنت نہ ڪهيئي سوئہ، ڪھ ٽيئون سو سنت هئہ رهني رهتا جوئہ.
پيد رهِت نشڪام جو چاهت نا نِج مانُ، ڪھ ٽيئون اِس جگت ۾ سوئي سنت پَڇان.
جانڪي درشٽي سم رهي سو سمدرشي جان، ڪھ ٽيئون تان پرش ڪو ڪهتي سنت سُجان.
جيوَ جگت ڪي جَرَت هئن نِشدِن چنتا آگ، ڪھ ٽيئون چنتا بنا سنت سُکي هري لاگ.
نِردوشي جي سنت جن سي هري مؤرت مان. ٽيئون تِن ڪي درس تي پاپون ڪي هو هانِ.
سنتون ني هري کوج ڪي پايا هرديہ ماهِن، مؤرک باهر ڍوُنڍتي ٽيئون مِلت نہ تاهِن.

کهہ ٽيئون شڌ سنت جن جامين دَمڀ نہ دِروهہ.
مؤرک کي من ۾ بسي کام کروڌ مد موهہ، تئسا سُک سُر کِنَر گَڻ گنڌرو پاوي ناهِن.٢٠-
جئسا سُک هئہ سنت کو کهہ ٽيئون من ماهِن، ساڌؤ ديپک پرنگ جِيون نِج سم کرتي آن.
ٽيئون پارس اؤر کو کرَت نہ آپ سَمان، کهہ ٽيئون کرتي نهين کال کرم جهَن واس.
امر ديش ۾ سنت جن نِتهين کرَت نِواس، کهہ ٽيئون اُس پرش کو جيوَن مُکتا جان.
منوناش کشيہ واسنا هوئہ برهم کا گيان، ائسي گياني پرش کو دک نهين ياسَت کوئہ.
ٽيئون برهمانند ۾ جانکا من لئہ هوئہ، جهَن بئنت هري ڏام سو جاپ رؤپ تِهن بات.
گياني کي کِريا سيي پٽيہ رؤپ هئہ تات، ٽيئون پؤجن برهم کا جو جو کرَت وِهار.
تانکا شيَن سماڌي هئہ ديکن هري ديدار، گياني مانت برهم کو جاهِن نہ دونون ٹوک.
ناستِک ماني لوک يهہ آستِک دونون لوک، کهہ ٽيئون اِس جگت ۾ گياني سو پِرَوِين.
کام کروڌ مد موهہ ڀِن مَتسَر سي جو هِين، کهہ ٽيئون جو سِڌِ کري يوگي تاهِن پَڇان.
پانچون مُدرا يوگ کي کيچر آدي جان، کهہ ٽيئون نِت ديت هئہ سيکو ڀکتي گيان.٣٠-
پراُپکاري جگت ۾ هئہ اِک سنت سُجان، کهہ ٽيئون اِس بات کو کهتي ويد پُکار.
سنت هري گرؤديوَ بن کِسِکا هو نہ اُڌار، کهہ ٽيئون تِهن سيوَ سي راضي هو ڀگوَنت.
سڀ سوارٿ کي مِيت هئن بن سوارٿ هئن سنت، کهہ ٽيئون رِڌِ سِڌِ مِلي وِپَت وِگهن هو ناس.
سنت جَنون کي سيوَ سي پؤرن هووي آس، کهہ ٽيئون هري سنت اِک ويد گرنت يؤن گائہ
جو سنتون کو سيوَتا سو ڀگوَت من پائہ،

جو سيوَت هئه سنت کو پُٽيه ڪرم سو ليت، کهه ٿيئون ڪر سنت ڪي سيوا هوئه سَچيت।
سنتن چرن پڌاريئا ديا ڪري مم ڌام، کهه ٿيئون پوُرن ڀئي آج هماري ڪام।
سنتون ڪي سيوا ڪرو ڌر هرديه انوُراگ، کهه ٿيئون سنسار ۾ هو جائو بڙ ڀاگ.
سڀ جن ڪي هِت هوت هئه سنتون کا اُپديش، شرڌا سي جو سُنت هئه تانکا مِٽي ڪليش.
بادل ڪي سم سنت هئن وچن جانِ برسات، کهي ٿيئون نِت پان ڪر چاترڪ ڪي سم تات.
ٿيئون شرڌا پريم سي سُن سنتن اِتهاس، هري ڀڪتون ڪي گائه گڻ هرديه پائه هلاس.۴۰।
ٿيئون جيتي ڪرم شڀ لِکي ويد ڪي ماهِن، ساڌوُ سنگ گروُ نام سم اوُر ڪرم کو ناهِن।
ڪليُگ ۾ پرڌان هئه سيوا پُن ستسنگ، کهه ٿيئون اِنکي ڪيئي هووي ڀوَدک ڀنگ.
شرڌا سي ستسنگ ڪر سيوَ ڪرو نشڪام، کهه ٿيئون تيري سڀي هووي پوُرن ڪام।
پوُرب پٽيه سي مِلت هئه سنتون کا ستسنگ، کهه ٿيئون جِهن سيوَتي مِتهئن مستڪ انگ.
سنت سدا سچ بولتي جوُٺ کهت ڪب ناهِن، کهه ٿيئون نشچيه ڪرو تُم اپني من ماهِن.
کهه ٿيئون اِس جگت ۾ جو چاهو آرام، ساڌوُ سنگ نِتهين ڪرو سُمرو هري کا نام।
کهه ٿيئون اِس جگت ۾ جي تم چاهو سوُک، سنتون کا ستسنگ سُن ديهِ نه ڪِسکو دوُک.
ديوَ نَدِي سم ساڌوُ سنگ جَل هري نام پَڇان، کهه ٿيئون جو ناوَهين هو تِهن پاپَنِ هانِ।
ساڌوُ سنگ هئه ڪَلپترُ بئنو چايا تاس، کهه ٿيئون ڇوڙو نهين پوُرن هووي آس।
گنگ پاپ ششي تاپ هر هري ڪلپترُ دِين، پاپ تاپ پُن دِينتا هرَت ساڌوُ سنگ تِين.۵۰-

چنتامڻ اؤر ڪامڌينُ تيجا سُرترُ جان، جگت پدارٿ ديت يي ستسنگ دي نِج گيان.
بيپرواهي ڪيرتي هري درشن پُن شانتِ، چارون ستسنگ سي مِلي ڪهه تيئون تَج پرانت.
نَدي بغيچا شَئل پُن چؤتا ستسنگ جانِ، ڪهه تيئون چت شانتِ هِت ستسنگ هئہ پرڌان.
ڪهه تيئون سنسار ۾ يي شَٽ دُرلڀ جان، ستسنگ ستگروُ ڌيان پُن تياگ وئراگ وگيان.
سڀ سنتون ني ٻئَٺ ڪي ڪينا يهه ويچار، ڪهه تيئون ستسنگ سم ساڌن نهين ڪو سار.
جگت شوڪ ۾ جيوَ ٻهُ رووَت هئہ دِن رئن، ڪهه تيئون ستگروُ ڪهو ڪئسي پاوي چَئن.
سنت ويد گروُ واڪيہ پُن پراربڌ يگوان، ڪهه تيئون تِن يَروَسي چوُتي شوڪ مَهان.
ڪهه تيئون ستسنگ سي موُرک يَئي سُجان، ڪام ڪروڌ مَد موهه تج ڪينا نِج ڪليان.
ساڌوُ سنگ سَروَر وِشي هنس مُمُڪشوُ جات، ڪهه تيئون موتي وچن چُن چُن نِتهين ڪات.
ساڌوُ سنگ سي ترَت هئن ڪليُگ ۾ نر نار، ڪهه تيئون ستسنگ ڪر من ۾ شرڌا ڌار.٦٠-
ستسنگ تيرٿ روُپ هئہ ستسنگ موڪش دوار، ڪهه تيئون تج ڪسنگ ڪو ستسنگ ڪر نِرڌار.
ستسنگ سي نِهسنگہ هو نِهسنگہ سي نِرموهہ، ڪهه تيئون نِرموهہ سي مُڪتِ مِلي پُنِ توهہ.
نِشواسَر ستسنگ ڪر ديت سُمتِ ستسنگ، ڪهه تيئون تَج ڪُسنگ ڪو جانسيَ هو مَتِ پنگ.
ڪهه تيئون ستسنگ سي مِلت پدارٿ چار، تانتي تم ستسنگ ڪر نشچيہ من ۾ ڌار.
ڪهه تيئون ترنا چهو يَوَساگر سي ميت، نِت پِرَتي تُم ستسنگ ڪر ڌاري من پَرتيِت.
دُرجن ڪا سنگ تياگ ڪي ڪرو سدا ستسنگ، ڪهه تيئون دُرجن بُرا مارَت اَهِ جِم ڍنگ.

مانش تن کو پائکي ستسنگ سي چت لائہ، کھ ٽيئون تيري نِکٽ ڪال ڪيي نھين آئہ.
کھ ٽيئون نِت نيم سي ستسنگ ۾ جو جائہ، سنتون کي پرساد سي سو جن مُکتي پائہ.
سنتون کي ست وچن سُن جو جن ڪرَت وِچار، کھ ٽيئون يَوسنڊوُ سي سو جن اترَت پار.
ٽيئون ستسنگ کوٽ ۾ رھيئي آٺون يام، چور وِڪار نہ لوُٽھين گيان ڌيان گڻ دام.٧٠-
ساڌوُ سنگ ۾ جائيئي چنتا گھر کي ڇوڙ، کھ ٽيئون ست وچن ۾ ديجي من کو جوڙ.
ساڌ سنگت ۾ بئٺ تم آسن مار ادول، کھ ٽيئون من کان دي سُنيئي وچن امول.
کھ ٽيئون سنسار ۾ سنتون کا کر سنگ، سنتون کي ستسنگ سي لاگت آتم رنگ.
ستسنگ ۾ جا سيوَ کر ھوئہ سدا نِرمانُ، کھ ٽيئون چت وِمل کر پائو آتم گيان.
کرنا ڪِيا ھئہ جگت ۾ پائي مانش ديھہ، کھ ٽيئون ستسنگ ۾ سنتون سي سُن ليھہ.
ساڌوُ سنگ ۾ آءِ جو ڪتا سُني دي ڪان، کھ ٽيئون تان پرش کي من ۾ اپجي گيان.
کھ ٽيئون ھري کي ڪتا پاپِن کو نھين ڀائہ، نِندا چغلي پاپ نِت تانکو بھُت سُھائہ.
ڪتا ڪيرتن ڀجن سي جو جن راکت پيار، کھ ٽيئون تان پُرش کو سڀ جگ ڪرَت جُھار.
ڪتا ڪيرتن سُنت ھي ڇوُٽھِن جسکي پران، کھ ٽيئون ڏن جنم تِس ھووي سو پَروان.
ڪتا ڪيرتن ڀجن ھئہ يَوساگر ۾ سيت، کھ ٽيئون سو پار ھو جو جن راکت ھيت.٨٠-
ڪتا ڪيرتن ڀجن ۾ جو جن ڪرَت بگاڙ کھ ٽيئون تِس جيوَ کا ڪبھوُن نہ ھوت اڌار.
ستسنگ ۾ نِدرا ڪري سُني نہ وچن وِلاس، کھ ٽيئون تِس منش کو ھوئہ نہ گيان پرڪاس.

ستسنگ ۾ نِدرا ڪري مَند ڀاڳي سو جان، ڪهہ ٽيئون تِس منش ڪو هوئہ نہ ڪبھوُن گيان.
وچن نہ ماني سنت ڪا من ۾ راک گُمان، ڪهہ ٽيئون پڇتائينگي جب هو سوُڪر سُوان.
وچن نہ ماني سنت ڪا سو نر هئہ ڏُرڀاڳ، ڪهہ ٽيئون تِس پُرش ڪو رام رنگ نهين لاڳ.
وچن نہ ماني سنت ڪا سو نيچون تي نيچ، هوئہ دکي اِس لوک ۾ پڙي نرک کي ڪيچ.
سنت ويد گروُديوَ ڪا وچن نہ سُنتا جوئہ، ڪهہ ٽيئون سو جگت ۾ مر ڪر ڀَھُرا هوئہ.
وچن شَشِٽَ پرڪار ڪا ڪهتي سنت سُڄان، ڪهہ ٽيئون لَکِ مَرم جو پاوي سو نر گيان.
سُت سو سيوي مات پِت ڌن سو ديجي دان، آيوُ سا ستسنگ جا ڪهہ ٽيئون سَت مان.
سنت سماگم تب مِلي جبھين جاڳي ڀاڳ، ڪهہ ٽيئون ستسنگ بن هوئہ نہ هري اَنوُراڳ.٩٠-
سنت تهان سُک سي رهي جهَن هو چار جَڪار، جهنگل جگياسا جگا چَٽُرت جَل ڪي ڏار.
ڪهہ ٽيئون مَئن ديکيئا ڪرکي مَنَهِن وويک، سڀ ساڌن ڪا موُل هئہ پريم پريوُ ڪا ايک.
پريم جگت ۾ ٻهت هئہ پريم بنا نهين ڪوئہ، ٽيئون ساچا پريم سو جو هري هي سي هوئہ.
ڌَن وِديا گُڻ روُپ بَل ڀاوَت نا ڀگوان، ٽيئون هري ڪو ڀاوَهِين پريم ايک پرڌان.
پريتم ڪا جهَن پريم هئہ پريتم هئہ تِهَن ٺؤر، ڪهہ ٽيئون بن پريم ڪي رَهت نہ سو ٺَل اؤر.
پريم جهان تهَن ايڪتا تهان سدا سُک شانتِ، ڪهہ ٽيئون جهَن شانت هئہ تهان دانتِ اؤر ڪرانتِ.
پريم بنا نا هري مِلي تپسيا بن نهين راج، تياڳ بنا نا مِلت هئہ ڪهہ ٽيئون سوَراج.
پريم جِسي سو منش هئہ پريم بِنا پشوُ جان، تانتي سڀ سي پريم ڪر ٽيئون دي سَنمان.

پريم اُپِجي پرڪار ڪا ڪهه ٽيئون تم جان، جگت پريم دک روُپ هئه پريوُ پريم سُک کانِ.
ڪرما ڪُبجا پِيِلني هاٿِي اؤر هنوُمان، ٽيئون ڪيوَل پريم ڪر پايا هر پگوان.۴۰۰-
ٽيئون هري ڪو پاوَتا ڪيوَل من ڪا پريم، جانو من ڪي پريم بن سوُني جپ تپ نيم.
ڪهه ٽيئون هري پريم ڪي مهما هئه اڏِڪائه، پريم پري پِرواهه ۾ گيان ڌيان بهه جائه،
پريم تين پرڪار ڪا ڪهه ٽيئون جگ جان، ديکا ديکِي سوارٿي تيجا من ڪا مانُ.
ديکا ديکِي سوارٿي دونون هئن بيڪام، ڪيوَل من ڪي پريم سي ٽيئون ريجهت رام،
پريم آتم سو جانيئي دوُج چندر سا هوئه، ڪهه ٽيئون ڪب نا گهٽي دِن دِن باڙهي جوئه.
ساچي پريِت پيَه نِير ڪي مِلت ايڪ هو جائه، ڪهه ٽيئون اِڪ پاوَ ۾ دونون جات بِڪائه.
جَل ۾ رهتي جيوَ بهُ جل ڪا قدر نه جان، ڪهه ٽيئون اِڪ مِين هي جل ڪا قدر پڇان،
پهلي پريتي ڪرَن سي سيک نِپاوَن ريت، ٽيئون جل سي مِين جيون مَرَت نِپاوَت پريِت.
ائسي پريت نه ڪيجيئي جِيون ڪُسُمب ڪا رنگ، ڪهه ٽيئون تِرِ نا رهي ديک پرتيڪش پرسنگ.
ٽيئون ائسي پريت ڪر جِيون مَنجيِٺ ڪا رنگ، جو وستر گل جائه تو رنگ نه ڇوڙت سنگ.۱۰-
ڪهه ٽيئون گروُديوَ سي ساچي پريت لگائه، لاڪر توڙ نِپائيئي ناتَر نيهه نه لائه.
پهلي پريت لگائِڪي پيڇي توڙت جوئه، ڪهه ٽيئون اِس جگت ۾ اَپيَش پاوَت سوئه،
سارس ڪَگ پُگ ڪي لَکو پريت سچي جَگ ماهِن، ڪهه ٽيئون اِڪ ڪي مري دوُجا جيِوَتَ ناهِن.
وِرت نيم سيڪو ڪري تيرٿ جپ تپ ياگ، نيهه نِپاوَت ايڪ رس ٽيئون ڪو بڙ ڀاگ،

لڳن لڳي جب رام سي ڪيا لوڪن سي ڪام، تيئون موهِ نہ ڀاوَهين ڪان پان آرام.
جِيون گهن سي رَت مور ڪي چند سي پريت چڪور، تِيون تيئون گرُوديوَ ڪي پياس لڳي هئہ مور.
جيون چَڪوِي چڪوي بنا تڙڦت ساري رات، ڪهہ تيئون تِيون گرُوُ بنا نَئنين نِيند نہ آت।
جئسي ڀنورا ڦوُل ڪو چاهت هئہ دِن رئن، تيئون تِيون گرُوديوَ ڪا درشن چاهت نئن।
چاترڪ ڪو جِيون سُوانتِ ڪي هئہ رَت بارهہ ماس، ڪهہ تيئون گرُوُ درس ڪي تِيون ميري من پياس.
درشن بن گرُوديوَ ڪي من ۾ اپجي پيِر، تيئون ڪڇ ڀاوي نهين ڏربل ڀيا شرير.٢٠-
جِيون نرڌن ڌن بن ڏکي ڏکي نيِر بن مين، ڪهہ تيئون تِيون گرُوُ بنا مئن هوُن دکيئا دين.
آج وِرهہ ڪي سَرپ ني مُجهہ ڪو مارا ڏنگ، ڪهہ تيئون اُتري نهين بن ستگر ڪي سنگ.
ايڪ گهڙي آوَت نهين ستگر تم بن چئن، ڪهہ تيئون گرو درس دي ڪرلي ننديِ نئن.
تيئون جسڪي مِلن ڪي لڳن هوئہ من ماهِن، نشچيہ سوئي مِلت هئہ وِلنب هوت ڪڇ ناهِن.
بهت جنم تم سوئڪي ديڪا دوُک مَهان، ڪهہ تيئون اب جاڳڪي پائو سوُک نِڌان.
جاڳن بن نهين مِلت هئہ جڳتپتي جڳديش، تيئون تانتي جاڳلي مِلن ڇهو جو ايش.
مايا تانڪو موهين جو اِوديا ۾ سوئہ، تيئون اَهِ وِش تان چڙهي نيند ڪري نر جوئہ.
تيئون غفلت نيند تج ديڪو اپنا آپ، جِس ديڪن سي جڳت ڪي مِٽهِن پاپ سنتاپ.
تيئون غفلت نيند ۾ بيِتي جنم انيڪ، منش جنم ڪو پائہ تم تَجي نہ سووَن ٽيڪ।
مات گرڀ ۾ سوئہ پُن سوئي مان ڪي گود، يؤوَن ۾ تِيَہ سنگ پُن سوڪر ڪيِن وِنود.٣٠-

بوُڙهاپن ۾ کاٽ پر سوئـ رهيو ڏِن رئن، چڙهـ اَرٿِي پر انت ۾ ڪين چِڪشا پر شَئن.
سوٽ سوَت ڪوئـ ڏِي ٿيئون مانش ڏيهـ، هاٿ مَلي بن هاٿ ۾ آوت هاٿ نـ ايهـ.
ٿيئون تانتي رئن ڏِن نيند تجي تم جاڳ، رام ڀڄن ڪر ڌيان ڌر پائو سوُک سُهاڳ.
تسڪر تانڪو لوُٽتي جانڪو نِدرا گهور، ڪهـ ٿيئون تم جاڳلي ڪبهوُن نـ لوُٽي چور.
سوئي نهين ڪِس پائيا جن پايا تِن جاڳ، ٿيئون هري پانا چهو نئنين نِدرا تياڳ.
ساوڌان هو رئن ڏِن ٿيئون ڌر هري ڌيان، آتم ڪا چنتن ڪري پائو پد نِربان.
ڪهـ ٿيئون سو جاڳتا جانڪو آتم گيان، سويا سو پهچانيئي جانڪي اُر اَگيان.
برهما وشٽوُ مهيش اوُر گوُري گڻپت يان، ڪهـ ٿيئون سڀ جاڳ ڪي ڌرَت برهم ڪا ڌيان.
سُر نر گندروَ ڪِنر گڻ رِشي مُني گٽوان، ٿيئون جاڳِي پرات ڪو ڀڄن ڪرَت ڀگوان.
جوڳي ڪرتي جوڳ ڪو ويد پڙهت ودوان، ٿيئون پراتهـ ڀڪتجن ڪرَت هري گُن گان.٤٠.
جاڳت پراتهـڪال جو رهت نِروڳي سوئـ، ٿيئون تانتي جاڳيئي دوُک نـ لاڳي ڪوئـ.
ٿيئون هووي سنت سو پراتهـ جاڳت جوئـ، جو نهين جاڳت پِرات ڪو سنت نـ هووَت سوئـ.
پرات ڪال ڪو جاڳ ڪي سُمري جو گروُ نام، ڪهـ ٿيئون تِس منش ڪي مِتي ڪلپنا ڪام.
پرات ڪال سِنان ڪر جو ديتا هئـ دان، ڪهـ ٿيئون پُن هري ڀجي تانڪا هو ڪليان،
جو نر پرات نـ جاڳهين سو پيڇي پڇتائـ، ٿيئون تانتي جاڳيئي غفلت نيند گنوائـ.
پرات ڪال جو سووَهين تان من هوئـ مَلين، روڳ بڙهي آيوُ گهٽي هوئـ ڀاڳ سي هِين،

پرانھ پشوٗ پنڇي جڳي سووَت ايڪ سُوان، ٽيئون سووَت پرات جو سو نر سُوان سَمان.
ٽيئون امرت ويل ۾ چيتن ڪرڪي جيءُ، آنڪ ڪان مُک مؤند ڪي نام امر رس پيءُ.
نام جاپ جو هوئہ نھين شاستر ڪا پڙھ پاٺ، ٽيئون من نِشچل ڪرو تج ڪر مايا ناٺ.
ويد پاٺ جو هوئہ نھين اُٺ بئٺو ڪر مؤن، ڪھ ٽيئون سووو نھين جي سُک چاهو ٻؤن.٥٠-
ٽيئون پرانھ اوُٽ ڪر ڪيجي شؤچ سنان، نشچل من سي لائيئي سھج سماڌِ سُجان.
سھج سماڌِ نہ هوئہ تو ڪيجي پراڻايام، ڪھ ٽيئون جِسسي مِلي تن من ڪو آرام.
پراڻايام جو هوئہ نھين سُمرن ڪنٺ ڪريھ، ٽيئون ڪنٺ نہ هوئہ تو جھِوا سي جپ ليھ.
سُمرن سَنڌِيوپاسنا ڦِن پڙھ گيتاپاٺ، ٽيئون غفلت ڇوڙ ڪر جاڳو پاهر آٺ.
آٺ پھر جو هوئہ نھين چار پھر ڀج رام، چار پھر سنسار ڪي ڪھ ٽيئون ڪر ڪام.
چار پھر جو هوئہ نھين تو ڦِر ڪريئي دوئہ، ڪھ ٽيئون هري ڀجن سي سدا سُکي تم هوئہ.
دو پاهر نا هو سَکي تو ڪر پاهر ايڪ، پراتڪال ڪو اوُٽ ڪر سُمرو هري سَوِويڪ.
مڪتي دوارا منش تن پايا پوُرب ڀاڳ، ڪھ ٽيئون پا مُڪتي ڪو گُر چرنون ۾ لاڳ.
اِڪ اِڪ انگ ٻھ مول ڪا توھ ديئا ڪرتار، ڪھ ٽيئون هري ڀجن ڪر مِلھِن نہ دوُجي بار.
جونِ چُراسي ڪوٽَ ۾ مانش تن هئہ دوار، ڪھ ٽيئون تَج جَڳت ڪو پائو هرِ ديدار.٦٠-
سَروَ تيرت سپ ديوَ ميہ گيان ڌيان ڳُڻ گيھ، پاڪر ائسا منش تن هري سُمرن ڪر ليھ.
تيري هِت پئدا ڪيئا هري ني سَڪل جھان، ڪھ ٽيئون تُم ڪو رَچا ڀڪتِي هيت ڀڳوان.

مانش تن کو پائکي کيئا نہ سُندر کاج، ٽيئون گنوايا پاپ ۾ توهہ نہ آئي لاج.
شبِ اوَسر يهہ منشيہ تن مِلا ڀاڳ سي توهہ، ڦسکر مايا موهہ ۾ ٽيئون تان مَت کوءِ.
مانش تن کو پائہ جِهن کيئا نہ پر اپکار، ٽيئون ورٿا جنم تِهن کهتي سنت پُکار.
مانش تن کو پائہ جهن گر سي ليئا نہ گيان، کهہ ٽيئون ڏِک جنم تِهن کهتي سنت سُجان.
چؤراسي لک جونِ ڦِر پائِي درليڀ ديهہ، کهہ ٽيئون هري ڀجن سي سڦلي کرلي ايهہ.
مانش تن کو پائہ جس لَکا نہ آتمرام، کهہ ٽيئون تِس جيوَ کا جيوَن هئہ بيکام.
يا تو آتم گيان هو يا تو پر اُپکار، ٽيئون جسمين يي نهين مانش سو بيکار.
ڀوڳون ۾ چت لائکي هيرا جنم نہ هار، کهہ ٽيئون ڪڇ سمجهہ لي هري نام اُر ڌار.٧٠-
کهہ ٽيئون اِس ديهہ ۾ سُواس امولک جان، نيل پدم دي نا مِلي وئِرٿ تاهِن نہ هان.
انتر باهر ايک رس کِشمِش کي سم هوئہ، مينا کومل سَرل جو مانش کهيئي سوئہ؛
جس مانش ني نا کيئا اِندريہ من آڌين، کهہ ٽيئون سو جگت ۾ هوت دِينَ تي دِين.
پوُرب پٽيہ پرتاپ تي پائِي مانش ديهہ، کهہ ٽيئون هري مِلن کا اوَسر جانو ايهہ.
شبِ شروَڻ سي جانيئي جي سُنهئن هر گاٿ، هري گروُ چرني جو نِوي سو سُندر هئہ ماٿ.
سُندر نيتر جان سي جو هري درشن ديک، کهہ ٽيئون جا هري جپي جيڀ اتم سا ليک.
پويتر سيئي پاد هئن جي ستسنگ چل جائہ، کهہ ٽيئون کَرَ اُتم سي سيوا دان کمائہ.
هري ني ديکي آن انگ کينا بڙ اپکار، کهہ ٽيئون اِک پيٺ دي دکي کيئا سنسار.

تيئون سيکو پيٽ دي ٺگ لينا ڪرتار، بنا پيٽ هئه آپ اِڪ ڪرَت نه چنت اهار.
واپي ڪوُپ تڙاڳ سَرَ اِڪ دِن سڀ ڀر جات، تيئون پاپي پيٽ اِڪ ڀَرَت نهين دِن رات.٨٠-
بڙي بڙي بلوير نر راڪشس پشوُ مَهان، تيئون جيتي پيٽ ني پيٽ بڙا بلوان.
تيئون سڀ ڪو رئن دِن پيٽ ڪراوَت پاپ، جو نهين هوتا پيٽ يهه ڪؤن سَهت سنتاپ.
پيٽ ڪاج سڀ جيوَهِين سهن ڪرَت ڪتؤ بئن، ڪهه تيئون دک دوَند سهه پاوَت ڪيي نه چئن.
پيٽ نه هوتا پنڊ ۾ ڪؤن هوت نر دين، ڪهه تيئون هري ڀجن ڪر هوت هري ۾ لين.
اوُٽ نيند سي ڪهت سڀ هم بوُکي نِرڌار، ڪهه تيئون سڀ پيٽ هِت يتن ڪرَت هروار.
تيئون چنتا پيٽ کي مَت ڪيجي تم تات، پيٽ بَناوَنهار هري پيٽ ڀَرَت دِن رات.
مات گرڀ ۾ ناڀ سي پوشت پريوُ پرَوين، تيئون اب يي ديت سو ڪاهِن هوت نر دين.
تيئون جل ٿل وِيوم ۾ سيکو دي هري ايڪ، اؤر نه ڪوئي ديت هئه ڪرکي ديک وويڪ.
جتنا جانڪا پيٽ هئه اتنا سيکو ديت، ڪهه تيئون ترلوڪ ڪو پالت هري ڌر چيت.
هاٿي ڪو من ديت هئه نِشواسر رگهُراج، ڪهه تيئون ڪِيا دي نهين تمڪو سير اناج.٩٠-
جئسا جسڪا ڪان هئه تئسا ديت اهار، تيئون ڪِس ڇوڙت نهين هئه پريوُ پالنهار.
نام وِشوَمير رام ڪا پرگهٽ جگت منجهار، تيئون جل ٿل ۾ وَهي سيکي ڪرَت سنڀار.
ميري مَت يهه مانلي ڌر وشواس سُجان، ڪهه تيئون چنتا تجي ڌرو هري ڪا ڌيان.
صاحب ڪا در ڇوڙکي اؤر دوار جي جات، ڪهه تيئون تي مؤنڊ نر ڪبهوُن ناهِن اگهات.

راکو هري کي آس اِک جگ کي آس نِوار، جگ آسا دک ديت هئہ هري آسا سُکار.
ٺيئون پروَسي رام کي پوُرن هو سپ کام، کشٽ وِگهن دک دوُر هو من ۾ هو آرام.
ٺيئون جو کڇ چهٽ هو سو هري سي منگ ليهہ، مانگ نهين کڇ اؤر سي سُن شکشا مم ايهہ.
ڌيرج کو من ۾ ڌرو ڌِيرج سُک کي کان، ڌير ڌري جو وِپَت ۾ ٺيئون سو ٻُڌيمان.
کهہ ٺيئون گهبرائہ مت ڌيرج سي کر کام، ڌير ادار گنڀير مَت پاوَت هئہ آرام.
وِپَت پڙي ڌيرج ڌري دشمن آدر ديهہ، کهہ ٺيئون جو گڻ گهي ٻُڌي جن تان لک ليهہ.٥٠٠-
سهن شکتي کو ڌارکر چت ۾ شانتي پاءِ، کهہ ٺيئون چت شانت سي سهج مُکتي هو جائہ.
سهن شيلتا ڌار کر سپ سي کرلي پيار، نَمِر درشٽي نِت کيجيئي هريئي کروڌ وِکار.
نِڄ کو چوٽا مانِکي سيکو دي سَنمانُ، سهن شيلتا ڌار من ٺيئون پا کليان.
ٺيئون ڌرني سَروَ کو ديت يَهي اپديش، سهن کري جو موهہ سم جانو تِهن درويش.
شِيت واتَ جو سَهٽ نهين سَهٽ نهين کَٽُ ٻَئِن، کهہ ٺيئون اُس منشيہ کا چت نهين پاوت چئِن.
بن تِتِکشا نر پائہ نهين ٺيئون يش سُک مانُ، کرم ڌرم ڌن سمپتي گيان ڌيان وگيان.
جو تم توڙا کشٽ پي سهہ نہ سَکت هو چيت ، تو تم کِيون دک انت کا سهہ سکوگي ميت.
کهي ٺيئون تانتي تجو تهِ سُک کي تم آس، تِتِکشا سي دک سهن کر پائو نِت سُک راس.
ٺيئون دک هئہ پرم گروُ سپ کڇ ديت سِکائہ، وِنيہ ويرتا ڌيرتا دي هري سات مِلائہ.
کهہ ٺيئون جي جگت ۾ سَهٽ کشٽ تي کشٽ، تي نر اُتم هوت هئن جڙ چيتن کي اِشٽ.٥١٠

بل ٻڌ من پُن ڏئريہ ڪي دوُک پريِکشا ليت، ڪھ ٿيئون سڀ پاپ ھر پُن پاوَن ڪر ديت.
ڪنگھِي ڪيسر ليکني ڪاغد ميھندي پان، اَنجن سِياھي دوُک سَھ ٿيئون ئي پرڏان.
سوُک جگت ڪو پاوَھين دک پاوَت ھئہ سنت، ٿيئون دک جھَن پاوَھين پاوي سو پگوَنت.
جو جن دک ۾ ھو دکي سُک ۾ سُک ڪو مان، ڪھ ٿيئون سنسار ۾ سو نر اڌم پڇان.
جو جن سُک ۾ ھو دکي دک ۾ سُک جھَن ھوئہ، ٿيئون اتم منشيہ پُن ساڌک جانو سوئہ.
سُک دک ۾ سم رَھت جو تانڪو گياني جان، سُک دک جھَن پاسَت نھين ٿيئون سو پگوان.
ڪھ ٿيئون جي سُک چھو ڏارو گن يي چار، مڏُر وچن نِرمانتا سَھنشيل ويچار.
ٿيئون ڪروڌ نہ ڪيجيئي من ۾ شانتي ڌار، شانتي سي سُک ھوت ھئہ پاپ تاپ پَرھار.
ڪشما خفني پَجِن ڪي شويا پاوَت سنت، ڪھ ٿيئون تج ڪروڌ ڪو پايا مود اننت.
ڪشما جانڪي من بَسي سو ديوون ڪا ديوَ، ڪھ ٿيئون تِس پُرش ڪي سڀ جن ڪرتي سيوَ.٢٠-
ڪشما جانڪي من بَسي سو سيڪا سِر مور، ڪھ ٿيئون تان پُرش ڪو وَندت سڀ ڪر جوڙ.
ڪشما جانڪي من بَسي تانڪي ھو سڀ ميت، ڪھ ٿيئون تان درس تي پرسن ھووي چيت.
ڪشما جانڪي من بَسي مئن ھوُن تانڪا داس، ڪھ ٿيئون تان سنگ سي ھووي ڪروڌ وِناس.
ڪشما جانڪي من بَسي تانڪو اَت آنند، ڪھ ٿيئون تِس پُرش ڪو ميري ھئہ نِت وَند.
جيوَ پاوَ سي جو مَري سو ھئہ برھم سُوَروُپ، ڪھ ٿيئون ڦِر نا مري ڪھتي مُنيوَر ڀوُپ.
جيِتي جو مر جيِوَھين تاھِن نہ پاسَت ڪيد، نِج آنند ۾ مگن سو ٿيئون پاڪت ويد.

جيِوت مِرتڪ هو رهي مر ڪر جيِوت جوئہ، ڪهہ ٽيئون تان پرش ڪو ڪال نہ وياپي ڪوئہ.
جيِتي هي جو جن مري تاهِن نہ ماري ڪال، ڪهہ ٽيئون سو امر هو سيڪو ڪرَت نِهال.
جيتي هي مر جات جو سو هئہ پوُرا سنت، ڪهہ ٽيئون تانڪا ڇهي درس آپ ڀڳوَنت.
جيتي مِرتڪ جان سو هرش شوڪ جهن ناهِن، ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ رام روُپ لڪ تاهِن.٣٠-
جيتي جگ ۾ جو مري سو جن هئہ ڪو ايڪ، ٽيئون هو وَش ڪال ڪي مرتي جيوَ انيڪ.
من ڪا جيِتن پٽيہ هئہ من سي هارَن پاپ، ٽيئوَن من ڪو جيتڪي دوُر ڪرو سنتاپ.
جو من جيِتي آپنا جگ ڪو جيتي سوئہ، ٽيئون من جيِتي بنا هري درشن نا هوئہ.
رڻ ۾ جيتي شتروُ ڪو شوُرا سو نهين جان، ڪهہ ٽيئون منجيِت جو شوُرا تاهِن پڇان.
من سُڪ دک ڪا موُل هئہ ٽيئون ڪرَت بَکان، چنچل من دک ديت هئہ نشچل من سُڪ کان.
من هي سي سُڪ هوت هئہ من هي سي دک هوئہ، ڪهہ ٽيئون اِس مرم ڪو وِرلا جاني ڪوئہ.
ٽيئون من دو ڀانت ڪا شڌ اشڌ سُوَروُپ، شڌ مِلاوي رام سي اشڌ ڊار ڀوَ ڪوُپ.
سنڌوُ ترَن اگني ڀکن سُگم لانگهنا ميرُ، ڪهہ ٽيئون پر ڪٺِن هئہ من ڪا روڪن ڦيرُ.
جگ ۾ ويري تين بڙ مايا من ڀُن وام، جو جيتي اِن تين ڪو ڪهہ ٽيئون سو رام.
من مئلا مت ڪيجيئي جي تن مئلا هوئہ، من مئلي ۾ هان بَڌ تن مئلي ڪڇُ جوئہ.٤٠-
تب لگ من چنچل رهي جب لگ هوئہ نہ گيان، گيان ڀئي من شانت هو ٽيئون ڪهت سُجان.
من هستي ڪو وَش ڪرو مار ڱنڊا گروُ گيان، گيان بنا وَش هوت نهين ٽيئون من مستان.

من کي گن اوگن سيي لِک لي کاغد بيچ، بئٺ اکيلا سوچکر تجلي اوگن کيچ.
کرَت کرپا جب ايش تب ديکت من نِج دوش، کهه ٽيئون تج دوش کو ڏارَت من سنتوش.
کهه ٽيئون کب نا کرو اِس من پر وشواس، ديکت سُندر وِشيہ کو ويگ کرَت تِهن آس.
کهه ٽيئون سمجهائہ لي اپني من کو نيت، باهرمُکتا چوڙکر آتم ۾ ڌر چيت.
جهگڙا کِسِي نا کرو سيسي کيجي پريت، کهه ٽيئون تج کروڌ کو اپني من کو جيت.
تن کو اجوَل راک جو من ۾ مَل کي کان، کهه ٽيئون تِس منشيہ سي کاک ڀَلا کر جان.
کايَک واچِک مانَسِک پويِترتا جَهن هوئہ، آيوُ ٻُڌي ٻَل يَش بڑهي دوُک نہ پائي سوئہ.
ٽيئون من کي دوش کو ديکت جو نر نِيت، سو نر دوش تياگ کر هووَت پرم پُنيت.٥٠-
من شڌ هو ويچار سي تن شڌ جل سي هوئہ، کهه ٽيئون مل نا رهي ساڌن ساڌي دوئہ.
پويِتر تن کي هوت هي مِٽ جاتي هئہ وِياڌِ، کهه ٽيئون من شڌ وِشي هوت نہ کيي اُپاڌِ.
نشچل نرمل من بنا هوئہ نہ آتم گيان، ٽيئون آتم گيان بن هوئہ نہ کب کليان.
ٽيئون تپسيا تپ نهين برهمچريہ تپ جان، اُرِڌَريتَ جو جگت ۾ سو نر ديوَ سَمان.
برهمچريہ کي ڌارڻا ديت پدارٿ چار، ٽيئون تانتي يَتَن سي برهمچريہ کو ڌار.
ايکهہ ساڌي برهمچريہ سڀ ساڌن سِڌِ هوئہ، برهمچريہ بن جگت ۾ کڙي کڙي نر روئہ.
برهمچريہ تپ ساڌکي ويد پڙهت جي تات، کنِن کام تِهن ناهِن کو ڀَوسنڌ ڀي تر جات.
برهمچريہ جو پالتي وِشوَ تاهِن وَش هوئہ، ٽيئون ائسي رتن کو ورتا تم مت کوئہ.

ٽيئون رِدّ سِڌ ويرتا يڪتي مُڪتي پُن يوگ، برهمچريہ سي پاوَهين يوگي گياني لوگ.
جئہ پوُتي ڏن ڌرم يَش پوُرن وَيہ آروگ، برهمچريہ سي هوت هئہ اِن سيڪا سَنيوگ.٦٠-
چَمَڪ دَمڪ اُتساهہ بل آنند اوُج اپار، برهمچريہ سي هوت هئہ ڪهہ ٽيئون نِرڌار.
ٽيئون برهمانند ڪا برهمچريہ هئہ موُل، موُل گنوائي وِشيہ ۾ منش سَهت بَهُہ شوُل.
برهمچريہ ڪي پات سي هووَت پات شرير، ڪهہ ٽيئون من شوڪ هو ڌرَت نهين ڪڇُ ڌير.
برهمچريہ ڪي ڪِسَت هي ناشت من بُڌ گات، ڪهہ ٽيئون جِم تيل ڪي گهٽي ديپ بُجهہ جات.
برهمچريہ ڪو ڌار ڪر پيشم پايا مانُ، ڪهہ ٽيئون تِهن ناش ڪر دوُک نہ پائہ اَجان.
پوُوَن ۾ جو بِندُ ڪو راڪت هئہ سو وير، ڪهہ ٽيئون سو هوت هئہ گياني گُٽي گَنيير.
شِيل لنگوٽا ڪينچڪي بانڌو تُم دِن رئن، برهمچريہ ڪو ڌار ڪر ڪهہ ٽيئون پا چئن.
ٽيئون اَجپا جاپ جپ ڌر گُر چرني ڌيان، ماتِرمَيہ سپ نار لَک جيِتو مَدن مهان.
ٽيئون ديڪت نار ڪو نِمِن درشتي ڪر ليهہ، برهمچريہ ڪي ڌرَن ڪا هئہ جگ ساڌن ايهہ.
مئٿُن آٺ پرڪار ڪا ڪهہ ٽيئون جگ جان، آنون سي اُپرام جو برهمچاري سو مان.٧٠-
ڪايا من اوُر واچ سي جاگرت سُوَپني ماهِن، ٽيئون پوگت يوگ نهين برهمچاري ڪهہ تاهِن.
رس سپرش ڪي وِشيہ ۾ ڪهہ ٽيئون مَت پوُل، برهمچريہ ڪو ناش ڪر ڊار نہ سِر پر ڌوُل.
ساتوِڪ سُوَلپ نيم سي جو جن ڪرَت اهار، تانڪو روگ نہ لاگهين ٽيئون ديهہ منجهار.
ڪام ڪروڌ مَد موهہ سي ڇهٽ مُڪتي جو ميت، ٽورا پوجن ڪائڪي ڪر جهوا پر جيت.

جِهوا جيِتي هوت هئہ من اِندريون پر جيِت، کهہ ٽيئون ست بات يهہ راکو من پرتيت.
رسنا رس سي هوت هئہ ٽيئون روگ انيک، بچنا چاهو روگ سي تجو رَسَن کي ٽيک.
شڌ يوجن سي وِشڌ من شڌ من ۾ هو گيان، کهہ ٽيئون نِج گيان سي نِشچيہ هو کليان.
يوجن تن سُک هيت هئہ دک کي کارن ناهِن، ٽيئون جانسي دک بڑهي مت کائو تم تاهِن.
راجس تامس يوگ کو ٽيئون يوگت جوئہ، تن من کا دک يوگکر جات نرک ۾ سوئہ.
چکنا يوجن ديککي پيت پري جو کات، کهہ ٽيئون وَهہ منشيہ نهين جانِ پشوُ تِهن تات.٨٠
چکنا يوجن جو ڇهي تانسي پکتي نہ هوئہ، ٽيئون ساتوِک کائہ جو پکتي کماوي سوئہ.
ساتوِک يوجن کان سي هوئہ ساتوِکي بوُجهہ، ٽيئون تامين پرِت هئہ گيان ڌيان کي سوُجهہ.
ايک بار يوجن کري مهاپرش سو جان، کري الپ پُن بار دو ٽيئون سو بُڌيمانُ.
ٻَٽہ يوجن جو کرَت هئہ آيوُ هو تِس کين، کهہ ٽيئون سو هوت هئہ پاپي دکيئا دين.
يوجن بهُت نہ کيجيئي ٽيئون سُنيئي لوئہ، بهُت کانَ سي بُڌ گهٽي آلس نِدرا هوئہ.
ٺوُنس ٺوُنس کر کنت تک کاوَت موُرک لوک، کهہ ٽيئون وي يوگتي پيت شوُل من شوک.
بوُک سميہ يوجن کري پياس سميہ جل ليت، کهہ ٽيئون سُک پائہ سو ڌر هرديہ ۾ چيت.
اَلپ اَهاري هوئہ تم جي چاهت کليان، ناتر ٽيئون آپنا جانو مَرَن نِدان.
مانسَ کانَ ۾ پاپ بهہُ مَت کو کاوي تاهِن، کهہ ٽيئون جو کات هئہ جاوَت نرکون ماهِن.
مانسَ اَهاري منشيہ جي سيڌي نرکي جائہ، کهہ ٽيئون تهَن رووَهين بهُت کشٽ کو پائہ. ٩٠

مانس اهار نہ منشيہ کا کائي پشوُ اجان، کھہ ٽيئون اِس کان سي هووي ٻڌِ کي هان.
مانس کان سي منشيہ کي هووي ٻڌ ملين، کھہ ٽيئون ٻڌ پرشٽ سي کرم ڏرم هو کِين.
ٻئل اشوَ وانر گڏا مانس نہ کاوَت گهاس، ٽيئون مانش هوئکي کِيون تم کاوَت مانس.
دوُر نگر سي کرَت سپ ٽيئون گورَ مَسان، مانس اهاري پيٽ گهر کرَت گورَ شمشان.
ايک ورش پي نيم سي جو شڌ کرَت اهار، کھہ ٽيئون سو ديھہ ۾ پاوت اوُج اپار.
اَن پوجن سي شريشٽ هئہ ٽيئون دوُڌ اهار، دوُڌ پان سي شريشٽ هئہ کند موُل ڦلهار.
ڦل ۾ روپ کا تيج هئہ پُن ششي رس پرپوُر، ٽيئون جو ڦل کات سو رَهت روگ سي دوُر.
رشي مُني ودوان ٻھہ کاکي. ڦل کند موُل، سوکشم تتوهِن پا گئي کھہ ٽيئون تج ٿوُل.
کھہ ٽيئون پوجن سميہ کيجي شڌ ويچار، تانسي نرمل هوت من اُنت نہ وشيہ وِکار.
مانس اهاري هوت هئہ پاپي کروڌي کروُر، شاک اَهاري هوت هئہ ٽيئون اگھہ سي دوُر.٦٠٠-
ٽيئون شڌ ويچار بن پوجن هئہ دکدائہ، چنچلتا چت ۾ ٻڙهي شانت نہ کبھوُن پائہ.
روگي تن کو ديک کي ٽيئون پوجن تياگ، هوئہ اروگي ديھہ جب يُکتي سهِت کر راگ.
سميہ سميہ ۾ کيجيئي کھہ ٽيئون اُپواس، روگ سميہ ۾ چيت کر هو اپواسي خاص.
کايَک واچَک مانسِک دوش هرَت اُپواس، دوش سميہ اُپواس ڌر ٽيئون کر تِهن ناس.
وِشيہ تياگ ان تياگ کو کهت مُني اُپواس، کھہ ٽيئون اُپواس نِج هو چِت آتم پاس.
جانکا تن من نِبل هئہ نِربل کهيئي سوئہ، کھہ ٽيئون اُپواس سي نِربل سَبلا هوئہِ.

دربل نر کا هوت هئہ جهان تهان اپمان، کهہ ٽيئون سُک سمپتي پاوَت هئہ بلوان.
ٽيئون دوشي منشيہ کا تن من دربل هوت، راهوُ کيتوُ کي گرهڻ کر جيون روي ششي بل کوت.
ڌرم کام ڌن موکش کا جان موُل آروگ، کهہ ٽيئون اپواس سي مِٽت سروَهي روگ.
ايڪادش کا ورت ڌر يتا شڪتي دي دان، کهہ ٽيئون ستسنگ جا کرو هري گڻگان.١٠-
کهہ ٽيئون نِچ ياوَ کو شڌ کيجي دِن رئن، وِمل ياوَ سي پائيئي آتم انتر چئن.
ڀلي ياوَ سي مِلت هئہ يش سُک وَئِکنٺ واس، بُري ياوَ سي مِلت هئہ ٽيئون نرک نِواس.
ڀلي ياوَ سي نيچ نر پاوَت سُک کي کان، بُري ياوَ سي اوُنچ يي پاوَت دوُک مَهان.
بُري بُرائي مِلت هئہ ڀلي ڀلائي نيت، تانتي کر سيڪا ڀلا جي سُک چاهو ميت.
مندا ڪِسکا نا کرو مندي مندا هوئہ، بوئي ڪيِکر بيج کو سُک نا پاوَت کوئہ.
گوبند سي گهت جانِکي سيسي کرلي پريت، کهہ ٽيئون هر پيد تم سيوو سيڪو ميت.
گهرٽا ڪِسِسي نا کرو هئہ هري سيڪا موُل، کهہ ٽيئون هري انش لَک هو سيڪي انکوُل.
سار کهوُن سي ڌرم کا سُنکر ڌر من ماهِن، ٽيئون نِج پرتيکوُل جو سو کر ڪِسِسي ناهِن.
نِشدِن شريشناچرڻ کر من اِندريون کو جيت، کهہ ٽيئون مَند ياوَ کو کبهوُن نہ آنو چيت.
اوُنچ نيچ کي درشٽي تج کرکي شڌ ويچار، برهماتم کو ايک لک ٽيئون سمتا ڌار.٢٠-
تن من ڌن وَچ پران سي کرنا پراپکار، ائسا پڻيہ نہ اوَر کو ٽيئون اِس سنسار.
سَروَ شاستر کا سار يهہ کيئا رِشين آلاپ، پراپکار سُ پڻيہ هئہ پر پيڙا هئہ پاپ.

پر اُپڪاري پُرش جي جيوَن سڦلا تاھِن، ڪھ ٽيئون ڏن ڏن وهي پَلِ آئي جگ ماهِن.
اپنا سوارٿ ڇوڙ جو ڪرتا پر اپڪار، ڪھ ٽيئون يش هوت هئہ تانڪا جگت منجهار.
ڪھ ٽيئون سم ورڪش ڪي سِر پر سهڪي دوُک، سڀ جيوون ڪو ديجيئي سَروَ پانت سي سوُک.
تن سي دک نا دي ڪِسي وچن ڪٽوُ مَت بول، ڪھ ٽيئون هري هرش هِت پڙدا ڪاهوُن نہ ڪول.
جن جن پراپڪار ۾ سهي ڪشٽ نِرڌار، تِنِڪي مهما ڪرت نِت ساڌوُ پُن سنسار.
اُڌَر پَرن ڪي ڪارني جِيِتا هئہ سڀ ڪوئہ، ٽيئون پر هِت جو ڪري جيِتا هئہ نر سوئہ.
ڏار ديا دِل ۾ سدا دِينون سي ڪر پيار، ٽيئون اِس اُپڪار سي اپنا ڪرو اُڌار.
جيوَن تانڪا سڦل هئہ جو هو ميگهہ سَمان، ڪھ ٽيئون دي سَروَ ڪو دان پيار سَنمانُ.٣٠-
ڪرم ڌرم نا ڇوڙيئي جب تک تن ۾ شواس، ڪھ ٽيئون ڪرتي رهو ڌاري من وشواس.
ويد وِهِت ست ڪرم جي هئَن نِت ڪرني يوگ، ڪھ ٽيئون تِنڪو ڪرو يهہ ڪهتي مُني لوگ.
ڪرم ڪرَن بن جگت ۾ رهہ نا ساڪت ڪوئہ، ٽيئون تياگي ڪرم جو دک پاوَت نر سوئہ.
شڀ ڪرمون بن نا مِٽي انتهڪرڻ ڪي مئل، ڪھ ٽيئون يهہ ويد ڪا هئہ سڌانت اپيل.
بنا ڪامنا ڪرت جو شڀ ڪرمون ڪو نِيت، ڪھ ٽيئون تِس منشيہ ڪا هووي نرمل چِيت.
نشڪامي شڀ ڪرم ڪو ڪر نا ساڪت جوئہ، ڪھ ٽيئون سَهہ ڪامنا ڪري ڪرم شڀ سوئہ.
شڀ ڪرمون ڪو ڇوڙ جو ڪرت پاپ ڪي ڪام، ڪھ ٽيئون سو منشيہ دک پاوَت هئہ يم ڌام.
سُک دک سمپت وِپت ۾ مَت ڪيجي نر پاپ، ڪھ ٽيئون چت چيتڪي ديا ڌرم ڪر آپ.

ٽيئون ڀوُل نہ ڪيجيئي سُوَپني ۾ ڀي پاپ، پاپ ڪري سنتاپ ٻھُ ڪِيون ڀوڳت هو آپ.
سُک چاهت هئن جيوَ سڀ ڪرت نہ پڙيہ سُک هيت، ٽيئون دک نا چهت نر پاپ ٻهت ڪر ليت.۴۰-
ڪهہ ٽيئون دشڪرم ڪو ڀوُل نہ ڪر جگ ماهِن، دشڪرمون ڪي ڪرن سي شڌ من هووَت ناهِن.
منجن ڪر پڙيہ سنڌوُ ۾ پرم پويتر ٿم هوئہ، پاپ ڌوُل شِر پائہ ڪي جنم رتن مَت ڪوئہ.
پاپ ڪرم ڦل ڀوڳ بن ڇوڙت نا ڪب ڪاهِن، ڀوُت پاپ ڪا سيس پر سَوار رهت جگ ماهِن.
ڀڳوَت نِت نِشپاپ هئہ توُن ڀي هو نِشپاپ، ڪهہ ٽيئون نِشپاپ ڪو دي درشن هري آپ.
ٽيئون جتنا سُک ڇهو اتنا ڪر هري جاپ، دک ڀي جتنا سهہ سڪو اتنا ڪريئي پاپ.
ستڪرمون سي پريت ڪر سُکي هوت مَتِ ڌير، پاپ ڪرم ڪو مُونڊ ڪر ٽيئون سهتا پيِر.
پرٿمي پاپي ٻڙهت هئہ پاوَت ڏن سُک مانُ، پيڇي تانڪو مُول ٿِت ناش ڪرت ڀڳوان.
ڀڳوَت نياياڌيش هئہ ديالوُ ناهِن ڪنور، ٽيئون پالن ڪرت پُن ڪرم دنڊ دي گهور.
ڀڳوَت ڪا ڀيہ ڌارڪي ٻرَت رهو من ماهِن، ڪهہ ٽيئون ٻرني بنا نرڀيہ هووَت ناهِن.
پرڪرتي پشاچي روُپ ڌر ڪرت ڪڪرمي ناس، ٽيئون ماتا روُپ ڌر دي ڌرمِي سُک راس.۵۰-
پانچ ڀوُت روي چندر يم ساڪشي هرديہ آپ، اهنِش سَنڌي ديڪتي ٽيئون توَ پڙيہ پاپ.
ڪپٽي نر ڪي جيِپ هئہ انتر باهر دوئہ، جيتي سهت نِرادري پُن مرڪر اهِہ هوئہ.
من باني آچار ۾ مينيپن ڪو آن، ڪهہ ٽيئون تج ڪٽِلتا ڪرلي نِج ڪليان.
هري مندر گروُديوَ ڪي وستوُ چُراوَت جوئہ، ٽيئون مر ڪر جگت ۾ لوُلا هووَت سوئہ.

وِپر گئؤ گروُ سنت کو جو جن مارت لات، ٽيئون مر کر جگت ۾ سو لنگڙا ھو جات.
سيوک ڪُل جَن آپ گروُ ٽِريا جَنَني تات، ٽيئون کرم وِپاک ۾ يي ياڳِي ھئن سات.
کھ ٽيئون نر موُنڍ کو پاوَت ھئن يي سات، کپٽ کسنگ ڏن ڪُمت پُن کَلھ وام نِج گات.
پڙيھ پاپ ھٽ ھوت ھئن نِج مُک کرت بکان، پاپ کھو پڙيھ نا کھو جو ٽم چھت کليان.
ستکرمي ست پاوَ سي جپت نِرنتر نام، ٽيئون ڪُيکرمي سدا سُمرت ڏن سُت وام.
پراربڌ ھئہ پربل اتي کھ ٽيئون سُن تات، جھان جيوَ کا پوگ ھئہ تھان کينچ لي جات.٦٠-
کرم پوگ پوگت سيي ميٽ نہ ساکت کوئہ، تانتي وِسميہ شوک تج سدا مگن من ھوئہ.
آدِرشِٽ جئسِي جيوَ کي اِسي جگت ۾ ھوئہ، کھ ٽيئون ست جانلي تئسي پوگت سوئہ.
کرم گتي بلوان اتِ پوگت ھئہ سپ لوئہ، ٽيئون ٽاري نا ٽري يتن کري بَھُ کوئہ.
چاھي جا پاتال ۾ چاھي اُڙي اَکاس، کھ ٽيئون پَلِ جايَہ کھَن کرم نہ ھووَت ناس.
ساري جگ کو ديت ھئہ صاحب ايک سمان، گھٽ بڙھ ھووَت کرم سي کھ ٽيئون ست جان.
ٽيئون اديَمي پرش کو کنن کام کو ناھِن، پرم پرشارٿ چاھيئي اپني من کي ماھِن.
پرشارٿ سي مِلت ھئہ يش سُک سمپتي مانُ، بن پرشارٿ ھوت نھين ٽيئون کو گٽوان.
پريشرم سي ھي ھوت ھئہ جگ ۾ سِڌِ وھنوار، آلس سي کڇُ بَنت نھين ٽيئون کھت پُکار.
کاج سِڌي کي ماھِن جو کوٽ وِگھن پي ھوئہ، ٽيئون ٽوُٽت وِگھن سپ اديَم نہ چوڙت جوئہ.
پرش آلسي جگت ۾ مِرتِک کي سم مان، ٽيئون اُديَمي پرش جو سو جيِوت ھي جان.

آلس سي نر دَردِري هوتا جگت منجهار، اُديَم سي نِرڌن ڌني ٿيئون هو نِرڌار.
آلس کر کهُ کؤن کو مِلا راج سُک مانُ، پرشارت سي سپ يَئي کهہ ٿيئون پرڌان.
آلس سي نِت هوت هئہ درگت پُن درياگ، تانتي آلس تياگ کي پرشارت ۾ لاگ.
آلس کو تم آپنا پربل شترو جان، چار پدارت پان هِت اديَم کرو بُڌيمان.
پرشارت کر ڌرم هِت جانسي هوءِ اڌار، کهہ ٿيئون آلس کري پاپ کرم کو ٿار.
آلس نِدرا ۾ سدا ورتا جنم نہ کوئہ، پُرشارت سي کام کر پِرمادِي مَت هوئہ.
سيسي پهلي يتن کر اپنا کرو اڌار، کهہ ٿيئون پيڇي کرو اؤرون کا نستار.
کر اڌار تم آپنا من اِندريون کو جيت، ٿيئون من جيتي بنا هوت اڌار نہ ميت.
نِج اڌار سي هوت هئہ ٿيئون جگت اڌار، سُوَ سُڌار بن لوک کا کبهوُن نہ هوت سُڌار.
کهہ ٿيئون جو جگت ۾ پالت پراکرت نيم، هوئہ نِروگي منشيہ سو پاوَت نشچيہ کشيم.٨٠-
جاگن شيَن وِهار پُن کانُ پانُ اِسنان، ٿيئون کرت جو نيم سي پاوت سو کليان.
کرم کرت جو نيم سي سو جن هوت نِروگ، ٿيئون پُن بلوان هو پوگت آنند پوگ.
جسکا کوئي نيم نهين کهہ ٿيئون جگ ماهِن، تانکي جيون سُواستيہ کا کوئہ پروسا ناهِن.
سواستيہ ناشک جگت ۾ جي جي کارڻ آهِن، کهہ ٿيئون تِنِ سَروَ ۾ نيم پنگ سم ناهِن.
نيم بنا جو چلت هئہ ٿيئون التي چال، سو نِج سُواستيہ ناش کر پوگت روگ وِشال.
سپ روگون کي اؤشڌي ٿيئون هئہ ويايام، کسرت کر نِت نيم سي پائو سُک وِشرام.

اِيش ويد گروُ آپني چار ڪرپا يي جان، ڪهه ٽيئون اِن چار سي اُپجي تنوَ وگيان.
مانش تن گروُديوَ پُن سم دم ساڌن گيان، ڪهه ٽيئون يي مِلت جب ايش ڪرپا تب جان،
ويد ارٿ ڪي پڙهن ڪي شڪتي بُڌي ۾ هوئه، ڪهه ٽيئون ست جانيئي ويد ڪرپا هئه سوئه.
ڪهه ٽيئون ست شاستر پُن نِج انيڀوَ انوُسار، ديهه يٿارٿ بوڌ گروُ يهه گروُ ڪرپا سار.٩٠-
ويد گروُ ڪي وچن سُن ڌاري هرديه ماهِن، ڪهه ٽيئون تان پر چلي نِج ڪرپا سا آهه،
ڪرن يوگ جو ڪاج هئه پهلي ڪريئي سوئه، ڪهه ٽيئون جسڪي ڪيئي سڀ ڪاريه سِڌِ هوئه.
ڪهه ٽيئون سمجهي بنا ڪرم ڪري مَت ڪوئه، ڪرم ڪرو سڀ سوچ ڪي جانسي بَهُه سُک هوئه،
يگيه پاٺ تپ دان سي سَروَ وگهن هو ناش، ڪهه ٽيئون يي نِت ڪرو من ۾ ڌر وشواس،
تياگ تپ سچ سادگي پرارٿنا وشواس، ڪهه ٽيئون يي ساڌڪي پائو سُک اوِناش،
مارگ سوُڌا جو چلي سو پهنچت هئه گام، بن مارگ پهنچي نهين ڪهه ٽيئون نِج ڌام.
ويد سنت مِل ڪهت هئن وويڪ تَڪڙي تول، اشوَميڌ يگيه سَهَسَ سي بڙا ستيه ڪا مول.
ستيه تُليه نهين ڌرم پُن يوگ يگيه تپ جاپ، ڪهه ٽيئون نهين جگت ۾ جوُٺ تُليه ڪو پاپ.
ستيه ڪا ڦل سيسي بڙا ڪهتي سنت سُجان، ڪهه ٽيئون ستيه ڪَهَنَ سي ريجهت هئه ڀگوان،
جوُٺي پراني پڙت هئن گهور نرڪ ڪي ماهِن، ستيهوادي سوُرگي بسي ٽيئون سنشيه ناهِن.٧٠٠-
ستيوادي نشڪام جو پر هِت بولت بول، ڪهه ٽيئون تِهن پرش ڪا اِڪ اِڪ بول امول،
ڪهه ٽيئون جي جگت ۾ نيچ ذاتِ ڪي آهِن، جوُٺا سيسي نيچ هئه ڪها ويد ڪي ماهِن.

ڪارڻ سي جو جوُٽ ڪَهِ ٿيئون سو دک پات، بن ڪارڻ جو جوُٽ ڪَهِ ڪِيون تِس هو ڪُشلات.
ستيہ مارگ هئہ موڪش ڪا جوُٽ نرڪ ڪا دوار، ٿيئون ستيہ سي وجئہ هو هوئہ جوُٽ سي هار.
ڱُن دشمن ڪي ڪهت جو ڪهي سجن ڪي دوش، ٿيئون ساچا منشيہ سو جگ ۾ هئہ نردوش.
بولت جوُٺي بات جو سو نر جوُٺا جان، ڀُن گروُ آگي جوُٽ ڪهہ سو ات اڌم پڇان.
ڪهہ ٿيئون سَت اَسَتِ ڪي ڪرڪي هرديہ تول، تياگ ڪري ٿُم اسَتِ ڪو سَتِ ڪو راکو ڪول.
ڪهہ ٿيئون سنسار ۾ ستيہ ڪا ڪر واپار، ٽوٽا ڪبهوُن نا پڙي هووي لاڀ اپار.
ڪهہ ٿيئون هئہ ستيہ سي اِستِت ڌرن اڪاس، چلت پَوَن جل بهت هئہ اگن ڪرت پرڪاس.
پهلي من ويچار ڪي ڪرتا جو وهنوار، سو جن پاوَت سوُک ڪو ڪهہ ٿيئون نِرڌار.۱۰-
پهلي جو نر ڪام ڪر پيڇي ڪرت وِچار، ڪهہ ٿيئون سو جگت ۾ پاوَت دوُک اپار.
ڪام ڪرو ويچار سي نام جپو من لائہ، دان ڪرو دِل ڪول ڪي ڪهہ ٿيئون سُک پائِہ.
مَڪِڙِي هَستِي شير شُک پِرمَر ڪَپِي ڪُرنگ، ڪهہ ٿيئون ويچار بن مَرهئن مِين پتنگ.
سُوَچ هوئہ آچار ڀُن سُوَچ هوئہ وهنوار، ٿيئون سُوَچ وِچار سي مِلتا ست ڪرتار.
من اندريون ڪو جيت ڪر پوُرن شرڌا ڌار، ڪهہ ٿيئون وديا پڙهو گياني گروُ ڪي دوار.
ڌرم ڪرم جپ يوگ تپ گيان ڌيان ڀُن دان، پريم نيم هري ڀڪتي ڪا وديا ڪرت وکيان.
برهم وِديا جو جن پڙهي اپجي تانڪو گيان، ڪهہ ٿيئون ودوان سو پاوت پد نربان.
وِديا سڀ اوَگن هري ديوي شريشٽ وِچار، ڪهہ ٿيئون چت لائڪي وِديا پڙهہ هروار.

ٽيئون وديا يتن سي پڙهيئي سَهِت وِچار، ڪام ڪروڌ مد لوڀ تڄ پائو سُوک اپار.
شاستر ويد ويدانگ پڙهہ پڙهہ اِتهاس پُران، يوگ ڌرم ڪي شاستر پڙهہ ڪهہ ٽيئون پا گيان.٢٠-
تياگ ڪري جگ راگ ڪو من ۾ ڌار وِراگ، ٽيئون آتم گيان هِت پڙهہ ويدانت سَراگ.
جا وديا اوديا هري ڪري پرم سڀ ناس، ڪهہ ٽيئون سا پڙهہ وديا پائو برهم هُلاس.
اوديا سي هي ياسنا يهہ جگ نانا رُوپ، برهم وديا سي ياسنا ٽيئون برهم سُوَرُوپ.
وديا پڙهڪر منشيہ جو ڪرتا هئہ ايمان، ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ سو هئہ اوِدياوان.
ٽيئون وديا پائہ ڪر تڄ من ڪا مد مانُ، سرل ياوَ نِشڪپٽ هو آنند پائہ مهان.
وديا پڙهہ ڪر ڪرم شڀ ڪيجي من چت لائہ، من ڪي دوش نِوارڪي ڪهہ ٽيئون سُک پائہ।
سُکي سنتوشي رهت هئہ پائي هَرِ سُکڌام، ٽيئون ترشٽاونت نر پرمت آنون يام.
سنت سُکي سنتوش ڪر جانڪو ترشٽا ناهِن، مُوَنڍ دکي رووَت سدا ترشٽا ڌر من ماهِن.
ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ سڀ وستوُ گهٽ جات، ايڪهِن ترشٽا نا گهٽي بڙهت رهي دِن رات.
ترشٽا ڪاڙي نانگٽي ڏک وِش سي پرپُور، ڪهہ ٽيئون سُک چهت جو هو تم تانسي دوُر.٣٠-
ترشٽا هئہ سنسار ۾ دارُڻ دک ڪا مُول، ٽيئون ٽِلاوي رام سي شڀ گڻ ڪر نِرمُول.
لوڀ پاپ ڪا باپ هئہ لوڀ ڪپٽ ڪي کانِ، لوڀي نر نرڪين پڙي ڪهہ ٽيئون ست جان.
جئسي پنڇي جال ۾ چوگ ديک ڦس جات، تِيون لوڀي جگ جال ڦس ڪهہ ٽيئون دک پات।
لوڀ پاپ ڪا مُول هئہ رس روگون ڪا مُول، موهہ دکون ڪا مُول هئہ ٽيئون تڄ ترشُول.

ننگا آیا جگت ۾ ننگي تم چل جائہ، کھہ ٹیئون تج لوپ کو هري سي هيت لگائہ.
کؤن جال ۾ قسَت هئہ کؤن ڦاستا ناهِن، نِرلوپي ڦاست نهين لوپي ڦستا تاهِن.
لوپي ڏن کي کارني جات ڏَني کي پاس، کھہ ٹیئون سنتوش جِھن کرت نہ سو کِس آس.
ممتا دک کا مؤل پُن ٹیئون هئہ جم جال، تاهِن کات گرؤ گيان کي لي تلوار وِشال.
يٽا لاپ سنتوش کر من کي چوڙ اپاڏِ، کھہ ٹیئون هري پجن کر لائو سھج سماڌِ.
کھہ ٹیئون برست سدا اُر ۾ امرت ڌار، لوپي تِھن پيوَت نهين ممتا بئِني دوار.٤٠-
ممتا من کي مار تُم ٹیئون کول کِوار، شيِتل کر چِت آپنا پيِکي امرت ڌار.
مايا چَل وَل رؤپ هئہ مايا دک کا ڌام، ٹیئون مايا ممت تج سُمرو هري کا نام.
مايا کارن لڙت سپ ٹیئون لوک تَمام، بيٽا لڙتا باپ سي پَتي سي لڙتِي وام.
کھہ ٹیئون سم سانپِني مايا هئہ نِرڌار، اپني سُت کو آپھي پاپِنِ کري اهار.
ڌن اِچا سي بھت نر سيوَت مَڙھِن مسان، نِرڌن لک پِٽ مات کو کرتي تياگ اَجان.
کؤڙ کپٽ پرپنچ کر کِيون ليتي ڌن جوڙ، کھہ ٹیئون سنگ نا چلي تانتي ابھين چوڙ.
ڌن کي مد ۾ مست هئن بھتي مؤنڍ اجان، کھہ ٹیئون ڌن مد تجي کو اِک منش سُجان.
ڌن کي سيھين داس هئن ڌن نہ کِسي کا داس، ٹیئون ڌن کي لوپ سي کرت نہ ستيہ پرکاس.
نرڌن آدر دي نہ کو کرت ڌني ستکار، کھہ ٹیئون يھہ جانيئي مايا کا وهنوار.
ڌني پرش کا جگت ۾ پَرَ يي اپنا هوئہ، نرڌن نر کي پاس کب ٹیئون جات نہ کوئہ.٥٠-

شوُم ڪِسي ڏن ديت نهين جِيون مَڏُرِڪ مڏوُ ناهِن، راجا تَسِڪر جب هري تب دک هووي تاهِن.
تين لوڪ ڪو جانلي مايا ڪا هيِ ڪيل، ڪهه ٽيئون مايا تجي ڪرو هري سي ميل.
نِندا ڪِسڪي مت ڪرو نِندا نرڪ دِڪات، نِندا نِندڪ ڪي سيي ٽيئون پٽيه نَشات.
نِندڪ نِندا ڪر سدا سهت بهت سنتاپ، ڪهه ٽيئون نِج پٽيه دي ليت اؤر ڪا پاپ.
ويد گروُ هري سنت ڪي ڪرت نِندا جن جوئہ، گهور نرڪ ۾ جات هئہ ڪهه ٽيئون نر سوئہ.
نِندڪ جئسا ميت نهين ٽيئون جگت منجهار، پٽيه ديت هئہ آپنا ليهه پاپ ڪا ڀار.
جو جن سيسي گُن گهي اتم سو جن جان، ڪهه ٽيئون سم هنس ڪي جل تج پَيَہ ڪر پان.
دوش اؤر ڪي ديڪتي دوشي هو نر آپ، اپني اوَگن ديڪتي ٽيئون هو نِشپاپ.
پر ڪي دوش نہ ديڪيئي ديڪو اپنا دوش، ڪروڌ نہ ڪيجي اؤر پر من پر ڪيجي روش.
ٽيئون اوَگن آپنا ديڪو هوئہ سچيت، پر ڪي دوش نہ ديڪيئي ري نر موُڍ اَچيت.٦٠-
جو جن اوَگن ڪو گهي ڪهه ٽيئون جگ بيچ، سوُڪ پات سو نا ڪيي يوُگت دک ڪو نيچ.
ڪهه ٽيئون نِج دوش ڪو سنت ڇپاوي ناهِن، دوش ڏُرائي پاڱڪِي دڪي هوت من ماهِن.
نِج نِندا سُن ڪروڌ تج ٽيئون من ويچار، هوئہ دوش تو ويگ تج نا تو ديهه بِسار.
نِندڪ نِندا ڪر سيي اوَگن ديت اُگهار، ڪهه ٽيئون تم سوچڪي تانڪو ٽُرت نِڪار.
نِندا سُنڪر آپني من ڪو مت مُرجهائہ، ٽيئون سُن نِج ڪيرتي من ڪو نا هرشائہ.
سُن پرِشَنسا آپني تُم پرسن مت هوئہ، جوُٹ جانِ تتِڇِن تِسي شِر نيڇي ڪر روئہ.

نِندا دک کو ديت هئہ اِستُتي دي اپيمان، کھ ٽيئون دونون تجي سمتا ڏار سُجان•
اِستُتي نِندا ديھ کي آتم کي کب ناهِن، ٽيئون ائسي سمجھ کر مگن رهو من ماهِن•
نمر ياوَ من ڏارلي تياڳي تن اپيمان، ٽيئون شيل سُوَياوَ سي اپنا کر کليان.
پريوُتا کي تم چاھ تج کرلي پريوُ سي پريم، کھ ٽيئون پريوُ پريم سي هو پريُتا اوُر کشيم.٧٠-
پرم شانتي من ۾ سدا جو نر ڇهي سُجان، کھ ٽيئون سو نر تجي مَلِن ديھ اپيمان.
پريم ياوَ اوُر نيم سي کرم کرو نشکام، کھ ٽيئون اپيمان تج پائو من وشرام.
تمکو همکو سَروَ کو ديتا اِک داتار، اوُر نہ کوئوُ ديت کِس مت کر توُن اهنکار.
سَروَ وستوُ ڀڳوان کي اوُر کِسي کي ناهِن، ٽيئون اپني جانِکي گَروَ نہ ڪر من ماهِن.
کرتا هرتا سروَ کا ڀرتا هئہ ڀڳوان، کھ ٽيئون تم آپکو کرتا ڪبهوُن نہ مان.
ٽيئون مئن ميرا تجي کر پريوُ سي تم پيار، سيکا کرتا هئہ وَهي ڪاهِن ڪرت اهنکار.
نا مئن نا ميرا کڇوُ ائسا نشچيہ جاهِن، کھ ٽيئون سو مکت نر کال نہ وِياپي تاهِن.
مئن کو تج مئن پائيئي مئن ۾ مئن نہ سُهائہ، کھ ٽيئون مئن ڇوڙکي مئن ڪي بيچ سمائہ.
کايا مايا ٽِر نهين ڄِيون ترُوَر کي ڇايہ، کھ ٽيئون ٽِهن گَروَ تج هري سي هيت لگائہ.
کھ ٽيئون نر ڇيتلي تن کا تج اهنکار، ايک ڊِوس ۾ ديھ يھ جلکر هوگي ڇار.٨٠-
کھ ٽيئون اهنکار کو اپنا دشمن جان، نا مئن ديھ نہ ديھ مم يھ لَک تج اپيمان.
آتم اِندوُ کو گِراستا گرهڻ راهُ اهنکار، ٽيئون اهنتا جب مِٽي تب هو نِج ديدار.

مَن مُدِتا سنتوش ڏر تم دَرِدِرتا ماهِن، ٽيئون سمپت پايہ پُن گَرَوَ ڪرو ڪب ناهِن.
ڪهہ ٽيئون جهَن ممت نَهِن نَهِين موهہ اهنڪار، رهت تهان آنند نِت گيان ڌيان هري پيار•
تن من ڌَن گُن راج مَد يؤوَن مد پهچان، بل وديا ڪُل ذات مد روُپ سُندر مد مانُ.
پيش پنٿ مَٺ مندر مد ورڻاشرم مد جان، ٽيئون سڀ مد جو تجي تاهِن مِلي ڀڳوان.
ماري مدن انيڪ هئن ديوَ دَنُج نر ڏير، شرنگي مڇندر آد مُني پنڊت گُٽي گنيير.
جو نر ڪِنڪر ڪام ڪا دکي هوت نر سوئہ، ٽيئون ڀڪت جو رام ڪا سدا سُکي سو هوئہ.
آوَت من ۾ ڪام جب ڪرت ٻڌي تب ناش، ڪهہ ٽيئون پر نار ڪو ديکت ڏر در آش.
شَنئِہ شَنئِہ سُک ورکش ڪو ڪاٽت ڪام ڪُٺار، ڪهہ ٽيئون سمجهت نهين ڪامي موُنڍ گنوار.۹۰-
جو نر ڪام اَڌين هو مِلن چهت پر نار، ڪهہ ٽيئون سو سُوان جِيون هوت دکي هروار.
سنمُک ڪام ڪروڌ ڪي ٺهر سَڪت نهين ڪوئہ، ٽيئون جيِتي ڀُگل جو سوُرا ڪهيئي سوئہ.
ڪام ڪروڌ پربل اتي تانسي لڙتا نہ جوئہ، ٽيئون لڙتا اؤر سي موُرک مانو سوئہ.
ڪرپڻ ڪروڌي ڪِروُر ات چؤتا ڪامي جان، ڪهہ ٽيئون اِن سنگ سي ناش هوت هئہ گيان.
ڪامِن ڪايا روگميہ مَل موُتر ڪا ٿان، تامين جو رَتِ ڪرت هئہ ٽيئون سو پشوُ جان.
هاڙ مانس اؤر رَڪت بن نهين ڪڇُ ديسي اؤر، ڪهہ ٽيئون تج نار ڪو جان نرڪ ڪي ٺؤر.
ناري ناگِن ناش هِت پرگهٽ ڀئي جگ ماهِن، ناگِن سي ناري ٻري ڪهہ ٽيئون تج تاهِن.
نارِ نرڪ ڪا موُل هئہ ٻرا نارِ آياس، ناري ڪا مِردُ بول سُن اپجي وِشيہ وِلاس.

ناري سم بلوان نهين ڪوئي جڳت منجهار، تيئون من ڪو ڪينچڪر ڏيِن ڪرت هربار.

• منمُک نِندک ڪِرتگهن چڙتي چنچل نار، تيئون اِن ڪا سنگ تج جي چاهو نِستار.٨٠٠-

ڪنچن ڪامِن سات جو تيئون راکت هيت، جيوِت پاوَت شانتي نهين مرکر هووَت پريت.

ڪهہ تيئون من اندريہ پر مت ڪيجي وشواس، تيئون اڪيلي نار ڪي نهين بئنو ڪب پاس،

ديک نار ڪي چمڪ جو ڦِر ڦِر ديکت تاهن، تيئون ائسا نيچ نر جاوَت نرکون ماهِن.

مند پاوَ ڪو ڏار ڪر ديکت جو پر نار، ڪهہ تيئون سو انڌ هو دوُجي جنم منجهار.

جو نر وشيہ ولاس ڪي راکت هئہ من آس، تانڪي گل ۾ پڙت هئہ ڪهہ تيئون جم ڦاس.

وِيَسَن جڳ ۾ بهُت هئن تامين پربل دوئہ، رسنا ڪا رس ايک ڏِين دوُجا سپرش جوئہ.

بهُت رسون ڪي لين سي هووي تن بلوان، سَبل ديهہ ۾ هوت هئہ ڪام ڪروڌ مد مانُ.

ڪام ڪروڌ مد مانَ سي هرديہ هوئہ ملين، تيئون تانتي ڇوڙ رس پائو سُک پرَوين.

ڪهہ تيئون رس تياگ سي نيچ اوُنچ بن جات، يوگ رسون سي اوُنچ يي نيچ گتي ڪو پات.

تيئون شريشناچرڻ ڪر تياگي وشيہ وِلاس، نام جپي من وَش ڪري هرديہ پائہ هُلاس.١٠-

ڪوتِن ۾ ڪا ايک هئہ پتِورت سيِيہَ سَمان، اوُرون سي جا لايَہ نهين تن من باني پران.

وستر پوُشڻ روُپ سي نهين شوبِت هئہ نار، تيئون پتِورت ڌرم سي شوبِت جڳت منجهار.

پتِورتا ڪي ڪيرتي جڳ ۾ هوت مَهان، ڪهہ تيئون سُر لوک ۾ سُر يي ڪرتي گان.

آئي هئہ رُت بسنت ڪي کُلي پَنوَر ڪي ڀاڳ، ڪهہ تيئون اهنِش ڪري گلشن سي اَنُراگ.

رُت بسنت کي ڏيککي ٻنوَرا ٻئي بهار، ڪهه ٽيئون چَل چَمن ۾ رِل مِل ڪرت گنجار.
رُت بسنت کي ڏيککي ٻنوَر ٻئي مستان، ٽيئون لين سُگنڌ هِت جاوَت قوُل اِستان؛
رُت بسنت کي ڏيککي پِرمر ٻئي سُڄاگ، ٽيئون ليوَت قوُل رس آن رسون ڪو تياگ.
رُت بسنت کي رس پِري ٻنوَرون کي من ڀائہ، ڪهه ٽيئون اِڪ ڀُونڊ ڪو بسنت رُت نہ سُهائہ.
رُت بسنت بِن ٻنوَر من ڪيي نہ آوي چئن، ڪهه ٽيئون رِتوُراج ۾ بولت ميٺي بئن.
رُت بسنت ڪو ڏيککي سُکي ٻئي سڀ سنت، ڪهه ٽيئون ستسنگ ۾ گاوي راگ بسنت.۲۰-
بادل پوُرب ديش سي آکر برسي آڄ، ڪهه ٽيئون ڏُشڪال هر راکِي سڀ کي لاڄ.
بادل پوُرب ديش سي آئي ڪر گجڪار، ڪهه ٽيئون تِهن برس کي ڪيني جگ جئڪار.
ڪهه ٽيئون اِس ديهه ۾ اوُر سار ڪڇُ ناهِن، سار وستوُ پرماتما نِشدِن سُمرو تاهِن.
وستر پوُشٽ سُگنڌ سي جسڪا ڪرت شِرنگار، ٽيئون سو تن خاڪ هو ڏيکو ڪر ويچار.
جس تن کو تم پالتي سو تو سنگي ناهِن، ٿانتي ٽيئون مت ڪرو موهه اِسي کي ماهِن.
اِندرجال وَت جگت يهه مِٿيا ٿَتيا ناهِن، ٽيئون لَک کي وَمن جِيون مت گِرهو تُم تاهِن.
ڪِسڪي جگ ۾ ڪامنا پوُري هووَت ناهِن، ٿانتي نا ڪر ڪامنا ڪهه ٽيئون من ماهِن.
جتنا سُک سنسار ۾ اُنسي ٻَهُه ڏک جان، ڪهه ٽيئون جگ آس تڄ ڀڄن ڪرو ڀگوان.
گرڀواس هئہ نرڪ سم ڏُسهه ڏک تان ماهِن، ٽيئون لٽڪت اُلٽ مُک جيوَ سُکي نهِن تاهِن.
پراڌِين ڀُن موُڍتا بچپن ۾ هئہ تات، هِت انهِت کي بوُجهه نهين ڏکي رهت دِن رات.۳۰-

يؤوَن ۾ يي ناهِن سُک هووَت پرگهٽ وِڪار، ٽيئون وِشيہ وِلاس هِت پاپ ڪرت هروار،
انگ ڪِين ڇَبِي هِين تن هوت ٻُڙهاپي ماهِن، ٽيئون روگي رَهت نِت مانت ڪوئہ نہ تاهِن.
يؤوَن ڪا بل وِرڌ ۾ ڪهہ ٽيئون نهين هوئہ، هري سُمرن ڪا ڪام جو يؤوَن ۾ ڪر سوئہ،
ٽيئون جو دک انت ڪا ڪهہ نہ سَڪت نر ڪوئہ، جانڪي نِڪسَت پران جب جانت هئہ اِڪ سوئہ.
پاپي نر جا نرڪ ۾ يوگت دوُک مَهان، رڪت پوُنء ڪو ڪات هئہ ڪهہ ٽيئون ست جان.
پشوُ پنڇي اهِہ آد سپ يوني هئہ دک ڪان، تامين رنچڪ سوُک نهين ٽيئون نشچيہ مان.
سُوَرگ لوڪ ۾ ناهِن سُک ٽيئون ديک وِچار، گِرني ڪي پَيہ رَهت تهَن پُن مَتِسر اهنڪار.
جنم مرن بَهُہ پائڪي پَوَ دک ديکہ مَهان، تو يي سوچت ناهِن ڪب ٽيئون مونڍ اجان.
ڪهہ ٽيئون نر موُنڍ ڪو ناڪ نئن ڪڇُ ناهِن، جسڪا نِيمڪ ڪات هئہ گُن گاوَت نهين تاهِن،
جهن اِڇا سي هوت هئہ اُتپت پِرليہ نيِت، سوُريہ چندر روشن ڪري ٽيئون يہِ تِهن ميت.۴۰-
يوگ واسنا تياگ ڪي من ڪو شانت بَنائہ، ڪهہ ٽيئون يهہ واسنا جنم جنم پَتڪائہ،
جانڪو پئہ نهين ڪال ڪي سو نِت ڪرتا پاپ، ٽيئون پئہ جهَن ڪرت سو پاپ تجي هري جاپ،
آسا ترشٽا ايرشيا چؤتي چنتا آگ، ٽيئون اِسمين جلت سپ باچي ڪو بڙپاگ،
ڪهہ ٽيئون جگ آگ سي چوُتي سو جو ياگ، ياگت ڪوئي لاک ۾ جانڪي جاگي ڀاگ.
جئسي جالِي ۾ پَڙا پنڇي نپ نهين جات، ٽيئون تِيون نر موهہ وَش آتم پد نهين پات.
بانڌا لوٽا مال سي اَرڌ اُرڌ جِمِ جات، جيوَ بنڌا تِمِہ آس ۾ جنم مرن ڪو پات.

جگ کو متيا جانِکي من ۾ ڌر وئراگ، کھ تيئون نِت کيجيئي آتم ۾ انوُراگ।
وِشيہ واسنا وام سنگ پُن وويک وئراگ، آدِ انت تياگي ڌري سو جن هئہ بڙڀاگ.
شانتي سم سنتوش پُن وئر وِرود وِشاد، آدِ انت ڌاري تجي پاوي سو اهلاد.
شيل سنيم سنتوش پُن ستيہ شريشٺ آچار، کھ تيئون سُک چھت جو ڌارو پانچ سَکار.٥٠-
گنگا گيت گايتري گياني گُرُ گوبند، تيئون سَپتم گايہ کو سيوي پا آنند।
کھ تيئون کر سادگي کان پان پھران، سادي رهني رهن سي ريجھت هئہ ڀگوان.
هاسي کِسِسي نا کرو هاسي هئہ دک راس، تيئون هاسي کرن سي ڀَئي يادوَ سپ ناس.
ميني وستوُ مؤن سم نهين ديکي جگ ماهِن، تيئون تانتي مؤن گھ وئرت بول نہ کاهِن.
جو سُک هئہ ايکانت ۾ سو سُک سُرپُر ناهِن، کھ تيئون ايکانت جهَن سدا رهو تم تاهِن।
بن وئراگ نہ چلت کو تيئون هري مگ ماهِن، تانتي ڌار وِراگ کو موھ کرو کب ناهِن.
ساکشي هوکر ديکلي اِس جگ کا جنسار، کھ تيئون کِس جيوَ کو ڀلا بُرا نہ اچار.
دوَند جگت کا ديککي گھبرائو کب ناهِن، کھ تيئون المست هو رهيئي آنند ماهِن.
درشتيمان يھ جگت هئہ دکميہ چنچل روُپ، کھ تيئون تِهن تياگ کي پائو اچل سُوَروُپ.
اسنگ آتما جو لکي ٻڌِ کو کرتا مان، کھ تيئون سو مکت هئہ وِچرت سوُريہ سَمان.٦٠-
برهم گيان بن هوت نهين کاهوُن کا کليان، تانتي گروُ سي ليھ تم تيئون برهم کا گيان।
ساڌن ساڌي ساڌ سو گڻ گِرهي گڻوان، کھ تيئون پر هِت کري مانش سو پروان.

رام نام ۾ رَت نهين من مايا ۾ جاس، ڪهه ٽيئون سنسار ۾ جنم وئرٿ هئه تاس.
پوشت هئه ڊِن رئن جو ان ڌن ديئهِ اپار، ڪهه ٽيئون ٽِهن سُمر ڪي اپنا جنم سُڌار.
ڪهه ٽيئون نِڄ ڌرم ۾ ڪرتا جو انوُراڳ، يش ڪيرت ڪو پائه سو ڪولي اپنا ڀاڳ.
ڌرم تجي سو منشيه نهين جيوَن ٽِهن بيڪار، ڪهه ٽيئون پشوُ تليه سو ڀوُمي پر هئه ڀار.
سنت گروُ ڀڳوان ڀُن ديش ڌرم ڪي نيت، ٽيئون سيوا ڪرت جو مانو تاهِن ڀُنيت.
نرمل ٻُڌ ڪي نئن سي سڀ گهٽ ديکو رام، ڪهه ٽيئون جهن ديڪتي هو سڀ ڀوُرن ڪام.
نِشڪامي نِرمان هو سيوَ ڪرت جن جوئه، ڪهه ٽيئون تِس پر سدا ڀڳوَت پرسن هوئه.
پڙهتا سُنتا بهُت هئه پر جو سمجهت ناهِن، ڪهه ٽيئون نشچيه ڪهوُن گيان هوت نهين تاهِن.٧٠-
دشون دِشا ۾ رم رها ايڪ رام پرپوُر، ڪهه ٽيئون اگيان ڪر موُرک جانت دوُر.
وشواس گهاتي ڪِرتگهن وِيَڀچاري نگ چور، ڪهه ٽيئون اِن پانچ ڪو تين لوڪ نهين ٺؤر.
ديت دوُک ڏرواسنا تانڪا ڪرلي تياڳ، ڪهه ٽيئون جي سُک چهو ڪر آتم ۾ راڳ.
سوُلپ هيت نا بهُت ڪو ناش ڪرت ٻُڌيمان، ٽيئون سوُلپ تج بهُت ڪي رکشا ڪرت گٽوان.
لوڪ ويد ڪُل لاج ڀُن جڳ ڪي آشا ڇوڙ، ڪهه ٽيئون هري مِلن هِت گروُ سي ناتا جوڙ.
جب لگ رَتِ پريوار ۾ تب لگ مڪتي نه هوئه، ڪهه ٽيئون گروُ گيان بن جنم جنم نر روئه.
مات پتا بندوُ وام سُت سوارٿ ڪي سڀ جان، ڪهه ٽيئون تان پريت تج ڀڄن ڪرو ڀڳوان.
ڪهه ٽيئون مرني پڇي ڪهت سيي سنگ رام، جيِوت ڪوئي نا ڪهي سنگي هئه هري نام.

ڪهه ٽيئون ڪب نا ڪرو مؤنڍ جنون ڪا سنگ، جانڪي سنگ سي ڪشٽ ٻهه ڀن هو سڀ مٽ ڀنگ.
راجا هو وا رنڪ هو نِرڌن وا ڌنوان، ڪهه ٽيئون ڪو انت ۾ ساٿ نه لي سامان.٨٠-
هنسا بگلا روُپ اِڪ ڪِس وِڌِ جانا جائه، هنسا موتي چُگت هئه بگلا مڇلي کائه.
اَنتهڪرڻ اوُجل بنا هوئه نه آتم گيان، ٽيئون آتم گيان بن هوئه نه ڪب ڪليان.
ڪهه ٽيئون تم نا ڪرو دان ڪرن ۾ دير، شڀ ڪرمون سي پلڪ ۾ من ديتا هئه ڦير.
ڀوُکي ڀوجن ديت جو پياسي ڪو جل دان، ننگي ڪو پٽ ديت جو ٽيئون سو ڌن جان.
داتا سو نا جانيئي ڌن ڪا ديوي دان، ڪهه ٽيئون داتا وَهي سيکو دي سنمانُ.
نئنون ۾ وئراگ ڌر مُک سي هري گن گائه، هرديه ۾ ڌر گيان ڪو ڪهه ٽيئون سُک پائه.
اَتِٿِي مات پِت سنت گروُ جانو پرتيڪش ديوَ، ڪهه ٽيئون سُک پائه تم پانچون ڪي ڪر سيوَ.
دمن ڪرو من اِندريه ڪا ڌن سي ڪرلي دان، ٽيئون سڀ پر ڪر ديا پائو سوُک مَحان.
ديک سُندرتا ديهه ڪي موُرک ڪرت گمان، ڪهه ٽيئون نهين جانِتي اِڪ دِن جرَت مسان.
ڪهه ٽيئون تِرِ نا رها ڪِسڪا يهه تن توُل، توُن ڪهتا ميرا رهي يهه هئه تيري ڀوُل.٩٠-
ٻهه جيني ڪي آس تڄ لي هري ڪا آڌار، ڪهه ٽيئون هري شرن سي تيرا هوئه اڌار.
ڪام نه آوَت متر تب جب ماري جم چوٽ، ڪهه ٽيئون تان پريت تڄ ليهه ايش ڪي اوٽ،
موهه سَروَ ڪا تياگ ڪي هو نِرموهه سُڄان، ڪهه ٽيئون وئراگ ڌر پائو شانت مَحان.
ري من تيرا جگت ۾ دو دِن ڪا هئه واس، ڪهه ٽيئون يوُن سمجهه ڪي تڄ ڀوگون ڪي آس،

اُئسا شبد نہ سُنھُہ کب جانسي هو من پيد، اُئسا درشيہ نہ ديک کب جانسي هووي کيد.
يوجن وديا پجن پُن دوُر چلن جو هوئہ، ڏيري ڏيري کرن سي دک نهين لاگي کوئہ.
اب کا مِلا نہ بڇُڙتي مِلا رهي کال، کهہ ٽيئون هري سي مِلو تانتي تم تتکال.
اب کا کارج اب کرو کل پر راکو ناهِن، نهين پروسا شواس کا کهہ ٽيئون جگ ماهِن.
هري مِلني کي ويل يهہ کهتي سنت پُکار، کهہ ٽيئون هري مِلن هِت جائو گروُ کي دوار.
رئن گئي پُن دِن پَيا دِوَس گيا پَئي رات، کهہ ٽيئون من چيتلي آيوُ اُئسي جات.٩٠٠-
چي سؤ اِکيس سهس هي چلت شواس دِن رئن، اِتنا هري کا نام جپ ٽيئون پائو چئن.
دو سؤ مالا ڦيرلي دو تِن گهنتي ماهِن، کهہ ٽيئون اِس جاپ سي دوُک نہ پاوت کاهِن.
اَنَ باتين بَھُہ کرت سو جانکا لگت نہ ڏيان، ڏيان لگت جس منش کا سو نهين بولت آن.
کويل کؤئا ايک رنگ جان سَکي نا کوئہ، کهہ ٽيئون تب جانِتي جبهين بولت سوئہ.
تئسي سنت اسنت کو سهج نا جانا جائہ، کهہ ٽيئون تب جانيئي جب مُک بات الائہ.
گڻ بن شوبت منشيہ نهين پاوين سُندر هوئہ، ٽيئون جِيون ڦل ڦوُل بن ورکش نہ شوبت کوئہ.
درشن کر پگوان کا جو هئہ ديکن يوگ، جوُتي جگ کو ديککي ٽيئون دک نا پوگ.
ٽيئون ديا ديال کي دک هر سپ سُک ديت، موُرک نر سمجهت نهين هري کي ديا نہ ليت.
درلپ مانش تن وِشي پڙهہ کر ويد پُران، جو نهين جانت برهم کو سو هئہ موُنڍ اجان.
صوُرت موُرت ۾ بسي موُرت صوُرت ماهِن، کهہ ٽيئون اِک جانِلي پيد لَکو مَت تاهِن.١٠-

درشن ماتر جگت يهه مِرگ تِرشنا جيون جان، تانسي ڪڇُ پِي نا مِلي ڪهه ٽيئون سٽ مان.
درشن ماتر جگت يهه ٽيئون ڪهت سُنائه، گياني ديکت سُک لهي دک اگياني پائه.
مِٿيا دک ميه جان جگ ڏارو من نِرويد، موهه مهارِپوُ جيت ڪر ڪهه ٽيئون هر کيد.
جگت پرم ڪا جال يهه تاهِن نه آپ ڦسائه، ڪهه ٽيئون جگ آس تج گوبند ڪي گن گائه.
راگ روش ڪو دوُر ڪر چنتا ڇوڙ وِڪار، ڪهه ٽيئون تج واسنا سُک سي ڪرو وِهار.
راگ دويش ميه جگ تجي ڪر ستسنگ سدوار، ٽيئون برهم وِچار ڪر يوَ سي اترو پار.
ڪهه ٽيئون اِس جيوَ ڪا جاڳي جبهين ڀاڳ، تبهين اُسڪي هرديه ۾ جگ سي هوئه وِراڳ.
اپني سُک ڪي چاهه سي پريت ڪرت سنسار، ڪهه ٽيئون سوارٿ بنا ڪرت نه ڪوئي پيار.
تِل ڀر دؤلت نا چلي در تڪ چالي نار، مِتر چلي شمشان تڪ ڌرم چلي سُردوار۔
پانچ تتوَ ڪا پنجرا تامين پنڇي پران، ڪهه ٽيئون جب اُڙ چلا تب تن سوُنا جان۔ ٢٠۔
ماٽي ڪا يهه گات هئه ماٽي ۾ مِل جات، ڪهه ٽيئون تن موهه تج هري سُمرو دِن رات۔
مَندر مَسان مِرتڪ ڏِگ ستسنگ پڇلي رات، ٽيئون هري سُمرڻ ڪرو بول نه جگ ڪي بات.
ڪال نغارا بجت نِت غافل سُني نه تاهِن، ڪهه ٽيئون سو سُنت هئه جهن وِراڳ من ماهِن.
ڌرمشال يي جگت هئه جيوَ مسافر جان، ٽيئون تِن ڪي وِيوگ سي شوڪ نه ڪرو سُجان.
پريت تجو پريوار ڪي يوگ وِشيه سي ڀاڳ، ڪهه ٽيئون گروُ شرڻ لي هري سي ڪر انوُراگ۔
ڪهه ٽيئون وي جگت ۾ جيوَ اگياني جان، دو دِن جِيوَن هيت جي جوڙت ٻهه سامان.

کهه ٽيئون سنسار ۾ جيوَن دو دِن جان، ايک دِوس هئہ جنم کا دِوِتِيہ مرن کا مان.
رکت بندوُ سي تن بَنا ٽيئون نِشچيہ جان، تانتي تن کي پريت تج راکو رَتِ ڀگوان.
مٺ مندر ڌن مات پِٽ دارا سُت پريوار، کهه ٽيئون توَ ساٿ کو چلت نہ چلتِي بار.
ڌن دؤلت تو دوُر هئہ ساٿ نہ چالت ديهه، ٽيئون نِکسي پران کي جرَت چتا ۾ ايهه.٣٠-
اوُنچي محل بنائکي بئني نِج گهر مان، ٽيئون موُنڍ نہ جانِتا ميرا گهر شمشان.
کهه ٽيئون ٿِرِ نا رهي يؤوَن آيوُ پران، تپت لوهه پر بوُند پُن جل کي ترنگ سَمان.
اؤر مري کِيون رووَتي رووَهه اپني هيت، اِک دِن تم ڀي جائينگي چوڙ جگت کا کيت.
ڀوگ روگ کو ديت هئہ اؤر ديت سنتاپ، تانتي تياگي ڀوگ کو ٽيئون کر هري جاپ۔
کهه ٽيئون مت ڀوُليئي ديک جگت جنسار، مِٿيا جانو سوَپن سم پُن ماروُسٿل وار.
کهه ٽيئون اِس جگت ۾ ديکا سُکي نہ کوئہ، ڀوُپ ٻلي پنڊت گُني سيهين دک سي روئہ۔
جگ کي ٻهه وِڌِ واسنا جب تک هئہ من ماهِن، ٽيئون تب تک جيوَ يهه مکتي پاوت ناهِن.
کهه ٽيئون ٿِرلوک ۾ جي چاهو وشرام، مايا ممتا موهه تج هري سُمرو نشکام.
اوناشي اِس هنس کو امر لوک کا جان، کهه ٽيئون تن پِنجري کڇُ دِن هئہ مهمان.
ديپک ليکر کوجيئي تَم ۾ کوجو ناهِن، کهه ٽيئون ديپک بنا پرمت ٻهه تَم ماهِن.٤٠-
کرم کيچ سي موهه مَل آترت کبهوُن ناهِن، کهه ٽيئون جل گيان سي رهت نہ مَل من ماهِن.
برهم گيان کي نير ۾ شرڌا سي جو نائہ، جنم مرن کي مَل هري ٽيئون مکت هو جائہ.

جو ڪرنا سو اب ڪرو اوَسر جاتا بيِت، ڪهہ ٽيئون تم چيتلي رام نام جپ نيت.
جسي ڪام ڪي هيت تم آئي هو سنسار، ڪهہ ٽيئون سو نا ڪيئا ڪئسي هوئہ ادار.
ڀؤَن ۾ هري نا ڀجي ڀوڳي وشيہ وِڪار، ڪهہ ٽيئون سو مؤنڊ نر هئہ ڀؤمي پر ڀار.
ديش ڪال اؤر پاتر ۾ ٽيئون دي جو دان، تانڪا ٻاڙهي دان سو دروپد چير سَمان.
دان ڪرو سَنمان سي ڀِڪشڪ هري وَپُ جان، ڪهہ ٽيئون ڪب نا ڪرو اتِيِي ڪا اپمان.
اُونچا هونا چهت جو سيوَ ڪري نر سوئہ، ڪهہ ٽيئون سيوا بنا اُونچا ڀَيا نہ ڪوئہ.
بيج آڪ ڪا بوئڪي ڪرت آم ڪي آس، ڪهہ ٽيئون سنسار ۾ جانو مؤرک تاس.
مؤل چوڙ مَت هيِن جو ڏاري پر جل پات، ڪهہ ٽيئون سو جڳت ۾ ڪئسي ڦل ڪو کات.۵۰-
ڌرم روُپ اِڪ ورڪش هئہ ديا تاهِن جڙ جان، ڪهہ ٽيئون ڦل تاهِن ڪي يش سُک سمپت مان.
اؤرَهِن شڪشا دين ۾ بهت سِياني هوئہ، اپنا ڪرتوِيہ ڪرت جو ٽيئون وِرلا سوئہ.
پڙهن سُنن پُن ڪهن سي من ڪو شانت نہ آئہ، ٽيئون ڪرني جو ڪري سو نر شانتي پائہ.
ٽيئون گيتا ۾ ڪها ارجن ڪو ڀڳوان، ڌارو اپني ڌرم ڪو چاهو جي ڪليان.
ڪهہ ٽيئون ڪِس منشيہ ڪي دل ڪو دک دي ناهِن، دکي جيوَ ڪي آهہ سي ناش هوت ڪشڻ ماهِن.
بؤڙها جهڪ ڪر توُن ڪِيا ڪوجت مارگ ماهِن، ڀؤَن موتي ڳرِ گيا ڪوجت مِلت نہ ڪاهِن.
نارايڻ نئني ٻسي ڪرت سَڪل پرڪاش، ڪهہ ٽيئون سو اسنگ هو ديکت جڳت وِلاس.
نام چتر گن تين ڀِت ترِگڻ ڀاڱڪر دوئہ، ڪهہ ٽيئون رهہ شيش جو اوناشي هئہ سوئہ.

نام تِرگڻ پُن تين يُت وَسُ گڻ پاگا چار، کهه ٽيئون جو شيش رهه سو جگ رُوپ وِچار.
نام چترگڻ ايڪ يُت ترگڻ پاگا چار، کهه ٽيئون جو شيش رهه جگ ڪارڪ ويچار.٦٠-
وِشيه واسنا ڇوڙ ڪر ڏارو من سنتوش، گيان گيڙوُ ڪو پهن ڪر تجلي پانچون ڪوش.
گيان گيڙوُ ڪو پهن ڪي ميٽي تن اهنڪار، اهمبرهم نِشچيه ڪرو رهي نه پيد وِڪار.
اڪار اڪار مَڪار ميه تينون تنت مِلائه، اَرڌ سُ ماترا گانٺ دي ايهه جَنيئوُ پائه.
شِکا سوُتر ڪو ڇيد گروُ دينا سوهم نام، کهه ٽيئون تِهن سُمر ڪي پايا پوُرن ڌام.
آتم نِتيه اِنتيه جگ جان وويڪ سُوَروُپ، تياگ يوگ دئِه لوڪ ڪي يهه وِراگ ڪا روُپ.
کهه ٽيئون نِتيهپرتي ڌر پرمبرهم ڪا ڌيان، هو جائو تم برهمميه يون کهه سنت سُجان.
نِريئه هو يئه نا ڪرو ڪاهوُن ڪي من ماهِن، ٽيئون آتم امر توُن ديهه ڪيهه توُن ناهِن.
پرم تيرٿ هئه آتما ڪهتي ويد پُران، انترمُک هو تاهِن ۾ ٽيئون ڪرو سنان.
اِڙا پنگلا سُشمَنا پاون پرم پرياگ، کهه ٽيئون سو ناوَهين جانڪي پوُرب ڀاگ.
اِس ترويٽي بيچ ۾ ڊبڪي ماري ڪوئه، جسِ پر گر ڪرپا ڪري ٽيئون ناوي سوئه.٧٠-
ترويٽي ڪي تِير پر پايا دِويه ديدار، ٽيئون اوُپ نه کهه سَڪوُن مهما اپر اپار.
ٽيئون آتم ڀانُ ڪا سپ ۾ هئه پرڪاش، موُنڍ الوُ ديکت نهين ديکت گياني تاس.
جانڪي آتم ديوَ ۾ وِرتي اِستِت هوئه، کهه ٽيئون سُک سيج پر نِتهين سووَت سوئه.
آتم اکِريه اچل هئه ڪرتا ڀوڪتا ناهِن، ٽيئون سو آوت نهين جنم مرن ڪي ماهِن.

آتم لعل امول هئه پرک سَڪي نا ڪوئه، ڪهه ٽيئون سو پَرکهين جو گروُ سيوڪ هوئه.
آتم هيرا نِت بَسي سَروَ گهٽون ڪي ماهِن، ڪهه ٽيئون ستگر بنا ڪوئوُ پاوت ناهِن.
برهم پَوَن ۾ جائڪي جسني ڪيئا نِواس، ڪهه ٽيئون تِس پرش ڪي ٽوُٽي جم ڪي ڦاس.
سَروَ جيوَ سنسار ڪي سُک چاهت دِن رئن، ڪهه ٽيئون نِج گيان بن ڪوئه نه پاوت چئن.
گيان بنا نر موُنڊِ هئه گيان بنا پشوُ جان، ڪهه ٽيئون نِج گيان جِهن سو نر ديوَ سَمان.
پوُرن آتم گيان سي هووي ڀرم جب ناش، ڪهه ٽيئون تبهين مِلي پوُرن پد اوِناش.٨٠-
گيان بنا هٽتا نهين آوَرَن ڪا وِيَوَڌان، ڪهه ٽيئون جِمِه ڀانُ بن مِٽي نه تِمِر مَهان.
ٽيئون آتم گيان سي نِج سُوَروُپ پڇان، برهمانند ۾ مگن هو ڪر اپنا ڪليان.
نِشنا آتم گيان ۾ تياگ وشيه من ڪيد، ٽيئون مارگ موڪش ڪا يهي بَتاوَت ويد.
ڪهه ٽيئون برهم گيان سي دوُر ڪرو اگيان، منو ناش ڪشيه واسنا ڪر پائو ڪليان.
برهم گيان ڪو پائه جهن تن من پاون هوئه، ڪهه ٽيئون تج وشيه سُک ليت برهم سُک سوئه.
دک بن سُک سُوَروُپ هئه آتم برهم نِرڌار، ڪهه ٽيئون تِهن پائڪي آواگمن نِوار.
سُک ساگر اِک برهم هئه دکميه سڀ سنسار، ٽيئون جگ بنڌن هري ڪرلي برهم وِچار.
سڀ ڦرنون ڪو روڪ ڪر ڪيجي تتوَ وِچار، ڪِيا مئن هوُن ڪِيا برهم هئه ڪِيا هئه يهه سنسار.
ڀو ڀَگوَن تم امِت مَت مئن هوُن شِشيَه اجان، نا جانت مئن ڪؤن هوُن هي گروُ پرم سُجان.
ست چت آنند ايڪ توُن برهم ادوِيه نِرڌار، نا توُن ديهه نه اِندريه هئه نا توُن ڪوش وِڪار.٩٠-

اَسنگ توُن هئہ ديھہ سي توُن هي ڏارت ديھہ، ديھہ نهين توُن برهم هئہ گيان درشٽي ڏر ليھہ.
تين ديھہ سي رهِت تم تين ديھہ آڌار، برهم روُپ هو تم سدا يامين ڦير نہ ڦار.
نج سُوَروُپ ڀُلايہ جو جانت نِج کو گات، کھہ ٽيئون وَهہَ مونڍ نر رووَت هئہ دِن رات.
برهم روُپ کر آتما جانا جسني آپ، کھہ ٽيئون تِرلوڪ ۾ تانکو لگي نہ تاپ.
آتم آنند روُپ هئہ مايا دکميہ جان، کھہ ٽيئون مايا تجي آتم کا ڌر ڌيان.
ست چت آنند آتما هئہ ديوون کا ديوَ، کھہ ٽيئون اؤرَهِن تجي کرو اِسي کي سيوَ.
دِرشٽا توُن هئہ سَروَ کا درشيہ روُپ سنسار، شَٽِ اُرميون سي رهِت توُن کر ديکو ويچار.
وياپڪ هئہ توُن وِشوَ ۾ وِشوَ بَسي تجھہ ماهِن، کھہ ٽيئون ڏر کيڊِرتا دين هوت هئہ کاهِن.
بنڌ موکش تو ۾ نهين نهين کڇُ ڀيد ڀرانت، ديش ڪال پرڇيد بن توُن هئہ اِڪ رس شانت.
جو ديست سو آپ هئہ دوُجا کوئي ناهِن، جيون پرتيبمب هئہ بمب کا ٽيئون درپن ماهِن.۱۰۰۰-
تم ني کيل رچائيا تمهين ديکن هار، درشٽا درشيہ آپ هو کھہ ٽيئون نِرڌار.
جيون گهٽ ڀيتر باهري اِڪ رس هئہ آکاس، تِيون تيرا هئہ وِشوَ کي انتر باهر واس.
جيوَرِ ۾ جِيون سانپ هئہ تِيون تو ۾ سنسار، کھہ ٽيئون ست روُپ توُن کلپت سڀ آکار.
ٽيئون گهٽ سم ديھہ يھہ مِٿيا سو توُن ناهِن، درشٽا توُن جڙ ديھہ کا وياپڪ هئہ اِس ماهِن.
کھہ ٽيئون اگيان سي ڀاسَت وِشوَ انيڪ، گيان درشٽي سي ديک توُن سمپوُرڻ هئہ ايڪ.
نِشٽا آتم گيان ۾ تياگ وِشيہ من کيد، کھہ ٽيئون يھہ موکش کا مارگ ڀاکت ويد.

دوَند ياوَ سي رهِت هئہ ساکشي پد سُوَچند، کهہ ٿيئون نِت ويد کهہ تانکو سچدانند.
ٿيئون سو پد اَکَل هئہ شواس جهان لئہ هوئہ، من ٻي لئہ جهَن هووَهين برهم پد کهيئي سوئہ.
جئسي ايِکهِن مڏرتا گِهرت دوُڏ کي ماهِن، کهہ ٿيئون تِيون جَگت ۾ برهم وياپک آهِن.
جو درشٽا گهٽ مَنهن کا سو نهين گهٽ مَٽ هوئہ، تئسي درشٽا ديهہ کا ٿيئون ديهہ نہ سوئہ.١٠-
پانچ پوُت کا پوُت تن جڙ پَرٽامِي جان، چيتن اِک رس آتما کهہ ٿيئون تم مان.
ديش کال بن وستوُ هئہ چيتن چد آکاش، کهہ ٿيئون سو برهم سدا ساکشي سُويَم پرکاش.
بِرهم شِلا پر چِتر هئہ سارا يهہ سنسار، ٿيئون دونون ايک هئَن جِيون اگني چِنگار.
جيوِن تن سي ڀن انگ نا جانت سَروَ جهان، تِيون ڀن جگ نهين برهم سي ٿيئون نشچيہ جان.
جئسي ترُوُ سي نانهن ڀن ڊار پَتي قل قوُل، ٿيئون برهم سي ڀن نهين تِيون جگ سوکشم ٿوُل.
لعلي ميهندي ماهِن جم تِيون چيتن جگ ماهِن، دونون کو اِک جانِلي کهہ ٿيئون ڀن ناهِن.
دوُڏ ماهِن جيون گِهرت هئہ تِيون برهم جگ ۾ جان، کهہ ٿيئون گم تب پَڙي جب هو پوُرڻ گيان.
پاربرهم تو نِکٽ هئہ دوُر کوج مَت تاهِن، کهہ ٿيئون انتر مِلي باهر مِلت نہ کاهِن.
تيري هرديہ ڌام ۾ هر رهتا دِن رئن، کهہ ٿيئون تِهن ڌيان ڌر پائو چِت ۾ چئن!
کهہ ٿيئون من مندر ۾ براجت آتم ديوَ، انترمُک ايِياس کر پائو تانکا پيوَ.٢٠-
آتم گهر ۾ جائکي کريئي نِت وشرام، کهہ ٿيئون تِهن جانيئي آدي اپنا ڌام.
آدي گهر جو آپکا جهان دِوَس نهين رات، کهہ ٿيئون تِهن پائيِئي ميٽي سبِ اُتپات.

اپني آتم ديوَ کا سُمرن کر ڊِن رئن، کهہ ٽيئون جهن سُمرتي اپجي چت ۾ چئن.
آتم پد سو جانيئي نام رُوپ جهن ناهِن، کهہ ٽيئون گروُ گيان سي وِرتي سمائو تاهِن.
سُک کو چاهت هئن سَيي دک چاهت نهين کوئہ، کهہ ٽيئون سُک چهت ڪِيون سُک سُوَرُوپ هئہ سوئہ.
دک کو نر ڪِيون چهت نهين آتم ۾ دک ناهِن، کهہ ٽيئون نِج پرم کر چهت نِورتي تاهِن.
سُک هئہ دو پرکار کا الپ مَهت پهچان، ٽيئون وشيہ سُک الپ هئہ ڀُوما سوُک مهان.
جس سُک کو چاهت سيي سو سُک ڪئسي هوئہ، کهہ ٽيئون نِج گيان سي هوت پراپت سوئہ.
سُکميہ نِج سُوَرُوپ هئہ جامين دک نهين ليش، کهہ ٽيئون جم کانڊ ۾ کٽُنا کا نہ انديش.
کهہ ٽيئون ميرِي سُنو سِيک جگياسوُ سار، جگ مِٿيا ست آتما آتم سي کر پيار۰ ٣٠-
توُن هي تو يهہ جگت هئہ تم بن جگ ڪڇُ ناهِن، کهہ ٽيئون يهہ سمجهہ کي نِشچيہ کر من ماهِن.
جيوَ برهم کا رُوپ هئہ اَدوِيہ اَکنڊ اَڀيد، ٽيئون جانت سنت اَس موُنڊ ٻتاوَت ويد.
ٽيئون نِت جگمگ رهي آتم جوت اکنڊ، ٽانکو پرتيڪش ديکلي کوجي اپنا پنڊ.
مئن سي مئن کو مارکي مئن کا ڪريئي جاپ، ٽيئون مئن کو آپ لک ميٽو سڀ سنتاپ.
ڇيون جل جل کي سات مِل ٽيئون اِک هو جائہ، جيوَ اُپاڌي ڇوڙ ٽِيون آتم برهم سمائہ.
اَسِت ڀاتِ پريہ رُوپ سي وياپک هئہ ڀگوان، نام رُوپ ٽيئون تجي ٽانکو ديک سُجان.
کهو گروُ کو برهم هئہ ڪِيا مايا کا رُوپ، جگ کا هيتوُ ڪؤن ڪِيا ايشور جيوَ سُوَرُوپ.
مم اُر ۾ ڀاسَت سدا ڀيد مَتي اگيان، جگت کيد پَرڇيد کر ديهہ برهم کا گيان.

کھوُن بات سُن شِشيہ يھ ويد واکيہ اَنکوُل، اِنسي جو وِپرِيت ھئہ سوئہ نِگم پرتيِکوُل.
ست چت آنند برھم اِک ھئہ اِس جگ کا موُل، تيئون تانکا وِوَرت ھئہ جگ سوُکشم ستوُل.۴۰-
سيسي پھلي برھم تا ايک اکنڈ اپار، تانکي اِڇا سي ٻنا تيئون يھ سنسار.
جيوَ ايش کي پيد ٻن چيتن اِک رس جوئہ، تانکي آشرِت رھت اِک سانت اَنادي سوئہ.
مٿيا اَنِروَچنيِئہ سَت اَست وِلَکشڻ جان، بِرھماشِرت برھم کو ڍَپي مايا تِھن پھچان.
برھم شَکتي پِرکِرتي ھئہ تَم رَج سَتوَ سمان، تِين روُپ ھئن تاس کي ويدن کِيا وکيان.
تيئون مايا اَوِديا تِرتيِيہ تَم پرڌان، ايش جيوَ پُن پانچ تَتَ اِنسي ٻِئي سُجان.
شُڌ سَتوَ ھئہ مايہ پُن مِلِن اوِديا مان، تَمگُڻ جِسمين مُکيہ ھو تَم پرڌان تِھن جان.
مايا ۾ آياس پُن اَڌِشِنان بِرھم ھوئہ، تيئون ايش سَروَگيہ جو جَگ ھيتوُ ھئہ سوئہ.
مَلِن ستوَ اگيان ۾ وياپک برھم اَياس، اڌِشنان کوُٽَسِت ٻُت جيوَ کھت ھئہ تاس.
کھ تيئون ستگر سُنو کروُن وِنيہ مئن توھ، ديھ کِتي کئسي ٻني کھ سمجھائو موھِ.
کارن سوُکشم توُل يھ جانو تِرتيِيہ ديھ، کھ تيئون جئسي ٻني سو شِشيہ تم سُن ليھ.۵۰-
جيوَ اُپاڌي جا اَھئہ مِلِن سَتوَ اَگيان، تانکو کارن ديھ کھ مُنيوَر سنت سُجان.
تيئون تَم پرڌان سي ٻَئي پوُت وستار، نڀ وايوُ پُن اگن جَل پَنچم پوُمي اَکار.
ٻَئي پرگھٽ اِن پانچ سي سَتوَ اِندريہ اوُر پِران، پوُت اَپَنچيِکِرت مِل سوُکشم ديھ پڇان.
سُک دک راگ دويش پُن سَروَ دوَند تان ماھِن، تيئون آوَت جات پُن پوگَ کَرَڻ لَک تاھِن.

يوگَڪرڻ ڪِس پانت هئہ گروُ بَتائو موهِہ، سُن شِشيہ تُم چت لائڪي ڪهوُن تِرپُٽي توهِہ.
اِندريہ ديوتا وِشيہ مِل تِرپُٽي ڪهيئي تات، اب اِنڪي نِرڻَيہ سُنو ڪهہ ٽيئون پا گَيات.
من اِندريہ اِندوُ ديوتا سنڪلپ ڪِريا جان، بُڌ اندريہ سُر وِرهسپَت نِشچَيہ وِشيہ پَڇان.
چِت اِندريہ هري ديوتا چنتن ڪِريا هوئہ، اهم اِندريہ سُر رُدرَ پُن وِشيہ اَهنتا جوئہ.
شِروتِر ڪَرڻ دِگپال سُر شروَڻ ڪِريا سُوَروُپ، نيتر ڪَرڻ رَوِي ديوتا ڪِريا ديکن روُپ.
گِهراڻ ڪَرڻ سوُنگهن ڪِريا سُر اَشوَني ڪمار، جِيِپ ڪَرڻ جل ديوتا ڪِريا رَس سنسار.٦٠-
توَڪ ڪَرڻ سُر پَوَن هئہ ڪِريا سِپَرش گات، واڪ ڪَرڻ سُر اگِن هئہ ڪِريا بولن بات.
هات ڪَرڻ سُر اِندر هئہ ڪِريا لينا دين، پاد ڪَرڻ اُپ اِندر سُر ڪِريا گمَن دِن رئن.
لِنگ ڪَرڻ اَج ديوتا وِشيہ ڪام اَنوُراگ، ڪَرڻ گُدا يَم ديوتا ڪِريا مَل ڪا تياگ.
پَنچِيڪِرت تَت پُنچڪي پَچِيس پِرڪرتي جوئہ، سو ڪهيئي ستوُل تن پوگ ستان لَڪِ سوئہ.
شوڪ ڪام اوُر ڪروڌ پُن موهہ رُ پِيَتا واس، وا شِر ڪَنت اُر اُدر پُن ڪَٽِ يي تَت آڪاس.
پرسارڻ ڌاوَن وَلن چلن آڪُنچن جان، پانچ تتوَ يي پَوَن ڪي ڪهہ ٽيئون پهچان.
نِيند پِپاسا بوُک پُن ڪرانتي اوُر آلَسيہ، پانچ تتوَ يي تيج ڪي ڪهہ ٽيئون نهِن سنشيہ.
لار پسِينا موُتر پُن شُڪر رَڪت يي پانچ، جانو جل ڪي تتوَ يهہ ويد بَتاوَت ساچ.
روم توَچا ناڙِي اَهڙِہ مانس اَسِٿِ ڪو جان، ڪهہ ٽيئون پرُ تتوَ يهہ پَنچِيڪرڻ پَڇان.
ايڪ ايڪ تَتَ پيد ڪو سُنيئي شِشيہ سُجان، شِروَڻ ڪر پُن مَنن ڪر پائو تَتوَ وِگيان.٧٠-

گرُوُ شبد مَت رنگ ۾ُن کھوُن سُوَياوَ گُن سُواد، ڏرم سُوَروُپ دوار ۾ُن روُپ کرو يھہ ياد.

کھہ ٽيئون اب وِيوم کي کرھوُن انگ بَکان، گرُوُ نِرنجن شبد ڏُنِ مَستِک مَت پھِچان.

نيِلا رنگ سُوَياوَ سُن جان شبد گن جاس، ڦيکا سُواد رُ لوپ ڏرم سُوَروُپ ھئہ اَوَکاس.

شِروَن واکِ دو دوار ۾ُن سَروَ پوُرڻ ھئہ روُپ، ايتي اَنگ اَکاس کي اب سُن ۾وَن سُوَروُپ.

گُرو ھَرِ سوھم شبد ۾ُن ناپ اِستان بَناوَ، ھرا رنگ گن سِپَرِشا نِسپَند سپَند سُوَياوَ.

آمِل سُواد رُ کام ڏرم جانو ويگ سُوَروُپ، ٿِوَکَ ھَسِتَ دو دوار ۾ُن سَروَ چيتن ھئہ روُپ.

انگ تيج کي اب کھوُن سُنو شِشيہ دي کان، گُر روي يُک يُک شبد ھئہ پِت تانکا استان.

کھہ ٽيئون رنگ لعل ھئہ اُشڻ سُوَياوَ گن روُپ، کڙوا سُواد رُ کوپ ڏرم ۾ُن داھن سُوَروُپ.

لوچَن چَرن دوار دو سَروَ پرکاشک روُپ، کھہ ٽيئون اب کھت ھوُن جل کي انگ انوُپ.

گروُ چندر چُل چُل ڏُني جان يال اِستان، شِويت رنگ گن رس کھي شيِت سُوَياوَ پَچان.٨٠-

سُواد مِردُ سِنيھہ ڏرم دِرَوَتا جان سُوَروُپ، جِھوا لِنگ ھئن دوار دو سَرواتم ھئہ روُپ.

کھہ ٽيئون اب پوُمي کي کرھوُن انگ بيان، گروُ ورڻ کَت کَت شبد تاھِن کَمَر ھئہ تان.

پيِلا رنگ سُوَياوَ جَڙ جان گَند گن آھِن، سيِ رس سُواد گَروَ ڏرم کٺن سَروُپ سُ جاھِن.

گِھراڻ گدا دو دوار ھئن روُپ سَروَ آڌار، کھہ ٽيئون تت پانچ کي انگ ايھہ نِرڌار.

مِتيا جڙ دک ٽوُل تن دِرشِيہ اناتم آھِن، ست چت آنند ايک توُن ٽيئون دِرَشِتا تاھِن.

اِوديا کارن ديھہ ھئہ سَترَھہ تَت لِنگ ديھہ، پانچ پوُت کا ٽوُل تن پنچ کوش سُن ليھہ.

اَنميه مَنميه پرانمَيَه وِگيانمَيه آنند، پنچ ڪوش يي جان تم تِياڳي هو نِردوَند.
اَنمَيه ڪوش استوُل تن تيئون پرتيَڪش جان، لِنگ تن پران وِگيان من ڪارڻ آنند مان.
مات پتا ڪي ميل سي اتپن ٻيو تن جوئـ، پچيس پرڪرتي جاس ۾ اَن ڪوش هئه سوئـ.
تيئون پانچون پران ڀُن ڪرم اِندريه ڪو ميل، ڪوش پران مَيه ڪهت تِهن يهه سِڌانت اَپيل.٩٠-
گيان اِندريه من ميل ڪو مَنميه ڪوش پَڇان، گيان اندريه ٻُڌ ميل ڪو ڪهتي ڪوش وگيان.
اِشت وستوُ ڪي چاهه پريه پراپت مود پرمود، سُشپت سُک ڪو ڪهت هئن ڪوش اَنندميه شوڌ.
پنچ ڪوش ڀُن ديهه تِن جڙ دک مِتيا جان، ست چت آنند روُپ توُن ڳهت درشتا پرمان.
تين اوستا ديهه تِرَيَه يوڪتا يوگيه رُ يوگ، توُن هئه ساڪشي سَروَ ڪا آنند روُپ اروگ.
نام روُپ ورڻ آشرم ذات پات ڀُن ڪرم، جنم مرن پَرِڻام يي توُل ديهه ڪي ڌرم.
جنم مرن هئه ڌرم تن ڀُوک پياس هئه پران، هرش شوڪ من ڪرت هئه ٻُڌ وويڪ پرڌان.
چِت چِتوَن نِت ڪرت هئه اهم ڌرم اييمان، درشتا پِريرَڪ سَروَ ڪا سو ساڪشي ٻن جان.
هرش شوڪ من ۾ رهي سو يهه من توُن ناهِن، ڪرتا ۾ بنڌ موڪش هئه نا توُن ڪرتا آهِن.
شياشيِ دو اوَستا اَنتهڪرڻ ڪي جان، ساڪشي اِن پرڪاش دي اُداسين پهچان.
جنم مرن هئه ديهه ۾ نا توُن ديهه سُجان، ڀُوک پياس هئه پران ڪي نا توُن پنچ پران.١١٠٠-
سَمشتِ وِيَشتي تين تن پنچ ڪوش سنسار، آتم سيِ ۾ ايڪ هئه متيا سيِ آڪار.
جيون پُشپون ڪي مال ۾ پُشپون ڪا وِيَيچار، تاڳا هئه اَنوُسِيوُت تِم آتم ڪوش وِچار.

جئسي ياسَت رجوُ ۾ تروُ جَڙ سَرپ دَرا، تِم آتم ۾ ياستي پانچون کوش وِکار.
رجوُ اَنُسيوُت کَلپت ۾ کلپت هئہ وِيَيچار، تئسي آتم سَروَ ۾ کلپت هئہ سنسار.
متيا کي تُم ناش کي کرتي هو کِيون آس، اندرجال کي شتروُ کو کرت نہ کوئي ناس.
سَکلي دک هئن ييد ۾ اييد ۾ کڇُ ناهِن، کهہ ٽيئون سپ برهم هئہ سُک سُوَروُپ لک تاهِن.
ايک وِيوُ سم دوَند بن نِرگن تَم پر جان، اج اوِناشي آتما ٽيئون سپ گهٽ جان.
جو پر برهم سرواتما وياپک وِشوَ اَڌار، سوکشم تي سوکشم اتي سو توُن هئہ نِرڌار.
اُلٽا کر هنسو جپو ستگروُ سي لي گيان، کهہ ٽيئون اِس جاپ سي پائو پد نِربان.
هنسو کا سمرن کرو سمجهہ هنس کا سار، کهہ ٽيئون پُن پائيئي آتم پد نِرڌار.١٠-
امر کٿا جو جن سُني شرڌا من ۾ ڌار، کهہ ٽيئون نشچيہ وَهي ڀَوَسنڌ سي هو پار.
بالک وانر دامِني مَکي کرِي کي کان، جئسي يي چنچل سدا تئسي من کو جان.
ستگروُ کي کرپا بنا من جيِتا نهين جائہ، ٽيئون من جيتي بنا کبهوُن شانت نہ آئہ.
کهہ ٽيئون من کي گتي چنچل هئہ بلوان، وِرلا تانکو جانِتا وئراگي ودوان.
کهہ ٽيئون من کي گتي اڌِک پوَن سي جان، تانکو جو جن وَش کري سوئي پرش سُجان.
کهہ ٽيئون من کي گتي چلتي آنون يام، جو جيتي سو پاوَهين امراپور کا ڌام.
جهن من هئہ تهن جگت هئہ من بن جگ کڇُ ناهِن، کهہ ٽيئون من امن سي سپ پرماتم آهِن.
من راجا سي يُڌ کري بهت گئي جن هار، ٽيئون جيِتي تاهِن جو تان پر مئن بلهار،

من راجا کو جيتنا بھُت ڪٺن هئہ ڪام، ڪھ ٽيئون جو جيتلي پھنچت سو نِج ڌام.
من راجا کو ديککي بھُت گئي گھبرائہ، ٽيئون ٽانکي ويرتا مُک سي ڪھي نہ جائہ.٢٠-
من راجا کو جيتنا سُگم نهين هئہ ٽات، ڪھ ٽيئون يھ نيت بن لڙٽا هئہ ڍِن رات.
من دشمن کو جيت کي پائہ اچل سُوَراج، ڪھ ٽيئون نر ديھ ۾ نريئہ هو ڪر راج.
وويک ور وئراگ سي جيتي من مستان، ڪھ ٽيئون تم پائيئي برهمانند مَهان.
هري مايا ني موهيا ڪھ ٽيئون سڀ لوک، پوگ وِشيہ پرمائہ کي ديئا هرش اوُر شوک.
هري کي مايا ڪرت هئہ نِشدن کيل نوين، ديک تِسي ڦس جات بھُ ڪھ ٽيئون پروين.
هري کي مايا ديک کي موُڍ ٻئي مستان، ڪھ ٽيئون سوچي بنا پاوَت دوُک مَهان.
ستگر کي ڪرپا بنا هوئہ نہ هري سي ميل، ڪھ ٽيئون هئہ ويد کا يھ سڌانت اَپيل.
گروُ ڪرپا بن برهم کي نِشنا هو ڪب ناهن، ڪھ ٽيئون نِشنا بنا ٻتڪت نر ٻوَ ماهِن.
بادل سم ستگر سدا ڪرت گيان گجکار، ڪھ ٽيئون ست وچن کي برست بوُند اپار.
پشوُئون سي مانش ڪيئا مانش سي ڦِر ديوَ، ڪھ ٽيئون گرُ ديوَ سي ڪينا الک اڀيوَ.٣٠-
ستگر سم ڪيوَٽ نهين ديکا جگت منجھار، ڪھ ٽيئون ٻوَسنڌ سي سڀ کو ڪرَهئن پار.
سمرڻ ڪر گرُ شبد کا جگ سي هوئہ اُداس، ڪھ ٽيئون من تِر ڪري پائو سُک اَوِناس.
گرُ کي باڻي جان تم ستگر کا هئہ روُپ، ڪھ ٽيئون پڙھ پريم سي پائو سُک سُوَروُپ.
گرُ واڻي گرُ روُپ هئہ تيرٿ گرُ استان، ڪھ ٽيئون شڀ ٻاوَ ڌر پائو شانتي مَهان.

دوهاولي

سپ گڻ سمپن هئن سدا سنت گروُ ڀگوان، ڪهہ ٽيئون گڻ گرهڻ ڪر تينون ڪو اِڪ جان؛
شبد گروُ پرماتما تينون ايک سُوَروُپ، ڪهہ ٽيئون جنِڪي سدا مهما اگم انوُپ.
پوُرڻ آتم پد وِشي اِستِت جانڪي هوئہ، ڪهہ ٽيئون اِس جگت ۾ مڪتي پاوَت سوئہ.
پوُجو آتم ديوَ ڪو جو هئہ تيرا روُپ، ڪهہ ٽيئون جس ويد ڪهہ اگم اناد انوُپ.
نام روُپ ڪو ڇوڙ جو ڪهہ ٽيئون رهہ شيش، تانڪو اپنا روُپ لک ميٽو سَروَ ڪليش.
پهلي اپني آپ ۾ ڪرلي هري ديدار، ڪهہ ٽيئون ڦِر سَروَ ۾ ديڪو ست ڪرتار.۴٠-
ڪهہ ٽيئون سپ تياگ ڪي ڪرو تياگ ڪا تياگ، تياگ بنا نهين هوت هئہ آتم ۾ انوُراگ.
آتم ڪي انوُراگ بن هوئہ نہ آتم گيان، گيان بنا مڪتي نهين ڪهتي ويد پُران.
ورت نيم جپ يوگ تپ يهہ سپ نِيڪي ڪام، پر ساڌن ڪو اوُر جِهَن مِل هئہ آتم رام.
سو ساڌن تم پائلي جاڪر ستگر پاس، ڪهہ ٽيئون تِهَن ساڌڪي ڪريئي برهم نِواس.
ٽيئون امرت گيان ڪا پي تِرپت هو جائہ، تن من ڪي ترشنٽا هري آنند ماهِن سمائہ.
ڀِگوَت مَگ ۾ ڇوڙ ڪي آگي چلي سُڌير، مئن توُن ڪي جهَن گم نهين تاهِن گئي گنڀير.
اپنا آپ ڀُلائڪي ياد ڪيئا پريوار، ڪهہ ٽيئون اِس ڪارڻي دکي ڀَيا سنسار.
اپنا آپ ڀُلائڪي ڀِٽڪت هئہ ڀَوَ ماهِن، ڪهہ ٽيئون سَت لوڪ لؤن سوُک مِلت ڪب ناهِن.
اپنا آپ ڀُلائڪي ڏُکي ڀَيا دِن رات، ڪهہ ٽيئون ديکِي نهين آَپني ذات سَنات.
نِج سُوَروُپ ڀُلائہ جو ديکت نانا روُپ، ٽيئون سو ويچار بن پڙي ڀرم ڪي ڪوُپ.۵٠-

ٻهه ساڌن نر ڪرت هئہ شانت هيت جگ ماهِن، ڪهه ٽيئون من شانت بن شانت نہ پاوَت ڪاهِن.
نرمل من چت ڪرن هِت هئہ اِڪ هري ڪا ڌيان، ڪهه ٽيئون هري ڌيان ڪر پائو شانت مَهان.
ڪهه ٽيئون هري مِلن ڪي مارگ ٻهه جگ جان، سڀ مارگ ۾ ايڪ هي ستسنگ هئہ پرڌان.
هرديہ ۾ هري ڌِيائڪي پائو سُک ڪي راس، ڪهه ٽيئون هري ڌيان سي سڀ دک هووي ناس.
سڀ جگ ديڪا کوج ڪي هري سم ڪوئوُ ناهِن، تانتي تم پريتي ڪرو ڪهه ٽيئون هري ماهِن.
هري آنند سُوَرُوپ هئہ مڪتي يڪتي جهَن پاس، ڪهه ٽيئون تِس پائيئي تجي جگت ڪي آس.
جسڪي من ۾ پريم هئہ هري مِلني ڪا ميت، ڪهه ٽيئون تِهن هري مِلي راڪو يهه پرتيت.
هري شرڻ ۾ پَتِت پي پاوَن هي ٻَن جات، ڪهه ٽيئون تانتي گهو هرِي شرڻي تم تات.
هري يڪتي شپ ڪرم ڪا دِروِيہ جسي ڪي پاس، ڪهه ٽيئون تِس جيوَ ڪي دوُک بوُک هو ناش.
جس ۾ هري راضي رهي ڪرم ڪرو سو ميت، ڪهه ٽيئون تج اوُر ڪو ڪريئي هَرِ سي پريت.٦٠-
ديهه ديواليَہ ۾ ٻسي ساڪشي چيتن ديوَ، ڪهه ٽيئون تِهن سمرڪي پائو سوُک اڪيوَ.
ڏُک ڀنجن ڀڳوان ڪا نام رٽو دِن رات، ڪهه ٽيئون سنسار ۾ هووي توَ ڪشلات.
ڏُک ڀنجن هري ڇوڙڪي اوُر طرف جو جائہ، ٽيئون سو ڀٽڪت رهي سوُک نہ ڪبهوُن پائہ.
پاپ تجي پٽيہ ڪو ڪرو جي هِت چاهو آپ، ڪهه ٽيئون هري جاپ ڪر ميٽو سڀ سنتاپ.
وِشيہ ڀوگ سنسار ڪي ديتي دوَند ڪليش، ڪهه ٽيئون هر ڀڪتي بن سوُک نہ مِلتا ليش.
سُک ڪي ساڌن جي ڪهي سنتن گرنٿون ماهِن، ڪهه ٽيئون گروُ نام سم اوُر ڪوئي جگ ناهِن.

ڪهہ ٽيئون گرُوُ نام هي پاپ ڪرت پَرهار، ڀَوَساگر سي جيوَ ڪو ترت اُتارت پار.
ايڪ پِتا پرماتما هم سڀ بالڪ تاس، ڪهہ ٽيئون هري ساٿ هئہ ڪِيون هم مانين تِراس.
رام رڪشا جانڪي ڪري تاهِن نہ ڪو دک هوئہ، ڪهہ ٽيئون پئہ تياگ ڪي نِرڀئہ رهتا سوئہ.
پريوُ پريڪشا ليت هئہ ڀڪتون ڪي جگ ماهِن، ٽيئون ساچي ڀڪت جي وي ڪب ڊولت ناهِن.٧٠-
ڀڪتون ڪي وَش ۾ رهي ڪهہ ٽيئون ڀڳوان، يوگ ڪشيم تانڪا ڪري دي سُک سَمپَت مانُ.
ڀڳوَت اپني داس ڪا نِش دِن هئہ رکوار، ڪهہ ٽيئون ڀوُلت نهين هردم ڪرت سنڀار.
ڪهہ ٽيئون ڀڳوان ڪو چاهت ڀڪت سُجان، نِشدِن ڀڳوَت چرڻ ۾ پريم ڪرت پرڌان.
ڀڪتن اؤر ڀڳوان ۾ رَنچڪ ناهين ڀيد، ڪهہ ٽيئون هر ڀڄن ڪر هر سي ڀَئي اڀيد.
جس ڪارڻ هِت منش تن پايا اِس جگ ماهِن، ڪهہ ٽيئون پرماد سي سو تم ڪينا ناهِن.
ديهہ مَحل ۾ بئنڪي ڪيني مؤج مَهان، ٽيئون اَب سَنتوش سي ڪرنا هئہ گُذران.
اِڪ دِن گِرنا اوَس هئہ اِس پر نهين وشواس، ڪهہ ٽيئون ڀَل ڀُگ رهي آخر هوگا ناس.
بندر ڪي بازار تم جانو سنتن سنگ، ڪهہ ٽيئون جس ديڪتي من ۾ هوئہ امنگ.
بندر ڪي بازار ۾ سؤدا ڪرت سُجان، ڪهہ ٽيئون پرلوڪ ۾ پاوَت سوُک مَهان.
بندر ڪي بازار ۾ ڪرهو تم واپار، ڪهہ ٽيئون جسڪي ڪيئي هووي منگلاچار.٨٠-
بندر ڪي بازار ۾ هيرا موتي لعل، ڪهہ ٽيئون جا ليجيئي ليڪر چَتُر دَلال.
دَلال بن سؤدا ڪچا بَنتا ڪبهوُن ناهِن، سنت گرنٿ يون ڪهت هئن نشچيہ ڪر من ماهِن.

ڊِن کو جلدي جائہ کر وِڇِ ڪرو ويچار، ڪھ ٽيئون پِن رات ڪو هوگي بند بزار.
رام نام ڪا وڻِج ڪر لاڀ بھت جس ماهِن، ڪھ ٽيئون دِن دِن بڙهي گھٽتا ڪبھوُن ناهِن.
رام نام ڪي اوُشڌي ڪائيئي نِت هي ميت، ڪھ ٽيئون دک دوُر هو راکو من پرتيت.
بسنت رِتوُ ڪي موُج ڪو جانت هئہ يوَرنگ، ڪھ ٽيئون من ۾ جسي هووَت مها اُمنگ.
جاگرت سُوَپن نيند نهين نام جهان نهين روُپ، ڪھ ٽيئون سو جانيئي آتم پد اَنوُپ.
مانش چولا تجهہ مِلا جسي ڪام ڪي هيت، ڪھ ٽيئون سو نا ڪيئا اَجهوُن ڀيا اَچيت.
ڌن پُترون ڪي جگت ۾ بھت پياسي هوئہ، ڪھ ٽيئون ڀگوَنت ڪا برلا ديکا ڪوئہ.
پريم سچا بڙهتا رهي جو ڪب گھٽتا ناهِن، ڪھ ٽيئون دک سوُک ۾ اِک رس رهہ من ماهِن.٩٠-
اپني محما نا ڪرو اپني مُک سي ميت، نيک ڪام جگ ۾ ڪري ٽيئون نہ آنو چيت.
منگتي سي مَت مانگيئي منگتا خود پينار، ٽيئون هري سي مانگ جو سيکو ديوَنهار.
ستسنگ هري ڪيرتن جهان نهين اتِني ستڪار، ڪھ ٽيئون سو جانيئي گھر مندر بيڪار.
پهلي من ۾ سمجهلي سنت وچن ڪا سار، ڪھ ٽيئون ڦِر رهت رهہ اپنا ڪرو اڌار.
پهلي اپني آپ پر ڪرت ڪرپا جن جوئہ، ڪھ ٽيئون تِس منش پر سيکي ڪرپا هوئہ.
بالاپن کيلن گيا يوَوَن يوگي يوگ، ڪھ ٽيئون بوُڙهي ڀئي لاگا ترِشنا روگ.
تينون پن ائسي گئي توهہ نہ آئي لاج، ڪھ ٽيئون جگ آئکي ڪيئا نہ اپنا ڪاج.
ڪَنڪَ ڪامني ديهہ ۾ جانڪا بھت پيار، ڪھ ٽيئون دک پائہ سو جاڪر نرک دوار.

دوهاولي

کنک کامني ديهہ سي تياڳ ديئا جهڻ راڳ، کهہ تيئون ڏئہ لوک سو سُک پاوَت بڙڀاڳ.
صبر شکر جِس جَن کرا تياڳي تن ايمان، کهہ تيئون تِس پرش پر پرسن هو ڀڳوان.١٢٠٠-
تين کرم نِت هي کرو ڀجن دان اِسنان، کهہ تيئون اِن تين سي کل ۾ هو کليان.
سواِرٿ کي سڀ مِتر هئن ديکا جڳ کو چان، بن سوارٿ ڀڳونت اِک کهہ تيئون ست مان.
مانُ سوارٿ تياڳ کي کريئي تُم ميلاپ، کهہ تيئون سُک دي سيهن ميتو نِج سنتاپ.
پرشارٿ اؤر .پراربڌ جب دونون کر ميل، کهہ تيئون تب چلت هئہ سَروَ جگت کا کيل.
ديهہ گيهہ ۾ نيهہ کر کِيون دک پائہ اَننت، کهہ تيئون ممتا تجي نِشدِن ڀَج ڀڳوَنت.
هري کرپا شڀ کرم سي مِلا منش تن ايهہ، کهہ تيئون هري سمرکي پائو سُک کا گيهہ.
شڀ کرمون سي شڀ گَتي پاوَت هئن سڀ لوک، تانتي تم شڀ کرم کر کهہ تيئون هر شوک.
منش وَهي جڳ جانيئي ديا ڌرم جس ماهِن، تيئون سيکا هِت کري سنت سَراهت تاهِن.
هاني لاڀ ۾ سم رهي هرش شوک جهڻ ناهِن، کهہ تيئون سنسار ۾ سنت پڇانو تاهِن.
جيوَن مکتي سنت جن دل کي بڙي اُدار، کهہ تيئون وهنوار ۾ هووَت سدا بهار.١٠-
سڀ ۾ گوبند رَم رها سڀ گوبند کي روُپ، کهہ تيئون يهہ ڀاونا هرديہ راک انوُپ.
هم آئي توَ شرڻ ۾ راکو همري لاج، کهہ تيئون نِج داس لک کريئي پوُرڻ کاج.

- اوم ستنام ساکي - مڪتي مٽي پرشنوتري دوها -

يَوَجل ڪئسي اُتريئي چڙهو ناوَ هري ڏيان، ڪيوَت تِسڪا ڪؤن هئہ پوُرڻ گُر پهچان.
لاڀ ڪِسي سي هوت هئہ ستسنگ سي نِرڌار، هان ڪِسي سي هوت هئہ موُرک سنگ منجهار.
شويادايڪ ڪؤن هئہ پريم سَرلتا شِيل، شوياناشڪ ڪؤن هئہ ڪروڌ ڪُٽِلتا ٽِيل.
پرسن ڪِس پر هوت هري ڏَميِ بنا جو يڪت، ڪوپ ڪري ڪِس پر هري جو دنڀ يُت آسَڪت.
وِير ڪِسيڪو ڪهت هئن جيتي من ڪو جوئہ، هئہ ڪائر ڪو جگت ۾ من آَڌين جو هوئہ.
پرش وويڪي ڪؤن هئہ ستيہ استيہ جو جان، موُنڍ جگت ۾ ڪؤن هئہ جِهن نہ وويڪ وِگيان.
يڪتي ڪِسڪو ڪهت هئن هري گروُ سي هو پيار، موهہ ڪِسي ڪو ڪهت هئن هوئہ پريت پريوار.
نِشدِن پرسن رهت ڪو راڳ دويش جهن ناهِن، اهنِش روتا ڪؤن هئہ راڳ دويش من جاهِن.
نريئہ رهتا ڪؤن هئہ وئراڳي نشڪام، ڊرتا من ۾ ڪؤن هئہ جو راڳي سهڪام.
جيتا جگ ۾ ڪؤن هئہ جانڪا يش جگ ماهِن، مِرتڪ مانش ڪؤن هئہ جگ ۾ اپيَش جاهِن.١٠-
ساچا ساڌوُ ڪؤن هئہ جانڪا شريشٽ اَچار، ڪؤن اَساڌوُ جگت ۾ جسڪا پِرشٽ اَچار.
تليہ انل ڪي ڪؤن هئہ اِيرشيا ڪام رُ ڪروڌ، جل ڪي سَدرَش ڪؤن هئہ شانت شِيل نِج بوڌ.
سيوا ڪِتني ياںت ڪي تن ڌن من وچ جان، سيوا ڪِس وِڌ ڪيجيئي هو نِشڪام امانُ.
پوُرا شِشيہ ڪو جگت ۾ گُر آگيا جو مان، ڪاهِن مُمُڪشوُ ڪهت هئن جو چهہ موڪش مَهان.

مکتي مٺي

مکتي ديت کو جگت ۾ برهم گيان وئراگ، بنڌن دايک کؤن هئہ اوِديا جگ ۾ راگ.
سُکي سدا کو رهت هئہ جانکو ست ويچار، رهت دکي کو جگت ۾ بن ويچار گنوار.
سدا اروگي کؤن هئہ چنتا جسکو ناهِن، کو روگي سنسار ۾ چنتا وِياپي جاهِن.
نرک دوارا کؤن هئہ کام کروڌ پُن لوڀ، سُوَرگ دوارا کؤن هئہ دان دمن بن کشوڀ.
ٻُري وِيَسن جگ کؤن هئہ ايک پِشُنتا جان، ٻُڌي کو پاگل کو کري بهٹ سُرا کا پانُ.
پٽيہ ٻڙا کو جگت ۾ کرنا پر اُپکار، پاپ ٻڙا کو جگت ۾ کرنا پر اَپکار.٢٠-
پريہ کؤن سنسار ۾ اپنا يش پُن مانُ، کؤن اپريہ سنسار ۾ نِج اپيَش اپمان.
ڌرم ٻڙهي ڪِس ريت سي کيئي ديا پُن دان، پاپ ٻڙهي ڪِس پانت سي کيني لوڀ مَهان.
کئسي نر پَربيِن هو پڙهي وديا جو نيِت، مؤنڊ رهت هئہ جيوَ کو جهن نہ وديا سي پريت.
اُتم پؤشٹ کؤن هئہ سَهنشيلتا جان، گيان ڪِسي کو کهت هئن نِج سُوَرُوپ پهچان.
نِشدِن پرمت کؤن هئہ جو نر سَنشيَوان، نِشچل جن کو جگت ۾ جانکو هئہ دِرڊ گيان.
هردم کو دک ديت هئہ اپنا ايک اگيان، نِت شانتي سُک ديت کو پؤرن آتم گيان.
سُک سي سوتا کؤن هئہ جو جن لائہ سماڌِ، نِدرا کسکو آئہ نهين جان من ماهِن اپاڌ.
جگ ۾ ساچا مِتر کو پُرشارٿ پهچان، کؤن شترؤ هئہ جيوَ کا آلس غفلت مانُ.
نِتهيِن ڀؤکا کو رهي جهن ترشنا نهين توش، هردم تِرپت رهت کو جانکي من سنتوش.
مَنُشيون ۾ هئہ ديوَ کو ديوِي گُن جس ماهِن، منشيون ۾ هئہ دَئتيہ کو شڀ گُن جامين ناهِن.٣٠-

يوگي کو سنسار ۾ جو من کري نِروڌ، يوگي کو سنسار ۾ جيتي کام نہ کروڌ.
نِرادري جگ سهت کو جو گڻ هين ڀمان، آدر پاوَت ڪؤن جگ شانتيوان وِدوان.
استاوَر ۾ پوُجيہ کو تُلسي پيپل جان، پشوُ پنڇن ۾ ديوَ کو ٻوَن پوُت هرِيان.
روگ اَساڌيہ ڪؤن هئہ مد مَتِسر ڀُن مانُ، کو پرماوي جيوَ کو ممت موهہ اگيان.
دَنُجون ۾ هري ڀکت کو وڀيشڻ پرهلاد، ديوون ۾ ٻَئي دَنُج کو جئہ اوَر وجئہ پرماد.
جگ ۾ گڻ هئہ ڪؤن بڙ جيوَ ديا پهچان، اوَگن جگ ۾ ڪؤن بڙ جيوَ هِنسا کو جان.
ڪؤن مَنُج هئہ ديوَ سم ڌرم ڌري جن جوئہ، ڪؤن منشيہ هئہ دَنُج سم ڌرم وِمُک جو هوئہ.
سقلا جيوَن هوت کب جب پر هِت لگ جائہ، دِروِيہ سقل کِم هوت هئہ جو شڀ مارگ آئہ.
اتم ناري کا اهئِہ جا پتي آئِس مان، نيچ نار کِس کهت هئن دي پتي دوُک مَهان.
پُرش جگت ۾ ڪؤن هئہ جانکو آتم گيان، يوشِت کِسکو کهت هئن جانکو تن ايمان.٣٠-
سوارٿ ساٿي ڪؤن هئن مِتر بنڌوُ پريوار، بن سوارٿ کي ڪؤن هئن سنت گروُ کرتار.
ايش کِسي کو کهت هئن مايہ آپاڌِيوان، جيوَ کِسي کو کهت هئن اَوِدياوان پڇان.
پِنگلا کو نر جگت ۾ جو نہ چلي شڀ پنٿ، بهرا کانکو کهت هئن جو نہ سُني سدگرنٿ.
موُک جگت ۾ ڪؤن هئہ کري نہ هري گن گان، لوُلا کِسکو کهت هئن کري نہ سيوا دان.
کو انڌا سنسار ۾ ٻڌي نيتر جهن ناهِن، آنکون والا ڪؤن هئہ گيان درشٽي هئہ جاهِن.
جاگت کو نر جگت ۾ جهن ست است وويک، سويا نر کو جانيئي جهن اُر هئہ اوِويک.

جگ ۾ هئہ بڌيمان کو ويد وِهِت کر ڪام، مُورک جگ ۾ ڪؤن هئہ ڪري نِشِڌ اَپڪام.
ويگ پوَنَ سي جات کو من کو هي پهچان، ڪئسي من يي ٿِر رهي ڌاري اُپشم گيان.
نيچ ڪرم کو جگت ۾ پر نِندا کو جان، شريشٽ ڪرم جگ ڪؤن هئہ دي وئري سنمان.
شيلوَنت نر ڪؤن هئہ جو نہ چتئہِ پر نار، نيچ منشيہ کو جگت ۾ بُري درشٽي جو ڌار.٥٠-
اوُنچ ورڻ کو جگت ۾ جو سُمري هري نام، نيچ ورڻ ڪِس جانيئي جو نہ ڀَجي شري رام.
من کو ڪئسي جيتِيئي ڌر وئراگ اڀياس، پرم تِمر هو ناش ڪِم هووي گيان پرڪاش.
هوئہ وِڪار وِناش ڪِم تَرتيِبَر وئراگ، درشن هري ڪا هوئہ ڪِم ڪر هري پد انوُراگ.
امرت سي اَت مڌُر کو ايک هري ڪا نام، وِش سي تيِکشڻ ڪؤن هئہ کروڌ ڪامني ڪام.
برهمچاري جگ ڪؤن هئہ اَشٽ يوگ کر تياگ، گِرَهَستي کو سنسار ۾ ديا ڌرم جو لاگ.
وانَپرَسِت کو جگت ۾ ون ۾ ڪري اڀياس، سَنياسِي جگ ڪؤن هئہ جانکا برهم نِواس.
پريم پرڪاشي ڪؤن هئہ جس گهٽ پريم پرڪاش، تياگي ڪِسکو کهت هئن جهن نہ ديهہ اَڌياس.
هئہ ساچا گروُديوَ کو جو دي آتم گيان، پوُرن گياني ڪؤن هئہ جو نريئہ نِرمان.
ڌَني جگت ۾ ڪؤن هئہ هري ڌن جانکي پاس، دَريدِرَ جگ ۾ ڪؤن هئہ جو مايا ڪا داس.
لڪشمي کهن واسا ڪري ڌرم ديا جهن هوئہ، دَريدِرُتا کهن رهت هئہ نيچ ڪرم کر جوئہ.٦٠-
ڪئسي يهہ چت شانت هو تياگي جگ کي آس، ڪئسي جگ ۾ هوئہ يش پريم نمرتا پاس.
هئہ درشن کي يوگيہ کو سنت گروُ ڦن رام، نهين ديکن کي يوگيہ کو نِگُرا نمک حرام.

گرهڻ ڪِس ڪا ڪيجيئي يڪتي گيان گڻ سار، تياگ ڪسي ڪا ڪيجيئي اؤگن وِشيہ وڪار.
شروَڻ يوگ ڪِيا جگت ۾ سنت ويد گروُ گيان، ڪِيا نهين شروَڻ ڪيجيئي نِندا وِشيہ وڪيان.
ڪؤن بول مُک بوليئي ستيہ پريہ جو هوئہ، ڪِيا نهين بولن يوگيہ هئہ جھُوٺا ڳڙوا جوئہ.
ڪؤن پوُجني يوگيہ هئہ اِشٽ سنت گروُديوَ، ڪؤن ترَت سنسار سي جانڪو آتم پيوَ.
ڪؤن سَراهن يوگيہ هئہ اُپڪاري هريداس، ڪؤن نِندني يوگيہ هئہ جانڪي من دراس.
شانت رهت ڪو جگت ۾ جهَن من ناهِن اُپاڌ، ڪؤن جَلت هئہ رات دِن جهَن من وئر وِشاد.
ڪئسي اُديہ وِراگ هو جگ سي هوئہ گِلان، ناش هوئہ وئراگيہ ڪِم پانچ وِشيہ سنگ جان.
دانون ۾ بڙ دان ڪو برهم گيان ڪا دان، ڪؤن بڙا تپ جگت ۾ ڪميا تپ پهچان.٧٠-
اتم يگيہ ڪو جگت ۾ برهم گيان هري جاپ، شريشٽ ڌرم جگ ڪؤن هئہ جسسي ناشي پاپ.
ڪِرتگهن ڪِسڪو ڪهت هئن جو نہ مَني اُپڪار، ڪِرتگيہ ڪهتي ڪؤن ڪو ماني گڻ داتار.
اُتري اوِديا مئل ڪِم آتم تيرٿ نائہ، آتم تيرٿ ڪِم مِلي گروُ ڪرپا سي پائہ.
اُتم باٽي ڪؤن هئہ شروَڻ سي دي شانت، گيان ڪِسي ڪو ڪهت هئن ميٽي پيد پرانت.
باپ گيان ڪا ڪؤن هئہ ويد گروُ اُپديش، درِڊ گيان ڪِس ڪهت هئن رهي نہ سنشيہ ليش.
سُک دک ڪارن ڪؤن هئہ ڪرم شياشپ جان، جگ ڪا ڪارڻ ڪؤن هئہ ايڪ ايش پهچان.
ايش اپاڌي ڪؤن هئہ شڌ مايا ڪو جان، جيوَ اپاڌي ڪؤن هئہ مَلن اوِديا مان.
جيوَ جات پرلوڪ ڪِم مرتيوُ هي ڪي دوار، ڪؤن ڌام جهَن ڪال نهين برهم ڌام نِرڌار.

ڪئسي آيوُ ٻڙهت هئہ ساڌي ساڌن يوگ، ڪئسي آيوُ گهٽت هئہ ڀڳتي يوگي يوگ۔
ڪِياتي ڪِسڪو ڪهت هئن پان ڪٽن ڪو جان، پِرما ڪسڪو ڪهت هئن پِرماڻ جَنيہ ٻکان۔٨٠-
ٻڙا ڪِسي ڪو جانيئي سهنشيل جو هوئہ، ڇوٽا ڪِسي ٻکانيئي سيسي مانگي جوئہ.
پنڊت ڪِسڪو ڪهت هئن ڌري ڌرم من ڌير، وَڪتا ڪِسڪو ڪهت هئن بولي وچن گنڀير.
داتا جگ ۾ ڪؤن هئہ ديت دان سنمان، ڪؤن ڀکاري جگت ۾ جانڪو چاهہ مَهان.
باپ پاپ ڪا ڪؤن هئہ ٻهت لوڀ سنسار، ڪو پرلوڪ ٻگاڙهين جوُنا تن اهنڪار.
مِتر ڪِسي ڪو ڪهت هئن دک ۾ ڪري سَهائہ، راجا اتم ڪؤن هئہ پرجا سُک پهنچائہ۔
سيسي پاوَن ڪؤن هئہ اِڪ آتم ڪو جان، ڪؤن وستوُ اَتي اَشُڇ هئہ ديهہ اناتم مان.
پراربڌ ڪِس ڪهت هئن پوُرب ڪرم پڇان، ڪرم جال ڪِس وِڌِ مِٽي ٻِئي برهم ڪي گيان.
اَنتهڪرڻ ڪِم شُڌ هو ڪيئي ڪرم نشڪام، من وِڪشيپ ڪِم ناش هو ڪيني پرٽايام.
جگ ۾ جيوَن مڪت ڪو اهم برهم جهن گيان، جگت ڀاوَ ڪِم دوُر هو ناشي ڀرم اگيان.
ڪئسي پويتر پاد هو تيرٿ ستسنگ جائہ، ڪئسي پاوَن هاٿ هو سيوا دان لگائہ۔٩٠
سيس پويتر هوئہ ڪِم نِوي ايش گروُ سنت، اهرميوَ ڪِم نَشٽ هو ديکي سڀ ڀگوَنت.
انڌا نر ڪِيون هوت هئہ ٻُري ڀاوَ لک نار، پنگلا نر ڪِيون هوت هئہ لات ٻڙون ڪو مار.
منشيہ ڪِسي ڪو ڪهت هئن شڀ وِچار من جاس، من پنکي ڪِم پنگُ هو پنک واسنا ناس.
ستسنگ سي ڪِيا لاڀ هئہ مِٽي سَروَ سنتاپ، انت سهائي هوت ڪو ايڪ هري ڪا جاپ.

گرمُک ڪِسڪو ڪهت هئن گرو مَت چالي جوئہ، منمُک ڪِسڪو ڪهت هئن جو من پيڇي هوئہ.
ڌيان يوگيہ جگ ڪؤن هئہ ستگرو هري ساڪار، بڙڀاگي جگ ڪؤن هئہ نام جپي هروار.
ماسَ يَکي ڪا هانِ هئہ من بُڌ هوت ملين، سُرا پان سي هان ڪا تن ڌن هووي ڪين.
رِڌِ سِڌ پراپت هوئہ ڪِم جپ تپ ساڌن ساڌِ، ديهہ ڀُلاوا هوئہ ڪِم لاڳي جيئي سماڌِ.
يَکِتِ سماڌي ڪهت ڪِس يگوَنت ۾ هو لِين، يوگ سماڌي ڪهت ڪِس يوگانند رس پِين.
گيان سماڌي ڪؤن هئہ سَروَ برهم هي ياس، ٿيئون دوَند ڪِم دوُر هو سمتا ۾ ڪر واس.١٠٠-

-اوم ستنام ساکي- برهم درشني-

دوها:- ڪهہ ٿيئون ڪر جوڙڪي سُنيئي ڪرپا نِڌان، اوَگن ڪيني بهُت مئن بخش ليهہ
يگوان-١- دَشپدي- هي پريوُ مُجهہ ۾ گڻ نهين ڪوئي، ڪئسي يگوَن ياوَئون توهي. وِنيہ
ڪرت مُجهہ آوَت لاجا، ڪيئا نہ ڪوئي مئن شي ڪاجا. جنم پائہ سُڪرت نهين ڪينا،
اُلٽا پاپون ۾ چت دينا. وِشيہ يوگ ۾ سميہ گنوايا، ساڌوُ سنگ ۾ ڪيي نہ جايا.
موُڍ متي مئن ڪپٽي ڪوٽا، ڪهہ ٿيئون توَ ليني اوٽا.١- اَوگن ميري ديک نہ سوامي،
دين بنڌوُ تم انترِيامي. جنم جنم ڪا مئن اَپراڌي، ايڪ پلڪ نهين يکتي ساڌي.
مئن هوُن بالک تم پِتُ ماتا، پوُل سُڌار ڪرو ڪُشلاتا. جئسا تئسا داس تمهارا، چرن
ڪمل ڪا ديهہ سهارا. پريوُ تم بن نهين ڪو ميرا، ڪهہ ٿيئون مئن جَنَ هوُن تيرا.٢- جو

نِج اوَگن سُمرن کرتا، سُمر سُمر مئن من ۾ ڊرتا. تو پي پاپ نهين مئن ڇوڙت، ڊِن ڊِن پاپون ۾ من جوڙت. ڪئسي هري مئن مڪتي پائُون، سوچ سوچ يهہ ات پڇتائُون. سَروَ اور تي هوئہ نِراسا، ڪيوَل ڪيني تيري آسا. ڪر ڪرپا موهِہ چرن لگائو، ڪهہ ٽيئون نِج نام جپائو.٣- اوَگن مُجهہ ۾ بهُت اپارا، شيش ڪهي تو پائي نہ پارا. اگن ڏرن جل ڪي جي ڪِنڪي، هو سڪتا هئہ ليڪا تِنڪي. پر مم دوشن انت نہ پاوي، ڪوٽ ڪلپ جو گِنتا جاوي. جگ ۾ جيتي اوَگن ياري، سو جانو مُجهہ ماهِن مُراري. تم هو بخشند اتي ڪرپالا، ڪهہ ٽيئون ڪر موهِہ نِهالا.٤- داس پڙا هئہ توهِہ دواري، سروَ ڪال هو مم رکواري. ياوَ يڪتي سي ڪر اُر پوُرن، ڪام ڪروڌ متسر ڪر چوُرن. مايا ڪا پرپنچ هٽائو، پريهُ اپني چرن لگائو. ساڌوُ سنگ دي هي يگوانا، جانسي پائُون نرمل گيانا. پريهُ ائسي ڪروُٽا ڪيجي، ڪهہ ٽيئون مَت هري رس ڀيجي.٥- ائسي مَت دي توَ مگ چالي، ائسي مَت دي اوَگن ٽالي. ائسي مَت دي ستسنگ ياوي، ائسي مَت دي توَ گن گاوي. ائسي مَت دي ڀيد مِٽاوي، ائسي مَت دي سهج سماوي. ائسي مَت دي ياٽا ماني، ائسي مَت دي هئون مئن هاني. ائسي مَت دي هي يگوَنتا، ڪهہ ٽيئون توَ جپي اننتا.٦- سيتي اوُنچا پوَن تمهارا، سيتي اوُنچا تم ڪرتارا. سَروَ ديوَ توَ گيت اچاري، نِگماگم پي گاوَت ساري. يوگي جَپي تَپي ڌر ڌياني، اِڪ تِل پي توَ انت نہ جاني. هريجن مُنيجن توَ گن گاوَت، گائہ گائہ بي انت بتاوَت. ڪر ڪرپا يهہ عرض اگهانا، ڪهہ ٽيئون

مُجهه درس ڊِڪانا.٧- يڪت وتسل پگوان ديالوُ، ڪروُڻا ميه تم هو ڪرپالوُ. سي
جيِوون ڪي پالن هاري، چتر پدارٿ ديوَن واري. ڪبهوُن نه ڪوُتي توَ ڀنڊارا، ڍِن ڍِن
دوُنا بڙهني هارا. تم بن داتا اوُر نه ڪوئي، جو مانگي تِهن ديتي سوئي. اَب لوَن خالي
ڪو نهين جايا، ڪهه ٽيئون جو تم در آيا.٨- يڪتون ڪي تم پيڇي ڦِرتا، بن مانگي
سي آگي ڏرتا. يڪتون ڪا تم سات نه تياگت، جهَن جاوَهِن تهَن پيڇي لاگت. يڪتون
ڪي تم لاج بچاوَت، بنا ڪهي سي ڪاج بَناوَت. يڪتون ڪي دک ۾ تم دکيئا، تِن
ڪي سُک ۾ رهتي سُکيئا. يڪتون پر تم هو ڪرپالا، ڪهه ٽيئون تِن ڪرت نِهالا.٩-
هي پريوُ ميري سُن ارداسا، سي گهٽ ڪريئي گيان پرڪاشا. ڀيد ڀرانتي سَکل هٽائو، سي
جن ڪو نِج روُپ جنائو. اپنِي نشچل يڪتي ديجي، درشن دي نِهال سي ڪيجي. ساڌ
سنگت ۾ ديهه نواسا، پوُرن ڪريئي سيڪي آسا. سي جن ڪا تُم سنڪٽ هرهو، ڪهه
ٽيئون يهه ڪرپا ڪرهو.١٠-١-دوها:- سي وِڌِ سمرٿ آپ هري جگ ڪي سِرجنهار،
توَ اِڇا سي چلت هئه ڪهه ٽيئون سنسار.٢- دشپدي- سَکل ڀانت تم سمرٿ سوامي،
جو چاهت سو هوت مُدامي. تيرا ڪيئا سي ڪڇ هووَت، لاک بار مئن پرتيَڪش جووَت.
سَروَ ديوَ دانوَ مُني گياني، مايا ڪاريه جهَن لگ پراني. تيري آگيا سي پر چالي،
ڪوئه سَڪي نهين تانڪو ٽالي. آگيا تيري هئه پرڌاني، ڪهه ٽيئون سي ني شِر مانِي.١-
آگيا مانِ ڌَرنِ تِر رُهتِي، سي جيِوون ڪا بوجها سَهتِي. آگيا مان سَلِل نِت

بھنتا، سڀ جيوون کي مَل کو ھرتا. آگيا مان اگن پرڪاشي، سڀ جيوون کي تم کو ناشي. آگيا مان پَوَن نِت چالت، سڀ جيوون کو ھردم پالت. آگيا ماھن رھت آڪاسا، ڪھ ٽيئون سڀ دي اوَڪاسا.٢- برھما شنڪر سوُريہ گڻيشا، نارد شارد شيش سُريشا. اِتيادِڪ جي ديوَ اپاري، چلتي آگيا ۾ سڀ ٿاري. سَروَ پريرڪ آپ اَننتا، تمھري وَش ھئہ سڀ جگ جَنتا. آپ سُوَتنتر بنڌ نہ ڪوئي، ھوئہ رھا تم چاھت جوئي. سَروَ وياپڪ سڀ کي گياتا، ڪھ ٽيئون تم سڀ ڦل داتا.٣- جيوَ وِچاري ڪِيا ڪر ساڪت، پل پل پريوُ تم کو تاڪت. جيوَ اگياني نربل آھين، نِج ھِت کي ڪڇ سار نہ جاھين. ٻور جيوَ کي تمھري ھاٿا، سڀ جِيوون کي تم ھو ناٿا. جھن جھن پيجو تھن چل جاوَئہ، جو گاواوَھِن سوئي گاوَئہ. جو ڪرواوَھِن سوئي ڪرھئن، ڪھ ٽيئون نِج بل نھين ڌرھئن.٤- تمھري بل سڀ تروُوَر ڦوُلي، تمھري بل سر ساگر جھوُلي. تمھري بل نڀ روي ششي چمڪي، تمھري بل گھن ڊامِن دمڪي. تمھري بل اھِ لي پوُ پارا، تمھري بل اگ جگ سنچارا. جڙ مايا ڪر سَڪي نہ ڪاجي، تمھري بل جگ ٻَھُ وِڌِ ساجي. ھي پريوُ تم ھو شتڪي نِڌانا، ڪھ ٽيئون مئن ائسي جانا.٥- مانش ڪو نھين رنچڪ طاقت، اپني کو ڪڇ نا رَک ساڪت. تانڪي ٻَئري ٻَھُ جگ ڦِرتي، تيري بل وَھہَ نِريئہ چرتي. تيري بل انڌ ديکي نئنا، تيري بل گُنگ بولي بئنا. تيري بل پنگُ گِرِ پَر ڏاوي، تيري بل جڙ بوڌ ٻتاوي. ھي پريوُ سڀ بل تمھري ماھين، ڪھ ٽيئون ڪڇ سنشيہ ناھين.٦- ڪاشٺ وِروڌي اگ

ٻن رهتي، تمهري بل ٻن هاڻ نہ هوتي. ڌرني کو جل ڳالن هارا، تيري بل دي ڀوُمي سهارا. جل هئہ آگ وِروڌ پرڌانا، تمهري بل اگ سنڌوُ سمانا. پنڇ ڀوُت پَرسپر وِروڌي، تمهري بل اِن سرشتي سوڌي. تين ڳٽون کا هئہ نهين ميلا، ٽيئون توَ بل کيلت کيلا.۷- تيري بل کو جو نهين جانت، ويد پُران تِهن موُرک مانت. جهن جاوي تهن دک سو پاوي، گهور نرک ۾ غوطا کاوي. تيري بل کو مانت جوئي، ڀکت تمهارا اتم سوئي. تيري من سو لاگت پيارا، ڇن ڇن ديتي تِهن ديدارا. تانکي سيهين دوُک نِواري، کهہ ٽيئون تم کاج سنواري.۸- آد پرش تم گهر گنڀيرا، پوُرن اِک رس سڄن سُڌيرا. مايا تي ڀِن ايش اَکالا، ڀکتن وتسل دين ديالا. راجن کي تم هو مهراجا، پوُرن کرتي سيکي کاجا. يوگ کشيم کي کرني هارا، پريم موُرتي شانت ينڌارا. ات اپکاري جيوَن داتا، کهہ ٽيئون تم جگ پِت ماتا.۹- سَروَکال ۾ آپ سُوَتنتر، بانڌ سَکي نا کوئي ينتر. پريم بنڌَ اِک تمکو بانڌي، هريجن يانتي پريمهِن ساڌي. تم کو کوجت هئہ سڀ سرشتي، کاهوُن کي نهين آوَت درشتي. جانکو چاهت آپ جنانا، تاهِن مِلي گروُديوَ سُڄانا. گر کرپا تي هوکر پرسن، کهہ ٽيئون تم ديتي درشن.۱۰-۲-دوها:- هي هري توُن بي‌انت هئہ تيري نام اننت، کهہ ٽيئون کو نا لکي کام تيري بي‌انت.۳- دشپدي- پرم پُرش تم پريوُ پرميشور، ناٿ نِرنجن نِريئہ نٽوَر. سَروَ آتما آنند ڌاما، مها مهيشور پوُرڻ کاما. جگت پتي جگديشور سوامي، وِشوَ نِيَنتا اَنترِيامي. جيوَ

چراچر کي تم پالک، پرم ديامَيہ سڀ سنڀالک. مها شڪتي مايا کا نايک، ڪھہ ٽيئون هو سنت سهايک.١- مها سنڌوُ هئہ روُپ تمهارا، جگ ترنگ بڻہ توھہ منجهارا. ايک نِمش ۾ جگت اَننتا، تم سي اپجت هئہ ڀگوَنتا. اپر نِمش ۾ لئہ هو سارا، پاوَت ڪوئي انت نہ ٿارا. اپجت بنسَت جگت اپارا، ديک هسَت تم هوئہ نيارا. اپني مهما آپي جانت، ڪھہ ٽيئون نهين اوُر پڇانت.٢- هي پريوُ تيري جگ بي‌انتا، تِن ديوون کي نام اَننتا. جگت جگت کي ڀِن سنڀالک، اپجي جگت سات جگ پالک. ڀِن ڀِن جگ کي کام چلاوَهِن، سڀ جيوون کو سُک پهنچاوَهِن. کيل تمهارا ادڀُت آدي، پاربرهم تم آپ انادي. اپني مهما ماهِن سمايا، ڪھہ ٽيئون کِس ڀيد نہ پايا.٣- کؤن کال ۾ جگت اپايا، بئت ديش کِهن ٺاٺ بَنايا. کؤن گَهڙِي تُم کيِئا وِچارا، ڪئسي رَچِيا هئہ سنسارا. ڪئسي سروَ جيوَ نِپجائي، ڪئسي روُپ رنگ اُپجائي. ڪئسي جگ کا کام چلاوَهِن، تانکا انت نہ کوئي پاوَهِن. سوچَت سوچَت سڀ وِسماتي، ڪھہ ٽيئون بي‌انت بَتاتي.٤- برهما وشٹوُ شنکر ديوا، تيرا تَنِک لکهِن نا ڀيوا. وروُڻ اگن ڀُن روي ششي تاري، تِل ڀر انت لکهِن نا ٿاري. نارد شارد شيش گڻيشا، پار نہ پاوَهِن تمهرا ليشا. اِندر کُبير وِرَهَسپَتِي آدي، انت نہ تيرا لکي انادي. سُرگڻ سُر انگنا گن گاوَهِن، ٽيئون وي ڀي انت نہ پاوَهِن.٥- کوٽِک جاپي جپ کو جاپئہ، کوٽِک تپسوي تپ کو تاپئہ. کوٽِک ڌياني ڌيان لگاوَئن، کوٽِک

يوگي يوگ پچاوَئن. ڪوئِڪ ڪرمي ڪرم ڪماوَئن، ڪوئِڪ لگني لگن مِلاوَئن. ڪوئِڪ
پنبت پڙهت پُرانا، ڪوئِڪ گياني ڪهتي گيانا. ڪوئِڪ مُني رهه مؤن منجهاري، ڪهه
تيئون توَ پائه نه پاري.٦- سُرجن مُنيجن هريجن گنيجن، گاوِهِن تيري مهما نِشدِن.
کيچر ڀوُچر جَلچر نِشچر، گاوَهِن مهما تَوَ پرميشور. اندج آدي
چارون کاني، گاوَهِن يَش توَ نِج نِج باني. لوڪپال پُن لوڪ نِواسيَ، گاوَهِن
يش تيرا گڻ راسي. رشي مُني سَنڪادِڪ سنتا، ڪهه تيئون سڀ ڪهه بيِانتا.٧- ايڪ
جَگت ۾ جَگت اپارا، جگ جگ ۾ هئه بَهُه سنسارا، ڪوت جگت ڪي مِل ڪر جَنتا، ڪوئِڪ
ڪوتِ ڪَلپ پَريَنتا. پريوُ تيري گڻ ڪو گاوَهن، تو يي تِل ڀر پار نه پاوَهِن. نيتِ نيتِ
سڀ ويد بَتاوَئن، ڪهه ڪهه يش تجهه ماهِن سماوَئن. ادئِت ڪيل لکي هري تيرا، تيئون ڀَيا
وِسميه من ميرا.٨- تُمهِن لَکي جو تُم سم سوئي، ويد ڪهت سنشيه نهين ڪوئي: ڀکت
آپ ۾ ڀيد نه رائي، ڀيد لَکي تانکي مُک چائي. جن سي اوت پوت تم ڪئسي، جل هِم هِم
جل وِلگ نه جئسي. تجهه ۾ جَنَ تم جن ڪي ماهين، ايڪ جوت هو ڪڇ ڀن ناهين. ڀکتون
سي ڪڇ ناهِن ڇپاتي، تيئون تم تِن پر بَل جاتي.٩- ڪر ڪرپا مُجهه ڀکت بنائو،
هري نِج چرنون ماهِن لگائو. تيري ڪرپا بن ڀگوَنتا، جگ ۾ ڪوئي ڀکت نه بنتا.
جس پر ڪرتي ديا مُراري، تانکو ديتي ڀکتي پياري. هي پريوُ ميري سُن اَرداسا، اَوِچل
ڀکتي دي شُڪراسا. توَ درشن ڪي هئه مُجهه پياسا. ڪهه تيئون ڪر پوُرن آشا.١٠-٣-

دوها:- مها اَچرجميہ آپ هري اچرج تيرا نام، تيئون اچرج کيل تۇ اچرج تيري کام.٢-دشپدي- مها اچرجميہ تم هَرِ رايا، مها اچرجميہ تمحري دايا. مها اَچرجميہ تيرا درشن، مها اچرجميہ تيرا پرسن. مها اچرجميہ تيري شَکتي، مها اَچرجميہ تيري يکتي. مها اچرجميہ تيري مهما، مها اچرجميہ تيري اَڳِما. مها اَچرجميہ تيري کرٽي، کهي تيئون کڇ جائہ نہ ورٽي.١- مها اَچرجميہ تيري مايا، روُپ جسي کا کها نہ جايا. مها اچرجميہ تيري ڇايا، جسني رَچيا يُوَن نِکايا. مها اچرجميہ سنکلپ تيرا، اَن هوتا جگ رچا گهَنيرا. مها اچرجميہ رچنا تارِي، ديکي جائہ نہ جائہ اُچارِي. مها اچرجميہ تيري کرما، کهہ تيئون کو جاني مرما.٢- مها اچرجميہ روُپ تمحارا، هئہ اِک رس پُن سبِ تي نيارا. سَروَ ڇنت تي رهت اڇنتا، سَروَ انت تي رهت اننتا. سَروَ ڀيد تي رهت اڀيدا، سَروَ ڇيد تي رهت اڇيدا. سَروَ ڪرم تي رهت اڪرما، سَروَ ڌرم تي رهت اڌرما. سَروَ روُپ تي رهت اَروُپا، تيئون لَکي کو مُنيوَر يوُپا.٣- واهہ وا تيرا تيڄ نِرالا، کوٽ يُوَن کو کرت اُجالا. سَکل جيوَ توَ روُپ وِموهي، سَروَ وستوُ ۾ آپ سموهي. کوٽي روي ششي دامِن جوتي، کوٽِک پاوَک ماڻک موتي. توَ ڇبي آڳي لاڳت ڦيکي، ڄيون روي ڍِگ لگ ديپ نہ نيڪي. سيسي شويا اوُنچ تمهاري، کهہ تيئون جڻ وِشوَ اُجاري.٤- اَلک نِرنجن روُپ اروُپا، پرم منوهر اَچل سُوَروُپا. اَگم اَگوچر

سڀ گهٽ انتر، اننت ڪؤتڪ ڪرت نِرنتر. تم بن مايا نِبل ڪهاوي، توَ بل
پا بَهُه ناچ نچاوي. اڪِل يُوَن ڪا ٺاٺ بَناوي، لئہ ڪر سڀ ڦِر توهہ سماوي.
مهما تيري اديُت ياري، ٽيئون ويدن اکت اچاري.٥- پاربرهم ڪا اديُت ڪيلا،
سيسي مِلا پُن رهت اڪيلا. پيد بنا بَهُه پيد لکاوي، اِندريون بن بَهُه ڪرم ڪماوي.
روُپ بنا بَهُه روُپ دِکاوي، رنگ بنا بهوُ رنگ رچاوي. ذات بنا بَهُه ذات ڪهاوي،
جنم بنا بَهُه جنم جناوي. نهين ڪڇ تامين سڀ ڪڇ مانت، ڪهہ ٽيئون تِهن ڪو جن
جانت.٦- مها اچرجميہ مايا چيتن، مايا پَلتت اِڪ رس چِدگهن. پانچ پوُت
اچرجميہ سارا، اچرجمَيَہ جِن جَگ وِستارا. اچرجميہ هئہ سَڪل پدارت،
اچرجميہ هئہ سڀ پرشارت. اچرج ڪي هئہ اَڪت ڪهاني، آگم نِگم ڪهت اَسباني.
اِس اچرج ڪو جاني سوئي، ٽيئون هَرِي يکت هئہ جوئي.٧- اچرج آگم نِگم
پُرانا، اچرج گيان ڌيان وگيانا. اچرج چَتُرِ اوَستا باني، اچرج چار ورڻ
چؤڪاني. اچرج رنگ روُپ ڪل ذاتي، اچرج گهڙِي يام دِن راتي. اچرج سُوَرگ مِرت
پاتالا، اچرج ساگر تال وِشالا. اچرج من بُدّ چِت اهنڪارا، ڪهہ ٽيئون
اچرج تن سارا.٨- آچرج اُتپَت پرليہ ڌاري، اچرج روي ششي دامِن تاري.
اچرج سات ديپ نوَ کنڊا، اچرج دشو دِشا برهمنڊا. اچرج پَروَت بَن کنڊ
سارا، اچرج بادل برست وارا. سڀ اچرج تي اچرج ايڪا، سنت ڪرت مِل تاهِن

وويکا. گروُ مَت لي لک اچرج ساچا، کهه ٽيئون تَجِ اچرج کاچا.٩- اِک اچرج
کلپت ميه جانو، دوُجا اچرج ستيه پَڇانو. کلپِت مايا جگت پسارا، ست چيتن
هئہ تاهِن اڌارا. کلپت اڌشنان کا روُپا، ائسي کهتي سنت انوُپا. يامين تِل جو
پيد پَڇاني، مها موُنڍ تِهن ويد ٻَکاني. جڙ چيتن اِک کر جهَن جانا، کهه ٽيئون سو
سنت سُڄانا.١٠-٤- دوها:- پوُرن ستگر ديوَ کو کرهوُن مئن پرڻام، ٽيئون جهَن پرساد تي
پايا آتمرام.٥-دشپدي- ستگروُ کي مهما بيِ انتا، ستگروُ پِرکٽ هئہ ڀگوَنتا.
اپني پيد جناوَن کارَن، پانچ پوُت تَن کينا ڌارن. کر کرپا جهَن پيد بتاوي، گروُ
مهما کو سوئي پاوي. گروُ هري ۾ هئہ پيد نہ کوئي، گروُ هري هري گروُ اِک هئہ دوئي. سڀ گهٽ
جسکو ستگروُ سوُجهي، کهه ٽيئون سو اوُر نہ بوُجهي.١- سرگڻ نِرگڻ آپيه سُوَروُپا، دونون
گروُ کي روُپ انوُپا. سگڻ روُپ سي راهه ٻَتاوَئہ، اپنا نِرگڻ روُپ لکاوَئہ. کوٽ جيوَ يون
کرت نِهالا، دي نرمل نِج گيان وِشالا. گروُ سم نا کو جگ اپکاري، بار بار
گروُ پَئہ بلهاري. ٽيئون دونون وَپُ سُکدائي، سرگڻ سي نِرگڻ گَتِ پائي.٢- نِرگڻ گروُ
کا گپت سُوَروُپا، جانت کوئي تِهن مَتِ ڀوُپا. پرکٽ سُندر سگن سُوَروُپا، ديکت هئن سڀ
جگ يي روُپا. درشن پرسن وچن سُناکي، جيوَن تارت ڀرم نساکي. هو نہ سگن بن
نرمل گيانا، ائسي ويد کرت وکيانا. نرگن تي سرگن اڌکائي، کهه ٽيئون سنشيه نهين
رائي.٣- نرگڻ گروُ کا روُپ نِرالا، سَکل روُپ تي عجب اُجالا. چيتن اِک رس

جاننهارا، آتم امر اکنڊ اپارا. سَروَ وياپڪ جڳ آڌارا، سَروَ پريرڪ سِرجڻهارا. سوُڪشم انتر الک انامي، اگم اگوچر امل اڪامي. ڪهہ ٽيئون گڻ تين اتيتا، سو جاني جهن گُر پرَتيتا.۴- يوگون کي نهين جنڪو آسا، هري درشن کي هئہ اِڪ پياسا. سڀ جڳ تنهِ جي هري مَگ چاهت، گروُ بن هري کي راهہ نہ پاوَت. تِن داسون کي هِت هري داتا، ستگروُ کا وَپ ڌر جڳ آتا. دي درشن تِن بوڌ ٻتاوَت، اپنا نِرگن روُپ لکاوَت. اِس وِڌ جن کي کر ڪشلاتا، کهہ ٽيئون نِج روُپ سَماتا.۵- سگڻ گروُ کي سيوَ ڪماوي، پاپون کي سو مئل مِتاوي. سگڻ روُپ گروُديوَ ڌياوي، چنچلتا تانکي مِٽ جاوي. سگڻ گروُ کا جو اپديشا، آوَرَڻ ميٽي ايڪ نِميشا. جڳت پرم سڀ لئہ هو جاوي، برهم روُپ ۾ جائہ سماوي. سگڻ روُپ گروُ کي لي شرني، کهہ ٽيئون کر نِرمل کرني.٦- گروُ درشن دي چِت کو چئنا، ٻڙ ڀاڳي جو ديکت نئنا. گروُ کي باڻي بهت رسالي، شروَڻ کرتا ڀاڳيہشالي. گروُ کي جِس پر پوُرڻ دايا، تانکي من ۾ شَنک نہ مايا. گروُ کا بل هئہ اَتِشيَہ ڀاري، جِهن جَن کي جَم ڀيِت نِواري. کهہ ٽيئون گروُ کا ٻڙ ناما، جِهن جَپتي هو پوُرن کاما.۷- گروُ موُرت هئہ هري کي موُرت، گروُ صوُرت هئہ هري کي صوُرت. گروُ ارچن هئہ هري کا ارچن، گروُ سُمرن هئہ هري کا سُمرن. گروُ سنگت هئہ هري کي سنگت، گروُ رنگت هئہ هري کي رنگت. گروُ شرني هئہ هري کي شرني، گروُ ڪرني هئہ هري کي ڪرني. کهہ ٽيئون گروُ هري اِڪ جانو، ڀيد نہ تامين رنچڪ آنو.۸-

گرُوُ ڪي ڪايا هئہ هري ڪايا، گرُوُ ڪي ڇايا هئہ هري ڇايا. گرُوُ ڪي دايا هئہ هري دايا، گرُوُ
ڪي مايا هئہ هري مايا. گرُوُ ڪي سيوا سا هري سيوا، گرُوُ ڪا ڀيوا سو هري ڀيوا. گرُوُ ڪا
جو من سو من هري ڪا، گرُوُ ڪا جو جن سو جن هري ڪا. پاربرهم ڪا ڏِوتيِيہ سُوَرُوُپا،
ڪھ ٽيئون پِرتيَڪش گرُوُ رُوُپا.٩- وِنتي ميري سُنو ديالا، تم هو ستگرُوُ اَت ڪرپالا.
اپنا نِرگن رُوُپ لڪائو، گھٽ گھٽ اپنا درس ڏِڪائو. سگن رُوُپ توَ وچن منجهارا،
پريم نِشچيہ هو اٽل همارا. اپني سنگ ستگر رَڪ ليجي، سيوا ۾ مُجهڪو رُچِ ديجي.
نِشدِن ستگرُوُ توَ گن گائوُن، ڪھ ٽيئون جيوَن ڦل پائوُن.١٠-٥- دوها:- پارس جِيون
پوُرا گرُوُ لوهي ڪي سم داس، ڪھ ٽيئون گرُوُ سنگ سي هو جن ڪَنچن راس.٦- دشپدي- برهم شروتري
نيشٽِي هووي، سَڪلي ڀيد ڀرانتي کووي. برهماتم نِج رُوُپ پڇاني، ديھ ڀاوَ هِردي نا آني.
ڪام ڪروڌ مد متسر رِيتا، دوَند روگ تي هوئہ اَتيِتا. لوڀ موھ جھَن ماَنُ نہ ممتا،
جڙ چيتن ۾ ڏاري سمتا. جگ ڪي آس نہ راڪت جوئي، ڪھ ٽيئون هئہ ستگر سوئي.١-
جو سُوَاِڇا سي جَن آوي، تانڪو آدي شبد سُناوي. من ۾ اِڇا نا ڪڇ راڪي، اپني
ڪو گرُوُ ڪبھوُن نہ ڀاڪي. شِشيہ ڪو هِت ڪا دي اُپديشا، جو نہ مَني وَھ هو نہ ڪليشا.
نِشدِن رام نام رَٽ لاوي، آپ تري ٻُن اوُر تَراوي. اَئسي ستگر سي هِت هووي، ڪھ ٽيئون
سپ سنشيہ کووي.٢- پوُري گر ڪي پوُري ڀَھنِي، پوُري گر ڪي پوُري ڪَھنِي. پوُري گر ڪي پوُري
سَھنِي، پوُري گر ڪي پوُري رَھنِي. پوُري گر ڪا پوُرا سُمرن، پوُري گر ڪا پوُرا ارچن. پوُري گر

ڪي پوُري درشتي، پوُري گر ڪي پوُري سرشتي. پوُري گر ڪي باتين پوُرِي، ڪهہ ٽيئون تِس چاهوُن ڏوُرِي.٣- پوُري گر ڪا درشن پوُرا، جهَن ديکي اگهہ هووَئہ دوُرا. پوُري گر ڪا سنگ هئہ پوُرن، جهَن سنگ سي هو سنسا چوُرن. پوُري گر ڪي پوُري ڪرپا، جانسي مِٽي موهہ مد دَرپا. پوُري گر ڪي پوُري شِڪشا، جهَن سُنتي هو آتم لَکشا. پوُري گر ڪي پوُري شرني، ڪهہ ٽيئون هئہ تاپن هَرني.٤- پوُري گر بن مَت نا پوُري، پوُري گر بن گت نا پوُري. پوُري گر بن هوئہ نہ گيانا، پوُري گر بن هوئہ نہ ڌيانا. پوُري گر بن هوئہ نہ مُڪتي، پوُري گر بن هوئہ نہ يُڪتي. پوُري گر بن نا بنڌ چوُٽي، پوُري گر بن پرم نہ ٽوُٽي. گر بن ڪاج سَري نا ڪوئي، ڪهہ ٽيئون يهہ ويدن گوئِي.٥- ڪوٽِ ديوَ ڪو من سي پوُجي، ڌرم هيت جا رَنَّ ۾ جوُجهي. پيش ڌري تَن پسم رماوي، جاپ جپي سِر تِلڪ لگاوي. ويد پڙهي شٽ شاستر باچي، بَهُہ وِڌ ڪرمون ۾ نِت راچي. سَڪل جگت سي هوئہ اداسا، جهنگل ۾ جا ڪري نِواسا. گر بن ڪبهوُن جيءُ نہ جاگي، ڪهہ ٽيئون نا اوِديا ڀاگي.٦- تپِي هوئہ بَهُہ تپ ڪو تاپي، جپي هوئہ بَهُہ منتر جاپي. نيم وِرت بَهُہ ڪرم ڪماوي، بئٺ غفا ۾ ڌيان جَماوي. سڀ تيرٿون ڪا منجن ڪرهئن، ديوون ڪا نِت ڌيان سُ ڌرَهئن. پاٺ ڪري پڙهہ گرنٿ پُرانا، ترڪ وِترڪ ڪري وِڌ نانا. ڪوٽ اپايہ ڪري جو ڪوئي، ٽيئون گر بن مُڪت نہ هوئي.٧- پانچ اگن ۾ آپ- جَلاوي، جائہ هِماچل ديهہ گلاوي. لاک وَرش لؤن اُلٽا لٽڪي، ٻار بار تن پوُمي پٽڪي. پوَن اهار ڪري ان تياگي، مرگهٽ ۾ نِشباسَر جاگي. سِر اوُنچا ڪر رَوِي ڪو ديکي، ورت ڌري جگ ماهِن

وِشيکي. تو يي گر بن نهين بند ٽوٽي، کهہ تيئون جم سي نهين ڇوٽي.٨- ارڌ گگن ۾ آسن ماري، يوگ ڪلا کو هرديہ ڌاري. کهان گپت کهن پرگهت هووي، سکل پدارت پرتيکش جووي. رڌِ سڌِ نو نڌِ آکر سيوي، من وانڇت ڦل سيکو ديوي. پوٽ پويشيت کي گم ڌاري، اِتيادِک کر سنيم ساري. تو يي گر بن هوئہ نہ گيانا، کهہ تيئون نهين مِٽي اگيانا.٩- مِٽيا جڙ دکميہ سنسارا، ست چت آنند برهم اپارا. يون لک جگ کي آس نِواري، برهم درس کي لوچا ڌاري. پوُرن گروُ کي شرني جائو، تن من ڌن کي ڀيٽ چڙهائو. شرڌا سي گر شکشا سُنکر، نِج گهر پائو بنڌن پرِهر. ائسي اپنا دوُک نَسائو، کهہ تيئون سُک ماهِن سمائو١٠-٦-دوها:- نِرگُڻ چيتن برهم هئہ سگُڻ روُپ گروُ جان، کهہ تيئون گرديوَ کي ڌر چرنون کا ڌيان.٧-دشپدي- ستگر کي پد پرم پُنيتا، ستگر کي پد من کي ميتا. ستگر کي پد تيرت پاوَن، ستگر کي پد ديوَهِن ڀاوَن. ستگر کي پد وندن يوگا، ستگر کي پد تارت لوگا. ستگر کي پد جن کا جيوَن، ستگر کي پد هئہ سُک سيوَن. ستگر کي پد جوئي ڌياوي، کهہ تيئون من وانڇت پاوي.١- گر کا درشن منگلکاري، جنم مرن کي سنکٽ هاري. گر کا درشن سڀ ڦل داتا، جنم جنم کا پاپ مِٽاتا، گر کا درشن کرت نِهالا، ديکن سي هو ڀاگ وِشالا. گر کا درشن هئہ ات شيتل، ديکت من کي جاوي جل جل.گر کا درشن جو جن ديکي، کهہ تيئون جم دوار نہ پيکي.٢- وچن گروُ کا سڀ دک ڀنجن، وچن گروُ کا جَن من رنجن.

وچن گرو کا من ٺهراوي، وچن گرو کا پنت ڏکاوي. وچن گرو کا بنڌن توڙي، وچن گرو کا هري سي جوڙي. وچن گرو کا ساچا سنگي، وچن گرو کا ميٽت تنگي. وچن گرو کا سيسي مينا، کهه ٽيئون توڙت جم چينا.٣- وچن گرو کا وپت هٽاوي، آپيه لوک ۾ لاج بچاوي. وچن گرو کا ڏيرج داتا، بالک کو جئسي پت ماتا. وچن گرو کا دي وشراما، کرهئن جن کا پورن کاما. وچن گرو کا کتهن چراسي، نارد اپني مُک پرکاسي. وچن گرو کا جو جن ڌاري، کهه ٽيئون سو سپ کل تاري.٤- گر مارگ هئه نرمل نيکا، مکتي دايک جيون جي کا. گر مارگ ۾ ڊر نهين کوئي، نرپئه کرتا جن کو سوئي. گر مارگ ۾ چاهه نه رهتي، رڌ سڌ نؤ نڌ سيوا چهتي. گر مارگ ۾ کال نه آوي، مايا آ پد شيش نواوي. گر مارگ ۾ جو جن چالي، کهه ٽيئون پا ڌام وشالي.٥- ستگر سم نا پر اُپکاري، مات پتا هري تي هتکاري. امرت تي گر درشن مينا، مئني يي اَنوپَوَ کر ڊينا. گر منتر ۾ شکتي اپاري، جانسي وَش هووَت بنواري. سَروَ سوک گر چرنون ماهين، اؤر کهين يي ملتا ناهين. گر کي سنگت شي گٽدائي، کهه ٽيئون گر پٽه بل جائي.٦- ستگر ششيه کو بهه وڌ پالي، بالک کو جيون مات سنپالي. ڌرني پٽي جيون پالت پرجهن، ورکشون کو جيون مالي سرجهن. کونج سُتن کو جيون من ساري، ڪڇوئا ڌيان انڊي کا ڌاري. پالت کگ سُت انک پساري، شوم دام کا جيون رکواري. مالک راکي گهر کو جئسي، کهه ٽيئون گر راکي تئسي.٧- تِس گر کو مئن

ڪروُن جهارا، جسني پيَو جل پار اُڪارا. تِس گر ڪو ميرا آديشا، جسني دينا ست اُپديشا. تِس گر ڪو سدوار نامي، جسني ڪينا مُجهه نِشڪامي. تِس گر ڪو هئہ وندن ميري، جسني ڪاٽي اوِديا بيري. تِس گر پڻہ مئن وارَئون جيِئا، ڪهه ٽيئون جس نِرپئہ ڪيِئا.٨- تِس گر ڪو ميرا پرڻاما، جنهين لکايا آتمراما. تِهن گر پڻہ مئن بل بلهارِي، اهم بُڌ جهن من ڪي ٽاري. تِهن گر ڪي در ڪا مئن گولا، جسني دينا نام امولا. تِهن گر ڪا مئن داسن داسا، جهن امراپور دينا واسا. تِهن گر پَڻہ مئن نِت قرباني، ڪهه ٽيئون دِي جس گُڻکاني.٩- تِهن گر ڪي مئن چرنن چيرا، جسني ميٽا پرم انڌيرا. تِهن گر ڪي مئن ڪرهوُن سيوا، جسني دينا هرِي ڪا ڀيوا. تِهن گر ڪي پد نائوُن ماٿا، جِنهِن سُنائي هري ڪي گاٿا. تِس گر ڪا درشن مُجهه پايا، موهه نيند سي جِنهِن جگايا. ستگر ڪي مئن گڻ نِت گائوُن، ڪهه ٽيئون پرمانند پائوُن.١٠-

٧-دوها:- سڀ جگ ديکا کوج ڪر اوُنچا هئہ گرديوَ، ڪهه ٽيئون ٽانتي ڪرو ستگر ڪي نِت سيوَ.٨-دشپدي- چِتر يانت گر سيوا ڪيجي، تن من ڌن باڻي ارپيجي. تن ڌن سي ڪر گر ڪي سيوا، من ڀي ڌر موُرت گرديوا. باني سي گر ڪي گڻ گائو، اهنتا ممتا نا من لائو. گر سيوا ڀي ترڪ نہ آنو، گر آگيا ڪو ست ڪر مانو. ائسي نِتهين سيوا ڪريئي، ڪهه ٽيئون ڀيَوساگر ترئيي.١- گر ڪي سيوا پرم اداري، گر ڪي سيوا هري ڪو پياري. گر ڪي سيوا پرم خزانا، گر ڪي سيوا سڀ سُک ٽانا. گر ڪي سيوا نرمل

ڪرما، گر ڪي سيوا نرمل ڌرما. گر ڪي سيوا رتن امولا، گر ڪي سيوا ڍِروِيہ اتولا. گر سيوا سم نهين ڪو ساڌن، ڪهہ ٽيئون جو ڪرهئن سو ڌن.٢- گر سيوا گر پدوي ديوي، گر سيوا سڀ اگهہ هر ليوي. گر سيوا سڀ ساڌن مؤلا، گر سيوا تي هرِي اَنُڪوُلا. گر سيوا سي هو شڌ هِردا، گر سيوا تي باڙهي شرڌا. گر سيوا ميتي اپيمانا، گر سيوا تي اپجي گيانا. گر سيوا سُر نر ڪو پاوَت، ڪهہ ٽيئون بڙڀاڳي پاوَت.٣- گر سيوا سي گر هو پرسن، گر سيوا سي دي هري درشن. گر سيوا سي ڪال نہ ڪاوي، گر سيوا سي وَئِڪنٺ جاوي. گر سيوا سي پوُرن آسا، گر سيوا سي ڪارج راسا. گر سيوا هئہ تيرٿ منجن، گر سيوا سي دوش نِڪنجن. گر سيوا نِت ڪرهئن جوئي، ڪهہ ٽيئون بڙڀاڳي سوئي.٤- گر ڪي سيوا پربل منتر، وَش ٻ هووي گروُ نِرَنتر. گر ڪي سيوا پوُڙي سُندر، جان پر چڙهہ دِيسي هري مندر. گر ڪي سيوا سُرترُ ڇايا، پوُرن ڪرهئہ ڪاج نِڪايا. گر ڪي سيوا نرمل مارگ، تان چل پرسي پاني سارنگ. گر سيوا سم اوُر نہ پوُجا، ٽيئون اِس سم ڪرم نہ دوُجا.٥- سيوَ پاوَ ڪو من ٻ آني، تن ڌن ڪل ڪي مد ڪو هاني. اهم بُڌ قل آس نساوي، من ٻ ڪبهوُن ترڪ نہ لاوي. سيوَڪ گر ٻ پيد نہ جاني، لوڪ ڪتنب ڪي لاج نہ ماني. سيوا ٻ نهين انتر ڈالي، هرش سهِت گر آگيا پالي. اِس وِڌ جو گر سيوا ڪرتا، ڪهہ ٽيئون سو بنڌن هرتا.٦- گر سيوڪ ڪا هووَت مانا، سُر نر مُنيجن دي سنمانا. گر سيوَڪ ڪو جَم نا جيِتي، گر پرتاپي رهت اَپيِتي. گر سيوَڪ ڪو درلڀ ناهين، مڪتي ڀُڪتي سُلڀ سڀ تاهين.

گر سيوڪ ڪو ڇهت نہ پاپا، تين ڪال تان نهين سنتاپا. گر سيوڪ هري در پروانا، ٽيئون تِس پر وارَئون پرانا.٧- گر سيوڪ نِج گهر ۾ بئٺي، ديهہ گيهہ ۾ مؤل نہ پئٺي. گر سيوڪ اوُنچا پد پاوي، جنم مرن ۾ ڪبهوُن نہ آوي. گر سيوڪ کي مايا چيري، تانڪو آس نہ ڪاهوُن ڪيري. گر سيوڪ ڪو سڀ جگ ماني، سوارٿ بن سو سڀ سنماني. گر سيوڪ کي سيڪو پياسا، ڪهہ ٽيئون مئن تانڪا داسا.٨- گر سيوڪ ڪا نرمل درشن، گر سيوڪ ڪا نرمل پرسن. گر سيوڪ کي نرمل وچنا، گر سيوڪ کي نرمل رچنا. گر سيوڪ کي نرمل ڪرٽي، گر سيوڪ کي نرمل شرٽي. گر سيوڪ کي نرمل نِرتي، گر سيوڪ کي نرمل وِرتي. گر سيوڪ ڪا سڀ ڪڇ نرمل، ڪهہ ٽيئون ڪر نشچيہ اوِچل.٩- گر سيوڪ جگ تاهِن اُڌاري، شرڌا سي جو پاد پکاري. گر سيوڪ تِهن ڪلِمل هرهين، شرڌا سي جو درشن ڪرهين. گر سيوَڪ تِهن ديوي مکتي، شرڌا سي جو ليوي جگتي. گر سيوڪ تِهن هرَت ڪليشا،، شرڌا سي جو سُن اپديشا. گر سيوڪ کي مهما ڀاري، ڪهہ ٽيئون تان پر بلهاري.

١٠-٨-دوها:- گر کي نِندا جو ڪري سو نر نرڪي جائہ، گر نِندڪ ڏئہ لوڪ ۾ ٽيئون سُک نا پائہ.٩-دشپدي- اوَگن ۾ يهہ اوَگن مندا، بن ڪارن ڪرڻي پر نِندا. تانتي گر نِندا مند مانو، ڏرگنڌ سي ڀي ڏرگنڌ جانو. نِندڪ کي من ۾ هي ڀاوي، ڪاڪ ڪيٽ جيون درگنڌ ڪاوي. ڪالکوُٽ سي ڀي اَڌڪائي، گر نِندا ڪو جانو پائي. گر نِندا سم پاپ نہ ڪوئي، ڪهہ ٽيئون يهہ گرنٿن گوئي.١- ستگر کي جو نِندا

ڪرتا، ڪيٽ پتنگ اهِ جوني ڏرتا. ستگر ڪا جو ڪر اپمانا، سو نر هووي سؤڪر
سُوانا. ستگر سي جو مُک ڪو ڦيري، سو نر پاوَت دوُک گهنيري. ستگر سي جو من التاوي،
بار بار سو جمپور جاوي. نَرڪ درشتي ڪر جو گُر تياگي، ٽيئون ڪوٽ وِگهن تِهن لاگي.٢-
شَٽِ شاسِتَر دَش آشٽ پُرانا، چار ويد پڙهه ڪرهِن وکيانا. منتر تنتر ينتر ساڌي،
سپ ديوون ڪو نِت آراڌي. ڪرم ڪانڊ ڪرهئن بهٽيري، تيرٿ ناوي جائہ گهنيري. پاوين رِڌِ
سِڌِ بهٽ چلاوي، جگ ۾ بهٽي يش ڪو پاوي. پرنتوُ گر نِندڪ جو هوئي، ڪهہ ٽيئون گت
پائہ نہ سوئي.٣- گر ڪا نِندڪ هئہ ات پاپي، شانت نہ پاوَت هو سنتاپي. گر ڪا
نِندڪ نيچ تي نيچا، پُن پُن هووي تانڪي ميچا. گر ڪا نِندڪ مَت ڪا ڪوٽا، بار
بار ڪاوي جم چوٽا. گر ڪا نِندڪ من ڪا مئلا، جهَن جاوي تهَن ڪاوي ٽيلا. گر ڪا
نِندڪ ڪپتي جوُٽا، ڪهہ ٽيئون تانسي هري روُٺا.٤- گر ڪا نِندڪ نرڪين پَڙَهين، گِيلي ڪاشِٽَ
جِيون تهَن جَرَهِين. گر ڪا نِندڪ نيچي گِرتا، ٽوُٽا ڦل جِيون پوُ ۾ پڙتا. گر ڪا
نِندڪ اهنِش ڏاوي، چَل دَل دَل جِيون شانت نہ پاوي. گر ڪا نِندڪ تيج وِهينا،
گرهڻ سميہ جيون روي چوي هينا. گر نِندڪ سهہ مؤل وِناسي، ٽيئون جِيون تروُ جڙ سهہ ناسي.٥-
گر نِندڪ ڪو ڪوئہ نہ راکي، سُر نر مُني هري سپ تِهن ناکي. گر نِندڪ نِت
جهَن تهَن پٽڪي، ارڌ ارڌ ماهين سو لٽڪي. گر نِندڪ گِرهہ پِتر نہ جيوَهِن، ديوَ هري تِهن
پوگ نہ ليوَهِن. گر نِندڪ ڪو جم گڻ ڪوُٽي، ڪِتنا ڪوُڪي تؤ نا ڇوُٽي. گر نِندڪ

کا مِتھِن نہ دوشا، کھہ ٽيئون تِھن هوئہ نہ موشا.٦- گر نِندک سي پريت نہ ڪريئي، سُوَپني ۾ يي تانسي ڍريئي. گر نِندک کي سنگ نہ ڍولو، هوئہ ميل تانسي نهين بولو. گر نِندک کا مُک نا ديکو، درشني پڙي لک پاپ وِشيکو. گر نِندک کي بئٺ نہ ساٿا، جو بئنو تو سُنھن نہ گاٿا. گر نِندک کا نام نہ ليجي، کھہ ٽيئون تِھن ناهِن پَتيِجي.٧- نِندک کا يي هو نستارا، نِندا تج لي گر آڌارا. گر چرنون ۾ شرڌا ڌاري، سيوَ کري نِج مانُ نِواري. ستگر داتا دين ديالا، اوَگن بخشي کرت نِهالا. کروُٽا کر تِھن سنگ ۾ راکي، شرٹاگت کو نهين گر ناکي. ستگر سم کو جگ ۾ ناهين، کھہ ٽيئون مئن بل بل تاهين.٨- ستگر جئسا اوُر نہ داتا، دين بندوُ هئہ دين تراتا. رِڌِ سِڌِ نوَ نِڌِ گر کي چيري، کَمتي نهين کِس وستوُ کيري. ستگر هئہ سُکدائک سوامي، سَپ وِڌِ سمرٿ انترجامي. اپني جن کي رکشا کرتا، کام کروڌ مد شتروُ هرتا. دک ميٽي ديوي سُک واسا، کھہ ٽيئون کر پوُري آسا.٩- ستگر ۾ جو ڌر وشواسا، کارج تانکي هووي راسا. بن وشواس سَري نهين کاجا، بن جل جِيون نا چلي جهازا. شرڌا سي سپ ساڌن ڦوُلي، جل سِنچي جيون تروُوَر جهوُلي. شرڌا بن ڦل دي نهين کوئي، پاوين ديوَ گروُ هري هوئي. تانتي ڌر وشواس پيارا، کھہ ٽيئون گر تارن هارا.١٠-٩- دوها:-

تارت هئہ ٻوَسنڌ سي سنتجنون کا سنگ، ٽيئون سنتن سنگ بن لگي نہ آتم رنگ-١٠-

دشپدي- سنتن سنگ سي اپجي پريما، سنتن سنگ سي نِپجي نيما. سنتن سنگ سي سوتا

جاڳي، سنتن سنگ نر وِشيہ تياڳي. سنتن سنگ هو گيان يٿارٿ، سنتن سنگ هو سِڌِ پرمارٿ. سنتن سنگ هري هوئہ ديالا، سنتن سنگ سي مِٽي جنجالا. سنتن سنگ لاڳت هري ڏيانا، ڪهہ ٽيئون هووي ڪليانا.١- سنتن سنگ سي سُمت پرڪاشي، سنتن سنگ سي ڪُمت وِناشي. سنتن سنگ نر هري رس پاڳي، سنتن سنگ سي هري مڳ لاڳي. سنتن سنگ هو تن من سوُچا، سنتن سنگ مِلهئن پد اوُنچا. سنتن سنگ جڳ بنڌن ٽوُٽي، سنتن سنگ سي سنشيہ ڇوُٽي. سنتن سنگ دي چار پدارٿ، ڪهہ ٽيئون ڪر جنم سڪارٿ.٢- ساڌوُ سنگ اپجي ويچارا، هري سُمرن ست جڳت اسارا. ساڌوُ سنگ هووي وئراڳا، اپيہ لوڪ ڀوڳن رس تياڳا. ساڌوُ سنگ اپجي نِج گيانا، جڳت سهِت هو ناش اگيانا. ساڌوُ سنگ من هو سنتوشا، مِٽ جاوي سڀ ترشٽا دوشا. ساڌوُ سنگ ڪرتا هئہ نرمل، ڪهہ ٽيئون من هووي نِشچل.٣- ساڌوُ سنگ سم سُرترُ ڏينوُ، من وانڇت ڦل سدهين دينوُ. ساڌوُ سنگ سم پارس چندن،ترُ چندن ڪر لوها ڪنچن. ساڌوُ سنگ سم ديپڪ گنگا، نِج سم ڪرهئن پرسي انگا. ساڌوُ سنگ هئہ پِرنگ سوُرُوپا، شبد سُنائہ ڪرهِن نِج رُوپا. ساڌوُ سنگ جَس سُر نر گاوي، ڪهہ ٽيئون اهِ انت نہ پاوي.٤- ساڌوُ سنگ هئہ هري ڪا مندر، جهَن رهتا هري ٺاڪر سُندر. ساڌوُ سنگ هئہ شريشٽ وِمانا، پهنچاوَت من وانڇت ٺانا. ساڌوُ سنگ نِت امرت ورشي، جس پيني سي ڪال نہ ڪرشي. ساڌوُ سنگ هئہ نرمل درپن، تامين هووي آتم درشن. ساڌوُ سنگ هئہ سُک ڪا ساگر، ڪهہ ٽيئون ڪرهئن بُڌِ ناگر.٥- سنتون ڪا سنگ اوَگن کووي،

وستر ڪي مَل جل جم ڏووي. سنتون ڪا سنگ ٻيڙو سِنڌ تاري، جيون بوهت ڪر ساگر پاري. سنتون ڪا سنگ ڪرت آتنگا، آل ڪنبھ سنگ جم چڙهہ هر انگا. سنتون ڪا سنگ ديت انندا، ساگر ڪو جم ديوَهِن چندا. سنتون ڪا سنگ شانت استانا، ڪهہ ٽيئون يھ ويد ٻکانا.٦- سنت ڪا درشن آنند داتا، ڪشت وِگهن دک دوش نِپاتا. سنت ڪا درشن پاپ نِواري، ذات هِين ات اَڌم اُڌاري. سنت ڪا درشن تاپ مِٽاوي، من ۾ منگل مود ٻڙهاوي. سنت ڪا درشن آش پُڄاوي، انت‌ڪال جم دوُت هٽاوي. سنت ڪا درشن ڪرت نِهالا، ٽيئون ڪولت ڀاڳ وِشالا.٧- سنت سڄن جڻن جڻن پڳ پاتي، تهِن تهِن ٽل پاوَن ٻن جاتي. سنت ڪرهِن جس استل واسا، سڀ تيرت تڻن ڪرئِن نِواسا. سنت ڪرئِن جهن هري گن چرچا، امر ڪري تِهن ٽل ڪي ارچا. سنت ٻئٺ جڻن ڏيان لڳاوَئِن، تِس ٽل ڪي رج لي سُر لاوَئِن. پاوَن تي پاوَن هئَن سنتا، ڪهہ ٽيئون ميلڇِن ڀڳوَنتا.٨- پار برهم پوُرن گوبندا، پرم ڪرپالوُ سد بخشندا. ڀوَ دک ڀنڄن سڀ سُک داتا، سڀ وِڌِ سمرٿ جڳ پِت ماتا. سَروَ وياپڪ انترِيامي، آنندمیہ تم پوُرن ڪامي. سَروَ شڪتي ڪي تم هو سوامي، نِشدِن ڪرهوُن پاد نمامي. ڪر ڪرپا دي سنتن سنگا، ڪهہ ٽيئون دک هووي ڀنگا.٩- ڀو ڀڳوَن مم يهہ ارداسا، ساڌوُ سنگ ۾ ديهہ نواسا. ڪرمون وَش مئَن جهن جهن جائوُن، ساڌوُ سنگ ڪو تهِن تهِن پائوُن. ڀاوين ٻوُڪا نگن رهائو، سنتون ڄي سنگ موهِہ بسائو. سنتون سي موهِہ دوُر نہ ڪرنا، سنت چرن ۾ مُجهہ ڪو

ڏرنا. ساڌوُ سنگ بن هِت نهين ڪاهوُن، ڪهه ٽيئون مئن تانڪو چاهوُن.١٠-١٠-دوها:-
مهما گياني سنت ڪي ڪهوُن سُنو چت لائہ، ڪهه ٽيئون تِهن سنگ ڪر پرمانند ڪو پائہ.
١١-دشپدي- دويت ڀاوَ نهين ديکي نئنا، دويت ڀاوَ ڪي ڪهي نہ بئنا. دويت ڀاوَ ڪي سُني
نہ وچنا، دويت ڀاوَ ڪي رَچھِن نہ رچنا. دويت ڀاوَ نهين چتوي من ۾، دويت ڀاوَ نهين ڌر
ڪِس جن ۾. دويت ڀاوَ نهين ٻُڌِ ۾ آني، دويت ڀاوَ نهين چت ۾ ٺاني. سَروَهين پوُرن برهم
پَڇاني، ٽيئون سنت سو ويد ٻَکاني.١- اِڪ رس اِستُتي نِندا ماهين، دک سُک ۾ ڪب
ٻولت ناهين. ڪام ڪروڌ مد لوڀ وِهينا، سَروَ واسنا رهِت پرَوينا. راگ دويش بن
نِرهنڪاري، نِسپرِهي سُوَاِچاچاري. چت سنتوشي تتوَ وِچاري، شانت روُپ ات
ڌيرج ڌاري. سم درشتي نِردروهہ اچنتا، ڪهه ٽيئون سو گياني سنتا.٢- برهم ڀاوَ ڪي
ڪرهئن چرچا، برهم ڀاوَ سي ڪرهئن ارچا. برهم ڀاوَ ڪا ڌرهئن ڌيانا، برهم ڀاوَ سي ڪٿئِن
سُگيانا. برهم ڀاوَ ڪي پُستڪ پڙهتا، برهم ڀاوَ سي ڪرتوِيہ ڪرتا. برهم ڀاوَ سي پوجن
ڪاوي، برهم ڀاوَ سي سڀ اپناوي. جانڪي من نهين ڀيد نِشاني، ڪهه ٽيئون سو برهم گياني.٣-
ڪانَ ڀانَ لک ڌرم پراني، اَهم ڌرم ٻُڌِ ڪا ڪر جاني. سنڪلپ وِڪلپ مانت من
ڪي، جنم مرن جانت اِس تن ڪي. سَڪل ڪرم اِندريون ڪي هيري، گهتنا ٻڙهنا پرڪرتي ڪيري.
ڪرتا ڀوڪتا جيوَهِن ماني، اپني ۾ نا رنچڪ آني. برهم ڀاوَ جس مَت ٺهراني، ڪهه
ٽيئون سو پوُرن گياني.٤- برهم لکي سو برهم گياني، برهم ماهِن جس ورتي سماني. ايڪ

پلڪ نهين هوتي نيارا، نِتهين رمتا برهم منجهارا. سڀ ڪِريا تِهن برهمَڻِ ڀاسي، اپني ۾ نِت آپ نِواسي. نِج اِڇا سي ڪڇ نهين ڏرتا، پر اِڇا سي ڪريا ڪرتا. سُشپت، وِت رهه جاگرت ماهين، ڪهه ٽيئون انيه ڀاسَت ناهين.۵- پر ڪي تن جيون نِج تن ڀاسي، اهم ممت جِس ليش نه آسي. برهماتمميه سڀ جگ جووي، جگت ڀاوَ سڀ ڪارڻ ڪووي. جل سي جل هو نيمڪ جئسي، برهم ڀاوَ ۾ راتي تئسي. دوَند روگ سي رهت اروگي، يوگ وِيوگ نه يوگ ايوگي. اپني ۾ نِت آپ سماوي، ڪهه ٽيئون نهين آوي جاوي.٦- دک ۾ دکيئا سُک ۾ سُکيئا، يهه وِرتي ڏاري منمُکيئا. دک ۾ سُکيئا سُک ۾ دکيئا، يهه وِرتي راکي گرمُکيئا. دک سُک دونون ايڪ سماني، يهه ورتي گياني جن ٺاني. دک سُک جانکو ليش نه ڀاسي، سَروَ ڪال اِڪ برهم پرڪاسي، ائسي ورتي ڏري وگياني، ڪهه ٽيئون تان پر قرباني.۷- سَڪل جگت ڪو ست ڪر ماني، يي نِشچيه اگياني آني. مايڪ رچنا دکميه هيري، يهه نِشچيه وئراگي ڪيري. مِٿيا سَڪل جگت ڪو لاکت، يهه نِشچيه يوگي ڪو ڀاکت. تين ڪال ۾ جگ نا ڀاسي، يهه نِشچيه گياني ڪا آسي. گياني ڪا هئه نِشچيه نرمل، ٽيئون برهم جو ديکت نِشچل.۸-جهَن جهَن جاوي برهم گياني، تهَن تهَن هوئه وِپَت ڪي هاني. ڪر ڪرپا جهَن پر ڪرَ راکي، جگ بنڌن تِهن هووي ناکي. ڪروُڻا ڪر جسڪو اپناوي، آتم ڪا رنگ تِهن چڙهه جاوي. جو جو وستوُ ڪام ۾ لاوي، سو سو وستوُ آتمتا پاوي. تانڪي سنگ جانڪي رَتِ لاگي، ڪهه ٽيئون سو هو بڙڀاگي.۹- ڏنيه

ڏنيہ سو برهم گياني، پيت ڏرون تِس من ٻُڌِ باني. تانکا درشن سپ سُک ديوي، کوٽ جنم کي اگهہ هر ليوي. جهڻ جهڻ وَهہ نِج چرن پڌاري، تهڻ تهڻ تيرٿ هووي ساري. جهڻ جهڻ اپني درشٽي پساري، تهڻ تهڻ جيوَ اننت اُڌاري. جان پر اپني ڌاري دايا، کهہ ٽيئون تِهن ڇُهت نہ مايا.١٠-١١-دوها:- درلڀ مانش تن مِلا هري سُمرو من ماهِن، کهہ ٽيئون نِج روُپ لک سڦل کرو تم تاهِن.١٢-دشپدي- مانش تن هئہ رتن امولو، وِشيون ۾ نا ورتا رولو. مانش تن هئہ امرت پيالا، ڊار خاک ۾ نا متوالا. نر تن پاوَن مندر جانو، تامين کروڌ کوُکر نهين ٺانو. نر تن کنچن پاتر ماهين، ڏَر دُرگنڌ وِشيہ تم ناهين. نر تن سُرترو سي ڦل پائو، کهہ ٽيئون نا اڦل گنوائو.١- شِروَن سڦل سُنئن هرِ گاٿا، هرِ گر نمي سڦل سو ماٿا. نئن سڦل هر درس نِهاري، شواس سڦل گر منتر ڌاري. هاٿ سڦل گر سيوَ کماوي، پاد سڦل شپ مارگ جاوي. جيپ سڦل کر هر گڻ گانا، دِرِويہ سڦل شپ پاتر دانا. سَروَ سڦل هر هيت لگاوي، کهہ ٽيئون سو مکتي پاوي.٢- نِشواسر هر جپ من ميرا، پڇن کرن کا اوَسر تيرا. اِس اوَسر کو سُر نر چاهت، موُنڊ وِشيہ ۾ کاهِن گنواوَت. سميہ گيا ڦِر آئہ نہ هاٿا، جِيون ڦل گِر نہ لگي ترُ ساٿا. اوَسر ورٿا ناهِن گنوائو، شپ ساڌن کي ماهِن لگائو. نام جپو شپ کرم کمائو، ٽيئون جيوَن سڦل بنائو.٣- نِج اوَسر جو کووَت ورٿا، جنم جنم سو پاوَت وِيٿا. سوئي پنڊت کرم وِڌاتا، ورٿا جو نا سميہ

گنوانا. تين لوک کا جائہ سماجا، پر نہ گنوائو سميہ اکاجا. سنت ويد نِت تِسَهِن ڈِکاري، وِشيون ۾ جو سميہ گذاري. بيتي کا اب شوک نہ کيجي، ٽيئون آگي کو رک ليجي.۴- مات پتا سُت مِتر ڳُنگائي، پُن پُن مِلهئن يَئنين پائي. روي ششي ڏرني پاوَک پاني، پُن پُن يي يي مِلهئن پراني. ماڻک موتي ڌن سُک سمپت، پُن پُن يي يي هوئہ پراپت. پرنتوُ اوَسر جو يهہ جاوي، يتن کيئي ڦِر هاٿ نہ آوي. تانتي ابهين چيت سُڄانا، کهہ ٽيئون جپلي پگوانا.۵- قدر نہ اوَسر کا هئہ جانکو، اپنا قدر نہ رنچک تانکو. اوَسر کا جو قدر پڇاني، ديوَ تاهِن کر سيکو ماني. جو اوَسر جهَن پانت لگاوي، اوَسر تِهن وِڌِ تاهِن بَناوي. اوَسر کا هئہ مرم مَهِينا، جانت گرمُک کو پرَوينا. ستگر هر کي جس پر دايا، کهہ ٽيئون تِس سڦل بَنايا.٦- پاربرهم بِمب درپن مايا، جان جيوَ يهہ تانکي ڇايا. جي چاهو سُک مانُ بڙائي، تو سپ اَرپو بمب کي تائين. بمب ارپي بن ڇايہ نہ پاوي، بات يَهي ست ويد بَتاوي. موُل سِنڇي بن شاخ نہ ڦوُلي، هر تج هوُن مئن کر کِيون ڀوُلي. مئن ميرا هر ارپن کيجي، کهہ ٽيئون نِج سُک کو ليجي.٧- سُرترُ تج کِيون سيوَهہ کيکر، ساگر تج کِيون سيوَهہ سَروَر. سُرڀي تج کِيون راسَڀ سيوَهہ، امرت تج کِيون وِش کو ليوَهہ. دوُڌ تياگ کِيون ڇاڇ بلورَهہ، ماڻک تج کِيون پٿر بَتورَهہ. ترُوَر تج کِيون سيوَهہ ڇايا، مالک تج کِيون سيوَهہ مايا. چيتن تج کِيون جڙ تم پوُجت، ٽيئون کِيون نهين آتم بوُجهت.٨- اپني گهر کي

وستوُ نہ جانت، پر گهر کي ٻھُ وستوُ پَڇانت. اپني گهر کي راهہ نہ سوُجهت، اپر يَوَن مگ بھُ وڌِ بوُجهت. اپني پاس وستوُ نهين ديکي، دوُر پدارٿ پُن پُن پيکي. اپني کو نهين آپ پَڇاني، اؤرون کي کُل نام بکاني. نِج گهر آگ لڳا جو سووي، کهہ ٽيئون سو جيِوَن کووي.٩- مايا درپن ايشوَر بِمبا، تامين نِشچيہ جگ پِرتِبمبا. ايشوَر سُک ميہ جگ يِي وئسا، جو جس ديکي تِهن هو تئسا. موُنڍِ مَتي جگ دک ميہ ديکت، بوڌمَتي سپ سُک ميہ پيکت. درپن کا هئہ دوش نہ کوئي، نِج مُک سَرَس دِکاوَت سوئي. برهم گيان سي دويت هٽائو، کهہ ٽيئون تم آنند پائو.١٠-١٢-دوها:- موهہ نيند سي جاڳيئي جگ کو جوُٺا جان، کهہ ٽيئون گر گيان لي پائو پد نِربان.١٣-دشپدي- ري من اوِديا نِدرِا تياگو، هر سُمرن ۾ اٿ کر لاڳو. جاڳن کي هئہ ايهي ويلا، ياڳ ٻڙي مِليئا شڀ ميلا. جاڳن ۾ اب دير نہ کيجي، غفلت آلس ترت تجيجي. اوَسر بيتي ڦِر پڇتاوَهِن، هاٿ مَلي بن هاٿ نہ آوَهِن. جاڳن کي بن دک نا جاوي، کهہ ٽيئون يوُن گياني گاوي.١- چور نيند ۾ جس لُٽ جاوي، تانکو کوئہ نہ دوش لڳاوي. جاڳت جس ڌن تسکر ليوي، سپ جن تِسکو دوُشڻ ديوي. مانش کا تن ڏرکي آيا، اتم يارت کنڊ کو پايا. سنتن سنگ پُن شاستر چِنتن، چار يانت سي هويا جاڳن. اِتني پر جو گهر نہ ٻچاوي، کهہ ٽيئون سو موُنڍ کهاوي.٢- تن نَنگر ۾ پانچون چورا، لوُٽت هئن تمکو نِش يورا. جانت نا تِهن موُنڍ اناري، لوُٽ ٻنايا توهہ بکاري. تيرا

آتم روُپ ڇپايا، جڙ دکميَہ تن توهہ ڏِکايا. جوُني تن کو نِج وَپُ مانا، برهم ڀاوَ نهين اُر ۾ آنا. گر سي مِل يي چور نِڪالو، کهہ ٽيئون نِج روُپ سنڀالو.٣- جگ ۾ يتن ڪري بهُہ ڀارا، دوُر نہ هووي موهہ گُبارا. ستگر ڪرپا ڪرهئن جبهين، جيوَ نيند سي جاڳي تبهين. گر ڪي ڪرپا تبهين هووي، سيوا ڪر جب هؤن مئن کووي. برهم بوڌ لي گر سي پوُرن، ويگ ڪرو سڀ سنسا چوُرن. جنم مرن ڪا دوُک مِٽائو، کهہ ٽيئون نِج برهم سمائو.٤- ديکن ماتر يهہ پرپنچا، نٽ بازي وَت هر رَچ سِنچا. پوُرن هوئہ نہ اِس تي آسا، مِرگ جل تي جيون بُجهي نہ پياسا. يتن ڪيئي جگ هاٿ نہ آوي، سُوَپني دام جيون ڪوئہ نہ پاوي. اِس تي ڪاج سَري ڪو ناهين، يوُت اگِن وَت نشڦل آهين. سار انش ڪڇ نا جگ ماهين، کهہ ٽيئون تج ممتا تاهين.٥- جگ ۾ بهُت جنم تم سويا، اجهوُن تجهکو مرم نہ هويا. اپني گهر ڪي سُڌ وِسرائي، پر گهر سي تم پريت لڳائي. ساچي ڌن ڪي سُرت وِساري، مِٿيا ڌن ۾ ممتا ڌاري. پرم مِتر سي هيت نہ لايا، جنم شتروُ سي نيهہ لڳايا. هؤن مئن ڪر بهُہ جنم گنوايا، کهہ ٽيئون نهين آتم ڏيايا.٦- چلي نہ سنگ تِهن ڪيني پريتي، ٽِر نہ رهي تِهن پر پرتيِتي. وئري جو تِهن مِتر پڇاني، جو اپني نهين اپني جاني. مرني ڪو تم مانت هاسي، دکدائي جانت سُکراسي. ڪهان گئي تيري مَت ماري، وِش ڪو جانت سُڌا اَناري. ستگر سنتون سي مَت ليجي، کهہ ٽيئون هِت اپنا ڪيجي.٧- ڀوگون ڪا هئہ بندن ڀارا، بانڌي اِسمين جيوَ اپارا. ڪوُپ مال جِيون

قِر قِر قِرتي، اوُنچ نيچ بهُه يوني ڌرتي. مات گرڀ ۾ تن کو ڏاري، سَهٽ کشٽ تي
کشٽ کراري. بانڌي تسکر جيون دک پاوَهِن، ڪال دوُت نِت تاهِن ڊراوَهِن. برهم گيان
سي يهه دک جاوي، کهه ٽيئون يوُن ويد ٻتاوي.٨- بنڌن ذات پات ڌن ڏاما، بنڌن مات
پتا سُت واما. بنڌن موهه مانُ مد ممتا، بنڌن آسا ترشٽا چنتا. بنڌن ڪام
کروڌ اگيانا، بنڌن من کي وِکلپ نانا. بنڌن پيد پرم هئه سارا، سيسي اهم بنڌن
هئه پارا. بنڌن بانڌا سڀ جگ جانو، کهه ٽيئون کو مُکتا مانو.٩- بنڌن ساري تبهين
چهوٽي، اهم ٻڌ جب جڙ سي ٽوٽي. اهم ٻڌِ تب جڙ سي ناسي، برهم بوڌ جب آر پرڪاسي. مَهَا
واکيه سي هو برهم بوڌا، مِٽ جاوي سڀ وئر وِروڌا. سار شبد لي گر سي ميتا، بنڌن
هرکي هوئه اييتا. نِربئه هوکي ڪهت جم ڦانسي، کهه ٽيئون سُک پا اَوِناسي.١٠-١٣-
دوها:- ري من چاهو سوُک جو هر هرديه ۾ ڌار، کهه ٽيئون هر نام جپ پوَ سي اترو
پار.١٤-دشپدي- من ميري سُمرو هر ناما، پوُرن هووي سَکلي ڪاما. من ميري نِت
هر گن گائو، مات گرڀ ۾ ڦير نه آئو. من ميري لي هر کي اوٽا، جم کي کبهوُن نه
لاگي چوٽا. من ميري لي هر کي شرني، پوَجل تارڻِن هوکي تَرني. هر کو تج تم
اَنَت نه ڏائو، کهه ٽيئون جي هِت هو چاهو.١- من ميري نِت هر هر بولو، پوَ ساگر
۾ کبهوُن نه ڊولو. من ميري هر نام اچارو، اپنا سُندر جنم سُڌارو. من ميري کر
هر سي پريما، اُپيه لوک ۾ هووي کشيما. من ميري ڏر هر کا ڏيانا، ڪال اري کا لگي نه

بانا. هري ڪا نام جپي تم نِشدِن، ڪهہ ٽيئون پا هري ڪا درشن.٢- من ميري ڪر هر
ڪا سُمرن، سڦلا هووي تيرا نر تن. من ميري ڪر هر ڪي آسا، ڪارج هووَئِن تيري
راسا. من ميري ڌر هر وشواسا، دوُک درد سڀ هووي ناسا. من ميري نِت هر پد
ڌيائو، جهان تهان تم شويا پائو. هر ڪا نام جپي جو هريجن، ڪهہ ٽيئون هئہ سوئي ڌن
ڌن.٣- من ميري جپ هر ڪا جاپا، توهہ نہ لاڳي تيِنون تاپا. من ميري سُن هر
اپديشا، نِريئہ پائو آتم ديشا. من ميري پا هر ڪا گيانا، انرت هيتوُ مِٽهِن
اگيانا. من ميري تم هر ڪو مانو، اوُر ڪِسي ڪي آس نہ ٺانو. ساڌوُ سنگ هر سُمرن
ڪيجي، ڪهہ ٽيئون هر امرت پيجي.٤- من ميري هر سُرترُ سُندر، من ميري هر مُڪتي
مندر. من ميري هر آنند راشي، من ميري هر هئہ اوِناشِي. من ميري هر سيڪا
گياتا، من ميري هر ڦل پرداتا. من ميري هر پاتڪ هاري، من ميري هر جن هِتڪاري.
ساڌوُ سنگ سي هر ڪو جانو، ڪهہ ٽيئون پا سوُک مهانو.٥- من ميري هر سنت سهايڪ،
چَتُر پدارٿ منگل دايڪ. من ميري هر جگ پِت ماتا، داوَن پالڪ دين ترِاتا.
من ميري هر دين ديالا، بنڌن ڪاٽت ڪرت نِهالا. من ميري هر ات ڪرپالا،
ڪوٽ جنم ڪي ڪٽهِن جنجالا. ساڌوُ سنگ جپ هر يگوانا، ڪهہ ٽيئون پا پد نِربانا.٦-
من ميري هر هرتا ڪرتا، ساري سرشٽي ڪا هئہ پرتا. من ميري هر مايا نايڪ، جيوَ
چراچر تانڪي پايَڪ. من ميري هر پرش نِرنجن، جانڪا سُمرن نرڪ نِڪندن. من

ميري هر راجن راجا، جهن سُمري سڀ هووَئِن ڪاجا. هر سُمرو تم سنتن سنگا، ڪهه تيئون هووَئِن دک ڀنگا.٧- من ميري هر سدبخشندا، تاهِن وِسارَت مؤرک مَندا. من ميري هر سدمهروانا، تاهِن وِسارَت مؤنڍ اجانا. من ميري هر دانا بينا، تاهِن وِسارَت مَت ڪي هينا. من ميري هر غريبنوازا، تاهِن وِسارَت نِپٽ نِلاجا. هر وِسرَت هووَئِن دک ڀارا، ڪهه تيئون اب چيت گنوارا.٨- گرڀ ڪُنڊ ۾ جو رکوارا، لاج نه آوَت تاهِن وِسارا. انت ڪال جو هوئہ سهائي، تانسي مؤنڍ نه پريت لگائي. بن مانگي جو ديت اهارا، نِمش نه تانڪا نام اچارا. پران ديئہِ جو توهه چلاوَت، تِس هر ڪا تم گن نهين گاوَت. اَبلَئون من مايا ۾ پرمت، ڪهه تيئون هر نام نه سُمرت.٩- راج ڀوگ سُک سمپت ڀوگا، مانش تن من ٻڌ سَنيوگا. ڪنچن روُپا ماڻڪ موتي، سُندر مندر جگمگ جوتي. مات پتا سُت بندؤ پريوارا، ڀؤشڻ وستر انِڪ پرڪارا. اِتيادِڪ جس هر ني دينا، تِس هري ڪا تم ڀجن نه ڪينا. اب ڀي هر ڪا ليهه سهارا، ڪهه تيئون توَ هويہ اُڌارا.١٠-١٢- دوها:- چنچل جگ ڪي پريت تج جي سُک چاهو ميت، تيئون آتم اچل سي نِشدِن ڪرلي پريت.١٥-دشپدي- چنچل جگ سي نا ڪر هيتا، تِر نه رهي جيون مُشني ريتا. چنچل سي تم پريتي توڙو، نِشچل ۾ نِت پريتي جوڙو. چنچل سي من چنچل هووي، نِشچل سي چنچلتا کووي. چنچل ڪا ڦل جانو ناشي، نِشچل ڪا ڦل هئہ اوِناشي. چنچل ڪبهوُن هوت نه نِشچل، تيئون نِشچل هوئہ نه چنچل.١- چنچل

مايا ڪا وِستارا، چنچل
سات دوِيپ نوَ کنڊا.
چنچل گِر تَرُ ڀار آنارا،
ڪهه تيئون تِر چيتن هو
وِڪارا. چنچل مات پتا
محل وِشالا، چنچل ڪنڪ
ڪام ڪروڌ مد مانا. در
چِتر ماهِن چت لائو ناهين،
چِتر نير ڪهڇ هرئہ نه پياسا.
پر جو موهِت هوئي، هوئہ دک
هووَء تيرا.٢- جگت پدارٿ
چالهِن سَڪل سماجا، خالي
مانت هو تم ست ڪر جيحي.
اِس جگ پر نا ڪر ڀرواس
بانجهه ڀوُت ڀل کيلئِن ڪيا.
پشچم دِش ڀل اوُگي ڀانوُ،

مايا ڪا وِستارا، چنچل رج تَم سَتوَ پسارا. چنچل تين پوَن برهمنڊا، چنچل ساتِ دوِيپ نوَ کنڊا. چنچل روي ششي اهنِش ڪالا، چنچل ساگر سَرِتا تالا. چنچل گِر تَرُ يار آَنارا، چنچل پانچون پوُت اڪارا. سپ جگ چنچل تِرِ نا ڪوئي، ڪهه ٺيئون تِر چيتن هوئي.٢- چنچل من بُڌ چت اهنڪارا، چنچل پانچون وِشيه وِڪارا. چنچل مات پتا پريوارا، چنچل تن ڌن مِت سُت دارا. چنچل هيَه گيَه محل وِشالا، چنچل ڪنڪ روُپا مَٽي لعلا. چنچل سُک دک پران اپانا، چنچل ڪام ڪروڌ مد مانا. درشتيمان سپ چنچل مانو، ڪهه ٺيئون تِر آتم جانو.٣- چِتر ماهِن چت لائو ناهين، چِتر ورڪش ڦل ديت نه ڪاهين. چِتِر اگن ڪر شيِت نه ناسا، چِتر نير ڪڇ هرئه نه پياسا. چِتر ڪوئي نا ڪاج سنواري، ڪيوَل ديکن ماتر ساري. چِترون پر جو موهِت هوئي، هوئه دکي پڇتاوي سوئي. چِتر ڇوڙ ڪر سُمر چِتيرا، ڪهه ٺيئون هِت هووَءِ تيرا.٤- جگت پدارٿ سُوَپن سمانا، تان پر ممتا ڪر نه اجانا. ساٿ نه چالهِن سَڪل سماجا، خالي ڪر گئي بڙ مهراجا. پل ڪشڻ ۾ مِٽ جاوَت ايهي، مانت هو تم ست ڪر جيهي. موهه نيند ڪر پاسَت سرشتي، گيان جاگ سي هوئه اَدرشتي. اِس جگ پر نا ڪر پرواسا، ٺيئون لَک آتم سُڪراسا.٥- سِڪَتا سي پل نِڪلي تيلا، بانجهه پوُت پل ڪيلئِن ڪيلا. آگ ڪِسي ڪر پل نهين جالي، پانوَ بنا پل ڪو مَگ چالي. پشچم دِش پل اوُگي پانوُ، گَنَئه ڪويَه ٻل جل پرمانوُ. نپ ۾ هو پل پُشپ اَشيشا،

تاهين.٦- مَت راچو ٹيئون کهه ماهين، پِوَ مِلي نه سُک يي تو
کيشا. پل هو پر پيٹ ڪڇپ
تُون تج ڪي وِشيه يوگ روگا. ٻهه اپجي سي يوگون يوگا، ڪي جگ نم تج من ري
دوُرهُن تي اگن يوگ تياگو، ترت کو آس يوگ ڦاسا. ڪي جَم هئه آس يوگ آسا،
هوئه تي وِشيه يوگ ياري. پرتيبَنڌڪ ڪي مکتي ساري، ينگ کشٹ پدارت يوگ ياگو.
ہر چت چنچل، چنچل هو چت کر آس يوگ آسا.٧- کر ڪي آتم ٹيئون اداسا،
وِشيه ڈاوَت. پر دوُجي چوڙ ايک چاهت، کو وِشيه ماهِن کشٹ کشٹ پل. اِک نا سُک
مر گنواوي، جنم يوُن پتک پتک ڈرهئن. نهين ڈيرج پلک ايک کرهئن، اُديَم هِت سوُک
پِوَن-٨ اَنُڪوُلا.٨- سُک آتم ٹيئون موُلا، ڪي دک هئه آس يوگ جاوي. ہر چۋراسي کر
دکي دين هئن، جي لنپٹ ہر سوُک وِشيه تيتي. دکميه بن سُک آتم جيتي، سُک ہر چتردش
ڈنپٽ جاوي. کب نا ترشٹا يي تو کاوي، رس ٻهه لئون کلپ کوٹ هئن. تي مانش ات
آوي، نه شانت تي يوگ وِشيه کبهين. نا پٹي ترپت يي تِن سيهين، پوُپٽ سُرپٽ
سَروَ تي گيان برهم پاسي، تِر جگ بن گيان برهم پاوي.٩- اگ گهرت جيون ٹيئون کهه
ڪڇ انت آد سمُدائي. جِيون پدارت سوَپن رائي، ڪي جگ نهين سَتا سُويَم وِناسي.
اِسسي رنچڪ نه سوُک لاوَهه، نه نيهه اِسسي تانتي ماهين. ڪي کال مڌيه پاسَت ناهين، اِسکا
دوها:-١٥-١٠. مکتي جيِوَن سُک پا ٹيئون پريتي، کر سي آتم نِشچل پاوَهه.
آسا ترشٹا مت کرو جوُنا هئه سنسار، کهه ٹيئون سنتوش ڈر سُمرو ستکرتار.١٦-

ڏيکاريندي. مايا ڪرت پرپنچ پسارا، مٿيا جڙ ڏکمه هئه سارا. ياميين پڙا کو پيا نه
ڏيکاريندا. اپني کو سڀ پاتت ڏيکاريندا، سرپت نرپت ڏنيت جيئي، جگ ۾ ات
ڏيکاريندا هئي ڏيکاري. اوڙ جيو ڪس گنتي ماهين، جگ ۾ پايا شڪ ڪس ناهين. تانتي جگ
کي ڏيکاري آسا. ڪهه تيئون جپ هر شڪ راسا.۱- جوئي جگ سي هوئه نراسا، سوپني ڏن
سي هو نه پياسا. وشيه سوک پر ڪيون للچاوت، گگن ڦول سي گنڌ نه آوت. ديهه گيهه
ڪا ڪر نه گماتا، سنڌو لهر سم ٿر نه اجاتا. مونڌ نه دوڙو مايا کي هت، جانو
پاڻي کي ڇايا وت. آيو پي ٿر ناهين اگياني، تيئون ڪاچي گهٽ جيون پاني.۲- ممتا
من سي جبهين ڇوٽي، پنڌن جگ کي تبهين ٽوٽي. ورتي انترمک هو جبهين، آتم درشن
هووي تبهين. آتم درشن جبهين ڪرهئن، جنم مرن دک تبهين هرهئن . ترشنا سي جب
هووي شوتا، پوڙن تب هو من سنتوشا. جبهين من کي هو ڪشيه آسا، ڪهه تيئون هو سڀ دک
ناسا.۳- جس ۾ ترشنا هوئه وشال، سو نر نشچيه جان ڪنگالا. سنڌو ادر
کو پوڙن ڪهيا، ترشناتر کو پوڙن ڏهيا. تين پوڻن کي پائه سماجي، ترشناونت نه
ڪبهون راجي. ترشناونت نه ٿرتا پاوي، بڪت دروپه چت نشدن ڏاوي. ترشنا سي هئه
شوتا کو جن، ڪهه تيئون سنتوش جسي من.۴- مايا ڪرت پدارت ساري، نشچيه جاني سوئه
اساري. ڪس وستو کي چاهه نه ڪرهين، اپني چت پرسنتا ڌرهين. آتم رس ۾ نت
اپساوي، نج سروپ ۾ شرت سماوي. اور رها نحين ڪرني يوگا، آتم رس ڪا

يوڳت يوڳا. گرهڻ تياگ نهين بنڌ نہ موشا، کهہ ٽيئون جهڻ اُر سنتوشا.٥- جانڪي من سنتوش مهانا، اؤر نہ تان سم ڪو ڌنوانا. جانڪي من سنتوش نِواسا، تاهِن نہ اپجي رنڇڪ آسا. جانڪي من سنتوش پنڌارا، تانڪو سپ جگ ڪرت جُهارا. جانڪي من سنتوش سماجا، سو جن هئہ راجون ڪا راجا. سنتوشي آتم رس پيِئي، ڪهہ ٽيئون سو جُگ جُگ جيِئي.٦- ياگ تمهاري ۾ هئہ جتنا، سهجي آن مِلي تجهہ تِتنا. چنتا تج ڌر من سنتوشا، رام سُمر ڪر راگ نہ روشا. سوچ ڪري ڪِيون اوَسر کووَت، سوچ ڪيئي ڪڇ اڌِڪ نہ هووَت. هر اِڇا سي سپ ڪڇ هووي، اؤر نہ هو ياوين هس رووي. هر ياٽي پر پرسن رهيئي، ڪهہ ٽيئون تم سُک ڪو لهيئي.٧- جهڻ هر ڪو ست ويد ٻکانت، تانسي تم ڪِيون نيهہ نہ ٺانت. جو پريوُ سُک دي اِت اُت لوڪا، تاهِن نہ سُمرت يهہ ٻڙ شوڪا. پربل شترو هئن جو جگ تيري، تانڪو جانت هئن مِت ميري. سَڪل جگت جو چلنيِ‌هارا، تانسي ڪرتي موهہ اپارا. ڪات چندن تم ڪيڪر بووَت، ڪهہ ٽيئون هِت ڪِيون توَ هووَت.٨- اپني ڪيني تم پِت ماتا، اپني ڪيني ميت پراتا. اپني ڪيني تم ڌن ڌاما، اپني ڪيني سُت اؤر واما. اپنا ڪينا ڪل پريوارا، اپنا ڪينا جگ وهنوارا. اپنا ڪينا تن يهہ سُندر، اپنا ڪينا مَٺ پُن مندر. ايڪ نہ هر ڪو اپنا ڪينا، ٽيئون ڌِڪ ڌِڪ هئہ توَ جينا.٩- تاهِن نہ سُمرا جِهڻ تن دينا، وئرٽ تيرا ڪانا پينا. تاهِن نہ سُمرا جهڻ سُک ديئا، جنم پائڪي ڪِيا تم ڪيِئا. تاهِن نہ سُمرا جهڻ دِرِي مايا،

ڏِک ڏِک مانش جنم گنوايا. تاهِن نہ سُمرا جهَن مَت ديِنِيِ، مؤرک تمني لاج نہ
ڪِيني. آلس تج اب ڀج هر ناما، کهہ ٽيئون پائو سُک ڏاما-١٠-١٦-دوها:-
کرم کرو شڀ رئن دِن ڦل کو مانگو ناهِن، کهہ ٽيئون بن کرم کي مِلي نہ سُک جگ ماهِن.
١٧-دشپدي- کرم کرن ۾ توَ اڌيڪارا، تانتي کرم کرو نِرڌارا. کرم بنا کو
رهہ نہ سَکي هي، نيم اٽل پرکرتي کا ييهي. کرم روُپ يي سرشٽي ساري، کرم بنا کو هو نہ
سُکاري. جڙ چيتن ميہ جيوَ سُ جيتي، کرم کرن ۾ تتپر تيتي. اپني اپني کرم دواري،
کهہ ٽيئون سُک پاوَت ساري.١- سهج کرم کي ميٽن ماهين، جگ ۾ کوئوُ سمرٿ ناهين. کٺ
پُتلِي وَت سڀ جن کرتي، کوئوُ ڪِسکو روک نہ سَکتي. تين گڻون کي بانڌي ٻوري، کرم
کرت سيهين وَرزوري. تانتي تم نِج کرم کمائو، يتن کري چت چاهہ بڙهائو. کرم
هِين کا جيوَن ڦيکا، کهہ ٽيئون جِيون شَوَ کا ٽِيکا.٢- ويد وِهت کر کرم اکاما، من
کو ديوَت وَهہ وِشراما. اهم ٻڌ نا اِس ۾ راکو، ڦل کي آسا من سي ناکو. اچل
ٻڌ سي کرم کمائو، چپل ٻڌ کو ترت هٽائو. هر ارپن سڀ کرم کرو تم، يوگ
وِشيہ کي چاهہ هرو تم. کرم بنڌ يون توهہ نہ بانڌئہ، کهہ ٽيئون جو نِشدِن ساڌئہ.٣-
کرم اکامي ناش نہ هووَت، الپ کرم يي پئہ کو کووَت. کِرم کِرم اوُنچي لي جاوَئِن، نِريئہ
نِردک پد پهنچاوَئِن. لاڀ هانِ ۾ سمتا ڌاري، دوَند روگ سي هوئہ نياري. کرتوِيہ ٻڌ
پُن لوک هِتارٿ، کرم کري تِس سِدِ پرمارٿ. کرم هين نر نيچي گِرتا، کهہ ٽيئون

مِرتيؤ مُک پرتا.۴- مايا مَيہ جي ترگڻ آهين، كرم يوگِيّتا هئہ ٽِن ماهين. جس وسنؤ
ہم گڻ هئہ جئسا، تانسي كارج هووَت تئسا. ورتا تامين كر اهنكارا، دوُک سهت تم
بارمبارا. كرتاپن كا تجِ اپيمانا، پائو اوِچل سُک اِستانا. گروُ گَم لي يهہ
گَروَ هريجي، كهہ ٽيئون اِس وِڌِ دک چيجي.۵- تن ہم تيرا تَنِک نِواسا، كاهِن كرو
تم بختي آسا. دو دِن هئہ جگ جيوَن تيرا، كاهِن كرت هو تيرا ميرا. پل چن جان
كتنب كا ميلا، كاهِن كرت تاسوُن هس كيلا. ڏن يؤوَن كب ٽِر نهين رهتا، کِيون
كرتي هو تامين ممتا. رام نام اِک سنگي ساچا، كهہ ٽيئون يهہ جگ هئہ كاچا.٦- پاپ
كپٽ كر دِروِيہ كماتي، نِج مِترون كو آن كِلاتي. ايک پلک نهين چوڙت گيها، دِن
دِن كرتي اڌِک سنيها. ستسنگ كي توهہ بات نہ ياوي، موُنڊ مركٽ جِيون موهہ بڙهاوي.
كال دوُت جب توهہ ستاوَت، تب كو بنڌوُ نِكٽ نا آوَت. رام نام هو انت سهائي،
كهہ ٽيئون جپ رام سدائين.٧- ليوو رام نام رس ليوو، جوُني وِش رس كو تج ديوو. راچو
رام نام رنگ راچو، جوُني جگت رنگون سي باچو. پائو پائو هر سي پريما، مچلي كا جيون
جل سي نيما. بٽنو بٽنو سنتن سنگا، جانسي هر كا لاگي رنگا. تياگو تياگو تن
اپيمانا، كهہ ٽيئون لي گر سي گيانا.٨- نِتهين نِتهين هر كو سيوو، سَكل جگت هرمَيہ
لک ليوو. چالو چالو هر كي دواري، ستسنگ جانو هر درباري. سُنلي سُنلي هر كي
باني، سنت ويد گر جوئہ بكاني. ڏارو ڏارو هر كي ڏرما، سنتون سي يي بوُجهو مرما.

ڪرلي ڪرلي هر ڪي پوُڄا، ٽيئون اِڪ هر سنت نه دوُجا.٩- منگلميه هئه هر ڪا
درشن، ديکن سي هووي من پرسن. نرمل هئه نِت هر ڪا ناما، ڪلپ ورکش ڪي سم سُکڏاما.
اوِچل هر جس اپر اپارا، جانکي گاوَت هو ڀَو پارا. پرم پوِيتر هر
ڪي چرنا، مکتي هيت تم چت ۾ ڌرنا. سيتي اوُنچا هر پرتاپا، ڪهه ٽيئون هر جپ ڪَٽ
پاپا.١٠-١٧-دوها:- هر درشن ڪي آس جهن سو جگياسوُ جان، ٽيئون گر سيوا ڪري
گرمُک سو پهچان.١٨-دشپدي- هر درشن ڪي جان من آسا، اهنِش جگ سي رهي
اُداسا. هر مارگ ۾ هردم چالي، ڪام ڪروڌ ڪي ڪنٽڪ ٽالي. ڀوگ وِشيه تج دوش
نِڪالي، وويڪ سي نِج روُپ سمالي. من اندرِيون ڪا سنيم ڌاري، اسٿر هو گر شبد
وِچاري. هر بن دوُجي آس نه جاسوُ، ڪهه ٽيئون سو جانِ جگياسوُ.١- گر چرنون ۾
جانڪا پريما، گر ڪا منتر جپي نِت نيما. گر ڪي آگيا ڪبهوُن نه ٽالي، گر ڪي ٻاڻي ۾
نِت چالي. گد گد هو گر ڪي گن گاوي، گر پد ڪي رج سيس چڙهاوي. گر آگي نا آپ
جناوي، دوِڌا درمت ڪپٽ نساوي. گر سيوا ۾ هووي سنمُک، ڪهه ٽيئون سو جانو گرمُک.٢-
ساڌو سنگت ۾ نِت پِرتي آوي، سنتون آگي سيس جهڪاوي. سَروَ جگت ڪا
ڦُرنا تياگي، هري ڪٿا رس ۾ انوُراگي. سنت درس ۾ درشٽي لگاوي، سنت وچن ۾
سُرت مِلاوي. شِروڻ ڪر من ماهِن وِچاري، ڌُرگڻ تج شڀ گڻ ڪو ڌاري. هر ڪي
ڪٿا ماهِن جو راچا، ڪهه ٽيئون سو شروتا ساچا.٣- ساچي ميلي وچن اچاري، سنت

گروُ هر درس نِهاري. ست شاستر پُن هر جس سُنتا، گووِند کي گن سدهين گنتا. جاگت سووَت کرت وِچارا، هردم کرهئن ست وهنوارا. است پدارث سَروَ تياگي، ستيہ وستوُ ۾ نِت انوُراگي. رام رنگ ۾ مت جس رنگي، کهہ ٽيئون سو هئہ ستسنگي.٤- اُمنگ اُمنگ هر کي گن گاوي، پريم نہ هرديہ ماهِن سماوي. يوگ وِشيہ کي کري نہ آسا، لوڀ موهہ مد کاٽي ڦاسا. ديش ڪال ڪڇ وستوُ نہ ديکي، هر کا ايک پريم هي پيکي. هر گڻ گاوَت نِير بهاوي، ديهہ گيهہ کي سُڌ بسراوي. هري پريم هئہ جيوَن جانکو، کهہ ٽيئون لک پريمي تانکو.٥- پريوُ کا سڀ حکم پڇاني، من ۾ هؤن مئن الپ نہ آني. کرم کري سڀ هر کو ارپن، ڏرم ديا هو يکتي سمپن. پاپ ڪپٽ ڇل دمڀ نہ دروها، راکي منسر مانُ نہ موها. هاري آپ نہ اوُر هراوي، هو نِرمانُ هري گُن گاوي. نِمش تجي نهين هر پد واسا، کهہ ٽيئون سو هئہ هريداسا.٦- هر اِڇا جاني نِج اِڇا، هر منسا جاني نِج منسا. هر چنتا جاني نِج چنتا، هر ممتا جاني نِج ممتا. هر کا ياٺا جس من ياوي، سوئہ کري جو هري کراوي. سڀ ڪڇ هر لک آپ نہ ماني، آدِ انت مڌيہ هر اِک جاني. مئن ميرا هر ماهِن مِلاوي، کهہ ٽيئون وَهہ يکت کهاوي.٧- پوُل نہ ديکي کِسکا دوشا، جوُٺ کهي نا کرهئن روشا. شروڻ سي نہ سُني پر نندا، من سي پر کا چتئہ نہ مندا. اهمکِرت کو ٻڌ سي تياگي، اندرِيون سي نہ وِشيہ ۾ لاگي. دشٽ جنون سي انک نہ لاوي، دروَستن کي گنڌ هٽاوي. انگ انگ هر يکتي پرپوُرا، کهہ ٽيئون سو وئشٽوَ

پؤرا.٨- جڙ چيتن کا کري وِويکا، جڙ تج جپ چيتن هر ايکا. يوگ وِشيہ سي روکي من کو، موه تجي مِٿيا تن ڌن کو. آسُري سمپَت سَکل تياڳي، ديوي سمپت ۾ انوُراڳي. ستگر وچني هر لک ليوي، هر وَپُ جان سَروَ کو سيوي. پيد پاوَ جهن کينا کنبت، کهہ ٽيئون وَهہ پؤرڻ پنبت.٩- پراڻ رکشا هِت يوجن ڀِنچي، اڊِک سواد کي ترشڻا مُنچي. اندرِيہ راکهِن نِج آڌينا، من کي ڦرني هرهِن مَلينا. سُوست شرير رکهِن هر کالا، کتنب موه سي هوئہ نرالا. ويد وِهِت کرهئن وهنوارا، نِښڌِ کرم سي کرهِن کنارا. سداچار کي نِشچل نِيَمي، کهہ ٽيئون سو جان سنيَمي.١٠-١٨-

-دوها:- رام نام جپ پريم سي پائو سُک کا ڌام، کهہ ٽيئون بن رام کي جيوَن هئہ بيکام.١٩-دشپدي- رام رام جپ رام پيارا، رام نام سي هو نِستارا. رام نام کو چت ۾ ڌارو، رام نام کو ناهِن وِسارو. رام نام ڌن سنچو من ۾، رام نام گوُنجو اڌرن ۾. رام نام کي گاٿا سُنلي، رام نام کي مهما گنلي. رام نام کي پڙهلي پوٿي، کهہ ٽيئون اَن باتين ٿوٿي.١- رام سُمر ڌر رامهن ڌيانا، رام رٽو گهہ رامهن گيانا. رام نام رس نِتهين پيئو، رام نام جپ جُڳ جُڳ جيِئو. رام نام کا لي آڌارا، رام نام پَت راکنهارا. رام نام ڀَوَ ساگر سيتوُ، رام نام سُک سمپت هيتوُ. رام نام اَگهہ اوگهہ نِواري، کهہ ٽيئون اَت اَڌم اُڌاري.٢- رام رمت سبِ هرديہ انتر، نَٽ وَت کؤتک کري نِرنتر. بَهہ وِڌِ پريوُ هي کيلت کيلا،

کهن بچھڑت کهن کرتي ميلا. جيون تِس پاوي بازي لاوي، کهان پرکٽ کهن آپ چِپاوي.
سوانگي جيون بهُه سوانگ بناوي، کهن سوامي کهن داس کهاوي. بازي نٽ درشٽا سڀ سوئي،
کهه ٽيئون هئه اۆر نه کوئي.۳- ساگر ۾ کو ڪِسهن ڳراوي، رام جپت تِس جل نه ٻڊاوي.
آگ وِشي ڪِس دشمن ڊالي، رام جپت تِس آگ نا جالي. بن ۾ کو ڪِس مارن آوي،
رامِ جپت تِهن ناهن ستاوي. ڳرِ سي ڪِسکو کوئه ڳراوي ، رام جپت ڳر تان نه
دکاوي. رام جپن ۾ جو انُوراڳي، کهه ٽيئون دک تاهن نه لاڳي.۴- رام پجن سي شويت
جيئا، شويت ناري جِيون سنگ پيِيا. رام پجن سي شويت کايا، نيِت ڌرم سي جئسي رايا.
رام پجن سي شويت رسنا، نيمک سي جيون پاوَت اشنا. رام پجن سي شويت آيوُ،
ترِوڌِ پوُشٽ سي جِم وايوُ. رام پجن سي شويت چالي، ٽيئون جِمِ مالک سي مالي.۵-
کوت کلپ آيوُ کِس کاما، جو نهين سُمري سُکنِڌِ راما. پانچ ورش آيوُ پي
چنگي، رام نام رنگ ۾ جو رنگي. سو دِن پل شڀ اوَسر سوئي، رام پجن ۾ جاوت
جوئي. رام پجن بن سوهه نه اوَسر، ديپک بن جيون سوهه نه مندر. رام پجن بن
جيوَن نشڦل، کهه ٽيئون جيون جل بن بادل.۶- پُوَن چتردش کا هو راجا، سوُريه
سم هو شِر پَئه تاجا. بَهُه راجي شِر آئه نِواوَئن، پانت پانت کي پيٽ چڙهاوَئن. جهن
چالي تهن جئه جئه ڳاجي، آڳي پيڇي باجا باجي. بَهُه لشکر هو درِويه خزانا، رام
پجن بن نرک سمانا. تانتي رام نام کو پجلي، کهه ٽيئون ڌن جوُنا تجلي.۷- نر

تن ۾ جهن يکتي نہ کيني، ورتا اس نر ديهي ليني. وديا پڙهہ جو يکتي نہ کرهين، راسي سم شِر بوجها ڌرهين. هوتي ٻڌ جو يکتي نہ کرتي، هريجن ڏِک ڏِک تاهن اچرتي. بل پا جهن نهين يکتي کمائي، تانکو نِندت سنت سدائين. رام يکتي جهن من ۾ ڌاري، کهہ ٽيئون تِس پر بلهاري.٨- ري من رام نام اِک ساچا، اؤر جگت هئہ سيهين ڪاچا. ري من رام نام گڻ گائو، گائہ گائہ تم رام سمائو. ري من رام نام سُن مهما، جانکي سَمسَر اؤر نہ اُپما. ري من رام نام ست رُوپا، سَروَ وياپک سَروَ سُوَرُوپا. ري من رام نام ار ڌاري، ٽيئون هو پَوَسنڌ سي پاري.٩- سپ گهٽ ماهن رام ڪو لکلي، وئر ڪِسي سي نا تم رکلي. اَنتر باهر گووِند جانو، گِهرٽا ڀاوَ نہ ڪِس ۾ آنو. رام رُوپ هئہ سَکل پراني، بول نہ ڪِسِي ڦيکي باني. پوُرن سپ ۾ اِک يگوانا، پوُل ڪرو نا ڪِس اپمانا. نِيوُنَ اَڏِک نهين درشتي ڌارو، کهہ ٽيئون اِک رام نِهارو.١٠-١٩-دوها:- ستنام ساکشي سُمر من پريم سهِت دِن رات، ڪهہ ٽيئون جس سُمرتي سَکلي وِگهن وِلات.٢٠-دشپدي- ستنام ساکشي ۾ پد تينون، ارت يتارت اِس وِڌِ چينو. تين ڪال ۾ جو نهين ناسي، گيان اگيان ماهن پرڀاسي. سَروَ جگت کا هئہ آڌارا، سپ ڪو پرتيَکش هئہ سدوارا. جان بن کڇ نا وستوُ وِياست، ويد کهت ست سي سپ ياست. اِک رس ست پد هئہ نِربانا، کهہ ٽيئون تِهن لکي سُجانا.١- پرگهٽ تي اٿ پرگهٽ هئہ جوئي، ڊاپ سَکت نهين تانکو کوئي. پرگهٽ پوُمي هئہ پاني پَوَنا، پرگهٽ اگن پُن

روي ششي گگنا. اِن سپ تي ات پرگهت يوگا، آنند مؤرت نام نِروگا. اندِريون سي نِج وستؤ وِياسي، سپ ساڌن کو نام پرکاشي. جو اس پرسِڌِ نام اچاري، کهه ٽيئون تِهن کال نہ ماري.٢- ساکشي چيتن سُويَم پرکاشي، اُپيہ پَکش تي رهت اُداسي. تم کارج کو جائنهارا، سَروَ اپاڌ تي رهت نيارا. نِمت هيتؤ سرشٽي کا آهين، پرگهت پرکاش سَروَ گهٽ ماهين. جان بن چلت نہ جڙ سنسارا، هووَت جس سي سپ وهنوارا. ائسا ساکشي انوُپَو روُپا، کهه ٽيئون هئہ برهم سُوَروُپا.٣- ستنام ساکشي سَروَ اَڌارا، نِج يکتون کا هئہ رکوارا. ستنام ساکشي منتر پاوَن، هري داس کا آوَن جاوَن. ستنام ساکشي يَوَ جل تاري، کرم جنِت کل کشٽ نِواري.ستنام ساکشي مکتي ينڊارا، مُد منگل سُک انند اگارا. ستنام ساکشي اپيہ بناوي، کهه ٽيئون ڊِگ کال نہ آوي.٤- ستنام ساکشي اگم اڊولا، ستنام ساکشي اتل اتولا. ستنام ساکشي امُل امولا، ستنام ساکشي اکنڊ ابولا. ستنام ساکشي اٿل اپولا، ستنام ساکشي اکِريہ الولا. ستنام ساکشي اهنِش اولا، ستنام ساکشي اچل اچولا. ستنام ساکشي سُمر سَويلا، کهه ٽيئون کر جنم سُهيلا.٥- ستنام ساکشي دوش نِواري، جئسي اگني لکڙي جاري. ستنام ساکشي اَگهہ يؤن کووي، وستر کي مَل جل جِمِ ڌووي. ستنام ساکشي دک يؤن ٽاري، جئسي اؤشڌِ روگ نِواري. ستنام ساکشي دشٽ سنگهاري، جِيون کُنار ترُ کو کَٽ ڊاري. ستنام ساکشي هري اگيانا، کهه ٽيئون جِيون تَم

هر پانا.٦- ستنام ساکشي نام نِرالا، جاپ جپي سو هوت نِهالا. ستنام ساکشي نام رسالا، کو جپ پيوي امرت پيالا. ستنام ساکشي نام وِشالا، جاپ جپي کو پاگون والا. ستنام ساکشي نِتيہ نوينا، جاپ جپي کو بُڌِ پروينا. ستنام ساکشي جيوَن جن کا، کهه ٽيئون آوَلمبن من کا.٧- ستنام ساکشي سُمري جوئي، تين لوک يش پاوي سوئي. ستنام ساکشي جو جن جپتا، نرک اگن ۾ سو نهين تپتا. ستنام ساکشي ۾ رت جسکي، رِڌِ سِڌِ نوَ نِڌِ چيري تِسکي. ستنام ساکشي جوئي ڏياوي، سو من وانڇت ڦل کو پاوي. ستنام ساکشي هئہ سُک راسا، کهه ٽيئون جپ شواسون شواسا.٨- ستنام ساکشي سُمرو ائسي، ڪوُنج سُتن کو سُمري جئسي. ستنام ساکشي جپ نِت نيما، مڇلي کا جيون جل سي پريما. ستنام ساکشي جپ چت لائي، جيون ڪِرپڻ من مايا ڌيائي. ستنام ساکشي رٽ دِن راتي، جئسي پپيها بوُند سواتي. ستنام ساکشي جپ من ميري، کهه ٽيئون پا سوُک گهنيري.٩- پاربرهم کي نام اننتا، شاستر ويد پُران پنّنتا. سب نامن کي مهما ڀاري، رِشيئون ني بهُ يانت اُچاري. تان پر جو گر نام سُناوي، گرمُک تانسي پريت لگاوي. نام ڪِسي کي نِند نہ کرهئن، رهِت دوش دَش نام سُمرهئن. اِس وِڌ جو گر نام ڌياوي، کهه ٽيئون سو مکتي پاوي.١٠-٢٠-دوها:- اوم نام اَت اُتم هئہ سب ويدون کا سار، کهه ٽيئون تان سُمر کي پائو موکش دوار.٢١-دشپدي- اوم نام هئہ سب سي آدي، اوم نام هئہ پرم

اوم نام ڪي مهما ڀاري، ٽيئون سنت گر ويد اچاري.١٠-٢١-دوها:- جڳ ۾ منتر بهُت هئہ گر منتر سم ناهِن، ڪهہ ٽيئون گرديوَ سي ليڪر سُمرو تاهِن.٢٢-دشپدي- جڳ ۾ منتر آهِن اپارا، گر منتر بن نهين نِستارا. ان منتر بنڌن ۾ ڌاري، گر منتر سي هو ڇٽڪاري. ان منتر سي جائہ نہ ڀرانتي، گر منتر سي هووي شانتي. ان منتر نهين ڀَوَ سي تارت، گر منتر هي پار اتارت. تانتي گر منتر ار ڌريئي، ڪهہ ٽيئون دک من ڪا هريئي.١- ان منتر جڳ ڀَيہ اپجاوي، جم ڪِنڪر آ چوٽ لڳاوي. گر منتر سي نِربئہ چيِتا، سُر نر مُني ڪهہ ڏن ڏن نيتا. ان منتر سي وَش هو ڀوُتا، هوئہ دکي تن روڳ نِڀوُتا. گر منتر وَش هو ڀگوانا، ڀُن سيوَت جڳ مانُ مهانا. گر منتر جو هرديہ ڌياوي، ڪهہ ٽيئون سو سهج سماوي.٢- گر منتر بن پشوُ تن ڌاري، ڪشٽ پائہ سو بهُت پُڪاري. گر منتر سي مانش هووي، گر سي مِل ڪر بنڌن ڪووي. گر منتر بن دي جو دانا، اؤر يون سُک ڀوگت نانا. گر منتر سي سڦلي ڪرما، سڦلا جيوَن سڦلي ڌرما. گر منتر جو جڳ نهين هووي، ڪهہ ٽيئون نر بهُتا رووي.٣- گر منتر بن جيوَ نہ جاڳي، گر منتر بن رنگ نہ لاڳي. گر منتر بن نا جم ڀاڳي، گر منتر بن نا هر راڳي. گر منتر بن نُوُر نہ پاوي، گر منتر بن ڀتڪا کاوي. گر منتر بن سڦل نہ شواسا، گر منتر بن هو نہ وِڪاسا. گر منتر بن جنم اڪارت، ڪهہ ٽيئون يهہ بات ڀتارت.٤- من ڪُنچر سم ات بلوانا، گر منتر اَنڪُش پرمانا.

من مڇلي سم هئہ جگ ماهين. گر منتر وَنشِي سم آهين. من هئہ ڪالا ييم ڀُجنگا، وَش هو منتر مُرلي سنگا. من ڪيهر سم چرهِن سُوَتنتر، منتر پِنجري هو پرتنتر. من وايوُ وَت دَهہ دِش ڌاوي، ٽيئون گر منتر نهراوي.۵- ستگر سي جو منتر ليوي، شبد ارٿ ۾ وِرتي ديوي. من ٻُڌ سي نِت چنتن ڪرهئن، برهم روُپ هو نِريئہ چرهئن. تانڪي مهما ڪهي نہ جاوي، شارد شنڪر پار نہ پاوي. ڪيوَل منتر ليوي جوئي، منشيہ يونِ ڪو پاوي سوئي. تانتي گر سي منتر ليجي، ڪهہ ٽيئون تِهن سُمرن ڪيجي.٦- تامس راجس ساتوِڪ منتر، وَرتَت هئن تِن لوڪن انتر. تامس منتر يئہ اپجاوي، گهور نرڪ ۾ جائہ گِراوي. راجس منتر لوپ بڑهاوي، ڪرم جال ڪي ماهِن ڦساوي. ساتوِڪ منتر بنڌن توڙي، پرميشوَر سي وِرتي جوڙي. ساتوِڪ منتر دي گر داتا، ٽيئون آواگمن مِٽاتا.٧- چَٽُر ڪان ڪي پراني جيتي، گرهي تياگي سُواسا تيتي. تامين هو ست شبد اچارا، بوُجهي ڪوئي گر ڪا پيارا. پرتمي جو سُواسون ڪو شوڌي، سَروَ گهٽون ۾ سو پربوڌي. جس پر گر ڪي پوُرن دايا، اسني گُهيَہ ڀيد يهہ پايا. گر بن ڀيد لکي نهين ڪوئي، ڪهہ ٽيئون يهہ سنتن گوئي.٨-ڀيد ڀاوَ نهين جس ۾ رائي، اهم برهم هي ديت دِکائي. اهم ڀاوَ ڪڇ جس ۾ ناهين، واسوُديوَ مَيہ جگ جس ماهين. ممت ڀاوَ نا جامين ديسَت، سڀ ڪڇ هر ڪا جامين پيکت. ممت ڀاوَ هر ۾ جس لاڪي، هر بن اوُر نہ جامين راڪي. داس ڀاوَ جس ۾ پرپوُرا، ٽيئون پانچون منتر پوُرا.٩- ڀيد ابيد ڀاونا ڌاري، ڀڳتي منتر ويد اچاري.

سَگري منتر شريشٽ ٻَڪاني، ايڪ ايڪ سي هٺن اڏڪاني. جسڪا من جس ۾ انوُراگي، تِس منتر ۾ سو نِت لاڳي. تامين پريم ڀاوَ جهن هووي، بوڌ ڀِئي سو سُک ڪو جووي. منتر ايِيد سي سُرت سمائو، ڪهه ٽيئون جي هِت ڪو چاهو.١٠-٢٢-دوها:- ست چت آنند آتما ديهه اناتم جان، ڪهه ٽيئون آتم لکي پائو سوُک مهان.٢٣-دشپدي- چت آنند مَيه هئه آتم، مِٿيا جڙ دک روُپ اناتم. پوُرڻ اِڪ رسِ آتم اِوچل، گهٽت بڙهت تن ناتم چنچل. انتر آتم بن آڪارا، باهِيَه اناتم هئه ساڪارا. تن سي سنبنڌ نه آتم ڪيرا، آتم اسنگ ويد ني ٽيرا. نِردک آتم هئه اِوناشي، ڪهه ٽيئون تن دکمَيَه ناشي.١- آتم ڪو نهين اگن جلاوي، آتم ڪو نا ڏَرنِ دَباوي. آتم ڪو نهين پوَن سُڪاوي، آتم ڪو نا نيِر ڏُباوي. آتم ڪو نهين شستر ڇيدي، آتم ڪو نا ڀرانتي ڀيدي. آتم ڪو نهين تسڪر لوُٽي، آتم ڪبهوُن بڙهي نه ڪوُٽي. آتم برهم اننت انادي، ڪهه ٽيئون هئه رهِت اپاڌي.٢- آتم ڪو نا نئنان درسي، آتم ڪو نا پاني پرسي. آتم ڪو نهين رسنا ڀاکي، آتم ڪو نا من بُڌ لاکي. آتم ڪو نهين سُنتي ڪانا، آتم ڪو نا جاني پرانا. آتم ڪو نهين وِرتي ڀَڇاني، آتم ڪو نا سوُنگهت گِهراني. آتم هئه سڀ اِندرِيه اگوچر، ڪهه ٽيئون گڻ تينون تي ڀَرَ.٣- آتم سڀ جگ ماهِن سمانا، اگن ٻَسي جيون ٻَن استانا. مَٿني سي اَگ پرگهٽ هووي، پرتيَڪش تانڪو سڀ جگ جووي. چِد جڙ ڪا جب ڪري وِويچن، آتم ڪا تب هووي درشن.

درشن سي سڀ پرانت وِناشي، پرمانند ار ﮨ پرڪاشي. گر ڪرپا سي آتم بوُجهت، ڪهہ ٽيئون گر بن نهين سوُجهت.۴- آتم ڪو ٻهہ ڪوجت ديوا، پانچ ايش ڪوجت تِهن پيوا. تپسوي يوگي ساڌن ناني، آتم ڪا تَئون مرم نہ جاني. سوُڪشم تي ات سوُڪشم سوئي، گر بن تانڪو لَکئہ نہ ڪوئي. ستگر جسڪو پيوَ ٻتاوي، آتم ڪو سو سهجي پاوي. آتم ڪانڪشي گر ڪو سيوي، ٽيئون سو آتم لک ليوي.۵- آتم پد ڪا ستگر داتا، پوُرن شِشيہ هي تانڪو پاتا. آتم هئہ من مندر ماهين، پانچ ڪوش دروازا تاهين. تالا اوِديا ڪا هر لايا، چابي ستگر پاس ڌرايا. تن من ڌن دي چابي ليجي، ڪول پَٽل تِهن درشن ڪيجي. آتم درشن هِت تن پايا، ڪهہ ٽيئون ڪِيون تاهِن ڳلايا.٦- آتم پد بن جنم اسارا، جيوَ بنا جيون تن بيڪارا. آتم پد بن دکميَہ جيوَن، هوت دکي جيون مڇلي جل بن. آتم پد بن پائہ نہ مانا، مالک بن جيون پتڪت سُوانا. آتم پد بن شانت نہ آوَت، وايوُ سي تِرڻ جيون تِر نا پاوَت. آتم پد بن مَهتِي هاني، ٽيئون بات يهہ ويد ٻکاني.۷- آتم پد ڪر چت نِرلويا، ڀوَن چَتردَش باڙهي شويا. آتم پد دي لاپ اننتا. نِگماگم يوُن گاوَت سنتا. آتم پد جو پائہ اداري، سَروَ ديوَ نِت تاهِن جُهاري. آتم پد ڪو جو جن ديکي، سَروَ سرشتي ڪو سو جن پيکي. آتم پد سم پد نهين دوُجو، ڪهہ ٽيئون آتم ڪو پوُجو.۸- تن گهر هئہ آتم گهر والا، گهر ﮨ سوئي ڪرت اُجالا. گهر والي سي گهر

شويّت هئہ، گهر والي بن گهر کشويّت هئہ. گهر والي سي سُوَرگ مکانا، گهر والي بن گهر شمشانا. گهر والي سي هو گهر کاجا، گهر والي بن کاج نہ ساجا. گهر والي بن گهر نا ٻاوي، کهہ ٽيئون جگ ساک سُناوي.٩- جگت پدارت سڀ هئن درپن، تامين هووَئہ آتم درشن. درپن ۾ هئہ مئل نہ رائي، آنکون ۾ مَل اوِديا ڇائي. گيان انجن ٻُڌ لوچن پائي، نئنون کي سڀ دوش مِٽائي. نِرمل ٻُڌ کي نئنون سي تم، جهَن تهَن ديکو اپنا آتم. سڀ وستن ۾ آتم درشو، ٽيئون ديک ديک تم هرشو.١٠-٢٣-دوها:- سَروَ جگت هئہ برهم مَيَہ تِس بن اوُر نہ کوئہ، کهہ ٽيئون برهم ٻاوَ سي جگت ٻاوَ کو کوئہ.٢٣-دشپدي- سَروَ جگت يهہ برهم سُوَرُوپا، جهَن ديکو تهَن آتم رُوپا. برهم جگت جگ برهم اَکارا، کارڻ کي سم کاريہ سارا. نام ڀهٽ هئہ وستوُ ايکا، وَسَن سوُت سم جان وِويکا. نام رُوپ دو اسَت اُپاڌي، اسِت ڀات پريہ سهج سماڌي. نام رُوپ مَيہ جگت برهم هئہ، کهہ ٽيئون نهين آن ڀرم هئہ.١- نِج مهما ۾ برهم هئہ اِستِت، اکنڊ انوُپ اسنگ گگن وَت. جگ مِٿيا هئہ برهم اڌارا، سانپ رجوُ سم نهين کڇ نيارا. وِشوَ برهم کا هئہ آياسا، لعل دمَک جِمِہ سَروَ وِلاسا. پاربرهم کا جگ پرتيبمبا، ٻيد نهين پرتِيبمب اَرُ بِمبا. کرتا سي ڀِن سنکلپ ناهين، کهہ ٽيئون لک انوُڀوَ ماهين.٢- برهم ڀوَن اگ برهم اکاسا، برهم ڌرن جل برهم وِکاسا. برهم سوُريہ ششي نوُ گرهہ تاري، برهم ديوَ نر دانوَ ساري. برهم جيِوَ تن من ٻُڌ واڻي، برهم ڏشونڊِش چارون کاڻي. سَکل تِرپُٽِ هيِن برهم ڀڇانو،

انتر باهر برهمڃِ مانو. سَروَ برهم هئہ جان نہ دوُجو، کهہ ٽيئون انوُڀَو سي بوُجهو.٣-
سپ ۾ ايکو برهم سمانا، مٽکون ۾ ڄِم تاڳا تانا. نام روُپ کي ستا نہ کوئي، کهني
ماتر هئہ يهہ دوئي. مانّي برتن مانّي مانو، ڪَنچن ڀوُشڻ ڪَنک پرمانو. پوَن ڀِڳهوُڙا
پوَن سُوَروُپا، سَروَ جڳت تِيون آتم روُپا. سپ هئہ آتم ڀيد نہ ليشا، کهہ ٽيئون يهہ گر
اپديشا.٤- ڪنچن ۾ جيون ڀوُشڻ نانا، برهم ماهِن تِيون جڳت بکانا. ساگر ۾ جيون
ڦئن ترنگا، برهم ماهِن تِيون جڳ بهہُ رنگا. سِيپ ماهِن ڄِيون روُپا ڀاسي، برهم ماهِن تِيون
جڳت پرکاسي. درپن ۾ ڄِيون نَنگر سارا، برهم ماهِن تِيون جڳت پسارا. جڳت ڀاوَ کو
کلپت ديکو، کهہ ٽيئون ست بِرهمَڃِ پيکو.٥- برهماتم هئہ ايک انوُپا، چندر چاندني
ڄِم روي ڌوُپا. برهماتم ۾ ڀيد نہ رائي، سنڌوُ ترنگ جيون اِک درشنائي. کلپت
واچيہ ارٿ کو تجلي، برهم روُپ آتم کو ڀجلي. واچيہ ارٿ ۾ سَکلي ڀيدا،
لکشيہ ارٿ هئہ سهج اڀيدا. نِرڀئہ هوکي اهم برهم بولو، کهہ ٽيئون نا من کو
ڊولو.٦- برهم ڀاونا هرديہ ڌارو، جڳت ڀاونا ترت نِوارو. برهم ڀاونا دِرڍ
کر راکو، جيوَ ڀاونا کو تم ناکو. برهم ڀاونا ڌارن کيجي، ديهہ ڀاونا ويگ
هريجي. برهم ڀاونا من ويچارو، ڀيد ڀاونا کو پرهارو. برهم ڀاونا نِمش نہ
ڀوُلو، ٽيئون برهم ڀاوَ ۾ جهوُلو.٧- برهم ڀاونا جنم مِٽاوي، ڀوُنا ان ڄِم کشيہ کو
ڀاوي. برهم ڀاونا امر بناوي، کال کرال نہ درشني آوي. برهم ڀاونا دويتڃِ ناشت،

اهم توَم نا کبھوُن پاست. برهم پاونا نرمل کرهئن، مايا اوِديا کي مل هرهئن. برهم پاونا برهم لکاوي، کهہ ٽيئون سپ برهم ڏِکاوي.٨- برهم پاونا سِنگهه کي آگي، پيد پرانت پيڙ جيون پاگي. برهم پاونا اُجوَل هيرا، مَکي واسنا آئہ نہ ٽيِرا. برهم پاونا روي اُجيارا، آوَت پاگي پرم انڌارا. برهم پاونا وَجر اَکارا، گِر وِکار کو ڇيدن هارا. برهم پاونا نِرپئہ کرتي، کهہ ٽيئون ڀوَ پئنا هرتي.٩- برهم پاونا جسني ساڌي، تانکي جهن تهن برهم سماڌي. برهم پاونا دِڙهہ هئہ جانکو، گرهڻ تياگ نا رنچک تانکو. برهم پاونا ڀ جو جاگي، پاپ پڻيہ تِهن ليپ نہ لاگي. برهم پاونا هئہ من جاهين، مِتر شترو نهين پاست تاهين. برهم پاونا دوَند گلاوي، کهہ ٽيئون برهم ماهِن سماوي.١٠-٢٢-دوها:- ڌرم ڌري من سي لڙي سوُرا سو پهچان، ٽيئون پالي ڌرم نِج گرهستي سو پروان.٢٥-دشپدي- گيان چِلا سُوِويک کَمانا، گر وچنون کا ٽير مهانا. هردي رڻ يوُمي لي آوي، تک تک شترو پئہ تير چلاوي. دل يٽت من اِر مار مِٽاوي، نِرپئہ هو نِج راج چلاوي. ڌرم آپنا پوُرن پالي، شِر ديوي پر ڌرم نہ ٽالي. دي دشمن کو نا کب پينا، کهہ ٽيئون سو سوُر انينا.١- ڌرم نيايہ سي سَنچي مايا، وِديا پڙهہ من راکي دايا. شيِ ڌن دي شيِ پاتر دانا، اتِٿي کو نِت دي سَنمانا. مات پتا گر ديوَن سيوي، پاپ کرم کي گئل نہ ليوي. ساڌ سنگ هر نام ڌياوي، نِيت سهِت وهنوار چلاوي. پر هِت کري هوئہ نِرمانا، ٽيئون سو گرهستي پروانا.٢- ڦُرني

ماتر جگت پسارا، ست جانت هئہ مؤنڍ گنوارا. تانکي هِت نِش باسَر ڈاوَت، ڈائہ ڈائہ
ڪيهِ لاڀ نہ پاوت. نپ سي ڪَرَ ۾ ڪيهِ نهين آوي، ڪگ ڇايا نهين تپت ٻجهاوي. من
مودڪ نهين بوُڪ نِواري، وِگَتَ تيج نا راهہ اُجياري، تِيون جگ سُک ڪي ڪر نا آسا،
ٽيئون هر جپ پا سُک راسا.٣- جب لگ يوگ آس من ماهين، تب لگ شانتي آوَت
ناهين. وِشيہ واسنا ڪو جب تياگي، تب هر چرنون ۾ من لاگي. سَڪل سوارت تياگي
جبهين، سپ دک ڀاگي نِشچيہ تبهين. جبهين دک سُک دوَند سهاري، تبهين آنند
ماهِن گذاري. برهم گيان سي سپ دک ناشي، ٽيئون گر سي گيان پرڪاشي.٤- پانچ وِڪارا
سيڪو لوُٽي، گر ڪرپا سي تانسي ڇوُٽي. من دشمن سيڪو پرماوي، گر ڪرپا سي سو وَش آوي.
پانچ وِشيہ رس سيڪو موهي، گر ڪرپا تِن ڪا بَل کوهي. مايا سيڪو جگ ۾ گهالي، گر
ڪرپا بل تانڪا ٽالي. سَروَ وِگهن تي ستگر راکي، ٽيئون جن ڪِيا گر گن ڀاکي.٥- ست ست
هئہ هر توَ پرتاپا، ست ست هئہ هر تيرا جاپا. ست ست هئن هري تيري وچنا، ست ست هئہ
هر تيري رچنا. ست ست هئہ هر تيري مايا، ست ست هئہ هري تيري ڇايا. ست ست هئن
هر تيري ناما، ست ست هئن هر تيري ڪاما. ست ست هئہ هر تيرا ڪيئا، ٽيئون ست ست تيرا
جيئا.٦- تمهو سوُڪشم تم استوُلا، تمهو ڪارج تمهين موُلا. تمهو شنڪر تم
تِرشوُلا، تمهو سَروَگيہ تمهين پوُلا. تمهو وستر تمهين توُلا، تمهين جهوُلت تم هو
جهوُلا. تمهين سرِتا تمهين ڪوُلا، تمهين ترُوَر تم قل قوُلا. تمهين اِڪ هو سَروَ

سُوَرُوپا، کھہ تيئون توَ اوُپ انوُپا.٧- تم هو مٹِکي تمهو سوُنا، تمهو سرشٽي تمهو پوُتا. تمهين جاگت تمهين سووَت، تمهين هستا تمهين رووَت. تمهو منگتا تمهو داني، تمهين اگيہ هو تمهين گياني. تمهو دانوَ تمهو ديوا، تمهو سيوَڪ تمهو سيوا. سَروَ روُپ هو تم يگوانا، کھہ تيئون ڪِس سنت پڇانا.٨- ڪرم ڪرت جس ڪارن ڪرمي، ڌرم ڌرت جس ڪارڻ ڌرمي. جان ڪارن تپسوي تپ ساڌئِن، جان ڪارن جن اِشٽ آراڌئِن. جِهَن درشن هِت ديوَ پِپاسوُ، جانڪا درشن ڇهت جگياسوُ. برهم درشني سو درساوي، پوُرن شرڌا جب من آوي. برهم درشني پڙهہ اُر ڌريئي، کھہ تيئون ڀوَ ساگر تريئي.٩- برهم درشني گيان بتاوي، پانچون پيد پرانت مِٽاوي. برهم درشني برهم دِکاوي، سُک سُوَرُوپ ۾ سهج سماوي. برهم درشني ڀوَ سنڌ تاري، پاپ تاپ سنتاپ نِواري. برهم درشني جو نِت پڙهتا، بنڌن ڪاٽ هوئہ سو مُڪتا.

برهم درشني ڌاري جوئي، تيئون سپ ڦل پاوي سوئي.١٠-٢٥-

-شري ا

هي ديال گر گوپال پرتپال
ڪٽي.ٽيڪ- داتار توُن ڀوَتار س
ڪر گهٽي.١- ڪريم توُن رحـ
ڪر ڌوبٽي.٢- سَروَ ڀوُپ توُن
سندي توُن اٹي.٣- وِشوَپال هي
منهنجي توُن سُٽي.٤- راڳ
لوڪن کي ڪل ڪيهي-ٽيڪ-
پاڻ ڏنو جن پيهي.١- د
موتِن جا. سچ کي ڪري
صاف سچاٽن ٽيا سُجاڳ سنج
چپن سي، آهن پرگهٽ ـ
ڪين جنم اجايو رولِج-ٽيڪ
توُن، نِج آتمرامِ کي ڳولهج.

-اوم ستنام ساکي-

-شري امراپور واڻي - راڳ ڀئرَو ڀڄن-١-

هي ديال گر گوپال پرتپال توُن ڏٺي، پل نہ هِڪ ڏار ڪجانءِ هِن تہ کهِيل کي ڪٺي.ٽيڪ- داتار توُن ڀوَتار ست سار ڏي ڪٽي، ڪٽي منجهان ڪيڇ ٽين مهر اِها ڪر گهٽي.١- ڪريم توُن رحيم توُن غنيم توُن گُٽي، گڏ گذار گوليءِ ساڻ ڏوُر نہ ڪر ڏوبٽي.٢- سَروَ ڀوُپ توُن انوُپ امُل روُپ توُن مٽي، درشن ڏيئي ميٽ ايمان سندي توُن اٽي.٣- وِشوَپال هي ڪرپال پاپ تاپ ڪر پٽي، کهي ٽيئون ديا ڪري سدا منهنجي توُن سُٽي.٤- راڳ ڀئرَو ڀڄن-٢- جنکي نينهَن نِسنگ ڪيو نيهي، تنِجي لوڪن کي ڪل ڪيهي-ٽيڪ- موُرک ڀوُنڊ تا ڏُربُنڌ چاهن، عاشق ڀنورا سُگُنڌ اُٽائن، پاڻ ڏنو جن پيهي.١- موُرک ٻَگ جيئن مڇي چڳن تا، عاشق اهار ڪن موتِن جا. سچ کي ڪري سنيهي.٢- ٻاڪري لعلن مان چا چاٽن، سنت جواهري صاف سچاڻن ٽيا سُجاڳ سنجهيئي.٣- کهي ٽيئون ٽِن لوڪن ۾ جي، سوُرج وانگي ڪين چپن سي، آهن پرگهٽ جيئي.٤- راڳ ڀئرَو ڀڄن-٣- بندا رام نام توُن ٻولڄ، ڪين جنم اجايو رولِڄ-ٽيڪ- جاڳ سويلو آلس ڇڏ توُن، گر منتر سان من کي گڏ توُن، نِڄ آتمرامِ کي ڳولهڄ.١- ڪل ڪٽنب سان پريت لڳائي، پنهنجو وينين پاڻ نڳائي،

هاڻي ممتا جي ڳنڍ کولِهه.٢- مايا لاءِ تو عمر وڃائي، ساڻ نہ هلندءِ هِڪڙي پائي، جوُئي ڏن لاءِ نا من ڏولِهه.٣- ڪهي ٽيئون هِت رهڻو ناهي، آخر توکي هلڻو آهي، اِها ڳالهہ هردي ۾ تولِهه.٤- راڳ ڀئرَو ڀڄن-٤- ڪر پريت پريوءَ سان پيارا، اٿي مائٺ مطلب وارا-ٽيڪ- سُک ۾ سيڪو تنهنجو آهي، ڏک ۾ ڪوئي ڪنهنجو ناهي، ڪن آخر سيئي ڪنارا.١- گهر جي نار لڳي جا پياري، سا بہ اؤکيءَ ۾ ٿئي نياري، ڀڄي ڀوُت جاڻي ڀرتارا.٢- ڀائر ڀائٽيا سنگي نہ ٿيندا، لمبا پنهنجا پيارا ڏيندا، ڏي انت ۾ ڪو نہ آڌارا.٣- سچي پريت پريوءَ جي آهي، ڪهي ٽيئون جا توڙ نِڀائي، هِن لوڪ پرلوڪ منجهارا.٤-

-اوم ستنام ساکي -راڳ رامڪلي ڀڄن-١-

پرميشور توُن پوُرن آهين ديناناٿ ديال هري-ٽيڪ- انگ انگ منهنجو عئبن ڀريو کهڙو ڪريان حال هري، موُن پاپيءَ کي پاوَن ڪريو جَم جو ڪاٽي جال هري.١- جپ تپ سَنيَم ڪون ڪيو موُن ورت نہ نيم وِشال هري، ڪرمهيڻ تي ڪرپا ڪريو ڄاڻي پنهنجو ٻال هري.٢- ڄُڳ ڄُڳ ۾ جيئن نِڀ ڀڪتن جي پئِج رکيئہ رکپال هري، منهنجي ڀي تيئن لاج بچائي ننگ پالِهہ ننگپال هري.٣- ڪهي ٽيئون هي عرض اگهايو ڪروُڻاسنڌ ڪرپال هري، گيان غريبي گياتا ڏيئي موُنکي ڪيو نِهال هري.٤-

راڳ رامڪلي پڇن-٢- امرت ويلي جاڳي ڪر تون نام جپڻ جي ڪار بندا-ٽيڪ- مانش جنم امولڪ ڇاڻي ساجهر ڪر تہ سنڀار بندا، رهندين جڳ ۾ ڪين سدائين آهين ڏينهن ٻہ چار بندا.١- سُمهندي ساري عمر وڃايئہ پلنگين پير پسار بندا، اڃان بہ اکِتي سمهڻو پوندءِ اکڙيون هاڻ اُگهار بندا.٢- ڪهي ٽيئون تون جلدي جاڳي اوديا ننڊ نوار بندا، مات گرڀ ۾ قؤل ڪيئہ جي پريؤءَ سان سي پار بندا.

٣- راڳ رامڪلي پڇن-٣- امرت ويلي پڙهہ تون پيارا رام نام جي ٻاڻي ري. -ٽيڪ- رام بنا ٻيون ٻاڻيون جڳ جون ڪوڙيون سيئي ڄاڻج تون، رام نام جي ٻاڻي آهي امرت رس جي کاڻي ري.١- گيتا پڙهہ ۽ رامايڻ پڙهہ واڻي پڙهہ تون ويدن جي، سنگر سنتن جي پڙهہ واڻي انگ سنگ ٿئي جا ساٿي ري.٢- رام رام پڙهہ شيام شيام پڙهہ موهن ماڌوَ گوبند پڙهہ، اهڙي واڻي پڙهہ پويتر جا پاپن ڪري پڇاڻي ري.٣- ڪهي ٽيئون تون شواس شواس سان سوهم سوهم سُمر سدا، ارث وِچاري دل ۾ ڌاري پائيج پد نِرٻاڻي ري.٤- راڳ رامڪلي پڇن-٤- امرت ويلي ننڊ مان جاڳي سِڪ سان رام سنڀار بندا-ٽيڪ- رام پڇن لاءِ آئين هِتڙي ڪر ڀڳتيءَ جي ڪار بندا، مات گرڀ ۾ وچن ڪيئہ جو پاڙج سو اقرار بندا.١- يوڳ وِشيہ جي رس ۾ ريجهي غافل ٿي نہ گذار بندا، رام نام جو سُمرڻ ڪر تون هردم ٿي هوشيار بندا.٢- ڀڳوَت جو ڀؤ ڏارج دل ۾ ڏاڍي ٿئي سرڪار بندا، پاپ پٽيہ جو

ليکو ٿينديءِ صاحب جي دربار بندا.٣- ڪهي ٿيئون ٿي محل اجان پي ڏيان ڏٺيءَ جو
ڏار بندا، ديا ڌرم ست ڪرم ڪري توُن مانش جنم سُڌار بندا.٤- راڳ رامڪلي
پچن-٥- پراتڪال ۾ ڪري سُڄاڳي گوبند جا گڻ ڳاءِ بندا -ٽيڪ- غفلت جي
ڇڏ ننڊ نِياڳي جاڳي نام ڌِياءِ بندا، ننڊ ڪندي هري نام مِلي نا هِردي ڳالھ
هنڊاءِ بندا.١- سُواس امولڪ وڃن اجايا تنڪي توُن تہ بچاءِ بندا، اهڙو ويلو
هٿ نا ايندءِ سنگر شبد ڪماءِ بندا.٢- ڪهي ٿيئون هري جاپ جپي توُن بين ڪي
جاپ جپاءِ بندا، رام ڌيائي سپ سُک پائي آواگمن مِٽاءِ بندا.٣- راڳ رامڪلي
پچن-٦- امرت ويلي اٿي جگياسوُ منهنجا وچن وِچارج توُن -ٽيڪ- نا توُن هي
تن آهين پيارا، نا تن آهي تنهنجو ري، تن بٽيل آ پنجن تتن جو، تن مان
مئن مم ٿارج توُن.١- نا توُن اِندريوُن آهين پيارا، نا اِندريوُن هي تنهنجوُن ري، اِندريوُن
بٽيل سَتي رجي جوُن، تن مان مئن مم وارج توُن.٢- نا توُن هي من آهين پيارا، نا من
آهي تنهنجو ري، من هي بٽيل آهي سَتي جو، من مان مئن مم مارج توُن.٣- نا توُن
بُڌ هي آهين پيارا، نا بُڌ آهي تنهنجي ري، بُڌ پي بٽيل آهي سَتي جي، بُڌ مان
هؤن مم هارج توُن.٤- ڪهي ٿيئون جنهن سان سپ سوُنهن، جنهن بن سوُنهي نہ ڪوئي ري، سوئي
ساڪشي چيتن آتم، پنهنجو روُپ نِهارج توُن.٥- راڳ رامڪلي پچن-٧- امرت ويلا
نام جپڻ جي نام جپيو نر ناري -ٽيڪ- امرت ويلي جي جن جاڳن، آهن سي تہ

اُداري، ڀاڳوان سي پوُرڻ پريمي، ڇاڏو جڳت منجهاري.١- امرت ويلي جي نا جاڳن، سي نر اصل اناڙي، نِشچي ڇاڏو جڳ ۾ تنڪي، پاپي آهن ڀاري.٢- امرت ويلي اُٿي هريءَ جو، ڌيان ڌريو سُکڪاري، دم دم نام گرن جو سُمريو، سُمرن جي هيءَ واري.٣- ڪهي ٽيئون امرت جي ويلي، ننڊ ڪيو نا پياري، ساري عمر وِڃايوَ نِنڊ ۾، هاڻ ڪيو هوشياري.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-٨- امرت ويلا ڀڄن ڪرڻ جي، ڀڄن ڪريو هي ڀائي -ٽيڪ- امرت ويلي هر جسُ ڳايو، ٻي نا ڪريو وائي، رامَ نام جو سُمرن ڪريو، ڇڏيو پچر پرائي .١- امرت ويلي نام جپيو جن، تنجي عمر سجائي، نالا تِن جا پرگهٽ ٽِيڙا، جن آ ڪئي ڪمائي.٢- ڪهي ٽيئون نِت جاڳي سُمريو، رامَ نام سُکدائي، رامَ نام جي سُمرن بِن آ، ساري عمر اجائي.٣- راڳ رامڪلي ڀڄن-٩- ڀڳتن کي ڀوَساگر مان توُن، تارين تو رگهُرائي. -ٽيڪ- ڀِيپو تاريئِہ ڇِيپو تاريئِہ، تاريئِہ سڌن ڪسائي، باهہ منجهان پهلاج بچائيئِہ، گج سان ٽئين سهائي.١- رنڪو تاريئِہ بنڪو تاريئِہ، تاريئِہ سئنو نائي، نرسيءَ جي تو هنڊي ڀرائي، نامي ڳانءِ جِوائي.٢- ڪرمان ڪُبڙي آهليا تاريئِہ، تاريئِہ ميران‌ٻائي، شبري گڻڪا تورل تاريئِہ، دروپدي لاڄ رکائي.٣- ڪهي ٽيئون موُن وير سوامي، ڇو تو دير لڳائي، دين ديالوُ ديا ڇڏي ڇا، هاڻ ڪيئِہ ننرائي.٤- راڳ رامڪلي ڀڄن-١٠- ستگر کان اپديش وٺي توُن پنهنجو جنم سُڌار بندا -ٽيڪ-

جنم لهي جنهن ستگر دواران، ڪيو نہ شبد وِچار بندا، جيئڻ تنهنجو ڇاڇ
جڳ ۾، بلڪل آ بيڪار بندا.١.١- ستگر جي جنهن ڪئي نہ سِڪ سان، سنگت سيوا
سار بندا، ڪائڻ پيئڻ وئرت تنهنجو، ڌرتيءَ تي سو ڀار بندا.١.٢- ڏن ڏن جڳ ۾
جنم انهيءَ جو، مات پتا پريوار بندا، ڪهي ٿيئون جو شبد گرن جو، سُمري ٿو هروار
بندا.١.٣- راڳ رامڪلي پڇن-١١- دِل ۾ تي ديدار هريءَ جو عئن اندر جا ڪول
ادا -ٽيڪ- هردم توسان هري رهي ٿو، ٻاهر نا توُن ڳولهہ ادا، سهي سُڇاڇ دم
پنهنجي ڪي، جنهن ۾ لعل امول ادا.١.١- سَروَ وياپڪ سَروَ سنيهي، ساڪي آهہ اڏول ادا،
سوئي صاحب تو ۾ آهي، جهنگ جبل نا ڦول ادا.٢.١- جنهن ڪارڻ تو ڏوُنگر ڏورين، سو آ
تنهنجي ڪول ادا، پنهنجي اندر پاڻ سُڇاڻي، ٻول تنهينسان ٻول ادا.٣.١- ڪهي ٿيئون گروُ ڪرپا
سان توُن، تن پنهنجي ۾ تول ادا، انتر آتم درشن پائي، آنند ماڻ اتول ادا.٤.١-
راڳ رامڪلي پڇن-١٢- ڀڳتن ڪي ڀڳوان اچي نِت پنهنجو پاڻ پسائي ٿو -ٽيڪ-
ذات پات ڪنهنجي نہ نهاري، روُپ رنگ نا چاهي ٿو، پريم وارن تي پرسن ٿي هر، پير تني وٽ
پائي ٿو.١- نرگڻ مان تي سرگڻ پريوُ ، نانا روُپ بڻائي ٿو، ڀيڙ ڏِسي ڀڳتن تي
ڀاري، تنکي ترت بچائي ٿو.٢- ڀڳتن جو هري سيوَڪ بڻجي، سيوا ٽهل ڪمائي
ٿو، پنهنجو مانُ گهٽائي ڀي سو، ڀڳتن مانُ وڌائي ٿو.٣- ڀڳت وَتسل ڀڳوان ڪڏهن
ڀي، ڀڳتن ڪي نہ ڀُلائي ٿو، ڪهي ٿيئون نِت ڀڳتن جو جسُ، گوبند مُک سان ڳائي ٿو.٤-

-اوم ستنام ساکي - راڳ پرڀاتي ڀڄن-۱-

پرڀات لنئہ لات منگ ڏات ڏِهاڙي، ڪر ذات اِسبات وَڃئي رات وِهاڻي -ٽيڪ- پئہ شام شري رام سُکڌام سُڃاڻي، جپ نام پيءُ جام گر مام پڇاڻي.۱- ڏي سُواس ارداس گُرَ پاس سياڻي، اڀياس ۾ نِواس ڪر آس اباڻي.۲- ست گيان وگيان ڌر ڌيان جاڻي، ڇڏ مانُ ايمان ۽ شانُ شهاڻي.۳- ٽيئون ٽال ٽي ڪال ڪٽ جال جماڻي، رک خيال لئہ لعل ٽي نهال نماڻي.۴- راڳ پرڀاتي ڀڄن-۲- سِڪ ۾ سڄڻ سان پاتم پيچ پيارا، ويهي وِروُنهہ ۾ ڏِسان ٽي نظارا -ٽيڪ- سِڪ ۾ سدائين جنهن لاءِ لُڇان ٽي، ڪري ياد تنهنکي پنڌڙا پُڇان ٽي، مِلي سڄڻ سوئي مِٽن سوُر سارا.۱- سِڪ ۾ سڄڻ در آيس سوالي، ڪڏهن نا ڇڏيندا داتار خالي، ڪري مهر ڏيندا موتي سچارا.۲- سِڪ سان سنياريان پل پل پڪاريان، هِتي جي هُٽئَڻ جوُن وايوُن وِساريان، وڃي در سڄڻ جي ڪريان ديدارا.۳- اتم آش اهائي ٽئي نا جدائي، سِڪ ۾ هميشهہ رهان مان سمائي، ڪهي ٽيئون پايان آنند اپارا.۴- راڳ پرڀاتي ڀڄن-۳- ڪر سُواس سڦلا توُن منهنجا سائين، جوُني هِن جڳت جي وڃي ڪانَ وائي -ٽيڪ- ڀري پٽ بِرهہ جو پِرين موُن پيئارج، ڏئي ڏات ڏاتر مُئل کي جيئارج، ڏکي ٽي دنيا ڪان تنهنجي دوار آئي.۱- نِندي لوڪ سارو تنهنجي پيش پوندي، ڪٽنب تو ڏڪاري

تنهنجي نام چوندي، ڇنان ڪيئن توسان پڪي پريت پائي.۲- اصل کان اوهان ۾ آهن
گڻ اپارين، ڏسي ڏوهه منهنجا متان توُن وِسارين، ڪيم نا ڪرم ڪو نڪا پاند پائي.۳-
ڪهي ٽيئون جيڪي شرن توهه پيڙا، نظر سان تنينجا ڪئي ڪاج ڪيڙا، رکج لاڄ
منهنجي سچڻ توُن سدائين.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-۴- جوُني هن جڳت ۾ جيئڻ آهه
اجايو، ڪري مهر مالڪ جنم ڪر سجايو -ٽيڪ- وِشيُن کان نه ڪڏهين پريوُ پاڻ
پلِيُم، ڏئي ٻوڏ ٻين کي سدا ٽي نه جهليُم، انهيءَ ريت سارو وقت موُن وڃايو.۱-
رسن ۾ لڳي مان دکي دين ٽِيَڙس، نبل تي نماڻي اچي پيش پِيَڙس، ڪري ٻاجهه
پنهنجي دکن کان بچايو.۲- ڪهي ٽيئون آهيان اصل مان اگياني، ڏيو گيان ديپڪ
گروُديوَ گياني، پرم جو اندر مان انڌيرو مِٽايو.۳- راڳ پرڀاتي پڇن-۵- جيجان
جوڳيئڙا ڪري حال هيڻو، ويا سي وطن ڏي ڏئي ڏک ٻيڻو -ٽيڪ- سڙي سوز سِڪ ۾
ٽيو درد سوُري، متو مچ من ۾ ٻري جيئن ڪوُري، دوا دوُر ڪريو لڳي ڪونه ڦيڻو.۱- ڏئي
جامُ جوڳي پُر وِيا پياري، روُئان روز تن لاءِ نيڻين نهاري، پڙهي ڪير پوٿيوُن ڏي ٽي ٻاهه
پيِڻو.۲- جڙ تن جوڳِن جي سُتل جيءُ جڳايو، سدا سار تنجي تنُ هيءُ تڳايو،
لڳو مَنڊُ من کي سُڻي ساز سهڻو.۳- ٽيئون لوڪ ٽيئي سوجهيَم سيئي، ملن شال
مُئيءَ کي سچا سنت سيئي، جنيجي ملڻ لاءِ ٽيو جيءُ جهيڻو.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-۶-
صبح جو سويري گهري ننڊ گهيري، اچي آلسِن کي ڪنڌ پر ڪيري -ٽيڪ- اِنهيءَ ننڊ

نِهوڙِيا وِجهي جال جوڙيا، لکين لهر لوڙهيا ڀوَ سنڌ ڀيري.١- سُمهين عمر
ساري حيا تو گذاري، وِجهي ڪال ڄاري نينڊ سُواس سيري.٢- ڇڏي نِنڊ نِندورا
اٿي جاڳ پورا، ٻُڌين ڪين ٻوڙا چوَن سنت ٽيري.٣- ٽيئون ڪال ٽيئي وِڃاءِ توُن نہ ويهي،
پسِج پاڻ پيهي ڏيئو ٻار ڏيري.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-٧- صبح جو سُهاڳي
جپِج نام جاڳي، جپڻ نام ڏاران آهين توُن اڀاڳي -ٽيڪ- جُڳت جوڳ ڏاري ڪام
ڪروڌ ماري، وِشيہ رَسُ وِساري ترت تيءُ تياڳي.١- جُڳت جوڳ پائي سُرت شبد
لائي، امن من ٻڌائي سُکي تي سڀاڳي.٢- وني گيان گمتا ڇڏي موهہُ ممتا
سمجهہ ڏار سمتا سُرت ڪر سُڄاڳي.٣- جاڳي ڪر جيئارا ٽيئون ڪٽ وِڪارا،
پاءِ دِوِيہ ديدارا سدائين وِراڳي.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-٨- اٿي جاڳ جيئڙا سُتي
سال ٽِيڙا، هريءَ جي پڇن بن ورتا سُواس وِيڙا -ٽيڪ- رسن ۾ رُلائي عمر تو
اجائي، وِساري هريءَ کي ڪوُڙا قوُل ڪيڙا.١- سُرت شبد جوڙي دمن ساڻ سوري،
الک لءِ اندر ۾ لِکي پائِہ لِيئڙا.٢- پڙهي پريم پاتي پڇي ڀيد ڀرانتي، پائي
شانتي من ۾ سُکي گهار ڏينهڙا.٣- جپِج نام جاڳي سدا ٻڻ سُهاڳي، کهي ٽيئون اِيهي
وچن ويد چَيَڙا.۴- راڳ پرڀاتي پڇن-٩- سُمرن ڪر پرڀات پئي، وٺ هيرا
ماڻڪ لعل لهي -ٽيڪ- پنجئي اندريوُن وَس ۾ ڪر توُن، انهد ڌُن ۾ وِرتي ڌر توُن،
سنگر جو ست شبد سُمر توُن، مؤج انهيءَ ۾ مست رهي.١- ساز وَڄائي سُرت

لڳائي، ٻِرهه اڳن ۾ جسم جلائي، هردي اندر جوت جڳائي، پنهنجو ڏِسُ توُن پاڻ پهي.٢- آتم لعل امولڪ آهي، ڪهي ٿيئون تنهن قيمت ناهي، ڀاڳ ڀريو ڪو تنهنڪي پائي، سمجهه ڳرن جي ڪري سهي.٣- راڳ پرياتي ڀڄن-١٠- من ڦرنن ڪان فارق ڪر توُن ڌاري نِت وئراڳ بندا-ٽيڪ- ڦرنا من جا ڀوُت اٿيئي ڏِيَن ڏکن جا داڳ بندا، روح رُلائِن ڀرم ڀُلائِن، تنکي ترت تياڳ بندا.١- ڦرنن جهڙا زهري جڳ ۾ ناهِن ٻيا ڪي نانگ بندا، غفلت نِنڊ ۾ ڏنگ هڻن سي سُرتي ڪر تہ سُجاڳ بندا.٢- جنهن ساڌن سان ڦرنا مِٽجن تنهن ۾ هردم لاڳ بندا، ڀاوَ ڀڪتي ۽ گيان ڌيان سان ماڙِج پنهنجو ماڳ بندا.٣- ڪهي ٿيئون سيِ ڦرنا ميٽي گروُ چرني انوُراڳ بندا، سُواس سُواس هري نام جپي توُن پاءِ سچو تہ سُهاڳ بندا.٤- راڳ پرياتي ڀڄن-١١-ستگر صاحب سان من هردم پوُرڻ پريت لڳائِج توُن -ٽيڪ- ستگر جِت جت پير گهُمائي ڌوُڙي پويتر جاڻج سا، ليتي پيتي تنهن ڌوُڙيءَ ۾ تن جا پاپ هٽائِج توُن.١- ستگر بِراجي جاءِ جنهين ۾ ناڪر دوارو جاڻج سو، هر هر تنهنڪي سيسُ نِوائي مستڪ ريک مِٽائِج توُن.٢- ستگر جيڪا ٻاڻي ٻولي ويد برابر جاڻج سا، شرڌا سان نِت وچن سُٽي سي چت ڪي شانت بڻائِج توُن.٣- ستگر جا جي پيارا آهن سچڻ سچا توُن جاڻج سي، ڪهي ٿيئون نِت مِلي تِنين سان گوبند جا گڻ ڳائِج توُن.٤-راڳ پرياتي ڀڄن-١٢- نِنڊڙيءَ

ڪي نا نِنڊيو پينر نِنڊڙي آهہ سُهاڳ اديوُن -ٽيڪ- نِنڊڙيءَ ۾ اڄ شهہ پنهنجي
سان ڪيليُم خوش تي ڦاڳ اديوُن، ڪيئن نِنڊيان تنهن نِنڊڙيءَ کي جنهن ڪوليو
منهنجو ڀاڳ اديوُن.١- جنمن ڪان تي ڳوليُم جنهنکي وِرهہ رکي وئراڳ اديوُن،
تنهن پريتم جي درشن جو موُن نِنڊ ڏنو آ لاڳ اديوُن.٢- جاڳرت ۾ جن ياد نہ
ساجن تِن لاءِ نِنڊ نِياڳ اديوُن، سار سڄڻ جي جنکي سيئي ماڻِن نِنڊ ۾
ماڳ اديوُن.٣- سِڪ وارن سان ساڻ پِرين آ نِنڊ ڄجي يا جاڳ اديوُن، ڪهي ٽيئون جي
سِڪ ڪان خالي تِن لاءِ سدا ڏهاڳ اديوُن.٤- راڳ پرڀاتي پڄن-١٣- سارو جڳ
هي جوُنو جاڙي تنهنسان نينهن نہ لاءِ بندا -ٽيڪ- يوڳ وِشيہ جي آشا تياڳي وِرهہ
وئراڳ وَساءِ بندا، ڪال سدا توُن سمجهي سِر تي ڀڳوُت کي نہ ڀُلاءِ بندا.١.١- موُرک نر
جي سنگت ڪان نِت پنهنجو پاڻ بچاءِ بندا، سنتن جو ستسنگ ڪري توُن من جي مَمتا
مِٽاءِ بندا.٢.١- مانش چولو اتي املو تنهنکي سڦل بڻاءِ بندا، ڪهي ٽيئون گر
شبد وٺي توُن سُواسون سُواس ڪماءِ بندا.٣.١- راڳ پرڀاتي پڄن-١٤- من موهن تنهنجي
آهي منٺار مُرلي مُرلي، گهنشيام تنهنجي آهي غمٽار مُرلي مُرلي -ٽيڪ- هِن
مُرليءَ جهڙو سُندر آواز ٻيو ڪو ناهي، انمول تنهنجي آهي رسدار مُرلي
مُرلي.١- هِن مُرليءَ منڙو موهي وَس ۾ ڪيو آهِہ سڀ جو، ڀڳوان تنهنجي آهي
اِسرار مُرلي مُرلي.٢- هِن مُرليءَ تان ٻلهاري جِند جانِ گهوريان ساري،

هروار تنهنجي آهي آڌار مُرلي مُرلي.٣- کهي ٽيئون نرگڻ مُرليءَ مستان کيو
من منهنجو، نِرٻاڻ تنهنجي آهي نِرڌار مُرلي مُرلي.٤- راڳ پرياتي ڀڄن-١٥-
سڀ ۾ سمايل هِڪڙي تي جوت چيتن واري، ڌرتي هوا نڀ جل ۾ تي جوت چيتن
واري -ٽيڪ- هيءَ جا عجيب اجيالي، توُن تو ڏِسين چِتسالي، ۽ لعلن ۾ جا
لعلي، تي جوت چيتن واري.١- هيءَ جا منوهر موُرت، سڀ انگ سان آ پوُرت،
سهڻي لڳي جا صوُرت، تي جوت چيتن واري.٢- هيءَ جا ڏسين گلزاري، ڦل ڦوُل
۽ ڦلواڙي، سڀ ساوَڪ سندر ساري، تي جوت چيتن واري.٣- هيءَ جا وڄي تي
مُرلي، ٻولي مِني جا ٻُرلي، کهي ٽيئون سڀ گهٽ سُرلي، تي جوت چيتن واري.٤-
راڳ پرياتي ڀڄن-١٦- مهِل جاڳڻ جي ڇڏ نہ وڃائي، جاڳي جپ هري نام
منڙا -ٽيڪ- سمهين سمهين تو عمر گذاري، اجان تائين تو کئي نہ هوشياري، ايڏو کر
نہ آرام منڙا، مَهل سُمهڻ جي هيءَ نا آهي.١- رام مِلڻ لاءِ جنم تو
پاتو، جاڳي سو جڳديش نہ جاتو، خيال ڇڏي ڏي خام منڙا، جنم سڦل کر نام
ڏيائي.٢- پوُرب پُڄ تي پاتئِہ ديهي، نِند ۾ سا نہ وڃائِڄ ويهي، کوُڙو ڇڏي ڏي کام
منڙا، جاڳڻ بِن جسُ ٽيٽو ناهي.٣- کهي ٽيئون توُن جلدي جاڳي، صاحب سُمري تي
وڏڀاڳي، پائڄ مکتي ڌام منڙا، جنم مرڻ جو چکر چُکائي.٤-

* * * * *

-اوم ستنام ساکي - راڳ آشا پچن-١-

گرو مانگون خزانا پچن دا، هيءُ ننگ نياء نڌر دا -ٽيڪ- آشوندي گر تو در آئي، سورن مون لاءِ سيج وڇائي، دارون ڏيو کو درد دا.١- ستگر تو در کيان نيزاري، منهنجي من جي ميت مونجهاري، کول اندر دا پڙدا.٢- پاءِ پلئہ مان پل پل پڪاريان، هر هر توتان تن من واريان، هاٿ گهماءِ مهر دا.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ ارداسا، کرپا کري گرو کر پرکاشا، شيتل کر مون هردا.٤- راڳ آشا پچن-٢-
ڏسي صورت جي تہ سهائي، اتي جوڳن جنگ مچائي -ٽيڪ- پهرئين پهر ۾ واڍي وِچاري، کاني گهڙي تنهن صورت ساري، ڏاڍي بٽت بٽائي.١- ٻئي پهر ۾ درزي آيو، ٻٽ جو تنهنکي ويسُ پهرايو، ناري ننگنُ ڍکائي.٢- ٽئين پهر ۾ آيو سونارو، گهڙن سان تنُ پريو سارو، نڪ ۾ نٿڙي پائي.٣- چوٿين پهر ۾ جوڳي آيو، جوڳ کلا سان تنهنکي جڳايو، ساهہ وِجهي تہ جِيائي.٤- کهي ٽيئون جو هي گُجهہ ڇاٽي، مؤج سچيءَ کي سوئي ماٽي، سُکي رهي تہ سدائين.٥- راڳ آشا پچن-٣- سپ پاڻ کرين ءِ کرائين، پوءِ پريو چو پاڻ ڇپائين -ٽيڪ- هرناکس تي ظلم کمايو، ڀڳت پهلاج کي توئي ستايو، نرسنگهہ تي قِر تنهنکي بچايو، دئِتن پاڙ پٽائين.١- راوڻ بڻجي نيت بگاڙي، رام بڻي مرياد سُڌاري، ديوَن پڳتن لاج سنواري،

راوڻ سيس ڪٽائين.٢- ڪنس ٻٽين تو پاپ ڪمايا، دريوڌن تي وير وڌايا، ڪرشڻ
تي ڪل دئِت ڪپايا، گوپين راس رچائين.٣- ڪهي ٽيئون ستگر سمجهايو، سڀ گهٽ ۾
تو‌ُن آهِن سمايو، رام هلي ڪُلُ تنهنجو رايو، مارِن تو‌ُن هي جِيائين.٤- راڳ آشا
پچن-٤- هلي راند ڪيو هيرن جي، چو پاپي ڪيو پئسن جي -ٽيڪ- هيرو هر ڪنهن
هِردي آهي، گر بن ڪوئي گم نا پائي، مو‌ُرک وينا وات وڃائي، ڪار ڪري ڪوڏِن
جي.١- هيري رانديو‌ُن عاشق رهن ٿا، لاهي ڏڙ تان سيس رکن ٿا، لعلو‌ُن ماڻڪ
سيئي لهن ٿا، پياس رکي پِريَن جي.٢- راند رهو سا لوڪؤن لِڪائي، چؤنڪي پنهنجي
۾ منهن پائي، داتا اُتهين داءُ ڏِيائي، پاڙ پٽي پاپن جي.٣- سچ جي راند صفا هيءَ
آهي، پاڻ ۾ چڏيو پاڻ وڃائي، سُک سُوَرو‌ُپ ۾ سُرت سمائي، آش چڏيو يوڳن
جي.٤- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ پڪاري، راند ڪتو گرو‌ُ گيان وِچاري، سوهم شبد جو ڊارو
ڊاري، شانتي پايو من جي.٥- راڳ آشا پچن-٥- ڏِسان ساڪي سين ۾ تو سچو
مان نو‌ُر نو‌ُراني، ڪيان تنهنجي مٿان پنهنجو سچو سِر ساهه قرباني -ٽيڪ- پائي مو‌ُن پاڻ ۾
جهاتي، ڏٺو روشن ڏينهان راتي، ڪيُم هِڪ پاڻ اِسباتي، جدا سو نانهه دم جاني.١-
منجهان ناسو‌ُت جي نِڪِري، مُلڪ ملڪو‌ُت ماڻيو مو‌ُن، جلائي جوش جبرو‌ُتي، ڪيو مو‌ُن
نفس ڪي فاني.٢- لڳن لاهو‌ُت سان لائي، بِرهه جي باهه پڙڪائي، پتنگ جيئن
پاڻ پچوائي، سُڃاتم شاهه سُلطاني.٣- ڪر جوڙي ڪهي ٽيئون، لڳي حئرت پسي هاهو‌ُ، ڏسي

بيرنگ بکا ٻاھوُ، ماٺُم بيچوُن نِرباني.٤- راڳ آشا ڀڄن-٦- کيو آسيس
اوھين سرتيوُن نِماڻيءَ جي نصيبن کي، ٻڌي ھٿڙا ٻئي ٻاھوُن سدا ساريان ٿي سنتن
کي -ٽيڪ- سڙي سِک سوز ۾ سرتيوُن، گذاريان روُئندي راتيوُن، وَھائي قسط مان کاتيوُن، کيان
قتلام کرمن کي.١- دکائي دونھن دردن جا، کٽي مان ٻاڻ وچنن جا، کيان
کل ناس دئتن جا، جھلي من دشت دشمن کي.٢- کيَل جي قوُل سي پاڙيان، برھ
جي ٻاھ مان ٻاريان، پتنگ جِئن پاڻ کي ساڙيان، پسان پنھنجي تہ پِرين کي.٣-
ٻڌي ھٿڙا کھي ٽيئون، کيان ٿي درد مان دانھوُن، ديا کريو سُٽي آھوُن، مِلان مان شال
مُحبن کي.٤- راڳ آشا ڀڄن-٧- رام سان پيار کري کوئي جڳ ۾ -ٽيڪ- لوکن
سان پيار کن کي پيار ڌن سان، کٽنب سان پيار کن کي پيار تن سان، پاپي ھلن
پيار کري پاپ مڳ ۾.١- پوُڄا سان پيار کن کي پيار پاٺ سان، ڀيک سان پيار کن کي
پيار ناٺ سان، پيار کري سُوَرگ سان کي لڳن يَڳ ۾.٢- وام سان پيار کن کي پيار
ڌام سان، کھي ٽيئون کي کي کن پيار رام سان، رام رنگ لڳو جنھنجي رڳ رڳ ۾.٣-
راڳ آشا ڀڄن-٨- امرت ويلي جاڳ جاڳ گرمُک پيارا -ٽيڪ- امرت ويلي جاڳن
جيئي ڀاڳيَوان سي، کِمياوان کلاوان دياوان سي، شيلوان ٽِين سيئي گڻن
ڀنڊارا.١- امرت ويلي جوڳي جاڳي ڌيان ڌرن ٿا، رشي مُني نيمي پريمي ڀڄن
کرن ٿا، ديوَ مِلي گيت ڳائِن سُوَرگ منجھارا.٢- امرت ويلي جاڳي ھل ساڌ سنگ ۾،

بيرنگ بکا باھُو، ماٺيم بيچُون نِرباني.٤- راڳ آشا پچن-٦- کيو آسيس
اوهين سرتيُون نِماڻيءَ جي نصيبن کي، ٻڌي هٿڙا ٻئي ٻاهُون سدا ساريان تي سنتن
کي -ٽيڪ- سڙي سِڪ سوز ۾ سرتيُون، گذاريان روُئندي راتيُون، وَهائي قسط مان ڪاتيُون، ڪيان
قتلام ڪرمن کي.١- دکائي دونهن دردن جا، کٽي مان ٻاڙ وچنن جا، ڪيان
کل ناس دئتن جا، جهلي من دشت دشمن کي.٢- ڪيئل جي قوُل سي پاڙيان، برهه
جي باهه مان ٻاريان، پتنگ جِئن پاڙ کي ساڙيان، پسان پنهنجي تہ پرين کي.٣-
ٻڌي هٿڙا کهي ٺيئون، ڪيان تي درد مان دانهوُن، ديا ڪريو سُٽي آهوُن، مِلان مان شال
مُحبن کي.٤- راڳ آشا پچن-٧- رام سان پيار ڪري کوئي جڳ ۾ -ٽيڪ- لوکن
سان پيار کن کي پيار ڏن سان، ڪٽنب سان پيار کن کي پيار تن سان، پاپي هلن
پيار ڪري پاپ مڳ ۾.١- پوُجا سان پيار کن کي پيار پاٺ سان، ٻيک سان پيار کن کي
پيار ناٿ سان، پيار ڪري سوُرگ سان کي لڳن ڍَڳ ۾.٢- وام سان پيار کن کي پيار
ڏام سان، کهي ٺيئون کي کي کن پيار رام سان، رام رنگ لڳو جنهنجي رڳ رڳ ۾.٣-
راڳ آشا پچن-٨- امرت ويلي جاڳ جاڳ گرمُک پيارا -ٽيڪ- امرت ويلي جاڳن
جيئي ياڳيُوان سي، کِمياوان ڪلاوان دياوان سي، شيلوان ڌِين سيئي گٽن
پندارا.١- امرت ويلي جوڳي جاڳي ڌيان ڌرن ٿا، رشي مُني نيمي پريمي پچن
ڪرن ٿا، ديوَ مِلي گيت ڳائِن سوُرگ منجهارا.٢- امرت ويلي جاڳي هل ساڌ سنگ ۾،

روم روم پنهنجو رنگ رام رنگ ۾، جهاتي پائي اندر ڏسُ نرمل نِظارا.٣- کهي ٿيئون آلس ڇڏي هاٿي جاڳ توُن، کايا مايا کٽنب سندو موهه تياڳ توُن، ستگر کان گيان وٺي ميٽ موُنجهارا.٤- راڳ آشا پچن-٩- گروُ توُن بچاءِ موُنکي پاري جم چوٽ کان. -ٽيڪ- تنهنجي مان شرڻ آهيان، تنهنجا مان چرڻ ڏيايان، ٻيو نا آڌار پانيان، تنهنجي بِن اوٽ کان.١- نام سندي ٻيڙي چاڙهي، ساگر مان پار اُکاري، ستگر کڍ کرپا ڌاري، کرمن جي کوٽ کان.٢- آتم جو ٻوڌ ٻُڌائي، سنسا ۽ پرم مٽائي، وٺ توُن گروُديوَ بچائي، پاپن جي پوٽ کان.٣- کهي ٿيئون ننگ نيائِج، منهنجي توُن لاج بچائِج، شاهن جا شاهه ڇڏائِج، خوديءَ جي کوٽ کان.٤- راڳ آشا پچن-١٠- سؤدو کر سچ جو سياڻا سمجهي سنسار ۾ -ٽيڪ- سچ جو توُن وڻج وِهائج، سچ جي توُن کار کمائج، هردم توُن پريتي لائج، سچ جي وهنوار ۾.١- سچ جهڙو جاپ نہ کوئي، سچ جهڙو تاپ نہ کوئي، صاحب پيِ ٿئي تو راضي، سچ جي گفتار ۾.٢- سچ جهڙو کرم نہ کوئي، سچ جهڙو ڌرم نہ کوئي، سچ سڀ جو ٻيڙو تاري، ساگر جي ڌار ۾.٣- سچ کان توُن منهُن نا موڙِج، تن من ڌن سچ تان گهورِج، کهي ٿيئون سچ سان سُهندين، هر جي دربار ۾.٤- راڳ آشا پچن-١١- ستگر ڏي دان موُنکي پنهنجي توُن نام جو. -ٽيڪ- تن ۾ نا حَرج رهي کو، من ۾ نا مرض رهي کو، سِر تي نا قرض رهي کو، ڏسُ ڏي آرام جو.١- ڏُرمَت کي ناس کيان مان، گرمَت ۾ واس کيان مان، سُواسن

سان روز ڪيان مان، سُمرن سُکڌام جو.٢- سنتن جو سنگ ڏي مون، رام سندو رنگ ڏي مون، من
۾ امنگ ڏي مون، درشن تئي رام جو.٣- کهي ٽيئون ڌيان ڏي مون، آتم جو گيان ڏي مون، وويڪ
وگيان ڏي مون، نرييہ نِج گام جو.٤- راڳ آشا پچن-١٢- ستگر تون راهہ
سُڌائج، مونکي ڪلياڻ جي، شرڌا سان واٽ پيارا، پُڇ تون وگيان جي -ٽيڪ- هِردو
ڪيئن صاف ڪيان مان؟ پاپن کان پاسو ڪر تون، پاپن کان ڪيئن هٽان مان؟ ڀَڻِہ
ڪر ڀڳوان جي.١- جيوَن ڪيئن سڦلو ٿيندو؟ وئرٿ نا وقت وِڃائج، سمون ڪيئن
سڦلو ڪريان؟ مت وٺ گر گيان جي.٢- ستگر ڪيئن گيان ڏيندو؟ شرڌا سان سيوا ڪر
تون، گر سيوا ڪيئن ڪريان مان؟ ممتا ڇڏ مانَ جي.٣- کهي ٽيئون ستگر منهنجي، من مان
ڪيئن مانُ ويندو؟ جُونو تن ڄاڻي ڇڏ تون، آشا ايمان جي.٤- راڳ آشا پچن-١٣-
سچ جي تڪڙي توري، ڪُوڙ ڪي ڪِڏ تون ڪوري -ٽيڪ- سچ ڪي سپ هنڌ مانُ ملي ٿو،
صاحب در ۾ شان مِلي ٿو، تنهن سان ڇڏ جيءُ جوڙي.١- ڪُوڙ ڪاغذ جي ٻيڙي ڄاڻج،
سچ ڪاٺ جي ناوَ پڇاڻج، لهر نہ تنهنکي لوڙهي.٢- کهي ٽيئون ڪر پريتي سچ سان، دِل
نہ لائج ڪُوڙي ڪچ سان، سچ جي مالا سوري.٣- راڳ آشا پچن-١٤- وقت وِڃاءِ
نہ ويهي ويهي، پاڻ اندر پَسُ پيهي -ٽيڪ- منش چولي جو قدر سڃاڻي، سواس امولڪ
ماڻڪ ڄاڻي، سڦلي ڪر تون ديهي.١- جُوني جڳ کان ڪر تون گوشو، رام پچن جو
ڪڻ تون توشو، ڇڏي خيال سيئي.٢- شرڌا سان ڪر سيوا گر جي، سُڌ لهہ پنهنجي آتم

گهر جي، پاءِ سوَروُپ سنيهي.٣- کهي ٽيئون ڪٽ جوُڻ چؤراسي، امراپور جو ٿيءُ ٿوُن
واسي، جنم مرڻ ڪٽ ٻيئي.٤- راڳ آشا پچن-١٥- سنگر ڪي هٿ جوڙي جوڙي،
سِر پنهنجو ڏي گهوري -ٽيڪ- گر چرنن جي ڪر توُن سيوا، پائج پوُرڻ آتم ديوا،
ٻنڌن جڳ جا ڇوڙي.١- گر منتر ۾ سُرت سمائج، گر موُرت ۾ نِرت مِلائج،
مايا ڪان منهن موڙي.٢- سمتا جي وٺ سمجهه گرن ڪان، ٻوڌ سندي وٺ ٻوُجهه گرن ڪان،
ٻيائي ڇڏ توُن ٻوڙي.٣- کهي ٽيئون گر گوبند جاٽي، شرڌا سان پڙهه تنهنجي ٻاٽي،ٽڳا
دنيا جا ٽوڙي.٤- راڳ آشا پچن-١٦- سنتن جو سنگ تاري تاري، ليکو جم جو واري.
-ٽيڪ- سنتن جو سنگ آ سکڪاري، اؤکيءُ ۾ تو ڏي دلداري، دک درد
سڀ ٽاري.١- سنتن جو سنگ پاوَن آهي، نيچ منجهان تو اوُچ بڻائي، من جي مئل
نواري.٢- سنتن جو سنگ سيتل آهي، تن من جا تو تاپ مٽائي، تتل دِل کي ٺاري.٣-
کهي ٽيئون سنتن سنگ ڪر توُن، ڀيد ڀرم سنسا سڀ هر توُن، وچن تِنجا ڌاري.٤-
راڳ آشا پچن-١٧- سنتن جي آئي ٽولي ٽولي، منڙي جنجي ٻولي -ٽيڪ-
سنتن جو چِت نرمل آهي، ياڳ پريو ڪو درشن پائي، ڳائن هردم هولي.١-
سنتن جي آ منهن ۾ مٺيا، گڻ انهن جا کهڙا ڳٽيان، درشن تان وچان گهولي.٢-
سنت سچا اپديش سُٽائن، موُڙهن کي ٿا راهه لڳائن، کوٺي گٺن جي کولي.٣-
سنت سچن جي سندر منڊلي، کهي ٽيئون آ پاپن کنڊلي، لعل رتل ٿن چولي.٤-

راڳ آشا بچن-١٨- جي پيالو پريم پي وِيا، سي جڳ ۾ امر ٿي ويا -ٽيڪ-
پيتو ڌُروَ پهلاجا، سَريا تِنجا تہ ڪاجا، هري رنگ ۾ سي رچي ويا.١- پيتو
ڏني جاٽ ميران، رويداسي ڀڳت ڪبيرا، ايشور جي در آگهي ويا.٢- پيتو پيپي سُڌامي،
نايي جئديوَ نامي، مالڪ سان سي ملي ويا.٣- پيتو جن پريم پيالو، ڪهي ٽيئون
امر تن نالو، جم ليکي ڪان بچي ويا.٤- راڳ آشا بچن-١٩- پريم پريؤءِ
سان پائين تہ پائي وٺ، ڳڻ گوبند جا ڳائين تہ ڳائي وٺ -ٽيڪ- مانش چولو امولڪ آهي
يوڳ وِشيہ ۾ ڇڏ نہ وڃائي، لِنوَ لعلڻ سان لائين تہ لائي وٺ.١- اهڙو ويلو هٿ
نا ايندءِ، رام بچن بڻُ جم ڏک ڏيندءِ، رام سچي کي ريجهائين ريجهائي وٺ.٢- دِل
دنيا ڪان دوُر هٽائي، موهہ ممت کي ڇڏج مٽائي، من مالڪ سان ملائين ملائي
وٺ.٣- ڪهي ٽيئون ڪر وقت سجايو، غفلت ۾ توُن ڪر نہ اجايو، ڪار سچي ڪا
ڪمائين ڪمائي وٺ.٤- راڳ آشا بچن-٢٠- پياري وس ڪر پنهنجو خيال،
خيال روڪڻ سان خاوند مِلندءِ داتا دين ديال -ٽيڪ- خيال پنهنجي کي خيال
سان روڪي من جي سُڌارج چال، گروُ منتر سان سُرت ملائي جنم مرڻ ڪٽ جال.١-
خيال بگاڙي خيال سُڌاري خيال ڪري خوشحال، خيال ئي بوڙي خيال ئي تاري
خيال ڪٽي يَوَ ڪال.٢- خيال مڪت آ خيال بنڌن آ خيال ئي آهہ جنجال،
خيال ئي جوڙي خيال وِڇوڙي خيال ڪري تو نهال.٣- ڪهي ٽيئون رک خيال پويتر

تئين لعلن جو لعل، خيال خوديءَ جو ڪڍي اندر مان پائج پُرش اُڪال.۴- راڳ آشا پچن-۲۱- جڳ ۾ تي آئين انسان، ڪم انساني ڪر تون پيارا، ڪين بڻج حيوان -ٽيڪ- شان شرم ۽ مان مرم سان هلج رکي تون ڏيان، چوري ياري جوئا نه ڪر تون ماس نه کاءُ اجان.۱- ڪپٽ ايرشا ڪڍي اندر مان پريم رکج پرڏان، ستگر اڳيان سيس نوائج حُجت ڇڏي ايمان.۲- رسنا سان سچ ٻولج منڙو ڪوڙ نه ٻول سُجان، ڪتا ڪيرتن سُٽي ڪنن سان دُرمت هر اڳيان.۳- اکين سان ڏِس ست پُرشن کي غيرت ڇڏي گمان، ٿهل هٿن سان ڪري هميشه ڏن جو ڏي تون دان.۴- ڪهي ٽيئون ڏر ڏيان گرن جو سُمر شري ڀڳوان، من کي ماري شانتي ڌاري ڪر پنهنجو ڪلياڻ.۵- راڳ آشا پچن-۲۲- من تون هيرو جنم نه هار، سمجهي سمجهي هل تون جڳ ۾ مانش جنم سڌار -ٽيڪ- ڪوڙ ڪپٽ جو ڪر نا ڏنڌو سچ جي ڪر تون ڪار، دين دکين جي ڪر تون سيوا ديا ڌرم کي ڌار.۱- پاپ ڪرم کان ڪر تون پاسو ڪام ڪروڌ نِوار، آشا ترشنا چنتا تياڳي شانتيءَ ساڻ گذار.۲- سِيل سنتوش صبر کي ڌاري موهه ممت کي مار، هردم اوگڻ ڏس تون پنهنجا ٻين جا ڪين نهار.۳- سنتن جو ستسنگ سُٽي تون تِن جا وچن وچار، ڪهي ٽيئون گرو نام ڌيائي جنم مرڻ پئي ٽار.۴- راڳ آشا پچن-۲۳- آتم جو ديدار ڪر من آتم جو ديدار -ٽيڪ- نِت ابناسي

آتم آهي، پورڻ برهم پرماتم آهي، جوُنو جڳت اناتم آهي، ايهو کر ويچار.١-
جوُنئي جڳ کان کري کنارو، ستگر سنتن جو وٺ لارو، گيان سُٽي کر آتم
نيارو، تياڳي تن اهنڪار.٢- پنجن ڪوشن جو پڙدو لاهي، اندر ڏس توُن ڌيان
لڳائي، انيؤ ڪرتا آتم آهي، ست چت آنند سار.٣- کهي ٽيئون گروُ شبد وچاري،
لکشٽا سان نِج روُپ نهاري، پيد پرم کي ترت نواري، پائيج موکش دوار.۴- راڳ
آشا پچن-٢۴- سواس جي مالا سور جگياسوُ، سواس جي مالا سور -ٽيڪ- سواس
جي مالا سور سويلو، آسڻ ماري ويهه اکيلو، من موهن سان کر توُن ميلو، اور
انهيءَ سان اور.١- سواس جي بولي سهي سڃاڻج، انئي پهر اندر ۾ آڻج،
مؤج ملي توُن تنهن سان ماڻج، چيتن تي سا چور.٢- سواسن روُپي شُکتي آهي،
شُکتيءَ ۾ هڪ موتي آهي، موتيءَ ۾ جا جوتي آهي، جوتيءَ سان جيءُ جوڙ.٣-
سواس جي مالا ڦِري سدائين، ڪنهن ڪنهن گرمُک سوجهي پائي، کهي ٽيئون جنهن
سُرت سمائي، تن من تنهن تان گهور.۴- راڳ آشا پچن-٢۵- هٿڙا جوڙي
عرض ڪيان تو منهنجي سُڻ ارداس گروُ -ٽيڪ- هردم سُمت سچي ڏي مونکي سين
سکن جي راس گروُ، ڪُمت کنيءَ کي کڍ توُن ڪوري جنم ڪيو جنهن ناس گروُ.١-
منهنجو سانگ ڪجانءِ توُن سُرهو پاتم جو ئي لِباس گروُ، مايا جي چل ۾ نا چلجان
پوُري کر هيءَ آس گروُ.٢- لائي نينهن نِيايان توسان تن ۾ جيسين سواس گروُ،

مشڪل ۾ پيي منڻ نا موڙيان اٿل رهي وشواس گرؤ.٣- پل پل نام جپيان مان
تنهنجو چرنن ۾ ڏي واس گرؤ، ڪهي ٽيئون در تنهنجي تان هيءُ دان منگي تو داس گرؤ.٤-
راڳ آشا ڀڄن-٢٦- پوُري گر جي دوار هلو سڀ پوُري گر جي دوار -ٽيڪ- گر درشن
سان تاپ مِٽن تا، جنم جنم جا پاپ گهٽن تا، جم جا قهري دوُت هٽن تا،
روز ڪيو ديدار.١- پوُري گر جو وچن ڏري جو، تنهنجو سنسو ڀرم ٽري تو، نرڪ
اگن ۾ ڪين سڙي تو، ڪيو وچن ويچار.٢- پوُري گر جو سنگ ڪري جو، رام سندو تنهن
رنگ چڙهي تو، تاري ڪُل پڻ پاڻ تري سو، سنگ ڪيو سُڪار.٣- پوُري گر ۾ شرڌا
ڌاريو، ڪهي ٽيئون نِج جنم سُڌاريو، ڌرمراءِ جو ليکو واريو، صِدق رکي
سدوار.٤- راڳ آشا ڀڄن-٢٧- غافل تي غفلت ۾ بندا مانش جنم نہ
رول -ٽيڪ- ديهہ امولڪ تو جا پاتي، قيمت تنهنجي ڪين سُڃاتي، غفلت ۾
ڪيئہِ غرق حياتي، هاڻ تہ اکڙيوُن کول.١- جا مايا تو ڪيڙي پياري، سا تي
زهري ناڱڻ ڪاري، نيٺ ڏنگيندءِ موُنيد اناڙي، تنهن ۾ چت نا ڏول.٢- هي جڳ
سڀ ڪي ڇڏڻو آهي، آخر هِتڙان لڏڻو آهي، ڪنهنکي نا گهر اڏڻو آهي،
ڳالهہ انهيءَ کي تول.٣- ڪهي ٽيئون آ ڪال قهاري، ڪين ڇڏيندءِ ڪر هوشياري،
ڀڄن ڪرڻ جي تي هيءَ واري، رام نام توُن ٻول.٤- راڳ آشا ڀڄن-٢٨- جڳ
۾ پاپ ڪمائي پنهنجو هيرو جنم نہ هار بندا -ٽيڪ- مانش جنم امولڪ پاتئہِ،

مُورک تنهنجو قدر نہ ڄاتئہ، پاپن سان ڇو نينهڙو لاتئہ، رُئنديں زارون زار بند١.١-
پاپ ڪري ڇو پيٽ ڀرين ٿو، ڏينهن ٿي نا ديا ڏرين ٿو، ايڏو ڇو ايمان ڪرين ٿو،
ڀڳوت جو پؤ ڏار بند١.٢- ڪال ڇنبي ۾ جڏهين چڙهنديں، هئہ هئہ جا هٿ تڏهين هٽنديں،
مُورک نرک اگن ۾ سڙنديں، ساجهر پاڻ سنڀار بند١.٣- ڪهي ٽيئون ڪر ڪار اهائي،
جنهن ۾ تنهنجي ٿئي ڀلائي، ڀلجي ڪنهن سان ڪر نہ بُرائي، ڏاڍي ٿي سرڪار بند١.۴-
راڳ آشا ڀڄن-٢٩- ڇڏ آس دنيا جي ساري تُون، وٺ مؤج فقيرن واري
تُون -ٽيڪ- ساري آيُو وئرٿ ويئي، آتم گهر جي بُوجهہ نہ پيئي، پاڻ ڀَسِڄ خود پاڻ ۾
پيهي، هاڻ ڪري هوشياري تُون.١- ڏسي دنيا جا رنگ تماشا، مُوڙ نہ ڪر تُون ٽِن جي
آشا، رکي هميشھ خيال خُلاصا، موهہ سندي ڪٽ ڄاري تُون.٢- جيڪا پريوۂ بٽٽ
بٽائي، تنهن ۾ راضي رهِج سدائين، هي من ڇڏ بکواد اجائي، صبر ڪري ڪٽ ساري تُون.٣-
ڪهي ٽيئون پيءُ پريم پيالو ، لوڪ ٽنهي ڪان رهي نرالو، نام نشي ۾ ٿي متوالو،
بيخود چاڙهہ خماري تُون.۴- راڳ آشا ڀڄن-٣٠- ڏيان هريءَ جو ڏار ڏار
ڏار ايها ويل ٿئي -ٽيڪ- مانش جنم وري نا ملندءِ، اهڙو ڀاڳ ڪڏهن نا
ڪلندءِ، ڪر سُمرڻ جي ڪار.١- ساٿي جِن ڪي وينين ڇاڏي، اؤکيءَ ۾ سي ٿين نہ
ساٿي، موهہ تنين جو ٽار.٢- جپ تپ سنجم ڀڪتي ڀلائي، توسان ٿيندا سدا سهائي،
ٽِن ڪي دل ۾ ڏار.٣- ڪهي ٽيئون ڪر سنگ سنتن جو، پيءُ تُون پيالو رام ڀڄن جو،

بيڙو جڳ مان تار۴- راڳ آشا پچن-۳۱- ات جاڳ جاڳ بندا، امرت ويلي نام جپي توُن کولهہ پنهنجو ڀاڳ بندا -ٽيڪ- امرت ويلي رهي نرالو، پيءُ توُن پريتم پريم پيالو. نام جپڻ ۾ تي متوالو، ترشنا جو کر تياڳ بندا۱.۱- امرت ويلي چوڙ اُپاڌي، سهج سوَروُپ ۾ لاءِ سماڌي. آتم جو سُک پاءِ انادي، تامين کر انوُراڳ بندا۲.۱- امرت ويلا آهہ عجائب، سواس سواس ۾ سُمرج صاحب. پوُري گر کي کر توُن راحب، ماڻ سچو تہ سُهاڳ بندا۳.۱- کهي ٽيئون ڏس اکڙيوُن کولي، اندر وينو کير تو ٻولي. لعل انهيءَ کي لڀ توُن ڳولهي، جڳ کان کري وِراڳ بندا۴.۱- راڳ آشا پچن-۳۲- ات ٻول ٻول ٻول بندا، امرت ويلي نِنڊ مان جاڳي رام نام توُن ٻول بندا -ٽيڪ- سِج ايري سِر آيو هاٽي، اڃان سمهين تو چادر تاڻي. مؤُج سچي نا جاڳي ماڻين، رهي گرن جي کول بندا۱.۱- رام نام جي ٻولي ٻولي، من بالک کي ڏي توُن لولي. چاهہ سچي جي پائي چولي، پريتم پنهنجو ڳولهہ بندا۲.۱- کهي ٽيئون کر بات پِريَن جي، تن اندر کر تات پِريَن جي. لوُنوَ لوُنوَ ۾ کر لات پِريَن جي، تن من تِن تان گهول بندا۳.۱- راڳ آشا پچن-۳۳- من سور سور سور اُتي، امرت ويلي سواس جي مالا چيتن تي سا چور اُتي -ٽيڪ- سواس جي مالا سوري جوئي، ڀاڳن وارو آهي سوئي. پوُرڻ پد کي پائي ووهي، توُن پي تنهنکي اور اتي۱.۱- سواس جي مالا آ سکدائي، انتکال ۾ ٿئي سهائي. ڌرمراءِ نا کري لڙائي، تنهن ۾

جيءَ ڪي جوڙ اٿي.٢- ڪاٺ جي مالا ڦِري هٿن ۾، ڪنٺ جي مالا ڪنٺ گلن ۾.
سواس جي مالا ڦِري دمن ۾، خيال تنهين ۾ ڪوڙ اٿي.٣- سواس جي مالا سورڻ
اؤلي، ستگر دواران ٽئي ٿي سؤلي. ٽانتي ٽيئون ٿي گر گولي، شبد سواس سان ٽور اٿي.٤-
راڳ آشا پچن-٣٤- وٺ لعل لعل لعل لعل لهي، جهاتي پائي جيءَ پنهنجي ۾ لوچي وٺ
توُن لعل لهي -ٽيڪ- لعل پري ڪڇ توڪان ناهي، لعل امولڪ توُن هي آهين. ڇو نہ پاڻ ڪي
پاڻ ۾ پائين، حال اندر برحال رهي.١- اٿهوُندي پولي تہ ٻُلائِيَہِ ، سچ ڇڏي ڪڇ
ڪي تہ ڪمائِيَہِ. ڪوُڙي سنگ ۾ دوکو پائِيَہِ، جوُنو سِر جنجال سهي.٢- دمڪ لعل جي
آهہ نرالي، خودي ڇڏي تنهن ڏسي جو خيالي. سچي جڳت جو ٽئي سو والي، پل ۾ ڪري
نهال مَهي.٣- ڪهي ٽيئون تي پڙدا لاهي، لعل امولڪ ڏس توُن ناهي. پوُرڻ پد ڪي وٺ
توُن پائي، چرن ڪمل گر ديال گهي.٤- راڳ آشا پچن-٣٥- ڪر ڪار ڪار
ڪار بندا، رام پچن جي ڪار ڪري وٺ من ۾ ٿي هوشيار بندا -ٽيڪ- هِڪ خوُف
ڪجانءِ توُن خالق جو، ٻيو رايو مڇ توُن مالڪ جو. ٽِيون سنگ ڪجانءِ ڪنهن سالڪ
جو، چوٿون چڱو رکج ويچار بندا.١- هڪ غريبت ساڻ گذارج توُن، ٻيو
ٻيائي من جي ٻارج توُن. ٽِيون ترشنا تمنا ٽارج توُن، چوٿون تن جو ڇڏ اهنڪار
بندا.٢- هڪ سڀ سان منڙو ٻولج توُن، ٻيو عئب نہ ڪنهنجو ڪولج توُن. ٽِيون
لعل اندر ۾ ڳولهج توُن، چوٿون سچ جو ڪر وهنوار بندا.٣- هڪ جيءُ هريءَ

سان جوڙج توُن، پيو مايا کان من موڙج توُن، تيون تيئون ٻنڌن توڙج توُن، چوٿون پائج
پد نِرڌار ٻندا.۴- راڳ آشا ٻچن-۳٦- منڙا غفلت ۾ نہ گذار -ٽيڪ.
غفلت توکي جيءُ ٻڌايو، برهم ٻاوَ کان آهہ ٻُلايو، هاٿي پاڻ سنيار.۱-
غفلت نِنڊ مان اکڙيون کولي، آتم رام کي لهہ توُن ڳولهي، ويهي نِت ويچار.۲-
گوبند تنهنجي گهر ۾ آهي، گر گَم سان ڏِس جهاتي پائي، ٻاهر کين نهار.۳-
کهي تيئون توُن پاڻ پڇاڻج، ساکشي چيتن سهي سڃاڻج، ٻولا ٻرم نِوار.۴-
راڳ آشا ٻچن-۳۷- ستگر سوامي ٻرم نِواري تو، جيوَن کي
نِت ٻَوساگر مان پار اکاري تو -ٽيڪ- ستگر آهي انترڀامي، پر اپکاري نِت
نشکامي، در آين دوکِن جا سيئي دکڙا ٽاري تو.۱- ستگر گياني آتم
ڌياني، گيان گٽن جي آهي کاڻي، ويدن شاسترن ۽ انيڱ جا وچن اچاري تو.۲-
ستگر جي جو ٽهل کري تو، تنهنجو نِت ٻندار ٻري تو، مهر ميا سان تتل سين جو
تن من ٽاري تو.۳- کهي تيئون گر دين ديالو، پريمين جو نِت آ رکپالوُ، برهم گيان
ڏئي جَم راجا جو ليکو واري تو.۴- راڳ آشا ٻچن-۳۸- داس گروُ تنهنجو آهيان،
او ستگر تنهنجو آهيان -ٽيڪ- کرم نہ شپ موُن کيَڙو، پاپن ۾ جيوَن وِيڙو.
حال نماڻو ٿِيڙو، تنهنجي مان شرڻ پِيڙو. بديوُن سپ بخشايان.۱- پنهنجو توُن
ننگ سڃاڻي، ستگر تي موُنسان ساڻي. ٻولي توُن آتم ٻاڻي، پاپن جي کر نہ

پُڄاڻي. پاند ڳچيءَ ۾ پايان.٢- ٽيئون ڪر جوڙ پڪاري، آئُس مان تنهنجي دواري.
ڪرپا جو هٿڙو ڏاري، تار منجهان وٺ توهُن تاري. چرنن ۾ سِر نايان.٣- راڳ آشا
پچن-٣٩- تنهنجي در تي آيس ڀڳوان، سُمت جو دان ڏي موُنکي. ڏريان دِل ۾
تنهنجو ڌيان، نہ ڀُلجي من مان ڀڳتي گيان -ٽيڪ- هردم تنهنجو نام جپيان مان
چِڏي خيال ٻيا سارا. رنگ تنهنجي ۾ رتو رهان مان ميٺي من موُنجهارا. ايها ديا ڪيو
دياوان، تنهنجو آ نانءُ سدا مهروان.١- ڪپ ڪرمن ڪان ڪري ڪنارو شپ
ڪرمن چت لايان. ڏرم ڏري مانش چولي ڪي صاحب سڦل ٻڻايان. ڪريان پريوُ
تنهنجا گڻ گان، مِٺان مان تنهنجو نِت احسان.٢- سنتن جي سيوا ستسنگ ۾ تن
من پنهنجو لڳايان. ڪهي ٽيئون گر گيان جي هردي هردم جوت جڳايان. رکي پريم
سچو پرڌان، پايان پوُرڻ پد نِربان.٣- راڳ آشا پچن-٤٠- جو قوُل ڪيئہ
انسان، وچن ڪر ياد سو پنهنجو. رکي مايا جو ايمان، ڀُلائي ڇڏيئہ چو
ڀڳوان -ٽيڪ- وٽجارو تي آئين هِتڙي ڪوُڙو ڪيئہ پسارو. جنهن ڪتنب لاءِ پاپ
ڪمائين سو تي مطلب وارو. ڇڏ تِن جو مانُ گمان، ڌار توُن هردي ۾ هري ڌيان.١-
هڪ ڏينهن جڳ مان هرڪو هلندو ڪوئي نا هِت رهندو. پير پيغمبر وير هليا ويا
توکي بہ هلڻو پوندو. هي جوُڻو آهي جهانُ، چاڙ توُن پاڻ کي هِت مهمان.٢-
ڪهي ٽيئون ڪر سنتن جو سنگ جنهن مان ٿئي نستارو. رام نام جو جاپ جپي توُن

پائج موکش دوارو. چاهين لوک پنهي ۾ مانُ، کري وٽ گوبند جا گڻ گان.٣- راڳ
آشا پچن-٤١- سنتن جو سنگ، کر ساڌن جو سنگ، جي چاهين پنهنجو ڪلياڻ،
سِکي وٽ سنتن کان تون گيان -ٽيڪ- سنتن سنگ بِن سُمت اچي نا سُمت بنا نا
گيان. گيان بنا نا مکتي ملي هي ويدن جو وکيان.١- سنتن بن نا کنهنجو تيو
آ جڳ ۾ نستارو. مَهل اجان پي کين وَئي کر سنتن ڏي لارو.٢- اؤکيءَ
ويل کري نا رکيا سنتن بن کوئي. کهي ٽيئون کر ستسنگ تانتي سُکڙا ڏي جوئي.٣- راڳ
آشا پچن-٤٢- سچي سنگر در هلي تهل تون کر، جي چاهين پلائيءَ کي -ٽيڪ-
سنگر شاهن شاهه اٿيئي کارج راس کري. دک دنيا جا دوُر هٽائي خالي پندار
پري.١- سنگر جهڙو جڳ ساري ۾ داتا کو ناهي. شرڌا سان جو شرن اچي تو سپ قل
سو پائي.٢- سيوا سنگر جي سُکدائي کري جو من لائي. جنم مرڻ دک متي وجي تو
کال نہ تنهن کائي.٣- سنگر جي تي تهل مِلي کنهن پاڳن واري کي. ٽيئون تهل جي
مهل اچي هٿ گرمُک پياري کي.٤- راڳ آشا پچن-٤٣- هلو ستسنگ ۾ پياري،
هلو نِت ستسنگ ۾ پياري. سنتن جو ستسنگ سدا پَوساگر کان تاري -ٽيڪ- ست پُرشن
جو سنگ سدا دک درد نِواري تو، پولا پرم کڍي سپ من جا سنسا سازي تو.١-
کلجڳ ۾ ستسنگ برابر کوئي کرم ناهي، مکتيءَ جو دروازو جڳ ۾ ستسنگ ئي آهي.٢-
پِيل کَسائي چِپا نائي سنسنگ تاريا تي، چور چمارا جاٽ پِچارا سيئي

سڌاريا ٿي.٢- ڪهي ٽيئون ستسنگ جي محما اپر اپاري آ، شيش مهيش ڳڻيش شاردا اڪٿ اچاري آ.٢- راڳ آسا پڇن-٣٣- هل ٿڙي هل ٿڙي ساڌ سنگت ۾ گهر جي ڇڏي ڪم ڪار کي. مِل تون مِل تون ست پُرش سان، جي سُمرن ڪرتار کي -ٽيڪ- ساڌ سنگت ڏي ٻِڪ ڀرڏا سان، جيڪو قدم وڌائي. قدم قدم اشومڌ يڳيه آ، وِيد پُران ٻڌائي. ڏاري ڏاري وچن هردي ۾ پائيءِ موڪش دوار کي.١- موجد ڪُتب جو آ ڏڪنائي، انت سمي ۾ رُئاري، تنهنکي ڇڏي ڪر سنتن جو سنگ، جو ڀوساگر تاري. سنگي سنگي سنت سچا ٿي، ڪاٽن جي جم جار کي.٢- ساڌ سنگت جي نيم ٽيم سان، جيڪو ٽهل ڪري ٿو. ڪهي ٽيئون سنتن ڪرپا سان، سو نا جمي مري ٿو. ٽوڙي ٽوڙي پنڌن جڳ جا، پاڻي پد نِرڌار کي.٢- راڳ آسا پڇن-٣٥- جاڳي جاڳي اوِديا ننڊ مان، پائيءِ آتم ڳيان کي- لاڳي لاڳي گر منتر ۾، ڌارج آتم ڌيان کي -ٽيڪ- جاڳڻ بن نا ڪنهن ٻي ٻاتي، شڪ سچو سنسار ۾. جاڳڻ سان سڀ چور هٽن ٿا، پيدا نه رهي گهربار ۾. ڪوڙي ڪوڙي اڪٽريون اندر جون، جيڃ شري ڀڳوان کي.١- اودِيا ننڊ ۾ سُمهين سُمهين تون، ڪيئي جنم وِڃايا تئي. جاڳي رام جي نام جپڻ لاءِ، ملي منش جي ڪايا تئي. اهڙو وقت وِڃاءِ نه وئرت، ڇڏ تون جُوڻي جهان کي.٢- سُمهڻ وارن کي سائين مِلي نا، هي سنتن جو ٻول آ. جاڳڻ وارن کي سچي سائينءَ جو، درشن ٿيو امول آ. ڪهي ٽيئون هي وچن هنڌائي، پائيءِ پد نِربان کي.٢- راڳ آسا پڇن-٣٦- ڏياڳي ڏياڳي

پرميشور کي، ماڻ سچي آرام کي. ڳائي ڳائي گڻ گوبند جا، پائيج آنند ڌام
کي -ٽيڪ- پرميشور بِن جڳ ۾ تنهنجو، سنگي ٻيو نا آهي. سنت گروُ ٻيي ايئين چون
ٿا، دل ۾ ڌسج هنڌائي. لائي لائي لِنوَ لعلڻ سان، پائيج سُک وشرام کي.١-
پرميشور پرتپالڪ آهي، سڀ جيوَن کي پالي. اوَگڻ ڪنهنجا ڪينَ ڌسي ٿو،
سڀ کي روز سنيالي. پائي پائي پريت تنهين سان، ماڻيج مکتي مُدام کي.٢- پرميشور
سُکدائي آهي، دکڙا درد نواري. کهي ٽيئون هري ڌيان ڌري جو، تنهنکي ڪينَ وساري.
ٻائي ٻائي سو ٻڳوَت کي، جو سُمري شري رام کي.٣- راڳ آشا ٻچن-٢٧-
آيا آيا اڱڻ اسانجي، سنت سچا مهمان ٿي. اکيوُن کولي شرڌا سان ڌِس،
ظاهر هي ٻڳوان ٿي -ٽيڪ- رام سچي جو راضپو کهي، ٻُٽين جو پرتاپ ٿيو.
ستگر ٻيي کهي ڪرپا ڪيڙي، تڏهن اچي ميلاپ ٿيو. درشن سان سڀ دکڙا ٽارن،
داتا ديانِڌان ٿي.١- پر اپڪاري پر دکهاري، کشت کرن ڪافوُر ٿا. سم
ويچاري ڌيرج ڌاري، ٻيد ٻرم کن دوُر ٿا. جم جي قاسيءَ ڪاٽڻ خاطر، ٻوڌوان
ٻلوان ٿي.٢- ترشڻا تياڳِي مهاوٿراڳِي، پري رهن پريوار کان. آتم راڳِي هرِ
انراڳِي، چٽل اٿي سنسار کان. پاڻ ترن ٻِن تارن جڳ کي، وير وڏا ودوان ٿي.٣-
کهي ٽيئون مهِ سکيا منهنجي، سنتن کان وٺ گيان توُن. موهه ممت اگيان متائي،
پنهنجو کر ڪلياڻ توُن. ڀاڳ کولڻ لاءِ آيا آهن، گٽي وڏا گٽوان ٿي.٤-

راڳ آشا پچن-٤٨- لکي ڇپي هرنام سُمر جيئن ، سُڌ نہ پوي سنسار کي.
رهي اڪيلو انترمُک تي، پائڄ ستڪرتار کي -ٽيڪ- لوڪ شُمهن تؤن ننڊ مان
جاڳي، مالڪ کي تہ مناءِ ري. پاڻ لِڪائي لوڪن کان تؤن، روئي رام ريجهاءِ ري. ڳُجھ ۾
ڳر تؤن من ۾ مر تؤن، ڪڏ نہ مُنهان گفتار کي.١- سِر کر سُرندو سُرت ڪِلي ڪر،
محبت تار ملاءِ تؤن. شبد سچي جو سُر آلاپي، ساجن کي سرچاءِ تؤن. چپ نا
چورِج اندر اورج، پتو نہ ڏي پريوار کي.٢- پچي لعل تي مت سي نکرن،
آويءَ اندر ٻرندا جي. ٻِڄ يي قَلي قُلِي سي نِکرن، ڏرتيءَ اندر ڳرندا
جي. دان ڳجهي جو قل تي اوُنچو، سمجھ انهيءَ ويچار کي.٣- کهي ٽيئون کر پاڻ نہ پڌرو،
جاڻائِج نا جاڻ تؤن. ڏن لِڪيَل کي چور قرن نا، ايهو سمجھ اُهڃاڻ تؤن.
سادو سوُدو رهي جڳت ۾، تن جي چڏ سينگار کي.٤- راڳ آشا پچن-٤٩- هاسي
کر نا پاڻ وڏن سان هاسي وڏو وِکار آهِ. جِن جِن هاسي ڪئي وڏن سان ٽيو
تِن اڱڻ اجاڙ آهِ -ٽيڪ- شِوَ جي گَڻن ڪئي نارد سان، هاسي راج دواري. تنهن
تي مُنيءَ چيو وَڃي ٽيندءُ، راڪشس لنک منجهاري. راڻوڻ ڪميڪرڻ سي ٽِيڙا، ڪتا ايها
نِروار آهِ.١- دروپديءَ ڪئي دريوڏن سان، هاسي کُلي آواز ۾. دريوڏن چيو
بدلو توکان، وٺندس راج سماج ۾. سيا ۾ تنهنکي ننگنُ ڪيائين، ڳالھ اِيها اظهار
آهِ.٢- درواسا سان ڪئي يادوَن، هاسي اتِ اهنکار مان. رشيءَ چيو کل ڳهاتک

ٽيندو، پئدا اِنهيءَ نار مان. وستوُ انهيءَ کيو پدُوَنشن جو، سارو ڪل سنگهار آهِ.٢.
هاسيءَ مان ٿئي جهڳڙو پئدا، هاسي دک جو موُل ٿي. تن من ڌن کي ناس ڪرڻ
لاءِ، مانو هي ترشوُل ٿي. ڪهي ٽيئون توُن ڪر نا ڪنهن سان، هاسي نرڪ دوار آهِ.٣.
راڳ آشا پچن-٥٠- ڪري سنتن جو سنگ، لاءِ رام سندو رنگ. رکي من ۾ امنگ، ڪر
پنهنجو ڪلياڻ توُن -ٽيڪ- وري مانش جنم نہ ملندءِ، نڪي ڀاڳ ٿي اهڙو ڪلندءِ.
ڇڏي ڪوُڙو ڪسنگ، پڙه پريم پرسنگ.١- سنگ سنتن جو ساٿي ٿيندءِ، اڳيان دکڙو نہ ڪوئي
ايندءِ. ميٽي مستڪ جو انگ، ڪري پاپن جو ڀنگ.٢- وڃي سنتن جي سکيا سُندر، ڪر
من جو صفا توُن مندر. ساڙي وِڪارن جهنگ، ٻڌ نيهي نِسنگ.٣- آهي سنتن ۾
انترييامي، ڪهي ٽيئون جو سڀ جو سوامي. مهر تِن ڪان مَنگ، لڳي جَم جو نہ ڏنگ.٤.
راڳ آشا پچن-٥١- ساجهر جاڳي ڪري سُجاڳي ڇڏ توُن نِنڊ نياڳي. مانش جنم
سڦل ڪر پنهنجو رام جپي وڏڀاڳي -ٽيڪ- سَسُئيءَ نِنڊ ۾ پُنهل وڃايو، وِرهہ
وِڇوڙي جيءُ جلايو. ڪري هوشياري ترت تياري، طالب ٿيءُ تياڳي.١- غفلت
ڪيئي غافل ڪيڙا، دنيا درياهہ ۾ وَهي سي وَيڙا. غوطا کائي عمر اجائي،
ڪر نا جيوَ اياڳي.٢- اوديا نِنڊ ڪئي ڇڏيا نِهوڙي، ڪهي ٽيئون جڳ بنڌن جوڙي.
نِنڊ ڦتائي موهہ مِٽائي، وِير بٽهج وئراڳي.٣- راڳ آشا پچن-٥٢- هل توُن
پياري ستگر دواري، من ۾ شرڌا ڌاري. شرڌالن جا ستگر سائين، سيئي ڪاج سنواري.

-ٽيڪ- ستگر درشن دکڙا مِٽائي، پريم وارن کي رنگ رچائي. درمت ٽاري جيءُ جيئاري، مانش جنم سُڌاري.١- ستگر ٻاٽي پڙهي جو پراٽي، انگ سنگ تئي تي تنهن سان ساٽي. سنسا ساڙي ڀِيائي ٻاري، ڀيد ڀرانت نِواري.٢- ستگر سيوا سِڪ سان ڪري جو، سڀ ڦل پائي ڀنڊار ڀري سو. ممتا ماري تن من ٺاري، هٺ هردي جو هاري.٣- ستگر ڪرپا ڏي تي مڪتي، ڪهي ٽيئون ڏي آتم شڪتي. برهم ڏيکاري ليکو واري، ڀوَساگر ڪان تاري.٤- راڳ آشا ڀڄن-٥٣- پريتم پيارا منهنجي من ۾ ستگر جي سِڪ آهي. ستگر سائين رهي جِتي تو اتي وڃان مان ڪاهي -ٽيڪ- ڀَنکہ هُجن تان وَڃان اڏامي، جِتي رهي تو ستگر سوامي. ستگر سان گڏ رهان هميشهہ چِت ايئين تو چاهي.١- درشن ڪئي ٽيا ڏينهن گهٽائي، ڪڏهين مِلندو گروُ سُکدائي. ساعت ساعت سارِيان تو مان نيٽن ۾ نِنڊ ناهي.٢- معاف ڪري شل منهنجوُن منداڻوُن، ايندو گهر ۾ ڪري ڀلايوُن. ڀوُري ستگر جي مان اڳيان ڀيٽ رکان سِر لاهي.٣- ديا ڪري شل درشن ڏيندو، ڪهي ٽيئون ڪُل ڪشٽ ڪٽيندو. گيان ڏئي گرُوديوُ ڇڏيندو ليکو جم جو ڏاهي.٤- راڳ آشا ڀڄن-٥٤- نيارو نيارو ساري جڳ کان گرمُک آهي نيارو. سيوَ ڪري ستگر جي ٻٽيو ڀريوءَ جو سو پيارو -ٽيڪ- گرمُک جڳ جي غرض رکي نا، سيوا ٻِن ٻيو سُواد چکي نا. سختيوُن سوُر سهي سيوا کان ڪڏهن ڪري نہ ڪنارو.١- گرمُک ڪنهنجي روڪي رُکي نا، سيوا ڪرڻ کان ڪڏهن چُکي نا. ستگر جي سيوا ۾ پنهنجو جنم لڳائي سارو.٢-

ڪرمڪ ڳُرَ ۾ ويساهه ڌاري، آگيا تنهنجي ڪڏهن نه ٽاري. ڪهي ٽيئون ڳُرَ چرنن ۾ سو
مردم ڪري گذارو.٣- راڳ آشا پچن-٥٥- مان ته ٻُڌي پريم جي ٻاٽي، ٻي
ڄاڻ وٽي ته کهاٽي -ٽيڪ- پريم پريوءَ جو دِل ۾ آيو، هوش عقل جنهن ڇانُ
گنوايو، سچي روئندي رات وِهاٽي.١- پريم ٻاٽيءَ جو سُواد نرالو، سُٽندي
ٿيڙو من متوالو، لٿي لوڪن جي ڪُلُ ڪاٽي.١- پريم ٻاٽيءَ ۾ خاص خماري،
ٻڌڻ سان ٿئي بِرهه بهاري، سا ته سرتيُون ساهه سيباٽي.٣- پريم پيري ڳُرَ ٻاٽي
ٻڌائي، ڪهي ٽيئون دِل مُئل جِيائي، وجي سُرت سُوَرُوپ سماٽي.٤- راڳ آشا
پچن-٥٦- او رام جا پيارا، شري رام کي ريجهائج. جيوَن سڦل بڻائج -ٽيڪ-
مايا جي موهه ۾ تو سارو جنم وڃايو، پريوءَ جو ڌيان ڌاري ڪيو سُواس نا سجايو.
هاٽي ته موهه مِٽائي، لِنوَ رام سان لڳائج.١- رکي پريم پيلٽيءَ هو شري رام
کي ريجهايو، ڇڏي راڄ سُک پرت هو رَگهنات کي منايو. توُن پي ته پريم پائي، پريوءَ جا
گيت ڳائج.٢- تياڳي ڪٽنب وِڀيشڻ شريرام شرڻ آيو، ڌئي راڄ لنڪ جو تنهن
پريوءَ ايئِہ بڻايو. توُن پي ته سِڪ وڌائي، من رام سان مِلائج.٣- جٽايوءَ شيش
پنهنجو هرِ سيوَ ۾ لڳايو، ڪهي ٽيئون رام تنهنکي نِج ڌام ۾ پٺايو. توُن پي ته چِت
لڳائي، پڳوان کي منائج.٤- راڳ آشا پچن-٥٧- ڪر توُن پلائي وو سڀ سان
ڪر توُن پلائي. پُلجي ٻہ ڪجاڻءِ ڪين ڪنهن سان بندا ٻُرائي -ٽيڪ- پلائيءَ جو ڦل ته

مِنا نيت ٿئي ڀلو. بُرائيءَ مان پئدا ٿئي دکن جو سلو. سنت سچن آهِ اِها ساک سُٺائي.١- ڀلي ساڻ ڀلو ڪري جڳت ۾ هرڪو. بُري ساڻ ڀلو ڪري وِرلو نر ڪو. رِشي مُني تنهنجي سدا ڪرن وڏائي.٢- بُرائيءَ سان دُشٽ ٻُڌي ڏاڍو ٿيو دکي. ڀلائيءَ سان چندرهاس سدا ٿيو سُکي. کھي ٽيئون آهِ پرسِدّ ٻالهه اِهائي.٣- راڳ آشا ڀڄن-٥٨- هردم مُک سان رام اچار، پاپ سڀيئي نِوار. رام نام سُک ڌام اٿيئي، تنهنکي ڪڏهين ڪين وِسار -ٽيڪ- رام نام سان پريم رکيو جِن، تِن جو ٿيو ٻيڙو پار. رام وِساريو جِن آ جڳ ۾، تِن جو ٽيڙو ڪين اُڌار.١- رام نام بِن ڪم نا ايندءِ، ڌن ڪٽنب پريوار. موهه ممت جڳ جال ۾ ڦاسي، ڏِس نہ پيارا نرڪ دوار.٢- اڳيان وات اٽائي اٿيئي، تنهنجو ڪر ويچار. رام نام هِڪ ساٿي ٿيندءِ، تنهنجو سُمرن ڪر هروار.٣- کھي ٽيئون ڪر ڀڄن رام جو، جي چاهين سُک سار. رام نام بِن چاٽھ جوُنو، دکمَيہ سارو هي سنسار.٤- راڳ آشا ڀڄن-٥٩- ستگر سوامي انترىامي، ڇڏ نہ وِساري -ٽيڪ- لوڪ وِساري سارو ڪوئي وِچار ناهي. توُن نہ وِسار موُنکي تنهنجو آڌار آهي.١- توُن هِڪ راضي ٿيندين سڀ جڳ ٿيندو راضي. مهر ڪري توُن پنهنجي ڪنهنجي نہ ڏي موتاجي.٢- جهڙو مان تهڙو آهيان شرن توهانجي آيو. کھي ٽيئون ڪرپا ڌاري منهنجي ٌکرَ لاج بچايو.٣- راڳ آشا ڀڄن-٦٠- ستگر سوڙهيءَ ۾ تي ساٿي ساٿي ساٿي.

-ٽيڪ- در تنهنجي جو آهيان گولو، ستگر ميٺج پرمن پولو. لاهج منهنجو
چِنتا چولو، پِياري پريم جو پاٽي.١- جهڙو آهيان تهڙو تنهنجو، ستگر مُور
نہ ڪر توُن اهِنجو. تو بِن ٻيو ڪو ناهي منهنجو، ڏر هٿ پنهنجو ڇاٽي.٢- آئِس
تنهنجي شرني سائين، ڪهي ٽيئون سڀ درد مِٽائين. ڀَوَساگر ڪان پار پُڄائين، پنهنجو
بِرد سُڃاٽي.٣- راڳ آشا پچن-٦١- ستگر مُونکي من مان ڪين وِسارجانءِ،
درشن ڏئي دِل ٺارجانءِ -ٽيڪ- جهڙو آهيان تهڙو تنهنجو، ستگر تو بِن
ٻيو نا منهنجو. ٻاجهہ ڪري ٻاجهارا پنهنجي، منهنجو ساٿ ڪڄانءِ توُن سنهنجو. ناٿ
نظر سان نِهارجانءِ.١- تنهنجي سُمرتي امرت آهي، مُٺل دِليُن کي چڙي جِيائي.
ياد ڪري هِن دين داس کي، غفلت مان وٺ جلد جڳائي. پريم جي سُرڪ پيارِجانءِ.٢-
ڪوُنج ٻچن کي جيئن چِتاري، ڪڇوُ آنڊا جيئن ڏيان ۾ ڌاري. ٻالڪ کي جيئن ماءُ
سنڀاري، داتا جيئن منگتن کي ساري. ساڄن تيئين سنڀارجانءِ.٣- ٻالاپن کان هاٽي
تائين، ڪيَم ڪچايوُن جيڪي سائين. ڪهي تيئون ڏي معافي تِنجي، اڳتي اوَگڻ کان تہ بچائين.
سُمت سچي سيڪارجانءِ.٤- راڳ آشا پچن-٦٢- آهين بندا ڏينهن ٻہ ٽي مهمان
توُن، ڪر نہ اجايو گُمان توُن -ٽيڪ- جي هِت آيا سي سڀ وِيَڙا، ڪين پَتا ڪڇ تِن
جا پِيَڙا. وِير ٻَلي گٽوان گياني، راهہ عزل جي راهي ٿِيَڙا. ڇاٽج ڪوُچ
مڪِان توُن.١- ڇاجي لاءِ تو ممتا ڌاري، اڄ سُڀاڻي تنهنجي تياري. ساڻ نہ ڪٽنديِن

هِڪڙي پائي، ڇڏي ويندين هِت ملڪيت ساري. ڏار اِهو من ڏيان تون.٢- اهڙي رهڻي رَهه رَس واري، جا سيني کي لڳي پياري. ڪهي ٽيئون جيئن تنهنجي ٽُنيان، ياد ڪرن توکي نر ناري. سُمر سچو پڳوان تون.٣- راڳ آشا پچن-٦٣- منڙا منهنجا غفلت ۾ نه گذار تون. جاڳي پاڻ سنڀار تون -ٽيڪ- چوراسي لک جوُڻن اندر، مانش جوُڻي جاڻج سُندر. تنهن ۾ ڳولهج ست چيتن کي، جو آهِ سَروَ سُکن جو مندر. ڏيان تنهينجو ڏار تون.١- ٻال اوَستا سُندر جواني، غفلت ۾ تو کوئِي اگياني. پيريءَ ۾ ٻي پاڻ پَسڻ لاءِ، پرشارٿ نا ڪيُئِه پراني، هاڻي ٻي ڪاج سنوار تون.٢- جنهنکي ڄاڻين سو تون ناهين، ڄاڻڻ وارو تون خود آهين. ٻَڪرِئن جي سنگ ٻُلي شير جِيان ، ڪهي ٽيئون ڇو جنم وڃائين. پنهنجو روُپ نِهار تون.٣- راڳ آشا پچن-٦٤- پريمي پيارا رام نام نه وِسار تون. هيرو هي جنم نه هار تون. -ٽيڪ- اگيان جم جي وات اٽائي، رام نام اُتِ ٽئي سهائي. ڏيان تنهنجو من ڏار تون.١- رام نام جي وڏي وڏيائي، سنتن گرنتن آهي سُٽائي. تنهنکي اندر اچار تون.٢- رام نام بِن نا کو تنهنجو، جِنکي ڄاڻي تو تون پنهنجو. رام جپي دِل نار تون.٣- ڪهي ٽيئون رتِ رام سدائين، لوڪ ٻنهين ۾ سُک کي پائين. جنم مرن دک ٽار تون.٤- راڳ آشا پچن-٦٥- جي سُک چاهين کر تون ستسنگ سان پريت ري. شرڌا سان ويهي ڳائج گوبند جا گيت ري -ٽيڪ- ڪلجڳ ۾ هرنام ۽ ستسنگ ڄاڻج

مُکيہ ساڌن ٻيئي. ست پُرش جا واکيہ اِهي تي ٻڌ توُن پيارا ڪنُ ڏيئي. سنتن سان هرِ جس
ڳائي هاري بازي جيت ري.١- يوگ يگيہ پوُڄا سان جو ڦل ويد پُران ٻڌائي ٿو. سو ڦل
ستسنگ نام جپڻ سان ڪليُگ ۾ نر پائي ٿو. ڪليُگ سم يُگ نا ڪوئي رڪ من
پرتيت ري.٢- سڀ سنتن مِل آهِ پُڪاريو ڪليُگ آيو آيو جي. رام نام
جي ٻِڄ کي پوکي سَروَ سُکن کي پايو جي. ٻي ڪا رُت ناهي اهڙي سمجهہ ڌار چيت ري.٣-
ستسنگ نام بِنا ڀَوَ ساگر کھي تيئون کو ناهِن تريو. جِن پريوُءَ سان پريم لڳايو
تِن جو سارو ڪاج سرِيو. پل پل هرنام اچاري ميٺِڄ ڀَوَ پيت ري.٤-
راڳ آشا پچن-٦٦- ستگر جي ٽهل ڪري توُن شانتي سُک پاءِ ري. آتم جو گيان وني
سنسا مِٽاءِ ري -ٽيڪ- ٽهل بِنا من نِرمل ٿئي نا سنتن ڳالهہ وَڪاٽي آ. نرمل
من بِن گيان ٿئي نا ويدن جي هيءَ واٽي آ. گيان بِنا مکتي مِلي نا هِردي هنڊاءِ
ري.١- ٽهل ڪرڻ سان نيچن جڳہ ۾ اوُنچي پد کي پاتو آ. ٽهل ڪري گڻ گيان پِرائي
نِج سُوَروُپ سڃاتو آ. سيوا ۾ سڀ سُک آهن تنهن سان من لاءِ ري.٢- شرڌا سان
جِن ٽهل ڪئي آ سي شرڌالوُ لعل ٿيا. پڙهي ڏسو ساکيوُن سنتن جوُن ٽهل منجهان جي
نِهال ٿيا. ٽهل ڪري توُن پِي هِردو صاف بڻاءِ ري.٣- کھي تيئون ايمان مِٽائي
گر سيوا ڪر تي گولو. وچن سُٽي هِردي ۾ ڌاري ڪٽ توُن پيد پرم پولو. جڳ جا سڀ
بنڌن چوڙي برهم کي ڏياءِ ري.٤- راڳ آشا پچن-٦٧- پريم سان پريوُ مِلي ٿو پريم هي

پرڏان آ. پريم وارن تي هميشھ ٿيو پرسن ڀڳوان آ -ٽيڪ- پريم بِن پرماتما
جي هي سُڄو سنسار ٿي. پريم ئي ساري جڳت جو اوت ۽ آڌار ٿي. پريم جي ڏوريءَ ۾ حڪڙيَل
هي سڄو تہ جهانُ آ.١- پريم بِن ڪوئي جڳت جو ڪاج پوُرو نا ٿئي. پريم بِن
ڪنهنکي نہ ڪڏهِين شيام ٿو درشن ڏئي. پريم بِن من ٿئي نہ وَس ۾ ويد جو وَکيانُ آ.٢-
گل بِنا سُڳنڌيءَ نہ سوُنهين چندر بِن نا رات ٿي. نير بِن سوُنهين ندي نا سچ بِنا نا
بات ٿي. پريم بِن تيئن ڪنهن نہ ڪم جو جڳت ۾ انسان آ.٣- پريم جو ناتو هريءَ
کي وَڏِڪ ٿو سڀ ڪان وٽي. ڪهي ٽيئون پريم لائي جو هريءَ جو ٿو بٽي. لوڪ ۽ پرلوڪ
۾ تنهنجو سدا سنمانُ آ.٤- راڳ آشا ڀڄن-٦٨- پيري پي پريم جو پيالو، رهي
سنسار ڪان نِرالو. هريءَ سان هيت لائي وٺ، بٽي توُن مست متوالو -ٽيڪ- پريم
پيالي سندي مهما اٿي سڀ پيالن ڪان ڀاري. پيتو جِن پريم جو پيالو ڀُلي تِن
سُڌ وَئي ساري. نشو تِن کي چڙهيو نِرمل اندر تِنجي ٿيو اُجيالو.١- پريم
پيالو جِني پيتو ڪَٽي تِن موهہ جي ڄاري. مِلي منتار سان هِڪ ٿيا ڪڍي ممتا
خودي خوارِي. ڪُلي انيؤ پِيو تِن جو ڀڄي پرمن سندو تالو.٢- ڌُروَ پهلاج
ڌنا سڌنا وِدُر پيپا ڀڳت پي وِيا. ترلوچن نامديو سئني ڪبير جِن پي امر
تي وِيا. ڪهي ٽيئون پريؤ پائي ڪري پويتر وِيا نالو.٣- راڳ آشا ڀڄن-٦٩-
لعل آتم لهہ ڳولهي، لِکل اٿي جو چولي -ٽيڪ- لعل تنهينجو تِجلو ڀاري،

روشن جنهن سان دنيا ساري. ڏِس تون آنيئِہ کولي.١- اُتن سمنڊ ۾ لهريون ڪيئي، لهر لهر ۾ لعل اتيئي. تن ۾ ڏِس تون تولي.٢- گيان سندو تون چشمون پائي، اندر لعل لِکل ڏسُ ناهي. سپ گهٽ ۾ جو بولي.٣- ڪهي ٽيئون جنهن گروُ لکائي، لعل انهيءَ کي سوئي پائي. ڦِر نہ جوُٽِن ۾ ڏولي.٤- راڳ آشا پچن-٧٠- مليو منش جنم توکي آهي، سو وئرت چڏ نہ وڃائي. هر هر اهڙو ملي نہ چولو، وٽ تون سڦل بڻائي ري -ٽيڪ- هِن ديهيءَ کي جيو چراچر، چِت سان سيئي چاهِن تا. ديوي ديوتا ڪِنر گندرو، ياڳ وڏي سان پائِن تا. اهڙي درلڀ ديهيءَ کي چڏ، غفلت ۾ نہ گنوائي ري.١- هِن ديهيءَ جي مهما ياري، ويد گرنٿ ٻڌائِن تا. رِشي مُني ۽ گياني ڌياني، سنت ساڌ پي ڳائِن تا. تنهن ۾ ڀڳتي ساڌن ساڌي، پريوءَ کي وٽ پائي ري.٢- هِن درلڀ مانش تن کي ڪي، وِرلا سڦل بڻائِن تا. پراُپڪار ڪري هرِ ڀڳتي، پوُرڻ پد کي پائِن تا. ڪهي ٽيئون ڪر تون بہ سڦل هي، رام نام گڻ ڳائي ري.٣- راڳ آشا پچن-٧١- ڪر رام پچن پيارا، مِلي مانش ديهي ٽئي. بنُ رام نام جڳ ۾، ڪوئي نہ سنيهي ٽئي -ٽيڪ- شري رام دوا چاڙهِ، سپ روڳ مِٽائي ٽي. تن من کي شانت ڏيئي، سپ تپت هٽائي ٽي. پيءُ پريم ساڻ سا تون، اجان ويل نہ ويئي ٽئي.١- سپ ڪرم ڌرم ڦيڪا، بن رام نام پائي. سپ ساڌن جو هي موُل، شري‌رام ٽي سُکدائي. تون ڪين ڀُلاءِ تنهنکي، آدِ آنت جو نيهي ٽئي.٢- ڪهي ٽيئون ڪر

ويچار، هي جڳ سڀ فاني آ. ست رام جو نالو اٽي، تنهنجي ڪوئي نہ ثاني آ. رک
پريم سچو تنهن ۾، جنهن ۾ سُک تہ سپيئي ٿئي.٣- راڳ آشا پڇن-٧٢- ڀڳتن جو
رکپال پال پال، شري رام آ -ٽيڪ- ڀڳتن تي ڀڳوان ڍري ٿو، ڀڳتن جا ڀنڊار
ڀري ٿو. سنتن جو سُک پال پال پال، شري رام آ.١- ڀڳوت ڪي نِڄ ڀڳت وٽي ٿو،
ڀڳتن جو سو داس بڻي ٿو. پريمين جو پرتپال پال پال شري رام آ.٢- نِرگڻ برهم
آ سَروَ سمايو، ڀڳتن لاءِ سرگڻ ٿي آيو. داسن تي ڪرپال پال پال، شري رام آ.٣-
ڀڳتن جو پريوُ ڏيان ڌري ٿو، کهي ٽيئون ڪُل ڪاج ڪري ٿو. نيهنِ جو ننگپال پال
پال، شري رام آ.٤- راڳ آشا پڇن-٧٣- منڙا منهنجا گيان جو ڏِيئو ٻارجانءِ،
اوديا جي اوُندهہ ٽارجانءِ -ٽيڪ- ڏِيئا ڏيهہ ۾ آهن گهڻائي، ٻاهرين ميٽنِ سي اوُنداهي.
ڏِيئو گيان جو اوديا اوُندهہ، ميٽي من جي ڪري سهائي. روشن مانهنِ گذارجانءِ.١-
اوديا اوُندهہ آهي ڪاري، دکي ڪيا جنهن سڀ نر ناري. ستگر جنهنکي گيان ڏئي ٿو،
سُکي رهي سو جڳت منجهارِي. توُن ڀي سُک ۾ گهارجانءِ.٢- هِردي اندر وويڪ ڌاري، ڀلي ٻُري
ڏِسُ وستوُ وِچاري. ڀَلِي وستوُ مان ٿئي ڀلائي، ٻُري وستوُ تي جنم بِگاڙي. وات چڱيءَ پڳُ
ڌارجانءِ.٣- جنم انهيءَ جو سڦلو آهي، ستگر ڪان جو گيان پِرائي. کهي ٽيئون جو گيان
بِنا نر، منش جنم سو وچي وِڃائي. هيرو هي جنم نہ هارجانءِ.٤- راڳ آشا پڇن-٧٤-
جيڏاهن تيڏاهن آنءُ ڏسان ٿو، پريوُءَ جو ديدار آهِہ، پريوُءَ ٻاجهوُن ٻيو ڪو ناهي،

سڀ ڪڇ ست ڪرتار آهِ -ٽيڪ- پاڻ هي پريوُ ڌرتي ٻٽيو، پاڻ ٻٽيو آڪاش تي. پاڻ هي پاڻي پوَن ٻٽيو ۽، پاڻ ٻٽيو پرڪاش تي. پاڻ هي سِج چنڊ تارا ٻٽيو، پاڻ ٻٽيو انڌڪار آهِ.١- پاڻهي هي هوُ توُن مان ٻٽيو، پاڻ روُپ ۽ نام تي. پاڻ هي هيڏي هوڏي ساجن، هيٺ متي هِڪ رام تي. پاڻ هي پريوُ ٻٽيو پدارٿ، پاڻ هي پوڳڻهار آهِ.٢- پاڻ هي پنڊت پانڪ ٻٽيو، پاڻ هي ويد پُران تي. پاڻ هي نرگڻ سرگڻ تِيَرَو، پاڻ هي پڳت پڳوان تي. پاڻ هي منگتو پاڻ هي داتا، پاڻ هي ٻولڻهار آهِ.٣- پاڻ هي اندر ٻاهر پريوُ، پاڻ سوُڪشم ستوُل تي. پاڻ هي شنڪر پاڻ هي گوُري، پاڻ هي ڪارج موُل تي. ڪهي ٽيئون سڀ پاڻ هي ٻٽيو، صاحب سِرجڻهار آهِ.٤-

-اوم ستنام ساکي- راڳ وِهاڳ پچن-١-

جيڪي پيوُن جهوليءَ سي هٿڙا ڏئي تو تاريوُن -ٽيڪ- سنگ سَکيُن سان تو ڇِني ڪٻڙيءَ کي پنهنجو ڪيو. ريت الٽي تو سندي هر آٻلڙيوُن تو اٻاريوُن.١- لاڏ ليلان جيئن ڪيا جِن سي جُدا جيئري ٽيوُن. ڪَئروُءَ جهڙيوُن ڪيتريوُن سيوا ڏسي سينگاريوُن.٢- نيچ گنِڪا تار مان تاري سَتيُن کي تو چڙي. ڪرم ڪان ڪرپا نِياري آٻلڙيوُن تو اُڪارِيوُن.٣- ڪهي ٽيئون تو ڪيئي عئبن ڀريوُن تہ آگهائِيوُن. وَرَنُ ذاتي

نا ڏِسي سِڪ واريوُن تو سنواريوُن.۴- راڳ وِهاڳ پڇن-۲- پيرا پري آءُ توُن
مِنا ڪٽيو قدم دانهوُن ڪريان -ٽيڪ- سوُرن سندو سوُدو سِڪي، راتون ڏينهان دِل
ٽي دڪي. تنهنجي ملڻ جي مان ٻُکي، پنڌڙو ڪري آيس پَريان.۱- تيرٿ سيئي
ڳولهي ٽڪِيَس، پنڌڙو ڪري ڪين مان پُنيَس. تنهنجي اجهي پريوُ مان پِيَس، گولي ٻٽي پاٽي
پريان.۲- توُنهين جوڳي توُنهين جَتي، هرجاءِ وَسين آتم سَتي. تونهين پرانن جو پتي،
ٻيو ورُ وڃي ڪهڙو ڪريان.۳- هيءَ جا مُني ڪاتِيُن ڪُني، تيئون ڪهي جهليَم
گهتي. تاڪي اندر جي توُن پَتين، تنهنجي چرن چِتڙو ڌريان.۴- راڳ وِهاڳ پڇن-۳-
جِن لاءِ جيءُ منهنجو جلي، سيئي سڄڻ وِيَڙا لڏي -ٽيڪ- جِن تي ڏِنيوُن موُن ڏاتڙِيوُن،
تِن لاءِ رُئان تي راتڙيوُن. سي پائي جوڳي جهاتڙيوُن، گوُندر وِيا مُئيءَ کي گڏي.۱-
جِن لاءِ دِل دانهوُن ڪري، سيئي وِيا يوُنءِ ڪان پري. تِنجي مِلڻ لاءِ تي مري، ايندا
ڪڏهن منهنجي تڏي.۲- جِن لاءِ گهُميَس ساري لڪا، در در پٽي ڪاڻم ڏڪا.
گهايل لَيي گر جي نہ ڪا، مڙهيوُن مڪان وِيا ڇڏي.۳- جِنجي ڏِنم مُنهن ۾
مٽيان، تِنِجا اکر پڙهيو پڙهان. تيئونءَ ڏنا سِڄ ڪان سُهٽا، آسڻ اڪيُن
۾ ويا اڏي.۴- راڳ وِهاڳ پڇن-۴- جِت باهہ ٻري سا جاءِ جري. دک درد ٻِنا
دانهن ڪير ڪري -ٽيڪ- درد دکن جِت ڪيَڙا ڏيرا، جوش جلايا تِن جا جيرا. جانِ
جنديءَ جيئن ڏيئي قيرا، ڏوُنگر من کي روز ڏري.۱- درد دکن جا اپريا دوُنهان،

ستگر وچني ٿِيَڙا سوُنهان. عشق اگن جوُن ساڙنِ لوُنهان، محبت جي مچ ۾ ته مري.٢-
جنهن گهر جاريو تنهن گهر تاريو، صوُرت ۾ سو ساج نهاريو. ديهه پنهنجيءَ ۾
ديپڪ ٻاريو، ڏيان تنهينجو روز ڏري.٣- درد دکن جوُن ٻُڌجن دانهوُن، سِر ڏيئي سي
سُٺيج سدائوُن. ڪر جوڙي ڪر ڪهتا ٽيئون، پريم سندو آهِ پند پري.٤- راڳ وِهاڳ
ڀڄن-٥- هي سنساري چِت اداري، ڀاونا توُن ڪر ڀلي. ڪر هوشياري ٻڻ وِچاري،
غير واري چڍ ڱلِي -ٽيڪ- ست ڪرم صابڻ ڪٽي توُن صاف دِل کي ڪر سدا. مَٽل
پاپن جي مِٽائي واسنا جي ٻت وَلي.١- شبد سان سُرتي مِلائي ڀڄن ڪر
ايڪانت ۾. جڳت جا ڦرنا هٽائي گر موُرت ۾ رهه رَلي.٢- گيان جو پرڪاش پائي ميٽ
تَم آوديا سندي. برهم جو سُک آچل پائي ٻُڌ وويڪي ڪر ٻلي.٣- ڪهت ٽيئون
سُمر سوهم سَم ڪري ويچار ڪي. برهم ساڪشي چاڻ هِڪ توُن لهر جيئن ساگر
چَلِي.٢- راڳ وِهاڳ ڀڄن-٦- درد وارا سُٺيج پيارا، بِرهه وارن جو بيان.
عشق ۾ اِظهار ٿيا جي، تو ڪيان تِن جو وَکيان -ٽيڪ- بِرهه ۾ ٻيَبانُ مجنوُن
ٻُنبد ٿي ٻن ۾ رهيو. لب اندر ليليٰ اچاري، جنهن ڍُلي ويو هي جهان.١- هِير
لاءِ ٿيو چاڪ رانجهوُ تياڳ تخت هزار کي. ساهڙ کي سُهٽي سنياري، سِر ٻحر ۾
کيو آيانُ.٢- ڀُنهل سسُئيءَ پريت پائي موُمل راڻو مست ٿيو. ءِ زُليخان
ساڻ يوُسف، عشق لاتو ڏر ڏيان.٣- ڪهت ٽيئون ٽوڙ ٻنڌن، سي نِسنگ نِروار

ٿيا. اعنلحق منصوُر چيڙو، هيءُ حقيقت جو گيان.۴- راڳ وِهاڳ پچن-۷-
هي پريوُ تو پريم پئدا چو کيو سنسار ۾. پريم جيوَن کي لڳائي چو وِڏءِ آزار ۾ -ٽيڪ-
پريم اندر ڪئِسُ ڦاٿو نانءُ تنهن مجنوُ پيو. هاءِ ليليٰ تي ڪيائين جهنگ جهر بازار
۾.۱- پريم سان سُهٽي گهڙي تي پئي گِهڙي درياهه ۾. تار ترندي تي وَئي سا من رکي
ميهار ۾.۲- پريم لائي سوُر ڏاڍا بِرج ۾ سَکيُن سَنا. رات ڏينهان تي رُنائوُن سانوري
جي سار ۾.۳- ڪهي ٽيئون پريم پُنيان تا اچن ڏک ڏاڪڙا. پريم ۾ موُن پي سَنا سي
نانهِن سُک کو پيار ۾.۴- راڳ وِهاڳ پچن-۸- پريم پئدا موُن کيو آهِه جيوَ جي
ڪلياڻ لاءِ. درد دک تنهنسان مِلايم سچن جي امتحان لاءِ -ٽيک- دکن
ٻاجهوُن پريم پُختو کين تو کڏهين ٿئي. دکن وارو پريم ٿئي تو شانت سُک ست گيان
لاءِ.۱- پريم پنيان جي ڪڏهن هي سوُر نا شامل هجن. تان سيبئي پريم کن سنسار جي
سُک شان لاءِ.۲- پريم جي ناهي برابر کو پدارٿ جڳت ۾. پُڇُ خبر تِن کان تيا
جي مست هري رس پانَ لاءِ.۳- ٽيئون پيالو پريم وارو پُر ڪري پيءُ توُن سدا. موهه
مايا جو چِڏي من پريم رک پيُوان لاءِ.۴- راڳ وِهاڳ پچن-۹- پريم جو احوال
ڪهڙو مان کيان گفتار ۾. پريم جهڙو ٻيو پدارٿ ناهِن هِن سنسار ۾ -ٽيک- پريم
جي احسان سان حيوان مان انسان ٿئي. منشيه مان ٿئي ديوُ ۽ ٿئي ديوُ هري آڪار ۾.۱-
پريم بِن ڏنوان کي نا مانُ تو درگِهه ملي. پريم سان ئي دين پائي مانُ هري دربار

۾.٢- پريم وَس پرماتما ۽ جڳت سارو تو ٿئي. پريم ئي پرڌان آهي ايشور اوتار ۾.٣- پريم جو واپار کر توُن سِر ڏئي سِڪ سان سدا. پريم تيئون تو مِلي نِت سنت ستگر دوار ۾.٤- راڳ وِهاڳ پچن-١٠- پاپ سان پاپنِ جڏهن سنسار کي لاچار کيو. يگيہ جپ تپ دان پوُڄا ۽ ڌرم کان ڌار کيو -ٽيڪ- پاٺ پوُڄا نيم وِرت ۽ شپ کرم سنگهار کيو. ويد وديا ديوَ مندِر جو گهٽو تِرسکار کيو.١- گانءِ براهمڻ جي مٿان پڻ تيغ سان تِن وار کيو. اتِ ڪُنيتي ڪُشکرم سان هر جڳهہ آزار کيو.٢- تڏهن نرگڻ روُپ مان هرِ سگڻ ۽ ساکار ٿيو. منش چولي ۾ اچي تنهن پريم جو پرچار کيو.٣- سنت براهمڻ جي رکيا لاءِ هٿن ۾ هٿيار کيو. کهي تيئون ڪُشت ماري ڌرم جو جئکار کيو.٣- راڳ وِهاڳ پچن-١١- اي سياڻا سمجهہ وارا دِل دغا کان کر پري. ڏي دغا ڏک تي سدا ڏِس ڏيان توُن دِل ۾ ڌري -ٽيڪ- تي دغا کنهن سان نہ کڏهين آهہِ حامي چاڻ توُن. جو کري تنهن منش جوُن پاڙوُن پٽي پُرزا کري.١- جو ٻين لاءِ تو کٽي کڏ سو اوَس ان ۾ کِري. جو جلائي تو ٻين کي باهہ ۾ سوئي سڙي.٢- کهي تيئون کر مندائي کين کي کنهن جيوَ سان. رک سچائي ۽ صفائي ياوُ هِردي ۾ يري.٣- راڳ وِهاڳ پچن-١٢- پل پل نام اچار بندا، چاٽي جوُنو جڳت پسارو -ٽيڪ- خيال خوديءَ جا ڇڏِج هٽائي، پريت پکي پريوُءَ سان پائي. ڏيان هريءَ جو ڌار بندا، جي چاهين پنهنجو نِستارو.١- موُنڊ

ڪٽنب جو موھ مِٽائي، خواھش دنيا جي دِل تان لاھي. ڪري پريوءَ سان پيار بندا،
پنھنجو ڪر تُون پاڻ سڌارو.٢- جُوڙي پريت جڳت جي ڄاڻج، ستگر سنگ ۾ ھرِ
رنگ ماڻج. پنھنجو ڪاج سنوار بندا، وري نہ ايندءِ اھڙو وارو.٣- ڪھي ٽيئون
سنگ سنتن پائي، ھِردي تِن جا وچن ھنڊائي. ڏيئو گيان جو ٻار بندا، پائِج
پُورڻ موڪش دوارو.٤- راڳ وِھاڳ ڀڄن-١٣- ھٽ ھٽڻ جو ھار بندا، آخر
توکي ھلڻو آھي -ٽيڪ- جڳت مسافرخانو پائِج، تنھن ۾ موھ ممت نا لائِج.
رھندين ڏينھن ٻہ چار بندا، اڪثر توکي چلڻو آھي.١- راوڻ جھڙا راج ڇڏي
وِيا، سِڪندر جھڙا تاج ڇڏي وِيا. تُون ڀي پاڻ سنڀار بندا، انت نہ ڪجھ تو
مِلڻو آھي.٢- ڪال ڪنھين کي ڪين ڇڏيندو، آخر سڀ کي ماري نيندو. ڏاڍو
ڪال قھارُ بندا، ڪنھنجي جھل نا جھلڻو آھي.٣- ڪھي ٽيئون اٿ بندگي ڪر
تُون، سڦلي پنھنجي زندگي ڪر تُون. ڌيان ھريءَ جو ڌار بندا، انت خاڪ ۾
رُلڻو آھي.٤- راڳ وِھاڳ ڀڄن-١٤- ھردم سچ کي ڌار پيارا، سچ
وارن جي جِت ڪِٿ جئہ آ -ٽيڪ- سچ ھي سون برابر آھي، ساري جڳ ۾ شوڀا
پائي. باھہ سگھي نا جارِ پيارا، سچ وارن جي ڪڏھن نہ ڪئہ آ.١- سچ جي ٻيڙي
ڪٽي ڪُڏي تي، پر ڀوَساگر ۾ نہ ٻُڏي تي. نيٺ پُڄائي پار پيارا، سچ وارن کي ڪجھ
نا ڀئہ آ.٢- سچ جي مايا سڀ سک ڏي تي، ڪوڙ ڪپٽ جي اتِ ڏک ڏي تي. سچ جي ڪر

تؤن ڪار پيارا، سڀ برابر ٻي نا شئہ آ.٣- ڪهي ٽيئون جيءُ سڀ سان جوڙج، سڀ
ڪان ڪڏهين منهن نا موڙج. سڀ مٿان سِر وار پيارا، سڀ وارن جي نيٽ وِڄئہ
آ.٤- راڳ وِهاڳ پچن-١٥- منمُک ڪان منهن موڙ پيارا، گرمُک جي سنگ
هري گڻ ڳائِيج -ٽيک- پؤنڊ برابر منمُک آهي، پوڳ وِشيہ جي گندگي چاهي.
ناتو تنهن سان توڙ پيارا، گرمُک سان تؤن نينهڙو لائيج.١- ٻرو وِڇؤنءَ ڪان نانگ
جو ڏنگ تي، تنهن ڪان زهري منمُک سنگ تي. جيءُ نہ تنهن سان جوڙ پيارا، گرمُک جي
سنگ گيان پِرائيج.٢- ڪات ڪُهاڙو تن کي ڪوري، منمُک جو سنگ جيءَ کي جهوري. دک
نہ تنهن سنگ لوڙ پيارا، گرمُک جي سنگ سُکن سَمائيج.٣- ڪهي ٽيئون ڏِسُ تؤن
ويچاري، منمُک جو سنگ جنم بِگاڙي. سنگ تنهينجو ڇوڙ پيارا، گرمُک جي سنگ
مکتي پائيج.٤- راڳ وِهاڳ پچن-١٦- ستگر شاهن شاهہ سوامي، ڀَوَ ساگر
ڪان پار اُڪارِج -ٽيک- ڀَوَ ساگر ۾ ڇوليؤن ياري، مڇ ڪڇ مانگر جيوَ اپاري.
ڪامل مڙد ملاح سوامي، پنهنجي ٻيڙي تي مؤن چاڙهِج.١- ڪامي ڪرودي ۽ اهنڪاري،
لوڀي موهي آهيان وِڪاري. بخشي ڏوهہ گناهہ سوامي، ليکو ڌرمراج جو وارج.٢-
دکن مؤنکي ڇڏيو دکائي، هاڻي داس شرن تو آهي. ڪر تؤن مهر نِگاهہ
سوامي، جنم مرڻ جو دکڙو ٽارِج.٣- ڪهي ٽيئون سُڻ ستگر سوامي، اؤکيءَ
ويلي تيءُ تؤن حامي، هيڻن جا همراهہ سوامي، ٻاجهہ سندو هٿ مؤنتي ڏارج.٤- راڳ

وِهاڳ پڇن-١٧- نام هريءَ جو ياد ڪر تون، عمر نا اَفراد وڃائج.
-ٽيڪ- ڪنڻ لاءِ تون آئين جڳ ۾، پاڻ ڦرائي ويھ نہ دڳ ۾. ڪام ڪروڌ کي ماد ڪر تون،
غافل ٿي نا جنم گنوائج.١- ملڪ مسافر نا هيءُ تنهنجو، سار سنيار
وطن تون پنهنجو. هرِ سُمري دِل شاد ڪر تون، چنتا ميٽي سپ سُک پائِج.٢- من جا
خالي خيال اُڏائي، ڇڏ نہ امولڪ وقت وِڃائي. سنتن سان سنواد ڪر تون، وئرت
نا تون واد وڌائِج.٣- کهي ٽيئون سُندر نر ديهي، وِشيُن ۾ نہ وِڃائج ويهي. تن
من کي آباد ڪر تون، ديوي گڻ جو باغ لڳائج.۴- راڳ وِهاڳ پڇن-١٨- سنتن
جو ديدار پياري، ڪري پريمي پرسن ٿِيَڙا -ٽيڪ- سنتن گهر ۾ پيرا پائي، ڇڏيا سيئي
پاپ مِٽائي. ٿِيَڙو جئہ جئڪار پياري، پريمين جا خوش ٿي پِيا جيئڙا.١- سنتن
روُپي بادل آيا، وچنن جا جِن مِينهن وَسايا. ڏيئي دل کي ٺار پياري، پريمين جا
چِتَ شيتل ڪيَڙا.٢- بسنت رُت جيئَن سُگند لڳائِي، پريمي پنوَرَن جي من ڀائي.
هر هند ٿيو هُبڪار پياري، پريمين جا کِڙي هِردا پِيَڙا.٣- کهي ٽيئون سپ
ڪارج سرِيا، درشن سان ٿيا تن من هَرِيا. آنند ٿيو تہ اپار پياري، پريمين جا دک
دوُر ٿي وِيَڙا.۴- راڳ وِهاڳ پڇن-١٩- ساڌن جي سنگ ۾ هلڻ روز گهرجي.
وچن هرِ ڪٿا جو ٻڌڻ روز گهرجي -ٽيڪ- رکي پريم شرڌا وچي ساڌ سنگ ۾، يکتي
گيان گڻ کي سِکڻ روز گهرجي.١- سچا سنت سَروَر رهي پاس تِن جي، پري پريم

پيالو پيئڻ روز گهرجي.٢- وقت کي سڃايو ڪري ساڌ سنگ ۾، مِنو نام هرَ جو جپڻ روز گهرجي.٣- ڪهي ٽيئون مڪتي مِلي ساڌ سنگ سان، سچو سنگ اهڙو ڪرڻ روز گهرجي.۴- راڳ وِهاڳ پچن-٢٠- بينو تي سِر ڪال پياري، اڪڙيوُن ڪولي جاڳ مسافر -ٽيڪ- غافل غفلت نِنڊ مان جاڳي، رام پچن ڪر تيءُ وڏياڳي. ڪال ڪندءِ بيحال پياري، تانتي تيءُ سڃاڳ مسافر.١- ڪئين هليا ويا ڪئين وڃن پيا، ڪئين وڃڻ جوُن تياريوُن ڪن پيا. اِهو دنيا جو حال پياري، ڏارج من وئراڳ مسافر.٢- جِي جِي چا توُن جڳ ۾ جيئنديں، آخر مؤت هٿان توُن مرنديں. ڇڏي خوديءَ جو خيال پياري، هر سان ڪر اَنُراڳ مسافر.٣- ڪهي ٽيئون توُن ڇڏ گينواري، ثمرُ وٺي ڪر ترت تياري. سُمري دين‌ديال پياري، ماڻهِ پنهنجو ماڳ مسافر.۴-

- اوم ستنام ساڪي - راڳ ڌناشري پچن - ١

پار وڃڻ مونکي آهه ضروُري. وِشيوُن واهڙ واٽن تي آهن گهٽا -ٽيڪ- هِڪڙا مهِ بيا ڪهِ، ٽيون واڳوُ تا وِڙهن. چوٿون گُن ڪڙڪن، پنجون لهريوُن لعلڻ جوُن ويني ڳٽيان.١- هِڪڙو ڪام بيو ڪروڌ، ٽيون لوڀ تو ٽُيائي. چوٿون چنتا تي چُڪائي، پنجون ڀَو انهيءَ ۾ پيئي پُٽان.٢- هِڪڙي رات بِي تات، ٽِين منگّان تي ڏات. چوٿين تئي پريات، پنجون سڏ سچڻ جا پيئي سُٽان.٣- هِڪڙو موهه بِي ممتا،

ٽِيون ٽيئون لڄا ٽيئي. چوٿون پنڌ پُڇان پيئي، پنجون وَرَ پنهنجي کي شال وڻان.۴- راڳ ڌناشري پڇن-۲- ڪري ديا تُون دردوَنديءَ جا، تاپ ڪليش نوار ستگر -ٽيڪ- آنءُ لوھہ تُون ڪانڻ جي ٻيڙي، ڀَوَساگر مان تار ستگر.۱- آنءُ ساري تُون ستگر ڏارو، ساري وِڇوڙي نہ مار ستگر.۲- آنءُ اياڻي تُون گر گياني، سُمتيءَ ساڻ سُڌار ستگر.۳- ڪهي ٽيئون مان نيچ نماڻي، اَٻلي هيءَ اُٻار ستگر.۴- راڳ ڌناشري پڇن-۳- ٻاڻ گرُن جو لڳو جنهن ياري، سائي طبيب پُڇائي جيڏيُون -ٽيڪ- آگ عشق جي جنهن جي اندر ۾، سائي جيءُ جلائي جيڏيُون.۱- اَنئي پهر اُٿن جنهن اُڌما، سا نہ پلنگ پڳ پائي جيڏيون.۲- دم دم دونهن دکن جنهن دِل ۾، سائي پوُر پَچائي جيڏيُون.۳- ڪهي ٽيئون جا ڪُنل قرب جي، سا روئي رات وِهائي جيڏيُون.۴- راڳ ڌناشري پڇن-۴- سنگ ساڌن جو سُنڙ موُن پايو، جڳ ڏِنم تہ جنجال جيڏيُون -ٽيڪ- جيوَ جَڳت جا ڪُڙهن لَهِوارا، سنت تارؤ ترن اوپارا، خاڪي سندن خيال جيڏيُون.۱- جَڳ انهيءَ کي جِن آهي ڄاتو، منش جنم کي ٽِنين سڃاتو، ٿيا لاهوُتي لعل جيڏيُون.۲- آوَت جاوَت جيوَ سيئي، جِن جپيو هري امر سيئي، ڪونهي ٽِن ڀَوَ ڪال جيڏيُون.۳- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، سي نہ وِسرن سواسَئُون سواسا، آهن جي رکپال جيڏيُون.۴- راڳ ڌناشري پڇن-۵- ڪري سدائين سنگ سنتن جو، من جوُن چاليُون ڪوٽيُون مَٽِ تُون -ٽيڪ- ڪام ڪروڌ لوڀ موھہ مارج، هٺ هَٺَڻ جو سيئي هارج،

چاڙهج پاڙ کي هردم گهٽ تون.١- آشا ترشنا ممت مِٽائِج، يوگ وِشيہ جو
جِرس هٽائج، پاڙون پاپن جون نِت پَٽ تون.٢- ٽيئون لڄائون ٽيئي ٽوڙي، مايا
مُهٽيءَ کان من موڙي، رام نام کي دم دم رَٽ تون.٣- راڳ ڌناشري ڀڄن-٦-
پاپي پُرشن جو سنگ تياڳي، ست پُرشن جو ڪر ستسنگ تون -ٽيڪ- سنگ سنتن جو آ
سُکدائي، تِن جي سنگ ۾ رهِج سدائين، مهر ميا نت تِن کان منگ تون.١- ويد
پُراڻن جي سُڻ واڻي، پائِج گيان گڻن جي کاڻي، ڌار ڌرم جو دِل ۾ انگ تون.٢-
من مندر جي ڪر تون صفائي، دل مان درمت ڪڍي ڏُڌائي، ساڙ وِڪارن جو
جهر جهنگ تون.٣- ڪهي ٽيئون سِر گر کي ڏيئي، شبد وٺي سو سُمر سنجهيئي، چاڙهج رام
نام جو رنگ تون.٤- راڳ ڌناشري ڀڄن-٧- پل پل نام جپي پريوءَ جو، مانش ديهي
سڦلي ڪر تون -ٽيڪ- سِک سمجهہ وشواس وڌائي، هِردي ۾ وئراڳ وَسائي، گرمُک
وڃ ستگر جي در تون.١- جوُني پريت جڳت جي چاڙهج، سنتن جي سنگ ۾ سُک
ماڻج، ڇڏي ڪٽنب ڪوڙي جي ير تون.٢- ستگر سان تون پريتي پائج، ناتو تنهن سان
توڙ نِڀائج، پير نہ پوئتي پيارا ڌر تون.٣- ڪهي ٽيئون جڳ بندن ٽوڙي، گر منتر ۾
من کي جوڙي، گهارِج آدي آتم گهر تون.٤- راڳ ڌناشري ڀڄن-٨- ڪتڻ ريءَ
بي ڪار نہ ڪر تون، آُتي اَئِت سان اور سَکيري -ٽيڪ- ڪار ڪتڻ جي ڪر تون هردم،
محبت مَڪڙي موڙ سَکيري.١- مُنهن موُنن ۾ پل پل پائي، ڏاڍي ٻڌ تون ڏور

سَڪيري.٢- ائٽي پهر آنڻ ويهي، چِت سان چرخو چور سِڪيري.٣- ٽيئون ڄُڳت سِڪي ستگر ڪان، سُواس سُواس سان سور سڪيري.۴- راڳ ڌناشري پڇن-٧- رُئِڻ ريءَ ٻي راهه نه ڪائي، روئي ريجهايان رام جيڏيوُن -ٽيڪ- ناهي جاءِ ڪلڻ جي هِتڙي، رُئڻو آهِ تمامُ جيڏيوُن.١- رُئِڻ ٻاجهوُن رام نه ملندو، ايهو پِريَن پيغام جيڏيوُن.٢- حجت هلي تي نا هوتن سان، زاريوُن ڪريان جام جيڏيوُن.٣- ڪهي ٽيئون شل ٻاجهه ڪري سو، جنهنجو ديالوُ نام جيڏيوُن.۴- راڳ ڌناشري پڇن-١٠- سنتن جو سُڻ گيان گرمُک، مهل اِها ٽئي گيان پائڻ جي -ٽيڪ- پاڳِن سان گهر آيا تنهنجي، سالڪ سنت سُڄان.١- وچڻ پُڇاڻان مشڪل مِلنديءَ، گياني سي گڏوان.٢- شرڌا ڌاري پُڇ توُن تِنڪان، ڪيئن مِلي پڳوان.٣- سنت سُٽائِن جيڪي توڪي، تنهنجو ڌر توُن ڌيان.۴- ڪهي ٽيئون سا رهت رهي توُن، پنهنجو ڪر ڪليان.٥-

-اوم ستنام ساڪي- راڳ توڙي پڇن-١-

ڪتا سُنِ ڪون ڪيئَہ ويچار، اوُجل ديهي ايئين گنوايئِہ ٻنا پڇن ڪرتار -ٽيڪ- ڪتا هريءَ جي آهي جڳ ۾ سڀ ڪرمن ڪان سار. سُٽي سُٽي نا سمجهه پِرايئِہ جنم ڪيئِہ بيڪار.١- موهه ممت مَتِسر نا ڇڏيئَہ ڪام ڪروڌ اهنڪار. ڪرڻ لڳين نِت پڇر پرائي تانتي توهِہ ڌِڪار.٢- وٽجارو تي جنهن لاءِ آئين سو نہ ڪيئِہ

واپار. ڏرمراءِ اُت ڪين ڇڏيندءِ پوُرو ڪندءِ آچار.٣- من جي مَسُ ڪر سُرتي
ليڪڻِ تيءُ توُن لِکٽيهار. ڪهي ٽيئون لِک رام نام اُر پائين موڪش دوار.٤- راڳ
ٽوڙي ڀڄن-٢- منهنجو توُن پلو ڪڄاڻءِ ڪرتار. ڏوهن منهنجن ڏي نا ڏسڃاڻءِ
پنهنجو بِرد سنڀار -ٽيڪ- گرنٿن جيڪي اَوَگڻ چيڙا سي سڀ موُن تہ منجهار. ڪولي ڇا
مان ڇئي ٻُڌايان ڇاڻي ڇاڻٽهار.١- پاپن پنهنجن ڪي تہ ڏِسي مان روُئان ٿو هروار.
اڳيان الائي ڇا ڪندا موُن، آهي ڏرُ ڏاتار.٢- رات وِڃايم شُمهندي نِنڊ ۾
ڏينهن ويو وهنوار. عمر اَجائي منهنجي ويئي چڱي ڪيَم نا ڪار.٣- ڪهي ٽيئون
ڪر جوڙ پُڪاري ديا ڪريو داتار. جيئن وٽئي تيئن ٻيڙو منهنجو ڀَوَساگر مان
تار.٤- راڳ ٽوڙي ڀڄن-٣- جڳت ۾ ڏن ڏن سي جن جاڻُ، مايا موهہ مِٽائي هرِ
سان پريم رکن پرڏان -ٽيڪ- گنگا جمنا سرسوَتيءَ ۾ ڪن ٿا جي اِسنانُ. برهمچريہ
کي پالي نِشدِن پڙهن ويد پُران.١- مات پتا سنتن جو ڪن جي شرڌا سان سنمانُ.
مانُ بڙائي پائي جڳ ۾ رهن سدا نِرمانُ.٢- تن من ڏن سُوَديش ڌرم تان ڪن ٿا جي
قربان. من اندريُن کي جِيتي نِشدِن سُمرِنِ شري ڀڳوان.٣- ڪهي ٽيئون جي رهن
ڪمل جيئن پائي آتم گيان. برهمانند جو رس پي پي جي مست رهن مستان.٤- راڳ
ٽوڙي ڀڄن-٤- هي بندا ڀڳوان سان جيءُ جوڙ توُن. موهہ مايا ممت ڪان منهن موڙ توُن.
-ٽيڪ- ڪٽنب سارو ڪُٽنبن جو بنُ ڄاڻ هي، ٻُڌي وَستر تِن سان مِلي نا ٽوڙ توُن.١-

وقت وِڃئُن ۾ وِڃائج نا قسي، خيال پنهنجو هرِ پڇن ۾ کوڙ توُن.٢- چار ڏينهن آهين مسافر جڳت ۾، سمجهه ڏاري هٺ هٺڻ جو ڇوڙ توُن.٣- کهي ٽيئون ثمر اڳه جو کر ڪنو، پريت پريوءَ سان نيائِج توڙ توُن.٤- راڳ توڙي پڇن-٥- هي پيارا ٻول مُک سان رام توُن. رام سُمرڻ جو سدا کر کام توُن -ٽيڪ- رام مُورت ڏِسُ اکيُن سان سُک پري. من مندر ۾ ڏار سُندر شيام توُن.١- رام کي رکوار پنهنجو کر سدا. رام سُمري پاءِ نِت آرام توُن.٢- رام اؤشڌ دکن جي سنسار ۾. رام امرت جو پري پيءُ جام توُن.٣- کهي ٽيئون رام سان من ميل توُن. رام سُمري پاءِ مکتي ڌام توُن.٤- راڳ توڙي پڇن-٦- هي مسافر جاڳ هاڻي جاڳ توُن. چاڻ دنيا ۾ نہ پنهنجو ماڳ توُن -ٽيڪ- رات ساري تو گذاري نِنڊ ۾، ڇڏي غفلت هرِ پڇن ۾ لاڳ توُن.١- جڳت جي جِنسار ۾ نا رهه پُلي، جوُٺ چاڻي کر تنهينجو تياڳ توُن.٢- وات واهوُ وات تي نا ويهه توُن، کام آدي نڳن کان اُت ياڳ توُن.٣- کهي ٽيئون هرِ جپڻ جي مَهل تي، مِلي ستگر ساڻ ماڻِ سُهاڳ توُن.٤- راڳ توڙي پڇن-٧- هي گروُ توُن تار ٻيڙو تار مان، دان داتا تو منگان دربار مان -ٽيڪ- تو وڃان وَهندو تِکيءَ هِن سير ۾، ٻاجهه پنهنجيءَ سان بچائج ڌار مان.١- ست کرم ۽ ڌرم نا کو موُن کيو، مهر کر مالک وڃان جيئن پار مان.٢- ڏوهه منهنجن ڏي نہ ڏِسُ ڏاتار توُن، بخش بديوُن پاپ کيَم اپار مان.٣- کهي ٽيئون آش پوُري کر اِها، شل ڇُٽان مان سيگهه هِن

سنسار مان.۴- راڳ ٽوڙي پچن-۸- هي ديالوُ ڪر ديا ڏي دان توُن، چرن ڪملن جو سدا ڏي ڏيان توُن -ٽيڪ- هٺ ٻڌي هردم ڪيان ٿو وينتي، برهم آتم ديوَ جو ڏي گيان توُن.۱- موُن اصل ڪان اوٽ تنهنجي آ وَتي، داس چاڪي ناٿ ڪر احسان توُن.۲- هيءُ ويلو آهِ اؤکيءَ جو هري، تي وسيلو واهه ڪر ڀڳوان توُن.۳- کهي ٽيئون مِنٿ مڇ مسڪين جي، ٻاجهه پنهنجيءَ ساڻ ڪر ڪليان توُن.۴- راڳ ٽوڙي پچن-۹- سنتن ۾ آهي رام، شرڌا سان ڪر پرنام. سيوا ڪري پاءِ سو سُکڌام -ٽيڪ- سنت جو درشن هرِ جو درشن، درشن سان ٿئي تن من پرسن، سنت سگڻ تي سندر شيام.۱- سنت جي ٻاڻي هرِ جي ٻاڻي، جِن ڌاري تِن مڪتي ماڻي، پُر ڪري پريم جو ڏِيَن ٿا جامُ.۲- سنت جي سيوا هرِ جي سيوا، جِن ڪئي تِن کي مِليا ميوا، رهن سدا سي ٿا نشڪام.۳- سنت جي دايا هر جي دايا، مهر سان جِن دک درد مِٽايا، کهي ٽيئون ڪن پوُرڻ ڪام.۴.

- اوم ستنام ساکي - راڳ ڀئروي پچن - ۱ -

ڪري ديا گر ڏيو دلداري، ڏيو دلداري مان وچان ٻلهاري -ٽيڪ- شپ ڪرم جا ساڌن سيڪاريو، ڪشٽ وِگهن سڀ پاپ نواريو، وِسرين نه وِسارين توُن موهن مُراري.۱- سُواسن سان ست شبد رٽايو، ڦرنا من جا سَروَ مِٽايو، پرم اداري آهيو

پر اپکاري.٢- پريم پڳتِ جو پيالو پِلايو، وِچڙيل ورتي سُورُوپ مِلايو، برهم وِچاري آهيو نِت اوتاري.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ پُکاري، اوُر تياڳي آيو شرن تمهاري، گيان کٽاري کٽي کٽ جم جاري.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٢- سنگر پريم جو پيالو پيئاريو، پيالو پيئاري تن من ٺاريو -ٽيڪ- سنگر سيوا ٽهل کرائي، ڏن جوين جو مانُ مِٽائي، مَئل اُتاري من کي اجاريو.١- سنگر آتم ڌيان ڌرائي، سواسن سان ست شبد جپائي، وِکِئيپ نواري چِت کي سنواريو.٢- سنگر آتم گيان سُڻائي، ڀيد ڀرم سڀ وَهم وِڃائي، اوديا ٽاري ٻُڌِ کي سُڌاريو.٣- ٽيئون گر سم ٻيو اپکاري، کونہ ڏنو مُون جڳت منجهاري، جنهن ڀُوُ تاري جنم نِواريو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٣- ساڌن جي سنگ هري جنم سُڌاريندس. تِن جا وچن سُڻي ڀرم نِواريندس -ٽيڪ- اکيارٿ لوپارٿ وِکِئيپ وِساريندس. پرمارٿ يَٿارٿ وچن اُچاريندس.١- دينتا دويشتا ممتا کي ماريندس. شيلتا وِشيشتا من هري وِهاريندس.٢- پَرمَت دُرمَت جَڙ مَتِ جاريندس. گُرمَت هرمَت گياتا هري گذاريندس.٣- کميا غريبتا کهي ٽيئون ڌاريندس. ڌري ڌيان وٺي گيان ليکو جَم واريندس.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤- بِرهہ جو ڀينر پريندس ڀاٽي، چو ٽِيون مُونکي جهليو ٽيندس جوڳياٽي -ٽيڪ- لِکيل ليک هيو پوُرب جنم کان منهنجو، اکر سُچاٽي، پڙهندس ٻاٽي، ويئي ساري رات وِهاٽي.١- آيس آش کري اڳڻ

اَباڻي آنئون، پکر پُراڻي، اصل اباڻي، سا منهنجي ساهہ کي تہ سيباڻي.٢-
تعنا لوکن جا طعام کري تي يانيان، ڏِين ڏِهاڙي، دِل نہ ڪماڻي، ويندس آنئون
عرش اُڏاڻي.٣- کهتا تيئون اکين رَتُ تي رُئان رات ڏينهان، نِدر نماڻي،
عئبن‌هاڻي، ستگر جي در تي تہ وِڪاڻي.٤- راڳ ڀئروي پچن-٥- سَوين ڏنہ
در ٻيا سُهان، پُنهل پُهان، آنءُ پنهنجي وَر ڏي تي وڃان -تيک- جهنگ جبل مان ڳولهي،
تکجي پيئي آهيان، وات ويندن کان تہ پُڇان، اندر لُڇان، سڄڻ اڳيان سِر تي
سَهان.١- سَگُ تہ پُنهل سان منهنجو، سِج چند کان اڳ هُيَڙو، هاڻي هِت کين
نِکان، سِک ۾ سِکان، پند کرڻا پيا تہ اچان.٢- رِت ۾ رڱيندس روئي، کپڙا
پنهنجا سارا، جيسين پِر سان نہ مِلان، جيءُ ۾ جلان، باهہ بِرهہ بدن پُچان.٣- تيئون
تَڳا سبِ توڙي، لوک لڄائون لاهي، کاهي کيچن تہ ڏِسان، پُنهل پَسان، آنئون انهيءَ
کي تي مهان.٤- راڳ ڀئروي پچن-٦- بندا ٻول پار پار، بندا ٻول پار
پار، مانش جنم پائي هتان توُن نہ هار هار -تيک- ٻالاپن پنهنجو راند ۾
رُلايو تو، چگن کمن جي کيئہ کان کار کار.١- جوين سموُرو وِشيہ ۾
وِڃايو تو، کيئہ پاپ کيئي هردي هٺ ڏار ڏار.٢- ٻُڍاپي ۾ موُرک موهہ کي وڏايو
تو، دکن ۾ دينُ تي رُنُئہ اکيين زار زار.٣- کهي تيئون گر بِن عمر وِڃايئہ
ساري، چوراسي چکر ۾ ويندين توُن وار وار.٤- راڳ ڀئروي پچن-٧- سُٽي گوڙِ سنگهہ

جي ڳدڙ ڳم تي ويا، پسُون پکي ڪيترا ڪري ڪنبي ويا -ٽيڪ- ٻتيُون ٻرن ڪيتريُون
ڪِڙن ڪِنوَڻ جِيان، ايريو ڀانءُ اوڇتو ڇِپي نڪت ويا.١- مست مِٽيءَ
ڪائڻ ۾ سوين سَپ ٿيا، ڳجي ڳرُڙ آئِيو ڇِپي سرپ ويا.٢- پکي سڀ ولر ڪري
پڌر ڳهمن پيا، ٻِڙڪي باز آئِيو پکي اڏي ويا.٣- ڪهي ٽيئون قلب اندر
سنسن گهر ڪيا، آيو عشق اوڇتو ڀڄي ڀرم ويا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨-
جوڳي جڙ لائي ويا، سُتل جڳائي ويا. جنم جنم سندا پاپ جلائي ويا -ٽيڪ- جيوَ
سندي جل جل، ميٽي ويا مل ڪل. آتم جو ڏيئي ٻل، ڀال ڀَلائي ويا.١- سُر نر
ڏير مُني، گياني گنيير ڱُني. رام نام لائي ڌني، مؤج مچائي ويا.٢- پارس بادل
سر، سم سي چندن تَرُ. وچن سُٽائي ور، ڀرم ڀُلائي ويا.٣- ڀڄن ڀنڌاري ڀاري،
برهم وِچاري ساري. اوتاري ڳٽڪاري، مرض مِٽائي ويا.٤- دينن ديال پال،
گوبند گوپال لعل. ٽيئون ڪٽي ڪال جال، سُوَرُوپ لکائي ويا.٥- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩-
بدنِيَت بندا، ڪن سنت نِندا. سي جنم جنم جا دک سهندا -ٽيڪ- چوَن
سين ڪي پاکنڊي آهن، پاڻ جهڙو نا ڪنهنکي ڀانئِن. ساڏن سان ٿا شور
مچائِن، چِتن ڪتن جيئن پيا لڙندا.١- گيان ڳٽن ڪي مُونِدي نہ ڄاڻن، سچ ۾ ڪوُڙ
کي ڪيِنَ سچاڻن. پنهنجي پاڻ کي سي نہ پڇاڻن، اندر اکين کان آهن انڌا.٢-
مينهِن خود ڪاري آهي ساري، چوي ڳانءِ کي هل ڀُڇ ڪاري. نِندڪ نر تيئن آهن

اناري، پونڊن جيئن اوڳڻ ڪٽندا.٣- سنتن کي ڏسي ڪين سهن ٿا، چڱن ڪمن
۾ وِگهن وجهن ٿا. دئتن وانگي چال چلن ٿا، ايرشا ساڙي سي سڙندا.٤- کهي تيئون
سي واد وِوادي، آهن اصلي وڏا وِڪادي. جِتي وڃن اُت ڪرن اُپاڌي،
ذات ڪتنب ۾ وير وِجهندا.٥- راڳ پيروي پچن-١٠- پڇِڃ هِن پنيور ڪان
هِت وير پيلي پيا. ڏائڻ هِن ڏيهه اندر ڪيئي غرق ڪيا -ٽيڪ- ڪلوُ ڪال ڪري
هاڻ بُرا حال ٿيا. مرم ويو شرم ويو ڪرم ڌرم وِيا.١- ماس ڪائن سُرا
پيئن ڪانَ ڪن ديا. پاپ نڳيوُن ڪين ڇڏن گهمن ٿا گَيا.٢- ڪتا سُٽن پاٺ
پڙهن رهت نا رهيا. ڪوڙ ڪپٽ ترڪ گِلا ڪرن بيحيا.٣- کهي تيئون لوڪ تيئي
وِشيه منجهه وَهِيا. سيئي بچيا جِن تي ڪئي گرن آ ميا.٤- راڳ پيروي پچن-١١-
سچن جو دوُلهه درياهه شاهه، آهي راجا رانولراءُ. ظاهر پِير زمين تي
سو مالڪ بيپرواهه -ٽيڪ- پاربرهم مان جل ٿيو پئدا تنهن مان تي ڌرتي، ڌرتيءَ
مان ٿيا گل ڦل ميوا باغ بٽيا بَستي. باغ گهمي گلزار ڏِنوسين عجب چڙهي
مستي، چوراسي لک جوُٽين کي سو سانول ڏي ٿو ساهه.١- درياهه شاهه جي در جا
آهن چار ورڻ پوُڄاري، ديوي ديوا ڪن ٿا سيوا شرڌا سان سدواري. دنيا جي
سڀ ديشن جا ٿا پوُڄن نر ۽ ناري، ٻاري جوتيوُن گل ڦل چاڙهن چِت ۾ ڌاري
چاهه.٢- سوين هزارين اچن سوالي سڀ جا ڪاج ڪري، پلئه پريم سان پائِن جيڪي

تن جي جهول ڀري. آشونَدن جي آش پُڄائي دکڙا درد هري، ٻُڏلن جا تو ٻيڙا تاري هيٺن جو همراهه.٣- نرمل نام تهينجو جيکي چاهه رکي چوندا، جڻه جڻه جهوُلي لعل اُڏيرو لات اِها لَوَندا. دوُلهه جي ڪرپا سان سيئي پار وڃي پوندا، ڪهي تيئون سو ڪامل آهي بيواهن جو واهه.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٢- نانهِن سُکيلو محبت مارگ پُرجهي پير تہ پاءِ بندا -ٽيڪ- وات ڪنن آ پريم پنت جي نا ڪائنر جي جاءِ بندا. هِن مارگ ۾ جيئري مرٽو ڪرٽو سيس فِداءِ بندا.١- پهلي نينهن لڳائيج سمجهي پوءِ نہ توُن پڇتاءِ بندا. نينهن لڳائڻ توڙ نڀائڻ وِيرن جو ڪم آهہِ بندا.٢- راهہ عشق ۾ رَت جوُن نديوُن سمجهي وِک تہ وڌاءِ بندا. ٽيئون جي ٽي پياس پَسڻ جي تان سِر سانگو لاهِہ بندا.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٣- پريوُءَ ڪي جي پائڻ چاهين سهجانءِ سختيوُن سوُر ادا -ٽيڪ- ڪٽي ڪُهاڙو واڍو وڻ ڪي جيئين ڪري چڪچوُر ادا. تيِئين سچڻ جا سوُر سهاري پڪا پچائِج پوُر ادا.١- هار گلن جو ڪوئي پائي ڪوئي وَسائي ڏوُڙ ادا. حال ٻنهين ۾ رهہ هِڪ جهڙو وِيرِ نہ وڃ وَهِلوُر ادا.٢- هانِ لاپ جو خيال ڇڏي توُن رهِج دنيا کان دوُر ادا. پريم پڪو پريوُءَ سان پائڻ پنهنجو چاٺج موُر ادا.٣- ڪهي ٽيئون هِڪ لوڪ ٽنهين ۾ ڀڳوَت آ ڀرپوُر ادا. انيئِہ اکيوُن دِل جوُن کولي نرمل ڏِس توُن نوُر ادا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٤- جانِب لاءِ جِگر ۾ جيڏيوُن وِرهہ جي آگ جلائيندس -ٽيڪ- باهہ ڀميور کي ڏيندس

پينر ڏونهان درد ڏکائيندس. ساجن جي مان سِڪ ۾ سرتيون روئي رات وِهائيندس.١-
جبل جلائي ڏونگر ڏاري اڳتي قدم وڌائيندس. رَند وٺي مان ٿيندس راهي پنڌڙا
پُنهل پُڇائيندس.٢- ست جو سندرو ٻڌندس ساهي آس اميد نه لاهيندس. ڪاهي
رَسندس ڪيچ ملڪ ۾ پير نه پوئتي پائيندس.٣- کهي ٿيئون مان مِلندس وَرَ سان ناتو
نينهن نيائيندس. پاند ٻڌيءَ ۾ پل پل پائي پرين کي پرچائيندس.٤- راڳ
ڀئروي پچن-١۵- درويشن جي چال نِرالي چاٽن تا درويش -ٽيڪ- ڪڏهن
گهمن سي خفني پائي ڪڏهن شهاڻي ويس. ڪڏهين ڪارا ڪپڙا پائن ڪڏهين لعل
لِبيس.١- ڪڏهين سِر تي چِتر جهلائن ڪڏهين پيوٽي پيش. ڪڏهن مُنڊائِن سِر کي
ساجن ڪڏهِن رکائن ڪيش.٢- ڪڏهن رهن تا اندر غفا جي، ڪڏهن گهمن پرديش.
ڪڏهن مات جي مؤج وٺن تا ڪڏهن ڪَرِن اُپديش.٣- کهي ٿيئون هر حال رهن تا
مستؤن مست هميشه. لوڪ لڄائون لاهي ڪن تا پريوءَ ۾ پرويش.٤- راڳ ڀئروي پچن-١٦-
آيل آديسن جي آهيان گولن جي مان گولي -ٽيڪ- جمندي سان جِن
ڪٽي خوشيءَ سان ڏني پريم جي لولي. ننڍڙي ڪان مؤن نِينهڙو لاتو ڏسي تنينجي ٽولي.١-
محبت وارو مينهن وَسائي ويا پُسائي چولي. منهنجو من مستان ڪري ويا
منڙي ٻولي ٻولي.٢- پل پل پوُر پوَن تا تِن جا جيئين سمنڊ ڏي چولي. جوڳن
جي نه جُدائيءَ منهنجي جِنڊڙي آهي رولي.٣- سوُرن منجهه ڇڏي ويا مونکي ڏئي ڏکن جي

لولي. ڪهي ٽيئون سي ڪڏهين ملندا آهيان جِنجي ٻولِي.۴- راڳ ڀئروي پڇن-١٧-
جڳ ۾ اهڙو آهي ڪوئي مُونسان رام مِلائي -ٽيڪ- گنگا جمنا ڪاشي ٻولهيم
ٻولهيم مٿرا ناهي. رام اُتي ڀِي ڪين ڪي مِليو هاڻ وڃان ڪِٿِ ڪاهي.١- رام
بِنا هي نيڻ نماٽا روُئن نير وَهائي. ساعت سال برابر گذري پياس لڳي مُون آهي.٢-
پرم پياري پريؤءَ جو مُون جيڪو درس ڪرائي. تن من ڌن ڏيان ڀيٽ تنهين کي ممتا
موهه مِٽائي.٣- رام بِنا مان ڪين ڪي رهندس هِتڙي منهنجو چاهي. ڪهي ٽيئون ڀل
لوڪ نِندي مُون پرواهه ڪنهنجي ناهي.۴- راڳ ڀئروي پڇن-١٨- جاڻ مسافرخانو
دنيا هِتڙي تنهنجو چاهي -ٽيڪ- جڳت نظارو جو ٻه ڏِسين تو چار ڏينهن سو
آهي. بانوَر تنهن تي ڪر نا مُورک نيپهه ڪنهن سان ناهي.١- ڪال ڪرال ڪنور
سين تي وينو ڪَرڻ وَهائي. ڪين ڇڏي تو ڪڏهين ڪنهن کي توڙي پاڻ لِڪائي.٢- پير
پيغمبر ڪيئي ويڙا وارو وير وڃائي. راجا راڻا راڄ ڇڏي ويا ياري ڪوٽ اَڏائي.٣-
ڪهي ٽيئون جڳ جُونو جاڙي ڇڏ تُون موهه مِٽائي. انت سمي ڪو ساڻ نه هلندءِ ڏسُ تُون
ڏيان لڳائي.۴- راڳ ڀئروي پڇن-١٩- مانش تن ۾ توکي پيارا پڇن هريءَ جو
ڪرڻو آ. نِسدنُ نام جپي ستگر جو ڏيان هريءَ جو ڌرڻو آ -ٽيڪ- آشا
ترشنا چنتا تياڳي تاپن ٽِن کي هرڻو آ. پنج وڪار ڪري وَس پنهنجي من دشمن
سان لڙڻو آ.١- ڪوڙ ڪپٽ ڪوٽن ڪرمن مان ُتنهنجو ڪجهه نا ورڻو آ. يوڳ

وِشيہ کان روکي اِندريُون ڀاوَ سان هردو پرٽو آ.٢- کهي ٽيئون هٺ هٺڻ هٽائي جيئري
جڳ ۾ مرٽو آ. سيوَ کري ستگر سنتن جي ڀَوَ ساگر مان ترٽو آ.٣- راڳ ڀئروي
پچن-٢٠- هري مُونکي هردم سچو گيان ڏي تُون. سچيءَ شانت وارو سدا ڌيان ڏي تُون -ٽيک-
رهي تات تن ۾ سدائين توهانجي. سچي پريم وارو سو پروان ڏي تُون.١- سَري کين ساعت
بنا نام تنهنجي. هري نام پنهنجو تہ پرڏان ڏي تُون.٢- ڏسان پريوُ تنهنجو اکين ساڻ
درشن. کهي ٽيئون مُونکي درس دان ڏي تُون.٣- راڳ ڀئروي پچن-٢١- سچو ڌيان ڌارڻ
کپي دل سچيءَ سان. پريوُءَ کي پُڪارڻ کپي دِل سچيءَ سان -ٽيک- کيئِہ قوُل جوئي
جپيندس هريءَ کي. پرِڻ سوئي پارڻ کپي دل سچيءَ سان.١- وني اوٽ ستگر
سچن ست پُرشن جي . سدا من کي مارڻ کپي دل سچيءَ سان.٢- برهم جيوَ وِچ
۾ جو پڙدو پيو آ. اهو پڙدو ٽارڻ کپي دل سچيءَ سان.٣- کهي ٽيئون تو ۾
جو ساکشي رهي ٿو. تنهينکي نهارڻ کپي دل سچيءَ سان.٤- راڳ ڀئروي پچن-٢٢-
من جڳ کان رهڄ اکيلو. ٽي رام جپڻ جو ويلو -ٽيک- رهي ايکانت ۾ شبد
کمائي، گر مُورت ۾ ڌيان لڳائي. کر پنهنجو وقت سُهيلو.١- سنت اکيلا سدا
رهن ٿا، ڳولهي آتم لعل لهن ٿا. ٽِن سنتن جو ٽيءُ چيلو.٢- کهي ٽيئون گُر
گيان پِرائي، ڀيد ڀرانتيُون ڀرم ڀُلائي. کر جيوَ برهم جو ميلو.٣- راڳ ڀئروي پچن-٢٣-
چڏ ماڻ اجايو اِياڻا، کڇ سوچ سمجهہ تُون سياڻا -ٽيک- هِن دنيا ۾

رهڻو ناهي، اڄ سياڻي هلڻو آهي. ٻہ ٽي ڏينهن تون ڇڳنديِن داٽا.١- ڪوڙي آهي ڪايا مايا، رهي نہ ٿِر جيئن وڻ جي ڇايا. تون تنهنجي ڪر نا ماٽا.٢- ڌن جوين جو بانوَر ڇڏ تون، گوبند سان من پنهنجو گڏ تون. رکي نِوڙت هلڇ نماٽا.٣- ڪهي ٽيئون ست ڪرم ڪمائِڇ، ثمر سچو تون اڳ لاءِ ٺاهِڇ. نہ تہ روئنديِن مرڻ پڇاٽا.٤-

راڳ ڀئروي پچن-٢٤- ڌرم سان نِت پيار ڪر تون جو پڇاڻي پار ٿو. پاپ ڪان تون ڌر هميشهہ جو ڪري سنگهار ٿو -ٽيڪ- پاپ پاپي ڇو ڪرين ٿو پاپ جو ڦل ٿي ٻُرو. لوڪ ۽ پرلوڪ دک ڏي واس نرڪ دوار ٿو.١- ڌرم ڪي نر ڌار دل ۾ ڌرم جو ڦل ٿي سنو. لوڪ ۽ پرلوڪ سُک ڏي واس سُوَرگ منجهار ٿو.٢- پاپ دک جو آهہ ڪارڻ پاپ جو چِنتن ٻُرو. پاپ ڪاري نانگ جيئن آخر ڪري پريهار ٿو.٣- ڪهي ٽيئون پاپ تياڳي ڌرم سان چِت لاءِ تون. ڌرم ئي آڌار تنهنجو ۽ ٺئي رکوار ٿو.٤-

راڳ ڀئروي پچن-٢٥- هي جگياسُو جيت من کي هيءُ رکي نِت ريت تون. سنت ستگر جي سنگت سان پاءِ پُختي پريت تون -ٽيڪ- يوڳ جڳ جا روڳ آهن خوشين جي پنيان غمي. تياڳ تِن جو ڪر هميشهہ ڳاءِ گوبند گيت تون.١- ڌيان ستگر ديوَ جو تون ڌار هِردي ۾ سدا. فِڪر ڦرنا سڀ هٽائي رهہ سدا سُرجيت تون.٢- ستگرن جي شبد جو نِت سواس سان سُمرن ڪري. وِرتي ستگر جي وچن ۾ ڇڏ ملائي ميت تون.٣- جوڳ ۽ وئراڳ ڀيئي ڌار انتهڪرڻ ۾. ڪهي ٽيئون هِن رهتِ سان پاءِ من تي جيِت تون.٤-

راڳ ڀئروي ڀڄن-٢٦- ڀوڳ ۾ ڦلجي اگياني جنم کين وڃاءِ ٿون. ڇڏ وشيہ جي واسنا کي گيت گوبند ڳاءِ ٿون -ٽيڪ- جي ڏِسين ٿو ڀوڳ سندر سي اٿي وِک سان پريا. انت تِن جي ڏِس وِچاري دل نہ تِن سان لاءِ ٿون.١- جنم مانش آ مليو توکي وڏي ڪنهن ڀاڳ سان. ڪرڻ چاهين جي سڦل تان رام کي ريجهاءِ ٿون.٢- جڳت سارو جوُٺ ڄاڻي شرن وٺ ستگر سندي. موهہ ممتا مانُ مَتِسر حَسد هِرسُ هٽاءِ ٿون.٣- ڪهي ٽيئون مکتي چاهين گيان سُڻ گروُديوَ جو. پرم سنسا ڀيد ڀرانتي دوُک دوَند مِٽاءِ ٿون.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٢٧- ستگروُءَ جي شبد جو نِت جو ڪري ابياس ٿو، سو پرم آنند پائي ڪري ڦرنا ناس ٿو -ٽيڪ- روُپ ستگرديوَ جو جنهنجي اکيُن اندر رهي. سو ڏسي سڀ ۾ گروُءَ کي ٿئي سين جو داس ٿو.١- جو مِلائي سُرت پنهنجي تو گروُءَ جي شبد سان. پاپ تنهنجي من اندر ڪڏهين ڪري نا واس ٿو.٢- جو لڳائي شبد جي ويچار ۾ وِرتي سدا. سو سڃاڻي پاڻ کي تن جو ڇڏي اڌياس ٿو .٣-ڪهي ٽيئون ڄُڳت سان جو شبد جو سُمرڻ ڪري. سو رهي نِريئہ نِسنگ ڪاٽي ڪرم جي ڦاس ٿو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٢٨- ستگروُءَ جي گيان کي گرمُک سُڻي من ڌار ٿون. مَنن نِدڌياسن ڪري هي منش جنم سُڌار ٿون -ٽيڪ- ڪامنا بِن شي ڪرم ڪر جيت من مستان کي. ٿهل سنتن جي ڪري نِت مَئل من جي ٽار ٿون.١- لوڀ لالچ موهہ متسر پاپ کان پاسو ڪري. ڌرم ڌيرج شيل سنجم سان اندر

سينگار تؤن.٢. چاهه چنتا کي ڇڪائي ڏيان ڏر گرؤديؤ جو. جاپ سوهم جو جپي
نت راڳ دويش نِوار تؤن.٣. کهي ٽيئون کروڌ تياڳي شانتي من ۾ رک سدا. جڳت کان
جيئري ڇُٽي شِشيه پاءِ مکتي دوار تؤن.٤. راڳ ڀئروي پچن-٢٩- تو لِڪائي پاپ پاپي
جي کرين سنسار کان. سي لِکل هرگز نه رهندءِ پريوءَ جاڻڻهار کان -ٽيک- جي
لِکي تؤن پاپ ماڻهن کان کندين ڳجهه ڳوهه ۾. سي ڇپائي کين سگهندين کڏهن ستڪرتار
کان.١. چنڊ سؤرج پئون پاڻي اڳِن پؤن آڪاس پِي. تا ڏِسن سڀ ڏوهه تنهنجا جي
کرين گينوار کان.٢. چترگپتا پِي لِکن تا منش جي پٽيه پاپ کي. شاهدي دل
پِي ڏئي تي ڏِس پُڇي ويچار کان.٣. کهي ٽيئون پاپ سان دک نيچ جؤڻيءَ ۾ ملي. نام
جپ شڀ کرم کر ڊِڄُ پاپ جي وهنوار کان.٤. راڳ ڀئروي پچن-٣٠- رام
وياپک سَروَ ۾ سڀ رام جو ديدار آ. رام سڀ رنگ ۾ رميو سڀ رام جو جِنسار آ.
-ٽيک- رام سؤرج اڳن تارا رام چندر چارُ آ. رام جي آ جوت سڀ ۾ رام جو
چِمکار آ.١. رام راجا رام پرجا رام پالنهار آ. رام منگنو تي منگي تو
رام هي داتار آ.٢. رام اندر رام ٻاهر رام هي چؤڏار آ. رام جل ۾
رام ٿل ۾ رام جو وِستار آ.٣. کهي ٽيئون سَگن نِرگن رام هي نِرڌار آ. رام هي
سڀ راند آهي رام کيلڻهار آ.٤. راڳ ڀئروي پچن-٣١- آهِ پئدا ٿيو جنهين
کُل ۾ ڀڳت ڀڳوان جو. سو سدا آباد آ کل سُپاتر سنتان جو -ٽيک- جو رهي

ڀڳوان جي ڀڳتيءَ ۾ ڀرپوُر تو. ديش ڪل جي سو متان جهنڊو جهلائي شان جو.١- امر پيالو پريم سان پيتو جنهين گروُديوَ جو. ڀاوَ ڀڳتيءَ سان ڀري سو هردو هر انسان جو.٢- تي وسي جنهن ۾ سدا جوتي سچي جڳديش جي. ڀال تنهنجي ۾ رهي چِمڪو تنهين نيشان جو.٣- ڪهي ٽيئون گيان گڻ وارو لکن ۾ لعل ڪو. تنهن متان سيڪو ڪري قربان پنهنجي جانِ جو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٣٢- تو ڪريان پرڻام مان تنهن سَروَ وياپڪ رام کي. نام جنهنجي جپڻ سان تو چِت لهي آرام کي -ٽيڪ- پَشُن پکين جيوَ جنتُن کي رَسائي روز تو. ڏيان تنهنجو جو لڳائي سو لهي وشرام کي.١- چنڊ سوُرج جنهن بڻائي جڳت کي روشن ڪيو. پوَن جل ڌرتي اگن سان سک ڏئي تو عام کي.٢- شڪتي جنهنجيءَ سان سدائين تو هلي سنسار هي. جو سدا ڀڳتن سندي پوُرڻ ڪري تو ڪام کي.٣- ڪهي ٽيئون اوٽ اُنجي ۾ رهي ڏينهن رات مان. تو جپيان نِت نيم سان پرماتما جي نام کي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٣٣- پريم سان ڪپڙا رَڱي تا سنت ڪن ڪرتار لاءِ. عام لوڪن کي نہ آهي شوُق سِرجڻهار لاءِ -ٽيڪ- خلق مايا تي ڪمائي شان سک سينگار لاءِ. سنت مايا کي ڇڏن تا پرِيَن جي هِڪ پيار لاءِ.١- خلق ممتا تي ڪري پريوار ۽ گهربار لاءِ. موهه ڪوُڙي ڪٽنب جو ساڌوُ ڇڏن سک سار لاءِ.٢- خلق ساري تي جيئي تڪرار ۽ وهنوار لاءِ. سنت جيئن هري ڀڄن ۽ رام جي ديدار لاءِ.٣- ڪهي ٽيئون سئر ڪن تا سنت پر اپڪار لاءِ. پيش پائي

جوڳ ساڌن برهم جي ويچار لاءِ.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۳۴- تو ڇوان مان صاف ڀيارا غرض جو سنسار آ. بنا مطلب ڪو ٻه مائٽ نا ڪٽنب پريوار آ -ٽيڪ- جي اچي پئسو ڪمائي تان لڳي گهر ۾ مِنو. بڻ ڪمائيءَ ڏيَن مَهٽا هيءُ اصل بيڪار آ.۱- پاس ۾ پئسو نهاري ٿين يار هزار ٿا. ڏن بِنا نا يار بولي جوُنو تِن جو پيار آ.۲- ڪهي ٿيئون سمجهه سياڻا سڀ جڳت تي غرض جو. غرض سان سيڪو ڀُڇي هِڪ غرض بِن ڪرتار آ.۳- راڳ ڀئروي ڀڄن-۳۵- اي مسافر وات واهوُ جاڳ هاڻي جاڳ توُن. ويل ناهي وِهڻ جي اٿ ماڻ پنهنجو ماڳ توُن -ٽيڪ- ڏينهن گهاريو تو گهمڻ ۾ رات ساري سمهڻ ۾. عمر ايئين ئي وڃايئِہ هاڻ ڪر وئراڳ توُن.۱- ڪٽنب سارو پراڻ پيارو جو اڪين سان تو ڏسين. ٺڳن جيئن جاڻي تنهينجو موهہ ترت تياڳ توُن.۲- منش چولو خاص هر جي ملڻ لاءِ توکي مليو. موهہ ممتا ۾ قسي نا لاءِ تنهنکي داڳ توُن.۳- ڪهت ٿيئون ڇوڙ غفلت اُدم ڪر هاڻي آتي. ساڌ سنگ ۾ نام سُمري ڪول پنهنجو ڀاڳ توُن.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۳۶- رام جا هي رنگ ڏِسيو تو ٿيان حيران مان. ڇا منجهان تو ڇا ٻڌائي تو وڃان قربان مان -ٽيڪ- محل ماڙيوُن رنگن واريوُن ۽ بزاريوُن هوُن جِتي. اڄ اهيئي شهر سندر تو ڏسان شمشان مان.۱- باغ ٿڙيل ها گلن سان پکين جوُن بوليوُن جِتي. اڄ اهي سهڻا بغيچا تو ڏسان وئران مان.۲- پلنگ تان جنهن پير لاهي نا رکيو پٽ تي ڪڏهن. اڄ

اهيئي پير پِيادا تو ڏسان انسان مان.٣- ڪهي ٿيئون رام جا رنگ چا چئي مان چا چوان. بيک پِنندا در درن تي تو ڏسان سُلطان مان.٤- راڳ پڙروي پچن-٣٧- سچا ساڌوُ اڳڻ منهنجي ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا. سنياريان مان سدا تِن کي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا -ٽيڪ- ديا ڌاري پرم پريمي، سَرَل سيتل نرم نيمي. سداچاري سَروَ ڪيمي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا.١- مِٺي بولي سدا ڀاڻي، پيئارن پريم جو پاڻي. ڪميا سنتوش جي ڪاٽي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا.٢- وويڪي وير وئراڳي، سدا نشڪام اتِ تياڳي. پچن پنڊار انراڳي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا.٣- ڪهي ٿيئون برهم گياني، نِسنگ نِرويرِ نرماني، سچا سي سنت سئلاني، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا.٤- راڳ پڙروي پچن-٣٨- جڳت ۾ سنت پوُرڻ سي ، نظر سان نهال ڪن جيئي. سُڌارن جيوَ جڳتر جا، سچي سندر سکيا ڏيئي -ٽيڪ- پکي جِن پريت آ پاتي، سچي لِنوَ رام سان لاتي. سڃاڻي اصل جي ذاتي، برهم سُوَروُپ ٿيا سيئي.١- برهم جو مَڇ مڇائِن ٿا، پننگ جيئن تن پچائن ٿا. هريءَ جي رنگ رچائن ٿا، مِتائِن تاپ ٿا ٿيئي.٢- ڪهي ٿيئون جڏهن ملندا، خوشين جا در تڏهن کُلندا. بسنت جيئن انگ سڀ ڦُلندا، مِٽي ويندا درد ڪيئي.٣- راڳ پڙروي پچن-٣٩- چڏي توُن آش دنيا جي، جپي وٺ رام سکدائي. ڪري شڀ ڪرم جڳتر ۾، سڦل ڪر جنم توُن پائي -ٽيڪ- چوين تو توُن دنيا منهنجي، اٿي سا ڪانَ ڪا تنهنجي. انت ۾ ٿئي نٿي ڪنهنجي، ڪٽي نا ساڻ ڪو پائي.١- دنيا جي

واسطي بندا، ڪرين ڇو تو ڪرم گندا. مندن ڪرمن سندو مندا، اتي ڦل نرڪ دڪدائي.٢-
ڪهي ٽيئون ڪري ارپن، سچي گرُوديوَ کي تن من. وٺي هرنام ڪر سُمرن، وِساري
جڳت جي وائي.٣- راڳ ڀئروي پڇن-٤٠- سچو سُوَرُوپ آتم جو ڏنو جِن ڦسط
مان ڪاهي. لِکن تا ڪين ڪي جڳ ۾ تِنين جي منهن مٽيا آهي -ٽيڪ- جڳت کان سي
رهن نيارا، سچا سالڪ سُمت وارا. سدا سچ جا چلن چارا، نڳيءَ جا ڍؤل
سپ ڍاهي.١- جڳت جُونو جِنين جاتو، سچو هِت هريءَ سان لاتو. نِيائِن نينهن جو
ناتو، تِنين کي آس ٻي ناهي.٢- شبد سان سُرت جِن لاتي، پائي نِت پاڻ ۾ جهاتي.
ڪيو تِن پاڻ اِسباتي، خوديءَ جو پَٽ مٿان لاهي.٣- ڪهي ٽيئون مِلن سيئي، سنياريان
رات ڏينهن پيئي. ڏوئي تِن جا چرڻ ٻيئي، پيئان مان چاهه سان چاهي.٤- راڳ ڀئروي پڇن-٤١-
درد وارن سنديُون اکڙيُون رهن تيُون آب ۾ آليُون. تِنين جي اکين
مان هردم وهن تيُون نير جُون ناليُون -ٽيڪ- ڪُڇن تا ڪين ڪي ڪڏهين رهن تا سي
صبُوريءَ ۾. وٺي نِت مؤج مستيءَ جي پيئن تا پريم جُون پياليُون.١- رهي جڳ جال کان
نيارا ڪرن آرام ڏينهن سارو. گذارن راتڙي جاڳي چلن اُلٽيُون سدا
چاليُون.٢- هميشهه رام جو نالو جپن سي تا سواسن سان. مِلائي شبد ۾ سُرتي
ڏسن تا لعل جُون لاليُون.٣- ڪهي ٽيئون درد وارو تِنين جي رمز ڪو سمجهي. خبر
نا عام لوڪن کي ٻُجهوُن تِن جُون اَٿي ڳالهيُون.٤- راڳ ڀئروي پڇن-٤٢- پيالو

پيالو گروُ ڏي پيالو. پري پريم وارو گروُ ڏي پيالو -ٽيڪ- جڳت ۾ گهڻان موُن پيالا ڏِنا، گلابي شرابي سُنن کان سُنا. پر نہ پريم جهڙا ٻيا کي مِنا، پيئڻ ساڻ جنهنجي اندر ٿئي اُجالو.١- ٻلاشاهہ جنهن لاءِ پيري چڙِهي، وليرام پنهنجي وزيري ڇڏي. گوپيچند پيپي اميري ڇڏي، اُهو پريم پيالو پري ڏي رَسالو.٢- کهي ٽيئون گولو ٿي پاڻي پريان، سدا تنهنجي در جي مان سيوا کريان. کٽي سيس پنهنجو اڳيان تو ڌريان، ڏئي پريم پيالو کيو موُن سُکالو.٣- راڳ پيروي پچن-٤٣- گروُ تار ٻيڙو گروُ تار ٻيڙو. دنيا جي لهر مان گروُ تار ٻيڙو -ٽيڪ- عمر موُن اَجائي وڃائي گروُ، کيم نا سچي کا کمائي گروُ. ورتم هاڻ تنهنجي شرنائي گروُ، نرک جي نهر مان گروُ تار ٻيڙو.١- سچي عمر موُن شپ کرم نا کيو، گناهن کرڻ ۾ شرم نا ٿيو. گروُ سنت جو من مرم نا پِيو، گرپ جي گهِر مان گروُ تار ٻيڙو.٢- نِماڻن سندو ماڻ توُن هي گروُ، نِتاڻن سندو تاڻ توُن هي گروُ. نِتاڻن سندو تاڻ توُن هي گروُ، کنن هِن پَهِر مان گروُ تار ٻيڙو.٣- کهي ٽيئون ستگر نہ موُنکي ڇڏيو، سچي سنگ پنهنجي سدا موُن گڏيو. اچي من مندر ۾ تہ ڏيرو اڏيو، کلوءَ جي قهر مان گروُ تار ٻيڙو.٤- راڳ پيروي پچن-٤٤- اکنڊ آتما کي لهين چو نہ ڳولهي. لکل جو اندر آهي اٿهوُندي اولي -ٽيڪ- سچو جڳت پئدا جنهين مان ٿئي، سدا سِچ بہ روشن تنهينسان ٿئي. جدا هوُ کڏهن کين کنهن کان ٿئي، رهي منجهہ چولي ٻُڏي

ٻول ٻولي.١- جنهين جو نہ رنگ آ نہ ڪو روُپ آ، اِندريُن ڪان پري برهم سُوَروُپ آ. امر سو انادي مهاپوُپ آ، لهِج توُن تنهينڪي فِڪر ساڻ قولي.٢- مايا جي پُتل ۾ لِڪي سو پيو، ڪنن ڪوت ڪايا ۾ قابوُ ٿيو. ملي ساڻ ڇايا تي ڇايا وِيو، پسِج توُن تنهينڪي ٿيئي پڙدا کولي.٣- سچي ستگروُءَ ڪان وٺي گيان توُن، ڇڏي پنج ڪوشن جو ايمان توُن. برهم آتما جو ڏرِج ڌيان توُن، ڪهي ٿيئون ميٺي ڇڏج پرم پولي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤٥- بندا ڪال سِر تي پُڪاري پُڪاري. سدا واٽ تنهنجي نِهاري نِهاري -ٽيڪ- مٿان موُت ڪنهنجي ڪڏهن نا ڇُٽي، اچي اوچتي تو گلي ڪان گُهٽي. وڃي سواس سيني جا ڪنهن .ڏينهن لُٽي، اٿي جاڳ هاڻي گِنواري گِنواري.١- عزل جو هميشهہ وڃي ناد ٿو، ڪري باغ ٽِڙيل سو برباد ٿو. هلي موُت اڳيان نہ فرياد ٿو، ڇڏي ڪال سڀ کي سنگهاري سنگهاري.٢- وڃي ڪوُچ ٿيندو سڄو جهان ٿو، ڏِسين خود اکين ساڻ انسان ٿو. اڃان ڀي ڇڏين توُن نہ ايمان ٿو، حيا موُت وينين وِساري وِساري.٣- ڪهي ٿيئون ڪيئي هِتان ويا لڏي، وڏا وير جوڌا وِيا پوُنءِ ڇڏي. رهندين ڪين توُن ڀي هِتي گهر اڏي، ثمر ڪڻ ڪو اڳ لاءِ سنواري سنواري.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٤٦- عجب رام ليلا بڻائي بڻائي. رمز ساڻ رانول رچائي رچائي -ٽيڪ- ڪِنين جي مٽي تي ڇَتر ٿو جُهلي، ڪِنين جو پِيو لاش رِڻ ۾ رُلي. ڪِنين جو پلو ڀاڳ ويٺي کلي، ڪِنين کي ڏنڏي مان ملي ڪين پائي.١- ڪِٿي بِغل باجا بيحد ٿا ٻجن، ڪِٿي پِڻ مرڻ جا ثمر

ٿا سَجن. ڪٿي ڏير جوڌا گهمنڊ سان گجن، ڪٿي باغ بستي ڪٿي سڃ صفائي.٢.
ڪٿي گيان گڻ جي چرچا ٿي چلي، ڪٿي هوڏ هستي هٽڻ تو هلي. ڪٿي خوب خوشيُون
ڪٿي جيءُ جَلي، ڪٿي روڄ راڙو ڪٿي آ وَڏائي.٣. ڪهي ٽيئون ڏاڍو عجب تو اچي،
ڏسو ڪيئن ڪل سان ٿي مايا نچي. رهي رام نيارو تو رچنا رچي، وڃان تنهن پريوُءَ تان
مان ٻل ٻل سدائين.٤. راڳ پئروي پچن-٤٧. ري من پريوُءَ سان ڪر پيار. پنهنجو
مانش جنم سُڌار -ٽيڪ- مايا موهه ممت کي تياڳي هردم ٿيءُ هوشيار. ساڌ
سنگت هرِ ڀڳتِ ڪرڻ ۾ ٽُرتئوُن ٿيءُ تيار.١. نانگو آئين نانگو ويندين من ۾ ڪر
ويچار. ڪوڏي هِڪ ٻي ڪٽنڊين نا ڇو ميڙين لک هزار.٢. جوُٺي ڪايا جوُٺي مايا جوُٺو
سڀ سنسار. مطلب جا سڀ سنگي ساٿي مطلب جو پريوار.٣. ڪهي ٽيئون ڪر پريت
پريوُءَ سان ڇڏي جڳت وهنوار. هِت هُت توسان سنگي ٿيندو سوئي ست ڪرتار.٤.
راڳ پئروي پچن-٤٨. من ڪر ڪا هاڻ هوشياري. هيءَ مهل اٿي موچاري -ٽيڪ-
مانش جنم امولڪ پاتئہ، قدر تنهينجو ڪين ڪي ڄاتئہِ. اصل سُوروُپ کي ڪين
سُڃاتئہِ، تو وئڙت عمر گذاري.١. سِر تي بينو ڪال پُڪاري، هِڪ ڏينهن نيٺ ڇڏيندءِ
ماري. جَمَپور ڏيندين ليکو ساري، پوءِ پَوندءِ سُڌ ساري.٢. ڪهي ٽيئون لڳي ستگر
لاري، نام جپي وٺ جنم سڌاري. ليکو ڌرمراءِ جو واري، پائِڄ پد سُکڪاري.٣.
راڳ پئروي پچن-٤٩. اڄ صاحب جا شڪرانا. موهہِ مِليئا سنت سُڄانا -ٽيڪ-

سنت سچا سُوَرُوپ هريءَ جو تنهن ۾ ڀيد نہ ڪوئي. سنت هريءَ ۾ ڀيد رکن جي آهن سي
تہ اجانا.١- صاحب ۾ تي سنت سمايل سنتن ۾ آ سائين، هري سنتن جو سنت
هريءَ جا سمجهہ رکي ڏِس سيانا.٢- سنتن جو اپڪار جڳت ۾ سڀ جيئن تي
آهي. سنت سچا اوتار وني ڪن ڪِروڙن جا ڪليانا.٣- صاحب جي ڪئي سنت
مِتائِن سنت جي هرِ نا ميتي. ڪهي ٽيئون سنتن جي مهما ڳائِن ويد ڀُرانا.٢.
راڳ ڀئروي ڀڄن-٥٠- سنتن کي دِل ياد ڪري تي. تِن ريءَ منهنجي ڪانَ سَري تي.
-ٽيڪ- سنتن لاءِ مان پُوُر پچايان، دم دم دونهان درد دکايان. باهہ بِرهہ جي اندر
ٻَري تي.١- سنتن کي مان هر هر ساريان، رُئندي رُئندي رات گذاريان. نيٽن مان وَئي
نِنڊ پري تي.٢- سنتن بِن مُون ناهِن قراري، سُڃ تي ڀانيان دنيا ساري. ڳَڙتِيُن ۾
جِند روز ڳري تي.٣- ڪهي ٽيئون سي ڪڏهين ايندا، ديا ڪري شل درشن ڏيندا. تِن لاءِ دلڙي
روز رڙي تي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٥١- جوڳي جيءَ ۾ جادوُ هٽي ويا، مُرليوُن وڄائي
خيال ڪٽي ويا -ٽيڪ- جوڳين ڏاران ڪين سَري تي، لوُنءَ لوُنءَ تِن کي ياد ڪري تي.
سِڪ جي موُنکي ڏيئي ڪَٽي ويا.١- جوڳين لاءِ مان تي جوڳياٽي، ٻُڌندس تِن جي
انيئہ ٻاٽي. وچن تنين جا موُنکي وٽي ويا.٢- جوڳي وِيَڙا جيءُ جيئاري، پريم
پيالو پاڙ پيئاري. نيِنهن جا ناتا تِن سان ٻٽي ويا.٣- ڪهي ٽيئون سي جڙ ويا لائي،
وطن تنيِن جو ڏسندس ڪاهي. محبت واري ڏيئي مٽي ويا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن.٥٢-

آ توُن ستگر، ٻيڙو منهنجو ڀَوساگر کان تار -ٽيڪ- ڪوُڙو ڪپٽي آهيان ڪامي، ڪين ڏِسِڄ توُن خاوند خامي. هيٺن سان ٿيءُ هردم حامي، پنهنجو بِرد سڄاڻِڄ سوامي. لهُه توُن سُتت سنڀار.١- ستگر تو بِن نانهِن وسيلو، ڪون هلي هِت منهنجو حيِلو. ڏٺم جاچي ڪٽنب قبيلو، سنگ تنين جو آ زهريلو. منهنجو توُن آڌار.٢- ڪهي ٿيئون گر پار اڪارِج، ڀَوَ ساگر جي پيڙ نِوارج. ڪڏهن موُنکي ڪين وِسارج، موُنتي پنهنجو هٿڙو ڌارج. آيُس تنهنجي دوار.٣- راڳ پڀروي پڇن-٥٣- اٿي ساجهر ڪر تہ سُڄاڳي، چڏ نِنڊ گهٽي، ڪر ياد ڏٽي، ماڻ محبت واري ماڳ ڪي -ٽيڪ- تو تہ ڏينهن وڃايو گهمندي، ساري رات وِڃايئِہ سمهندي. رکي پاڻ اندر ڪوُڙو ماڻ اندر، تو ڪويو پنهنجي ڀاڳ ڪي.١- هيءُ عمر وڃي ٿي وَهندي، ڪندي ڪوشش ڪِين ڪي رهندي. ڏِس ڌيان ڌري من سوچ ڪري، ڪيئَن جهاڳِيندين هِن جهاڳ ڪي.٢- چڏ اوديا نِنڊ اياڳي، ڪهي ٿيئون هر جپ جاڳي. شپ مهل اٿي ڪر ٿهل اٿي، توُن ماڻِج سچي سُهاڳ ڪي.٣- راڳ پڀروي پڇن-٥٤- هري پڇن بِنا هي ڀائي، تو عمر اجائي وڃائي -ٽيڪ- نکي ٻول پوُرب جو پاريو تو، نکي من وئراڳ وِهاريو تو، نکي ڌيان هريءَ جو ڌاريو تو، ڀوڳي ڀوڳ اپار جنم ڪيُئِہ غار. رهي بيڪار ڪيئِہ نہ ڪمائي.١- نکي جپيو رام جو نالو تو، نکي پيتو پريم جو پيالو تو. نکي اندر ڪيو تہ اجالو تو، ڪرين تو ڪوُڙ مَتيءَ جا موُڙهہ، سهندين توُن سوُر نرڪ ۾ جائي.٢- نکي

ڪام ڪروڌ کي ٽاريو تو، نکي لوڀ موهہ کي ماريو تو. نکي هٺ هٺيلا جو هاريو تو، پنجن سان پريت رکي تو نيت، پشُن جيئن ريت هلئين دکدائي.٣- کهي ٽيئون گر نا ڏيايو تو، نکي ستسنگ سان من لايو تو. نکي گيان برهم جو پايو تو، نکي شڀ ڪرم ڪيئہ کو ڌرم، نکي من مرم رکيئہ تو رائي.٤- راڳ ڀئِروي پڄن-٥٥- دلبر جو ديدار، پيهي پاڻ ۾ ڀس توُن -ٽيڪ- ڇو تو ڏوُنگر ڏورِئين، ڏيهہ ڏٺي ڏاتار. ڏوري ڏِيل ۾ ڏس توُن.١- بِرهہ سندي بازار ۾، بيخود جو ڪٿ بار. وِرهہ وئراڳ ۾ وَسُ توُن.٢- مالڪ سان من ميل توُن، ماڻيج موُج بهار. هرِ رنگ ۾ پيو هس توُن.٣- ٽيئون اکڙين سان ڏسي، آلک سندو اِسرار. ڳالهہ نہ ڪنهنکي ڏَسِ توُن.٤- راڳ ڀئِروي پڄن-٥٦- کر من درشن دل درپن ۾. ريجهي ويهہ نہ رَسَن ۾ -ٽيڪ- ڪام ڪروڌ لوڀ موهہ غيرِيو، ڪر نہ پريت پنجن ۾.١- پنجن ڪليشن ڪان ڪر پاسو، تپ نہ ٽِن تاپن ۾.٢- بيمُکن جي سنگ کي تياڳي، رک توُن سِک سنتن ۾.٣- ست شبد سان سُرت مِلائي، سُمرن ڪر سواسن ۾.٤- کهي ٽيئون گر گيان پِرائي، ڀُلج نہ توُن ڀرمن ۾.٥- راڳ ڀئِروي پڄن-٥٧- جيڪو درويشن کي دکائيندو، ڌِڪا در در سوئي کائيندو -ٽيڪ- جيڪو وير وِجهي تو فقيرن سان، جَم جَڪڙي تنهنکي زنجيرن سان. سو مرندو ڪشٽن پيڙن سان، وجي نرڪن ۾ دک پائيندو.١- جيڪو درويشن کي جهوريندو، سو ٻيڙو پنهنجو ٻوڙيندو. ڪيو پاپ ڪرم جو لوڙيندو، ۽ آخر ۾

ڀڇتائيندو.٢- جيڪو وير وڄهي واسِنگن سان، ڪهي ٽيئون مري سو نانگن سان. ٽيئن دويش رکي
جو سنتن سان، سو پنهنجو وَنش وِڄائيندو.٣- راڳ ڀئروي ڀڇن-٥٨- گروُ ڪير ٻلي
آهي. من اندريوُن جو جيتي، هرِ شمرن ۾ لائي -ٽيڪ- گروُ ڪير عاقل جڳ ۾. ڇڏي
پاپ ڪرم جوئي، هلي ڌرم سندي ڏڳ ۾.١- گروُ ڪير آهي روڳي. جو ترشنا من ڌاري، رس
ڀوڳي تي ڀوڳِي.٢- گروُ ڪير آهي پاپي. جو پنهنجي سُک لاءِ ڏي، دک ٻئي کي سنتاپي.٣-
گروُ ڪير آهي موُرک. جو مايا ۾ ڦاسي، ٺئي ڀڳوَت کان بيمُک.٤- گروُ ڪير آهي پريمي.
رکِي نينهن نيائي جو، ڪهي ٽيئون تي نيمي.٥- راڳ ڀئروي ڀڇن-٥٩- موُنکي جوڳي ياد
پوَن. جِن نام جو دان ڏنو، سي سامي شال مِلن -ٽيڪ- جِتي جوڳِن ڪيا ڏيرا،
اُتي خوُب مَتا ميڙا. تِن جوڳن ڌاران سي، ٽيوُن مڙهيوُن ڪين سوُنهن.١- جِن جوڳن
جاڳايو، هر رنگ سچو لايو. تِن سنتن کي ساري، تا نيٽين نار وهن.٢- ڪري انيئه
جي ٻولي، دري دل جي جِن کولي. تِن سامِن جا موُنکي، شل درشن سيگهه ٿِيَن.٣-
اُهي ڏينهن ڪڏهن ٿيندا، ڪري مهر اڱڻ ايندا. ڪهي ٽيئون درسُ ڏيئي، شل موُنکي پنهنجو ڪن.٤-
راڳ ڀئروي ڀڇن-٦٠- ڪڏهن ملندا من ميلِي سي پرميشور جا پيارا. من
گهُريا من مُهٽا جي هنِ منهن ۾ مٽيا وارا -ٽيڪ- گيانوان ۽ ڌيانوان جي
دياوان اُپڪاري، آتم اِسٿت انترِيامي نشڪامي نِرڌاري. پرم وِويڪي
ايڪا ايڪِي سمدرشٽي گٽڪاري، برهم نيشٽي برهم شِروتري پوُرڻ ڀڇن ڀندارا.١-

ڳام ڳام ۾ ڳليءَ ڳليءَ ۾ سنتن کي مون ڳولهيو، جهنگ جهرن ۾ ڏرن ٻرن ۾ ڏونگر ۾ مون ڏوليو. رات ڏينهن ۾ ڏتيءَ لڏيءَ ۾ فڪر رکي مون ڦوليو، ڀيا سڀ مليا پر نہ مليا جي دل کي ٺارٺهارا.٢- گنگا يمنا ڌام ڏنا مون ست ڏي پُريون نحاريون، مندر مڙهيون ۾ ڏٺم شِوالا ديوَن جون درباريون. بيک منڊل ۾ پنت ڏنا مون سنت سيائون ساريون، ڀيا تہ ڏٺم پر سي نہ ڏٺم جي درد مٽائِن سارا.٣- ڪهي ٿيئون هر انترجامي منهنجي سُڻ ارداسا، لوڪ ٿِنهين جو راڄ نہ گهرجي نانهِن مانَ جي آسا. رِڌ سِڌ ڪين گُهران تو آ هِڪ سنت درس جي پياسا، محر ڪري سي ميلِهج مونسان ساڌُو سنت سچارا.٤- راڳ ڀيروي ڀڄن-٦١-

ساڌ سنگت جي سڀ ڪرمن کان آهي وڏي وڏائي. جنهن جنهن سنگ ڪيو ساڌن جو تنهن تنهن مڪتي پائي -ٽيڪ- سنت مِلي ڪن ستسنگ جاتي سو ٿل تيرٿ آهي، شرڌا سان جو نائي تنهن ۾ سو سڀ پاپ مِٽائي. گنگا جمنا تيرٿ ڀي سڀ اچن اُتي تا ڪاهي، ليٽِي پيٽِي پاپ لاهِن سي سنتن ساک سُٽائي.١- پاربرهم پرميشور جو جِت سنت ملي جَسُ ڳائن، جاءِ اُنهيءَ جي ڌُوڙ کٽي تا ديوَ لِڱن کي لائِن. جن شرڌالوُ سا رج لائي مستڪ ريک مِٽائن، سنت چرن رج سڀ مرضن جي آهي اُتم دوائِي.٢- سنت سچا تا چرن گهمائي نرڪ تنل کي ٺارن، رام ڀڄن جي ٻل سان ڪيئي پاپي پار اُتارن.٢- ڏرمراءِ ڀي سيوي تِن کي سنت جنِين هٿ ڏارن، لوڪ ٻنهي ۾ جئہ جئہ

تنجي ڄڻ سان سنت سهائي.٣- ساڌ سنگت ۾ سک آ جو سو وئکنٺ کان وڌ چاڙهو، نيم ورت جپ جوڳ يڳين کان وڌ ستسنگ پڇاڙو. ڪهي ٽيئون ٽئي تنهنکي پراپت جنهنجو ڪرم اڳهاڙو، سنتن سنگ ۾ ملي پرم سُک دوُک رهي نا رائِي.٤- راڳ ڀيرُوي پڇن-٦٢- مورک پنهنجو منش جنم چو وڃين مانهن وڃائين. سنتن جو ستسنگ ڪري توُن سڦلو چو نہ بڻائين -ٽيڪ- مات گربِ ۾ حالت تنهنجي هُئي جا سُڻ توُن سائي، اوُنڌو لٽڪيل چُرڻ ڦِرڻ کان بند هُئين توُن ڀائي. ڪُميي نرڪ ۾ غوطا کائي سوُر سَنَئہ تہ گهڻائي، ڀول ڪري توُن جنهن سان آئين تنهنکي چو نہ ڏيائين.١- جنهن ڪم لاءِ توُن آئين هِتڙي چو تو اُهو ڀُلايو، امرت رس جي ڀريل پيالي کي تو زهر بڻايو. لعل جو تو وڪر چِڏي چو ڪچ جو وڪر وِهايو، ڀيڙ ڀَتي توُن چندن جا چو آڪ جا ٻِرڇ لڳائين.٢- ڏاريءَ مان ڦل ڪِري پيَل جيئن ڏاريءَ ۾ نا لڳندو، گانءِ منجهان جيئن کير ڏُڌل ڦِر گانءِ ٿڻين نا پوندو. تيئن توکي هي سُندر مانش چولو وري نہ ملندو، ديوَ سِکن ٽا ديهہ جنهين لاءِ تنهنکي چو نہ بچائين.٣- ڪهي ٽيئون ٽي محل اجان ڀي ستگر در وڃ کاهي، تن من ڌن سان سيوا ڪر توُن من جو ماڻ مِٽائي. پل ۾ پار ڪندو گروُ توکي آتم گيان سُڻائي، سُرت شبد ابياس ڪري چو نہ آواگمن مِٽائين.٤- راڳ ڀيرُوي پڇن-٦٣- ستگر موُنکي صاف سُڻايو کير اندر تو ٻولي. رنگن روُپن جي تہ ڏسڻ لاءِ کير اکيوُن تو کولي -ٽيڪ- قِسم قِسم جي چيز کٽڻ لاءِ هتڙا کير پسارِي، طرح

طرح جي ڪير سُڳنڌي سُونگهي نڪ جي دواري. ڀانت ڀانت جا وچن منوهر ڪير ٻڌي ڪن ڌاري، ڪير سَنئين مارگ ۾ ٻيئي پير ڪٽي ٿو ٽولي.١- من جي دواران ڪير هميشه ڦرنن ڪي تہ اٽاري، ڪير ٻڌيءَ جي دواران هردم پاپ پُڇ ويچاري. ڪير ڪري چِت دواران چِتوَن مئن ۾ ڪير اچاري، ڪير پرانن دواران سيني انگن ۾ ٿو ڏولي.٢- ڪير سدائين وِرتيءَ سان ٿو سئر ڪري سئلاني، مايا آدي سڀ وِشيُن ڪي ڪير لکي لاثاني. ڪير نيارو سڀ رنگن ڪان آهي ڪنهن حئراني، ڪير لَڪائي لعل اُنهيءَ ڪي ڪير تنهينڪي ڳولهي. ڪهي ٽيئون سو برهم آتما وياپڪ سڀ آڌارو، سوئي پريرڪ سڀ ڪڇ ڪرتا سوئي نيے جيئن نيارو. گرمُک ڳولهي تنهين لَڪائي پوُرڻ ستگر پيارو، آتم لعل مِلي ٿو تنهنکي فارق ٿي جو ڦولي.٣-

راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٤- ڀاڳن وارو منش ٻٽين تان جيئري من کي مارج. ساڌ سنگت جي سيوَ ڪري تُون پنهنجو جنم سُڌارج -ٽيڪ- جنم امولڪ هِيرن جهڙو تنهنجو قدر سڃاڻي، وِشيُن ڪان وئراڳي بڻ تُون پنهنجو پاڻ پڇاڻي، اهڙو ويلو هٿ نا ايندءِ ڏيان اِهو دل ڌارج.١- پاپ ڪرم ڪان ڪر تُون پاسو ست ڪرمن دل لائي، من موهيندڙ مايا ڪان وٺ پنهنجو پاڻ بچائي، ٽاپن جي سڀ تپت مِٽائي پنهنجي دل کي ٺارج.٢- ڪهي ٽيئون سِک شرڌا سان وڃ ستگر جي در ڪاهي، تنهنجي اڳيان ٻيتا رکہ تُون ڏڙ تان سِر ڪي لاهي، گر منتر تُون وٺي گرُوءَ ڪان سواسون سواس اُچارج.٣-

راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٥- ڀلو چاهين جي پنهنجو وٺ تُون

ستگر جي شرڻائي. ستگر جي شرڻيءَ ۾ ڄاڻج پنهنجي سدا ڀلائي -ٽيڪ.
دنيا جا سڀ ساٿي جوُنا نيت ڇڏي تو ويندا، ڀائر ڀاڻيا اڪيءَ ويلي ساٿ نہ ڪوئي
ڏيندا، سنگ سچو هِڪ ستگر ڄاڻج هِت هت ٿئي سَهائي.١- وچن گرُوءَ جو
امرت چاڻي سُڻ سِک سان هِڪواري، سُٺي ڪري توُن ڌارج دل ۾ ميٽي ممتا ساري،
دکڙا تِن جا دوُر ڪري ٿو جِن آ پريت لڳائي.٢- تن من ڌن ۽ واڻيءَ سان
ڪر ستگر جي توُن سيوا، سيوا سان ٿئي ستگر پِرسن ملن سيئي ميوا، ديا گرُوءَ جي
ٿئي جنهنتي سو وات نہ ڏسي آڻائي.٣- آتم گيان وٺي ستگر کان سنسا ڀرم نِوارج،
ڪهي ٽيئون ڀَوَ ساگر کان توُن بيڙو پنهنجو تارِج، جنم مرڻ جو چڪر مِٽائي ڀائِج
پد سُکدائي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٦- من جو موهہ مِٽايو، گرُوءَ ڪاڻ گيان وٺي.
-ٽيڪ- موهہ جهڙي نا ٻي بيماري، دکي ڪيا جنهن سڀ نر ناري، موهہ جو مرض
نَسايو.١- موهہ جهڙو ٻيو دشمن ناهي، جنم جنم ۾ تو ڀٽڪائي، تنهنکان ڀاڻ
بچايو.٢- سُر نر مُنيجن موهہ ڀُلايا، سوُرويِر رڻڌِير رُلايا، موهہ جو ڀَٽُل
هٽايو.٣- موهہ جي اوندهہ انڌو ٻڻائي، ڪهي ٽيئون سُڌ ٻُڌ تہ وِڃائي، موهہ جي جڙ کي
جَلايو.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٦٧- ڌيان هريءَ جو ڌاري، سچو سک ماڻ سدا.
-ٽيڪ- ڌيان بِنا سک ڪين ملي ٿو، تاڪ اندر جو ڪين کُلي ٿو. وچن اِهو
ويچاري، سچو سک ماڻ سدا.١- ڌيان بِنا نا شانت اچي ٿي، هر رنگ ۾

دل کين رَچي ٿي. ڏيان سان من کي ماري، سچو سک ماڻ سدا.٢- کھي ٽيئون هرِ ڌيان ڌري تون، ڌيان سان پراپت گيان کري تون. ليکو جَم جو واري، سچو سک ماڻ سدا.٣- راڳ ڀئروي پچن-٦٨- ستگر کي ٿي ساريان، سدا مان روئي کري -ٽيڪ- پريم سچي جي سُرڪَ پيئاري، جيءُ منھنجو جنھن چڙيو جيئاري. پل پل تنھنکي پُڪاريان.١- ستگر باجھؤن کين سَري ٿي، دم دم دلڙي ياد کري ٿي. ڳوڙھا اکين مان ڳاريان.٢- اٿندي وِهندي ساھ سنياري، سپني ۾ ڀي کين وساري. گر بِن غم ۾ گذاريان.٣- کھي ٽيئون جڏهن ستگر ملندو، ڀاڳ منھنجو هي تڏهين کُلندو. نيڻ کٽيو تہ نھاريان.٤- راڳ ڀئروي پچن-٦٩- ستگر کان گيان وٺي سنسو پرم ٽار تون -ٽيڪ- گيان بِنا نا ٽئي ٿي مکتي، گر بِن گيان جي ملي نہ يُکتي. ويدن جي هيءَ آهي اُکتي، ستگر جي شکشا هردم هردي اندر ڌار تون.١- گيان جڳت ۾ روشن آهي، اوديا اوندھ چڙي مِٽائي. گيان دويت جو پڙدو لاهي، ستگر جو گيان ڌاري اندر کي اُجار تون.٢- گيان منش جو جيوَن آهي، گيان بِنا جيوُ جيئرو ناهي. گيان بِنا کو سک نا پائي، ستگر جو شبد سُمري جيءَ کي جيئار تون.٣- کھي ٽيئون ستگر جي دواري، برهماتم جو گيان وِچاري. دنيا جا سڀ گيان وساري، برهم گياني بڻي تَرِي جڳ تار تون.٤- راڳ ڀئروي پچن-٧٠- هرهنڌ ۾ ڏِس رام سچو تون، وياپڪ وِسُ جو ڏٺي ڏٺي. سم درشٽيءَ سان صاحب کي تون پيارا ويندين وٺي وٺي -ٽيڪ-

ڪڪ پن ۾ ڪرتار نهارج ڀيو نا ڪڏهين ڏِس توُن، جل ٿل بن پربت ۾ جوتي جڳديشور جي پَس توُن، ڀيائيءَ واري وِرتي منڙا جڳ مان ڇڏ توُن ڪٽي ڪٽي.١- سنت گُرن جو سنگ ڪري من وِرتيءَ کي توُن ناهج، ڀيد ڀاونا وِشيہ واسنا گيان وني توُن لاهج، سائينءَ جي سڀ صورت ڄاڻج جيڪا آهي ٻٽي ٻٽي.٢- ڪهي ٽيئون هيءَ سندر شڪشا من توُن دل ۾ ڌارج، سڀ ۾ هِڪ سائينءَ کي ڄاڻي سيوا سان هٺ ٽارج، انهيءَ ڀاوَ سان پائي وٺ توُن مڪتيءَ واري مٽي مٽي.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧١- ستگر جي وني شرڻ ڪيو سواس سڄايو. پاپن ۾ پَهي ڪين ڪيو وقت اجايو. -ٽيڪ- گرديوَ سچي ڪان وني اپديش نام جو، جپ جاپ جڳياسوُ ٻٽي توُن صبح شام جو، گر شبد سندي تار سدا من ۾ وڄايو.١- گرديوَ سندي سيوَ ڪري اندر اُجاريو، گُر گيان سنديءَ جوت سان اگيان نواريو، سڀ سنسا وهم ساڙي ڀيد ڀرم ڀڄايو.٢- گرديوَ بِنا منش ڪڏهن سک نہ لهي ٿو، ڪهي ٽيئون سدا يار ٿي جڳتر ۾ رهي ٿو، تنهن لوڪ ۽ پرلوڪ اندر پاڻ لڄايو.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٢- ڪر پريم سان پيارا ڀڳوان جو ڀڄن توُن -ٽيڪ- ڪيو مات گرڀ ۾ جو، آ ٻول رام سان تو. ڪر ياد نا وِسارج پاڙج اُهو وچن توُن.١- جنهن لاءِ منش چولو، مالڪ ڏنو امولو. ڪر سوئي سڦل پنهنجو هِيرو جنم رتن توُن.٢- ڪر سواس سڀ سڄايا، ڪوئِج نہ توُن اجايا. جڳديش جي جپڻ جو ڪر جُهد سان جَتَن توُن.٣- ڪر جوڙ ٽيئون ٻولي،

لڳ لعل املھ ڳولھي. گرديوَ جي ديا سان پائِڄ اصل وطن تُون.٤- راڳ ڀئيروي ڀڄن-٧٣-
دنيا ۾ جيوَ ڀُلجي داتار نا ڀلايو -ٽيڪ- دنيا ڏُرنگي آهي، ڀڳوان
کان ڀُلائي. ڦسي موھ ۽ ممت ۾ ڪرتار نا ڀُلايو.١- دنيا جو ڏؤر دائِم، ناهي
سدائين قائم. رس ڀوڳ ۾ ڀُلي نر سک سار نا ڀُلايو.٢- دنيا درياھ سارو،
ڪهي ٽيئون ڪر ڪنارو. لُڙهي لوڀ جي لهر ۾ ڀرتار نا ڀُلايو.٣- راڳ ڀئيروي
ڀڄن-٧٤- ڪاوڙ ڪڍي قلوب مان منو ڀول تُون سدائين. رکي پريم من پيارا ڇڏ
وروڌ جي تُون وائي -ٽيڪ- ڪاوڙ اندر جي ڪٽ تُون، من جي ڪُچال مَٽ تُون. رڳ رڳ ۾
رام رٽ تُون، ڪُمتي ڪڍي ڪُڌائي.١- ڪڍ ڪروڌ ساڙ ڪلپت، ڪر سنت جي تہ صحبت.
رک شيل نياز نِوڙت، من جي ڇڏي منڌائي.٢- ڪاوڙ ڪڍهن نہ ڪر تُون، سنتوش
دل ۾ ڌر تُون. هر جاءِ ڏسج هرِ تُون، ڀوڙي سيي ڀيائي.٣- ڪهي ٽيئون ڪَٽ اُپاڌي،
ڇڏ واد تُون وِوادي. ڀاءِ شانت سک آنادي، سڀ سان ڪري ڀلائي.٤- راڳ ڀئيروي ڀڄن-٧٥-
سوچي سوچي هل تُون، جڳ ۾ سوچي سوچي هل تُون. ڀڄن ڪر ڀڳوان جو ڪٽ پاپ جو
مل تُون -ٽيڪ- ڀڄن بِن ڀڳوان ڪڏهين ڪين ٿئي راضي، مست من کي جيت جڳ ۾ وٺ
ڪٽي بازي، ڀوڳ وشيُن ۾ ڀُلائِج نا پريھُ پل تُون.١- ڀڄن بِن ڀڳوان
جي ڀيو ڪونہ ٿي سنگي، دل دنيا کان تُون هٽائي نام جپ ننگي، ڳڻ روُپي ڌن
ڪٺو ڪر ٽياڳي ول ڇَل تُون.٢- ڪهي ٽيئون سمجھ پياري ڏس ڪري ويچار، ڀوساگر مان

هرِ ڀڄن بِن ڪين ٿئي تہ اُڌار، رام جو نِت ڌيان ڌر جپ رام نرمل تون.٣-
راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٦- لوچي لوچي لهہ تون لوچي لوچي لهہ تون لعل، تنهنجو پريوُ آهي
تو وٽ ڪولي ڏس تون خيال -ٽيڪ- لعل تنهنجي اندر ۾ آ ٻاهر ڇو ڳولهين، جهنگ جهر
وئران ڀٽ ۾ مُونڊ ڇو ڦولين، جهاتي پائي پَسُ اندر ۾ ديناناٿ ديال.١- جيئن مِرگ جي
ناڀ ۾ آ ڪستوُري پياري، ٻاهر ڊوُنڊي تو اگياني سمجهہ نا ڏاري، تيئن ٻاهر ڳولهہ نا تون
رام جڳ رڪپال.٢- لعل آتم لهڻ چاهين وٽ گرن جي شام، ڪهي ٽيئون توڙ
بندن پاءِ سک آرام، برهم آنند ۾ سمائج توڙي جڳ جنجال.٣- راڳ ڀئروي
ڀڄن-٧٧- جهڙو تهڙو مان ستگر تنهنجي در جو هان دربان -ٽيڪ- ڏيانِ ۾
تون پرم ڏياني ڳُٽيئون ۾ گڻوان. گيانِ ۾ تون پرم گياني پوُرڻ آنهِن پرڌان.١-
دين‌ديالو گر ڪرپالوُ شاهي تنهنجو شان. مهما تنهنجي مان ڇا ڄاڻان ناهي ٻل ٻُڌ
گيان.٢- ستگر تو در سوالي آهيان ڀڳتيءَ جو ڏي دان. ڏوهن منهنجن ڏي نا
ڏِسُ تون مالڪ ٿيءُ مهربان.٣- ڪهي ٽيئون تو شرني آئِس ستگر پرم سُڄان.
ٻاجهہ ڪري ٻاجهارا پنهنجي منهنجو ڪر ڪليان.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٨- پياري
پياري تون ست چِت آنند پنهنجو پاڻ پڇاڻ -ٽيڪ- برهم روُپ تون برهم مان آئين برهم ۾
تيندين لينُ. پنهنجو پاڻ سڃاڻي جڳ ۾ مؤج سچي تون ماڻ.١- برهم سنڌ مان لهر
جڳت تي ۓ ڦهل رهيو چؤڏار. سو سڀ تون هي بڻيو آهين ليلان پنهنجي ڇاڻ.٢-

کهي ٽيئون توُن هرِ رنگ تي تو پاڻهي ڪيلين کيل. پاڻهي حڪم هلائين سڀ تي پاڻ ڪدين تو
ڪاڻ.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-٧٩- واهه وا واهه وا هي عجب ايشور رنگ رچايو آهِ.
خوُب خلق کي خالق خلقي کيل ڪِلايو آهِ -ٽيڪ- پنجن تتن مان ئي
پرميشور جڳ کي پئدا ڪيو. ساري سرشٽي سِرجي تنهن ۾ پاڻ سمايو آهِ.١- پير
گهمڻ لاءِ نيڻ ڏسڻ لاءِ رسنا ٻولڻ لاءِ. اهڙا انگ امولڪ جنهن ۾ سو تن
ٺاهيو آهِ.٢- چؤراسي لک جوُٽي خلقي صاحب سرشٽيءَ ماهِن. قسم قسم جي
روُپ رنگن سان ٺاٺ بڻايو آهِ.٣- کهي ٽيئون تنهن پريوُءَ جا مان کهڙا گڻ ڳايان.
عجب نظارو ڏسي انهيءَ جو اچرج آيو آهِ.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨٠-
پريوُ پريوُ مان دم دم تنهنجي درشن تان ٻلهار -ٽيڪ- سانوري صوُرت موهڻي موُرت
سگن روُپ ساڪار. درشن تنهنجو آهي منهنجي پرانن جو آڌار.١- چنڊ جيئن
چمڪي تو مُک تنهنجو دوُر ڪري انڌڪار. سڀ جي دل کي موهڻ وارو نيڻن جو آ
ٺار.٢- تن ڀي گهوريان من ڀي گهوريان گهوريان ڪل پريوار. درشن تنهنجي تان مان
گهوريان سارو هي سنسار.٣- کهي ٽيئون تنهنجي درشن جي مهما اپر اپار. دکڙا
سيئي دوُر ڪري ڏي آنند جو ڀنڊار.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨١- آهي آهي
هي وئڪنٺ جي سم ستسنگ جو ديٻان -ٽيڪ- وشٽوُ وئڪنٺ ماهِن براجي ستگر
ستسنگ جانُ. ڀڳتيءَ روُپي لڇمي آهي سيوڪ هنِ درٻان.١- شيِ گڻ

ماڻڪ موتي آهن امرت آتم گيان. ساڌو پريمي هرِ گڻ سمجهو ويد منتر
گڻ ڳانُ.٢- پاپي وڪنٺ وڃي سگهي نا پُڇي وڃي پرڌان. نندڪ ستسنگ ۾ نا
سُونهين پريمي پاوي مانُ.٣- مايا جا سک وڪنٺ ۾ هِت پڇنانند مهانُ. ڪهي ٽيئون
ستسنگ جي مهما ڳائن ويد پُران.٤- راڳ ڀئروي پڇن-٨٢- آهي آهي هِت
هرڪو پيارا دم پل جو مهمان -ٽيڪ- سئلاني تي سئر ڪرڻ لاءِ سيڪو آيو
آهي. منزل ڪاٿي اصلي گهر ڏي نيٺ هلي انسان.١- ڪٽنب قبيلو ڀائي ٻنڌوُ ساڻ
هلي نا ڪو. مال خزانا سمجهه سپيئي سپني جو سامان.٢- جڳت مسافرخاني ۾
تُون موهه نه رک ڪنهنسان. ڪهي ٽيئون ستگر جي سنگ ۾ ڪر پنهنجو ڪليان.٣- راڳ
ڀئروي پڇن-٨٣- پريمي پريمي تُون هردم مُک سان رام نام هي ٻول -ٽيڪ- رام پڇن ۾
من ڪر اِستر وئرٿ نا تُون ڏول. رام نام جو امرت پي پي سِر پنهنجي ڪي گهول.١-
سنتن ۾ شري‌رام رهي تو ٻاهر نا تُون ڦول. تن من ڌن جي پيٽا ڏيئي رام نام وٺ
مول.٢- ڪهي ٽيئون شري رام سُمر تُون رهي رام جي ڪول. رام بِنا جڳ مانهِه اجايو
مانش جنم نه رول.٣- راڳ ڀئروي پڇن-٨٤- جاڳي جاڳي هي پريتم پيارا پنهنجو
پاڻ سُڃاڻ -ٽيڪ- پنهنجي پاڻ سڃاڻڻ ٻاجهوُن ڪونه ٿئي ڪلياڻ. چاهي جپ تپ
ساڌن ساڌي پڙهي ڪري وکياڻ.١- ڀيرين پاڻ سڃاڻِج پنهنجو صاحب ڪي نه
سُڃاڻ. صاحب جاڻڻ سؤکو آهي اؤکو جاڻڻ پاڻ.٢- پنهنجي پاڻ سڃاڻڻ

خاطر سنگر ڪر نہ سُڃاڻ. سِر ڏيئي تُون شبد وٺي ڪر سُمرن سواسن ساڻ.۳-
پنهنجي پاڻ سڃاڻڻ ۾ ئي پڙدو آهي پاڻ. ڪهي ٽيئون تُون پاڻ وڃائي پائج
پنهنجو پاڻ.۴- راڳ ڀيروي پچن-۸۵- آهي آهي هي گرمُک سڀ ۾ آتم جو
ديدار -ٽيڪ- باغ بغيچا دَرخت ٻوٽا ٽُڙ لاما پن ڏار. رنگ رنگ جي هر ڦُولن ۾
آ آتم جو هُبڪار.۱- ماکي مِصري شَڪر مٺائي ڪٽ رس ٻوڄن چار. طرح
طرح جي سوادن ۾ آ آتم جو رس سار.۲- بَتيوُن بِجليوُن سِج چنڊ تارا. ديپڪ
اگن اپار. ڀانت ڀانت جي جوتين ۾ آ آتم جو چمڪار.۳- ڪهي ٽيئون رنگ
قدرت جا جي بيحد بيشمار. قِسم قِسم جي کيلن ۾ آ آتم جو اِسرار.۴-
راڳ ڀيروي پچن-۸٦- پياري پياري تُون سنتن جي سنگ من پنهنجي کي مار -ٽيڪ- من
گهوڙي جيئن چنچل ڏاڍو ڏِنگي هلي رفتار. وِويڪ جو تنهن چهبُڪ ماري لِنوَ لغام
سان لاڙ.۱- من زهريلو سَرپ برابر ڀوڳ وِشيہ پنڊار. منتر مُرليءَ سان تنهن
مُنڊي ستسنگ ڇَپڙيءَ ڏار.۲- من پکيءَ جيئن اُڏري هرهنڌ آسا پنک پسار.
جوڳ جُڳت جي چار قسائي سنجم پِڃري ڊار.۳- ڪهي ٽيئون من هاٿيءَ جيئن تو
مست ڦِري هروار. برهم گيان جو ڪُنڍو ماري مستي تنهنجي ٽار.۴- راڳ ڀيروي پچن-۸۷-
پريوُ پريوُ مان هردم تنهنجيءَ قدرت تان قربان -ٽيڪ- قدرت تنهنجيءَ
آهِہ رچايو سارو هيءُ جهان. قدرت ۾ قدرت جو رکيل آهي سڀ سامان.۱-

قدرت وڻ ٽڻ قدرت ڳل ڦل قدرت سڀ سُرهاڻ. قدرت ڀونرا قدرت
مالهي قدرت ڳل آسلاڻ.٢- قدرت ڌرتي اڳن هوا ۽ قدرت جل آسمانُ.
قدرت سج چنڊ تارا بجلي قدرت تن من پران.٣- ڪهي ٽيئون ڌن قدرت
تنهنجي ڌن ڌن توُن ڀڳوان. قدرتميه سڀ کيل ڏِسي لو هرڪو لٽي حئران.٤-
راڳ ڀئروي ڀڄن-٨٨- ڪر توُن ڪر توُن من منهنجا هردم سنتن جو ستسنگ -ٽيڪ-
سنتن جو سنگ آ سُکدائي من ڪي ڌئي اُمنگ. سنتن جي ستسنگ مان هردم چڙهي رام
جو رنگ.١- ساڌ سنگت جي سيوا ڪر توُن ٿي نشڪام نسنگ. منمُک جو سنگ موُر نه
ڪر جو وِجهي ڀڄن ۾ ڀنگ.٢- موهه ممت ۾ ڦٿُو نا ڦاسي ڌسي دنيا جو ڍنگ. مايا
ڪاري ناڳڻ آهي هٽي ڏکن جو ڏنگ.٣- ڪهي ٽيئون نِت سنتن در تان دان نام جو
منگ. ڀاوُ ڀڳت ڳڻ گيان غريبي ڪرم ڌرم جو انگ.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٨٩-
پياري پياري توُن مايا تياڳي رام جو وٺ آڌار -ٽيڪ- رام بنا سک ڪنهين نه پاتو ڪري
ڏِسج وِيچار. مايا ۾ جو ڦاسي ٿو سو پائي دوُک اپار.١- مايا پريوُءَ ڪان نه
ڇڏائي وِجهي موهه جو جار. پنهنجي وَس ۾ ڪري سڀن کي ڀهچائي جَم دوار.٢- مايا
موهيا رشي مُني ۽ پڙهيل پنڊت هوشيار. ورلو ڪو وئراڳي تنهنکان نِڪري ٿيو
نِروار.٣- ڪهي ٽيئون گر ڪرپا سان توُن سُمرِج سِرجڻهار. مايا جا سڀ بنڌن توڙجي
پائِج پد نِرڌار.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-٩٠- اوُکي سوُکي هي پريتم پيارا پنهنجي

توڙ نِڀاءِ -ٽيڪ- لوڪ دنيا جا چا ڀي ڪن پيا تنهن ۾ من نہ لڳاءِ. سيکو ڀوڳي پنهنجي ڪرٽي توُن نا جيءُ جلاءِ.١- هردم پنهنجو پاڙ پَلِڇ توُن ٻئي ڪي نا سمجهاءِ. ڳالهہ وٽي نا جيڪا توکي تنهنڪان پاڙ بچاءِ.٢- ڪڇ گذري ڪڇ گذري ويندي من ۾ نا گهبراءِ. ٽوڙي جيئڻ خاطر پِر ڪان منهنڙو ڪين مَٽاءِ.٣- نينهن نِيڻ ۾ سختيوُن اچن جي تنهن ۾ دل نہ مُنجهاءِ. ڪهي ٽيئون سپ سِر تي سَهہ توُن پُنتي پيرُ نہ پاءِ.٤- راڳ ڀيروي پچن-٩١- سيوَ سياڳن تہ ملي سيوَ سياڳن -ٽيڪ- جِن جي اڱڻ اندر گروُ سنت اچن ٽا. پريم ڀاوُ ڀڳت ڏسي پرسن ٽين ٽا. تِنجا جنم جنم سندا ڀاڳ کُلن ٽا. مُک سان مهما کهڙي ڪيان سندِي وئراڳن.١- جِن جو من سنت گرن اڳيان نِمي ٽو. چڏي ترڪ درشتِ سدا چرن چُمي ٽو. ڪري تِن جي سيوَ سدا سنگ گُهمي ٽو. ڪهي ٽيئون تِن آ پاتو محبتي ماڳن.٢-راڳ ڀيروي پچن-٩٢- بلهار سا نار تاريو پتيءَ ڪي. چوُڙالا پُچايو شِڪرڏوَج گتيِءَ ڪي -ٽيڪ- رکي سَت ساوتري عزل سان لڙي سا. ڪري جُهد زبرا وني ورُ وريِ سا. چئي سنت ڏَنُ تنهن سراهِن ستيءَ ڪي.١- ڪري ڀڳتي تورل پتي‌ديوَ تاريو. ڏئي ٻوڏ ور ڪي مدالسا اُباريو. ڪيو نانءُ روشن ڏاري اوُنچ متيءَ ڪي.٢- ستيہ سان سَتيوَتيءَ سوُرج ڪي ڇپايو. ڪتي ڪوڙهہ پتيءَ جو سندر تَن بڻايو. ڪَتيو جَسُ جڳت ۾ رکي پريم رتيءَ ڪي.٣- ڏن سا سندر نار ڪرم

شبد ڪمائي. ڪهي ٽيئون مڪتي ڪنت جي ڪرائي. رکي مرم من ۾ ناري دل تتيءَ کي.۴-

راڳ ڀئروي ڀڄن-۹۳- وٺ ستگر کان تون گيان، ميٽي تن من جو ايمان. ٽيندو ستگر بن ڪڏهين نا تنهنجو ڪليان -ٽيڪ- گيان بنا نا موڪش ٿئي تو، ستگر بن نا گيان ڏئي ڪو. ڏر ستگر جو تون ڏيان، جاڳي تنهنڪي سم ڀڳوان.۱- ستگر سوچي ڪر تون پورو، برهم نيشني شروتري سورو. مڃ تنهنجو تون فرمان، ڪڍي دل مان غير گمان.۲- پوري گر جي پوري ڀڳتي، شرڌا ڌاري پائج مڪتي. ميٽي اندر جو اگيان، لهه تون پورن پد نربان.۳- ستگر بن نا جيو تري ڪو، ڪهي ٽيئون لکين جتن ڪري ڪو. ايهو نشچو ڪر ٻڌيمان، ڪيو ويدن هي وکيان.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۹۴- پريو ڪر سوال پورو سواليءَ جو. داتا ڏي دان محبت ماليءَ جو -ٽيڪ- آهيان پريو تنهنجي شرڻي، رک مالڪ پنهنجي چرڻي. ڪر معاف منداڻون منهنجون، جيئن پوي نه جم جي پرڻي. حال بيحاليءَ جو، ڪونهي ڪو حال مون بيحاليءَ جو.۱- تو گنڪا شبري تاري، ۽ ڪرما ڪبڙي ڪاري. اهليا ڀي پار اُڪاري، تيئن مونکي تار مراري. آسرو واليءَ جو، آهي مون آسرو تو واليءَ جو.۲- آهيان جهڙي تهڙي تنهنجي ، ڪهي ٽيئون لاڄ رک منهنجي. مونکي ڪين وسارج وارث، ڪر آهنجيءَ مان تون سهنجي. پوليءَ هن پاليءَ جو، رکجانءِ تون ننگ پوليءَ پاليءَ جو.۳- راڳ ڀئروي ڀڄن-۹۵- ڀڳتيءَ وارا، پريوءَ کي آهن هردم پيارا

پيارا، ڀڳتيءَ وارن جا پريوُ ڪاج ڪري تو سارا سارا -ٽيڪ- دنيا جو ٽوڙي ناتو، ممتا جو واري ڪاتو. جاڳي جن ڏينهان راتون، پريوُءَ سان پريم پاتو. اهڙن ڀڳتن تان تو ڀڳوان وڃي ٻلهارا هارا.١- ڀڳتن تي راض پريوُءَ جو، ڀڳتن تي ناز پريوُءَ جو. ڀڳت آواز پريوُءَ جو. ڀڳت اتي ساز پريوُءَ جو، ڀڳتيءَ وارا آهن ڀڳوان ڪان ٻي پارا پارا.٢- ڀڳتيءَ جي انگ ڪي ڏاري، ڏُرو ۽ پهلاج پياري. جَم جو وِيا ليکو واري، پنهنجو ويا ڪُلُ اُڌاري. ڀڳتيءَ وارن جي مهما ويد اُچارن چارا چارا.٣- ڀڳتن ڪي ڪين وساري، پريوُ تو پاڻ سنڀاري. ڪهي ٽيئون دوش ٽاري، دکڙا ۽ درد نواري. ڀڳتيءَ وارن ڪي پريوُ ڏئي تو موکش دوارا دوارا.٤- راڳ ڀئِروي ٻچن-٩٦- دنيا وارا، دنيا مان ڌرم ۽ ڪڇ دان ڪريو. دينن غريبن ۽ اناٿن جو ڪڇ ڌيان ڪريو -ٽيڪ- مسڪينن مهر ڌاري، ڌرم جو انگ وِچاري. من جي ممتا ڪي ماري، ڪيو ڪوئي سُڪِرت ساري. دنيا وارا، دنيا جو مؤر نا ايمان ڪريو.١- دنيا جو ماڻ مِٽائي، هِرس حواس هٽائي. دل ڪي اُدار بڻائي، ڪرم شڀ خوب ڪمائي. دنيا وارا، آئي جو ماڻُ ۽ سنمان ڪريو.٢- دنيا هيءَ اڄٽي وڃٽي، ڪنهنسان ناهي سنگ هلٽي. ڪري ڪا چڱي ڪرٽي، لايو پريوُءَ جي چرڻي. دنيا وارا، دنيا مان جيوَن جو ڪليان ڪريو.٣- دنيا سا سڦلي آهي، لوڪ پرلوڪ ناهي. ڪهي ٽيئون دکڙا لاهي، آخر جا مکتي ملائي.

دنيا وارا، دنيا سان راضي شري ڀڳوان ڪريو.٤- راڳ ڀئروي پچن-٩٧-
ڀَلي ڀَلي تو ڪري سڀ ڀَلي ري. توُن دل گهبراءِ نا، من کي مُنجهاءِ نا، ڀڳوان ڪري
تو ڀلي ري -ٽيڪ- سدا دل ۾ ڌيرج ڌاري، رک من سنتوش وِچاري. ۏهلوُر نہ وڃ
توُن، پاڻو منو مڃ توُن، چِت جي ڪوُماءِ نہ ڪلي ري.١- جيڪو صبر سان جيوتِ گهاري،
تنهنجا پريوُ سڀ دک ٽاري. سدا هرِ کي ڌياءِ، دک سک ۾ مناءِ، جو صاحب سمرٿ ٻَلي
ري.٢- جيڪا پريوُ بڻت بڻائي، تنهن ۾ ٽيئون دل کي لڳائي. رهہ شانت ۾ سدا، دک
ڪر نہ ڪَدا، وٺ گيان گڻن جي گَلِي ري.٣- راڳ ڀئروي پچن-٩٨- ستسنگ ۾،
پريم رکي نيم ساڻ هل توُن پياري -ٽيڪ- گنگا گيا گوداوري گومتي هردوار، سندوُ
سريوُ سرسوتي ڪاشي ۽ ڪيدار. تيرٿ سيئي رهن جِتي سنت اُداري.١- موکش دوار
چار سم سنتوش ۽ ويچار، چوٿون ستسنگ آهہ سين جو آڌار. ستسنگ ڪري پاءِ
پرم موکش دواري.٢- بيپرواهي ڪيرتي هرِ درشن شانت، ڊوُنڊ ڊوُنڊ مِلي ستسنگ ۾
ڪَٽ پرانت. کهي ٽيئون ستسنگ سڀ ڪشٽ نواري.٣- راڳ ڀئروي پچن-٩٩- منڙا رام
جو نام اچار -ٽيڪ- رام سدا سکڪاري آهي، مهما جنهنجي ڀاري آهي. پريمين
کي جا پياري آهي، تنهنکي دل ۾ ڌار.١- رام نام سان جِن نينهن لاتو، توڙيو
تِن جم جو آ ڪاتو. پوُرن پد تنهن پل ۾ پاتو، توُن ٻي رام پڪار.٢- رام جپي
نر ڪيئي تريا، نيچن جا ٻي ڪارج سرِيا. دوکِن جا سڀ دکڙا ٽريا، توُن ٻي

دکڙا ٽار.٣- ڪهي ٽيئون جِن رام اُچاريو، تِن پنهنجو آ جنم سڌاريو. ڏرمراءِ جو ليکو واريو، توُن ڀي ليکو وار.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٠٠- او من رام جي نام سان پيار ڪر. جڳ ۾ پنهنجو اُڌار ڪر -ٽيڪ- رام نام جي منڙي ٻاٽي، انگ سنگ توسان ٽيندي ساٿي. تنهنکي نا ڀُلاءِ توُن، گيت ويهي ڳاءِ توُن. رام کي ريجهاءِ توُن، پاپ کي مِٽاءِ توُن. هِن مانُشي جنم جو سُڌار ڪر.١- رام جپي ڪيئي نيچ تري ويا، پاپ تِنين جا پل ۾ ٽري ويا. ڪارج تِن جو ڀاس ٿيو، يرم پولو ناس ٿيو. پريم جو پرڪاش ٿيو، گيان جو ڏاُجاس ٿيو. توُن ٻ رام نام جپي ٻيڙو پار ڪر.٢- ڪهي ٽيئون ستگر سنمُک ٽي، رام جپج هردم گرمُک ٽي. موهه ممت چوڙ توُن، جڳت بنڌن توڙ توُن. چِت ۾ چرخو چور توُن، پريم جي پائي ڏور توُن. اُٿ ترت توشو اهو تيار ڪر.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٠١ ستگر کي مان سِرڙو نِوايان، تن ايمان مِٽايان. ستگر جي چرنن جي ڏوُڙي ڪٽي لِڱن کي لايان -ٽيڪ- ستگر جي مان چرڻ ڪمل جي، سِک سان سيوَ ڪمايان. ستگر جا جي موُنتي ٽورا، ڪڏهِين ڪين ڀُلايان.١- ستگر جي جا منڙي ٻاٽي، مُک سان ويهي ڳايان. ستگر جي سُٺي سندر سکيا، هردي ساڻ هنڊايان.٢- ستگر جي جا موهٽي موُرت، تنهنجو ڌيان لڳايان. ستگر جو ست شبد اُچاري، سڦلا سواس بڻايان.٣- ستگر ڪان نِج گيان وٺي مان، آواگمن مِٽايان. ڪهي ٽيئون مان گر ڪرپا سان، مکتي پدارث پايان.٤-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-١٠٢- هل ستگر جي دربار، جِتي صاحب سرجڻهار. آهي ڄاڻي ڄاڻڻهار، تو تاري تارڻهار. سڀ پريمين جو آڌار -ٽيڪ- مَنگ نامِ سندي توُن ذات، کر لوُنءَ لوُنءَ ۾ توُن لات. ڇڏي ٻي سڀ وائي وات، کر تن ۾ تنهنجي تات. گروُ کان پُڇي تو ذات.١- وٺ نام سندو توُن دان، جنهن مان تنهنجو ٿئي کليان. ڇڏي مايا جو توُن مانُ، کڍي دل مان غير گمان. پاءِ آتم جو توُن گيان.٢- گر شبد وٺي لِنوَ لاءِ، سڀ سنسا وهم وڃاءِ. تن من جي مئل مِٽاءِ، هردي مان کُمت هٽاءِ. ۽ شانت سچي توُن پاءِ.٣- کهي ٿيئون منهن نا موڙ، هلي ستگر سان جيءُ جوڙ. سڀ بندن جڳ جا ڇوڙ، ۽ ٻيائيءَ کي توُن ٻوڙ. خود خيال خشم ۾ کوڙ.٤-

راڳ ڀئِروي ڀڄن-١٠٣- سنتن جي شرڻ وٺ پيارا. جِتان ملندءِ موکش دوارا -ٽيڪ- سنتن ۾ پريوُءَ جو واس اَٿي، ايها ويد ڪٿِن ٿا واڻي. رکيو پوُرو جِن وشواس اٿي، تِن سان ٿيو صاحب ساٿي. توُن ڀي رک وشواس ادارا.١- سنتن آهي جوڳ پڇايو، ڏري گيان گُڻن جي کاڻي. من جو جِن موهہ مِٽايو، ڀي پريم ڀڳت جو پاڻي. تِن سنگ پاءِ گيان ڀندارا.٢- سهي دک سک کي اُپکار کرن، تي اهڙا سنت اُپکاري. سڀ جيوَن سان سهکار کرن، لکي انش الک جي سارِي. من تن جا ميٽِن مُونجهارا.٣- پر هِت کارڻ اوتار ڌري، جي آيا جڳت منجهاري. کهي ٿيئون سي شڀ کرم کري، تا رهن اسنگ اَوِکاري. کن پريم سندا

پرچارا.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۱۰۴- جنهنجو پورو پريوءُ سان پيار آهِ. تنهنجو
ٻيڙو دنيا مان پار آهِ. سهي سختيوُن ۽ سوُر، پڪا ڀڇائي جو پوُر. ٽئي مڙد منصوُر،
مُڙي مرندي نہ موُر. ڪيو سِر جنهن ڏڙ ڪان ڏار آهِ -ٽيڪ- ڳلا غِيبت سِر تي ڏري
جو، ڏک ڏاڪڙن ڪان ڪين ڏري جو. سِر جو سانگو ڪين ڪري جو، ٽيو نيهي نسنگ
نروار آهِ.۱- پل پل پِريَن لاءِ پڪاري، دم دم جو دلدار سنڀاري.
سواس سواس ۾ ساڄن ساري، جنهن ياد سدا ڏاتار آهِ.۲- پير ڪٽي جو پوئتي
هٽي نا، گهايل ٽي ڀي منهڙو مَٽي نا. مرڻ مهل ڀي نينهن گهٽي نا، ڪيو برهہ جنهين
بي‌قرار آهِ.۳- ڪهي ٽيئون جو توڙ نِڀائي، جيئري پنهنجو پاڻ جلائي. تنيءَ
تڏيءَ پريتم ڏي ڪاهي، تن من ۾ جنهنکي تار آهِ.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۱۰۵-
ڏاري ڏاري شيِ ڳڻ هردي پنهنجو جنم سُڌار ري. پريتم پيارا نام پريوءُ جو
اُچار ري -ٽيڪ- دين غريبن بي‌واهن جي سِک سان سيوَ ڪمائِڇ توُن. تن ڏن سان
سڀ جيوَن کي سک پهچائِڇ توُن. دل ۾ ديا ڀاو ڌار ري.۱- اکين سان ڪر
سنتن درشن مُک سان هرِ ڳڻ ڳائِڇ توُن. ڪَنن سان ڪٿا ڪيرتن سُڻي من هنڊائِڇ
توُن. سنسا ۽ پرم سنگهار ري.۲- پير ڪٽي ستسنگ تيرٿن ڏي جيوَن سڦل بڻائِڇ
توُن. هٿن سان دان سيوا ڪري سک پائِڇ توُن. ممتا ۽ موهہ نِوار ري.۳- ڪهي ٽيئون گر
منتر ۾ نِت پنهنجي سُرت لڳائِڇ توُن. هردي ۾ گيان سندي جوت جڳائِڇ توُن.

پائِڄ موکش دوار ري.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۱۰۶- منهنجي ستگر لهِڄ سنيار
اچي. پنهنجي نظر سان ناٿ نِهار اچي -ٽيڪ- راتيان ڏينهان تو توکي پڪاريان
پيو. ڪنيو نيڻ نماڻا نهاريان پيو. ڏري دل ۾ ديا، ڪري مهر ميا، گُر
درشن مؤنکي ڏيکار اچي.۱- تنهنجي سِڪ آهي مؤنکي ستايو گهڻو. تنهنجي بِرهه آ
جيءُ جلايو گهڻو. پنهنجي ٻاجهه ڪري، اچ پير پري، ڏيئي درشن دل کي ٺار اچي.۲-
کهي ٽيئون جڳت جو تؤن والي گروُ. مان آهيان تو در تي سوالي گروُ. نام دان ڏيئي، گڻ گيان
ڏئي، مؤنکي ڀَوساگر کان تار اچي.۳- راڳ ڀئروي ڀڄن-۱۰۷- ٻِن ڏينهن جو
مهمان آهين. ڇا لاءِ ايڏو پيو سامان ٺاهين -ٽيڪ- جڳ ڌرمشال سم ڄاڻڄ تؤن.
تنهن ۾ تاڻ نه ايڏي تاڻڄ تؤن. رک سمجهه سچي انسان آهين.۱- سنگ جڳ جا
پدارت نا چلندا. هِٿان خالي هٿين سڀ ويا هلندا. ڄاڻي واڻي ڇو ٿيو نادان
آهين.۲- هيءَ ديهه ٻه آخر خاڪ ٿيندي. پرلوڪ اندر نا ڪم ايندي. ڇو تنهن تي
ٿيو مستان آهين.۳- هِتي رهڻو توکي ناهي سدا. ڪڻ سچ جو ثمر تؤن ٺاهي بندا.
کهي ٽيئون جي کليان چاهين.۴- راڳ ڀئروي ڀڄن-۱۰۸- ستسنگ ۾ آءُ پيارا نيم
سان نِت نيم سان، شرڌا ۽ پريم سان -ٽيڪ- ستسنگ ۾ گيان آهي، ويدن وکيان آهي. پريم
پرڌان آهي، ڌرم ۽ ڌيان آهي. هردي هنڌاءِ پيارا.۱- ستسنگ ۾ رام آهي، سکن
جو ڌام آهي. آتم آرام آهي، مکتي مُدام آهي. تنهن سان نينهن لاءِ پيارا.۲-

ستسنگ ۾ سار آهي، شريشٽ آچار آهي. وِرت ويچار آهي، ڀڳت ڀنڊار آهي. هري گن ڳاءِ پيارا.٣- ستسنگ ۾ ڏات آهي، سُمت ۽ شانت آهي. اٽل ايڪانت آهي، ڪهي ٽيئون ڪِرانت آهي. سِر ڪي نِواءِ پيارا.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١٠٩- گهر ۾ ڳولهج آتم رام، ٻاهر ڪين ڪي ڳولهج تون -ٽيڪ- جيئن گلن ۾ سڳند سمائي، جيئن ڪمند ۾ آهِ مٺائي. تيئن تو ۾ آهي سڪڌام، جهنگ جهر ۾ نا ڦولج تون.١- جيئن ڪير ۾ مکڻ سمايل، ٻِرڇن ۾ جيئن آگن ڇپايل. تيئن تو ۾ آ هرِ ايرام، هِت هُت ڪين ڪي ڏولج تون.٢- مِرگ جي ڏن ۾ جيئن ڪستوري، ٻاهر ڳولهي ڇاڻ نه پوري. تيئن تنهنجي اندر گهنشيام، ٽڪرن ۾ نا ٽولج تون.٣- ڪهي ٽيئون ستگر جي دواري، پنهنجي دل ۾ ڏس ويچاري. پائِج پورڻ سک ٻِسرام، ناحق روح نه رولج تون.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١١٠- ستنام ساکي جپ تون منڙا، ڦُرٽا من جا دور ڪري -ٽيڪ- ستنام ساکي منتر انادي، سنت جپي ويا آد جُڳادي. تن من جي سڀ ڪٽي اُپاڌي، ڀڳتيءَ ۾ ڀرپور ڪري.١- ستنام ساکي نام نيارو، ڀوَساگر کان تارڻهارو. جو سُمري هرِ لڳي پيارو، ڪال نه تنهن مجبور ڪري.٢- ستنام ساکي جي نه جپن ٿا، تاپن ۾ سي ڪين تپن ٿا. ڪهي ٽيئون جڳ ٻنڌن ڪپن ٿا، چِت جي چنتا چور ڪري.٣- راڳ ڀئروي ڀڄن-١١١- ساکيءَ جو ڪر سُمرڻ من سان، ساکي تنهنجو روپ اٿي -ٽيڪ- تو ۾

مُون ۾ جوئي ساڪي، سيني ۾ سو ساڪي آ. ساڪيءَ ٻاجهؤن جاءِ نه خالي، ساڪي برهم سُورُوپ آتي.١- تن من ٻُڌ اِندرين جو پريرڪ، هِڪ ئي آهي ساڪي سو. ڪرتا ڪرم ڪِريا کي جاڻي، ساڪي گيان سَرُوپ اتي.٢- آڪاش جيئن سو اندر ٻاهر، اِستِت آ نا ڏولي تو. ساڪيءَ جو نا ٻيو ڪو ساڪي، ساڪي آچل انوُپ آتي.٣- سڀ کان ويجهو سڀ کان نيارو، سيني کي جو جاڻي تو. ڪهي ٽيئون تؤن سُمر تنهينکي، ساڪي الک اروُپ آتي.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١١٢- من موهن ٽئي من مندر ۾، ٻاهر نا تؤن ڳولهه بندا -ٽيڪ- جهنگلن جبلن ۾ تؤن ڀٽڪي، جنم نه پنهنجو رول بندا. پنهنجي اندر جهاتي پائي، فِڪر رکي تؤن قول بندا.١- تن جو تن آ من جو من آ، سڀ گهٽ ٻولي ٻول بندا. هردم توسان ساڻ رهي سو، ساڪي روُپ اڏول بندا.٢- گيان جي ڪُنجي وٺي گرن کان، اوِديا تالو کول بندا. انتر آتم درشن پائي، تن من تنهن تان گهول بندا.٣- ڪهي ٽيئون تؤن ٻاهرمُک ٿي، در در تي نا ڏول بندا. انترمُک ٿي نِج آتم سان، هردم ماڻ ڪلول بندا.٤-
راڳ ڀئروي ڀڄن-١١٣- منهنجيِ منهنجي هي ستگر سائين، سک سان توڙ نِڀاءِ. -ٽيڪ- مايا جو مان چڪر ڏسي تو، دل ۾ گهبرايان. ستگر پنهنجي ڪرپا ڌاري، تنهنکان تؤن نه بچاءِ.١- سيڪو پنهنجي دک ۾ پريل، منهنجي سُڻي نه ڪو. ستگر شرڻ توهانجي آئِس، دل جا درد مِٽاءِ.٢- پاپن ۾ مؤن عمر وڃائي،

پُڇ ڪيُم نا ڪو. ستگر پنهنجو بِرد سڄاڻي، پنهنجي چرن لڳاءِ.٣- ڪهي ٽيئون
هٿ جوڙي ستگر، عرض ڪيان تو مان. هردم توسان نينهن نڀايان، ايها آش پڄاءِ.٤-
راڳ ڀئِروي ڀڄن-١١٤- مرم جنهنجي آهِ من ۾، سو سچو انسان آ. مرم
ٻاجهؤن جو جڳت ۾، منش سو حيوان آ -ٽيڪ- ويد شاستر سڀ سِمرتيُون، راڄ وديا ڀي
پڙهي. پر مرم ٻِن منش جو سو، نِپٽ ئي نادان آ.١- روُپ جوبن ويس ڀوُشڻ، ۽
ڌجي ڌنوان ڀي. پر مرم ٻِن منش جو سو، مَندمَت مستان آ.٢- مرم وارو
منش جڳ ۾، رام جو سوُروُپ ٿي. لوڪ ۽ پرلوڪ ڀيئي، تنهن مٿان قربان آ.٣-
ڪهي ٽيئون بي‌مرم جي، سنگ ۾ دک تو ملي. مرم واري جي سنگت ۾، شانت سک ڪليان
آ.٤- راڳ ڀئِروي ڀڄن-١١٥- من سُمر سچو ڪرتار توُن، جاڻ ڪوُڙو هي سنسار
توُن -ٽيڪ- ڪوُڙي مايا ڪايا، بادل جي جيئن آهي ڇايا. ڪر اُن تي نا
اهنڪار توُن.١- ڀائر ڀائتيا ڪٽنب قبيلو، جيئن پکين جو وڻ تي ميلو.
ڪر تِن تي نا اعتبار توُن.٢- ڪهي ٽيئون جڳ سپنو جاڻي، رام نام کي جپي پراڻي.
ڪر پنهنجو پاڻ اُڌار توُن.٣- راڳ ڀئِروي ڀڄن-١١٦- جنهنجي رڳ رڳ رميو
رام آ، منهنجو تنهنکي نِت پرڻام آ -ٽيڪ- پاڻ جپي هرِ ٻين کي جپائي،
پاڻ تري ٻين پار پُڄائي. جنهن پيتو پريم جو جام آ.١- رام روُپ جڳ سارو
جاڻي، غير نه من ۾ ڪنهن لاءِ آڻي. جنهنجي ٻاڻي مڌر تمام آ.٢- ٻُرو ڪري

تنهن ڪري ڀلائي، سڀ مان ڳڻ جو ڪٿي سدائين. جيڪو نِرويري نشڪام آ.٣- ڪهي ٽيئون
سڀ ڀيد مِٽائي، سڀ جيوَن ڪي سک پهچائي. جنهنجي من چِت ۾ آرام آ.٤-
راڳ ڀئروي ڀڄن-١١٧- تون ست چِت آنند سار آهين، نڪي تن سندو آڪار
آهين -ٽيڪ- تِنهين ڪالن ۾ تون ست آهين، ڪنهن جي ڀي تون آسري ناهين. تون سرشٽيءَ
جو آڌار آهين.١- تن من واڻيءَ ڪي تون جاڻين، توکي ڪوئي ڪون پڇاڻي. تون
ساکي سرجڻهار آهين.٢- سڀ ۾ تنهنجو آنند آهي، آنند جو ڪِپ توکي
ناهي، تون آنند جو ڀنڊار آهين.٣- ڪهي ٽيئون گُر ڪان گَم پائي، ڀرم بدن جو
ڇڏج ڀُلائي. تون انيڪ روُپ اپار آهين.٤- راڳ ڀئروي ڀڄن-١١٨- سنت
پريوءَ جا پيارا، ڳڻ گيان جا ڀنڊارا. لاءِ تِن سان لاءِ دل تون، جي ٿا ڪن نِستارا.
-ٽيڪ- سنت صاحب جي صوُرت آهن، ويد گرنٿ ٻُڌائِن ٿا. شرڌا سان جي شرڻ
اچن ٿا، تِنکي رام ملائِن ٿا. چؤراسي لک جوُڻ چڪر ڪان، آهن
ڇڏائڻ وارا.١- ڌرم ڪرم شڀ ڳڻ مريادا، ڀاو ڀڳت سيکارِن ٿا. گيان
ڌيان وگيان سُڻائي، سنسا ڀرم نِوارن ٿا. من جو موهه مِٽائي هردم، جڳ ڪان
رهن نيارا.٢- پر اپڪاري سڀ هِتڪاري، آهن ڌيرج ڌاري سي. جم جي ڀئہ
مينٽي نربئہ ڪن، پورڻ پُرش اُداري سي. مئل مِٽائي نِرمل ڪن ٿا، ڏيئي شُڌ ويچارا.٣-
ڪهي ٽيئون سنتن جي مهما، ڪهڙي مک سان ڳايان مان. برهم گياني آتم ڌياني،

ڙِن کي هردم چاهيان مان. اوِديا جو انڌڪار مِٽائي، اندر ڪن اجيارا.٢-

راڳ ڀئيروي پڇن-١١٩- اهڙو ستگر آهي، تو سيني جا دک لاهي. جيڪو شرڻ وني تو تنهنجي، تنهنڪي راهه رَسائي -ٽيڪ- ستگر دين ديالوُ آ، پريمين جو رکپالوُ آ. ڪڏهين ڪين وساري تو، پولا پرم نواري تو. گيان ڌيان جي ڏئي ڀڪتي، نِج آتم جي ڏئي شڪتي. ٻوڏ سندي ٻيڙي تي چاڙهي، پل ۾ پار پڄائي.١- ڀڳت ڀاونا کي ڌاري، جوئي اچي تو گر دواري، تنهنسان هردم ٿئي همراهه، ٻِرد سڀاٽي شاهنشاهه. ناٿ مهر جي نظر ڪري، هردو گڻن سان ڇڏي ڀري. جنم جنم کان ڀُليل جيوَ کي، مالڪ ساڻ مِلائي.٢- وچن گُرن جو جيڪو ڪٽي، سوئي ستگر کي تو وٽي. آگيا گرن جي سدا مڃي، ڀيرو در تان ڪين ڀڃي. تنهنڪي ستگر ڪري پنهنجو، هردم سات ڪري سنهنجو. ڪهي ٽيئون اوِديا جي نِند مان، جهِڊن سان جاڳائي.٣-

-اوم ستنام ساکي- راڳ ضلع پڇن-١-

من منهنجي جو نِت خيال رهي، گرديوَ توهانجي چرڻن ۾ -ٽيڪ- پل دنيا سان نا ياري هجي، نا دوستن جي دلداري هجي. پر منهنجي ناتيداري هجي، گرديوَ توهانجي چرڻن ۾.١- نکي لوڪن جي پرواهه ڪيان، نکي ڪُل ڪٽنب جي چاهه ڪيان. پر پوُرڻ پريت اٿاهه ڪيان، گرديوَ توهانجي چرڻن ۾.٢- نکي من ۾ ماڻُ وڏائي رهي،

نکي آش اندر ۾ ڪائي رهي. پر منهنجي سُرت سمائي رهي، گرديوَ توهانجي چرڻن ۾.٣- هِڪ ٽيئون تنهنجي تار رهي، تن من ۾ سار سنڀار رهي. شل پريم سچو هروار رهي. گرديوَ توهانجي چرڻن ۾.٤- راڳ ضلع ڀڄن-٢- جو پريت گرن سان لائي ٿو، سو سَروَ سکن کي پائي ٿو -ٽيڪ- جو گروءَ اڳيان ارداس ڪري، گروُ ڪارج تنهنجا راس ڪري. جو گر چرنن ۾ واس ڪري، سو جَم جي چوٽ نہ ڪائي ٿو.١- گروُ گوبند جي سم جاڻي جو، نِج آتم روُپ پڇاڻي سو. ملي موَج تنهينسان ماڻي سو، ۽ سهج سُوَروُپ سمائي ٿو.٢- جو گر وچنن ويچار ڪري، سو سيئي سنسا ڀرم هري. کهي ٽيئون ڀوَسنڌ پار تري، ۽ آواگمن مِٽائي ٿو.٣- راڳ ضلع ڀڄن- ٣- جو من پنهنجي کي ماري ٿو، سو پاڻ تري جڳ تاري ٿو -ٽيڪ- جو گر منتر اڀياس ڪري، سڀ ڦرنا من جا ناس ڪري. سو ٽُرِيا گهر ۾ واس ڪري، نِت آتم جوت نهاري ٿو.١- جو من مارڻ جي ڪار ڪري، سو ڀوَساگر ڪان پار تري. ٿو جڳ تنهنجو ستڪار ڪري ، ۽ گوبند گود وِهاري ٿو.٢- جو من تي ٿو وشواس ڌري، سو نرڪن ۾ تہ نِواس ڪري. جو وئرت پنهنجا سواس هري، سو غم گوُندر ۾ گهاري ٿو.٣- من پوڳ وشيہ سان جوڙي جو، تو ڀيڙو پنهنجو ٻوڙي سو. کهي ٽيئون من کي موڙي جو، سو ليکو جم جو واري ٿو.٤- راڳ ضلع ڀڄن-٤- جو ڌرم پنهنجي کي ڌاري ٿو، سو مانش جنم سُڌاري ٿو -ٽيڪ- جو ڌرم کي هردم ياد ڪري، سو سارو ڪل آباد ڪري. جو ڌرم پنهنجو برباد ڪري، سو

پنهنجي پاڙ اُکاڙي ٿو.١- جو ڏرم تان سِر قربان ڪري، جَسُ تنهنجو ٿو تہ جهانُ
ڪري. جو ڏرم پنهنجي ۾ گِلان ڪري، سو جيِوَتِ دکي گذاري ٿو.٢- جو ڏرم جي خاطر
سوُر سهي، سو سرڳ ۾ سک پرپوُر لهي. جو ڏرم پنهنجي ڪان دوُر رهي، سو گهور نرڪ ۾
گهاري ٿو.٣- جو ڏرم ۾ ٿو انراڳ ڪري، تنهن جيوَ سندو ٿو ياڳ وري. جو ڏرم پنهنجي
جو تياڳ ڪري، سو ٿيئون جنم بگاڙي ٿو.٤- راڳ ضلع پچن-٥- هِڪ نام
سندو واپار ڪپي. پيو جڳ جو نا وهنوار ڪپي -ٽيڪ- سچو نام سندو واپار سدا،
آ جنهن ۾ لاڀ اپار سدا. جو ڪتي ڪرم جو چار سدا، سو سؤدو موُن سُڪار ڪپي.١-
مان نام سچي جي ڪار ڪيان، تي جڳ ۾ جيوَن مڪت جيئان. ڪهي ٿيئون سُکي
ترلوڪ ٿيان، هرِ پڳت پاو پندار ڪپي.٢- راڳ ضلع پچن٦- پري نهارين
چو ٿو پِرَ ڪي پنهنجو پاڻ سچاڻ بندا -ٽيڪ- هي جو دم سان دم هلي ٿو تنهن ۾
تي اُهچاڻ بندا. سوجهي تنهنڪي صاف سهي ڪر ميٽي من جو ماڻ بندا.١.١- صاحب تو
۾ ايئين سمايل جيئن گلن سُرهاڻ بندا. پوُرڻ گر ڪان راهہ وني توُن تنهنجي ڪر تہ
پچاڻ بندا.١.٢- من مندر جو آهہ منوهر تنهن ۾ موهن چاڻ بندا. ڪهي ٿيئون توُن
مِلي تنهينسان مؤج سچي ڪا ماڻ بندا.١.٣- راڳ ضلع پچن-٧- پريوءَ ڪي تي پريم
پيارو پريم پريوءَ سان پائج توُن -ٽيڪ- من مان ممتا موهہ مِٽائي دل مان دميِ
وِچائِج توُن. لوڪ ڪتنب ڪان منهنڙو موڙي لِنوَ لعلڻ سان لائِج توُن.١- پريم برابر

ٻيو ڪو ناهي پريم جي راس رچائِڄ تون. پريم بنا نا پريو ڀرچي دل ۾ پريم وڌائِڄ
تون.٢- پريم سچي ڪي دل ۾ ڌاري تنهن ۾ سُرت لڳائِڄ تون. ٽيئون پريم هِندوري ويهي ڳڻ
گوبند جا ڳائِڄ تون.٣- راڳ ضلع پچن-٨- پرميشور جي پريم بنا ٻي جوُني
ناتيداري آ -ٽيڪ- موُرک مايا ڪي توُن چاٽڄ دم پل جي دلداري آ. باغ بغيچا
سندر ماڙيوُن جوُني دنيا ساري آ.١- جنهن ناريءَ سان پريت رکي تو ساري عمر
گذاري آ. ساڻ هلي ٿي در تائين سا خود مطلب جي ناري آ.٢- ڪٽنب قبيلو
ڪم نا ايندءِ جنهن سان تو دل ڌاري آ. مرڻ پڇاڙان گهڙي نہ رکندءِ جوُني تن جي
ياري آ.٣- ماس هڏن جي ديهي جا تو شوُنق رکي سينگاري آ. سا ٻي توسان ساڻ نہ
هلندي ٿِيٽي خاڪ جي ڪاري آ.٤- جوُني جڳ سان پريت رکي جِن ٿِنجي هِت
هت خواري آ. ڪهي ٽيئون ڪر پريت پريوءَ سان جنهن ۾ جئہ جئڪاري آ.٥- راڳ
ضلع پچن-٩- منهنجا من پريم رکي هل ستسنگ ۾ هروار -ٽيڪ- ستسنگ
سمجهي موڪش دوارو تنهنسان ڪر توُن پيار. جنم مرڻ جو روڳ مِٽائي ڪر پنهنجو
نِستار.١- سنتن جو سنگ سيتل آهي تپت مِٽاوڻهار. شرڌا سان ست وچن
سُڻي توُن دل پنهنجيءَ ڪي ٺار.٢- سنتن جو سنگ نرمل آهي مَئل اُتارڻهار.
ياوَ پڳت سان ٺهل ڪري توُن پاءِ پدارٿ چار.٣- ساڌ سنگت جي اؤشڌ ڪائي پاپ
ڪليش نِوار. ڪهي ٽيئون ستسنگ مان ٽيندءِ پل ۾ ٻيڙو پار.٤- راڳ ضلع پچن-١٠-

ديا كر دين ٻنڌوُ توُن ڏينن تي داتار -ٽيڪ- جهڙا تهڙا تنهنجا
آهيوُن ڏوهه نہ ڏس ڏاتار. پرم پِتا توُن پريوُ آهين سڀ جو پالنهار.١- اوٽ
اجهو ٻيو ناهي ڪوئي تو بِن جڳ آڌار. ڪين وِسارج دل مان ڪڏهين ڪر ڪرپا
ڪرتار.٢- ڪنن سمو هي آهي ڀاري ڏکِي توُن ڏکٽهار. ٻاجهہ پنهنجيءَ جا هٿڙا
ڏيئي ڀَوساگر مان تار.٣- ڪهي ٽيئون ڏي سُمت سدائين ڀڳتي گيان ڀنڍار. هردم
نام جپي هرِ تنهنجو پايوُن موکش دوار.٤- راڳ ضلع ڀڄن-١١- رام ڀڄن. ڪرڻو
آهي جوين جوانيءَ ۾ -ٽيڪ- جوين ۾ هرڪو ڪري تو ڪم سچو سنسار جو. پڙهڻ
وديا هنر سکڻو ۽ ڪرم وهنوار جو. ست ڪرم ۽ ڌرم ڌارڻ ڪرڻ پريم پرچار جو.
گيان پائڻ ڌيان لائڻ پَسڻ ستڪرتار جو. چاڙهيءَ تي چڙهڻو آهي جوين
جوانيءَ ۾.١- جوين ۾ انسان ڊاهي تو جبل جي اوٽ ڪي. جوين ۾ سِر تي سهاري
تو ڪنجر جي چوٽ ڪي. جوين ۾ انسان پڪڙي شير هاٿيءَ موٽ ڪي. جوين ۾ انسان
ڪاٽي تو ڪرم جي ڪوٽ ڪي. مؤت سان لڙڻو آهي جوين جوانيءَ ۾.٢- جوين ۾
پائي برڇ تو قوُل قل وستار ڪي. جوين ۾ درياهہ ڪري تو گوڙ ۽ گجڪار ڪي. جوين
۾ تو شير ماري هاٿين جي تہ قطار ڪي. جوين ۾ انسان جيتي من سنديءَ رفتار ڪي.
جيئري جڳ مرڻو آهي جوين جوانيءَ ۾.٣- جوين ۾ ڪر سنت سيوا دان پراپڪار
توُن. جوين ۾ وئراڳ ڌاري نسنگ ٿي نِروار توُن. جوين ۾ گر شبد جو ڪر

سواس سواس اچار ٿؤن. ڪهي ٽيئون ڄُهد سان لڳ پرم پد پرڊار ٿؤن. ڀوسِنڊ مان ڀرڻو آهي جوين جوانيءَ ۾.٢٠- راڳ ڪلياڻ پڄن-١٢- سنتن جو آهي سنگ سچو ڪر ٿؤن سدائين، جو تاري لو پائي -ٽيڪ- ستسنگ منجهان ليهه اؤلهه منش تري ويا. تن جا جنم جنم سندا پاپ ٽري ويا. دک درد ۾ ستسنگ سدا لڳي لو سهائي.١- شبھ ڪرم ۽ ست ڌرم ۾ ستسنگ لڳائي. اگيان سنديءَ پنڌ مان لو ترت جڳائي. ستسنگ سدا دل جي ڪري صاف صفائي.٢- ستسنگ مانهين گنگا آد تيرٿ وسن ٿا. ستسنگ منجهان پاپ وِگهن تاپ تَسن ٿا. ستسنگ اندر رِڌي سِڌي آهي سمائي.٣- ڦل اشوميڌ يگين منجهان جوئي ملي لو. ستسنگ ڏي هڪ پير ڪٽل سان سو ملي لو. ستسنگ جي مهما شري ڀڳوان ٿڻائي.٤- ستسنگ منجهان گيان ڌيان ڀڳت مِلي ٿي. ٽيئون پريم نيم سندي ڄُڳت ملي ٿي. مڪتيءَ ڪان ستسنگ جي آ وڏي وڏائي.٥- راڳ ڪلياڻ پڄن-١٣- سنسار سچو ڪرم جو ڪرتار بڻايو. هي کيل ڪِلايو -ٽيڪ- سرتاج بڻي تخت جو ڪو حڪم چلائي. ڪن ڪي نه ملي پنيو ٽُڪر حيا ڪلائي. هن ڪرم آهي جڳت سڄي کي نه نچايو.١- ڪي روڳ ماهين روڳي بڻي روز رڙن ٿا. ڪي جڳت اندر ڀوڳ ڀوڳي خوب لرن ٿا. آ ڪرم سان سين دک سک کي پرايو.٢- تو ڪهي ٽيئون جيئو جهڙا ڪرم ڪمائي. ڀاوين هسي رڙي ڦل تنهنجو پرائي. ڀڳوان آهي ڪرم سندو رنگ رچايو.٣-

-اوم ستنام ساکي - راڳ بسنت پچن-١-

جو جيئري جڳ ۾ مرندو ري، پِوَساگر ترندو ري -ٽيڪ- من جي ممتا مڙئي مٽائي
سڀ سان ڪري نيازي. هٺ ڇڏي جو هلي هينائين رام ٿئي تنهن راضي، جو ڏاتر ڪل ڏات
ڏرندو ري.١- عَدُل جي هٺِ جاءِ نہ آهي فرق فضل سان ٿيندو. ڏسي غريبي سڀ
ڏوهن جي مالڪ معافي ڏيندو. ۽ خوش ٿي ٻولڻ ڀرندو ري.٢- جنهن جنهن غرب
گمان وڌايو تنهنجو ڪُلُ سڀ وِيڙو. کهي ٿيئون جنهن پاڻ وِڃايو تنهنجو ٻيڙو
جڳ ٿيڙو. سو چوراسي نا ڦرندو ري.٣- راڳ بسنت پچن-٢- سنت سچا هردم
پريوءَ جو، سڀ کي نام جپائن ٿا -ٽيڪ- سچ جو سي اپديش سڻائي، هردم غيبي
ساڻ هلائي. ڌرم جي راهہ لڳائن ٿا.١- جڳ ۾ سي اُپڪاري آهن، جن کي
جو نسنارو چاهن. پوَجل پار ترائِن ٿا.٢- گيان سچي جي جوت جڳائي،
پيد پرانتيوُن پرم ڀِلائي. آتم ساڻ مِلائن ٿا.٣- کهي ٽيئون تن تان ٻلهاري،
گهوريان تن من سِر سدواري. جم کان جي نہ ڇڏائِن ٿا.٤- راڳ بسنت پچن-٣-
رات ڏينهن تو جنهنکي ڳولهين، سو ٿي پنهنجو پاڻ ادا -ٽيڪ- جهنگلن ۾ ڇو جهانيون ڀائين،
جبلن ۾ ڇو جانِ جلائين. اندر پاڻ سنڀال ادا.١- گندو ٻڻي گدگا ٿي مرين ڇو،
بندو ٻڻي هرِ پچن ڪرين ڇو. توُن خود وصل وِصال ادا.٢- جيئن روشن سوُرج کي

ڳولهي، جيئين پتاشو کنڊ کي ڦولي. تيئن تنهنجو اُهڃاڻ ادا.٣- کهي ٽيئون گر کان وٺ
اک تون، اصلي صورت پنهنجي لک تون. ڇڏي ديهه جو ماڻ ادا.٤- راڳ بسنت پڇن-٢-
من جا ڦرنا سيئي مِٽائي، نِسقرني جپ نام ادا -ٽيک- سُمرن سان تون
سُرت مِلائي، جوڳ سندو پيءُ جام ادا.١- پل پل هردي جهاتي پائي، ڳولهج
آتم رام ادا.٢- چنچل چِت کي اِستِت کر تون، ماڻ اچل آرام ادا.٣-
کهي ٽيئون کل کتي اپاڏي، پائِج پورڻ ڌام ادا.٤-

-اوم ستنام ساکي- راڳ تلنگ پڇن-١-

پائي پاند ڳچيءَ کيان عرض اديون، لڳو آهي نينهن نيڻن جو -ٽيک- کچيءَ جو قؤل
مون کيڙو، وني واسينگ جيئن وَيڙو. ڏاڍو ڏنگ لڳڻ، سوين جهاڙون وجهڻ، ڇُٽڻ ناهي
ڦت قيٽن جو.١- چارڻ جي چنگ کان سهٽو، مِرُن مشتاق من محٽو.
پنهنجو پاڻ کُهڻ، ۽ وِڏي ڏيڻ، اِهو کم آهي لکيٽن جو.٢- اناريِن کنڊ کان ته
پري، اکنڊ جِت جوت ٽي ته بري. اُت پاڻ لکڻ، ۽ ڏيان ڌرڻ، اِهو کم نانهن
هيٽن جو.٣- کر جوڙي کهي ٽيئون، پيالو مست پيتو مون. سوهم يري پيئڻ، ۽ ٻئي کي
ڏيڻ، سچو هي دان سيٽن جو.٤- راڳ تلنگ پڇن-٢- جيئن باهه ٻري تيئن بدن
جَري، آهي اهو عشق عاشق کي -ٽيک- اندر هردي ٻري اگني، سهي کيُم صاف مون سجني.

جيئن سُورج ڪِڙِي، تيئن ذرن ٻري، آهي اِها چر عاشق ڪي.١- ٻري سو شمع ٿيو شاهي،
سڙي سينگار ٿيا راهي. جيئن مڇڙو مڇي، تيئن پتنگ پڇي، آهي اِها آگ عاشق ڪي.٢-
تپي سو تيڄ مان ڇايو، بِرهہ جي باهہ تپايو جيئن خفن پهِري، تيئن ڏِير ڏري، آهي
اِهو ويس عاشق ڪي.٣- ڪر جوڙي ڪهي ٿيئون، اندر ٻاهر جپي سوهم. جيئن اِندر
گجي، تيئن ناد وڄي، آهي اِهو ساز عاشق ڪي.٤- راڳ تلنگ پڇن-٣- جنهن در ۾
درد ناهي پيچ توُن پري تنهن در ڪان. بيغم هُجي گياني گوشو ڪجانء تنهن گهر ڪان -ٽيڪ-
ڪلي‌ڪال ڪنن آيو، بيڪِنِ جڳت ڀُلايو. پنهنجو جنم رُلايو، سي ڏار ٿيا تہ
ڏُر ڪان.١- سيوا ڪئي نہ گر جي، تاڪي ڪلي نہ گهر جي. پوُڇا ڪري پٿر جي، بيمُڪ ٿيا
تہ هرَ ڪان.٢- گر گيان جِن پرايو، سچ صاف تِن سُٽايو. جڳ پاڪنڊِنِ
نڇايو، منمُک ٿي ايشور ڪان.٣- ٿيئون لڇائوُن توڙي، ٻنڌن سيئي ڇوڙي. مذهب ڪان
منهن موڙي، پيچ بيک پنٿ ۾ر ڪان.٤- راڳ تلنگ پڇن-٤- هِن عشق سان جي وڏيا
وڏبا نہ سي عزل ڪان. خالق جو عشق خوُني عاشق آٽي اصل ڪان -ٽيڪ-
جِت عشق پاڻ آيو، اُت بِرهہ مڇ مڇايو. ڪنهن پتنگ تن پڇايو، ٿي ڏار
جڳ جنجل ڪان.١- هي عشق آ عجائب، سِر ساهہ جو تہ صاحب. رَب راهہ جو تہ
راحب، آهي وڏو عقل ڪان٢- هي عشق آگ آهي، جِند جانِ تو جلائي. هٽ
هٺڻ جو هٽائي، اوُجل ڪري امُل ڪان.٣- ٿيئون ٹُبي ڏين ٿا، عاشق مري جيئن

ٽا. دم ڊار نا ٽين ٽا، وحدت سندي وَصُل ڪان.۴- راڳ تلنگ ٻچن-٥- سِر عشق
۾ ته ڊرجو، جيئري جنهين ۾ مرجو. لائي پريت پختي، پنتي نه پير ورجو -ٽيڪ- هي
عشق نِپَٽ نانگو، سِر جو ڇڏائي سانگو. پائي ڳِلا جو ڳهانڳهو، تنهن عشق ڪان نه ڊرجو.١-
هِن عشق جوُن جي پٽيوُن، پريمين پڙهي سي ڏٺيوُن. قاڙي ته ڪرم ڇِنيوُن، ڏي واس امر ڳهر
جو.٢- هي عشق عجب وستي، جِت نانهن هٺئڻ هستي. چاڙهي سُ موُج مستي، محما
تنحينجي ڪرِجو.٣- هي عشق آهِ اندر ۾، ٽيئون نه رُل ٽَڪر ۾. ڪر جلد من مندر
۾، درشن تنحينجي در جو.۴- راڳ تلنگ ٻچن-٦- سڻ سمجهه سڄڻ پيارا، شري رام
نام رٽ توُن. شري‌رام ڪي رٽي نِت، پاپن جي پاڙ پَٽ توُن -ٽيڪ- سنسا سيئي مِٽائي،
وشواس ڪي وڌائي. ڳل پاند ڳچيءَ پائي، سِر ساڌ سنگت سٽِ توُن.١- پڙهه پڙهه
پنان ڳسائين، هردي نه توُن هنڊائين. ست شبد پڙهه سدائين. من جا خيال مَٽ توُن.٢- جيڪو ڪري
ٻرائي، تنهن ساڻ ڪر ڀلائي. ڇڏ هرش شوڪ ڀائي، ڪنهنڪي نه چاڻ ڳهٽ توُن.٣- ساڌوُ
ٿئين سنياسي، رهه جڳت ڪان اُداسي. ڪٽ واسنا جي ڦاسي. جيءَ جوڳ ساڻ جٽ
توُن.۴- ڏن ديهه مانُ ناري، ڇڏ آش تِن جي ساري. ڳر گيان ڪڻ ڪٽاري، جڳ جال
ڪي ته ڪٽ توُن.٥- پيءُ پريم جو پيالو، انيئه جو ڪول ٽالو. دل مندر ڪر
اُجالو، ٻاري وويڪ وَٽِ توُن.٦- ٽيئون ٽبي لڳائي، پَس پاڻ جهاتي پائي. من جي کودي
مِٽائي، ڏس برهم سَروِ گهٽ توُن.٧- راڳ تلنگ ٻچن-٧- مُرلي موهن جي سٽگر

سُٽائي. بدن جي بِرج ۾ ويهي مؤن وڃائي -ٽيڪ- سَوين هزارين سکيؤن سُٽن ٽيؤن. دم دم
ڏيان ۾ پلٽيو پوَن ٽيؤن. وِسريو تِن وهنوار رهي ڪَل نہ ڪائي.١- ٻُري
جِن ٻُڌڙي آيو تِن آرام. ڳھمن ڳوُنگن جيئن پائي گهٽ ۾ شيامر. ملي من
موهن سان مني ڪن سي وائي.٢- وشٽوُ مهيشور ڪرشڻ اُچاري. برهما بنسيءَ سان پڙهي
ويد چاري. ديوي ديوتا سيوا ڪن سدائين.٣- ٽيئون لوڪ ٽيئي جپن ٽا سيئي. سچي
سُڌ ڳُرن ري ڪنهنکي نہ پيئي. جپي جاپ دم سان پاتي مؤن صفائي.٤- راڳ تلنگ پچن-٨-
سليان سچڻ ڪنهن سان اندر جوُن تہ آهوُن. اُپريو اچن ٽيؤن منجهان درد دانهوُن -ٽيڪ-
پوَن پوُر پل پل پِريَن جي پَسڻ جا. اُٽن ٽا تہ اُڏما انهن جي ڏسڻ جا.
ٻچان روز پيئي تِني جوُن تہ راهوُن.١- لڳل آهي جهوري جِگر ۾ جِنين جي. طلب آهِ
تن ۾ هميشهہ تِنين جي. ٻچان ٽي پَسڻ لاءِ سين ڪان صلاحوُن.٢- ڪڏهن ميل ٽيندو
تِني ساڻ منهنجو. ڪندس مان تہ روئي سچو حال پنهنجو. جِنين جي اچڻ لاءِ سُڪيؤن
ٿمر سُڪائوُن.٣- ڪهي ٽيئون دم دم پِريَن لاءِ پڪاريان. اچي ڪين آرام نيٽين
نهاريان، ملن شال مونکي سُٽي هي سدائوُن.٤- راڳ تلنگ پچن-٩- پڙهہ سو پيارا
اکر آدِ ساري. ٽيا ويد جنهن مان پُران آناري -ٽيڪ- آٽي سو عجائب اکر آد
سوهمر. جنهين ۾ سمايل آٽي ايڪ اوئمر. جپہ جاپ تنهنجو ڳُرن جي سهاري.١-
ڳٽن ۽ تتن مان بدن ڪي بٽائي. رکي ڪَل قدرتي پوَن سان هلائي. رهي پاڻ تنهن

۾ سين کي سنياري.٢- آتي آتما ست سمجهه تون سُجانا. جوتي هِن جڳت ۾ پُلي پيا ديوانا. ڇڏي آش جڳ جي ڏِسج تن وِچاري.٣- تيئون ٽُبيءَ سان لهج لعل ذاتي. هر هر هِردي ۾ پرِين پاءِ جهاتي. پَسج پاڻ پنهنجو سچي جوت ٻاري.۴- راڳ تلنگ پچن-١٠- وِجهي سنتن سان وير، پاڻ پنهنجو ڇو ناس کرين تو -ٽيڪ- سنت برِڇ جيئن پراُپکاري، پريمي پنوَرا وتن بهاري. ڏسي گلن جو ڍير، پوند جِيان ڇو پاڻ ڇَرِين تو.١- سنت واسينگ سپڙا پانئين، تِن سان وڙهي ڇو وَنس وڃائين. ڪٽج پروُڙي پير، راهه ڇڏي ڇو جهنگ مرين تو.٢- چور چوَن سِج لهي سويرو، ڦُريون ملڪ کي هُجي انڌيرو. رکي پاکنڊ جو پير، پاپ کري ڇو پيٽ ڀرين تو.٣- کهي تيئون ڦل پرتِيَکش پائين، تڏهن به پاڻ نتو سمجهائين. سنت سدا نِروير، نِردوشن ڇو دوش ڏرين تو.۴- راڳ تلنگ پچن-١١- من پنهنجي کي مار، من ماري پا مکتي پياري -ٽيڪ- من هاتيءَ جيئن مست ڦِري تو، پوڳن جي کڏ ماهِن کِري تو. پوڳن کان من وار، گيان کُنڊي جي شکتي ساري.١- سُوان برابر من هي آهي، پوڳن ۾ نِت پٽکا کائي. ترشڻا من جي ٽار، وئراڳ واري وِرتي ڏاري.٢- سرپ برابر آ من کارو، پوڳ زهر سان پريل سارو. من جي زهر پرِهار، گر منتر سان سُرتي چاڙهي.٣- مرکٽ سم من چنچل پاري، نچي ٽپي نا کري قراري. من جو ناچ نِوار، ويدن جي تون اُکت وِچاري.۴- کهي تيئون من ماري جوئي، پوُرڻ پد کي پائي سوئي. وچن اِهو ويچار، ڏاري شرڌا پکتي

اُداري.٥- راڳ تلنگ پچن-١٢- ڌرم سناتن ڌار، ڌرم پنهنجي کان منهن نا موڙج، -ٽيڪ- ڌرم سناتن آ ايشور جو، ناهن ٻڌايل ڪنهن نر جو، ڌرم سدا شڪتشالي ڌرم پنهنجي سان جيءُ کي جوڙج.١- ڌرم سناتن وڻ جيئن جاڳو، ٻيا ڌرم سڀ ڌار ڀڳاٺو. تنهنجو ٿيءُ رکوار، ڌرم سناتن کي نا ڇوڙج.٢- ڌرم سناتن آهِ انادي، ڀارت ديش تنهينجي گادي. تنهن سان ڪر تون پيار، ڌرم مٿان تن من ڌن گهورج.٣- ڪهي ٽيئون سِر سختيون سهه تون، ڌرم پنهنجي ۾ اِستِٿ رهه تون. هردم ٿي هوشيار، غافل ٿي نا ڌرم کي ڇوڙج.٤- راڳ تلنگ پچن-١٣- تنهنجو ڪُل ٿئي ناس، سنتن سان جو وير وِڌائي -ٽيڪ- پائي سرڳ سندي راجائي، تنهن رِشين جي دِلڙي دکائي. سرپ جوڻ ۾ واس، ڪيو رشين کان ڌولي ڪٽائي.١- سگر شٽن وڃي سنت ستايو، پرتيڪش پنهنجو ڪيتو پايو. جلي ڀسم ٿيا خاص، ڪروڙ ڪپل جي ڇڏِيُن جلائي.٢- ڏرواسا سان هاسي ڪيڙي، ٻري ڏِنين جي حالت ٿيڙي. يادو ونش وِناس، ٿيڙو سنت سراپ کي پائي.٣- سنتن کي جو منش ستائي، ٿيئون سو سروَنس وِڃائي. پڙهي ڏسو اِتهاس، راوڻ وِيو ڪل ناس ڪرائي.٤- راڳ تلنگ پچن-١٤- لِڪ لِڪوتيءُ راند، ڪر تون پنهنجو پاڻ وڃائي -ٽيڪ- لِڪ دنيا کان جانِ ڇڏائي، انترمکُ ٿي من اُلٽائي. اُتي ولِيج ايڪانت، جاتي لوڪن جو لُڙ ناهي.١- سنگر جو تون شبد ڪمائِج، هر دم ۾ سا هُونگ هلائِج. وِجهه نا

وِچ ويساند، چِڏج شبد ۾ سُرت سمائي.٢- انحد واري بين وڄائِيج، انيڻ
واري جوت جڳائِيج. سُن ۾ لاءِ سماڌ من جا ڦرنا سيئي مِٽائي.٣- ڪهي ٽيئون
گُم تيءُ اگم ۾، ڇڏج مِلائي خيال خشم ۾. ميٽي سَڪل آپاڌ، پاڻ ۾ ڇڏ
تون پاڻ ڇپائي.٤- راڳ تلنگ پچن-١٥- مون تون واري مام، سحي سڃائج قلب
۾ قاضي -ٽيڪ- نفيءَ خفيءَ سان نينهن لڳائِيج، سِريءَ رُوحيءَ ۾ سُرت سمائِيج.
ذاتيءَ جو پيءُ جام، رمز انهيءَ ۾ رهه تون راضي.١- سبق شريعت وارو پڙهه
تون، ترِيقت جي چاڙهي چڙهه تون. هٿي حقيقي حام، معرفت ۾ ڪر تون نيازي.٢-
اعنل حق جو هڻ تون نعارو، مُرشد جو هي سمجهه اِشارو. توڙ ڏئيءَ جو دام، گهيڙ
انهيءَ ۾ گهِڙ تون غازي.٣- ٽيئون عشق حقيقي لائيج، لائي نينهن سو توڙ نِيائيج.
رهه تون مست مُدام، ڪين ڪمائِيج عشق مِزازي.٤- راڳ تلنگ پچن-١٦- وڃان
گروءَ تان گهول. جيءَ منهنجي ڪي جنهن تہ جيئاريو -ٽيڪ- هردم مونتي مهر ڪري سو،
مشڪل ۾ پي ٿيو نہ پري سو. ڪري پنهنجي ڪول، پريم پيالو جنهن تہ پيئاريو.١- اوڳڻ
منهنجا ڪين وِچاري، هردم پنهنجي گود وِهاري. ڏيئي نام اَمول، چنچل چِت ڪي
جنهن تہ سڌاريو.٢- ڪهي ٽيئون گر تان بلهاري، تتل دلڙي جنهن آ ٺاري. ٻولي
مِنڙا ٻول، ڪارج منهنجو جنهن تہ سنواريو.٣- راڳ تلنگ پچن-١٧- منهنجو
ماڳ مڪان، عرش فرش ڪان آهِہ نيارو -ٽيڪ- انيڻ سرُوپ آهي جوئي، پرگهٽ گيان

وگيان. سھي ڪيو مؤن سير ۾ سارو.١- ٻيائيءَ جي جت ٻولي ناهي، آهي ھڪ
يگوان. نام روپ سڀ جڳت پسارو.٢- جيؤ برهم جو ڀيد نہ جاڻي، ھڪ چيتن
پرڏان. ناهين ڀرم اگيان انڌارو.٣- ڪھي ٽيئون جت سڄ چند ناهي، ساڪي
آهہ سُڄان. اندر ٻاهر جنھنجو اُجارو.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-١٨- پنھنجو
ڪر ديدار، پل پل هردي جهاتي پائي -ٽيڪ- وَنھن آڪرب ڪان تي ويجهو، وِتي نہ
آهي وار. پاڻ کي پَس توُن پاڻ وِڃائي.١- صوُرت بصري مَلڪِي حقي ڪر، ذاتيءَ سان
اظهار. روُحي ذِڪر سان رمز رَلائي.٢- جو مالڪ آ سڀ گهٽ ماهين، جڳ جو
سِرجڻهار. تنھن سان رهہ توُن خيال مِلائي.٣- ٽيئون ٽبي ڏيئي وحدت ۾، ڪڍ توُن غير
غُبار. اعنلحق جو ناد وڄائي.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-١٩- جڳت ۾ چال چِٽي
جو چلي. پوُرڻ سک کي پائي سوئي دک درد سڀ ٽَلي -ٽيڪ- مرم شرم سان نِت ٻالحائي، پاپ
ڪرم ۾ پير نہ پائي. پاڻ وِشيہ ڪان پلي.١- شيل سنتوش صبر ۾ گهاري، ديا ڌرم کي
دل ۾ ڌاري. موُرک من کي مَلي.٢- سنتن مان گڻ گيان پِرائي، سيوا سُمرن سان دل
لائي. هِت سان هر ڏي هلي.٣- ڪھي ٽيئون مري جيئري جوئي، امر جُڳان جُڳ ٻڃي سوئي.
چوت نہ جَم جي جهلي.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٢٠- ڪر من دير نہ هر سُمرن ۾. مؤت
متي تي بيٺو آهي وقت وِڃاءِ نہ ڪمن ۾ -ٽيڪ- يوڳ دنيا جا جوُڻا آهن، نيئَھہ
ڪنھن سان هرگز ناهِن. اڇن وڇن ڇِن ڇن ۾.١- انيئہ اڪڙيوُن ڏس توُن ڪولي،

آتم لعل کي لڌ توُن ڳولهي. ڏِٺ لڳاءِ دمن ۾.٢- ڪهي ٽيئون گر شبد ڪمائي، انترمُک تي جهاتي پائي. ٻِئل رهڃ ٻچن ۾.٣- راڳ تلنگ ٻچن-٢١- منهنجا من پاپن کان تيءُ پري. پاپ پاپيءَ جي پاڙ پٽي تو ڏِس توُن ڏيان ڏري -ٽيک- راوڻ پاپيءَ پاپ ڪمايو، انت سَمي ڏاڍو پڇتايو. سارو پنهنجو وَنس وِڃايو، ڏِيئڙو گهر نا ٻَري.١- ڪنس پاپيءَ پاپ ڪمايو، ڪايا مايا ماڻُ وِڃايو. انت اکين مان نير وَهايو، ڪوئي پِنڊ نا ڀري.٢- دريوڌن ڀي پاپ ڪمائي، ڇڏيو پنهنجو راڄ رُلائي. مرڻ محل ۾ سو دک پائي، وِيڙو هٿ هٿ ڪري.٣- پاپ ڪري جو جڳ ۾ ياري، ڪهي ٽيئون ٽئي تنهنجي خواري. روئي ڇِت ڇٽ زارون زاري، ڦِر ڦِر جنمي مري.٣- راڳ تلنگ ٻچن-٢٢- ستگر ڏي چرنن جو موُن ڏيان، آس رکي مان من ۾ آئيس نام سندو ڏي دان -ٽيک- ستگر آئيس تو در سوالي، داتا موُنکي ڇڏ نا خالي. مالک تي مهربان.١- ستگر تنهنجي سيوَ ڪمايان، من پنهنجي جي مٿل مِٽايان. غيرت ڪڍي گُمان.٢- ستگر توکي روز ڏسان مان، صوُرت تنهنجي اندر ڀسان مان. ايهو ڪر احسان.٣- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ ارداسا، پوُرڻ ڪر توُن منهنجي آسا. آتم جو ڏي گيان.٣- راڳ تلنگ ٻچن-٢٣- ستگر تنهنجي درشن سان دل ٺري. درشن سان سڀ پاپ مِٽن تا درمَت من جي ٽري -ٽيک- ستگر تو در اچڻ سوالي، موُر نه موٽن سيئي خالي. ڪارج تِن جو سَري.١- ستگر تو در ٽهل

ڪمائين، چار پدارٿ سڀئي پائين، ڀاڳ ڀلي جو وري.٢. سگر ڪنهنجو نام
جپن جي، ترڪ اڳن ۾ ڪين ٽين سي، جم ٻئي ٿين ٿان ڏري.٣. ڪهي ليهون ٿل ساگر
سوامي، هيٺين جو ٿون آهين حامي. هرن پوئي سو ٿري.٤. راڳ تلنگ پنچن.٢٤.
سرڻيون منهنجو سڀ سنتن سان لڳي، ليهن لڳون مون ڪين ڪي الو سڀ چند ٿان هو آڳيي،
ٽيڪ. انگ اصل جو لڪيل آهي، ڪير سگهي نا نسنتي ڏاهي، لوڪ ڀاڻي ڀڄو وڃي.١.
سنتن ٻڌيو ڏن آ جولي، ڪاٽي ڪرجي ڪٽي نه سوڪي، لڳ نه ڪولي لڳي.٢. من
اندرين جو ويڪ هٽائي، سنتن سار ڏنو سمجهائي، جهل مل جولي ڇڏي.٣. سڀ
سنتن جو ڪين چڱيائيدس، ليهون من ٿين سان ٿيائيدس، پوندس ٿين جي پڳي.٤. راڳ
تلنگ پنچن.٢٥. سنتن مان سوڪي پريمي ڪٽي، جو ٿين من جو مان هٽائي سو سنتن
۾ سڀي. ٽيڪ. ڪل ڪالاب جو موهه هٽائي، هرڏا سان نيشڪل ڪمائي، ڏک ڏسي نا
هتي.١. ٻاڻ لڳائي ڪڍيس نه پاڻنجو، اوڳ ڪين ڏسي ٻئي ڪنهنجو، ٻاڙ ٻاڻ جي
پاڻي.٢. ڦرنا من جا سڀئي ڪهائي، ڪتا ڪيرتن سان لڳو اڳئي، رام نام ڪي رٽي.٣.
ڪهي ليهون جو پريتي پائي، آخر ناٿين ٿوڙ نڀائي، منهنجو ڪڍين نه ڪٽي.٤. راڳ
تلنگ پنچن.٢٦. جڳ ۾ جيڪو جهڙا ڪرم ٿو ڪري، پوءِ ڀي نتيجي ڦل ڀي سوڪي روڪي
پاوين رڳي. ٽيڪ. جڳ ڪرمن جي ٽيپي آهي، جو جا پوکي سو سا ڪاٽي، ٿاري ڪين ڪي ٽري.١.
ڪرمن سان هر سڀني رهائي، پوءِ جيڪو ڪرم ڦل پائي، ڪرمن سان جمي مري.٢.

پٽيہ ڪرم آهي سڪدائي، پاپ ڪرم آهي دڪدائي.ڏس توُن ڌيان ڌري.٣- ٽيئون ڪرم سنگي آ سڀ جو، ست ڪرمن سان هِت ڪر پنهنجو. جنهنسان ٻيڙو تري.٢-راڳ تلنگ پڇن-٢٧- جيڪو جن ڀڳوَت جي ڀڱِہ ڪري. ڀوَساگر ڪان ٻيڙو تنهنجو پل ۾ پار تري. -ٽيڪ- ڀڳوَت ڀڱِہ جو من ۾ ڌاري، سو جن جڳ ۾ سڪ سان گهاري. ڪنهنڪان ڪين ڏري.١- ڀڱِہ وارو نر ايڱِہ رهي ٿو، ڀڱِہ بِن نر سڀ سوُر سهي ٿو. هر هر جنمي مري.٢- ڀڱِہ وارو نر خطا نہ ڪائي، ڀڱِہ بِن ڪيئي پاپ ڪمائي. ليکو جم جو ڀري.٣- کهي ٽيئون رک ڀئتا من ۾، حاظر ڄاڻي هر گهر بن ۾. ڀڱِہ ڪان ٽيءُ نا پري.٤- راڳ تلنگ پڇن-٢٨- تو رام اندر ۾ وسي وسي. ڪوئي پريمي تنهنکي پسي پسي -ٽيڪ- سڀ جي هردي ۾ هرِ آهي، موُنڊ ڏسي نا جهاتي پائي. هريجن ڏسي تو هسي هسي.١- ڀوڳ رسن ۾ مورک ڦاسي، ڪين ڏسي گهٽ گهٽ جو واسي. وِشيہ وَنسِ مَت ڪسي ڪسي.٢- سنتن سنگ ۾ هرِ گن ڳائي، هريجن هردي رام ريجهائي. موهہ ڦاس نا ڦسي ڦسي.٣- کهي ٽيئون جو پاڻ پڇاڻي، مؤج الستي سوئي ماڻي. ديش اگم سو رَسي رَسي.٤- راڳ تلنگ پڇن-٢٩- جهاتي اندر ۾ پاءِ پريتم. شبد ۾ سُرت سماءِ پريتم -ٽيڪ- پَسُ پريوُءَ کي پنهنجي چولي. اکڙيوُن کولي، اندر ڦولي. انيئہ جوت جڳاءِ پريتم.١- لڪ لعلڻ کي لِنوَ سان ڏوري. ڪُبڌِيا ڪوري، من کي موڙي. جڳ ڪان پريت هٽاءِ پريتم.٢- وٺ پريوُءَ کي پاڻ ۾ ڄاڻي. صاف سڃاڻي، پاڻ پڇاڻي. روُح ۾ رام ريجهاءِ پريتم.٣-

ڪهي ٽيئون نِج درشن پائي. نِرت مِلائي، سهج سمائي. انحد ناد وڄاءِ پريتم.۴.
راڳ تلنگ پڇن-۳۰- جاڳ اٿي تون جاڳ پيارا. ماڻ تون پنهنجو ماڳ پيارا.
-ٽيڪ- وِشيه وِڪارن کي بندا ڇڏ. خيال مندا ڇڏ، ڪرم گندا ڇڏ. ڌار وويڪ
وئراڳ پيارا.۱- هِت آئين تون وٺج وِهائڻ. سچ ڪمائڻ، ڌرم وڌائڻ. رام
سچيءَ ۾ لاڳه پيارا.۲- هي جو ڏسين تو جڳت نظارو. ٽيندو سارو، ڪوڙ پسارو.
جيئن گلن جو باغ پيارا.۳- ڪهي ٽيئون ڇڏ ننڊ نياڳي. غافل جاڳي، ڪري
سڄاڳي. ڪولهج پنهنجو ڀاڳ پيارا.۴- راڳ تلنگ پڇن-۳۱- توسان سنگر
ٽيندو ساٿي. پڙهه پريم سان تنهنجي ٻاٽي -ٽيڪ- غفلت جي ڇڏ نِنڊ هٽائي. من پنهنجي
جو ماڻ مِٽائي. رک نِوڙت ٽيءَ نماٽي.۱- نام گرن جو ياد ڪري تون. اڱڻ
پنهنجو آباد ڪري تون. وٺ ڄاڻ الک جي ڄاٽي.۲- ڪهي ٽيئون ڳڻ گوبند ڳائي.
رام پنهنجي کي وٺ ريجهائي. پيءُ پريم سچي جو پاٽي.۳- راڳ تلنگ پڇن-۳۲- سچو
سنتن جو ستسنگ آهي -ٽيڪ- سنتن ۾ نِت امرت وَرشي. گرمُک چاترڪ پي پي حرشي.
اُت آنند جو اُمنگ آهي.۱- سنتن جو آهِ ٻول امولو. ٻول ٻُڌي ڪر سڦلو
چولو. تِن جو وچن آينگ آهي.۲- سنتن جي رج جو سِر لائي. تيرٿ جو ڦل
سوئي پائي. اُت پاپن جو ڀنگ آهي.۳- ڪهي ٽيئون جي سُک کي چاهيو. سنتن سان ڳڏ حرِ
گن ڳايو. رام سندو جِت رنگ آهي.۴- راڳ تلنگ پڇن-۳۳- گروُ آسيس ڪر

مونتي، وتان ڳڻ گيت ڳائيندو. جڳي هر جو منو نالو، وتان ٻين کي جپائيندو -ٽيڪ-
سدا نشڪام تي من ۾، ڪيان پرچار مان سچ جو. پريم وارو پيالو پي، وتان ٻين کي
پيائيندو.١- سچي وئراڳ کي ڌاري، رهان دنيا کان فارق مان. ڇُٽي سنسار ٻنڌنن کان،
وتان ٻين کي ڇُڏائيندو.٢- سچي وشواس پڳتيءَ سان، پڻسان پنهنجي تہ پريوءَ کي. مِلي
جڳديش سان جڳ ۾، وتان ٻين کي مِلائيندو.٣- کهي ٽيئون جپي سوهم، ڪيان نِج
ديوَ جو درشن. لکي سُورُوپ آتم کي، وتان ٻين کي لکائيندو.٤- راڳ تلنگ پڇن-٣٤-
ڇٽو هي پريم پنت جو حال -ٽيڪ- شان وجائي مانُ گنوائي، جهنگل جبل گهر
گهٽيون گهمائي. ڪري ٻڪاري بيک پنائي، بيهد ڪري بي‌حال.١- پيد ڦلائي موهہ
مٽائي، نسنگ نريئہ تو تہ بٽائي. بار ٻڌين جو خوب ڪٽائي، ڪونہ ڪري ڪو خيال.٢-
راج ڇڏائي، تاج ڇڏائي هوش عقل کي ترت اُڏائي. لڄ لُٽائي ناچ نچائي،
اندر ڏي تہ اُڇال.٣- کهي ٽيئون جيءَ جوش جڳائي، دردن جو دل دُونهون دکائي. نيٽن
جي تو ننڊ ڦٽائي، اِهو سندس احوال.٤- راڳ تلنگ پڇن-٣٥- طالب
ڏسجانءِ ڏيل ۾ ڏوري، برهہ وارن جي بستي تون -ٽيڪ- صورت بصري سهي ڪر ساري،
مَلڪيءَ ۾ خود ملڪ نِهاري. حق جي ماڻهُ هستي تون.١- ذاتيءَ سان ڏس
جوتي ٻاري، رُوحيءَ خفيءَ سان خيال اُجاري. نفس نفيءَ ڪر نَستي تون.٢- وحدت
ڪثرت صاف سڃاڻي، سِر ۾ سِرُ سو نُور پڇاڻي. ماڻ اِلاهي مستي تون.٣- کهي ٽيئون

ڪر سُرت صفائي، دم جي مالا سور سدائين. آنند پاءِ الستي تؤن.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۳٦- محبت ،جي مئدان اندر تؤن، پُرجهي پائِڇ پير ادا -ٽيڪ- هردم هل تؤن وات هينائين، متان سڏائين سيرُ ادا.۱- مُئلن جي مجلس ۾ ويهي، من ماري ڪر ڊير ادا.۲- عشق آڏيءَ تي ڪامل ڪُسجي، تيءُ تؤن مڙد دِلير ادا.۳- ڪهي ٽيئون سِر گر ڪي ڏي تؤن، ٻٽجي سؤرهيه شير ادا.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۳۷- عشق عجيب اڱڻ مؤن آيو، برهه ڪئي برسات اديؤن -ٽيڪ- محبت من ۾ مؤج مچائي، طلب رهي نا تات اديؤن.۱- لوڪن ڪان تي پاڻ لِڪائيم، عشق ڪيو اِسبات اديؤن.۲- عشق اُتي ڪيو داخل مؤنکي، جِتي ڏينهن نه رات اديؤن.۳-ڪهي ٽيئون سِر صاف سُڃاتم، محڪم تي محلات اديؤن.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۳۸- پنهنجي پاڻ سڃاڻڻ خاطر، مايا ڪان منهن موڙج تؤن -ٽيڪ- لوڪن جا لاڳاپا لاهي، خيال خشم ۾ ڪوڙج تؤن.۱- سڀ ۾ هڪڙو ساجن جاڻي، ڀيائي من جي ڀوڙج تؤن.۲- ويڙهي ورق دنيا جا سيئي، جيءُ جانِب سان جوڙج تؤن.۳- اعنل حق جو ماري نعارو، ٽيئون ٻنڌن ٽوڙج تؤن.۴-راڳ تلنگ ڀڄن-۳۹- رام ڀڄن ڪر ڀٽڪ نه جڳ ۾، جونو تي سنسار بندا -ٽيڪ- رام ڀڄن بِن سنگ نه ڪوئي، مطلب جو پريوار بندا.۱- رام ڀڄن بِن شانت مِلي نا، حيلا ڪرين هزار بندا.۲- رام ڀڄن بن آهي جڳ ۾، منش جنم بيڪار بندا.۳- ڪهي ٽيئون هي ڪار چڱي

ڪر، رام ڀڄن سان پيار بندا.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۴۰- سنت سچا سنسار ۾ ھردم،
من جيتي سک پائن تا -ٽيڪ- اندر ۾ سي پارس آھن، ٻاھر لوھ سڏائن تا.١-
سالڪ تي سِر صاف سڃاڻي، پنھنجو پاڻ ڇپائن تا.٢- آد جڳادي عئن
روپ سي، عئن پاڻ کي پائن تا.٣- ڪھي ٽيئون سي ٻُجھ جوُن ڳالھيوُن، ٻين کي ڪين ٻُڌائن
تا.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۴١- منمُک من ۾ غوطا کائي، ڪوتا ڪرم ڪمائي تو -ٽيڪ-
سچ کي تياڳي ڪچ ڏي ڪاھي، موُرک موُر وِڃائي تو.١- پر نِنديا جو پنھنجي سِر تي، ڀاري
ٻوجھ اُٺائي تو.٢- من جي پنيان ھلي ھميشھ، جڳ ۾ چوٽان کائي تو.٣- ڪھي ٽيئون تي
بيمُک گر ڪان، مانش جنم گنوائي تو.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۴٢- جھاتي پائي پاڻ ۾
پيارا، پريتم پنھنجو پائِج توُن -ٽيڪ- گر موُرت ۾ نِرت مِلائي، سُرتي شبد سمائِج
توُن.١- مِٺڙو مُک سان ھردم ٻولي، سڀ سان پريم وڌائج توُن.٢- ڪام ڪروڌ ڪري وَش
پنھنجي، پاپ ڪان پاڻ بچائج توُن.٣- ڪھي ٽيئون ھٺ ڇڏي ھٺڻ جو، نِوڙت سان نينھن
لائج توُن.۴- راڳ تلنگ ڀڄن-۴٣- پريتم پريوءَ سان ڪر پيار، سدا ڪر سچ جو
توُن وھنوار، ڀلائي تنھن ۾ تنھنجي آ -ٽيڪ- جڳت ۾ ھرڪو آ مھمان، سچڻ ڪر
جوُنو نا ايمان. سمجھ ھي سُپني جو سنسار، سُمر توُن رام نام نِرڌار.١- ڪٽنب
سڀ ڪوُڙو ٺئي پائي، تنھنسان پريت نہ رک پائي. سمجھ ھي مطلب جو پريوار، ڪري سنگ
سنتن جو ڪٽ سار.٢- مِٽائج ممتا توُن من مان، ڪڍي ڇڏ ٺمنا توُن تن مان. برھم

جو چِنتن ڪر هروار، ٻائي ڇڏ جڳ جو جنسار.٣- چوي سڄ ٽيئون ٿو توکي،
ڀڄن سان پاڻ ولِڄ موکي. ڀڄن بِن جيئون آ بيڪار، سُمر تون ساکي سرجڻهار.٤-
راڳ تلنگ ڀڄن-٤٤- ولي تون سنگر کان ست گيان، ڌار ڀڄ آتم جو تون ڌيان،
جنهين مان موکش سچو پائين -ٽيڪ- ڇڏي ڏي مايا جي تون آس. ڪٽي ڇڏ موهه ممت جي ڦاس.
سُمر تون سواس سواس ڀڳوان، سدا ڪر گوبند جا ڳڻ ڳان.١- ڪٽنب جو
ڪوڙو آ ناتو. جنهينسان نينهن آٽي لاتو. سچو هڪ پرميشور پهچان، ڀيو ٿي
سنتن سنگ پرڌان.٢- ڪهي ٽيئون جو ست ڪرتار. تنهين سان هردم رک تون پيار. ڇڏي
تن من ڌن جو ايمان، ڪري وٺ پنهنجو تون ڪليان.٣- راڳ تلنگ ڀڄن-٤٥-
ساجن دم ماري ويهه دم ۾. دم اندر جو دم ٿو ٻولي، راز ڇپيل ٿي آنجي
اولي. سُٽهج سڄڻ تون ڪن ٻُڌي ڪولي، خيال نه ڏي ٻئي ڪم ۾ -ٽيڪ- دم ٻدم ۾ دم جو
هي دم ٿي، دم بِنا ٻيو خالي ڀرمُ ٿي. دم ۾ ٿئي سڀ سرشٽي ختم ٿي، ڪوڙج
خيال خشم ۾.١- دم ديپڪ ۾ دم ٿي جوتي، دم سِپ اندر دم ٿي موتي. دم
بِنا سڀ آهي فوتي، چِت نه لڳائِج چم ۾.٢- دم ۾ ٿي اسرار سمورو،
ٽيئون دم کي سمجهي سُورو. جنهنکي مليو سنگر پُورو، دم بِن گهار نه غم ۾.٣- راڳ
تلنگ ڀڄن-٤٦- ڪرم جي ريکا مِٽي نا، جا لِکي ڀڳوان آ. لکڻ واري جي
نه ڀُل ڪا ٻُلبل هي انسان آ -ٽيڪ- ڪرم کهڙا ٻي ڪري ڪو جيئُ مانش جوڻ ۾.

ليک تنهن موجِب لِکي ٿو لِکڻهار سُڄاڻ آ.١- جتن کهڙا ڀي کري کو کرم ٽارڻ واسطي. پر بِنا ڀوڳي ٽري نا کرم ات ٻلوان آ.٢- کوٽ لوهي ۾ لِکي کو ۽ عرش پاتال ۾. کرم ڀوڳڻ بِن ڇُٽي نا ويد جو وکيانُ آ.٣- کهي ٽيئون جنهن مٿان کو سنت کرپا ٿو کري. ٽئي گنڍو سوُريءَ مان تنهن لاءِ وچن هي پرمان آ.۴- راڳ تلنگ ٻچن-۴٧- جڳ بازيگر جي بازي. رهه تنهن ۾ رنج نہ راضي -ٽيک- بازيءَ ۾ چِت کين ڦسائيجِ، بازيگر سان پريت لڳائيجِ. جڳ ڇڏي جڳديش مَنائيجِ، کري اَنئي پهر ٿوُن آزي.١- بازيگر ڀڳوان ٻُلائي، بازيءَ سان جو خيال مِلائي. جنم امولک سو نہ رُلائي، سهي جنم مرڻ جي تازي.٢- بازيگر هِک باغ بڻائي، تنهن ۾ وينو پاڻ ڇِپائي. ڄُهد کري جو تنهنکي پائي، کري سيکو تنهنکي نيازي.٣- کهي ٽيئون سو سالک آهي، بازيگر سان جو دِل لائي. سيکو تنهنجي کِيرت ڳائي، کڍي کنهنجي سو نہ موتاجي.۴- راڳ تلنگ ٻچن-۴٨- ڇڏ من پنهنجي کي ماري. لڳي ستگر جي ٿوُن لاري -ٽيک- باندر جيئَن من چنچل آهي، تنهنجو روکڻ مشکل آهي. گر پوُري کان انکل پائي، کر وويک سان وَسُ پياري.١- گهوڙي جيئَن من پربل آهي، ڌيان رکي چڙهه تنهنتي ناهي. شبد لغام سان وٺج ورائي، چل چيتن جي ٿوُن چاري.٢- ڀوُت جيئَن من هردم ڊوڙي، دکي کيا جنهن جيوَ کِروڙين. گر منتر جو لکڙو کوڙي، تنهنتي لاهي چاڙهي.٣- کهي ٽيئون من ماري جوئي،

ترت تري پوَساگر سوئي. من ماري بِن تري نہ ڪوئي، ائين ويد پُران پُڪاري.٣- راڳ تلنگ پچن-٣٩- ڪر ساڌ سنگت جي سيوا. جِتان مِلندءِ منڙا ميوا -ٽيڪ- ساڌن جِي جي سيوَ ڪندين توُن، لوڪ پنهين سُرهو رهندين توُن. جمپور جا ڏک نا سهندين توُن، لهندين سوُڪ آڪيوا.١- سيوا ساڌن جي سڪدائي، ويد پُراڻن ساک سُٽائي. گوبند مُک سان مهما ڳائي، نارد ڪئي نِشچيوا.٢- سئنا سڌنا ڌنا سُڌرِيا، ٻالميڪ رويداس اُڌرِيا. سيوا سان سپ پار اُترِيا، پوُجهِن تنهِن نر ديوا.٣- ڪهي ٽيئون جي مڪتي چاهين، سنتن جي ڪر سيوَ سدائين. سيوا تي تي پرسن سائين، ڏيندءِ مڪت آيوا.٢-
راڳ تلنگ پچن-٥٠- ٻُڌ ٻوڙا توُن ڪن ڏيئي. دم ٻولي ٻولِي ڪيهِي -ٽيڪ- مِنڙي ٻولي آهي دم جي، ٻي ٻولي ناهي ڪنهن ڪم جي. خبر جنهينڪي آ گر گم جي، سو چاڻي سُواد سنيهي.١- آدي آهي دم جي ٻولي، ڪنهن ڪنهن گرمُک معنيٰ کولي. ويد ڪِتيبن ڪان بہ امولي، هيءَ چاڻ نہ جيهي تيهي.٢- مُرليءَ جي سُر نانگ نچايا، نادن جي سُر مِرگ ڦِلايا. منش ڪئي هِن مست بڻايا، جِن ياد رهي نا ديهي.٣- امرت ويلي آسڻ لائي، ويهُ اڪيلو خيال مِتائي. ڪهي ٽيئون سُڻ ڌيان لڳائي، اتي هِن ٻِر ساز سيئي.٢- راڳ تلنگ پچن-٥١- هر نام جپيچ نِرڌاري، هيءَ آهي مهل موچاري -ٽيڪ- جنم سجايو ٽيندءِ تڏهين، هر جو نام جپيندين جڏهين. بِن هر نام ڪين ڪي ڪڏهين، ڳنندين جڳ مان ساري.١- هري نام ڪيو جِن آ

سنگي، سي نہ ڏسن تا ڪڏهين تنگي. تن جو ننگ رکي ٿو ننگي، ڪاٽي ڪرمن ڇاري.٢-
ڪهي ٽيئون هر نام اُچارج، ليکو جم جو ترت نِوارج. پنهنجو مانش جنم
سُڌارج، پائج پد سُکاري.٣- راڳ تلنگ ڀڄن-٥٢- جم جي ڦاسيءَ کان
تہ ڇڏائي، گيان گيان گيان -ٽيڪ- بِنا گيان جي موهہ نہ مِٽندو، نڪي جڳ جو بندن ٽُٽندو.
موهہ ممت اگيان مِٽائي، گيان گيان گيان.١- بنا گيان جي شانت نہ ايندي، نڪي
تپت اندر جي ويندي. هردو شيتل شانت بڻائي، گيان گيان گيان.٢- بنا گيان جي
مڪتي نہ ملندي، نڪي اوديا جي ڳنڍ کُلندي. ڪهي ٽيئون ٿو مڪتي مِلائي گيان گيان
گيان.٣- راڳ تلنگ ڀڄن-٥٣- اُٿي ساجهر جاڳ سويلو، او بندا، اُٿي رام
جپڻ جو ويلو -ٽيڪ- اهڙو وقت وري نا ملندءِ ڇو ٿو هٿؤن وڃائين. ڀوڳ رسن
۾ پورا ڀُلجي پوءِ متان پڇتائين. ڪر مانش جنم سُهيلو.١- ڪوڙ ڪپٽ ۽ ڪُبِڌيا
سان تو مُورک مايا جوڙين. ستگر سنتن ايشور کان تؤن ڇو ٿو منهنڙو موڙين. هلي ساڻ نہ
توسان اڌيلو.٢- ٿوري جيئڻ خاطر جڳ ۾ ڇو ٿو پاپ ڪمائين. پاپن جو ڦل
ڏک تي ڏاڍو سوچي ڏس من ماهين. هِتان ويندين رُئندو اڪيلو.٣- لوڪ پنهين ۾ سک
جي چاهين ڪر پريوءَ کي پيارو. ڪهي ٽيئون من پنهنجو ماري پائِج موکش دوارو. من
موهن سان ڪر ميلو.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٥٤- ڪر ايشور جي تؤن ڀڳتي، او بندا،
ڇڏ وقت نہ ايئين وِڃائي -ٽيڪ- مانش چولو هريءَ ڏنو تي ديوَ جنهينکي چاهن.

چوراسيءَ کان اُتم جنھن ۾ سڀ انگ سندر آھن. ڀاءُ گيان جي تنھن ۾ شڪتي.١.
ڪٿا ڪيرتن سٽسنگ ڳنن سان مُک سان ھري گڻ ڳائي. اکين سان ڪر درشن
ھرَ جو سواس شبد ۾ لائي. سِک جوڳ سندي توُن ڄڄَتي.٢. پيرن سان ھل ساڌ
سنگت ڏي ھٿن سان سيوَ ڪمائي. چِت ۾ چنتن ڪر چيتن جو ٻڌ ۾ اِستِت پائي.
اِھا ويدن جي آھي اُڪتي.٣. کھي ٽيئون جي جيتڻ چاھين جيتڻ من کي پيارا.
پوُڄڻ چاھين پوُڄي آتم پائڄ پد نِرڌارا. تيءُ جڳ ۾ جيوَن مڪتي.٤. راڳ ٽلنگ
پچن-٥٥- ستگر جي دواري، ھل پريم سان پياري. شرڌا سان ڪري سيوا وٽ جنم سڌاري.
-ٽيڪ- گرديوَ ڪرپالوُ، آتي دين ديالوُ. جو شرڻ ۾ اچي تو تنھن تار مان تاري.١.
ستگر جي مِٺي ٻاڻي، امرت جي آھي کاڻي. پڙھ ڀاوَ ۽ ڀڳت سان سنسن
کي نِواري.٢. ستگر جو سندر درشن، تن من تو ڪري پرسن. دک درد سڀ مِٽائي
جو ڏيان کي ڌاري.٣. ستگر ۾ پريم پوُرو، کھي ٽيئون رک سموُرو. ڀاءُ موکش پد پيارا
ستگر جي سھاري.٤. راڳ ٽلنگ پچن-٥٦- تن لِڱ ڪر توُن، من لِڱ ڪر توُن،
۽ تِڱ ڪر پنھنجو خيال. توکي ملندو دين ديال -ٽيڪ- خيال جنھين آ اِسڙ
ڪيڙو تنھنجو ٿيو ڪليان. سنت سچو سو پوُرڻ جاڻڄ چوَن لا ويد پران.١.
آتل خيال سان ڏرو اٽل ٿيو پڙھ تنھنجو آکيان. اٽل نِشچي سان پيدا ڪيو
پھلاج نرسنگھ ڀڳوان.٢. نامديوَ چِت ايڪاگر سان سڀ ۾ رام ڏٺو. ڀوُت پريت

پناڻ ڪُتي ۾ پاتو موهن منو.٣- وشيہ ڀوڳ کان هٽي جڏهن چت ايڪاگر ٿيندو. ڪهي ٽيئون سُمرن مان آنند تڏهين تو ايندو.٤- راڳ تلنگ پچن-٥٧- رهُ رام رضا تي راضي. ڀاڻو مهي ڀڳوَت جو پيارا ڪٽ توڻ هاريل بازي -ٽيڪ- جيڪي ڪري ڀڳوان تنهين ۾ چاڻهہ پنهنجي ڀلائي. لک شڪرانا مڃ پريوءَ جا جي سک چاهين سدائين.١- سَروَ ڪلا سمرٿ هري پوُرڻ جيڪي ڪري سو پوُرو. سڀ ۾ راز رکيل آهِ تنهنجو سمجهي ڪو تنهن سوُرو.٢- ڪهي ٽيئون جو صبر ڪري هرِي تنهنجا دکڙا هري. ڀاڻو مهي جو ڀڳوَت تنهنجا نيٽ ڀنڊار ڀري.٣- راڳ تلنگ پچن-٥٨- بندا ڪنهن سان وِروڌ نہ وير ڪجي. صاحب جي سڀ صوُرت ڄاڻي ڪنهن سان ڦند نہ ڦير ڪجي -ٽيڪ- جيوَ سموُرا گل ڦل آهن، باغ جڳت جي شوڀا وڌائن. ونجي سڳنڌ سڀ گلن جي، توڙي نہ تِن ڪي ڍير ڪجي.١- لکين پدارٿ جڳت منجهارا، ڪي مِنڙا ڪي آهن کارا. ڪنهنسان نفرت پيار نہ ڌاري، ساڪي ٻڌجي سئر ڪجي.٢- شڌ چيتن ۾ ڀوُ نا ڀولو، من سندو ڪُل آهي رولو. اهڙي من جو مارڻ خاطر، فِڪر سچي جو ڦئر ڪجي.٣- سک دک ڏيندڙ ٻيو ڪو ناهي، سڀ ڪڇ ڪرمن جي وَس آهي. ڪهي ٽيئون ڀُل پنهنجي ڄاڻي، ڪنهنسان غصو نا غير ڪجي.٤- راڳ تلنگ پچن-٥٩- هِڪ پريم پريوءَ سان مِلائي ٿو. پريم بنا چاهي جوڳ ڪري ڪو، پريوءَ کي نا پائي ٿو -ٽيڪ- پريم پريوءَ سان جِن جِن لاتو، تِن هي پوُرن پد کي پاتو. پريم جهڙو نا ساڌن ڪوئي،

آواڳمن مِٽائي ٿو.١- پريم هي ڳل ۾ گيان وڌائي.
پريم هي اوديا اوُندهہ ميٽي، انيڪ جوت جڳائي ٿو.٢- پريم ڪري جو ڪين هٺي ٿو،
جم جي ڦاسي سوئي ڪٽي ٿو. ڪوئي سوُرو پريم جي اندر، جانِ جي بازي لائي ٿو.٣-
ڪهي ٽيئون ٿي پريم مهانگو، ڪين ڪي جاڻج سستو سهانگو. هِن سوُدي ڪي پائي سو جو،
قربوُن ڪَند ڪَپائي ٿو.٤- راڳ تلنگ پچن-٦٠- پڙهايو پريم جو پُستڪ، مِٽي جنهن
مان اندر جو شڪ، گروُ تنهنجي شرڻ -ٽيڪ- مڪتب جاچي ڏٺم گهڻائي، ڪُلفت
جي سڀ ڪرن پڙهائي. سچي مڪتب وِهائج توُن، برهہ جو باب پڙهائج موُن، لڳس
تنهنجي چرن.١- پريم وارو مان پستڪ پڙهندس، محبت واري مڇ ۾ مرندس. چڙهي
جنهن مان موُج مستي، مِٽي من جي هٺڻ هستي، وڃي جيءُ جي جرن.٢- پريم پستڪ جا
عجب اشارا، جِن سمجهيا ٿيا باغ بهارا. ٽِنين جي منهن ۾ ٿي مٺيا، سدا سي
رام ڪي وٺيا، چمن نا سي مرن.٣- ڪهي ٽيئون گر ڪر مهرباني، پريم پيالو
ڏي لاثاني. مِٽي جنهن مان جڳت آسا، جڳي هر درشن جي پياسا، ٻُڏا ٻيڙا ترن.٤-
راڳ تلنگ پچن-٦١- عمر ڏسان مان وڃي وَٽاٽا، پنهنجي وطن وري. ياد پوَن
ڏوتي ڏاڏاٽا، سانگين ريءُ نہ سري -ٽيڪ- ادا تو هيءُ نماڻي چو وِڇوڙي وَڳر ڪان
آندي. سنياريان ٿي سَنگهارن ڪي رکيئہ چو بند ۾ باندي. ظلم زوري نہ ڪر
ظالم منت مڇ توُن ڪٽي منهنجي، ڪڍي چڏ ڪوٽ مان موُنکي مران مارُن ريءُ ماندي.

سدا ساريان ڪين وساريان، اٿم جيءَ ۾ جري.١- عمر ريشم سندا تنهنجا
ڪڏهن ڪپڙا نہ پائيندس. اباڻي لعل جا لوئي نڪي تنهنڪي لڄائيندس. ڪڙيون
ڪنمال ۽ ڪنگڻ وٺن تنهنجا نہ مون زيور، ڀون ٻن محل ۽ ماڙيون پڪن سان
پريت پائيندس. واريءَ تي وچي ڪندس وِڇاڻا، گهاريان هِت نہ گهڙي.٢- اِهائي آش
آ مونکي ڀنوهارن ڀت وَسائيندس. ٻاٻاڻن جي تہ ٻڪرين جا ننڍا ڇيلا نِپائيندس.
ڀلڙ پاڻي پيئاريندس اڃايل انهن کي هردم، وچي جيڏين سان گڏجي ٻَلي
ڪنڊ ڪير ڪائيندس. پيرون ڇونڊيندس پاند پنهنجي ۾، ڪَٻڙن پاس ڪَڙي.٣- ڪهي ٽيئون
اباڻن ڏي ڪٽي اڪڙيون نهاريان تي. مِنن ماڙن ٻِنا هِتڙي غمن
۾ مان گذاريان تي. ڀون تا ياد جي پل پل ملڻ منهنجو تتَي تِن سان، اچي
آرام نا مونکي اکين مان آب هاريان تي. دردن دل ۾ دونهن دکايا، ٻاهہ
ٻِرهہ جي ٻري.٤- راڳ تلنگ پچن-٦٢- پِرين ڏاران گهڙي نہ گهاريان، ساعت
پايان سال اديون -ٽيڪ- نيڻ ڪنيو مان روز نِهاريان، اڱڻ اچن سي شال اديون.١-
پل پل مونکي پِرين پسڻ جا، آڇيو ڪٺن خيال اديون.٢- ايندا نيندا
نال نِماڻي، قياس ڪري ڪرپال اديون.٣- ڪهي ٽيئون سي ڪڏهين ملندا، ڪري ٻِلايون
پال اديون.٤- راڳ تلنگ پچن-٦٣- سنت سچا جي پرميشور جا، سڀ جو مانگن
خير ادا -ٽيڪ- ڀلو ڇوي ڪو ٻرو ڇوي يا ڪو، ڪنهن سان ڪن نا وير ادا.١- بي دعوي تي

دنيا اندر، سالڪ ڪن ٿا سئر ادا.٢- صاحب جي سڀ صوُرت جاڻي،
رڪن نہ من ۾ غير ادا.٣- ڪهي ٽيئون سي ماڳ وَسائن، جِتي رڪن هوُ پير ادا.٤-
راڳ تلنگ پچن-٦٤- ساڪيءَ جو ڪر سُمرڻ من سان، ساڪي سڀ ۾ سار
اٿي -ٽيڪ- نام روُپ پرپنچ سچي جو، ساڪي هِڪ آڌار اَٿي.١- چوراسي لَک
جوُٽين اندر، ساڪيءَ جو چِمڪار اٿي.٢- ٽِن ڪالن ٽِن وَستائن جو،
ساڪي جاڻڻهار اٿي.٣- مان اڪر جي معنيٰ اصلي، ساڪي سِرجڻهار اٿي.٤-
ڪهي ٽيئون سو ساڪي تنهنجو، آدي روُپ اپار آٿي.٥- راڳ تلنگ پچن-٦٥-
وِجان ٽِن سنتن تان پلهار. ڪام ڪروڌ ۽ لوڀ نہ جِن ۾، موهہ ممت
اهنڪار -ٽيڪ- نام هريءَ جو جپن جپائن، پاپ ڪرم ڪان بچن بچائن. پاڻ
تَري ٿا ٻين کي تَرائن، ڀَوساگر ڪان پار.١- خود جاڳي ٿا ٻين کي
جڳائن، پريم پيالو پيئن پِيائن. پاڻ ڇُٽي ٿا ٻين کي ڇڏائن، ڏيئي ست
ويچار.٢- هردم سڀ سان ڪرن ڀلائي، ڀُلجي ڪڏهين ڪن نہ ٻُرائي. سوارٿ
پنهنجو تياڳي ڪن جي، سيني جو اُپڪار.٣- سڀ گهٽ آتم رام ڏسن ٿا،
گهٽ وڌ ڪنهنکي ڪين چون ٿا. ڪهي ٽيئون ڪن وِروڌ نہ ڪنهن سان، سڀ سان ڪن جي
پيار.٤- راڳ تلنگ پچن-٦٦- هي من اوم جو ڪر جاپ. اوم نام جي جاپ
جپڻ سان، هر سان ٿئي ميلاپ -ٽيڪ- اوم نام جي مهما ڀاري، اوم اندر آ

شڪتي ساري. جنھنجي تور نہ ماپ.١- جاڳرت سُوَپن سُشوپت تُرِيا، اوم اندر
ٿي چارون پُرِيا. سڀ ۾ سمايل آپ.٢- اوم ويد جو منتر آهي، تنھن سان
سُرتي چڙھ مِلائي. مِٽي وڃن سنتاپ.٣- آتندي وِهندي اوم اُچارج، کھي ٿيئون
ھِڪ دم نہ وِسارج. لڳي نہ ڪوئي پاپ.٤- راڳ تلنگ ڀڄن-٦٧- گرمُک
سڀ مان ڪڍ تُون سار. سار ڪڍڻ ڪم آ سياڻن جو، مُورک ڪڍن اسار -ٽيڪ-
جيئن ماکيءَ مک ڪٺي منائي، ڀؤنرو گلن جي وٺي سُرهائي. ھنسو کير آهار.١-
دتاتِرييہ جيئن سار ڪٺي جو، اُتم مانش سوئي ٻٽي تو. جڳت ڪري ستڪار.٢-
سار ڪٺي سو شانتي پائي، ڪروڌ اِيرشيا ڇڏي مِٽائي. ڪري اتم ويچار.٣-
کھي ٽيئون ڪڍ سار سياڻا، اوَگڻ ڪنھن مان ڪڍ نہ اِياڻا. ھرھند ڏِس ڪرتار.٤-
راڳ تلنگ ڀڄن-٦٨- پريمي سنتن کا سِک گيان. گيان سِکي سڀ سنتن
کان تُون، پائِج سک ڪليان -ٽيڪ- گيان بِنا سڀ جوڳ اجايا، گيان بنا سڀ
يوڳ اجايا. جوڳ يوڳ جي سڦل ڪرڻ لاءِ، گيان کي ڪر اڳوان.١- گيان
بنا آ تياڳ نہ سڦلو، گيان بنا آ راڳ نہ سڦلو، تياڳ راڳ جي سڦل ڪرڻ
لاءِ، گيان آٿي پرڌان.٢- گيان بنا ڪو ڪرم نہ پُورو، گيان بنا ڪو ڌرم نہ پُورو.
ڪرم ڌرم جي سڦل ڪرڻ لاءِ، گيان آٿي ٻلوان.٣- گيان بنا آ جمڻ
آڪيارٿ، گيان بنا آ مرڻ اڪيارٿ. جمڻ مرڻ جي سڦل ڪرڻ لاءِ، گيان

جو ڪر سنمانُ.٤- جنهن وستوءَ جو گيان نہ جنهنکي، کھي ٿيئون سک مِلي نہ تنهنکي.
سڀ وستن مان سک تہ وٺڻ لاءِ، گيان اتم پهچان.٥-

-اوم ستنام ساکي- راڳ حسيني پچن-١-

ماتا ڏي خوشيان موڪل، مُونکي پُور پوَن پل پل. جي جَهلين تہ بہ ڪين ڪي رهندس -ٽيڪ- بابا ڏاڏا ڪاڏي ويَڙا، ڏرتيءَ ۾ سڀ داخل ٿِيَڙا. ماتا پوندي وڃي چل چل.١- ڪار ڪيان ڪيئن گهر گذاريان، باهہ بِرهہ جي ٻارڻ ٻاريا. ماتا سُورن ڪيا مُون سَل.٢- اندر آلائي منهنجي ڇاهي، رات ڏينهان تو اڳتي ڪاهي. ماتا ڪانَ پوي تي ڪَلَ.٣- کھي ٽيئون اُت باغ بهارا، جِن جا اچن تا مُون هٻڪارا. ماتا سي نہ وِسرن گُل.٤- راڳ حسيني پچن-٢- مُونکي آهي تِن جي آکير، جِن جي سُهٽي آ تصوير. جهل نہ پايو جيڏيُون -ٽيڪ- ست ڪرمن کي وِيا سُڃاڻي، پُر پڙهيائُون پُورب ٻاڻي. رُئندي تن لاءِ رات وِهاڻي، تازا هٽي ويا تير.١- من مُنڊي وِيا ڏيان لڳائي، ساز بِنا آواز سُڻائي، پاڻ انل جيئن عرش اُڏائي، ٽوڙي وِيا تہ زنجير.٢- آگ عشق جي جِن تن لاڳي، تن من تِن جو ٿيو وئراڳي. صُورت سهٽي ڏني جِن جاڳي، سي تہ هليا وِيا وِير.٣- کھي ٽيئون وِيا ڪاپڙي ڪاهي، رَئن مِٺائي يانُ جَڳائي. آچل آتم لعل لڪائي، سامي وِيا تہ سُڌير.٤-

راڳ حسيني پڇن.٢- سادڙ جن آهن عجب امير. تن جي جت ڪِت آهِ
جڳير -ٽيڪ- چارون سادن چٽرنگ سئنا باروُد بِرهه ٻهير. رام نام ڏن انيڪ
سمپت گادي گيان گنيپر.١- جيتيل اِندريوُن نرمل نؤڪر شڌ ٻڌ آهِ
وزير. شبد سُواري سُرتي راڻي پُٽر وِگياني ويرِ.٢- سم سنتوش جو پيڇن
ڪائي پيئن پريم جو نِير. ڪميا وستر پُجري تن تي شُمرَن شري رگهوير.٣- من دشمن
کي جيتي جڳ ۾ ڪن ٿا راڄ شرير. ٿُرِيا گهر ۾ سُک سيجا تي سُمحن شانت سُڌير.٣
سک دک ۾ سَم رهن سدائين ڪڏهن نه تياڳن ڌِير. کهي تيئون سي راجن راڄا
چاڻن لوک فقير.٥- راڳ حسيني پڇن-٣- ستگر پِياري پريم نري.
کهڙي کيان مان مهما تنهنجي آهي سرسُ سري -ٽيڪ- تاپ ڪليش ڪروڏ جي اگني پيئندي
پيئي نري. سمتا شانتي حاصل تِيَڙي دُرمَت دوُر هري.١- من جي دوڙ مِٽي هِڪ
کِن ۾ يڳتيءَ سان دل يري. آشا ترشنا چِت جي چِنتا ممتا ويئي مري.٢-
چڙهي خماري بيخود واري هردي لَڌم هري. چيتن جوتي چِت ۾ جهلڪي اوِديا
رئن ٽري.٣- کهي تيئون گر سنگ پيئي جو ترت وِجي نه تري. جنم مرڻ جي مها چڪر
۾ موُر نه اچي وري.٣-

-اوم ستنام ساکي- راڳ ڪوهياري پچن-١-

آيو عشق عجب اِسرار ڪري، سِر سؤ پيرا قربان ڪريان -ٽيڪ- اوّل عشق مان آدم ٿِيَڙو، آدم آحد کي پرگهٽ ڪَيَڙو. آنءُ اُن ۾ پاڻ ايانُ ڪريان.١- ڪاچ عشق جو رت ۽ روُمي، نظر انجي آهِ نظوُمي. چا بِرهه سندو تہ بيان ڪريان.٢- عشق ڪيا ڪيئي متوالا، لوڪن کان سي رهن نِرالا. تِن سچڻن جو سَنمانُ ڪريان.٣-کهي ٽيئون اچي عشق جڳايو، راهه حقيقت جي تہ لڳايو. مان دم دم تنهنجو ڌيان ڪريان.٤-راڳ ڪوهياري پچن-٢- سانگ بڻاوڻ آهي سؤکو، آنءُ تو چاڻان اؤکي فقيري -ٽيڪ- ٻانيڻ ٽي جي ويد وکاڻِن، جيوَ اِيش جي سُڌ نہ پڇاڻن. گرهه پرم جي ڪن بزگيري.١- ٻاوا ٽي نِج بوڌ نہ ٻُڌائِن، چڙهي چيتن کي پٽر پوُڄائن. جوڳ نہ ساڌِن ڪرن اميري.٢- ڪوُڪ مُلان ڪر لوڪ سُٽائن، آلا اَڪبر سپ ۾ نہ پائن. عالم سان سي ڪرن گديِري.٣- سانگ بڻائي شاهه سڏائن، ڌاڳا ڦيٽا تعويز هلائن. ڪري پاکنڊ ڏيکارن پيِري.٤- ٽيئون آنل جيئن عاشق آهن، پڳ ڌرتيءَ ٽي ڪڏهن نہ لائِن. گهُمن گگن سي گٽي گنپيري.٥- راڳ ڪوهياري پچن-٣- هيءُ وڻ تہ وڏڻ کان اتوَ پري، اوهين ڏِسجو دِل ۾ ڌيان ڌري -ٽيڪ- هِن وڻ جي آهِ پاڙ پتالي، آد انت مڌيہ

آهِ آڪالي. جل ٿل جنهنجي جوت ڀري.١- هِن وڻ جا ٿي ڏار وڏائي، تِنِ جي ڪر تؤن سيوَ سدائين. تن ڏن جو ايمان هري.٢- هِن وڻ جؤن ٿي شاخؤن سُهاڳي، تِن کي ڇاڻن ڪي وڏڀاڳي، اوڳڻ پنهنجا دوُر ڪري.٣- هِن وڻ جا پن پارس آهن، چاهہ رکي جي تِن کي چاهن. تِن جي من جي مئل ٽري.٣- هِن وڻ جا ٿي ڪنڊا ڪرارا، دل ۾ درد وڌائڻ وارا. جنهنکي لڳي سو جيئري مري.٥- هِن وڻ جا گل ڪن گلزاري، بيحد جِن ۾ آهِ بهاري. سؤنگهڻ سان تو ڪاڄ سَري.٦- هِن وڻ جا ڦل ڇاڻ الستي، ڪائڻ ساڻ چڙهي خود مستي. آمر رهي ڄمر ڪان نہ ڏري.٧- هِن وڻ جي آهي سندر ڇايا، تنهنجي هيٺان جي جن آيا. تن من تِن جو تتل ٺري.٨- هِن وڻ جو ٻج آهِ وِڪاڻو، ملهہ ڪان مهنگو اصل اباڻو. ونندو ڪو سِر پيت ڏري.٩- هِن وڻ کي پوڄي جن جوئي، کهي ٽيئون سک پائي سوئي. ڀَوَ ساگر ڪان ترت تري.١٠- راڳ ڪوهياري پڄن-٣- پنهنجي شاهہ جي شِڪارڻ آهيان مان، ٻيو سنسو شوڪ نہ پانيان مان -ٽيڪ- بيحد ٻُڇڙي آنءَ پنگياڻي، در نہ ڏٺيءَ جي آهيان وِڪاڻي. جهاڙوُ روز لڳايان مان.١- لوڪ سڄو پل ڪري خواري، نام هريءَ جو سمجهيم ياري. نام سان نينهن نِڀايان مان.٢- نيچ نماڻي اصل آياڻي، آهيان هردم عئبن هاڻي. پِرين کي پرچايان مان.٣- کهي ٽيئون ستگر سمجهايو، هر رنگ ۾ هِڪ لعل لکايو، سڀ جي سيوَ ڪمايان مان.٣-

راڳ کوهياري پڇن-٥- آڌار نِڌر جو آهين تون، کر سانگ سُتڙ هي سائين تون. -ٽيڪ- تي توکي حال سُڻايان مان، نت عئبن واري آهيان مان. ٻڌي ٻانهون ٻئي بخشايان مان، سڀ منحنجا پاپ مِٽائين تون.١- ڪٽي نيڻ روئان تي راتيون مان، ڪري برهہ سنديون ڪي باتيون مان. پايان در در تو لاءِ جهاتيون مان، شل پنحنجو پاڻ پَسائين تون.٢- ڏي ستگر سچ جي ساري مون، چڙهي بِرهہ سندي تہ بخاري مون. ڏي پِنِڌي پنحنجي پياري مون، ڀوساگر پار تَرائِين تون.٣- کهي ٽيئون ستگر دان منگان، نت چرن ڪمل جو ڌيان منگان. نِج گيان وئراڳ وِگيان منگان، اُر آنيئہ جوت جڳائين تون.٤-راڳ کوهياري پڇن-٦- سمجهي سمجهي هلج هري هري، ڳالهہ آ اؤکي متان سنت لڇائين -ٽيڪ- عمر سڄي تي قيد ۾ رهڻو، نينهن نيائڻ متان چرچو پائين.١- تيغؤن تِکي تي راهہ پرِيَن جي، پير کڻي متان پوئتي هٽائين.٢- مُئَن جي سنگ جيئري مرڻو، سانگ سڄائي متان خلق کِلائين.٣- کهي ٽيئون ستگر جي اڳيان، سِر ڏيئي متان کنڌ کڍائين.٤- راڳ کوهياري پڇن-٧- سمجهي ڳالهہ پريَن جي ساري، عاشق جڳ ۾ رهن نِماڻا -ٽيڪ- ڏؤل دنيا جا سيئي ڏاهي، لوکن جا لاڳاپا لاهي. وِينا وِرهہ جا ڪري وِچاڻا.١- محبت جو سي وَکر وِهائِن، پرمارت ڏي ڪامل ڪاهِن. نانءُ الک جي وَتن وِکاڻا.٢- هٿ هٺڻ جو سيئي هاري، ڪميا غريبي ڏيرج ڌاري. راضي رهن هر رنگ ۾ راڻا.٣- کهي ٽيئون سي پوُر پچائن، لِکِيو لعلڻ

لاءِ ليئڙا پائِن. وحدت ۾ سي ڪرن وَتاٽا.۴- راڳ ڪوهياري پجن-٨- آد
جُڳان ڄڳ مذهب وارن، سنتن ڪي تہ ستايو. جهڳڙو لايو -ٽيڪ- نانڪديوَ
نغارو وڄايو، گليءَ گليءَ ۾ هرڳڻ ڳايو. تنهنڪي بند ڪرايو.١- ڪاشيءَ ماهِن
ڪبيرِ جُلاهو، پاڪنبُ توڙي پنت چڳلايو. پيرين زنجير پايو.٢- اعنل حق منصوُر
آلايو، حق حقيقي هوڪو لايو. سوُريءَ سيس چڙهايو.٣- ٻين ٻلاشاهہ بِرهہ
وڄائي، ڳَلِ وِچ جامو چير چِمڪائي. تنهن لاءِ شور مچايو.۴- ڪهي تيئون هرِ ڪرپا
ڏاري، ڀڳتن جا دک درد نِواري. نالو امر ٻڌايو.۵- راڳ ڪوهياري پجن-٩-
رام نام جو سُمرن ڪر توُن، چو تو پاپ ڪمائين. جنم وِڃائين -ٽيڪ- ڪوُڙي ڪايا ڪوُڙي
مايا، بادل جي هيءَ ڇاڻج ڇايا. تنهن سان چو نينهن لائين.١- آخر توکي هلڻو
آهي، انت ڇِکيا ۾ جلڻو آهي. چو تو موهہ وڌائين.٢- خاص خزانو ڏس توُن ڪولي،
ڇيتن تنهنجي آهي ڇولي. ٻاهر چو واجهائين.٣- ڪهي تيئون هرِ سُمر سويرو، ڇوراسيءَ
جو ڪٽ توُن ڦيرو. چو تو روُح رُلائين.۴- راڳ ڪوهياري پجن-١٠- ساڄن پنهنجي سُر
ڪرڻ لاءِ، آهي رنگ رچايو. باغ ٻڌايو -ٽيڪ- خالق ڪي تي خواهش خلق جي، خلقي
کيل کِلايو. پاڻ ڇِپايو.١- بازيگر جيئن بازي لائي، پُتلِيُن ناچ نچايو.
روُح ريجهايو.٢- پاڻ هي سوامي سيوَڪ تِيَڙو، پاڻ هي پاڻ لَڪايو. پرم پُٽايو.٣-
ڪهي تيئون گر ڪرپا سان موُن، سپ گهٽ درشن پايو. درد مِٽايو.۴- راڳ ڪوهياري

پچن-١١- جيجل جڙ نہ ھٽي وِيا جوڳي، ويني وِرھ وسايان، پنڌ پڇايان -ٽيڪ- جوڳين بِن مؤن کين سَري ٿي، درشن تِن جو چاھيان.١- آھہِ اُڪير اندر ۾ تِن جي، پل پل پؤر پچايان.٢- کھي ٽيئون سي ملندا ڪڏھين، پياسي جِن جي آھيان.٣- راڳ ڪوھياري پچن-١٢- مالڪ سڀ جي من ۾ آھي، جڳ جو پالنھارو، پريتم پيارو -ٽيڪ- جنھنجي طاقت سان جيوُ جڳ ۾، ڪرم ڪري تو سارو.١- جاڳرت سُپن سُشوپت جو سو، ساڪي سِرجڻھارو.٢- نانھن چوان ڪيئن ھرھنڌ آھي، چيتن جو چمڪارو.٣- کھي ٽيئون سو سَروَ وياپڪ، آھي نپ جيئن نيارو.٤- راڳ ڪوھياري پچن-١٣- ستگر جي مؤرت ۾، گم ٿيندين تؤن، سک لھندين تؤن -ٽيڪ- صدق صبوُري سادگي، من رکندين تؤن، سک لھندين تؤن.١- ڦُرنن جي قند ڪان ڇُٽي، مري جيئندين تؤن، سک لھندين تؤن.٢- وحدت واري وِرؤنھ جو، پيالو پيئندين تؤن، سک لھندين تؤن.٣- بيخود واري ٻحر ۾، ٽُٻي ڏيندين تؤن، سک لھندين تؤن.٤- کھي ٽيئون پتڪڻ ڇڏي، گھر ايندين تؤن، سک لھندين تؤن.٥- راڳ ڪوھياري پچن-١٤- پڳت وَچل پڳتن جي، گھر ايندو آ، نہ ڇڏيندو آ -ٽيڪ- پريم ڏسي پريمين جو، پيالو پيئندو آ، نہ ڇڏيندو آ.١- ھرھنڌ ھرِ ھرداس ڪي، سڌ ڏيندو آ، نہ ڇڏيندو آ.٢- دک سک ۾ داسن سان، سنگ ٿيندو آ، نہ ڇڏيندو آ.٣- کھي ٽيئون نيھِن ڪي، نال نيندو آ، نہ ڇڏيندو آ.٤- راڳ ڪوھياري پچن-١٥- من ماري ھل، ھٺ ھاري ھل، پريؤءَ جي تؤن پار ڏي -ٽيڪ-

نيوون در داتار جو، کنڌ ڍاري هل.١- مالڪ بيپرواهہ ٿئي، ڀؤ ڏاري هل.٢- مُڙدن جي تہ مکان ۾، سَت ساري هل.٣- کهي ٽيئون کت کنب ڀي، جيءُ ڏاري هل.۴- راڳ کوهياري پچن-١٦- ڏنم گهٽوئي جاچي ڪوُڙو سنسار آ. مطلب جو ساٿي هرڪو مطلب جو پيار آ -ٽيڪ- سک ويلي سڀ کو چاهي چوي پنهنجو پنهنجو ٿو. اؤکيءَ ۾ ساٿي ڪوئي ٿئي ڪونہ کنهنجو ٿو. سوارٿ جو سارو ڄاڻج کٽنب پريوار آ.١-بِنا مطلب جي جڳ ۾ مِتر بڻي نا ڪوئي. بِنا مطلب جي ڪڏهين کنهنکي وڻي نا ڪوئي. غرض سندو ڄاڻج پيارا سڄو وهنوار آ.٢- بِنا مطلب جي هِڪ ئي پرميشور آهي سنگي. کهي ٽيئون ننگ پالينڌڙ سو آهي ننگي. وٺي شرن جوئي تنهنجي سوئي سمجهدار آ.٣- راڳ کوهياري پچن-١٧- ڪر نہ مسافر ايڏو ماڻو، هِتڙي کنهنجو نا ٿِر ٺاڻو. -ٽيڪ- راوڻ زبرو جوڌو هُيَڙو، ڪال جنهين وَس پنهنجي ڪيَڙو. سو بہ ڪري ويو نيٺ لاڏاڻو.١- عمر هُئي جِن ڪلپ هزارا، مايا جا پِڻ پريل ڀنڊارا. سي بہ هليا وِيا ڇڏي نڪاڻو.٢- گهڙي پلک جو هي جڳ ميلو، آخر سيکو ويندو اڪيلو. رهي نہ ڪوئي راجا راڻو.٣- ڪال ٻلي کنهنکي نہ ڇڏي ٿو، ٽيئون سڀ کي خاڪ گڏي ٿو. پوُرو ٿئي جڏهن پاڻي داڻو.۴- راڳ کوهياري پچن-١٨- ستگر جي اپديش سان، جيئري مرندين توُن، جڳ وٽندين توُن -ٽيڪ- مرڻ وارن جو ماڻُ ٿي، ڪُلهي چڙهندين توُن.١- سانگو ڇڏي سِر ساهہ جو، برهم بڻندين توُن.٢- لادعويٰ جي ديش ڏي، پير کڻندين توُن.٣- کهي ٽيئون سنسار کان، پار ترندين توُن.۴-

-اوم ستنام ساکي- راڳ سورٺ پچن-١-

بِرهه ڪري برسات، پينر اڄ پلي آيو -ٽيڪ- پانچ تتوَ گڻ تين مِلائي، تنهن ۾ وينو پاڻ ڇپائي. چِت رکي چؤڏار، ٻُڌي گفتار، نيٽن نينهن ڏاڍو لايو.١- سُرندا سارنگيوُن تائوُس چؤتارا، چنگ اُپنگ مِردنگ ڊنبوُرا. سِرمنڊل ستار، سُٽي ڏُن تار، گهُمان هر گڻ ڳايو.٢- جوڳ جُڳت گت گُرمَت لائي، سُرت نِرت مَت موُن سمجهائي. ست شبد جو هار، سوهم نِرڌار، پِرينءَ منهنجي ڳل پايو.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ ارداسا، ڪرپا ڪري گر ڪيا پرڪاسا. سدا بسنت بهار، چندن هٻڪار، سُڳنڌ منهنجي سِر لايو.٤- راڳ سورٺ پچن-٢- پسڻ چاهين جي پريوُءَ جو ڏار وئراڳ وئراڳي. ڇڏي سپ دوُر دنيا جا ماڻ توُن ماڳ وئراڳي -ٽيڪ- صفا انتشڪرڻ پنهنجو ڪري وٺ پُڇ ڪرمن سان. دئائيءَ جو سدا دل تان مِٽائڄ داڳ وئراڳي.١- ممت مد موهه ڄاريءَ ۾ ڦسائڄ پاڻ نا پنهنجو. جلد هِن ڄار کي ڏي توُن بِرهه جي آڳ وئراڳي.٢- وِشيه جي واسنا ۾ توُن ٻڌائِڄ پاڻ نا ڪڏهين. ڪٽي گر گيان جو کنجر ڪتي ڇڏ راڳ وئراڳي.٣- کهي ٽيئون ورهه واري پَهرِ پوشاڪ توُن تن تي. مِلي منتار سان پنهنجو پلو ڪر ياڳ وئراڳي.٤- راڳ سورٺ پچن-٣- ڏکن جي پوئتان سُکڙا، سِگها ايندءِ سِگها ايندءِ. ادا آرام جا ڏينهڙا، سِگها

ايندءِ سِگها ايندءِ -ٽيڪ- سمجهه توُن سوُر ساجن جا، سچي سک جو سنيهو آ. پرِيَن جي پار
جا خطڙا، سِگها ايندءِ سِگها ايندءِ.١- رکي دل ۾ ڪڏهن قطرو، ڪُسَڻ ويلي مٿان
ڪُرڪين. مٿان محبت سندا مينهڙا، سِگها ايندءِ سِگها ايندءِ.٢- ڏکن ۾ ڏَيُ ڏجانءِ
دل کي، ڏَرِي توُن ڏوُر نا پڇجانءِ. تتل ڏينهن نيٺ ٿي ٺڏڙا، سِگها ايندءِ سِگها ايندءِ.٣-
ڪهي ٽيئون سدا سِڪ ۾، سهج توُن سِر مٿان سختيوُن. هلي پاٺهين پرِين تڪڙا،
سِگها ايندءِ سِگها ايندءِ.٤- راڳ سورٺ پچن٣- اگر چاهين ٿيان گرمُک
مصيبت کان نه منهن موڙج. سکن جي ساٿ کي تياڳي ڏکن جي ڏيهه کي ڏورج -ٽيڪ-
جيئين ڪپڙو اوَل ڪَتجي، نهي پوءِ تو ٽئي سندر. تيئين هرِ پَسڻ لاءِ پهلي
جفا سان جيءَ کي جوڙج.١- مِٽي جيئين اوَل ڪُٽجي، بٽي پوءِ ٿي گهڙو
سندر. تيئين هر مِلڻ لاءِ پهلي ڪُلهن کان کنڌ کي کورِج.٢- ڪهي ٽيئون
مکت خاطر، سهِج تِتکشا هميشهه توُن. سچي سک ڌام کي پائي بنڌن سپ جڳت
جا توڙج.٣- راڳ سورٺ پچن-٥- سِگهو سنسار ساگر مان، ترڻ انسان کي
گهرجي. منش تن هرِ جپي سڦلو، ڪرڻ انسان کي گهرجي -ٽيڪ- دنيا جو دؤر
هي آخر، ڇڏي هرڪو هليو ويندو. ممت ۽ موهه ڪڍي هاٽي، ڇڏڻ انسان کي گهرجي.١-
تپي تاپن ڪليشن ۾، هِتان هليا وِيا ڪيئي. ڇڏي اهنڪار جيئري ئي، مرڻ
انسان کي گهرجي.٢- مليو مانش جنم سندر، ملڻ لاءِ خاص مالڪ جي.

ٽنهين منٺار موهن سان، ملڻ انسان کي گهرجي.٣- ڪهي ٽيئون ڪري ستگروُ وٽي اپديش آتم جو. سدا جيوَنمڪت بڻجي، هلڻ انسان کي گهرجي.٤- راڳ سورٺ پچن-٦- رهي راضي هري جنهنتي، ڪهڙي تنهن ڪاڻ لوڪن جي. چکيو جنهن سواد امرت جو، ڪهڙي تنهن ڪاڻ ڏوڪن جي -ٽيڪ- وِمانن ۾ چڙهي نِت جو ڪري ٽو سئر مُلڪن جو. هجي ڪهڙو ڏکيو رستو، ڪهڙي تنهن ڪاڻ جهوڪن جي.١- سدا هيرن جواهرن سان پريل پنڊار آ جنهنجو. پلا جنهن وٽ سچا موتي، ڪهڙي تنهن ڪاڻ ڦوڪن جي.٢- سچي دنيا سچائي ٽي سدا جنهن منش کي جڳ ۾. آهي مشهوُر جو هرهنڌ، ڪهڙي تنهن ڪاڻ هوڪن جي.٣- ڪهي ٽيئون لچا ٽوڙي نسنگ نِروار ٿيا جيڪي. نِندي توڙي جڳت سارو، ڪهڙي تنهن ڪاڻ ٽوڪن جي.٤- راڳ سورٺ پچن-٧- پوَن ٿا ياد سي سڀ ڪي، رکيو جِن پريم پڳوَت سان. امر تِن جو رهيو نالو، هليا جي نِت حليمَت سان -ٽيڪ- وِجائي پاڻ جِن پنهنجو ڪئي سيوا يتيمَن جي. مِٺا مالڪ ڪيا سيئي، رهيا جي جڳ ۾ مروَت سان.١- ڏسي ڏک ڪين ڪي ڏريا ڪُسڻ ويلي نه جي ڪُرڪيا. روئي ٽي خلق نِت تِن لاءِ، ڏِنا جِن شِر شهادت سان.٢- سچائي سادگي سندر رکي جِن پاڻ وٽ پوُري. وڏيا سڀ کي جڳت ۾ سي، هليا جي جڳ ڪِنايت سان.٣- سچي سِک پريت ۽ شرڌا رکي جِن گروُءَ ۾ پوُري. ڪهي ٽيئون اهي ڏن ڏن، رهيا جي جڳ صداقت سان.٤- راڳ سورٺ پچن-٨- چِڏي سک شوُنق سنساري، هريءَ

کي ياد کر بندا. ڀري ڀيءُ پريم جو پيالو، مُٺل دِل شاد کر بندا -ٽيڪ- وِشيہ جي پريت هي ڀائي، سدا توُن ڄاڻ دکدائي. ڏِسي ڀُل نا سُندرتائي، اندر آزاد کر بندا.١- ڇڏي بانوَر کتنب ڌن جو، غَريب جوبن سُندر تن جو. وچي کر سنگ سنتن جو، جيوَن آباد کر بندا.٢- کري ستگر سندي سيوا، مِنا ماڻهه مکتِ ميوا. پَسي آتم امر ديوا، سچو اهِلاد کر بندا.٣- کهي ٽيئون ٿمر ٺاهي، حلهه کرتار ڏي کاهي. آخر رهڻو هتي ناهي، اِهو اعتقاد کر بندا.٤- راڳ سورٺ ڀڄن-٩- کري ستسنگ سنتن جو، جنم پنهنجو سڌاري وٺ -ٽيڪ- سنتن جو سنگ پارس کان، آتم ويدن لکيو آهي. سدا تِن جي رهي سنگ پر، اندر پنهنجو اُجاري وٺ.١- سنتن جو سنگ سُرترُ جيئن، کري پوُرڻ سيئي آشوُن. رهي تِن جي توُن ڇايا پر، تتل دل جانِ ٺاري وٺ.٢- سنتن جو سنگ اؤشڌ آ، اوِديا روڳ جي جڳ پر. دوا سا پريم سان پي توُن، سيئي دک درد ٽاري وٺ.٣- کهي ٽيئون مکت پد جي، ڪُنجي ستسنگ کي ڄاڻهه. وٺي اپديش سنتن کان، ڀرم ڀولا نِواري وٺ.٤- راڳ سورٺ ڀڄن-١٠- هِندي وِديا وڏائي ٽي، منش جو مانُ ڀارت پر -ٽيڪ- هِندي وِديا سيکاري ٽي کرم ۽ ڌرم جي نيتِي. هندي وديا سدا ڏي ٽي، سچو گڻ گيان ڀارت پر.١- هِندي وديا پڙهو چِت سان سدا ٻوليو هِندي ٻولي. هِندي وديا ٻڌائي ٽي، سچو ودوان ڀارت پر.٢- اصل کان آهِ ڀارت جي سنسکرت ۽ هِندي وديا. هِندي وديا اپائي ٽي، سچو

ڳٽوان ڀارت ۾.٣- ڪهي ٽيئون هندي وديا سکو سک شانُ جي چاهيو. هندي
وديا سين جو لي، ڪري ڪليان ڀارت ۾.٤-

-اوم ستنام ساڪي- راڳ ڪنيات پڇن-١-

سچي داتا جي دربار، ساڌوُ صاف سڏائن ٿا -ٽيڪ- ساڌ سڏاوڻ سوُلي پاوڻ،
جيئري پنهنجو جسم جلاوڻ. پڙهيو وڏا ويچار، بازي جڳ کي پائن ٿا.١-
حنا ڪنجر سر پر واهن، رڱن جو ٿا رَت سُڪائن. سوُر ڪنيو سردار، جوين
پاڻ جلائن ٿا.٢- پاڻ تري ٿا ٻين کي تارِن، پنهنجو جاٽي ڪين وِسارن.
سڏجن سي ڏاتار، بي رنگ برهم ٻتائن ٿا.٣- ڪهي ٽيئون سي ڪاپڙي ڪاهن، پل پل
پنهنجو پاڻ پڇائن. تن ۾ لائي تار، انيئه جوت جڳائن ٿا.٤- راڳ ڪنيات
پڇن-٢- سانگي مِلندم شال، نيٽين مان روز نِهاريان.ٽيڪ- سانگين جي مان سڳڙي
آهيان، ٻئي ڪنهنجي مان اصلي ناهيان. سُڄ ۾ جي رکپال، ڪڏهن سي ڪين وِساريان.١-
سانگين کي تو ساهه سنڀاري، پريم پيالو وِيَڙا پيئاري . هيٺا ٿِيَڙا حال
روئي رات گذاريان.٢- سانگين لاءِ مان سيج وِڇائي، ملندا مُونکي جيئري جائي.
آسڻ تِن جا اُجال، ٻانهي ٿي نہ ٻُهاريان.٣- ڪهي ٽيئون نينهن لاتم اڳهي، ڪونہ
ڏسان ٿي جهڙن جڳ ۾. آهن سي نہ اڪال، جڙيو دل کي جيئاريان.٤-

راڳ ڪنيات پچن-۳- سا سهڻي سياڻي، ڪيو جنهن سنگ تہ سچاڻي -ٽيڪ- ساڌ
جنهنکي سُرکي ڏيتي، لوڪ ڪنوُن تنهن لِڪ چِپ پيتي. ساڌ ڪنوُن وَلِ سوگهي ڪيتي،
نينهن ڪئي نماڻي.١- گهڙو ڪٽي جا گهڙي هميشهہ، ترهو تنبو هو نا تنهنسان. مِلندي
هُئي هرروز ميهر سان، پار تري پاڻي.٢- دوزخ بهشت دي آش نہ ڪرندي، ڳِلا
غيبت ير نا ڏرندي. دم تي قدم هردم ڌرندي، عرش تي اڏاڻي.٣- ڪهي ٽيئون ڌن
سهڻي سائي، ميهر سان جنهن نِرت مِلائي. ساڌ ۾ جنهن سُرت سمائي، مؤج تنهين
ماڻي.۴- راڳ ڪنيات پچن-۴- ڪري ستگر رکي شرڌا، سچو سؤدو ونڄ گهرجي.
ڏئي تن من سندي ڏڪڻا، وِکارن ڪان هٽڻ گهرجي -ٽيڪ- شبد صابڻ ڪٽي سنگ ۾،
ٻُڏي ڪپڙو ڌوئي گنگ ۾. رنگي تنهنکي بِرهہ رنگ ۾، گڻن جو چِت چِتڻ گهرجي.١-
لڏي لعلن يري متڪي، ٿُلي ڪڙميءَ جيئن سِڙڪي. وِچائي نہ سواس ٽيئن پِتڪي،
سَمي هِن ۾ ڪتڻ گهرجي.٢- اتي شيِ ڪرم جو ڦل سک، مِلي ڪيِ ڪرم جو ڦل دک.
آهي ويدن سندو هيءُ رُخ، سُياڻن کي مَتڻ گهرجي.٣- ڪهي ٽيئون سمجهہ پياري، وٽِ ڄ
وٽ نام جو ساري. ڪنجر گرگيان جو ڏاري، ٻنڌن جڳ جو ڪٽڻ گهرجي.۴- راڳ
ڪنيات پچن-۵- گروءَ جو شبد سدا دم سان اچاريندين امر ٿيندين. رکي گر مؤرت
۾ نرتي نِهاريندين امر ٿيندين -ٽيڪ- مِلائي شبد سان سُرتي، ڪري ايياس سواسن
سان. سيئي ڦرنا جڳت جا توُن نِواريندين امر ٿيندين.١- شبد جو ارٿ ويچاري،

پسِج توُن پاڻ کي پيارا. اندر ۾ ڏيان آتم جو وِچاريندين امر ٿيندين.٢- ڪهي ٿيئون ڪني ٻنڌن، جڳت ڪان توُن رهي نيارو. برهم جي گيان سان دل کي اُجاريندين امر ٿيندين.٣- راڳ ڪنيات پچن-٦- پوُرو گر پريما پڪتيءَ جو، پري پيالو پيئاري ٿو. ڏئي نِج گيان آتم جو، پرم سنسا سنگهاري ٿو -ٽيڪ- جيئين ڏوبي لتا ڌوئي، ڪرم شپ پاپ کي ڪوئي. ڪري پارس ڪُندن لوهي، تيئين ستگر سينگاري ٿو.١- جيئين ماتا ٻچو پاري، ڪيئين کي پرنگ تو ڌاري. جواهري پرک ڏيڪاري، ارت تيئن گروُ سيڪاري ٿو.٢- دوا جيئن درد کي لاهي پوَن ٿو ميگهه کي ڊاهي. گروُ تيئن گيان سمجهائي، ڪنڌو جم جو نِواري ٿو.٣- سچي گر جي سُندر چالي، ڏئي گڻ گيان جي مالي. ڪهي ٿيئون ڪني جالي، مَئل دل کي جيئاري ٿو.٢- راڳ ڪنيات پچن-٧- عجب آ رام جي ليلا ڏسو ڇا ڇا بڻائي ٿو. بندي جي خيال ۾ هِڪڙي پريوُ پِڙ ٻي پَسائي ٿو -ٽيڪ- ٻَليءَ راجا ائين چاهيو،وٺان مان راڄ ديوَن جو. ٿيو پاتال جو راجا ڪرم الٽا ڪرائي ٿو.١- هُئي من آش دشرت جي، تخت مان رام کي ڏيندس. مليو بنواس رگهوَر کي رنگ الٽا رچائي ٿو.٢- اِڇا ڪئي ڪوُرَوَن من ۾، ڪنداسين راڄ پارت جو. سڄو ڪل ناس ٿيو تِن جو نوان ناٽڪ نچائي ٿو.٢- ڪهي ٿيئون بڻي سائي، وٺي پڳوان کي جا تي. سُکي سو ٿئي جڳت ۾ جو بڻيءَ سان منُ مِلائي ٿو.٢- راڳ ڪنيات پچن-٨- ڏِسي سِک پريم پريمين کي گروُ درشن ڏيڪاري ٿو. ديا جو هٿ رکي سِر تي سُمت ڏيئي سُڌاري ٿو -ٽيڪ- رکي وشواس جي پورڻ پَوَن تا شرن

ستگر جي. تِنين جي درد دکڙن کي گروُ پل ۾ نِواري تو.١- سدا تن من وچن ڏن

سان ڇڏي هٺ سيوَ ڪن جيئي. تِنين کي پريم جو پيالو پيري ستگر پيئاري تو.٢- وني اپديش

ستگر ڪان جپن جي نام گوبند جو. تِنين جو من ڪري نرمل گروُ پوَسنڌ تاري تو.٣-

ڪهي ٽيئون ڪٽي بنڌن ٽِيَن نِج گيان ۾ گم جي. ڪري جيوَن مڪت تِنکي سچو

ستگر سُڌاري تو.٤- راڳ ڪنيات پچن-٩- بنا گر گيان جي مڪتي ٿيڻ آهي

ڪنن پيارا. بنا سوُرج جيئين اوُندھ مِٽڻ آهي ڪنن پيارا -ٽيڪ- جيئين جڳ ۾

بنا بيڙي وچڻ هُن پار آ اؤکو. تيئين گر گيان بِن پوَجل ترڻ آهي ڪنن

پيارا.١- جيئن استاد بِن جڳ ۾ هنر کو نا سِکي سگهندو. تيئين گر بِن برهم

وديا پڙهڻ آهي ڪنن پيارا.٢- بنا گر گيان پائڻ جي ٿيو اپمان نارد جو.

بنا گر گيان چؤراسي ڪٽڻ آهي ڪنن پيارا.٣- ڪهي ٽيئون منش ديهي مِلي هر

جي ملڻ خاطر. بنا گر گيان تنهن هرَ سان ملڻ آهي ڪنن پيارا.٤- راڳ

ڪنيات پچن-١٠- بٽي بيمُک گِلا گُر جي اُچاريندين تہ ڏک ڏسندين -ٽيک- رهي

گروُديوَ جي سنگ ۾ پِرائي گيان گڻ پکتي. ڪَيَل اُپکار ستگر جو وِساريندين تہ ڏک

ڏسندين.١- ڪري سيوا سدا گر جي وني منتر اوَل شِشيہ ٿي. وري ششيَپڻ سندو ناتو

نِواريندين تہ ڏک ڏسندين.٢- گروءَ جي پيار درشٽيءَ سان جڳت ۾ مانُ يَش پائي. گهمنڊ سان

تنهن گُر ۾ اوَگڻ نِهاريندين تہ ڏک ڏسندين.٣- ڪهي ٽيئون رهي هردم نِمَک گرديوَ

جو ڪائي. تنهين لاءِ وير دل اندر وِهاريندين تہ ڏک ڏسندين.۴- راڳ ڪنيات پچن-١١-
بٽي گرمُک گروءَ سان گڏ گذاريندين سُکي ٿيندين. ونئي ست شبد ستگر
کان اچاريندين سُکي ٿيندين -ٽيڪ- گروءَ جو شبد من ڌاري، چَپَل چِت کي ڪري
نِهچل. سين ۾ روُپ ستگر جو نِهاريندين سُکي ٿيندين.١- ڇڏي غفلت اٿي
جاڳي، جپي ڀڳوان جو نالو. مُئل دل نام سُمرن سان جيئاريندين سُکي
ٿيندين.٢- ٿيئي پڙدا هٽائي ڇڏ، ڪرم نِج گيان يڪتيءَ سان. ڌري ديويِ گٽن
کي دل اجاريندين سُکي ٿيندين.٣- کهي ٽيئون لکي آتم، برهم ۾ ٿي سدا اِستِٿ.
پرم پولا سيئي پرانتيوُن ، نِوارِيندين سُکي ٿيندين.۴- راڳ ڪنيات پچن-١٢-
هري پئدا ڪري جڳتر سين کي سو نِپائي ٿو. جِتي داٽو لکيل جنهنجو
تِتي تنهنکي ڇُڳائي ٿو -ٽيڪ- پريوُ پالي سين کي ٿو، نکي انسان ئي پالي. ڪري
اهنڪار جو نر سو جنم پنهنجو وِڃائي ٿو.١- لڳل آ مُهر داٽن تي، چَوَن
ٿا سنت گرنٿن ۾. جنهينجو نانءُ جنهنتي آ تنهينکي سو تہ ڪائي ٿو.٢- جنم سان جيوَ
جي روزي، بٽائي رام آ جڳ ۾. ڏئي جِت ڪِٿ سدائين سو نِمت بئي جو بٽائي ٿي.٣-
کهي ٽيئون ڇڏي چنتا، پچن تنهن رام جو ڪر توُن. وِشوَمير نام آ جنهنجو
وِشوَ کي سو رَسائي ٿو.۴- راڳ ڪنيات پچن-١٣- نِندڪ نادان منمُک
سان ڪڏهن سنگ نا ڪرڻ گهرجي. ملي جنهن سنگ مان دوکو سدا تنهن پر ڏرڻ گهرجي.

-ٽيڪ- جنهين ڪم ۾ هجي ٽوٽو، پيو جنهن ڪير وِڪ ڦوٽو. منش دل جو هجي
کوٽو، ترت تنهنکي ڇڏڻ گهرجي.١- هنس دک ڪانوَ سنگ پايو، بندر جيئن نِرپ کي گهايو.
تيئن سنگ مؤنڊ جو پانيو، گڏ نہ تنهنسان رهڻ گهرجي.٢- جيئن ڪوئلو ڪري ڪارو،
جوُئا سان ڏن وڃي سارو. تيئن دک مؤنڊ ڏي پارو، منهن نہ تنهنجو ڏسڻ گهرجي.٣- کهي ٽيئون
ٽڳا ٽوڙي، بنڌن سنسار جا ڇوڙي. ڪسنگ ڪان من کي موڙي، ساڌن جي سنگ ترڻ
گهرجي.٤- راڳ ڪنيات پچن-١٤- جپ رام نام توُن جاڳي. ڪري سُمرن ٽي
وڏياڳي -ٽيڪ- ڪايا مايا جوُني جاٽي، پريوُءَ کي ڪر هردم ساٽي. ڏِسجانءِ
پنهنجو پاڻ سچاٽي، آهين صوُرت ساڳي.١- ڪٽنب قبيلو ساٽي ناهي مطلب جو
پريوار. اِچ وچ جو هي جڳت پسارو ڪوُڙو ٽٺي وهنوار. ڪر هاٽي توُن تہ سجاڳي.٢-
کهتا ٽيئون بنڌن ٽوڙي، مايا ڪان منهن پنهنجو موڙي. پريت پَڪي پريوُءَ سان جوڙي،
تِي پوُرو وئراڳي.٣- راڳ ڪنيات پچن-١٥- پاءِ پاڻ ۾ پريتم جهاتي. ڪر
ظاهر پنهنجي ذاتي. ماڻ مؤج سچي ڏينهن راتي -ٽيڪ- انترمُک ابياس ڪري توُن،
پائِج من ۾ شانتي. ٻاهرمُکتا ۾ سپ دک ٽي، مِتي نہ پيد پرانتي.١- پاڻ
۾ پاڻ وِڃائي پل پل، پريتم جي پڙهہ پاتي. ذات صِفات جو پيد مِٽائي، انتر
رهُہ ايڪانتي.٢- کهي ٽيئون هيءَ سنتن سکيا، سَروَ سکن جي داتي. اصلي پنهنجو
روُپ سچاٽي، پائج قائم ڪرانتي.٣-

-اوم ستنام ساکي - راڳ مالڪنسو ڀڄن-١-

ساھڙ ڏسي جا سرتي، موُن وانگر نيڻ نِھاري. سا ڪڏھين ڪين وِساري، پَسي دم دم ۾ ديدار -ٽيڪ- آنئي پِھرِ اندر جا، محبت مچ مچائي. سا پل پل پاڻ پچائي، ۽ لاڳاپا سڀ لاھي. وني عشق سندو آذار.١- راتيوُن ڪري ڪشالو، تنھن ڳھڙندي ڳھت نہ نِھاريو. سڀ ڪڙڪا ڪُنن وِساريو، ھلي نينھن جو ھٽي تہ نعارو. چاڙھي بيھد بِرھہ بھار.٢- ٿيئون نينھن ٿبيءَ سان، ميھر سُرت مِلائي. در درياھہ پاڻ پُسائي، سِڪ ساھڙ ساڻ سنيائي. ٿي ميھر مٺان بلھار.٣- راڳ مالڪنسو ڀڄن-٢- آيس اجھي مان تنھنجي، ڏسي ڀوَساگر ھي ياري. توُن پريوُ پار اڪارين، پئي شرن اوھانجي شام -ٽيڪ- پايو پاند ڳِچيءَ ۾، ڪريان ٿي نيزاري. ڪر ڏار ڏِکي نا ڏاري، توُن صاحب موُن تہ سُڏارين. لڳي آھيان تنھنجي لام.١- آھوُن ھِن تہ اڏين جوُن، سُڻ صاحب سُڪاري. گڏ گوليءَ ساڻ گذارين، ھِن مُئل ڪي تہ جيئارين. ڏئي پريم سندو ڪو جام.٢- ڪوني ھِن تہ ڪُنل ڪي، دلبر ڏي دلداري. مان آھيان اميدن واري، ڏسان صوُرت تنھنجي ساري. نِت جپيان تنھنجو نام.٣- ٿيئون لوڪ ٿِنھين ۾، سنتن پئِچ سنواري. ڪر منھنجي ڀي رکواري، توُن امرت نام پيارين. جو پايان سک آرام.٤- راڳ مالڪنسو ڀڄن-٣- سڀ جوُڙن ۾ جوُڙي انسان جي. مِلي

جڏهن ٿئي ڪرپا ڀڳوان جي -ٽيڪ- ٻين جوُٽين ۾ اگيان، آهي ڪوئي نہ گيان، اِنسان
ئي گيان جو ڌام آ. ٻين جوُٽين ۾ دک، آهي ڪوئي ڪونہ سُک، انسان ڪي سڀ آرام
آ. هي پريوُءَ جو روُپ، تي ساڪيات سُوَروُپ ، ڪلا هِن ۾ آ ساري جهان جي.١- سڀ
جوُٽين سردار، آهي مانش اوتار، ٿا ديوَ چاهن جنهن چاهہ سان. مهما ويد
سُٽائن، رشي مُني ٿا ڳائن، ڏس پيارا پڙهي اُتساهہ سان. منش چولو آ رتن،
ڪري قدر ڪوئي جنُ، آشا جنهنڪي آ نِڄ ڪليان جي.٢- هِن ديهيءَ جو قل، جپي
نام ٿي نشچل، ڪم چڏي ٻيا سڀ سنسار جا. جو وِشيہ ۾ وڃائي، دک انت ۾
سو پائي، هي وچن ٿي رام اوتار جا. هر ڀڄن جو ڪري، ڪهي ٽيئون سو تري، مؤج
ماڻي سو پد نربان جي.٣- راڳ مالڪنسو ڀڄن-٤- بندا هردم ڪر اُپڪار
توُن. سڀ جيوَن سان ڪر پيار توُن -ٽيڪ- جنهنجي دل ۾ ديا، آهي من ۾ ميا، سو
منش ديوُ سنسار ۾. تنهن راضي ڀڳوان، جو آهي دياوان، چِت جنهنجو پر اُپڪار
۾. جو ڪري ٿو ڀلائي، سک لهي سو سدائين، ڏس من ۾ ڪري ويچار توُن.١- پرَهِت
جهڙو ڌرم، ناهي ڪوئي شيِ ڪرم، هي ويد پُرانن ڳايو آ. جنهنجي من ۾ پرَهِت،
تنهنجو نرمل آ چِت، تنهن دُرلڀ پدارٿ پايو آ. ڪري سيِن جو ڀلو، ڪر توُن تن
سڦلو، پاءِ پوُرن پد نِرڌار توُن.٢- سائين سڀ ۾ نِهار، مِٺا وچن اُچار، ءِ
سيني جو ستڪار ڪر. ڪنهنڪي گهٽ نہ توُن ڄاڻ، رکي پريم سڀ ساڻ، تن من ڌن

سان اپکار کر. دک سک ۾ تي ياَئي، کهي ٽيئون سهائي، وچ دينن مٿان ٻلهار توُن.٣-
راڳ مالکنسو پچن-٥- جوت جڳاءِ جوت جڳاءِ. هِردي ۾ گيان جي جوت
جڳاءِ -ٽيک- جنم جنم اوِديا انڌياري، دکي کيو توکي آ پياري. هاٽي لڳي
ستگر جي لاري، گيان وني اگيان نساءِ.١- رشين مُنِين هيءَ جوت جڳائي، وِرت
وويک وگيان لڳائي. من جي پيد پرانت مِٽائي، توُن يي پيد پرانت مِٽاءِ.٢- گيان
بِنا نا ٽئي روشنائي، موهه سندي نا مِٽي اوُنداهي. سنتن ويدن ساک سُٽائي،وَتِ
وويک جي جيءَ ۾ جلاءِ.٣- گيان بِنا نا مکتي ٿيندي، جوُڻ جنم ۾ هر هر ايندين.
پاپ پٽيه جا حساب ڏيندين، کهي ٽيئون هيءَ ٻالهه هنڊاءِ.٤-

-اوم ستنام ساکي- راڳ سارنگ پچن-١-

بادل کري بهار ، وَس هر ويلي -ٽيک- جيوَ جَنت سڀ پکي پُکارن، سِپوُن سمنڊ جوُن
نِت تہ نِهارن، تاڙا کرن تَنوار.١- گايوُن مينهوُن گاهه گهرن تيوُن، کَت ڏولائو
ڏکيو پَرنِ تيوُن، ڏُکر کَٽ ڏاتار.٢- پرٿوي مور رهن تا پياسي، آڙيوُن آنبر
لاءِ آهن اُداسي، پل پل کرن پُکار.٣- کهي ٽيئون کر جوڙ ارداسا، پوُرڻ
کر توُن سڀ جي آسا، جڳ جو کر جئکار.٤- راڳ سارنگ پچن-٢- بادل کر
آباد، وَسي هِن ويلي -ٽيک- ٻاجهه کري ٻاجهارا وَس توُن، وَسي وِشوَ ۾ کَٽ کو جسُ توُن، ڏي

توُن نِپر آڳاڌ.١- سُندر مهنو ساوڻ آيو، سيگهه وَسڻ جو ڪر توُن سعايو، سڀ جي دِل ڪر شاد.٢- تنهنجي وَسندي ملڪ وَسن ٿا، وڻ ٽِڻ بوُٽا خوُب کِڙن ٿا، داتا ڪر اِمداد.٣- ڪهي ٿيئون هي عرض اگهائِج، ڏُکر ڪَٽي توُن سُکر بڻائِج، ڪر مصيبت ماد.٤- راڳ سارنگ پڇن-٣- پريوُ دين ديال، سُمت ڏي موُنکي -ٽيڪ- جنهن سُمت لاءِ ديوَ اُپاسي، گياني ڌياني پِتر پياسي، سا گوبند گوپال.١- جنهن مَت سان ٿيا ساڌوُ سوُرا، منش سچا ٿيا پنڊت پوُرا، اهڙي پرش اڪال.٢- سنت گروُ هر ويدن اندر، پوُرڻ شرڌا رهي نِرنتر، حڪم مڃان هرحال.٣- ڪڏهين ڪنهنجي دل نه دکايان، سيکي شانتي سک پهچايان، خام اٿن نا خيال.٤- ڪهي ٿيئون ٿئي سچ ۾ واسو، ڪوُڙ ڪپٽ کان ڪريان پاسو، پوُرو ڪر هي سوال.٥- راڳ سارنگ پڇن-٤- ساڌن جو ستسنگ، سچڻ ڪر سِڪ سان -ٽيڪ- ڪرم جڳت ۾ آهن جيئي، ستسنگ جي سم نانهِن سيئي، پرم ڪري سڀ پنگ.١- ڪرم ڏِين ڦل وقت پُڄاڻا، ستسنگ ڏي ڦل ترت سياڻا، ڪري ڪيت مان پرنگ.٢- ڪرم ڪرڻ ۾ آ ڪننائي، ستسنگ سؤلو آ سکدائي، چاڙهي آتم رنگ.٣- ستسنگ جي هِڪ گهڙي املهه آ، ڪهي ٿيئون نا تنهنجو ملهه آ، ميٽي مستڪ انگ.٤- راڳ سارنگ پڇن-٥- بادل سنت سُڄان، وچن ڪن ورکا -ٽيڪ- بادل ٿا نِت گهمن گگن ۾، ساڌوُ وِچرَن ست چيتن ۾، گرجن گيان وِگيان.١- ڪڏهن ڪڏهن

ڦا بادل برسن، سنت ديالوُ هردم ورسن، دل ڳُهريا ڏين دان.٢- بادل برسن نرمل پاڻي، سنت سُٺائن امرت واڻي، ڪل جا ڪن ڪليان.٢- بادل ساڌوُ پراُپڪاري، ڪهي ٽيئون تن تان بلهاري، ڪرپا جا تہ نِڌان.٣- راڳ سارنگ پڄن-٦- ڪنجي گر ڪرپال، ڏني تن ڪوٺ جي -ٽيڪ- ستگر مؤنکي ڇيو وِهاري، هيءَ ڪنجي توُن رکهہ سنڀاري، سواسن ۾ سڀ ڪال.١- ڪوٺ اندر ٿي ڪوٺي ڇوٽي، تنهن ۾ ملڪيت آهي موٽي، هيرا موتي لعل.٢- ڪنجي ڪٺي توُن تالو لاهہ، لعل امولڪ ڪي توُن پائهہ، سدا رهہ خوشحال.٣- ڪهي ٽيئون مؤن ڪولي تالو، پاتو آتم لعل اُجالو، ڇُٽا جَم جنجال.٢- راڳ سارنگ پڄن-٧- پريم سندو پرساد ڏنو گر پرچي -ٽيڪ- پريم جهڙو پرساد نہ ڪوئي، پاڳ پريو ڪو پائي سوئي، جَم ڪان ٿئي آزاد.١- پرم پويتر پريم پرسادي، امرت ڪان وَڌ آهي سوادي، بک ڪري برباد.٢- جپ تپ پوُڄا ساڌن جيئي، پريم سمان نہ چاڻهہ سيئي، مهما پريم اگاڌ.٣- پريم جِتي اتِ سهج سماڌي، پريم بنا ڪل چاڻ اُپاڌي، دوُر ڪري پرماد.٢- ڪهي ٽيئون ڌن ستگر منهنجو، پريم ڏئي جنهن ڪيڙو پنهنجو، انئي پهر اهلاد.٥- راڳ سارنگ پڄن-٨- سنتن سنگ ۾ گهار، پلو جي چاهين -ٽيڪ- سنت سچن ڪي صراف جاڻي، وچن امولڪ لعل پڇاڻي، دل دبليءَ ۾ ڌار.١- قوُل برابر سنت سُجانا، وچن تِن جا سگند سمانا، ٻنور بٽي ڪڻ سار.٢- سنت سِپيءَ سر جڳ ۾

آهن، موتين جهڙا وچن سُٺائن، تن من تِن تان وار۔۳- سنت وچن بڙ
بيهج برابر، بيهج چندرما جي هِن سَمسَر، تيئون سي نه وِسار۔۴-راڳ سارنگ پچن-۹-
پريمي تون ڏور ڏور،نينهن نِيائِج توڙ، پريم تئي اٽانگو -ٽيڪ- لوڪن
جا لاڳاپا سيئي لاهوتي چڏ لاهي. سختيون سُور سهي سڀ سِر تي هل تون اڳتي
ڪاهي. جڳ ڪان منهن موڙ موڙ، هر سان جيءُ جوڙ جوڙ، پائي ڳلا گهانگهو۔۱- حال
پريم جو پُڇ تون تِن ڪان جِن آ نينهن لڳايو. رُئندي رُئندي رات گذارن مونن
۾ منهن پايو. تون يي ڪنڌ ڪور ڪور، ستگر تان گهور گهور، چڏي جيئڻ سانگو۔۲-
من گهوڙي کي لغام سنجم چهبڪ شبد چڪائي. محبت جي مئدان ۾ هل تون وويڪ ساڻ
ورائي. ڏاڍي ٻڌ ڏور ڏور، ڏيري ڏيري تور تور، سفر تئي سٽانگو۔۳- ڪهي تيئون
جي پريمي آهين دم تي قدم وڌائج. پل پل پاڻ ۾ جهاتي پائي سُرتي شبد مِلائج.
چيتن تي چورِ چور، سواسن سان سور سور، لنگهي پَئه لانگهو۔۴- راڳ سارنگ پچن۱۰-
اٿي من جاڳ جاڳ، کُليو تئي ڀاڳ ڀاڳ، رام کي سنڀار تون -ٽيڪ- چوراسي لک
جوٽين ۾ تو ننڊ ۾ وقت گذاريو. مانش چولو پائي يي تو مُورک نانهِن وِچاريو.
هاڻي جپ رام رام، ڪري شپ ڪام ڪام، جنم سڌار تون۔۱- اوِديا نِنڊ مان جيڪي
جاڳن رهي خوديءَ ڪان خالي. شواس شواس ۾ سُمري صاحب ماڻن مؤج نِرالي.
رهي تِن پاس پاس، ڪارج ڪر راس راس، پرم نِوار تون۔۲- اوِديا نِنڊ

مان جاڳن جيئي آهن سي وڏڀاڳي. پرميشور کي پائن سيئي رهي جڳت کان تياڳي. توُن ڀي
کر سار سار، آتي اِها وار وار، ڏيان من ڏار توُن.٣- کهي نيئون جي جاڳڻ چاهين شرن
گروُءَ جي وڃ توُن. شرڌا ۽ وشواس رکي من آگيا تنهنجي مڃ توُن. جپي گر نام نام، پاءِ
سک ڌام ڌام، دکڙا ٽار توُن.٤- راڳ سارنگ پڇن-١١- ستگر شاهه شاهه، بي پرواهه واهه،
مُونک نه وِسار توُن -ٽيک- دين دکي مان در تنهنجي جو آهيان هردم گولو. دين ديالوُ
داتا منهنجو ميٺِڙ پرمن پولو. هيٺن همراهه راهه، بيواهن واهه، نظر
سان نِهار توُن.١- گوبند موُن ۾ گڻ نا کوئي آهيان اصل اِياڻو. سَروَ وِياپک ساکي
سمرٿ توُن آهِن ستگر سياڻو، پنهنجي ڏي پناهه ناهه، منهنجي سُڻ آهه آهه، تار منجهان
تار توُن.٢- کهي نيئون مان جهڙو تهڙو ٻالک آهيان تنهنجو. مهر پريوئي مالک
آهين مات پتا توُن منهنجو. اڇي دک لاهه لاهه، ٻُجهاءِ جڳ باهه باهه، نار ڏيئي نار
توُن.٣- راڳ سارنگ پڇن.١٢- آيا سنت سُڄان، پلا اڄ ڀاڳ ٽيا -ٽيک- سنتن
آئي آنند ٽِيَڙا، درد دلين جا مِٽجي وِيَڙا، نينهن جا وڳا نِشان.١- گهڙيءَ
گهڙيءَ ٽي جِن کي سارِيم، اڇڻ جوُن ٽي راهوُن نِهاريم، مليا سي مهروان.٢-
پيُتيءَ وارو پيش ڏِنائوُن، پنهنجي منڊل ساڻ گڏيائوُن، کيَڙا کل کليان.٣- کرمن
جي کل کاڻ کٽيائوُن، پيد پرم جي پاڙ پٽيائوُن، رهيو نه غير گمان .٤- کهي نيئون
تِن تان سِر گهوريان، مرڻ گهڙيءَ تائين منهن نا موڙيان، ڏريان تِنين جو ڏيان.٥-

-اوم ستنام ساڪي- راڳ ڪامول پچن-١-

آهن تنهنجي آسري جي، موتي تِن کي مِلائين -ٽيڪ- سِڪ سان شرن پيا جي
تنهنجي، تِن جا درد مِٽائين.١- پنجئي جن جي پاند ۾ آهن، رڱ رڱ تِن جي رچائين.٢-
سنيري آيا جي ساگر تي، تِن کي پار پُڄائين.٣- ٽيئون ٽٻي ڏِيَن جي ساگر
۾، تِن کي لعل لِيائين.٤- راڳ ڪامول پچن-٢- پُوربن کي پياس پُورب جي، ٻئي
طرف تا ڪاهِن ڪين -ٽيڪ- پُورب جا سي پنڌ پُڄائن، آس پُورب جي لاهِن ڪين.١-
پُورب طرف وڃن سي پُرندا، پُٺتي قدم هٽائن ڪين.٢- پُورب جي ڪن وير
وڏائي، وائي ٻي ورنائِن ڪين.٣- ڪهي ٽيئون ڪن ياد پُورب کي، پُورب ديس ڀُلائن
ڪين.٤- راڳ ڪامول پچن-٣- ڪين ڇڏي ويا ڪين ۾ ڪاپڙي، ڪين اندر تا
گهارن ڪين -ٽيڪ- هِڪڙي ڪين قبُول ڪيائُون، ٻيءَ ڪين کي ڏارن ڪين.١-
ڪين جي ٻاڻي هردم ٻولن، ڪين جو وچن اچارن ڪين.٢- ڪين جو آنند
روز وٺن تا، ڪين جي سک کي سارن ڪين.٣- ڪين وارن کي ياد ڪرن سي،
ڪين وارن سنيارن ڪين.٤- ڪهي ٽيئون تيا ڪين ۾ گم سي، ڪين جو خيال اُتارن
ڪين.٥- راڳ ڪامول پچن-٤- بندا سوچ تُون، آهين هِت مهمان -ٽيڪ-
جڳت مسافرخانو آهي، تنهن ۾ ويهه نه پاڻ ڦسائي. ثمر ڪِڻ کو اڳ جو ناهي، ديا

ڏرم ۽ دان.١- ڏن ڪٽنب ھي ناھي تنھنجو، ناحق ڀائين مؤرک پنھنجو. انت سمي ۾ نا ٿئي ڪنھنجو، منان ڪرين ايمان.٢- ڪنھنجي لاءِ ٿو ڪوڙ ڪمائين، ھيري جھڙو جنم وِڃائين. لوڪ ٻنھين چو ڀاڻ لڄائين، غافل ٿي غلطان.٣- ڪھي ٽيئون ڪر رام ڀڄن تون، ڇاڻج ساڪي ست چيتن تون. مؤج سچيءَ ۾ رھي مگن تون، پائڄ پد نِربان.٤- راڳ ڪامول ڀڄن-٥- بندا بانورا، رام ڪي وٽ ريجھائي -ٽيڪ- موھ مايا سان ڪر نا مؤرک، مايا جؤني آھي. پير فقير ۽ جوڳي جھنگم، مايا ڇڏيا مُنجھائي.١- آشا ترشنا چنتا ڪي تون، دل تان ڇڏج ھٽائي. مانش چولو سڦلو ڪر تون، گوبند جا گڻ ڳائي.٢- ڪھي ٽيئون سک شانتي چاھين، ڇڏ ٻيا خيال ڀُلائي. رات ڏينھن جپ رام نام ڪي، پريت گروءَ سان پائي.٣-

-اوم ستنام ساڪي- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-١-

ستگر پار اتار. آنءُ پيئي آھيان نديءَ ڪناري -ٽيڪ- ٻيڙي درياھ ۾ ڏکي ڏِھاڙي گروُ. تار منجھان تون تار.١-وَڪر وِڏم گھٽو اوَگڻ وارو گروُ. سھي سگھي نا يار.٢- واءِ وِڪارن جا وڏڻ نہ ڏِيَن گروُ. وِگھن اچي سڀ وار.٣- ڪھي ٽيئون ڪريو ڪرپا مؤنتي گروُ. آھيان تو آڌار.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٢- چو ٽيوُن ڀُڇو منھنجو ديس. مان ٽِيَس ديواني درشن لاءِ -ٽيڪ- سَرتِيوُن ساجن سواءِ سُڄ ٿي

ڀانيان سيي. لاتم سارو لِبيس.١- تعنا لوڪن جا سهندس سِر تي سدا. وِرهه
جو ڀاتم ويس.٢- ويندس وَرَ ڏي اديُون رهندس ڪين هِتي، ڏَسيو ڏکيءَ کي ڏيسُ.٣-
ڪٿا نيئون اچي منهنجي من ۾ گهٽو، پريم ڪيو ڀَرويس.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٣-
سچا ستگر سچي ڀڳتي ديا ڌاري ڏيو مُونکي -ٽيڪ- نڪي ڌن مال تو چاهيان،
نڪي گهر ٻال تو چاهيان. صرف شڌ خيال تو چاهيان، ديا ڌاري ڏيو مُونکي.١-
نڪي مُون مانَ جي آشا، نڪي سک شان جي آشا. آ ڀڳتي دان جي آشا، ديا
ڌاري ڏِيو مُونکي.٢- نڪي رِڌ سِڌ کپي مايا، نڪي نوَنِڌ سندر ڪايا، کپي
شڌ ٻُڌ ڌرم دايا، ديا ڌاري ڏيو مُونکي.٣- ڪهي ٽيئون گيان آتم جو، سچو من
ڌيان آتم جو. آمِئہ رس پان آتم جو، ديا ڌاري ڏيو مُونکي.٤- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٤-
پيحي پاڻ ۾ پيءُ پَس پَس توُن، وني گروءَ ڪان گس گس توُن -ٽيڪ- ڪام ڪروڌ لوڀ موهه
اهنڪارا، پنجن کي توُن وَس ڪر پيارا. ڪڏي قلب مان ڪس ڪس توُن.١- گنگادي تيرت
تي تن ۾، ڀٽڪين چو تي ڀُلجي ٻن ۾. روُح ۾ تِن کي رَس رَس توُن.٢- برهم گيان بِن
مڪتِ نہ پائي، گيان وني سک ماڻ سدائين. پاءِ جڳت ۾ جس جس توُن.٣- ٽيئون گر تي
ديس اگر ۾، ڌَرج ڌَروُني خيال خشم ۾. هر سان هِردي هسُ هسُ توُن.٤- راڳ
ڪلياڻ ڀڄن-٥- ويهي عمر وشيہ ۾ وِڃائي تو، ڪئي سچ جي ڪانَ ڪمائي
تو -ٽيڪ- ٻالاپن رانديُن ۾ روليُئِہ، رام نام نا مُک سان ٻوليُئِہ. ڪانَ پئي ڪل

ڪائي تو.١- جوين گنوايئہ هٿ ۾ پرجي، ڪام ڪروڌ مد لوڀ ۾ آرجي. پريت نہ
هر سان پائي تو.٢- ٻوڍاپڻ ۾ موهہ وڌائِيئہ، ستسنگ نا شي ڪرم ڪمائِيئہ. ڄاري
ممت وڃائي تو.٣- تيئون ساري عمر گنوائِيئہ، رام ڀڄن سان دِل نا لائِيئہ.
مانش ديهہ لڄائي تو.۴- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٦- تِڪي تار وڄائِڄ تن ۾ تُون، ويهي
ڀڄن ڪر تہ بدن ۾ تُون -ٽيڪ- سازُ سَر ڪر سِر ۾ سوهم، آڻ آواز اندر
۾ اوئم. ڌارج ڌيان دمن ۾ تُون.١- انئي پهر رهِڄ اپياسي، پيالو پيءُ
تي پريم پياسي. رهِڄ مگن نِت من ۾ تُون.٢- سُرت نِرت سان ڪرِي سُڄاڳي، صوُرت
ڏِسُ گر جي وڏڀاڳي. تي گُم گُر درشن ۾ تُون.٣-ڪهي تيئون گر شبد اچاري، اُڏي چڙهہ
تُون دسم دواري. گمن ڪر تہ گگن ۾ تُون.۴- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٧- مِلي گوبند
جا گڻ ڳايو پياري، ڪيو مانش جنم سڄايو پياري -ٽيڪ- هِڪ ٻول پوُرب جو پاريو،
ٻيو مؤت کي ڪين وِساريو. ٽِيون من جي چال سڌاريو، چوٿون ڌرم سچي کي ڌاريو. پنجون
نِشدِن نام ڌيايو پياري.١- هِڪ شيل رکي سک پايو، ٻيو ڪروڌ ۾ جيءُ نہ
جلايو. ٽِيون لوڀ ۾ دل نہ لڳايو، چوٿون موهہ کان پاڻ بچايو. پنجون هٿ هئڻ
جو وِڃايو پياري.٢- هِڪ ٽيئون لڄائوُن توڙي، ٻيو من مايا کان موڙي. ٽِيون ٻنڌن جڳ
جا ڇوڙي، چوٿون جيءُ برهم سان جوڙي. پنجون پرمانند کي پايو پياري.٣- راڳ ڪلياڻ
ڀڄن-٨- جيڪا پيهہ پرِئن سان پائي جيڏيوُن، سا سِر تي سوُر سهائي جيڏيوُن -ٽيڪ- هِڪ

مانُ مِٽائي ذاتي، ٻيو اندر پائي جهاتي. تِيون پاڻ ڪري اِسباتي، چوٿون دم تي قدم اُٺائي جيڏيوُن.١- هِڪ عئب نہ ڪنهنجا ڪولي، ٻيو بلڪل توڙو ٻولي. ٽِيون رس ۾ روُح نہ رولي، چوٿون وِرهہ وئراڳ وَسائي جيڏيوُن.٢- هِڪ باهہ بِرهہ جي ٻاري، ٻيو روئي رات گذاري. ٽِيون پل پل پِرين پڪاري، چوٿون نيٽين نِنڊ ڦِٽائي جيڏيوُن.٣- هِڪ لوڪ لاڳاپا لاهي، ٻيو من مان دويت مِٽائي. ٽِيون ٽيئون وِڪار هٽائي، چوٿون لائي نينهن نيائي جيڏيوُن.۴- راڳ ڪلياڻ ڀڄن-٩- او بندا ڀڳوَت ڪي نہ ڀُلاءِ. يوڳ رِسن ۾ ريجهي پنهنجو، مانش تن نہ رُلاءِ -ٽيڪ- مانش تن چندن سم جاڻج، تنهن ۾ آنند سُڳنڌي ماڻج. ساڙي ڪين وِڃاءِ.١- مانش تن سُوَراج پِرائي، تنهن ۾ وٺ شڀ ڪرم ڪمائي. غفلت ۾ نہ گنواءِ.٢- مانش تن هيرن جي ڪاٺي، تنهنجو پوُرو قدر سڃاڻي. ليکي هر جي لاءِ.٣- ٽيئون مانش تن سُر چاهن، شاستر ٻيي جسُ تنهنجو ڳائن. سو توُن سڦل بڻاءِ.۴-

-اوم ستنام ساکي- راڳ ڪنسو ڀڄن-١-

اڇي جِن درد تيو داخل، وڃائي ساز ڪي سُرندا -ٽيڪ- ڏِٺا هِن جوُءِ ۾ جانِب، آهن سيئي سچا صاحب. نہ ڪنهن ڌن مال جا طالب، وڃن پوُرب ڏي پُرندا.١- سُتي پوُرب جِني پيئي، آتي سالڪ سچا سيئي. سُتا سُک ڪين سي ويهي، وٺي واٽوُن وِيا

رڙندا.٢- ڪٿي سنسار جي جاري، رکي ٿن عشق سان ياري. جھي سو نام نرڌاري، مري جيئرا ٿي سي ڄُڙندا.٣- ٿيئون ٿوپي سا پاتائوُن، ترڪ دنيا سرڳ ڪيائوُن. ڪري جنگ نفس جِيتيائوُن، وڃن تاروُنءَ جيئن ترندا.٤- راڳ ڪنسو پڇن-٢- متان ماتا جھلين موُنکي، پريوُءَ لاءِ مان پڪاريان تو -ٽيڪ- مِلڻ لاءِ موُن گروُ ڏوُنڍيو، مليو ستگر ڇڱو چوُنڊيو. جنھين مستان من موُنڊيو، بِرھہ جي باھہ ٻاريان تو.١- اڇي سڏ تي ڪري سوُري، ٻري دل ۾ درد ڪوُري. رکي دل پِريَن سان پوُري، لِکي جو ليک پاريان تو.٢- بِرھہ جي باھہ گُر ٻارِي، ڳِلا تڏھين سھان ساري. اٿم تن ۾ طلب تارِي، اکين مان آب ھاريان تو.٣- کھي ٽيئون ٽڳا ٽوڙي، ٻنڌن سنسار جا ڇوڙي. وِشيہ کان پاڻ کي موڙي، گروُءَ سان گڏ گذاريان تو.٤- راڳ ڪنسو پڇن-٢- جڳت جا ڀوڳ ڀڳوت کان، بندا توکي ڀُلائن تا -ٽيڪ- ڏسڻ ۾ تي مني ماکي، دکي تيندين چکي چاکِي. سمجھہ رک توُن ٻٽي ساکي، جِگر کي سي جلائن تا.١- ڪتنب ڪُلُ سُتَ ٻنڌوُ ناري، تِنين سان توُن نہ رک ياري. وِجھي تو پيار جي جاري، قندڪ وانگي قسائن تا.٢- اِجھا تو انت سِر آئِي، ڏرم دل سان نہ ڪيُئِہ پائي. ڪٽي ھلندءِ ھِتان ڪائِي، لنبن جي لات لائِن تا.٣- گرن جي دوار تي گولي، کھي ٽيئون جھلي جھولي. مني تِن جي ٻڌج ٻولي، ڀرم ڀولا مِٽائن تا.٤- راڳ ڪنسو پڇن-٢- متان جيڏيوُن جھليو موُنکي، ڏِنو موُن سواس ساڏن کي -ٽيڪ- ٿِيَس مان جڳت کان ھيڪل، دنيا کان دوُر

تي مؤن دل. جلن جيرا پِيا پل پل، سدا سارِين پِرتِن کي.١- سڏي ساڌؤ ڪرن
ٽُڪرا، ڪَسائي جيئن ڪُهي ٻڪرا. ڪڍي اڱيان جا ڪڪرا، ڏين تا ڏس ڏکوئِن کي.٢-
ملي جا سچ سندي سُرڪي، پِيتم سان پريم سان پُرڪِي. رِجهائيم رام کي مُرڪي،
خبر تنهنجي پِياڪن کي.٣- ڏنم ستسنگ ۾ ويحي، ٽيئون جِت سنت ها سيئي. پربت
تِن سان پکي پيئي، لکايو جِن ته لعلن کي.٤- راڳ ڪنسو پچِن-٥- متان مؤٽکي
جهلين جيجل. درشن لاءِ تي ديواني دل -ٽيڪ- عشق آيو اندر آسري، ڪاٿڻ
پيئڻ ويو وِسري. غمن ۾ رات وَڻي گذري، ڪيم جايؤن وجي جهنگل.١- آتِن
تا عشق جا ادما، پوي تي ڪانه ڪا سُڌ مان. ڪري من سان وڏي يِڌ مان، جِپيان تو
نام کي پل پل.٢- سچو سنسار سُهِ پانيان، سجڻ ري ڪين ٻيو چاهيان. پِرتِن جي پار
ڏي ڪاهيان، چڙي جڳ جي سيي جَلِ جَلِ.٣- ٽبي ٽيئون اتي پڻتيِ، جِتي ڪايا نه پرگوتتي.
چڙهي من تي اصل مستي، وٺي تي ڪان ٻي ڪِلِ ڪِلِ.٤- راڳ ڪنسو پچِن-٦- ڏِسي
هي مچ مستاني، پچي پتنگ تين ٻاڙها -ٽيڪ- آهن سي روءِ جا فردا، ٻِنا مچ
نا ٻيو گهُرندا. ڏِسي مَچ ڪين سي مُڙندا، سڏي آيا سچا پاڙا.١- اڳي جيئن عشق هي
آهي، پکين ڏي باز جيئن ڪاهي. ٻِنا رَت ڪين ٻيو کائي، پکي ڪوڪٽ ڪرن راڙا.٢-
جليا جي ٻِرهه باهِن سان، جلن سي ڪين ڪک پن سان. ٿري تِن عاڪ عمرن
سان، کوليا جِن عيال جا تاڙا.٣- کهي ٽيئون جي ڪاهن تا، آئل جيئن عرالاً

لائِن ٿا. ڏرَنِ تي پڳہ نہ پائن ٿا، تِني جم جا ڦنا ڦاڙا.۴- راڳ ڪنسو ڀڄن-۷-
پِٽين ڇو ٿو ڪلها مومِن، ڪٽي ڪيِ نفس شيطاني -ٽيڪ- اندر تنهنجي سدا
ٻولي، سهي ڪر صاف سو چولي. حقيقي ڳالهہ لهہ ڳولهي، پڙهي توُن شبد روُحاني.۱- مڇي
مُرشد پاءِ جهاتي، اندر ۾ پڙهہ ذِڪر ذاتي. سدا ڪر پاٺ اِسباتي، اِهو ٿي وچن
قُرڪانيِ.۲- نفس ڪافر آتي ڪارو، رُلايو جنهن جڳت سارو. ٻڌي مَڙدن
تنهين ماريو، پڙهي سو حرف حقانيِ.۳- سٽھ مومن ڪهي ٿيئون، سبق طريقت سندو
پڙهہ توُن. حقيقت حق ٻولي هوُن، معرفت ماٺ مَڙداني.۴- راڳ ڪنسو ڀڄن.۸- ڀَسي
بيحال جڳ سارو، وهايا نيڻ نارا موُن. نڪي مائٽ سنگي ٻيلي، ڏٺا خاڪي نظارا
موُن -ٽيڪ- رهي راجا نڪي پرجا، رهي ڏرني نڪي خواجا، وَڃائي بغل ۾ باجا، هليا
ويا پران پيارا موُن.۱- وِيا جهنگم جَتيِ جوڳي، وِيا تپسيِ گرهيِ يوڳيِ. ٿيا جي
رَسن ۾ روڳي، ڏٺا نرڪين دڪارا موُن.۲- آخر سيئي هلڻ وارا، رهي سوُرج نہ چنڊ
تارا. مِلن ڪي سنت هرِ پيارا، ڏين يڪتي ينڊارا موُن.۳- ڪهي ٿيئون گروُ داتا،
ڏيو گڻ گيان ۾ گياتا. واري جم ڪال جا ڪاتا، ڪٽيو دک درد سارا موُن.۴- راڳ
ڪنسو ڀڄن-۹- ڪري سنگ شير مَڙدن جو، نسنگ ٿيءُ توُن نسنگ ٿيءُ توُن -ٽيڪ-
جڳت جا خيال سڀ لاهي، ڏِسج ڪرتار ڪي ڪاهي. سچو سندرو ٻڌي ناهي، نسنگ
ٿيءُ توُن نسنگ ٿيءُ توُن.۱- ڳلا جو گلِ وِجهي گهانگهو، ڇڏج سنسار جو سانگو.

لڄائن جو لنگهي لانگهو، نسنگ تيءَ تون نسنگ تيءَ تون.٢- مِٽائي موھ جي ڄاري، وَسائي وِرھ جي واري، ڪٽي سنسار مان ساري، نسنگ تيءَ تون نسنگ تيءَ تون.٣- ڪهي تيئون چلهه چارو، سچن سنتن گرن وارو، حقيقت جو هٽي نعارو، نسنگ تيءَ تون نسنگ تيءَ تون.٤- راڳ ڪنسو پچن-١٠- پريوءَ جي پريم جو پيالو، وٺي گر ڪان پيئڻ گهرجي. گروءَ کي سيس پيتا ۾، سچيءَ سِڪ سان ڏيڻ گهرجي -ٽيڪ- لڄائون لوڪ جون لاهي، ٻڌج سندرو سچو ساهي. پرين جي پار ڏي ڪاهي، نڪي ڍنتي هڻڻ گهرجي.١- ڇڏي ايمان تن ڏن جو، مِٽائي مانُ سڀ من جو. ڇڏي آرمان لوڪن جو، مري جڳ ۾ جيئڻ گهرجي.٢- ڪٽي ڪُلَ موھ جي ڄاري، ڇڏي غفلت ڪري تياري. ڪَٽِي سنسار مان ساري، ثمر سچ جو ڪٽڻ گهرجي.٣- ڪهي تيئون سمجهه ڏاري، ڏيئو گر گيان جو ٻاري. ڪنڌو جم ڪال جو واري، نسنگ نِريئہ تيڻ گهرجي.٤- راڳ ڪنسو پچن-١١- گروُ مهراج غريبن جو، ديا پالي ڍڪج پڙدو. نظر ڏاري نِماڻن جو، ديا پالي ڍڪج پڙدو -ٽيڪ- ڪيا مون پاپ اتِ ياري، عمر وئرت وَئي ساري. وِجهي چادر شرم واري، ديا پالي ڍڪج پڙدو.١- شرنپالڪ پِرڻ تنهنجو، ڪجانءِ پُورو بِرد پنهنجو. سچا ستگر اچي منهنجو، ديا پالي ڍڪج پڙدو.٢- ڇڏي ساٿي سيئي سائين، پِڻس تنهنجي شرڻ ماهين. ڍڪڻ گرديوَ تون آهين، ديا پالي ڍڪج پڙدو.٣- ڪنن تيئون سمو آهي، وسيلو تو بِنا ناهي. گروُ دک درد سڀ

لاهي، ديا پالي ڏيکج پڙدو.۴- راڳ ڪنسو پڇن-۱۲- بدن جي باغ ۾ طوطو،
منا نِت ٻول تو ٻولي -ٽيڪ- پکي هُن پار جو آهي، آيو قربؤن هِتي ڪاهي. ڏنئِہ
ٽنهنکي نہ تو ٺاهي، اٿي ٽارئِن پنن اولي.۱- پکي مهمان جاٽج تؤن، وچي
ويجهو سڄاٽج تؤن. ملي ڪا مؤج ماٽج تؤن، آتي جيسين اندر چولي.۲- ڪٽي
آيو خبر خاطي، پِرين جي پار جي پاتِي. لنوي ڏينهن رات جا لاتي، ٻُڌج سا ڪن
ٻئي ڪولي.۳- ڪهي ٽيئون ٽٻي ڏيئي، پَسِج سو پاڻ ۾ پيهِي. ڏسي هڏ ماس جي ديهِي، پُلي
نا تؤن پئِج پولي.۴- راڳ ڪنسو پڇن-۱۳- هريجن دان پکتيءَ جو، ڏين تا سي
ڏِين تا سي. سچو اپديش مکتيءَ جو، ڏِين تا سي ڏِين تا سي -ٽيڪ- هريجن هٿ
سچو ڪولي، سدا هِڪ ياءُ هي ٻولي. ترازي ڌرم جي تولي، ڏِين تا سي ڏِين تا سي.۱-
ڏِين تا سمجھ سمتا جي، چِنن تا ڳنڍ ممتا جي. رمز جا رام رمتا
جي، ڏِين تا سي ڏِين تا سي.۲- سٽائِن ڌرم جؤن نيتيؤن، ٻُڌائن جوڳ جؤن جُڳتيؤن.
نوَن قِسمن سنديؤن پڳتيؤن، ڏِين تا سي ڏِين تا سي.۳- ڪهي ٽيئون ديا ڌاري،
لڳائن رام جي لاري. وَکر هر پريم جو ساري، ڏِين تا سي ڏِين تا سي.۴- راڳ
ڪنسو پڇن-۱۴- ڪر سنگ سنتن جو سدائي. ٿئي انت سمي جو سهائي -ٽيڪ- سنگ سنتن
جو تي مؤڙي، ٻي دنيا ساري ڪؤڙي. هلي ساڻ نہ هِڪڙي پائي.۱- سنگ سنتن جو تہ
سُڌاري، سڀ من جا دوش نِواري. ڪٽي جنم مرڻ دکدائي.۲- سنگ سنتن جو ڳڻ

ڪاٽي، ٻڌ ٽِن جي امرت ٻاٽي. چڙهي مستي مؤج سوائي.٣- سٽسنگ جو رنگ نِرالو، ڪهي ٽيئون ڪري اجيالو. ڪڍي دِل مان درمت دئائي.٤- راڳ ڪنسو پڄن-١٥- منهنجو ايشور عرض اگهائِجانءِ. پنهنجي چرن ڪمل ۾ لڳائِجانءِ -ٽيڪ- پريؤ تنهنجي شرني آهيان، ٻي نا جڳ جي وستؤ چاهيان، هري درشن پنهنجو ڪرائِجانءِ.١- سڀ گهٽ واسي انترىامي، ٻخشي بديؤن منهنجؤن سوامي، سڀ من جي مئل مِٽائِجانءِ.٢- جهڙو تهڙو پنهنجو چاٽي، انگ سنگ صاحب ٽيءُ تؤن ساٽي، انت ويلي دکن کان بچائِجانءِ.٣- ڪهي ٽيئون هري ڪين وِسارِج، هردم ڪرپا درشٽي ڏارج، ڀَوسنڌ کان پار پُڄائِجانءِ.٤- راڳ ڪنسو پڄن-١٦- ڪر مهر اسان تي مالڪ. اسين آهيؤن تنهنجا ٻالڪ -ٽيڪ- نِمي تو در ڪيؤن ٽا نِيازي، ڏي ڪنهنجي تؤن نہ موٽاجي. هي جڳديش جڳ جا پالڪ.١- تؤن سڀ کي روز رسائين، تؤن پاٽا قِتل وَسائين. هي خلق سڄيءَ جا خالق.٢- ڏي گيان ڏيان جي شڪتي، ڪهي ٽيئون ڏي پريما ڀڪتي. هي دين بنڌؤ دک گهالڪ.٣- راڳ ڪنسو پڄن-١٧- مؤنکي ستگر ڀَوجل تار تؤن. پنهنجي ڪرپا درشٽي ڏار تؤن -ٽيڪ- ناهي تو بِن ٻيو ڪو حيلو، اچي واهِر ٽيءُ وسيلو. ڪري ديا دکن کي ٽار تؤن.١- ڪُن پرمن جا آهن ياري، ڏسي ڏيل ڏکي تو ڏِهاڙي. هٿ ڏيئي همت جا اُڪار تؤن.٢- ڏاڍو لوڀ لهر آ ڏُلايو، مَڇ موهہ ممت آ مُنجهايو. چاڙهي ٻوڏ ٻيڙي ڪر پار تؤن.٣- ڪهي ٽيئون تؤن سمرٿ سائين، ڀَوسنڌ کان پار

پڄائين. منهنجو آواڳمَن نِوار تُون.۴- راڳ ڪنسو پڇن-۱۸- آهي پريم جو پنڌ اڻانگو. هي ڏکيو لنگهڻ آهي لانگهو -ٽيڪ- جيڪو سخنيوُن سوُر سَهائي، هلي تنيءَ ٽڌيءَ ۾ ڪاهي، سپ لاهي سِر جو سانگو.۱- سو پار پوي هِن تَڙ ڪان، جو ڪين ٻڇي ڪنهن آڙ ڪان، گلِ پائي گِلا جو گهانگهو.۲- هي پريم نہ سستو ڃاڻج، ڪتي ڪنڌ ڪلهن ڪان آڻج، هي ملهہ ڪان آهہِ مهانگو.۳- ڪهي ٽيئون سوئي پائي، جو لوڪ لڄائوُن لاهي، هي سؤدو نانهِن سَهانگو.۴-

- اوم ستنام ساڪي - راڳ پهاڙي پڇن - ۱ -

ساڪي سِرجڻهار، سا ٽِي ذات اسانجي -ٽيڪ- پنڇن ٽتن جو پڇرو آهي، تنهن ۾ آتم سار. سا ٽي ذات اسانجي.۱- انئي پهر اندر ۾ جوئي، اکنڊ گيان اپار. سا ٽي بات اسانجي.۲- اسِت ياتِ پِريہ جو سوُرَوُپا، انيئہ سُک اِسرار. سا ٽي شانتِ اسانجي.۳- ڪهتا ٽيئون لوڪ ٽِنهين ۾، چيتن جو چِمڪار. سا ٽي ڪرانتِ اسانجي.۴- راڳ پهاڙي پڇن-۲- سنتن سنگ مهان، پاتو موُن ياڳ پلي سان -ٽيڪ- سنتن پنهنجو پال پَلائي، ڏِنو درشن دان.۱- پاوُ پڳتِ سنتوش صبوُري، پريم ڏنو پرڏان.۲- ڪهي ٽيئون جِن ڪرپا ڌاري، ڪيڙو ڪل ڪليان.۳- راڳ پهاڙي پڇن-۳- سَرتيوُن سنت سُڄان، آيا اڱڻ اسانجي -ٽيڪ- تن من جِن جو آهہِ

اروڳي، جيوَن مڪتي پُورڻ جوڳي، گياني سي گڻوان.١- پر اپڪاري پر دکهاري،
پرم وئراڳي برهم وِچاري، نِشڪامي نِرمان.٢- سِڪ سان تِن جي سيوا ڪريان،
وچن سُٽي هردي ۾ ڌريان، ڪهي ٽيئون ڀڳوان.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤- سنتن جو
ستسنگ، سدا ڪر پريم سچي سان -ٽيڪ- سنتن جو سنگ نِت سڪدائي، سڀ دردن جي
آهِ دوائي، ميٽي مستڪ آنگُ.١- سنتن جو سنگ هِردو ناري، تن من جي تو تپت
نِواري، آنند ڏِئي اپنگ.٢- سنتن جو سنگ اوِديا ٽاري، هردي انيئہ جوتي باري، پرم
ڪري سڀ پنگ.٣- ٽيئون تاري سنگ سنتن جو، پيالو پِياري رام ڀڄن جو، چاڙهي آتم
رنگ.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥- ڀڳتن جا ڀڳوان، هردم ڪاج سنواري -ٽيڪ-
ڀڳت ڪبير جي ٽِئِج رکيائين، پاڻ ڪبير ٿي ڀگيہ ڪيائين، دل گهريو ڏي دان.١-
ارجن جو ٻڌيو رٿواهي، رڻ ڀُومي ۾ ٿيو سَهائي، پريم ڏسي پرڌان.٢-
سئني خاطر ٻڌيو نائي، سڌني جي سڀ وِپت هٽائي، مهر ڪري مهروان.٣-
ڀڳتن لاءِ اوتار ڌري تو، ڪهي ٽيئون دک دُور ڪري تو، داتا ٿِي دياوان.٤-
راڳ پهاڙي ڀڄن-٦- شِووهم شِووهم سدا تُون اچاري. پَسِڄ پاڻ پنهنجو
ارت من وِچاري -ٽيڪ- نہ تُون ديهہ اِندريُون ٻڌي من پرانا. نہ تُون ڪرم ڪرتا نہ
ڀوڪتا وِگيانا. نہ تُون ديهہ ڪارڻ نہ تُون ڪوش ساري.١- نہ تُون وِشوَ تيجس نہ تُون پراگيہ
الپَگيہ. نہ تُون وِراٽ سُوتر نہ تُون اِيشُ سَروَگيہ. سُويَم شُڌ چيتن تُون اسنگ نِروِڪاري.٢-

اجر توُن امر توُن اننت توُن انادي. اکنڊ ايک رس توُن نِرگڻ نِرُاپادي. سهج
لاءِ سماڌي برهم روُپ ڌاري.٣- کهي ٽيئون آتم برهم هِڪ سڃاڻي. رکي ياءُ پوُرڻ
برهم پاڻُ پڇاڻي. ٻيجي پيد پرانتي اچل ٿيءُ اُداري.٤-راڳ پهاڙي پچن-٧-
هري روز روزي، سين کي رَسائي. استاوَر جنگم سڀ، جيوَن کي نِپائي -ٽيک- جل
ٿل جبل ۾، جِتي ٿا رهن جي. انهن کي اتيئي، چوُٽو هر چُڳائي.١- يلي جيوُ
کوئي، کري پاپ کهڙا. ڏئي قوُت تنهن پي، کڏهن نا ڀُلائي.٢- ڏئي کڻ کيڙيءَ کي،
۽ مڻ ڏي هاٿيءَ کي. چڏي کين کنهن کي، پاپِن پي پُڇائي.٣- گَٽُن گاس ڏي ۽ مِرُن
ماس ڏي ٿو. جهڙو کاڄ جنهنجو، تهڙو ڏَئي تَڳائي.٤- کهي ٽيئون چنتا، چڏي پيٽ جي
توُن. جپج نام هر جو، اچل چِت بڻائي.٥- راڳ پهاڙي پچن-٨- منش کي
کڏهن ماس کائڻ نہ گهرجي. اشڌ کاڄ ۾ دل لڳائڻ نہ گهرجي -ٽيک- کرڻ
جيوَ هِنسا وڏو پاپ آهي. گلي کنهنجي کاٽي وَهائڻ نہ گهرجي.١- ٻکي ماس
جوئي نرک ۾ وڃي سو. وَڃي نرک ۾ جيءُ جلائڻ نہ گهرجي.٢- بکڻ ماس
وارو پسوُن آهِ جڳ ۾. منش تن پَشن جيئن بڻائڻ نہ گهرجي.٣- کهي ٽيئون
کولي گرنٿ سنت چون ٿا. کڏهن جيوَ کنهن کي ستائڻ نہ گهرجي.٤- راڳ پهاڙي
پچن-٩- پوَن ياد پل پل، پريتم پيارا. کڏهن کين وِسرن، سڄڻ سي
سڇارا -ٽيک- جڏهن کان جدائي، کئي آهِ جوڳين. تڏهن کان اکين مان، وَهن

نِير نارا.١- منو ڀيو نہ مؤنکي، پِرڻ ري لڳي تو. مِلڻ شال مؤنسان، جيءُ جا
جيئارا.٢- ڏٺم جانچي جڳ ۾، سندن مَت نہ ڪوئي. ڏٺي پريم وِيا جي، ڪسي خيال سارا.٢-
ڪهي نيئون ڪڌڙيؤن، ڪيان تِن جڙن ٻالحيؤن. ڳٽن گيان پيڳتيءَ، جا سي پتڌارا.٣-
راڳ پڀاڙي پچن-١٠- شڪر ڪر شڪر ڪر، سچڻ توُن سدائين. ٻنا شڪر منحن
مان، ڪڏج ٻي نہ وائي -ٽيڪ- رکي رام جيئين، رهج راضي تنحنتي. ڪر نہ دانحن ڪڏهين،
رکي رنج رائيِ.١- رکي چاهہ چِت ۾، گهٽو ڪين گهر توُن. پريوءَ جي ڏِني تي، صبر ڏار ڀائي.٢-
شڪر ۽ صبر هي، وٽي تو پريوءَ کي. شڪر ري نہ هر ڪي، وٽي ٻالحم ڪائي.٣- صبر
دل ۾ ڏاري، شڪر ٻول منحن سان. ڪهي نيئون جنحن سان، اڳهي سڀ ڪمائي.٤- راڳ پڀاڙي
پچن-١١- وچي در گروءَ جي، تحل ڪر پيارا. وٺي شبد گر ڪان، اندر ڪر
اُچارا -ٽيڪ- سُرت کي گروءَ جي، شبد ۾ لڳائي. ڌري ڌيان دل ۾، ڏسج توُن
نظارا.١- رکي پريم شرڌا، ڪري سنگ گرن جو. سُٽي وچن يتارت، ويچي ڪر وِچارا.٢-
ڪهي نيئون ڪاٽي، ٻنڌن سڀ جڳت جا. برهم گيان سان توُن، پائِج موڪش دوارا.٣- راڳ
پڀاڙي پچن-١٢- سواس سُمرٽي سوري، ڏاتر لڳ ڏوري -ٽيڪ- سواس امولڪ
ماڻڪ موتي. جڳديشور جي تنحن ۾ جوتي. ڏس وِجوُد ۾ ووڙي.١- سواسن
مالا سِڪ سان سورج. لوڪؤن لِڪائي چرکو چورج. اور اندر ۾ اوري.٢-
ڪهي نيئون هي سواس سچائج. گر منتر سان پاڻ پچائج. من جي ڪَلنا ڪوري.٣-

راڳ پهاڙي پڇن-١٣- رهي رام جنهينتي راضي ٿو. ڪٿي جڳت منجهان سو بازي ٿو -ٽيڪ-
پل ڦهري ڪوُڪان شير ڪري، ۽ ٻاري سِر تي ميرُ ڪِري. پر وار وِنگو تنهن کير ڪري، جنهن
نام ڪري تہ نوازي ٿو.١- جنهنتي رام سچو ٿو چانوَ ڪري، تنهن واءُ تتي نا تاءُ
ڪري. نا شستر ڪوئي گهاءُ ڪري، جو ڪري الک در آزي ٿو.٢- ڪهي ٽيئون ٻلي ڪرتار
آهي، ٻيو نِبل سچو سنسار آهي. ورتو هر جو جنهن آڌار آهي، سو ڪين ڪڏهن
موٽاجي ٿو.٣- راڳ پهاڙي پڇن١٤- ڪر ستسنگ شانتي پائڻ لاءِ. ۽ من جي
مئل مِٽائڻ لاءِ -ٽيڪ- ٿو ستسنگ ۾ ست گيان مِلي، نِج آتم جو وِگيان مِلي. ۽
هر جو پريم پرڏان مِلي، ڪر ستسنگ رام ريجهائڻ لاءِ.١- ستسنگ سمنڊ تہ آٿاهہ
آٿي، جِت موتين جو پرواهہ اٿي. جي گيان گٽن جو چاهہ آٿي، ڪر ستسنگ
گٽن پِرائڻ لاءِ.٢- ٿو ستسنگ مان غم غرضُ مِٽي، ۽ ڪوٽِ جنم جو قرض
مِٽي. سڀ تن من جو ٿو مرض مِٽي، ڪر ستسنگ درد هٽائڻ لاءِ.٣- جو ستسنگ
سان چِت لائي ٿو، سو سک ۾ پاڻُ سمائي ٿو. ڪهي ٽيئون ڪشٽ جلائي ٿو، ڪر ستسنگ
سهج سمائڻ لاءِ.٤- راڳ پهاڙي پڇن-١٥- من ٻالهہ تہ ٻُڌ توُن ڏيان ڌري. جو
ڇائو آهہِ سو اوَس مري -ٽيڪ- پل پير هجي يا فقير هجي، ۽ ملڪ سڄي جو مير
هجي. رڻڌير هجي يا گنڀير هجي، پر ڪال نہ ڪنهنتي قياس ڪري.١- پلي ٻاري ڪوٽ
آڏائي ڪٽي، ۽ سوُرهيہ ڪو تہ سڏائي ڪٽي. ڪيڏو پاڻُ پڏائي ڪٽي، تہ بہ آگ عزل

جي نيت جري.٢- هتان ڪيئي خاوند خانَ لڏي، وِيا ماڙيوُن بنگلا باغ ڇڏي. ڇڏيا مؤت سيئي ڪاڪِ گڏي، تو ڪال ڪنهين تان ڪين ٽري.٣- جو جيئري من کي ماري ٿو، ۽ گيان گرؤ جو ڌاري ٿو، سو پاڻ ترِي جڳ تاري ٿو، ٿئي ٽيئون تنهنڪان ڪال پري.٤- راڳ پهاڙي پڇن-١٦- اڄ منهنجا ٿيا ٺم ڀاڳ ڀلا، گهر آيو سنگر پير پري. ڪري درس گرؤ جو اکڙين سان، ٿي دلڙي منهنجي خوُب ٺري -ٽيڪ- سنگر جي مؤنکي پياس هئي، بن درشن دل ته اداس هئي. اِها منهنجي من ۾ آش هئي، ڪڏهن درشن ڏيندو مهر ڪري.١- اڄ سنگر پاڻ پَسايو آهِ، من آنند ڏاڍو آيو آهِ. ڪيو لايو گرؤ سجايو آهِ، ٿيا درشن سان سڀ پاپ پري.٢- سنگر کي سيس نِمايان مان، ڪهي ٽيئون ڀُلؤن بخشايان مان. تن ڌن جي ڀيٽ چڙهايان مان، سڀ من جو مانُ گُمان هري.٣- راڳ پحاڙي پڇن-١٧- پَوَساگر کان ڪر پار پريوُ، مؤنکي تنهنجو ئي آڌار آهي. بِن تنهنجي سحايڪ نانهن ٻيو، سڀ سوارٿ جو سنسار آهي. -ٽيڪ- مؤن جڳتر کي آ جاچي ڏٺو سڀ سوارٿ جا آهن ساٿي. بِن سوارٿ جي هِڪ توُن پريوُ، ٻيو مطلب جو پريوار آهي.١- ڇڏي اوٽ اجها ٻيا دنيا جا، هِڪ تنهنجي شرڻ مؤن آهِ وَتي، تنهنجو نالو شرڻ پالڪ پريوُ، ۽ سڀ دک ڀنجنهار آهي.٢- جِن يڪتن تنهنجي اوٽ والي، ٻن سان توُن جِت ڪِت ٿِئين ساٿي. تنهنجو يڪتوَچل آ برد پريهه ۽ ٻانهن جو رکوار آهي.٣- مان جهڙو تهڙو

تنهنجو هان، ڇڏ در تان ڏِڪاري نا مؤنکي. کهي ٽيئون کر پنهنجو پريؤ، مؤن پکڙيو تنهنجو دوار آهي.۴- راڳ پهاڙي پچن-۱۸- ڏر ڏيان پريؤءَ جي چرنن جو، جو آد انت رکوار بندا. اِهو منش جنم جو مقصد ٽي، کر پريؤءَ ساڻ پيار بندا -ٽيڪ- جو مانش چولي کي پائي، هر چرني ڏيان نتو لائي. سو هيري نر تن کي هاري، کري جيوَن تو بيکار بندا.۱- جِن جي لاءِ عمر وِڃائين تو، ۽ شواس امول گنوائين تو. سي انت سَهائي کين ٿين، آهِ مطلب جو پريوار بندا.۲- جنهن ڏن لاءِ کوڙ کمائين تو، ڏينهن رات ويهي ڏک پائين تو. سا مايا بادل جي ڇايا، تي تِر نہ رهي هروار بندا.۳- هرَ هرَ نا اهڙو وقت ملي، هِن جيوَن جو نا بخت کُلي. کر سڦلو مانش جو چولو، کهي ٽيئون جپي کرتار بندا.۴- راڳ پهاڙي پچن-۱۹- آهين ست چِت آنند روُپ سدا. توُن آتم روُپ انوُپ سدا -ٽيڪ- هي قرنن جو سنسار اتي، ۽ جوُنو جڳ جِنسار آتي. سپ کلپت مَيَہ وهنوار اتي، توُن ساکي روُپ سروُپ سدا.۱- ست برهم مان اوم اُچار ٽيو، سو کرتا وَپ کرتار ٽيو. تنهن مايا جو وستار کيو، سو توُن هي آد اروُپ سدا.۲- قِر مايا مان مهتتو بڻيا، مَهتتوَن مان ٽي گڻ نہ ٿيا. ٿيا ٽِن مان سورَهن انش ٻيا، توُن ٽيئون تِن ۾ اٹوُپ سدا.۳- راڳ پهاڙي پچن-۲۰- اُتي امرت ويلي ڏياءَ هري. هيءَ مانش ديهہ نہ مِلندءِ وري -ٽيڪ- جو امرت ويلي رام رٽي، تو تنهنجي من جو روڳ هٽي.

تُون ڀي رام رتي وَتُ ڪشٽ ڪٽي، لاهِه سِر تان پاپن جي تہ ڀري.١- جو ڀڄن هريءَ جو ڀُلائي ٿو، من مايا ساڻ مِلائي ٿو. سو جنم مرڻ ڪي پائي ٿو، ۽ سک نہ لهي تو ڪڏهن ذري.٢- جي جوانيءَ ۾ نہ ڌيائيندين، تُون پيريءَ ۾ پڇتائيندين. هي لوڪ پرلوڪ لڄائيندين، ايها سنت چون ٿا ڳالهہ کري.٣- کهي ٽيئون هر ڳل ڳائي وٿ، گر چرنن سان چِت لائي وٿ. هي جيوَن سڦل بڻائي وٿ، ڀؤساگر کان وڃ ترت تري.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٢١- ستسنگ کر تُون شردّا سان، مانشو جنم اهڙو، وري ڪونہ ايندو -ٽيڪ- مات گرڀ ۾ اُلٽو مؤرک لٽڪين ٿي. چؤراسي لک جوُڻين ۾ تُون ڀٽڪين ٿي. جنم ڏنو هي ڀڳوَت آ، رکجانءِ تُون ياد دل تي، وري ڪونہ ڏيندو.١- جيڪي ڪرين سو هاڻ ڪري وٿ وقت آتي. سيوا سُمرن دان ڪرڻ جو بخت اتي. خاص ڪنڻ لاءِ آئين تُون، ڀاڳ تہ اهڙو تنهنجو، وري ڪونہ ٿيندو.٢- کهي ٽيئون وٿ ستگر جي تُون شرڻائي. سِيک اِهائي سيني سنتن سمجهائي. گيان وٺو جِن ستگر جو، ڪال قهاري تِن ڪي، ڪڏهن ڪونہ نِيندو.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٢٢- ستگر توکي هٿ جوڙي، سيس نِوايان هر هر، عرض اگهاءِ تُون -ٽيڪ- ستگر تنهنجو نانءُ نِماڻن ماڻ آهي. هيڻن جو همراهہ نِتاڻن تاڻ آهي. جهڙو تهڙو تنهنجو هان، ساگر کان ستگر مؤنکي، پار پُڄاءِ تُون.١- ستگر منهنجي ڏوهن جو نا پار آهي. بِرد تنهنجو هردم بخشڻهار آهي. مهر ڪري ڪٽ جم ڦاسي،

سُمت سچي ڏَئِي مؤنکي، چرن لڳاءِ توُن.٢- کهي ٽيئون گر منهنجو هيٺو حال آهي. داتا
تنهنجي در هيءُ منهنجو سوال آهي. ديا کري کر پوُرو توُن، ڀڪتيءَ جو دان ڏيئي،
دکڙا مِٽاءِ توُن.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٢٣- ستگر دواري هل پياري، سِک ۽ شرڌا
کي ڌاري، سيس نِوائِجانءِ -ٽيڪ- سيوَڪ بڻجي گر جي سيوَ کماءِ توُن. سيوا سان من تن
جي مئل مِٽاءِ توُن. گر منتر سان چِت لائي، من جا سڀ ڦرنا ٽاري، ڌيان لڳائِجانءِ.١-
پوُرن گر کان پائي آتم گيان کي. آتم گيان سان دوُر کري اگيان کي. پنهنجو پَس
توُن پاڻ سدا، ڀيد ۽ ڀرانت نِواري، سُرت سمائِجانءِ.٢- کهي ٽيئون گر بِن کنهنجو نہ
اُڌار ٿئي. گر بِن جيوُ نہ ڀَوَساگر کان پار ٿئي. جي توُن پوُرڻ سک چاهين، تن
من جي هٺ کي هاري، گر کي ريجهائِجانءِ.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٢٤- من جوُنو چِڏ
ماٹو. هِت کونہ رهيو کوئي، ٽيو سڀ جو لاڏاٹو -ٽيڪ- جِن کوت آڏيا
يارا. هُئا سوُرهيہ ٻل وارا. هِت کين رهيا سي ڀِي، سڙِي انت ٿيا چارا.١-
جي کلاوان کامل. هُئا عالم ۽ عاقل. هِت کين بچا سي ڀِي، ٿيا
ڌرتيءَ ۾ داخل.٢- جي سندر سوُنهارا. هُئا جڳ جا سينگارا. هِت کين
ٽِکيا سي ڀِي، ويا کوُچ کري سارا.٣- جي داتا هُئا داني. ۽ تپسي هُئا ڌياني.
هِتان ٽيئون وِيا سي ڀِي، جڳ چاڻ سچو فاني.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٢٥- من موُرک
توُن جاڳِي. هي جنم سجايو کر، گر چرنن ۾ لاڳِي -ٽيڪ- ڏَئِي اِندرين کي

تالو. رهي سنتن جي سنگ ۾، پيءُ پريم سندو پيالو.١- هيءَ مِٿيا تي مايا. جڏ
بانوَر ٿِر نه رهي، جيئن درخت جي ڇايا.٢- سِر ڪال بيٺو آهي. رک دعوىٰ نا
دم جي، وٺ اڳ لاءِ ڪجهه ناهي.٣- جڳ سپني جيئن جاڻي. ڪهي ٽيئون ڇڏ تنهنڪي، جپ
رام نام پراڻي.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٢٦- بندا ٻول اهو توُن ڇار. ڪيئِہ مات
گربه ۾ جو، توُن تنهنڪي ڪين وِسار -ٽيڪ- چو ٻول ڀُلائين تو. رس پوڳن ۾ ڀُلجي،
چو جنم رُلائين تو.١- جڳ بنڌن ۾ ڦاسي. ڪي ڪرم ڪري توُن نا، تيءُ نرڪن جو
واسي.٢- جنهن توکي پئدا ڪيو. تنهن مالڪ جو ٿورو، ڪيئن وِسري توکي ويو.٣-
جڳ جاڻي دک راسي. ڪهي ٽيئون هر سُمري، پاءِ آتم اوِناسي.٤- راڳ پهاڙي
پڇن-٢٧- مني رام سندي ٻولي. سُٺ پريم سچي سان توُن، تي سنتن جي گولي -ٽيڪ-
جڳ جوُنو تي سارو. رک نينهن نه تنهنسان توُن، ڪر پريوُءَ ڪي پيارو.١- هيءَ جوُني آ
ديهي. ڪر ماڻ نه تنهنجو توُن، هر سُمرن ڪر ويهي.٢- هلي سنتن جي سنگ ۾. سُٺ
وچن رکي شرڌا، رَچي لعل تي هر رنگ ۾.٣- وني ستگر ڪان سکيا. ڪهي ٽيئون رهي
تنهنتي، ڪر آتم جي لَکيا.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٢٨- تي ستگر مان سوالي. در
تنهنجي تي آئس، ڇڏ موُنکي نا خالي -ٽيڪ- هِڪ دان اِهو چاهيان. رهي سنتن جي سنگ
۾، گڻ گوبند جا ڳايان.١- ٻيو ستگر ڏي سُمتي. رک شرن سدا پنهنجي، ڪٽ
ڪُبڌيا ءِ ڪُمتي.٢- ٽيون شپ گڻ جي راسي. ءِ گيان سچو ڏيئي، ڪٽ ڪرمن جي ڦاسي.٣-

چوتون هر درشن آشا. کهي ٿيئون من آهي، ڪر پوُري سا پياسا.۴- راڳ پهاڙي
پڇن-۲۹- امان رهجي ڪيئن ايندو. هيءُ سانگ فقيريءَ جو، ڏَسُ سُرهو ڪيئن ٿيندو.
-ٽيڪ- هِڪ ڪوٽ اندر رهجانءِ. نِت سنتن جي سنگ ۾، رهي سختيوُن سِر سهجانءِ.۱-
ٻيو مال مِنا ڪائِجانءِ. جڏهن ٻُکڙي لڳئي تڏهين، هٽ روٽيءَ ڪي لائِجانءِ.۲-
ٽِيون سيجا تي سمهجانءِ. جڏهن نِنڊ اچئي تڏهين، ڏڙ ڏرتيءَ تي ڏرجانءِ.۳-
چوتون پنهنجا ڇڏ ماري. من جا وِڪار جيئي، ڇڏ ٽيئون سڀ ٽاري.۴- راڳ پهاڙي
پڇن-۳۰- سڻ گيان سچو توُن پيارا. توُن برهم روُپ آهين، پڇ پيد پرم سارا -ٽيڪ- هيءَ
ديحي توُن ناهين. هِن تن کان نيارو توُن، نِت اجر امر آهين.۱- من اِندرين ڪان
نہ پري. سک روُپ آکنڊ توُ هي، ڏس انتر ڏيان ڏري.۲- ٻُڌ پراڻ نہ جاڻي تو. توُن
جاڻي تو تِن کي، ايئين ويد وَکاڻي تو.۳- کهي ٽيئون ڪٽ پولو. خود شاهہ سچو توُن هي،
چو غافل ٽِئين گولو.۴- راڳ پهاڙي پڇن-۳۱- گروُ انت سُهيلي ڪجانءِ. هِن
ياري پوَجل ۾، توُن نام جهاز ڏجانءِ -ٽيڪ- ڏِسي کُنن سدا کَڙڪا. مهِ
ماگر ۾ واڳوُ، دل ڪائي تو ڏڙڪا.۱- مان شرڻ تنهنجي آهيان. ڪر پار گروُ
پل ۾، تو چرنن سِر نايان.۲- آهيان نِيچ نماڻو مان. ڪر ڪرپا گُر موُنتي،
آهيان عيبن هاڻو مان.۳- کهي ٽيئون ڪر جوڙي. ڪر مکت موُنکي سوامي، سڀ جڳ
بنڌن توڙي.۴- راڳ پهاڙي پڇن-۳۲- پريم پريوُءَ سان پاءِ، منهنجا پيارا پيارا.

-ٽيڪ- ذات پات تي نہ پرسن ٿئي ٿو، پريم ڏسي ھر درشن ڏئي ٿو، پريم سان رام ريجھاءِ.١-
پريم پريوءَ سان جنھن آ پاتو، واري ڇڏيو تنھن جم جو ڪاتو، پريم جي جوت جڳاءِ.٢-
پريم جي رنگ ۾ جوئي رَچي ٿو، پريوُ تنھن وٽ پاڻ اچي ٿو، من ۾ پريم وڌاءِ.٣-
ڪھي ٽيئون ھر پريم جو پياسي، پريم مندر ۾ آھہِ نِواسي، پريم سان ھرگن ڳاءِ.٤-
راڳ پھاڙي پچن-٣٣- وٽ ستگر جي شرڻائي، آنند دائي -ٽيڪ- گر شرڻيءَ ۾
آنند آھي، چِت گر چرني رک تون ناھي، ٿئي لوڪ پرلوڪ سھائي.١- گر شرڻيءَ ۾
جيڪي آيا، موھہِ سگھي نا تِن کي مايا، تون رھہ گر شرن سدائين.٢- پرم پويتر
ستگر داوَن، ڪري پنِت کي جا تي پاوَن، ڪتي جنم مرڻ دک پائي.٣- ڪھي ٽيئون تون
ڪر نا پاسو، گر شرڻيءَ ۾ ڪر نِت واسو، ڪر مانش ديھہ سجائي.٤- راڳ
پھاڙي پچن-٣٤- ھل ستگر جي تون دواري، شرڌا ڌاري -ٽيڪ- ستگر دين ديالوُ آھي،
شرن پيَن رکپالوُ آھي، پڙُ تنھنجي تون تہ پناري.١- ستگر نام جي ناوَ چڙھائي،
پوَسند ڪان تو پار پُڃائي، وٽ اوٽ تنھينجي پياري.٢- ستگر سم بيو داتا ناھي،
گيان ڏئي جو سڀ دک لاھي، من لڳ تون تنھنجي لاري.٣- ڪھي ٽيئون ستگر جي سنگ ۾، من
پنھنجو رنگ رام جي رنگ ۾، وٽ مانش جنم سُڌاري.٤- راڳ پھاڙي پچن-٣٥- ستگر
صاف سُڻاءِ تون، ڪيئن منھنجو ڪليان ٿئي. سنتن جي وٽ اوٽ تون، ايئين تنھنجو ڪليان
ٿئي -ٽيڪ- ويري جنم جنم سندو، ڪيئن پري اگيان ٿئي. ڏيئو ٻارج گيان جو، ايئين پري

اگيان ٿئي.١- چنچل باندر من مٿان، ڪيئن منهنجو فرمان ٿئي. ٻڌ گر منتر ڏور تنهن، ايئين تنهنجو فرمان ٿئي.٢- جيوُ چؤراسيءَ کي ڇڏي، ڪيئن وري انسان ٿئي. گر سيوا هر پڳت سان، جيوُ وري انسان ٿئي.٣- ڪهي ٽيئون مؤن مٿان، ڪيئن راضي ڀڳوان ٿئي. من ۾ پريم رک سچو، ايئين راضي ڀڳوان ٿئي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٣٦- ستگر تنهنجي شرڻ ۾، ويهي ڏينهن گذاريان. سيوا تنهنجي نِت ڪري، من جي مَئِل اتاريان -ٽيڪ- سک جو تنهنجي شرڻ ۾، وَئڪنٺ ۾ نہ آهہِ سو. داوَن اهڙيءَ کي ڇڏي، ٻئي هنڌ مان نہ گهاريان.١- ستگر صوُرت تو ٻِنا، ڪڏهين ٻئي جي نا ڏِسان. هرهنڌ موُرت تو سندي، نيڻن ساڻ نِهاريان.٢- ستگر پنهنجو حال مان، توسان سارو اوريان. دين ديالوُ تو سواءِ، ٻئي سان ڪين اُچاريان.٣- ستگر تنهنجو نام جو، امرت ڪان ڀي آ منو. ٽيئون تنهنڪي نِت جپي، پنهنجو جيءُ جيئاريان.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٣٧- آهين مسافر ڏينهن ٻہ ٽي، ڪر نہ ايڏو ماڻ توُن. قائم رهندين نا هِتي، ڪين پڌائِج پاڻ توُن -ٽيڪ- راوڻ راجا لنڪ جو، ڪال جنهين ڪٺ سان ٻڌو. سو ڀي آخر وِيو هليو، ايڏي تاڻ نہ تاڻِ توُن.١- ڪيڏو هرناڪس ٻلي، وَر ورتا ها جنهن گهڻا. سو ڀي قائم نا رهيو، چاڻ سچو هي چاڻ توُن.٢- ڪاروُن جوڙي جُهد سان، چاليهہ گَنج ڪيا ڪنا. سو ڀي وِيو خالي هٿين، ڪٿندين ڪيھ نہ ساڻ توُن.٣- ڪايا مايا ڪُل سندي، ڇڏ جوُني ايمان ڪي. ڪهي ٽيئون هر ڀڄن سان، ڪر پنهنجو ڪلياڻ توُن.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٣٨- جي

موکش سچي جي چاهه اٿي، تان سنگر سبد ڪمائي وٺ. اوديا جي اونڌهه ميٽڻ لاءِ، ٽون گيان
جي جوت جڳائي وٺ -ٽيڪ- هي درلڀ چولو مانش جو، ڀاڳن سان توکي آهه مليو،
ڇڏي دنيا جا سڀ خيال ڪچا، هڪ رام نام کي ڌيائي وٺ.١- هي سواس امولڪ هيرا
ٿئي، ڇو وِسِيَن ماهِن وڃائين ٿو. ڌري ڌيان هريءَ جو هردي ۾، هي سڦلا سواس بڻائي
وٺ.٢- من موهه ممت ۾ لائيج نا، ڪچ چيت بندا هيءَ محل اٿي. ڪهي ٽيئون جيي
جڳديش سچو، ٽون شانتي پد کي پائي وٺ.٣- راڳ پهاڙي پچن-٣٩- پريوءَ سان ڪر
پيار ري، پريتم پيارا -ٽيڪ- جڳ سارو هي جھُوٺو جاڻي پريت نہ تنهن سان ائيج. پرم
سنيهي پريوُ پيارو پريم تنهين ۾ پائيج. هردم هرگن ڳائيج، رمز سان رام ريجهائيج.
نرمل نينهن نِيائِيج، ڪرپا ڪندءِ ڪرتار ري.١- لوپ دنيا جو نرڪ ۾ نينداءِ
تنهنسان ناتو ٽوڙج. آد جڳادي پُرش انادي تنهنسان جيءَ کي جوڙج. منهن
نا ڪڌهين موڙج، خيال خشم ۾ کوڙج. تن من پنهنجو گھورج، ٻل ٻل
تيءَ ٻلهار ري.٢- باغ بغيچا محل مڪانا مات پِتا سُت ناري. ڪهي ٽيئون ڪو
ساٿ نہ هلندءِ تو ڇو ممتا ڌاري. جھُوٺي تِن جي ياري، ڪر دل تن ڪان نياري.
عمر سڦل ڪر ساري، نام جپي نِرڌار ري.٣- راڳ پهاڙي پچن-٤٠- تو سِڪ
سان سيس نِوايان. هي ستگر سائين توُن، ڪر ڪرپا مُونتي پنهنجي -ٽيڪ- نانءُ تنهنجو شرني
پالڪ، ٻڌي آيو آهي ٻالڪ. ڪر مهر ميا توُن مالڪ، مان داوَن تنهنجي آهيان.١-

آ شاهُ تنهنجو گُر شاهي، توُن هيڻن جو همراهي. توُن بيِ‌راهن جو راهي، ڪو
تُنهنجي مَت نا پايان.٢- مان ڪپٽي ڪروڌي ڪامي، توُن بخشند آهين سوامي. ڪهي ٽيئون
انترجامي، مان تنهنجو داس چوايان.٣- راڳ پهاڙي پڇن-٤١- مان سوالي تو در
آهيان. هي سنگر سوامي توُن، ڏي نام جو دان ديالوُ -ٽيڪ- توُن ساري جڳ جو والي، ڇڏين
ڪنهنکي ڪين ڪي خالي. ڪٽ ڪرمن جي توُن جالي، مان ڏوهه ٻديوُن بخشايان.١- هي
جوُنو جڳت پسارو، ڪري تنهنڪان مان نه ڪنارو. اچي تنهنجو ورتم سهارو، ٻيو
پروَسو نا ڪو پايان.٢- ڏي پريم سندو گر پيالو، آهي جنهن ۾ نشو نِرالو. ڪر
منهنجو اندر اجالو، مان گيت هريءَ جا ڳايان.٣- ڪهي ٽيئون ڪرپا ڌاري، ڇڏ ليکو
جم جو واري. وٺ ٻوَساگر کان تاري، تو چرني سيس نِوايان.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٤٢-
توُن ساکي چيتن آهين. توُن سيني کان نيارو، ڪڇ ڪنهنسان شامل ناهين -ٽيڪ- ڄڻ
تن سان تنهنجو ڇاهي، تن ماس هڏن جو آهي. پل کهڙا روُپ مَٽائي، توُن ڪونه تو روُپ
مَٽائين.١- ڄڻ من سان تنهنجو ڇاهي، من مايا جي وَٽ آهي. پل ڪيڏانهن پيي پيو ڪاهي،
توُن ڪونه تو ڪيڏانهن ڪاهين.٢- ڄڻ ٻُڌ سان تنهنجو ڇاهي، ٻُڌ پوُتن مان ٿي آهي. پل
کهڙا رنگ رچائي، توُن ڪونه تو رنگ رچائين.٣- توُن پراڻن کي تو ڇاڻين، ۽ اندرين ڪار
سُڃاڻين. ڪهي ٽيئون پاڻ پَڇاڻيِ، چو نه سوهم ناد وڄائين.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٤٣-
سڀ سِڪ سان رام سنڀاريو، هي مانش جنم سڌاريو -ٽيڪ- مني رام نام جي ٻاڻي،

جا يڳتن جي من ڀاڻي. سو پل پل رام ڀُڪاريو.١- جِن رام نام لِنوَ لاتي، تِن ٻُورڻ ڀَدوي ڀاتي. تِن پاڻ تري ڪل تاريو.٢- ڪر جوڙي ٽيئون ٻولي، اپديش ٻُڌو ڪَنَ ڪولي. شري رام نام نہ وِساريو.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٤-
ڏاڍي ستگر جي سِڪ آهي، دل درشن لاءِ واجهائي -ٽيڪ- ڪِٿ ستگر منهنجو آهي، جو پريمي آڻ سُڻائي. سِر ڏيندس تنهنکي لاهي.١- پل بادل مينهن وَسائي، سب ڪپڙا انگ ڀِڄائي. تہ بہ ويندس گر ڏي ڪاهي.٢- پل ساگر ڏي پيو ڇوليوُن، مڇ ماگر ٻولن ٻوليوُن. تہ بہ ويندس پاڻ بچائي.٣- پل سِڄ جو تيڄ تپائي، پل جهولا واءُ لڳائي. تہ بہ ويندس قدم وڌائي.٤- پل پَروَت جو پنڌ يارو، هڄي جهنگل گهور انڌارو. تہ بہ ويندس واٽ پُڄائي.٥- پل لوڪ سڄو موُن روڪي، ۽ طعنن سا پيو ٽوڪي. تہ بہ ويندس پاڻ ڇڏائي.٦- وڃي گر جو درشن پايان، کهي ٽيئون ڪشٽ مِٽايان. چرنن تي سيس نوائي.٧- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٥- سچي مؤج اندر ۾ آهي، ڏسي منهن مڙهيءَ ڪو پائي -ٽيڪ- جِن پاڻ ۾ جهاتي پاتي، تِن الک ڪيو اِسباتي. تنهن رمز ۾ روُح رَلائي.١- ڪري تن من جو قرباني، ڀَسي پِر جي سو پيشاني. هِت ڪائنر جو ڪم ناهي.٢- جو بيِ‌سِر ٿي هِت ايندو، سو مست مؤج ۾ ٿيندو. سب لوڪ لڄائوُن لاهي.٣- ڪيئي ٽيئون ٿيا متوالا. پي مؤج ٻَهر جا پيالا. تن من جو ڀاس ڀُلائي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٦- هيءُ هيرو جنم نہ هاريو،

ڪڇ ڏيان هريءَ جو ڏاريو -ٽيڪ- جو قؤل ڪري هِت آيا، سو ڇڏيئو ڀُلائي
مايا. اهو ٻول پريوءَ سان پاريو.١- مِلي هر هر نا هيءَ ديهي، جيپيو رام اڪيلو
ويهي. نِنڊ آلس غفلت ٽاريو.٢- نيڻهن سنتن سان نِت لايو، رکي شردا سيوَ
ڪمايو. سُٺي تِن جا وچن وِچاريو.٣- سِڪ تيئون من ۾ ڌاري، وئي گيان گروءَ
ڪان پياري. هي مانش جنم سُڌاريو.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٧- جو پريم پريوءَ سان
پائي، تنهن ڀڪت ڪي ڪو نہ ستائي -ٽيڪ- هيءَ موهڻي آهي مايا، جنهن جڳ جا جيوَ
ڀُلايا. پر ڀڳتن کي نہ ڀُلائي.١- من ڪپٽي آهي ڪارو، جنهن جڳت مُنجهايو
سارو. پر ڀڳتن کي نہ مُنجهائي.٢- جم ڪال ڪنن دڪدائي، جنهن ساري سرشتي ڪنبائي.
پر ڀڳتن کي نہ ڪنبائي.٣- ڪهي تيئون جي هِت چاهيو، من ڀڳوَت ساڻ مِلايو. سک
پايو هر کي ڏيائي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٨- من هِڪ ڏينهن هلڻو آهي،
هِت رهڻو توکي ناهي -ٽيڪ- هي جڳت مسافرخانو، نيٺ ٿيندين هِتان روانو. ڇڏ
ممتا موهہ مِٽائي.١- مليو منش جنم تي سهڻو، سڀ ديوَن جي من مُهڻو. سو
وئرٿ ڇڏ نہ وِڃائي.٢- هٿ ايندءِ نا هيءُ ويلو، ڪر مالڪ سان تؤن ميلو. ڇڏ خيال
خوديءَ جا لاهي.٣- دل ساڌ سنگت سان لائِج، ڪهي تيئون هرگن ڳائِج. سڀ ڏؤل
دنيا جا ڍاهي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٤٩- ڏاڍو عشق اٽانگو آهي، هِت ڪائر جو
ڪم ناهي -ٽيڪ- هِن عشق ڪئِين تہ نِهوڙيا، سوين جوان زنجيرين جوڙيا. وِيا سِر جو

سانگو لاهي.١-هِن عشق جي الٽي بازي، هِت گوءِ ڪٽڻ ڪي غازي. جي سندرو ٻڌندا
ساهي.١- هِن عشق جي راهه نياري،، ڪي سوُرهيه ڪٽندا ساري. جي هلندا قربوُن ڪاهي.٣-
ڪهي ٽيئون عشق الستي، جو چاڙهي تو خود مستي. سڀ خيال دنيا جا ڊاهي.٤-
راڳ پهاڙي پچن-٥٠- هيءُ دنيا ساري فاني، ۽ ڪوُڙي آهي ڪهاني -ٽيڪ- وِيا پير
فقير امير، ۽ ڪوُچ ڪري وِيا وير. آ ڪنن ڪال جي ڪاني.١- جي مُلڪ سڄي جا
مالڪ، هُئا پوُرڻ پرٿوي پالڪ. تِن نانءُ رهيو نه نشاني.٢- ڪهي ٽيئون ٽِر نا ڪوئي،
هِڪ قائم رام سچوئي. جپ تنهنکي پل پل پِراني.٣- راڳ پهاڙي پچن-٥١- اسان
هتڙو ڪڍيو آهي حق جو، اُتي سؤدو رکيوسي پڪ جو -ٽيڪ- رام نام جي توريوُن
تڪڙي، ٻالهه ڪيوُن ٽا حق جي هِڪڙي. نکو ڪائوُن ڪٽيو تور تڪ جو.١- هِن
هٽ جو آ وَکر نرالو، جوئي وٺي سو ٿئي متوالو. لڳي جهولو نه تنهن جم جهڪ جو.٢-
هِن سؤدي ۾ خرچ نه پائي، مڙد خريدي توڙي مائي. هيءُ سؤدو نه آهي شڪ جو.٣-
جو هِت سِر ڪي اچي سنيائي، هِن سؤدي ڪي سوئي پائي. هيءُ سؤدو نه آ بڪ بڪ جو.٤-
ڪهي ٽيئون هي سُخن صفا تي، هِن سؤدي ۾ سدا نفعا تي. هيءُ سؤدو آهي لاشڪ جو.٥-
راڳ پهاڙي پچن-٥٢- سنتن تان قربان، ڪريان تن من پران -ٽيڪ- سنتن
پنهنجو روُپ سُڃاتو، پوُرڻ آتم پد ڪي پاتو. نسنگ تي نرمان.١- جنم مرڻ ڪان
سنت نيارل، پرهِت ڪارڻ چِن تن ڌارا. ڪن سڀ جو ڪليان.٢- سنت پريوُءَ ۾

پيد نہ ڪوئي، هوُ نرگڻ هي سرگڻ سوئي. آهن سي ڀڳوان.٣- سنت سچا ست راھہ لڳائن، کھي ٽيئون ڪل پرم مِٽائن. آتم جو ڏيئي گيان.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٣-
بندا توُن پنهنجو پاڻ پڇاڻ -ٽيڪ- ڏِس اندر توُن جهاتي پائي، ڪير ٻُڌي ۽ ڪير ڳالهائي. ڪير جاڻي تو جاڻُ.١- ڪير آهيان مان ويندس ڪِٿڙي، ڪهڙي ڪم لاءِ آيس هِتڙي. سو مقصد پَهچاڻ.٢- ڇا ديهي ۽ ڇا جيوُ آهي، ڇا مايا ۽ ڇا شيوُ آهي. سڀ کي صاف سُڃاڻ.٣- کھي ٽيئون ڪري ستگرَ پوُرڻ، گيان وني ڪر سنسا چوُرڻ. پائج پد نِرباڻ.٣-
راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٤- امرت ويلي جاڳي هر جو سُمرن ڪر انسان، جنهن ۾ راضي ٿئي ڀڳوان. سُمرن سان سک شانت مِلي ۽ ٿئي سچو ڪليان -ٽيڪ- سندر توکي جنهين ڏنو تن، سک سمپت گهر مال ڏنو ڌن. تنهنجو سِڪ سان ڪر توُن سمرن، پريم رکي ڪر پريوُ پرسن. غفلت نِنڊ کي تياڳي ڪر توُن سڦلا سُواس سُڃان.١- امرت ويلو سندر آهي، پيءُ نام جو امرت ناهي. تن من جا سڀ ڦرنا لاهي، چت کي استت شانت بڻائي. آسڻ لائي گرمنتر جو جاپ جپج پرڌان.٢- کھي ٽيئون ستسنگ ۾ هل توُن، ڪين وِڃائج وئرت پل توُن. پائي گيان اکنڊ نرمل توُن، منش جنم جو ماڻج ڦل توُن. اهڙو ويلو وري نہ ايندءِ دل ۾ ڌارج ڌيان.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٥- ساڌ سنگت ۾ هلي پيارا سِڪ سان جپ ستنام، جنهن مان پائين توُن آرام. هر سُمرن بِن مِلي نہ ڪنهنکي پريوُ پوُرڻ ڪام.

-ٽيڪ-رام ڄپي جي ڀڳت ٻڻي ويا، مالڪ جي من سيئي وڻي ويا. پائي جيون مڪت
مٽي ويا، ڪاٽي آواڳمن اٿي ويا. رام ڪرپا سان سيڪو تن کي ڀيو ڪري
پرڻام.١- رام ڄپڻ ۾ آهي آنند، مِلي جنهين سان پد پرمانند. ڀري من ۾
ڳڻ گيان سڱنڌ، ڪاٽي ڪرم ڪال جو ڦند. جنم مرڻ جو چڪر مِٽائي ڏي لو سک جو
ڌام.٢- ڪهي ٽيئون ڪر سنتن صُحبت، رام نام جي سِک تؤن محبت. ڪڍي ڪام
ڪاوڙ ۽ ڪلفت، رک اندر ۾ ايڪو اُلفت. سيوا ڪر تؤن تِن جي سِک سان رهي
سدا نشڪام.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٦- الي الي رام جپ، گوبند جو نام
جپ. ويل نہ وِڃاءِ تؤن، ويل نہ وِڃاءِ تؤن -ٽيڪ- پِرانڪال جاڳ ڪر، من کي سُجاڳ ڪر.
آلس کي تياڳ ڪر، رام پد راڳ ڪر. جڳ کان وئراڳ ڪر، اُونچو پنهنجو ڀاڳ ڪر.
گر کي مناءِ تؤن.١- گنگا اِسنان ڪر، دؤلت مان دان ڪر. آئي سنمان ڪر، دؤر
ايمان ڪر. ياد ڀڳوان ڪر، پنهنجو ڪلياڻ ڪر. ڪؤڙ نہ ڪماءِ تؤن.٢- ڄڳت
جنجال ٽئي، جؤڙو ڌن مال ٽئي. بيلو سِر ڪال لئي، تنهنجو نہ خيال لئي. ايشور
اڪال ٽئي، دينن ديال ٽئي. تنهنکي نہ ڀلاءِ تؤن.٣- سنتن جو سنگ ڪر، ڀرڀوءَ جو
ڌيان ڌر. گڻن سان هردو ڀر، من جي تؤن مَئل هر. ڪهي ٽيئون گر در، رام نام کي
سُمر، پرم پد پاءِ تؤن.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٧- سُٽي ارداس گرؤ، پؤري ڪر آس
گرؤ. سُرهو انت ڪال لئي ، سُرهو انتڪال لئي -ٽيڪ- تيرٿ اسنان ڪجي، ساڌؤ ديہاڻ ڪجي.

ويدن وَکيان هجي، گيتا سندو گيان هجي. ياد ڀڳوان هجي، من ساوڌان هجي. خام نہ خيال ٿئي.١- پاوَن پرڀات هجي، گنگاجل ڏات هجي. تلسي دل وات هجي، لعلڻ جي لات هجي. ڌرم سندي ٻات هجي، تمان جي نہ تات هجي. هردو اجال ٿئي.٢- مايا جي نہ آس هجي، يوڳ جو نہ ياس هجي. موهہ جي نہ ڦاس هجي، پاپي نہ ڪو پاس هجي، آتم اڀياس هجي، ديهہ نہ اڌياس هجي. اهڙو ڀلو ڀال ٿئي.٣- ڪهي ٽيئون ڌيان هجي، اهم برهم گيان هجي، آتم وِگيان هجي، ڀيد جو نہ ڀان هجي. من نِربان هجي، آنند مهان هجي. ڀوُرو هي سوال ٿئي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٨- داتار توُن ديا ڪر، مالڪ توُن ميا ڪر. اِهو منهنجو عرض آ، اهو منهنجو عرض آ -ٽيڪ- سنتن جو سنگ هجي، پريم پرسنگ هجي. رام نام رنگ هجي، آنند اينگ هجي. چنگ ۽ مردنگ هجي، ڀڳتيءَ جو انگ هجي. اهو منهنجو عرض آ.١- نام سندو دان ڪپي، ڌڻي تنهنجو ڌيان ڪپي. پريم پرڌان ڪپي، مرم شرم شان ڪپي. آتم جو گيان ڪپي، وويڪ وگيان ڪپي. اهو منهنجو عرض آ.٢- ديا ڌرم دات رهي، سدا چِت شانت رهي. من ۾ ايڪانت رهي، ڀولو نڪا ڀرانت رهي. جاڳ پرڀات رهي، برهم سندي ٻات رهي. اهو منهنجو عرض آ.٣- ٽيئون ڪيو داس پريوُ، هردي ڪيو واس پريوُ. دک ڪيو ناس پريوُ، ڪارج ڪيو راس پريوُ. سڦلا ڪيو سواس پريوُ، ڪٽيو جم ڦاس پريوُ. اهو منهنجو عرض آ.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٥٩- رام ڀڄن جو ڪر توُن سعايو، سعايو پريت وڌائي -ٽيڪ- اهڙو ويلو هٿ نا ايندءِ، رام ڀڄن سان سڀ سک

ٿيندءِ. سواس کي نِت کر تُون سجايو، سجايو هرگن ڳائي.١- رام پچن ۾ پوُرڻ سک ٿي. هردم جاپ جپجي گرمُک ٿي. سنت سچن جو مڃ تُون رايو، رايو هيئين هنڊائي.٢- کهي ٽيئون نِت سُمرن کر تُون. ڌيان هريءَ جو دل ۾ ڌر تُون. پچن بنا چڏ کين اجايو، اجايو جنم وِڃائي.٣- راڳ پهاڙي پچن-٦٠- هلي ستسنگ ۾ هِکوار، پريم سان جيکو ايندو. تنهنجو ٻيڙو پار، جلد پوَسنڌ مان ٿيندو -ٽيڪ- سنتن جو سنگ آهي نرمل. ميٽي من جي ٿو سيئي مَل. اندر کري اجيار، سُمت جي ڏات سو ڏيندو.١- ساڌ سنگت ۾ گيان ملي ٿو. گيان سان دل جو کنوَل کلي ٿو. ٿئي آتم ديدار، پرم سپ مِٽجي ويندو.٢- ساڌ سنگت جي سيوَ کري جو. ڀاوَ ڀڳت سان هردو پري سو، پائي پدارٿ چار، پريم جو پيالو پيئندو.٣- کهي ٽيئون جي سک کي چاهيو. ساڌ سنگت ۾ من کي لايو. ستسنگ کري اُڌار، جنم جو کشٽ کٽيندو.٤-راڳ پهاڙي پچن-٦١- هاٿي هاٿي کري وٺ هر ڀڳتيءَ جي کار. هيري مانش جنم کي هٿان تُون نہ هار -ٽيڪ- هر ڀڳتيءَ کرڻ لاءِ ٿي ديهي مِلي. چو تنهنکي رُلائين رسن ۾ رِلي. کيَل قوُل پنهنجي کي تُون کين وِسار.١- هر ڀڳتيءَ بنا نہ اڌار ٿئي. نکي منش جنم جو سُڌار ٿئي. ويهي ويهي اِها ڳالهہ من ۾ وِچار.٢- هر ڀڳتيءَ بنا کوئي ناهي سنگي. نام هر جو مِٽائي طلب ۾ تنگي. ويد شاستر سنت اِها کن ٿا پُکار.٣- هر ڀڳتيءَ بنا ٻيا ٿي جوُنا ڌنڌا. کهي ٽيئون

توکي کين پار کندا. هر ڀڳتي پڄائي تي پل ڇن ۾ پار.٢- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٢- لڳو پريم جنهنکي آهي، سو پل پل پُور پڄائي. حال وِڃائي مال وِڃائي، نيٺين نِنڊ ڦِٽائي -ٽيڪ- ڏِسي پريم جو پنڌ اڙانگو، هٽي کين پائي ڱَلِ گهانگهو. پريمي پريم ڪمائي لاهي سِر پنهنجي جو سانگو. هل هل هل توُن ڀي هل، پريم مارگ ۾ جلدي هل. موهه مِٽائي ڄرس هٽائي، لِنوَ لعلڻ سان لائي.١- ڀل لوڪ چوَن تنهن چريو، ۽ خلق چوي آ خريو. ڦرب وارو نا ڀُنتي هٽندو پريم چاڙهي جو چڙهيو. ڪر ڪر ڪر توُن ڀي ڪر، پريم ڪري پائي وٺ هر. نينهن لڳائي توڙ نِڀائي، محبت مڇ مچائي.٢- سڀ لوڪ لڄائوُن لاهي، هلي ٽيئون ڦربوُن ڪاهي. تعنا محڻا ڄُنيوُن ڦِنيوُن سختيوُن سوُر سهائي. وٺ وٺ وٺ توُن ڀي وٺ، پريم پريوُءَ سان پائي وٺ. ڀرم ڀُلائي وهم وڃائي، دل ۾ دوُنهن دکائي.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٣- رک توُن رک توُن، رک توُن شرڌا ۽ وشواس پيارا. سِڪ ۽ شرڌا سان پاءِ موکش دوارا -ٽيڪ- ويدن گرن جا ست واکيه جاڻ. وشواس پوُرو تِن مانهِن آڻ. شرڌا چوَن تنهن ساڌوُ سچارا.١- شرڌا بِن نه ٿئي ڪنهنجو نيتارو. پائي دنيا ۾ ڦل شرڌا وارو. اِهي واکيه ڀڳوَت گيتا اُچارا.٢- شرڌا ساڻ ارجن سچو گيان پاتو. دريوڌن شرڌا ري هر کي نه جاتو. شرڌالن سندا ٿا ڀرجن ڀنڊارا.٣- کهي ٽيئون شرڌا پوُري جِن جي. ڀڳوان وِپتا ميٽي تِن جي. تِن جي سنگت ۾ ترن لوڪ سارا.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٤- ڇڏي ٻيا

خيال دنيا جا، جپي وٺ رام نالو. ٻنا هرنام سُمرن جي، سواس نا ٺئي سُڦالو.
-ٽيڪ- رام جو نالو مِنو ٽي ۽ سکن جو ڌام آ. جنهن جپيو سِڪ سان سدائين تنهن
مليو آرام آ. نشو خود رام نالي جو، سين ڪان آ نِرالو.١- پوٽ ٿو
تنهنکي ستائي جو وِساري رام کي. تنهنکي ڪوئي پؤ نہ پولو جو جپي گهنشام کي. ڪري
وٺ رام جوتيءَ سان، اندر ٻاهر اجالو.٢- رام نالي ۾ اٿي گنگا جمنا
سرسوتي. رام ٽيئون پرياڳ جي سم جو جپي پائي گتي. سدا شري‌رام کي سُمري، اندر
جو ڪول ٽالو.٣- راڳ پهاڙي ٻجن-٦٥- ڪري وٺ رام جي ڀڪتي، جنهين مان ٿئي
ڀلائي. ٻنا ڀڳوان ڀڪتيءَ جي، ڪنهين نہ شانتِ پائي -ٽيڪ- ڀڪتي سان پيارو لڳي
ڀڳوان کي خود ڀڳت ٿو. ڀڪتي واري کي هميشه پوڄي سارو جڳت ٿو. ڪرم ۽ ڌرم ٺڳين
ڪان، ڀڪتي ڀڳوان پائي.١- ڀڪتي وَس نِرگڻ منجهائين ٿئي سَگُڻ اوتار ٿو. ڀڪتي وَس
ڀڪتن سندا سڀ ڪم ڪري ڪرتار ٿو. ڏسو ڪيئن ارجن جي رٿ کي، هلائي پيو گنائي.٢-
ڀڪتي سئني جي ڏِسي ڀڳوان خود سئنو ٿيو. ڌاري روُپ ڪبير جو هر ڀڳيہ
اچي پوُرو ڪيو. ڪهي ٽيئون ڀڪتيءَ جي مهما، هريءَ آ پاڻ ڳائي.٣- راڳ پهاڙي
ٻجن-٦٦- من مار توُن، هٺ هار توُن، ڪامڻ توسان ڪنت مِلي -ٽيڪ- مُک سان
مِٺڙو ٻول توُن، ڪپٽ سندو پٽ کول توُن. ٻاهر نا من ڏول توُن، ڌرم شرم جي
رهيڄ قلعي.١- وارث ۾ وشواس ڪر، پيڪن جي نا آس ڪر. نيپٽ پنهنجي

راس ڪر، تن من تنهنجي ڪر ٻلي.٢- سيوا ۾ چِت لاءِ تون، چرن پتيءَ جا ڏِياءِ
تون. ڪهي ٿيئون ڳڻ ڳاءِ تون. رانول توسان اچي رِلي.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٧- رهه
ڌرم ۾ نِج ڪرم ۾، ٻيڙو تنهنجو پار تري -ٽيڪ- مالڪ توکي منش ڪيو، گيتا ۾
نِج انش چيو. نالو توتي هنس پيو، ويد ٻه تنهنجي صِفتِ ڪري.١- پاپ نه ڪر
انسان تون، ڌرم تي هل ٻُڌوان تون. نالي جو رک شان تون، پَٽ نه سُمهين تون پيٽ ڀري.٢-
جنهن پنهنجو آ ڌرم ڇڏيو، نرڪن ۾ تنهن اڳڻ اڏيو. پَسُن پکين سان گهمي
گڏيو، هر هر جڳ ۾ جمي مري.٣- ڪهي ٿيئون انسان سو، وير وڏو ودوان سو. سنت گروُ
ڳُڻوان سو، جو نر دِل ۾ ڌرم ڌري.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٨- گم گيان ۾،
تيءُ ڌيان ۾، جيئين بدن هي وڃي ٻُلي -ٽيڪ- مايا جي ڇڏ مؤج ڪي، ڦرٽن جي
ڇڏ فؤج ڪي. عيشن جي ڇڏ اؤج ڪي، آتم رس پيءُ آنچُلي.١- تن جو ڇڏ اهنڪار
تون، من ڪر برهماڪار تون. ماڻهُ مؤج اپار تون، پريم هِندوري مانهِن جُهلِي.٢- جڳ
جا روُپ وِسار تون، نِج سُوَروُپ نِهار تون. ستگر شبد اچار تون، انيَوَ جو در
پَوي کُلي.٣- ڏينهن نه جاتي رات آهِ، تون مان جي نا تات آهِ. برهم سندي هِڪ بات
آهِ، ڪهي ٿيئون هل اُتي جُلي.٤- راڳ پهاڙي ڀڄن-٦٩- هر سنتن جي، هر ساڌن
جي، مهما ڪهڙي مان چوان -ٽيڪ- سنت سچا ڀڳوان تي، ڪرپا جا تہ نِڌان تي.
مڪتيءَ جا استان تي، پيرين تِن ڪي آنءُ پوان.١- شاستر ويد پُرانن جا، رِشين

مُنين ودوانن جا. انيڪ روپ خزانن جا، گيان ٻڌائن روز نوان.٢- چريا چور جوئاري جي، ڪپٽي اوگڻهاري جي، مورک مِتياچاري جي، سي سنتن سنگ ٿيا سنوان.٣- جڳت اگن ۾ ڪين جلو، ساڌ سنگت ۾ روز هلو. ڪهي ٽيئون ٿئي ياڳ پلو، وچن تِني جا ڪٿو توهان.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٧٠- ٻلهار وڃان لکوار مان ستگر جي ديدار تان -ٽيڪ- برهمادي وئنڪٽ پُرين کي، شِو ڪبير ۽ اندريہ پُرين کي. صدقي ڪريان سَتن پُرين کي، ستگر جي دربار تان.١- سُرتر پارس چنتامڻيان، ماڻڪ موتي لعلن لڙيان. سونا چاندي صدقي ڪريان، ستگر جي اُپڪار تان.٢- ورت نيم پُڄ جپ تپ ڪيئي، تيرٿ ڪيتر ڌام سيئي. صدقي ڪريان ڪرم مِڙيئي، ستگر جي آچار تان.٣- منتر جنتر تنتر نانا، پستڪ پوٿيون گرنٿ پُرانا. ڪهي ٽيئون گهوريان وِگيانا، ستگر جي ويچار تان.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٧١- امرت ويلي صبح سويلي، جاڳي جپ شري رام کي -ٽيڪ- امرت ويلي جي اپما، سنت سُڻائن ٿا مهما. غير ڪڏي تون اندر مان، سُمر سچي سکڌام کي.١- وئرٿ هيءُ نا ويلو ڪر، ستسنگ مانهِن سُهيلو ڪر. من موهن سان ميلو ڪر، پائيج مڪتي مُدام کي.٢- منش جنم پريات ٿي، جنهن ۾ هريءَ جي دات ٿي. بيون جوٽيون سڀ رات ٿي، هِن ۾ جپ هرنام کي.٣- ٽيئون شانتي چاهين جي، ميٽڻ پرانتي چاهين جي. پائڻ ڪرانتي چاهين جي، چڏ غفلت جي گام کي.٤- راڳ پهاڙي پڇن-٧٢- مُک ڪول تون، شپ

ٻول توُن، جنهن مان ٿئي دل شاد بند١ -ٽيڪ- ٻولڻ کين اجايو ڪر، ڪنهنجو چِت نہ رنجايو ڪر. پنهنجو وچن سجايو ڪر، جنهن مان ٿئي اهلاد بند١.١- مِنڙي ٻولڇ ٻاٽي توُن، سچ جي صاف کهاٽي توُن. پريم سندو پيءُ پاٽي توُن، جنهن مان ٿين آباد بند١.٢- جي چئين راضي رام ٿئي، اندر ۾ آرام ٿئي. هِت هُت آدر جام ٿئي، ڇڏ توُن واد وِواد بند١.٣- هيءُ تان ٻول امول تي، جنهنجو نا ڪجھ مول تي. تيئون سمجھ اتول تي، سو نا ڪر برباد بند١.٤-راڳ پهاڙي پچن-٧٣- جپ جاپ توُن، ڪٽ پاپ توُن، هر سُمرڻ هي سار آهہ -ٽيڪ- سمرڻ سڀ دک دوُر ڪري، چِت جي چنتا چوُر ڪري. سُمرڻ سک ڀرپوُر ڪري، سمرڻ شانتِ ڀنڊار آهہ.١- سمرڻ بنڌن چوڙي تو، ڀيد ڀرم سڀ ٽوڙي تو. سُمرڻ هر سان جوڙي تو، سُمرڻ سان نہ اڌار آهہ.٢- سمرڻ تاپ نِواري تو، ليکو جم جو واري تو. جنم مرڻ کي ٽاري تو، سمرڻ سان. چِتڪار آهہ.٣- سمرڻ سان سِڌ ساڌڪ ٿيا، سمرڻ هي ڪل ڪاج ڪيا. ڪهي تيئون سڀ وِگهن ويا، سمرڻ اوُپ اپار آهہ.٤- راڳ پهاڙي پچن-٧٤- سُک راس توُن، اوِناس توُن، سنگر جو هي گيان تي -ٽيڪ- ڇڏ ٻي جوُني جاڻ کي، ترشٽا واريءَ تاڻ کي. الک پُرش لک پاڻ کي، سنتن جو هي بيان تي.١- وويڪ ڪر هي ويهي توُن، من اِندريوُن نا ديهي توُن. ساکي برهم سنيهي توُن، ويدن جو وکيان تي.٢- ست چِت آنند آنهِن توُن، اَڦُر اوَستا مانهِن توُن. جڳ

وِڪئيپ ۾ نانهِن توُن، شاسترن جو پرمان تي.٣- ستگر شبد ڏيائي وٺ، سنسا پرم مِٽائي وٺ. ڪهي ٽيئون سو پائي وٺ، جو پد نِت نِربان تي.٤- راڳ پهاڙي پچن-٧٥- غم ڪائيندين، سک پائيندين، سنتن جو اپديش آهي -ٽيڪ- قوت چوي ڪو ڇئچ جيءُ توُن، پاڻيءَ وانگي ڪاوڙ پيءُ توُن. گهمنڊ ڇڏي نِت گولو ٿيءُ توُن، عجب غريبي ويس آهي.١- جيڪو توسان ڪري بُرائي، تنهن سان ڪر توُن پاڻ ڀلائي. غم ڪائڻ جي ريت اِهائي، عاشقن جو اُديش آهي.٢- من ماري غم ڪاڏي جِن آ، هاري بازي جيتي تِن آ. رمز اِها جاتي ڪِن ڪِن آ، لوڀ نه جنهن ۾ ليش آهي.٣- صبر ڏري جي ڪائن ڪسُ ڪي، پيئن اهي ٿا امرت رس ڪي. ڪهي ٽيئون سي پائِن جس ڪي، منهنجو تن آديس آهي.٤- راڳ پهاڙي پچن-٧٦- گر گيان ڏي، هر ڌيان ڏي، جنهن سان سڦلو جنم ڪريان. -ٽيڪ- آگيا تنهنجي روز مڃان، پيرو تو در تان نه پڃان،يوڳ وِشيه ڏي ڪين وڃان، چِت هر چرنن ۾ ته ڌريان.١- ستگر موُنکي ڏي سُمتي، من منهنجي مان ڪڍ ڪمتي. ست ڪرمن جي ڏي شڪتي، جنهن سان من جي مئل هريان.٢- ڪهي ٽيئون گر يڪتي ڏي، جوڳ ڪلا جي ڄڳتي ڏي. بنڌن ڪاٽي مڪتي ڏي، هِردو آنند ساڻ پريان.٣- راڳ پهاڙي پچن-٧٧- ڪر نه گينواري هل هِڪواري ستگر در تي پائي. ستگر ٽيندو توسان انت ۾ سهائي -ٽيڪ- ستگر جو درشن پائي درمت مِٽائي ڇڏ توُن. ستگر جي باڻيءَ سان سڀ حِرس هٽائي ڇڏ توُن. شرڌا ڌاري من ڪي ماري ڪر توُن ٽهل سدائين.١- ستگر جي آگيا

ڀالي جيوَن بڻائي وٺ توُن. ستگر جو نام اچاري پرمانند پائي وٺ توُن. سُرت لڳائي جوت جڳائي ميٽ اگيان اوُنداهي.٢. ستگر جو سنگ جڳت ۾ آهي ڪلياڻڪاري. ڪهي ٺيئون سنسا ميٽي ڏي تو آنند ڀاري. پريتي پائي توڙ نِيائي پائڇ پد سڪدائي.٣. راڳ پڀاڙي پڇن-٧٨- ونجانءِ توُن پريتم ونجانءِ، شرن رام جي ونجانءِ. ڪنجانءِ توُن پريتم ڪنجانءِ، جم جي ڦاسي ڪنجانءِ -ٽيڪ- ڇڏي خيال توُن دنيا جا وٺ رام شرن پيارا. سک سمپت ڪي پائي ميٽ من جا موُنجهارا. جپجانءِ توُن ہردم جپجانءِ، رام جو نالو جپجانءِ.١. مِٽ مائٽ مطلب جا ٺئي انت نہ سنگِ ڪوئي. وٺ اوٽ الک جي توُن سنگي انت ۾ ٺئي جوئي. لڳجانءِ توُن لعلڻ لڳجانءِ، رام جي ڏاري لڳجانءِ.٢. تن ماس مِٽيءَ جو ٺي ڇڏ موھ تنهينجو توُن. وٺ اوٽ رام ھِڪ جي نِت آنهِن جنهينجو توُن. ڇڏجانءِ نہ ڪڏهين ڇڏجانءِ، رام جي اوٽ نہ ڇڏجانءِ.٣. ھِن ساري جڳتر جي ٺي پريتي دڪدائي. ھِڪ رام جي پريتِ سچي ڪهي ٺيئون آ سڪدائي. رهجانءِ توُن ساجن رهجانءِ، رام جي داوَن رهجانءِ.٤. راڳ پڀاڙي پڇن-٧٩- رکجانءِ توُن من ۾ رکجانءِ، گيان گرن جو رکجانءِ. لکجانءِ توُن گيان سان لکجانءِ، آتم لعل کي لکجانءِ -ٽيڪ- گر گيان سچو روشن اگيان مِٽائي ٺو. سڀ سنسن کي ميٽي اُر جوت جڳائي ٺو.١. گر گيان گنگاجل جِيون سڀ پاپ نِواري ٺو. ءِ جهاز سم پل ۾ ڀوَساگر تاري ٺو.٢. گر گيان سچو امرت

نِت امر بڻائي ٿو. دک جنم مرن ميٽي سک مانھِن سمائي ٿو.٣- گر گيان بِنا
نہ مِلي ڪھي ٽيئون مڪتي ٿي. گر گيان موڪش پد ڏي ھيۓ ويدن اُڪتي ٿي.٤- راڳ پھاڙي
پچن-٨٠- ستگر دواري ھل ، پريمي ھِڪوار ٿوُن. درشن ڪري پنھنجو بيڙو ڪر پار ٿوُن.
-ٽيڪ- سِڪ شرڌا سان جيڪو گروۓ جو درشن پائي ٿو. ست وچن ھردي ڌاري من جي سو مئل
مِٽائي ٿو. سچي سِڪ شرڌا ياۓ، ستگر ۾ ڌار ٿوُن.١- ھِن لوڪ ۽ پرلوڪ ۾ ٿئي
ٿو ستگر سدا سھائي. پنھنجي مھر جو ھٿ ڌاري ڏئي ٿو ڪمي نہ ڪڇ ڪائي. وٺي
شرن ستگر جي، آواگمن ٽار ٿوُن.٢- گر گيان ڌيان ڏيئي ڀرم ۽ ڀيد ھٽائي ٿو.
اگيان سنديۓ نِنڊ مان ڪري ڪرپا تہ جڳائي ٿو. ڪھي ٽيئون گر ڪرپا سان، ليڪو جم وار
ٿوُن.٣- راڳ پھاڙي پچن-٨١- ستسنگ سڀ ڪرمن ڪان، جڳتر ۾ سار آھِہ. گرنٿن
ڪئي جنھنجي مھما اپار آھِہ -ٽيڪ- ست پرشن جي سِڪيا سدا ٿن من ڪي سُڌاري
ٿي. ست پرشن جي ٻاڻي ٻُڏڻ سان پاپ نِواري ٿي. ڀُٽيہ روُپ سنتن جو، درشن ديدار
آھِہ.١- ڪليگ ۾ ستسنگ جي سين ڪان وڏي وڏائي آ. جِن سِڪ سان ڪئي سيوا
سڦل ٿي تِن جي ڪمائي آ. نيچن ڀي اوُنچ پد، پاتو نِرڌار آھِہ.٢- بِنا
ستسنگ جي ڪڏھين نہ پائي شانتي ٿو ڪوئي. رڪيو پريم جنھن ستسنگ سان سدا سک شانت لھي
سوئي. ڪھي ٽيئون گيانِن جو اِھو ويچار آھِہ.٣- راڳ پھاڙي پچن-٨٢- جڏھن من جو
موھہ مِٽائيھِدين، تڏھن آتم سک کي پائيندين. جڏھن سُرتي شبد مِلائيندين، تڏھن انيِوَ

جوت جڳائيندين -ٽيڪ-جيسين ممتا تنهنجي مايا ۾، تيسين سک نا لهندين ڪايا ۾. جڏهن
وِرهه وئراڳ وسائيندين، تڏهن امرت جا ڦل کائيندين.١- جيسين هؤن مان تنهنجي آ تن ۾،
تيسين روئندو رهندين تؤن من ۾. جڏهن ناد نِسنگ وڄائيندين، تڏهن نِرڀيه ٿي گڻ ڳائيندين.٢-
جيسين ستگر جو سنگ تؤن نه ڪندين، ڪهي ٽيئون شانتي نا لهندين. جڏهن گر ڪان گيان پرائيندين،
تڏهن من کي شانت بڻائيندين.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٨٣- ڇڏي پاپ سڄن، ڪري رام
ڀڄن، پنهنجو جنم سُڌار -ٽيڪ- ٻرو پاپن جو آخر پريڻام ٿي. هِت دک
درد اڳيان نرڪ ڌام تي. اِهو ڌيان ڌري، پڙيه ڪرم ڪري، پنهنجو جنم سُڌار.١-
رک دل ۾ ديا ۽ ڌرم ڌار تؤن. ڇڏي ڪوڙ ڪپٽ سچ جي ڪر ڪار تؤن. من مان غير ڪڍي،
وِروڌ وير ڪڍي، پنهنجو جنم سُڌار.٢- ڪري ستسنگ سيوا سان چِت لاءِ تؤن. ڪهي ٽيئون
هريءَ ساڻ هِت لاءِ تؤن. هر ڀڳت بڻي، وني ڪرپا ڪٽي، پنهنجو جنم سُڌار.٣- راڳ
پهاڙي ڀڄن-٨٤- دل تڙڦي ٿي جِن جي خاطر، سي سنت سچارا آئيا. مهر
ڪري مِسڪين مٿان داتا دل وارا آئيا -ٽيڪ- کهڙي مهما تِن جي ڳايان مان.
لک ٿورا تِن جا ڀانيان مان. ٻاجهه ڪري ٻالڪ تي پنهنجي، پرم پيارا آئيا.١-
اڄ دل کي بهاري آئي آ. خوشي من ۾ خوب سمائي آ. کهڙي ڀيٽ ڌريان تِن جي
اڳيان، ڀري پير ادارا آئيا.٢- ڪهي ٽيئون منگل منايان تو. ملي گيت تِني سان ڳايان
تو. ڪري ديا داس تي دين‌بنڌو، سي اندر اجارا آئيا.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٨٥-

جو وچن ڪيو تي سو، ٻُلائي نہ ڇڏجانءِ. مات گرڀ ۾ جيڪو، وچن ڪيو تي سو توُن ٻُلائي نہ ڇڏجانءِ -ٽيڪ- درلڀ مليو تي مانش چولو، وني گيان پوُرن ڪنڄ پرم پولو. ڦسي موهہ مايا ۾، وِشيہ ڀوڳ ڀوڳي سو توُن رُلائي نہ ڇڏجانءِ.١- هر هر اهڙو مِلندءِ نہ موقعو، سنت شاستر هي ڏِين تا هوڪو. ڀُلي ڀڳوان ڪان من، پاپ ڪرم ۾ سو توُن وِڃائي نہ ڇڏجانءِ.٢- هِڪ هِڪ سواس هي آهي امولڪ، ڪهي ٽيئون مَت جنهنجي نہ ماڻڪ. بِنا هري نام جي توُن، غفلت گينواريءَ ۾ سو گنوائي نہ ڇڏجانءِ.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٨٦- پاڙج پنهنجو سوئي، ڪيُئہ جو قوُل پريوُءَ سان -ٽيڪ- جڏهن گرڀ ۾ اتِ دک پايو، تڏهن هريءَ کي تو ليلايو. ڏاڍي ڏکن مان روئي.١- وچن وِسارڻ واجب ناهي، آخر پريوُءَ سان ڪم آهي. ياد ڪجانءِ توُن اوئي.٢- ڪل ڪٽنب ۾ دل نہ ڦسائج، ڪهي ٽيئون سچ وٺج وِهائج. انت سنگي ٽئي جوئي.٣- راڳ پهاڙي ڀڄن-٨٧- من ڦير نا ڪر دير نا، سيوا سمرڻ دان ۾ -ٽيڪ- ڪري بهانا ڪين نٽائج، ڀڄن ڪرڻ کان چِت نہ هٽائج. موهہ ممت کان منهڙو مَٽائج، وِجهہ نہ وِتي هر ڌيان ۾.١- سوارٿ جو سنسار اٿي، مطلب جو پريوار اٿي. جوُنو تِن جو پيار اٿي، پاءُ رکج ڀڳوان ۾.٢- سِڪ شرڌا کي هردي ڌاري، ڀڳتيءَ جي ڪر ڪار پياري. پمراجا جو ليکو واري، سُرت رکج گر گيان ۾.٣- ڪهي ٽيئون گر سيوا ڪر توُن، دان ديا سان هردو پر توُن. دين ڏکين جا ڏکڙا هر توُن، جَسَ کي پاءِ جهان ۾.٤-

- اوم ستنام ساکي - راڳ لوڙائو پڇن - ١ -

سنگ سرتيون ٽيو ستگر سان، کرم لکيو کير مٽي -ٽيک- ستگر در تي دانهين، پيس
ٽني جي پانهين. ترت جهلي ٽن بانهين، نيڻ چڙيائون ت پٽي.١- قؤل اڳي جي کيڙا،
اوڏا اچي سو ٽيڙا. پارڻ مونکي پيڙا، سر تڏهين ڏنم سٽي.٢- عشق پڇي کئي
اٻلي، هنر ٻلي ويا نقلي. جهلبَس کنهنجي ن جَهلي، قت ويو قتيل جا
قٽي.٣- ٽيئون چِني جڳ ناتو. نينهن گرن سان لاتو، روئان تي ڏينهن راتو، جهٽکو ڏئي
دل ويا جهٽي.٤- راڳ لوڙائو پڇن-٢- درد جِني ٽن جي ٻني. پري وَٽي گرن
ڏني -ٽيک- چوَن پيون پر واريون، کيو کو درد جو داروُن. سَوين وِڏيون ٽن قاروُن،
نام بِنا نانهن ڏني.١- وچن کٽي وشواسي، آتم گهر ٽيا واسي. وينا کٽي
جم قاسي، کال سندي پئہ ن ٽني.٢- عشق کسائي آهي، کونڌر کيهي کهائي. سانگو
سِر جو لاهي، کسڻ اچن کي ت غني.٣- کهي ٽيئون وئراڳي، آهن سي وڏيا ڳي.
چوٽ وِرهہ جِن لاڳي، ڏن ڏن سيئي پڇني.٤- راڳ لوڙائو پڇن-٣- درد جِني جي
دل ۾، سي ت گهمن متواليون -ٽيک- قؤل اڳي جِن کيڙا، پارڻ ٽن کي ٽيڙا.
ڳوڙها ڳڙهي ٽن پيڙا، سڻِ سوُرن جوُن ڳالهيون.١- اکر ويو جِن کي جڙي، سنگ
کري هِکڙي گهڙي. پاتو ٽن منهن ت مڙهي، عجب چلن سي چاليون.٢- ٻاڻ برهہ

جا ڀاري، جن کي لڳا ڪاڀاري. روئن زارون زاري، اکڙيوين تن جوُن آليوُن.٣-
ٺيئون لڇائوُن لاهي، اڳتي هليوُن جي ڪاهي. پاڻ ڏنو تن ناهي، ڪولي دل جوُن تاليوُن.۴-
راڳ لوڙائوُ پچن-۴- ساز سَوان اٿم نوان، ديهه دنبوُرو پايان -ٽيڪ- قرب
ڪِليوُن ڪپاٽ هٽي، سوُرن ڪيا سات ڪٽي. وِرهه جي وئي وات وٽي، گڻ گوبند
جا ڳايان.١- تاروُن رَڳن جوُن تڪڙيوُن، جانِ اندر ۾ جڪڙيوُن. پريم پڪي ۾
پڪڙيوُن، پيچ پِرين سان پايان.٢- ساز وڳو سُر وارو، سپ سازن کان نيارو.
پِرانن کان سو پيارو، نينهن تنهين سان لايان.٣- ٺيئون ٻِڌم ساز جڳي، ستگر جي وات
لڳي. وحدت جي تار وَڳي، مست اُنهيءَ تي آهيان.۴- راڳ لوڙائوُ پچن-۵-
علم پڙهان هِڪ اکر اچي نا، اُڻ عشق جي آئي اديوُن. عشق جي ڳالهه وٽي تي
موُنکي، ڪانه وٽي ٻي وائي اديوُن -ٽيڪ- پنڊت پوٿيوُن پڙهي وِڙهن ٿا، وَحد رکي تہ وڏائي
اديوُن. الٽو ڏِين ٿا آڳ اندر کي، ڪوُڙن ڪَل نا ڪائي اديوُن.١- ستگر جو ست
شبد جپي موُن، لِنوَ اکنڊ آ لائي اديوُن. ويدن جي جِت گم ناهي ات، منهنجي
سُرت سمائي اديوُن.٢- انل پکيءَ جيئن عشق گگن ۾، عاشق رهن سدائين اديوُن.
پير نہ پَٽ تي پائِن ڪڏهين، تن جي سمجهه سَوائي اديوُن.٣- ڪهتا ٺيئون عشق اندر ۾،
ڪاتي قرب وَهائي اديوُن. گهايل جاٽي گهاءُ عشق جو، روئي رات وِهائي اديوُن.۴-
راڳ لوڙائوُ پچن-٦- عشق عقل کان آهِ وِديهي، سئر ڪري چوُڏار ادا -ٽيڪ-

عقلمندن ڪان عشق پري ٿي، ڳالهيُون ڪرن آپار ادا. ڪرڙيءَ ٻن نر ڪونہ تري
ڪو، ويد پڙهي پل چار ادا.١- چور وِڪار ڌرن هميشه، ڏِسي عشق تروار
ادا. چار پدارٿ ڪرن مزوُري، عشق سندي هروار ادا.٢- آڳ عشق جي رنگ
اُلٽائي، لعل ڪري تن جار ادا. جيوَ منجهان تو برهم بڻائي، عشق مٿان ٻلهار
ادا.٣- ڪهي ٽيئون آ بات عشق جي، لوڪ ٽِنهين ڪان ڏار ادا. علم بِنا نہ بڻائي
عاقل، ڪولي انيئہ دوار ادا.٤- راڳ لوڙائوُ پچن-٧- من چيتن جي لڳي لڙائي،
ڪورٽ ڪن ٿا روز مِنا. هرڪو پنهنجا خيال ٻڌائي، ڏاري دل ۾ سوز مِنا -ٽيڪ-
من نہ چوي ڪاڻُ مال مِنايوُن، پٽ جا ڪپڙا پاءِ مِنا. چيتن چوي رَهہ راضي سيِ ۾ ،
خيال بٽيءَ سان لاءِ مِنا.١- من نہ چوي لُٽ مال پرائو، سيٺ بٽي پاءِ شان مِنا.
چيتن چوي سيِ ڌرم ڪري ڇڏ، ميٽي من جو مانُ مِنا.٢- من نہ چوي گهر پنهنجي گهارج،
خوُب وڏي پريوار مِنا، چيتن چوي ٿي جڳ ڪان نيارو، ڪٽِہ موهہ جو چار مِنا.٣-
ڪهي ٽيئون من لوڪ ٽِنهين ۾، غافل ٿي نہ گذار مِنا. ساڌ سنگت هر يڪتي ڪر
جا، نيهُہ ٿئي هروار مِنا.٤- راڳ لوڙائوُ پچن-٨- توُن چو تو وقت وِڃائين.
ڪڇ سوچ سمجهہ من مانهين -ٽيڪ- سواس امولڪ لعل سچا هي، غفلت مانهِن
گنوائين. ڪوڏيءَ بدلي لعل وِڃائي، پوءِ مٿان پڇتائين.١- انت ويلي سي ڪم نا ايندءِ،
جِن کي پنهنجو پائين. تن ڏن توسان ساٿ نہ هلندو، چو تو موهہ وڌائين.٢- امرت نام

هريءَ جو تياڳي، وِهه وِشين جي ڪائين. ڪلپ ورڪش ڪي ڪاٽي مُورک، ڇو تو ٻٻر لڳائين.۳-
اڪ جا وڻ پوکي تُون جڳ ۾، انبن ڪي تو چاهين. ڪهي ٽيئون سک ڪيئن پائيندين، ڪوتا ڪرم
ڪمائين.۴- راڳ لوڙائو پچن-۹- گروُ آهيان ڪير سٽائيج، تُون ساڪي پاٺ ڪي پائيج.
-ٽيڪ- ستگر ساڪيءَ ڪي مان پنهنجو، روُپ ڪري ڪيئن جاٽان. مهاواڪيه جو ارٿ وِچاري،
تن جو پرم پُلائيج.۱- ستگر ساڌن ڏسُ تُون مُونکي، نشچل سک ڪيئن پايان.
سمجُهه سَجاتيءَ ۾ سک آهي، تنهن ۾ سُرت مِلائِج.۲- ستگر سُرت سَجاتيءَ
۾ مان، ڪهڙيءَ ريت مِلايان. جڳ مِٿيا ست آتم جاٽي، آتم ۾ چِت لائيج.۳-
ڪهي ٽيئون تنهن آتم پد ۾ اِستِٿ من ڪيئن ٽيندو. پل پل آتم چِنتن ڪرڪي،
تنهن ۾ من نهرائِج.۴- راڳ لوڙائو پچن-۱۰- تُون سَروَ وياپڪ آهين. ڪِتي چوان
تُون ناهين -ٽيڪ-ڪاٽي پوڳ وِشيه ڪي پوڳين، ڪاٽي جوڳ ڪمائين. ڪاٽي مؤن ڪرين تو مؤني،
ڪاٽي هرگن ڳائين.۱- ڪاٽي ناڪر بڻجي وينين، ڪاٽي پوڳ لڳائين. ڪاٽي ديوَل مڙهيوُن
پوُجين، ڪاٽي مندر ڍاهين.۲- ڪاٽي در در بيک منگين تي، ڪاٽي شاهه سڏائين. ڪاٽي
نِوڙت نياز ڪرين تو، ڪاٽي حڪم هلائين.۳- ڪاٽي نيارو تي نِهڪرمي، ڪاٽي ڪرم
ڪمائين. ڪاٽي پرگهٽ پاٺ ڪرين تو، ڪاٽي پاٺ ڇپائين.۴- ڪاٽي گياني گُر تي وينين، چيلو
ڪِتي چوائين. ڪهي ٽيئون هر رنگ روُپ تي، نانا ڪيل ڪِلائين.۵- راڳ لوڙائو پچن-۱۱-
ڇڏ تُون مان ۽ منهنجو. هِت ڪڇ پي ناهي تنهنجو -ٽيڪ- جڳ ۾ جنهن ڪيو مان ۽ منهنجو،

پاتو تنهن دک ياري. خالي هٿين هِتان سو وِيَڙو، تيو نہ سنگي کو تنهنجو.١- مِٽ
مائٽ تي سپ مطلب جا، تِن جو ماڻ نہ کر توُن. انت کال ۾ پاس اچي نا،
ساٿ کندءِ کو سنهنجو.٢- مان مان کر دريوڌن ماريو، راوڻ لنک جلائي. سارو ونس
وِڃائي پنهنجو، انت کيائوُن اهنجو.٣- کهي تيئون ايمان تياڳي، پڇن هريءَ جو
کر توُن، دنيا ۾ دل نا اٽکائِيج، پريوُءَ کي کر پنهنجو.٤- راڳ لوڙائوُ
پڇن-١٢- سوالي آهيان مان سوالي سدا. پريوُ تنهنجي در تي مان سوالي سدا -ٽيک- پڇن
پاوَ يکتيءَ جي بخشيش کر. رهان مان نماڻو تي آسيس کر.١- سدا سنگ
سنتن گرن جو مِلي. ٻڌي ٻول تِن جا کمل من کِلي.٢- سچائي صفائي سدا ڏي
هري. کپٽ کوُڙ من ۾ رهي نا ذري.٣- کهي تيئون شانتي سُمت ڏي سچي. جپيان نام
تنهنجو جڳت کان بچي.٤- راڳ لوڙائوُ پڇن-١٣- سُهيلو هري توُن سُحيلو کجانءِ.
منهنجو انت ويلو سُهيلو کجانءِ -ٽيک- اچن جي کڏهن ڏينهن ڏکن جا کٽي. ڏکن
۾ نہ ڏاتر ڏهيلو کجانءِ.١- خوشين ۾ گذاريان هميشھ هري. نہ ٻاري غمن ۾ ٻحيلو
کجانءِ.٢- هڄين ساڻ موُنسان سدائين هري. وِڇوڙي سندو توُن نہ ويلو کجانءِ.٣- کهي تيئون
منهنجو عرض هي سُٽي. اچي انت ويلي توُن ميلو کجانءِ.٤- راڳ پهاڙي پڇن-١٤-
وڃي تي هٿن مان وڃي تي هلي. حياتي هٿن مان وڃي تي هلي -ٽيک- هٿا ساڻ توسان
هلي سي ويا. اڄان تو نہ دل آ دنيا کان پَلي.١- ڳُنا کال جوڏا سَوين سوُرما.

اهڙو ڪال توکي سُجهي نا ٻلي.٢- پري ڪٽنب توکان پڇي پيو پڇي. اجان توُن نہ
تِن جي ڇڏين تو گلي.٣- ڪهي ٽيئون گر جي وني اوٽ توُن. پڇن سان حياتي ڪري وٺ
پلي.٤- راڳ لوڙائوُ پڇن-١٥- جپي وٺ هري توُن جپي وٺ هري. سدا سِک سچيءَ سان
جپي وٺ هري -ٽيڪ- عمر هيءَ اجائي وڃائي نہ ڇڏ. رکي پاپ جي سِر مٿان توُن پري.١-
سمو هيءُ سارو سمهي نا وِڃاءِ. اُٺي هر جپي وڃج ڀَوسنڌ تري.٢- ڪڍي
موهہ مايا جو من مان منا. سدا هر جپِج نا ڀُلائج گهڙي.٣- بِنا هر پڇن
هي جنم نا گنواءِ. ٽيئون منش تن هي نہ ملنديءَ وري.٤- راڳ لوڙائوُ پڇن-١٦-
نيارا جڳت کان نيارا رهن. سدا برهمگياني نيارا رهن -ٽيڪ- جيئين ڪمل جل ۾
نيارو رهي. ٽيئين صاف ساڌوُ سچارا رهن.١- ڏَئي روشني سِج رهي جيئَن جدا. ٽيئين
سنت جڳ ۾ اُجارا رهن.٢- ڪهي ٽيئون تَن سان ڪرم ڪن سيي. ڪندي ڪم اسنگ سي اُدارا
رهن.٣- راڳ لوڙائوُ پڇن-١٧- ڪيو سنگ سنتن جو سِک سان سدا. ملي گيان
جنهن مان برهم جو ادا -ٽيڪ- رکي پريم شرڌا سنتن ۾ وڃو. سُٺي وچن سنسا پرم سيِ
پڇو.١- ڪيو مَنن تِن جو اڪيلو رهي، مَنن سان ٽئي تو امن من سهي.٢- ڪري
چِت ايڪاگر ڌريو ڌيان ڪي، ڌري ڌيان پايو سچي گيان ڪي.٣- سچي گيان سان تو مِلي
آتما، لکي آتما کي ٽيو لاتما.٤- ٻٽي لاتما برهم آنند لهو، ڪهي ٽيئون جيوَن
مڪت ٽي رهو.٥- راڳ لوڙائوُ پڇن-١٨- ڀُلايو نہ ڀڳوَت جڳت ۾ ڀُلي، جنم

نا وڃايو رَسن ۾ رُلي -ٽيڪ- ڇڏي يوڳ وِشيوُن جهيو رام کي، جهي رام پايو پرم ڌام کي.١- جڳت جي ڇِتن ۾ نه ڦاسي پئو، ڇِتن جو ڇِنيندڙ تہ ڳولهي لهو.٢- ڪهي ٽيئون ستسنگ ۾ نِت رهي، ڪيو جنم سڦلو گڻن کي گهي.٣- راڳ لوڙائوُ پچن-١٩-
سُنو سنگ سنتن جو وٺ توُن ڪري. ٻُرن جي سنگت ڪان پڇڇ توُن پري -ٽيڪ- سنو سنگ سدائين ڪري تو سُکي، ٻُرو سنگ هردم ڪري تو دکي.١- سنو سنگ سڀ کي سڌاري سدا، ٻُرو سنگ جڳ ۾ تو ڪاري ادا.٢- ڪهي ٽيئون منهنجي سکيا جي مڃو، سنن جي سنگت ۾ سدائين وڃو.٣- راڳ لوڙائوُ پچن-٢٠- بندو در بندي جا پلي پيو لَتي. لَتي ڇا
ڪندو در پريوُ جي پٽي -ٽيڪ- رهي رام راضي بندو ڇا ڪندو، مَتي منحن نہ مالڪ مَتي پل بندو.١- ڇڏي گهر ڦِتائي بندو جي ڪٽي، سگهي ڪير ڊاهي اڏي جي ڏٽي.٢- ڪهي ٽيئون وٺ توُن شرڻ رام جي، ڇڏي آش من مان خلق عام جي.٣- راڳ لوڙائوُ پچن-٢١-
عجب ڏنو اِسرار جِني تِن، چڙهيو بِرهہ بهار اچي -ٽيڪ- لِکي لوڪ کان ليئڙو پائي، محبت ۾ ٿيا مڙد مچي.١- سانگو پنهنجي سِر جو لاهي، پتنگ جِيان ٿيا لعل پچي.٢- قدرت جي ڳجهہ کي ڄاڻي سي، سالڪ ڪن ٿا ڪين سچي.٣- ڪهي ٽيئون سي رمز پَروڙي، رانول جي رنگ رهيا رچي.٤- راڳ لوڙائوُ پچن-٢٢- ڏاتر
لاءِ مان ڏوُنگر ڏوريان، ديس ٻيان پرديس اديوُن -ٽيڪ- دِل ۾ درد دکائي پاتو، وِرهہ سندو موُن ويس اديوُن.١- خاڪ لڳائي سِر پنهنجي تي، لاٿم سيئي لِبيس اديوُن.٢-

پِرين لاءِ جوڳي ٿي در در، الک چوان آديس اديون.٣- ٽيئون پِرين بن دل
ديواني، پريم ڪيو پرويس اديون.٤- راڳ لوڙائو پڇن-٢٣- ڏن ڏن ستگر درشن
تنهنجو، دِلڙيون ٺارِيئِہ درشن سان-ٽيڪ- پريمين ٿي نِج ڪرپا ڌاري، امرت پِيارِيُئِہ
درشن سان.١- ڪيئي ڪامي ڪروڌي ڪپٽي، ترت اڌارِيئِہ درشن سان.٢- خوشِين سندا
دروازا کولي، دکڙا ٽارِيئِہ درشن سان.٣- کهي ٽيئون گر پريمِن جا سپ، ڪاج
سنوارِيئِہ درشن سان.٤- راڳ لوڙائو پڇن-٢٤- ڏن ستگر ڏن وچن تنهينجا،
پرم پواري وچنن سان-ٽيڪ- منش سندو اوتار ڌري تو، جيوُ اُڀاري وچنن سان.١-
ستسنگ جو ديپڪ لڳائي، پريم پِياري وچنن سان.٢- ٽاپن جي سپ تپت نِواري،
هردو ٺاري وچنن سان.٣- کهي ٽيئون ڳُل کلي اُپاڌي، برهم ڏيکاري وچنن سان.٤- راڳ
لوڙائو پڇن-٢٥- ڏن ڏن پريوُ پڪتي تنهنجي، ڪيئي سُڌارِيئِہ پڪتيءَ سان-ٽيڪ-
پڪتي توکي پرم پِياري، شبري اڌارِيئِہ پڪتيءَ سان.١- پڪتيءَ ٿي ٿي پريوُ راضي،
کهڙي سنوارِيئِہ پڪتيءَ سان.٢- پڪتي تنهنجي سپ کان اوُنچي، کرما ٽارِيئِہ
پڪتيءَ سان.٣- کهي ٽيئون هر پڪت وَچل توُن، اڌم اڌارِيئِہ پڪتيءَ سان.٤- راڳ
لوڙائو پڇن-٢٦- جادوُ هڻي وِيا جيءَ ۾ جوڳي، لوُنءَ لوُنءَ ٽِن کي ساري امان-ٽيڪ-
پاجهہ ڪري پانهيءَ ٿي وِيڙا، پريم پيالو پِياري امان.١- چنگ چوري چِٽ چريو ڪري
وِيا، ميڪ محبت جي ماري امان.٢- پل پل پڌ پڇان مان تِن جا، ڏي ڏس وِيا ڪنهن

پاڙي امان.٣- ڪهي ٽيئون سي جوڳي وِيڙا، مئل دل تہ جيئاري امان.۴- راڳ لوڙائؤ يڄن-٢٧- اندر سڀ اِسرار، ڏس توُن ، جهاتي پائي جيءُ ۾ -ٽيڪ- اندر سوُريہ تارا ڪَتيوُن، چنڊ سندو چِمڪار.١- اندر مڙهيوُن مندر شِوالا، ديوَن جو ديدار.٢- اندر گوڪل گايوُن گوپيوُن، راس منڊل رنگدار.٣- اندر گنگا جمنا تيرت، ڪاشي ۽ ڪيدار.۴- ڪهي ٽيئون آهِہ تنهنجي اندر، سارو هي سنسار.۵- راڳ لوڙائؤ يڄن-٢٨- ويھُہ نہ مسافر وات تي، کُلي بندر جي تہ بزار ٿَئي -ٽيڪ- جلدي پهُچِہ رات پوي نا، گهِري وِچ ۾ غار ٿئي.١- ڏينهن تتي يي ڪاهِہ اڳتي، ويجهي ات وڻڪار ٿئي.٢- سمجهي سمجهي وٺج ڪجاڻ توُن، گوُنگن جي گفتار ٿئي.٣- ثمر سنياري ساڻ ڪٺج جو، آخر هلٺو پار ٿئي.۴- ڪهي ٽيئون هل همت رکي توُن، دل ۾ جي درڪار ٿئي.۵-

-اوم ستنام ساڪي- راڳ پيلو يڄن-١-

توُن پريوُ پوشڪ آهين، ٻل منهنجو ناهي ٻيو -ٽيڪ- ماپ پِتا سُت ناري، مِت مائٽ ۽ ڀائي. سڀ آهن سک جا ساٿي، ٿئي ڏک ۾ سنگ نہ ڪو.١- توُن شرن پِيَن جو پالڪ، ۽ ساڪي آنهن سڀ جو. هي دل جو درد سڃاڻي، ڏک جنم مرڻ ڪنجو.٢- رويداس اجاميل نامو، سڏنو سئنو شبري. گج گنڪا ۽ گِڏ جهڙا، لک پاپي

تاريا تو.٣- کھي ٿيئون هردم منهنجو، تون آهين اوٽ اجهو. هر تاپ وِڃهن تن من جا، هي
عرض سُٽي منهنجو.۴- راڳ پيلو پچن-٢- بِرهه جي باهه، ۾ کي پيارا پچن تا. جيءُ
جَلائي پنهنجو رنگ رچن تا -ٽيڪ- مرلي سرپ سُن، سُرندي سُن ڏن. ڏياچ جيئن
پُن، سيس ڏين تا.١- کرنگ سُن ناد، پنور لي سگهنڌ. ديک چکور چند، اُلا چُڳن
تا.٢- مِينا رَهت جل، سوُرا لڙت دَل. ڏسيو بادل، مور نچن تا.٣- مڇ
۾ پئي پتنگ، ساڙن سڀ انگ. نريئه تي نِسنگ، جيئري جلن تا.۴- ٿيئون لڄائون
ٿوڙي، من جوُن واڳوُن موڙي. جيوُ برهم جوڙي، امر ٿين تا.۵- راڳ پيلو پچن-٣-
ستگر جي سنگ سان ٿِيڙو، آنند اپار آ -ٽيڪ- ستگر جو درشن پائي، دک سڀ دوُر
ٿي ويا. پرسن ٿِيو منهنجو جيئڙو، نيٽين ٿيو ٺار آ.١- ستگر جو منتر سمري،
منڙو ٿيو اِستت منهنجو. اندر موُن پائي ليئڙو، ڏٺو اسرار آ.٢- ستگر جو
گيان سٽي، من ۾ ٿيو آتم نشچو. مٽي پرم پيد وِيڙو، کٽيو جم چار آ.٣-
کھي ٿيئون ستگر مليو، ڏن ڏن ٿيا ڀاڳ منهنجا. انيئه جو جڳيو ڏيئڙو،
مِٽيو انڌکار آ.۴- راڳ پيلو پچن-۴- ستگر سٽائِڇ موُنکي، من کي کيئن
مارجي. گر جو اپديش ڏاري، من کي سنگهارجي -ٽيڪ- من جو سوَروپ کهڙو، ڦرٽو
آهِ روُپ تنهنجو. جڳتر کان کيئن ڇنجي، وِراڳ کي ڌارجي.١- آهيان ما کير
سوامي، ساکي سوَروُپ تنهنجو. تنهنکي مان کيئن جاڻان، وچن ويچارجي.٢- گيان جو روُپ

کھڙو، چاڙھ مان برھم آھيان. نشچو ٿئي ڪيئن اھڙو، سنسن کي ٽارجي.٣-
سنسن کي جن آ ساڙيو، مھما سُڻاءِ تن جي. ٽيئون بي انت مھما، چئي
چا اچارجي.٤- راڳ پيلو پڇن-٥- ستگر ڏي مھر ڪري تُون، پڪتيءَ جو دان
مُونکي -ٽيڪ- اندر ۾ جاپ جپايو، تن من جي مئل مٽايو. سرسوتيءَ ۾ ڪرايو،
ھردم اِسنان مُونکي.١- چِت سندي چنچلتائي، روز ستائي سائين. من جي مارڻ
لاءِ ڏي، چرنن جو ڏيان مُونکي.٢- پرمن جا پُوت ياري، دک ٽا ڏِين ڏِھاڙي.
پرمن جي پڇڻ لاءِ ڏي، آتم وگيان مُونکي.٣- ٽيئون مان آھيان سوالي، ڇڏيو نہ
مُونکي خالي. سچي گر شڪتي ڏيئي، ڪيو بلوان مُونکي.٤- راڳ پيلو پڇن-٦- ستگر
ديوَ منھنجو، ٻيڙو تُون ٽارجانءِ -ٽيڪ- پوَسند آھي ياري، وچان تو وَھندو تنھن ۾. سنسن
جي چولين منجھان، ٻيڙو تُون ٽارجانءِ.١- چنتا جو چڪر ياري، ترشنا طوُفان قھري.
سوُرن جي سِير تِکيءَ مان، ٻيڙو تُون ٽارجانءِ.٢- جنم وچايم سارو، ڪيا موُن پاپ ڪيئي.
اجاميل پاپيءَ جيئن، ٻيڙو تُون ٽارجانءِ.٣- کھي ٽيئون عرض منھنجو، سٽھ سباجھا
سائين. جيئين تيئين ننگ سچاڻي، ٻيڙو تُون ٽارجانءِ.٤- راڳ پيلو پڇن-٧- ستگرديوَ
منھنجو، پڙدو نہ کولجانءِ -ٽيڪ- عئب اپار ڪيا موُن، ڏِيل ڏکي تو ڏاڍو. ڏسي سي
ڏوھ ڏاتر، پڙدو نہ کولجانءِ.١- ھٿڙا مان جوڙي تو در، داتا تو دانھوُن ڪريان.
منھنجو ھي عرض اونائي، پڙدو نہ کولجانءِ.٢- تو بِن جڳ ۾ ڪوئي، آھي نہ آسرو

ٻيو. پنهنجو توُن ٻرِد سڃاڻي، پڙدو نہ کولجانءِ.٣- کهي ٽيئون حال منهنجو، سارو
معلوُم توکي. پريوُ توُن پنهنجو ڄاڻي، پڙدو نہ کولجانءِ.٤- راڳ پيلو پڇن-٨-
لولي ڏيان لعل توکي، يڪتي گڻ گيان سندي -ٽيڪ- ماءُ پيءُ ستگر ديوَن، ساڌوُ
مهمان سڀ جي. سيوا کر هردم ڄاڻي، موُرت ڀڳوان سندي.١-شيل سنتوش ديا
کي، هردي ۾ ڌار سدائين. ڌرم مٿان قرباني توُن، کر ڏن ڄانِ سندي.٢- سنتن جو سنگ
کر توُن، ستگر کان گيان وٺي. ڌارج توُن ڏيان ڇڏي، چنتا جهان سندي.٣- ناهين توُن تن
من ٻُڌ، آهين توُن چيتن شڌ. کهي ٽيئون پاءِ پوُرڻ، پدوي نرٻان سندي.٤- راڳ پيلو
پڇن-٩- هي ٻٽيو ڇڱو تي ويلو. جپ هر جو نام سَويلو -ٽيڪ- يوڳ وِشيہ کان
پاڻ بچائي، هردم گوبند جا گڻ ڳائي، کر توُن جنم سُهيلو.١- پوُرڻ گر کي سيس
نِوائي، تن من ڏن جي ڀيٽ چڙهائي، ٻڻ شرڌا سان چيلو.٢- گيان ڏيان جي وٺ توُن ڄُڳتي،
من کي جيتي پائڇ مکتي، جڳ کان رهي اڪيلو.٣- کهي ٽيئون سڀ ٻنڌن ٽوڙي، مايا
مِترن کان منهن موڙي، مالڪ سان کر ميلو.٤- راڳ پيلو پڇن-١٠- جِت سنت
رهن سچيارا. سي سدا وَسن چؤٻارا -ٽيڪ- جڳ جي شوڀا سنت وڏائن، شريشٽ گڻن
جي سڳنڌي لائن، هرهنڌ کن هبڪارا.١- سنت گنگا جيئن نرمل آهن، سڀ
جيوَن جي مئل مِٽائن، گيان جي کن گجکارا.٢- کهي ٽيئون نِت نام جپائن،
سڀ کي سچ جي راهہ ٻتائن، نپ جيئن رهن نيارا.٣- راڳ پيلو پڇن-١١- سڀ

مُک سان رام اچاريو. ۽ ٻول گرڀ جو پاريو -ٽيڪ- رام نام نِت نرمل آهي، جنم
جنم جي مئل مِٽائي، سو رام جپي مل ٽاريو.١- رام نت اَتِ سيتل آهي، تن من
جي ٽو تپت ٻجهائي، سو رام جپي من ٺاريو.٢- رام نام نج امرت آهي، پيئڻ
سان ٽو امر بڻائي، سو رام جپي جيءُ جيئاريو.٣- کهي ٽيئون جن رام ڏيايو، تن جو
ٽِيَڙو جنم سجايو، سو رام جپي کل ٽاريو.٤- راڳ پيلو پچن-١٢- جڏهن پکي وڃي
پرديس، چڙي هي ديس پران آڌارو. تڏهن پڃرو ٿئي بيکارو -ٽيڪ- جڏهن پڃري مان ٽو
پکي وڃي، تڏهن پڃري کي کوئي نہ مڃي، جڏهن پنڇي هن پڃري کان کري کنارو.١- هي
پڃرو پکيءَ جو مندر آ، هي سدا انهيءَ سان سندر آ، جڏهن پنڇي خالي کري وڃي
ٽو سارو.٢- توُن چاڻ پکي پرڏيهي آ، ٽيو کنهنجو کين سنيهي آ، جڏهن پکي وڃي
هن پڃري کان ٽي نيارو.٣- کهي ٽيئون پکي اِوناشي آ، آيو سئر کرڻ سکراسي
آ، جڏهن سئر کري پڃري مان وڃي پيارو.٤- راڳ پيلو پچن-١٣- مار من کي
مار من کي مار توُن -ٽيڪ- من ئي تنهنجو دشمن آهي، جنمن کان تہ
رُلائي. اندرين دواران يوڳ رسن ۽، يرمن ۾ تہ ڍُلائي.١- من هٺيوڳي پنڊت
تپسي، يوڳن ۾ يرمايا. کوئي گرمُک گياني بچيو، جنهنتي هر گُر چايا.٢-
من جو روکڻ آهي اوُکو، سنتن صاف سُڻايو. من هاٿيءَ کي شبد کُنڊي سان، کنهن کنهن
آ نهرايو.٣- تانتي توُن يي گر منتر جو، هردم ٽيءُ ايياسي. کهي ٽيئون من دشمن

جيتي پائڇ پد اوِناشي.۴- راڳ پيلو پچن-۱۴- بنسري بنسري بنسري بنسري -ٽيڪ- اِها امرت رس جي ڪاٽي آ، اِها سنتن کي سيباٽي آ، جنھنجي محما ويد وَڪاٽي آ.۱- جنھنجو رس پريل آواز اٿي، جنھنجي سمر نا ٻيو ڪو ساز اٿي، جنھن ۾ ڳجهو رکيل ڪو راز اٿي.۲- ھيءَ موھي برھمر گياني ٿي، ھيءَ موھي يوڳي ڌياني ٿي، ھيءَ موھي وير وگياني ٿي.۳- جيڪا موھن مرلي وڄائي آ، سا ستگر موُنکي سٽائي آ، ڪھي ٽيئون من کي ڀائي آ.۴- راڳ پيلو پچن-۱۵- سنت سي سنت سي سنت سي سنت سي -ٽيڪ- جيڪي درشن سان دک ٽارن ٿا، مِٺي ٻولڻ سان من ٺارن ٿا. دل مُئل کي تہ جيئارن ٿا.۱- جيڪي شبي گڻ سان سينگارن ٿا، سدا سچ جو دڳ ڏيکارن ٿا. سبي پاپن مَئل نِوارن ٿا.۲- جيڪي ھر جو نام جپائن ٿا، پيد پرانتي پرم مِٺائن ٿا. من رانول رنگ رچائن ٿا.۳- جيڪي من جو واڳون موڙن ٿا، چِت پاربرھم سان جوڙن ٿا. ڪھي ٽيئون بنڌن ٽوڙن ٿا.۴- راڳ پيلو پچن-۱۶- پيءُ ٿوُن پيارا پيءُ، نِت رام نام رس پيءُ -ٽيڪ- دنيا چار ڏِھاڙا چٽکو، آھِ خيال جو خالي ڪٽڪو. ٿوُن ٽنھنتي مست نہ ٿيءُ.۱- ڪوُڙ ڪپٽ ٿوُن ڪر نا ڪڏھين، موھ ممت ۾ مر نا ڪڏھين. سبي ٽياڳي شُکيو ٿيءُ.۲- ڪايا مايا تنھنجي ناھي، جوين جو چڏ بانوَر لاھي. ٿوُن ڪين جلائڇ جيءُ.۳- ڪھي ٽيئون جي چاھين مکتي، وٺي گروءَ کان پوُري جُڳتي. ڪڍ سنسي جو ٿوُن سيءُ.۴-

راڳ پيلو پچن-١٧- سيوا سان من لاءِ، تون چار پدارٿ پاءِ -ٽيڪ- سنت گرن جي سيوا ڪر تون، سيوا سان مَل من جي هر تون، هي هردو صاف بڻاءِ.١- دين غريب اناٿن جي تون، مِسڪينن محتاجن جي تون، نِت سِک سان سيوَ ڪماءِ.٢- در پيهي جو اچي پراڻي، صاحب جي سا صورت ڄاڻي، تون تنهنکي سک پهچاءِ.٣- سيوا ۾ سک آهِ سمايل، ٽيئون ڏي شرڌا سان سڀ ڦل، سا سيوا ڪين ڀُلاءِ.٤- راڳ پيلو پچن-١٨- سنتن جو ستسنگ، ڏي رام نام جو رنگ -ٽيڪ- ستسنگ نرمل تيرٿ آهي، شرڌا سان جو تنهن ۾ نائي. ڪري پاپ تنهينجا ڀنگ.١- ستسنگ سَر ۾ موتي آهن، هردم هنس چُڻي سي کائن، .نا ڄاڻي تنهنکي ڪَنگُ.٢- ستسنگ باغ ۾ سگند اَپاري، ڀنوَرن کي تي لڳي پياري. پُونڊ سگند نا انگ.٣- جڳ ۾ ڄاڻج گرمُک سيئي، کهي ٽيئون ستسنگ ڪن جيئي. من ۾ رکي اُمنگ.٤- راڳ پيلو پچن-١٩- سنت جڳت ۾ سار. ڪر تِن سان هردم پيار -ٽيڪ- سنت چندن سم سيتل آهن، سڀ جيوَن جي جلن پُجهائن، ست وچنن سان ڪن ٺار.١- سنت سرووَر آهن نرمل، پريم پڳت جو تِن ۾ آ جل، تون نائي مئل نِوار.٢- سنت سچا نِج تيرٿ آهن، درس پرس سان پاپ مِٽائن، تون تن ۾ شرڌا ڌار.٣- ٽيئون رهي تون نِت سنتن ۾، من چت لائي هر چنتن ۾، وٺ پائي موکش دوار.٤- راڳ پيلو پچن-٢٠- ڏي تون هردم ڏي. کڇ دان دکين کي ڏي -ٽيڪ- دنيا دؤلت مال خزانا، باغ بغيچا چڙي مکانا.

تؤن ويندين هتان لڏي.١ - ڏِين ڏکين کي جيکي ڏيندين، سوئي ساڻ هتان تؤن نيندين. ٻيو ويندين سيئي ڇڏي.٢- دان بنا ڏن آهِ اجايو، دان کري کر سيگهه سجايو. ڏي دينن کي تہ سڏي.٣- دان ڏنو نا کنهنجو ويندو، ٽيئون اؤکيءَ ۾ کم ايندو. ٿو سرڳ ۾ جاءِ اَڏي.٤- راڳ پيلو پڇن-٢١- کرمن سان هر آهي رچيو، سارو جڳت پسارو.

-ٽيڪ- کرمن سان کنگال بڻي کو، کرمن سان ڏن وارو، کرم رُلائي ٿو در تي، کرم يوڳ ڏي يارو.١- کرم مِلائي ٿو سيني کي، کرم وِڇوڙٽهارو. کرم هسائي کرم روئائي، کرم کري سوپارو.٢- کرمن سان کي سُک ماڻن ٿا، ڪِن جو ڏکيو گذارو. کرمن جو سڀ لهڻو ڏيڻو، کرمن جو وهنوارو.٣- کهي ٽيئون کرمن جي اڳيان، چلي نہ کنهنجو چارو. کرم کنهين تان کين ٽري ٿو، يوڳي ٿو جڳ سارو.٤- راڳ پيلو پڇن-٢٢- هيءُ مانش جنم نہ هار بندا، کر يکتيءَ جي تؤن کار بندا.

-ٽيڪ- هرروز مؤت تنهنجي، سِر تي پيو پُکاري. ٻوڙا نتو ٻُڌين سڏ، آخر ڇڏيندءِ ماري، رکي من ۾ خؤف مرڻ جو تؤن، کر ياد هري هروار بندا.١- من ۾ ويراڳ ڌاري، رس يوڳ تياڳ کر تؤن. اوَگڻ کڍي اندر کي، شڀ گڻن ساڻ ڀر تؤن. من سهِت وکارن کي پکڙي، سڀ دشمن پنهنجا مار بندا.٢- سنسار جي سمنڊ مان، جي پار ٿيڻ چاهين. شرڌا رکي چڙهِجِ تؤن، ستسنگ جهاز مانهين. کري تن من پنهنجو اِستر تؤن، تيءُ يوَساگر کان پار بندا.٣- گرديوَ دوار جو هي، تؤن

داس تي پيارا. ڏي پيت سِر گرن کي، اپديش وٺ ادارا. کھي ٽيئون نام جپي گر جو، دک جنم مرڻ جو ٽار بندا.۴- راڳ پيلو پچن-۲۳- پلي عشق اڱڻ ۾ آيو سچڻ. جنھن منھنجو ويڙھو وسايو سچڻ -ٽيڪ- عشق اندر آگ باري، جان ساري وئي جلي. جا حقيقت ڳالھ ھيڙي، سا عشق مونسان سلي. تنھن تن من سارو ڳلايو سچڻ.۱- عشق منھنجي اندر آٽي، خوب کيما کوڙيا. پرم پولن جا سيئي، جنھن تہ بنڌن توڙيا. ۽ وير وِروڌ وڃايو سچڻ.۲- عشق ٽيئون ۽ کي پري، پيالا پيئاريا پريم جا. پيئڻ سان پلجي ويا، سيئي کرم نِت نيم جا. عشق محبن ساڻ ملايو سچڻ.۳- راڳ پيلو پچن-۲۴- وچان سنتن تان بلھار سدا. آھن ايشور جو اوتار سدا -ٽيڪ- رام جي رنگ ۾ رتا سي رھن ڏينھن ۽ رات تا. وچن جي ورکا وَسائي ڏِين من کي شانت تا. کَن جيوَن جو اُپکار سدا.۱- جوڳ جي جُڳتيءَ سان دل کي ڏِين آرام تا. بوڏ بيڙي ۾ چڙھائي پار کن سُکڌام تا. کن پريمين جو نِستار سدا.۲- گيان جي اپديش سان سي کن پرم سپ ناش تا. تَم اوديا جي مِٽائي کن برھم پرکاش تا. ڏئي گٽن سندو گلزار سدا.۳- کھي ٽيئون سُمت ڏيئي کمت کي کن دوُر تا. پريم پکتيءَ ساڻ ھردو کن پري پرپوُر تا. کن جڳ ۾ جئہ جئکار سدا.۴- راڳ پيلو پچن-۲۵- سُمت سندو دان توُن، پڳوان موُنکي ڏي -ٽيڪ- رھي اندر منھنجي سچائي ۽ صفائي. پريم ھي پرڏان توُن، پڳوان

مُونکي ڏي.١- ڏسان سڀ ۾ صاحب سچي جوت تنهنجي. سمجهه سندو ڀانءُ تُون، ڀڳوان مُونکي ڏي.٢- آدب من ۾ نت رهي مرم ۽ شرم هي. ڌيرج ڌرم ڏيان تُون، ڀڳوان مُونکي ڏي.٣- ڪهي ٽيئون پنهنجي ڪرتار ڪر ڪرپا. غريبي ۽ گيان تُون، ڀڳوان مُونکي ڏي.۴- راڳ پيلو ڀڄن-٢٦- ست پُرش جو ستسنگ، سدائين سنو سنو. جتي هلي پريم پرسنگ، سدائين سنو سنو -ٽيڪ- جو ستسنگ ۾ سک آهي، سو وَئڪنٺ ۾ ڀي ناهي. جتي آنند جو تہ اُمنگ، سدائين سنو سنو.١- آ سڦلي گهڙي اهائي، جا ستسنگ مانهن لڳائي. ستسنگ چڙهائي رنگ، سدائين سنو سنو.٢- جِت ڀڳچي مدد نہ ڪائي، ات ستسنگ ٿئي سهائي. ڏي هر ڀڪتيءَ جو انگ، سدائين سنو سنو.٣- مِلي ستسنگ درلڀ ڀائي، ٽيئون ويدن ساک سُٽائي. ستسنگ نِڀائي ننگ، سدائين سنو سنو.۴- راڳ پيلو ڀڄن-٢٧- ستنام ساڪي نِرڌار، پريم سان جپيو جپيو. جو سيني جو آڌار، پريم سان جپيو جپيو -ٽيڪ- ست نالو جنهنجو آهي، جو ناس ٿيڻ جو ناهي. سڀ ويدن جو تت سار، پريم سان جپيو جپيو.١- جو ساڪي سَروَ نواسي، آ چيتن سُوئم پرڪاشي. سڀ گهٽ جو چاٽٽهار، پريم سان جپيو جپيو.٢- جو ستنام ساڪي جپيندو، سو نشچي مڪتي ٿيندو. ڪهي ٽيئون سکن ڀنڊار، پريم سان جپيو جپيو.٣- راڳ پيلو ڀڄن-٢٨- ڀلي ڀلي آيا اڄ سنت سچارا. سنت سچارا آيا پراڻ پيارا ري، جيءَ جا جيئارا -ٽيڪ- سنت سُٽائن گيان جُون ٻوليوُن، ٻوڌ ڏِين ٿا انيڪہ ڪوليوُن. ڀيد ڀرم ڀولا ميٽِن مُونجهارا ري.١-

پريم سان ڄت ڄت پير گھمائن، ڦِتل اڳڙ آباد بڻائن. هري اگيان
ڪن اندر اُجارا ري.٢- ڌرم ڪرم کي پاڙ ٻه ڌارن، ٻين کي ٻي سا سکيا
سيکارن. اهڙن سنتن تان ٻل ٻلهارا ري.٣- ٽيئون سيوا سڦلي تِن جي،
ڪٽِن ڦاس جي جنم مرن جي. جيئَنِ سدائين سي سنت ادارا ري.٤- راڳ پيلو ٻچن-٢٩-
ڪر پريوءَ سان پريت، جڳت ۾ هاري بازي جيت، ايئين ٿا سنت چوَن. وٺي اِيش
آڌار، ڪري وٺ پنهنجو سچڻ اڌار. ايئين ٿا سنت چوَن -ٽيڪ- مطلب جا مِٽ مائٽ
ڀائي، انت سمي ٿِين سي نه سهائي. سوارٿ جو سنسار، بنا سوارٿ آ هڪ ڪرتار.١-
پريوُ هرهند راکو آهي، سُمرن سان دک درد مٽائي. جپ تنهنکي هروار، ڪري جو
ڀوَساگر ڪان پار.٢- پريوءُ جي جن اوٽ وٺي آ، تن جي آخر ٿي مکتي
آ. پائي هر ديدار، ڪيو تن ڪروڙن جو تہ سُڌار.٣- ڪهي ٽيئون جي چاهين ڀلائي،
ڪين ڀُلائج هر سکدائي. جڳ جو پالنهار، جپج سو ساکي سِرجڻهار.٤-
راڳ پيلو ٻچن-٣٠- ڌاري هردي ڌيان، جپج توُن مُک سان شري ڀڳوان، جنهين سان مکتِ
مِلي. تياڳي تن ايمان، پريم سان ڪر گوبند گڻ گان. جنهين سان مکتِ مِلي -ٽيڪ-
مانش جو جنم مليو تي، پوُرب جو ڀاڳ ڪليو تي، ڪر ويچار توُن. وِشين ڀوڳن
۾ ويهي، ڪين کي وڃائج ديهي، ڪر ڪو سُڌار توُن. اهو سنتن وَکيان، ڀُلائج
ڪين ڪڏهن انسان.١- سچو ٿئي سنتن جو سنگ، رانول جو جنهن ۾ آ رنگ، رک

وشواس ڌون. سيوا ڪر شرڌا ڌاري، وچنن کي من ويچاري، ڪم ڪر راس ڌون. ميٽي
مانُ گمان، پاءِ ڌون نِج آتم جو گيان.٢- امرت جي ويلي جاڳي، صاحب سُمرڻ
۾ لاڳي، سڦل ڪر سواس ڌون. آلس ۽ غفلت ٽاري، ستگر جو نام اچاري،
پاءِ اوِناس ڌون. ڪهي ٽيئون ساوڌان، رهي ڌون ڪر پنهنجو ڪليان.٣- راڳ پيلو
پڇن-٣١- مؤنسان مارؤن مِلن، سچا سانگي مِلن، سِڪ وارا. آهن پراڻن جا
جي پيارا -ٽيڪ- آهي مارُن جي محبت من ۾، وچي تار ٽي تِنجي تن ۾. مُرڪي
من کي موهِن، دل جا داغ ڌوئِن، دِلدارا.١- جِن سانگن سان گڏ تہ
گذاريم، ڪٽي نيڻ ٽي جِن کي نهاريم. سيئي سجڻ اچن، رڱؤن رنگ ۾ رچن،
ڪر ديدارا.٢- بِنا سانگن جي نہ سُنهان ٿو، سدا راهہ ڏِسي مان رُئان ٿو. ڪڏهن ٻاجهہ
ڪري، ايندا پير پري، ٻاجهارا.٣- روئي ٽيئون ٿو روز پُڪاري، منهنجو ساهہ سانگن کي ٿو
ساري. شل درشن ڏِين، ڌاتيؤن ڏِين، اچي ڌاتارا.٤- راڳ پيلو پڇن-٣٢-
پؤرن سنت سچا، رام رنگ ۾ رچا، برهم گياني. آيا آيا سي سنت سئلاني -ٽيڪ- سدا ٻادل
جيئن اُپڪاري، سڀ جيوَن جا هِتڪاري، وچن ورکا ڪرن، خالي هردا ڀرن،
داتا داني.١- جني پريم سان پير گهمائن، اهي اڱڻ سدائين سُهائن. ڪن دل سان
ديا، ۽ من سان ميا، گڻن ڪاني.٢- رام نام جي ٻاٽي ٻُڌائن، ڌئي گيان اگيان
مِٽائن. پريم پيالا ڀري، ڏِين ڪرپا ڪري، جيءُ جاني.٣- ڪهڙي مهما تِني جي

مان ڳايان، کهي ٽيئون ٿو سيس نِوايان. ڪري تِن جو درشن، ڪيان تن من ڌن، قرباني.٢- راڳ پيلو ڀڄن-٣٣- ستگر جي دربار جو، هردم ٿون دربان ٿي. سيوڪ ٿي سيوا ڪري، نِوڙت سان نرمان ٿي -ٽيڪ- ستگر ساگر جيان آتي، موتي جنهن ۾ اڻملها. شردا ڌاري ڌئيِ ٽُٻي، ڳڻ پائي ڳٽوان ٿي.١- ستگرديو جهاز آ، تاري ٿو ڀوَسنڌ مان. تنهن ۾ چڙهه ٿون چاهه سان، پار پَئِي پروان ٿي.٢- ستگر سورج سم اتي، اوديا اوُندهه کي هري. تن من ڌن ڀيٽا ڌئي، وديا وٺي ودوان ٿي.٣- کهي ٽيئون ستگر سچو، اؤکيءَ ۾ همراهه ٿئي. تنهنجي داون ۾ رهي، ٻل پائي ٻلوان ٿي.٤- راڳ پيلو ڀڄن-٣٤- ستگر منهنجا شاهن‌شاهه، اؤکيءَ ويلي ٿيءُ همراهه -ٽيڪ- نالو تنهنجو ڍين ديالوُ. ڪرپا ڪر پنهنجي ڪرپالوُ. تو ٻِن ٻي ڪا ناهي واهه.١- عيبن ڀريل هردم آهيان، پاپ ڪرم ڌي پل پل ڪاهيان. بخشڻهارا بخش گناهه.٢- شرن اوهانجي جوئي اچي ٿو، نرڪ اڳن ڪان سوئي بچي ٿو. لڳي نه تنهنکي ڪوسو واءُ.٣- جهڙو تهڙو بالڪ چاٽي، کهي ٽيئون ٿي موُنسان ساٿي. ڪري مهر جي نات نِگاهه.٤- راڳ پيلو ڀڄن-٣٥- ڌيان ڌار ٿون، ڪين وسار ٿون، گر موُرت من ۾ وِهار ٿون -ٽيڪ- گر موُرت جو ڌيان ڌري جو، من وِکيپ کي سوئي هري ٿو. ستگر تنهن کان ٿئي نه پري ٿو، ڪارج سيئي پوُرا ڪري ٿو.١- وچن گروءَ جو جو من ڌاري، آگيا گر جي ڪڏهن نه ٽاري. گر

سيوا ۾ عمر گذاري، تنهنجي جئه ٿئي جڳت منجهاري.٢- گر مورت ۾ نرت لڳائي، گر منتر ۾ سُرت سمائي. برهم گيان ۾ ورتِ مِلائي، پوَرن پد کي وٺ توُن پائي.٣- کهي ٽيئون گر ايشور ڄاڻي، شرڌا سان پڙهه تنهنجي ٻاڻي. اصلي پنهنجو روُپ سڃاڻي، پائبج سَروَ سکن جي کاڻي.٤- راڳ پيلو پچن-٣٦- آءُ توُن پاءُ پري، ستسنگ ۾ پيارا، آءُ توُن پاءُ پري -ٽيڪ- پاءُ ڌري جو وچن ٻُڌي ٿو تنهنجو ڪاج سَري. سِڪ شرڌا سان سيوا ڪري جو تنهنجو ڀاڳ وري.١- ڀاوَ وارن جو ڀوَساگر مان بيڙو پار تري. ڀاو وارن جا وِگهن سيئي ڀڳوَت پاڻ هري.٢- ڀاو وارن جي هردي اندر گيان تو واس ڪري. ڀاو وارن جو مِٺي موُنجهارو سنسو ۽ ڀرم ٽري.٣- ڀاو وارن جو ڀڳوَت هردم دل ۾ ڌيان ڌري. کهي ٽيئون جي ڀاو کان خالي پريئو آ تِن کان پري.٤- راڳ پيلو پچن-٣٧- ڌاري دل ۾ شرڌا وٺ سيوا ڪمائي. ستگر سنتن سان سچو، پريم لڳائي ري، موهه مِٽائي -ٽيڪ- ستگر سنتن بن نه سهارو، ڪليگ ۾ بيو ڪونه آڌارو. تِن جي شرن ۾ وٺ گيان پِرائي ري.١- ستگر سنت سنگي سکدائي، انت ڪال ۾ ٿِين سهائي. وچن تِني جا ڏِس دل ۾ هنڊائي ري.٢- ستگر سنت شرڻ جي آيا، ٽيئون تِن جي سڦلي ڪايا. جم جو ليکو تِن چڏيو چُڪائي ري.٣- راڳ پيلو پچن-٣٨- هي بندا هي بندا هي بندا -ٽيڪ- نه تو جنم پائي شپ ڪرم ڪيو. نه ڌن منجهان ڪڇ ڌرم ڪيو. نه تو پاپ ڪرم کان شرم ڪيو.١- نه تو

نام هريءَ جو ياد ڪيو. نہ تو دکين جو چت شاد ڪيو. نہ تو من دشمن کي ماد ڪيو.٢- نہ تو مايا ڪان من دوُر ڪيو. نہ تو چنتا کي چڪچوُر ڪيو. نہ تو ڀاءُ هردي پرپوُر ڪيو.٣- نہ تو کهي ليئون اُپڪار ڪيو. نہ تو سڀ سندو وهنوار ڪيو. نہ تو راضي ستڪرتار ڪيو.٤-

-اوم ستنام ساکي- راڳ مانجهہ پڇن-١-

غافل سجاڳ ٿيءُ توُن، شري رام نام ٻولڇ. گذري وڃي وقت ٿو، ننڊ مان اکيوُن نہ کولڇ -ٽيڪ- جلدي ڪري تياري، سوُدو سچو وَٺڇ توُن. مايا ۾ موُنڊ لپٽي، هيرو جنم نہ رولڇ.١- ساري عمر وڃايئہ، سنسار جي رسن ۾. باقي بچيل سمي ۾، هر کي هردي ۾ ڳولهڇ.٢- آئين اڪيلو هتڙي، آخر اڪيلو ويندين. ڪوڏي نہ ساٿ نيندين، هيءَ ڳالهہ تن ۾ تولڇ.٣- کهي ليئون ڪال ٽيئي، من ۾ هوشيار رهہ توُن. آڳيان ۾ آڙي نا، ڀوَسنڌ مانهن ڏولڇ.٤- راڳ مانجهہ پڇن-٢- پريات جو پياري، جپ رام نام جاڳي. ننڊڙي اکين جي ٽاري، جپ رام نام جاڳي -ٽيڪ- پنڇي اٿي صبح جو، ٻوليوُن مِٺيوُن ٿا ٻولن. توُن ڀي تہ ننڊ نواري، جپ رام نام جاڳي.١- ڀنوَرا اٿي سويري، گُنجڪار سان گُنجن ٿا. توُن ڀي اکيوُن اُگهاڙي، جپ رام نام جاڳي.٢- گل ڦل کِڙي سڳنڌي، پريات جو ڏِين ٿا. توُن ڀي تہ پريم

ڏاري، جپ رام نام جاڳي.٣- کهي ٽيئون ننڊ توکي، ڀڳوان ڪان ٽِلايو. ننڊ کي
ڳهران نِڪاري، جپ رام نام جاڳي.٤- راڳ مانجهه ڀڄن-٣- قدرت تنهنجيءَ
جي پريوُ، کهڙي ڪيان وڏائي. ڪِن کي ڪيو تو راجا، ڪِن کي ڏِنئِہ گدائي -ٽيڪ-
ڪِن کي تو مال ملڪيت، صاحب ڏنو گهٽوئي. ڪِن کي ڪيو تو پينوُ، جن کي
مِلي نہ پائي.١- ڪيئي ڇٽرُ سياٽا، پريوُ ڪيا تو پئدا. ڪِن کي ڪيو تو موُرک،
جن کي نہ سمجهه ڪائي.٢- ڪِن تان هري ڀڄن ﷲ، سقلو ڪيو جنم کي. ڀوڳن ﷲ
ڪِن تہ ڀتڪي، ساري عمر وڃائي.٣- کهي ٽيئون ڪِن کي شانتي، ڪِن کي اُپاڌ
من ﷲ. ڪرتار تنهنجي قدرت، ڪنهنکان لَکِي نہ جائي.٤- راڳ مانجهه ڀڄن-٤-
پريوُءَ ڪيو هي پئدا، سڀ پاڻ مان پسارو. پاڻ هي بڻي پدارٿ، ٽيو پاڻ ڏسڻ وارو.
-ٽيڪ- ٽيو پاڻ پوَن پاڻي، اڳني آڪاش ڌرتي. هر رنگ روُپ ٽي سو، نِرکي
عجب نظارو.١- مَڪڙيءَ جيان بڻائي، سڀ تار پنهنجي تن مان. منجهه
پاڻ کي قسائي، ٽئي لئہ ڪري نيارو.٢- ڪِٿ پُرش ٽيو ناري، ڪِٿ عقلمند
اناڙي. ڪِٿ ڀوڳ سَروَ ڀوڳي، ڪِٿ تو ڪري ڪِنارو.٣- کهي ٽيئون پاڻ پريوُ،
نرگڻ سگڻ ٽيو آ. سمجهي سچو کو سالڪ، اهڙو عجب اشارو.٤- راڳ
مانجهه ڀڄن-٥- اي ايش ڏيان تنهنجو، دل ﷲ سدا لڳايان. ڪجهه مهر توُن نہ
موُنتي، تو ساڻ من مِلايان -ٽيڪ- نِرمانتا سچائي، هردي رکان سدائين. آهي اِڇا

اِهائي، ڳڻ گيان کي پِرايان.١- هردم ڪري نيزاري، توکان منگان مُراري. ڀڳتي ڏجانءِ پياري، جنهن ساڻ دل ريجهايان.٢- دنيا کان خيال موڙي، جيءُ جوڳ ساڻ جوڙي. تيئون لچائوُن توڙي، تو ساڻ پريت پايان.٣- راڳ مانجهه پڇن-٦- مالڪ سندي ميا سان، ڏک ڏوُر تي وچن تا. داتار جي ديا سان، دک دوُر تي وچن تا -ٽيڪ- آڏو اچن ڪڏهن جي، پَربت پهاڙ ڀاري. ريتي سمان روڙا، چڪچوُر تي وچن تا.١- برندڙ اچي جي اگني، انسان جي بہ آڏو. چندن سمان سيتل، سي خوُر تي وچن تا.٢- جيڪڏهن پريل وِک سان، پيالا ملن پيئڻ لاءِ. امرت جيان سي رس ۾، پرپوُر تي وچن تا.٣- کهي تيئون اگر حاسد، دک کشت ڏِين ڪيئي. سي پَلڪ ۾ سيئي، ڪافوُر تي وچن تا.٤- راڳ مانجهه پڇن-٧- هِڪ اِيش جنهن نہ ڏيايو، انسان ٿيو تہ ڇا ٿيو. آرام جنهن نہ آيو، ڌنوان ٿيو تہ ڇا ٿيو -ٽيڪ- سي تخت بخت کُليو، سک ساج راڄ مليو. هر پريم ۾ نہ جهليو، سلطان ٿيو تہ ڇا ٿيو.١- تن ڌن جو زور لائي، دشمن سيي دبائي. پنهنجو نہ من منائي، بلوان ٿيو تہ ڇا ٿيو.٢- پستڪ پڙهي پڙهائي، ڪويتا ڪري سُٺائي. گرچرن جو نہ ڏيائي، گٽوان ٿيو تہ ڇا ٿيو.٣- کهي تيئون تي نيارو، جڳ کان ڪري ڪنارو. پاتو نہ پريوُ پيارو، نِربان ٿيو تہ ڇا ٿيو.٤-

-اوم ستنام ساکي- راڳ جوڳ پچن-١-

هن عشق اسرار سندي بات ٻڌائي. وئي رات تي پريات، ڄُڳت ڏات ڏنائين -ٽيڪ- هريچند راجا هيو گياني، داتا ساري جڳ ۾ داني. سٺو ساڌو پير پيادو، وڃني ٻاڌو کتنب وِکيائين.١- سلطان تخت شاهنشاهي، هيو خزانو بيپرواهي. لوکن کاٽيوُن هيرن کاٽيوُن، ڇڏي راٽيوُن ذکر کيائين.٢- گوپيچند ۽ پرتري راجا، محلا ماڙيوُن ڇوڙ سماجا. کن چيرائي مُندرا پائي، جوڳ کمائي خاک لڳائي.٣- منصوُر اعنلحق آلايو، گليءَ گليءَ ۾ هوکو لايو. اِسم پڙهيو جيءَ ۾ جڙيو، موُر نہ مُڙيو سيس سَٽيائين.٤- هِت پهلاج هريءَ سان لاتو، سڀ گهٽ ۾ هِڪ صاحب ڄاتو. باهہ نہ جاريو زهر نہ ماريو، ٿمڀ نہ ساڙيو رام جپيائين.٥- ٽيئون عشق جني تي کاهي، تِن جو اهڙو حال بڻائي. خوار کرائي شهر ڇڏائي، روُح رُلائي کري سُڃائي.٦- راڳ جوڳ پچن-٢- نہ کن جاپ نہ کو تاپ، جڙ جيءُ ڳهائي. نہ کن کرم نہ کو ڌرم، وڃن جنم رُلائي -ٽيڪ- مَتِن مند مِلي انڌ، وينا وات وڃائي. کِريو کڌ کرن سڌ، گامُ انڌن آهي.١- کن بيک جڳت ڏيک، وڏا تلک چڙهائي. اندر دئت ٻاهر سنت، ڌُن ٻگهہ جِيون لڳائي.٢- دنيا ڍوُنڍ ڏسي موُنڍ، وڏا ديوَ منائي. ڇڏي ساچ کڻن کاچ، وڃن پاپ کمائي.٣- انهيءَ مايا سَوين

ڳهايا، وِڏا مير مُنجهائي. پڙهيا پنڊت ڪيئي وير، ڪنن چير تنگائي.۴- ڪهي تيئون
تڳا توڙي، سُرت شبد ملائي، سچا سنت ڪلاونت، وچن جنم مِٽائي.۵- راڳ جوڳ
ڀڄن-۳- گروُ شاهن جو شاهه، سدا حڪم هلائي. ڳجهي ڳالهه سندو ڀيد، سچو صاف
سُڻائي -ٽيڪ- سچو جڳت رَچي پاڻ، عجب کيل کِلائي. رَهي خالق اندر خلق،
وينو مؤج مچائي.۱- ڏري جنم جڳت ڪاڻ، وڏو جوڳ ڪمائي. وٺي چاڻ لحي
پاڻ، امر پاٺ پڙهائي.۲- ڪري بسنت جيئن بحار، انگين عطر لڳائي. ڪٽي ڪال ڪري
لعل، جنم مرڻ مِٽائي.۳- ڪهي تيئون تيئي لوڪ، جُڳت ساڻ جڳائي. ڏَئي شبد سندي
راهه، اگم ديس رَسائي.۴- راڄ جوڳ ڀڄن-۴- ڳڏي پيغام پريئن جي، وِيڙو مؤنکي
وٺي، سُرت سمائي ڇِن ۾، سهڻو ساز سُٽي -ٽيڪ- ڏيهه پراهوُن ڏوري، سنت اچن ٿل
سيئي. آنءُ انهن جي ته مٽان، گهوريان سِرڙا ڪيئي. منهنجي من کي ماري، ويا جي خيال ڪٽي.۱-
پارس جيئن سي ساڌوُ، ڪن تا لوهه کي ڪنچن. تاوَ ڏيئي وچنن جا، ڪن تا من کي
منچن. هوش وڃائن سارو، ڏيکاري امُلهه مٽي.۲- وِرهه وڇوڙي تِن جي، سوُر ڏِنا
موُن ڏاڍا. ڪاڏل آهيان ڪَڻ جي، مِڙيا ڪيئي ماندا. جوڳ پيئاري جوڳي، جيئاريندا
ڪٽي.۳- تيئون لڇائوُن لاهي، پاتي موُن پريت پڪي. ڇِنندس موُر نه تِن سان، جن جي
موُن سُرڪ چَکي. سُرها سي تير سَچي، هينئڙي منجهه ويا هٽي.۴- راڳ جوڳ ڀڄن-۵-
سِڪ تنهنجيءَ ۾ ستگر دلڙي دانهوُن ڪري. ايريو اچن تا اڌما، راتيان ڏينهن رڙي.

-ٽيڪ- ڪوُڙيءَ هن ڪايا ۾، ڏوهہ ڪيا مون ڪيئي. معاف ڪيو سي ستگر، شرن اوهانجي
پيئي. مهر ڪيو ڪا مُئيءَ تي، ڀوَجل پار تري.١- منهنجي من پاپيءَ ڪي، پاڻ
اچي ڪر پويتر. اوٽ اجها ٻيا ڇڏي، ورتو مون تنهنجو در. صاحب توڪان سواءِ
ساعت ڪين سري.٢- عمر وَئي اوَڳڻ ۾، سُڪرت ڪونہ سنيران. آش اتم گر
آسوُ، مارگ تنهنجي مران. پريم سندو ڏي پيالو، پاويءَ ساڻ يري.٣- ٽيئون گڻ هي ٽيئي، جن
۾ جيوَ ٻڌا. سوال منهنجو سُڻ سائين، نرگڻ نام ڏي سدا. شانتِ سچي مان پايان،
تنهنجو ڏيان ڏري.٤- راڳ جوڳ پڇن-٦- پال ڀلائي ڪڏهين، سنت اگڻ ۾ ايندا.
درشن سان سپ دکڙا، لهذي ۾ لاهيندا -ٽيڪ- جن جي لاءِ مان دم دم، نيڻ ڪٽيو
ٽي نهاريان. راتو ڏينهان روئي، آب اکين مان هاريان. ٻاجهہ ڪري ٻانهيءَ تي، درشن
سيئي ڏيندا.١- انئي پهر چت ۾، ياد پوَن ٽا جيئي. ساعت هڪ نا وسرن، ساجن
سنت سيئي. منهنجي سِڪ کي سمجهي، رات اچي شل رهندا.٢- ٽيئون چوي مان تِن تان،
سِر سارو هي گهوريان. درد سموُرو دل جو، اڳيان تِن جي اوريان. حال سُٽي هيٺيءَ
جي، هردم حامي ٽيندا.٣- راڳ جوڳ پڇن-٧-سنتن جي ستسنگ ۾، پريم رکي هل
پيارا. جي سک چاهين پنهنجو، چلِہ تِني جا چارا -ٽيڪ- سنتن جي سنگ جهڙو، سنگ
نہ ٻيو ڪو آهي. رهج سدا ستسنگ ۾، لوڪ لڄائوُن لاهي. وچن مڇي هي منهنجو، ڇڏ
نہ تِني جا دوارا.١- سڦل سمو سو جاڻج، سنتن ۾ جو گذري. سو مُک ٽئي اوُجل

جو، سنتن سنگ هر سُمري. سنت سچن جي سيوا، کر تون ياڳنوارا.٢- سڦلي
ڪايا مايا، سڦلا سواس تِن آهن. ساڌ سنگت ۾ ويهي، جي گڻ گوبند ڳائن.
ڏن ڏن سي ڏارن جي، سنت وچن اُر سارا.٣- ٿيئون تن سنتن سان، نينهن پريو رکه
ناتو. مهر ڪري وارِن جي، جم راجا جو ڪاتو. گيان ڏئي سڀ من جا، ميٽن تا
مونجهارا.٤- راڳ جوڳ پچن-٨- منهنجا ستگر سائين دل مان، شل نانءُ نه تنهنجو
وسري -ٽيڪ- ڀل تخت ملي پاتشاهي مون، يا در در ملي گدائي مون. ڀل ملي
نه هڪڙي پائي مون، ته به نانءُ نه تنهنجو وسري.١- ڀل رهان ڪٽي مان جهنگلن ۾،
يا من موهيندڙ محلن ۾. ڀل بند رهان جي جيلن ۾، ته به نانءُ نه تنهنجو وسري.٢-
ڀل ديون ۾ يا دئتن ۾، ۽ پشن پکيئن يا منشن ۾. ڀل وڃان به کهڙِن
جوٽين ۾، ته به نانءُ نه تنهنجو وسري.٣- ڪهي ٿيئون سڻ هي سائين تون، هي منهنجو عرض
اگهائين تون. ڪر مهر انت جي تائين تون، شل نانءُ نه تنهنجو وسري.٤- راڳ جوڳ
پچن-٩- مان پريم جو ناتو پريو، شل توسان توڙ نيايان -ٽيڪ- ڀل سختيون اچن
ڪشالا، سِر تِکيون تراريون پالا. سڀ سهندي سور ڪرالا، مان پريم نه ڪڏهن هٽايان.١-
ڀل لوڪ ڏِکارن جڳ ۾، ۽ ڪشٽ ڏِين رَڳ رَڳ ۾. ڀل روڪن محبت
مڳ ۾، ته به ڦٽني پير نه پايان.٢- چوي ٿيئون منزل پاري، آ اؤکي پريم جي چاڙهي.
ڏي دل کي هر دلداري، جيئن تو ۾ پريم وڌايان.٣- راڳ جوڳ پچن-١٠- رک

توُن منهنجي لاڄ، او سوامي، ڏاتر ڏوهہ نہ ڏِس توُن منهنجا -ٽيڪ- جن جي ٻل تي ماڻ
ڪيُم تي سي ڀي ويا ڇڏي. بيوَس هيٺو تي مان آيس تنهنجي پريوُ تڏي. ميا ڪيو
مهراج.١- لعلڻ ليڪو جي ڪندين تان نانهن پڇڻ جي جاءِ. دين دکي ۽ غريب تي مان
آيس تو شرڻاءِ. آهيو غريبَنِواز.٢- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ پڪاري دين ديالوُ
رام. ويرنِ جي رک وِگهنن کان جيئن جپيان تنهنجو نام. پوُرن ڪر سڀ ڪاج.٣-
راڳ جوڳ پچن-١١- پنهنجو ڏي ديدار، او ستگر، درشن جي سِڪ آهہ گهٽي موُن.
-ٽيڪ- ستگر تنهنجي سِڪ ۾ موُنکي پل پل پوُر پوَن. ياد ڪري گڻ ڳالهيوُن
تنهنجوُن، نيٽين نار وَهن. پيو نہ وٽي وهنوار.١- درشن بن آ زهر برابر
جيئڻ هي منهنجو. مڇليءَ جو جيئن نير بنا ٿئي جيِئڻ تو اهنجو. ڏي درشن
دل ٺار.٢- پَلک سياڳي گهڙي سياڳي سا ئي مان پايان. ڪهي ٽيئون گر درشن تنهنجو
جڏهين مان پايان. درشن تان ٻلهار.٣- راڳ جوڳ پچن-١٢- سنت سماگم سار،
آ جڳ ۾، سنتن تان ٻلهار وڃان مان -ٽيڪ- سنتن جي صوُرت ڪي ڌاري پريوُ آيو
آهِہ. جيوَن جي تارڻ لاءِ هر هي بيک بڻايو آهِہ. شپ تِن جو ديدار.١-
امر ديش ۾ سنت رهن ٿا جنم مرڻ جت نانهن. گيان تخت تي آسڻ تن جو
سُکي رهن من مانهن. گيان جو ڪن پرچار.٢- ڪهي ٽيئون شپ ڪرمن سان ٿئي پريوُ تو
پرسن. پريوُءَ جي ڪرپا سان ٿئي تو سنتن جو درشن. سنت مکتِ جو دوار.٣- راڳ جوڳ

پچن-١٣- متان کرين ايمان، او بندا، رک من ۾ پؤ جم ڪال جو -ٽيک- جن جي رت ڦيٽن سان جڳ ۾ سَت ئي سمنڊ ٿيا. ديوَ دنڄ نر راڪشس پَنڇي جن پنهنجو وَس ڪيا. سي ٻہ ويا سلطان.١- جنهنجي مستک مان ٽي ڌرتي اهڙو وير هيو. ڪاغذ جيئن ڌرتي ويڙهي جو ٻَهي پاتال ويو. سي نہ رهيا ٻلوان.٢- حڪم هليو ٽئي هردم جنهنجو ديوَن جي تہ متان. لوک ٽِنهين ۾ مؤت جنهينجو هيڙو ڪنهن نہ هٽان. ٽِن پِي چڏيو جهان.٣- ڪال سندو پِي ڪال آهہ جو تنهنجي وٽ تؤن اوٽ. کهي ٽيئون نا ڪڏهين توکي لڳي ڪال جي چوٽ. جپ تؤن شري ڀڳوان.٤- راڳ جوڳ پچن-١٤- متان کرين تؤن پاپ، او بندا، کڇ پؤ رک تؤن ڀڳوان جو -ٽيک- توري جيئڻ خاطر جڳ ۾ پاپ نہ کر ڪوئي. مُئي پڇاڙان ليکو ڏيندين جمپور ۾ روئي. سهندين ات سنتاپ.١- مسڪينن کي پيڙي جي تؤن مايا جوڙيندين. آهہ غريبن جي سان آخر دک تؤن لوڙيندين. ڏاڍو ٿيندءِ تاپ.٢- اندر ويهي پڙدا ڏيئي جي هت پاپ ڪندين. چِترگپت ليکو ڪڍندءِ ات لِکي نہ تؤن سگهندين. پوءِ ڪندين پڇتاپ.٣- کهي ٽيئون کپ ڪرم چڏي کر شپ ڪرمن سان پيار. لوک ٻنهين ۾ سُکيو ٿيندين ملندءِ موکش دوار. کر پريوءَ جو جاپ.٤- راڳ جوڳ پچن-١٥- کر نہ ڪڏهن اعتبار، او پيارا، هن ڏن جوبن پريوار تي -ٽيک- درشن ماتر ڏن دؤلت آ ڪنهن سان نيپَهہ نانهن. ايندي ويندي ڏي ڏک ڏاڍا ڏائڻ تن من مانهن. تنهن سان کر نا پيار.١- جوبن پِي آ چار ڏهاڙا چاهہ

پريو ڇُٽڪو. ويندين ويرَم ڪين ڪري سو ڏَئي تن ڪي جَهٽڪو. تنهنجو ڇڏ اهنڪار.٢-
ڪٽنب قَبيلي جو ٻي چاڳهڄ پهر پَلڪ ميلو. انت نہ ساڻ هلي ڪو ويندين نيٺ تُون
اڪيلو. تِن ڪان ٿيءُ نِروار.٣- تانتي سنتن سنگ ڪري تُون پائڇ گڻ ۽ گيان. ٿيئون
موهہ مِٽائي سڀ جو ڏر آتم جو ڌيان.. پائڇ پد نِرڏار.۴- راڳ جوڳ پڇن-١٦-
متان ڀُلائين رام، او پيارا، جپ نانءُ منو ڪرتار جو -ٽيڪ- سين منائين ڪان
منڙو. آ رام سندو نالو. هِڪواري پريو پي ڏِس تُون پيالو. رام
سڪن جو ڌام.١- ڀَوساگر ۾ رام نام آ تارڻ لاءِ ٻيڙو. پاپ سيئي ناس ڪري
۽ ڪاٽي ڀَوَ ڦيرو. سُمر سدا هرنام.٢- رام نام آ سيتل جڳ ۾ شانتي ڏي من
ڪي. پُرشارٿ سان ڪنو ڪري وٺ رام نام ڌن ڪي. پاءِ سچو وشرام.٣- کهي ٿيئون شريرام
جپڻ سان پاپي پار پيا. جن يوڳن ۾ رام ڀُلايو سي سڀ غار ٿيا. رام
سُمر نشڪام.۴- راڳ جوڳ پڇن-١٧- ستگر ڪان وٺ گيان، او گرمُک، جي
ترڻو تي سنسار ڪان -ٽيڪ- ستگر ڪيوَٽ ڀَوساگر مان پار ڪري ٻيڙو. گرمُک ٻڌجي
ستگر در تان ڀَڇ نا تُون پيرو. ڌر ستگر جو ڌيان.١- ستگر وئد جيان نت
ڏي تو اؤشڌ سڪدائي. اوديا روڳ ڪٽڻ لاءِ گر جي سيوا ڪر يائي. مڃ تنهنجو
فرمان.٢- ستگر پوُرو داتا آهي ڏي هرنام ڀنڊار. جيڪو جاپ جپي تو جاڳي
تنهنجو ٿئي اُڌار. گر سنگ پاءِ ڪليان.٣- کهي ٿيئون گر ۽ گوبند ۾ ڀيد نہ ڪو

آهي. شرڌا سان وٺ شرڻ گروءَ جي لاڳاپا لاهي. پائيج پد نربان.۴- راڳ جوڳ
پچن-۱۸- پيارا پنهنجو پاڻ پڇاڻ، پاڻ پڇاڻڻ بن سک ناهي -ٽيڪ- پوڳ
وِشيہ کان تي وئراڳي. غفلت اوديا نند مان جاڳي. جڳ کي جوُنو نشچي جاڻ،
صوُرت پنهنجي ڏِس توُن ناهي.۱- بوڌ گروءَ جو هردي ڌاري. رهي اڪيلو ڏِس ويچاري.
ساکي چيتن پاڻ سڃاڻ، تنهن ۾ تِر جو شڪ نا آهي.۲- ساکي برهم روُپ هڪ
جاڻج، دويت ڇڏي ادويت پڇاڻج. سک سُوَروُپ توُن آهين پاڻ، کهي ٽيئون لڪ پڙدا
لاهي.۳- راڳ جوڳ پچن-۱۹-جنهنکي ڳولهين ڳولهڻ هار، سو توُن آهين سمجهہ
پيارا -ٽيڪ- پاڻ پروُڙج پاڻ ۾ پيهي، گر جو وچن وِچارج ويهي. اندر
ڏسندين خود اسرار، گم تي ويندءِ غير غُبار.۱- ڏس توُن پنهنجي صوُرت ناهي،
پولائي جو پڙدو لاهي. قدرت جو توُن هي ڪرتار، آديسِ جا اهي اشار.۲-
پاڻ ڇڏي ٻئي هنڌ جي ويندين، سک نا ملندءِ موٽي ايندين. پاڻ مٿان ئي ڪر اعتبار،
مِٽجي ويندءِ ڪل موُنجهارا.۳- کهي ٽيئون سو خود توُن آهين، ٻئي پاسي ڏي ڇو تو ڪاهين.
اهم برهم جي ڪر گجڪار، نِريئہ تي توُن جڳت منجهارا.۴-راڳ جوڳ پچن-۲۰-
آهي توسان گڏ پيُوان، نرمل نيٽن سان ڏس ناهي -ٽيڪ- وِهڻ مهل وِهي گڏ
توسان، بيهڻ مهل بِهي گڏ توسان. هلڻ مهل هلي تہ سُڃان.۱- کائڻ مهل
کائي گڏ توسان، ڳائڻ مهل ڳائي گڏ توسان. ٻُڌڻ مهل ٻُڌي ڳُڻگان.۲- ملڻ

مهل ملي ڳڌ توسان، ڪلڻ مهل ڪلي ڳڌ توسان. سمهڻ مهل سمهين سلطان.٣- سڀ ٻالهيُنِ ڪي ڇاڻي سوئي، سڀ ڪرمن ڪي ڏسي اهوئي. ٽيئون سڀ ۾ سو پرڏان.٤- راڳ جوڳ پچن-٢١- سڀ ڪان ويڇهو آهي رام، سڄڻ پري ڇو تنهنکي ڳولهين -ٽيڪ- جهڙو ويڇهو پريو آهي، تهڙو ويڇهو ٻيو ڪو ناهي. تِر نہ پري سو پوُرڻڪام.١- پاڻي پَوَن ڌرن ڪان ويڇهو، سوُرج چنڊ اگن ڪان ويڇهو. تارن ڪان ويڇهو هرنام.٢- مائٽ مِٽ گهر ڌن ڪان ويڇهو، ٻاڻي ٻڌ تن من ڪان ويڇهو. سواسن ڪان ويڇهو گهنشيام.٣- ويڇهي ڪان ويڇهو هر جوئي، گيان وڻي گر ڪان ڏِس سوئي. ڪهي ٽيئون سو توُن سڪڏام.٤- راڳ جوڳ پچن-٢٢- اندر ڪر آتم ديدار، ٻاهر پورا ڇو تو پٽڪين -ٽيڪ- ويد جنهينجو ڏِيَن اشارو، جو ساري جڳ جو آڌارو. سنتن جو پيي جنهن سان پيار، تنهن لاءِ هِت هُت ڇو تو آٽڪين.١- سج چنڊ تارن ڪان سو سُهڻو، سُر نر مُنيجن جي من مُهڻو. سوُنهين جنهن سان سڀ سنسار، تنهن لاءِ جهنگلن ۾ ڇو جهٽڪين.٢- ڪهي ٽيئون ڪل قرنا لاهي، پيد پرم جي پِتِ ڪي ڏاهي، انتر پي آتم رس ڌار، پاڙ پهاڙن ۾ ڇو پٽڪين.٣- راڳ جوڳ پچن-٢٣- پريم سچي جو پڙهہ توُن پاٺ، پاٺ بين مان ڪڇ نہ وَٽيندين -ٽيڪ- پنڊت ٽي پوٿيوُن پڙهندين جي، ويدن جا وڪيان ڪندين جي. پريم بنا ٽي سي سڀ ڪاٺ، آخر تِن مان ڇِڪڻ ڇٽيندين.١- بيکي ٽي جي بيک بڻائين، مالا پائي تلڪ لڳائين. پريم بنا ٽي ڪوُڙا ٺاٺ، بيک

ڪئي نا ڪرم ڪتيندين.٢- ياتري ٿي جي تيرٿ نائين، وِرت دان سڀ ڪرم ڪمائين. پريم بنا
ٿي سَڪَٽا ساٺ، وِرتن سان نا وِرتي مَٽيندين.٣- پريم بنا سڀ ساڌن ايئين، ٽيئون لوُڻ
بن ڀوڄڻ جيئين. پريم سان هر جپ پاهر آٺ، پريم بنا نا رام جهٽيندين.٤- راڳ
جوڳ ٻچن-٢٤- پريوُ جنهنجو آ رکوار، وار وِنگو نا ٿئي تو تنهنجو -ٽيڪ-
دشمن توڙي وير وڏائن، ڇئن ڪندن ڪان اڇي ستائن. پر جنهن نظر ڪري
ڪرتار.١- سمنڊ ڇُلن پل جَبل جَلن جي، ڌرتي ڏڏي طوُفان لڳن جي.
پر جنهن مهر ڪري مننار.٢- تاپ ٽيئي پل ديهه دڪائن، ڪشت ڪِروڙين اڇي
ڪنبائن. پر جنهن ديا ڪري داتار.٣- ڪهي ٽيئون وٺ شرڻ رام جي، آش ڇڏي
توُن خلق عام جي. جو جن پڪڙي هر آڌار.٤- راڳ جوڳ ٻچن-٢٥-
سڀ ڪڇ آهين توُن هي رام، تو بن پريوُ مان ڪڇ ناهيان -ٽيڪ- هُيُم اڳي نا هاٿي
آهيان، پوءِ نہ هوُندس ايئن تو يانيان. پوءِ اڳي هاٿي توُن شام.١- مان جي صوُرت تو ئي
ڏاري، مان آهي نا توڪان نياري. تو ۾ مان جو انت مُڪام.٢- توُن هي اِندريوُن
تن پي توُن هي، توُن هي بُڌ چت من پي توُن هي. اندر ٻاهر توُن سڪڏام.٣- گر
سمجهايو عين اشارو، توُن هي هر آهين جڳ سارو. ٽيئون توُن سڀ جو وشرام.٤-راڳ
جوڳ ٻچن-٢٦- جوُنو تن جو ڇڏ اهنڪار، سمجهه سڄڻ مان ساڪي آهيان -ٽيڪ-
ماس هڏن جو تن هي پارو، مَل موُتر سان پريل سارو. سو تنهنجو ناهي آڪار.١-

جوُني مان مان تن ۾ ڏاري، جنم ڇڏيا تو کيئي بڳاڙي. جوُني مان جو ڇڏ آڌار.٢- جيسين جوُني مان مان آهي، تيسين شانتي من نا پائي. جوُني مان کي ڇڏ گينوار.٣- جوُني مان مان جن جن ڏاري، تن پنهنجي جڙ آهي اکاڙي. وچن اهو توُن دل ۾ ڌار.٤- کهي ٽيئون گر شبد سُمر توُن ، جوُني مان کي کڍ ٻاهر توُن. پل پل منتر کري وِچار.٥- راڳ جوڳ پچن-٢٧- جي چاهين ٿيان ڀَوَ کان پار، رام نام جي چڙهه ٻيڙي تي -ٽيڪ- رام نام جو ٻيڙو پُختو، لهرن لوڏن کان آ مُکتو. پهچائي وئڪنٺ دوار.١- مکت ٿيڻ جا ٻين جُڳن ۾، يتن گهڻا لکيل پوٿِن ۾. ڪليڳ ۾ ٿي هر آڌار.٢- هن ٻيڙي تي چڙهيا جيئي، ڀَوَساگر کلن ترِيا سيئي. پهتا داتا جي دربار.٣- پار وڃڻ لاءِ وقت مليو ٿي، جلدي چڙهه توُن بخت کُليو ٿي. ڇڏي جڳت جي کوُڙي ڪار.٤- هن ٻيڙي جي کاهِڻ وارو، ستگر آهي مَلاهه سچارو. کهي ٽيئون تنهن آگيا ڌار.٥- راڳ جوڳ پچن-٢٨- تنهنجي امانت تنهنجي پاس، آئي ٿئي پريوُ رکج سنياري -ٽيڪ- انش جيوَ کي پنهنجو ڄاڻي، صاحب ٿيءُ توُن تنهن سان ساٿي. ڏسي نہ جيئن کو جم جو ترِاس، آمراپور ۾ سُکي گذاري.١- ڏوهه جيوَ ۾ ڏسي ديالوُ، ڏِکي نہ ڇڏجانءِ هي کرپالوُ. دوش کري کل تنهنجا ناس، رکجانءِ پنهنجي شرن مُراري.٢- جيوُ اصل کان وستوُ تنهنجي، دعويٰ تنهن ۾ نا ٻئي کنهنجي. جيوَ جو مالک توُن هي خاص، چوَن ايئن تا پُران پکاري.٣- هٿي اسان وٽ تنهنجي امانت،

آئي ٿئي سا توڏي سلامت. ڪهي ٽيئون ڪاٽي جم ڦاس، ميلي ڇڏ تنهن پاڻ منجهاري.٤-
راڳ جوڳ ٻچن-٢٩- گروُ غريب نِواز سوامي، ڀوَساگر ڪان پار اُڪارج -ٽيڪ-
ڇڏي آسرا ٻيا سڀ سائين، وَرتم تنهنجي شرڻ سدائين. رک توُن منهنجي لاج سوامي،
ديا ڪري دک درد نوارج.١- جُوٺي دنيا جي آ ياري، ستگر توُن آهين
هِتڪاري. مهر ڪري مهراج سوامي، بگڙيل منهنجا ڪاج سنوارج.٢-
نالو تنهنجو شرني پالڪ، ڪنت لڳايو پنهنجو ٻالڪ. سنتن جا سِرتاج
سوامي، ٻاجهه ڪري مون گود وِهارج.٣- ڏاتر منهنجا ڏوهه نہ ڏسجانءِ، هردم
ڪرپا درشٽي ڌرجانءِ. يڪتيءَ جو ڏي ڏاج سوامي، ڪهي ٽيئون توُن ڪين وسارج.٤-
راڳ جوڳ ٻچن-٣٠- جت ڪت توُن ڀڳوان آهين، تو بن ڪائي جاءِ نہ خالي.
-ٽيڪ- ٻل وارن ۾ توُن ٻل آهين، ڇل وارن ۾ توُن ڇل آهين. مانِن ۾ توُن مانُ
آهين، چالِن ۾ شي تنهنجي چالي.١- رس وارن ۾ رس آهِن توُن هيءُ جس وارن
۾ جس آهِن توُن هي. پراڻِن ۾ توُن پراڻُ آهين، خوشين ۾ آ تنهنجي خوشحالي.٢-
گن وارن ۾ آهين گن توُن، پُن وارن ۾ آهين پُن توُن. گيانن ۾ توُن گيان آهين.
لعلن ۾ آ تنهنجي لعلي.٣- نام روُپ ميہ سڀ جڳ اندر، ڪهي ٽيئون توُن آهين
ايشور. وويڪِن ۾ وگيان آهين، جوتين ۾ آ تنهنجي اُجالي.٤- راڳ جوڳ
ٻچن-٣١- ڪر ڪو ديهه سُڌار پيارا، پاڻ وڪارن ڪان تہ بچائي -ٽيڪ- ڪام

جڏهن تو زور لڳائي، شرم مرم سڀ شانُ وڃائي. هردم تيءَ هوشيار پيارا،
ڄٽ سٽ سان تون پريتي پائي.١- ڪروڌ جڏهن تو جوش ڄڳائي، جان جگر ۽
جسم جلائي. دل ڪي ڏي تون ٺار پيارا، ڪميا شانتي صبر پِرائي.٢- لوڀ
جڏهن تو لائي لوري، ڌن ميڙڻ جي ٺئي جيءَ جهوري. سچ جو ڪر وهنوار پيارا،
هردي ۾ سنتوش وڌائي.٣- موهه جڏهن تو من کي مُنجهائي، ڌيرج ٻل ۽ ٻُڌي گنوائي.
من مان ڪڍ انڌڪار پيارا، برهم گيان جي جوت ڄڳائي.٤- غربُ جڏهن من واس
ڪري تو، ڌرم ڪرم کي ناس ڪري تو. پاءِ حليمت هار پيارا، ڪهي ٺيئون ايمان
مِٽائي.٥- راڳ جوڳ ڀڄن-٣٢- مانش ديهه امول منڙا، رام ڀڄن بن
ڪوءِ نه اجائي -ٽيڪ- مات گرڀ ۾ قول ڪيو جو، وسري توکان ڪيئن ويو سو.
پاڙج پنهنجو ٻول منڙا، ڪري ڀڄن ڀڳوَت جو پائي.١- محلا ماڙيون پلنگ
رَنگيلا، ڪم نا ايندءِ ڪٽنب قبيلا. رولي ڪندءِ رول منڙا، موهه نه رک تون تن
سان رائي.٢- پوُرڻ شرڌا من ۾ ڌاري، ستگر سنتن جي وچ دواري. ڀڳي ڀرم ۽ پول
منڙا، سٽڇ وچن تِن جا سکدائي.٣- ٺيئون سُرت شبد ۾ لائي، اندر آتم
ڌيان لڳائي. پائي پُرش اڏول منڙا،، مانش ديهي ڪر تون سڃائي.٤- راڳ جوڳ ڀڄن-٣٣-
ڪونهي منهنجو حال پريوُ، ٻاجهه ڪري ڪو ڀال ڀلايو -ٽيڪ- لوڪن ليکي لائق
آهيان، پر پريوُ مان لائق ناهيان. بيحد هان بدچال پريوُ، شرم ڇڏي مون چگو چوايو .١-

ڪام ڪروڌ مَد موهه آ مُون ۾، ڪُوڙ ڪپٽ دنڀ دوهه آ مُون ۾. آهن ڪوتا خيال پريوُ، پاپ ڪندي مُون جنم وڃايو.٢- عمر سڄي عيبن ۾ وڃايم، شڀ ڪرم نا ڪڏهن ڪمايم. ڇاڻي پنهنجو ٻال پريوُ، اوڳڻ ميٽي ڪنت لڳايو.٣- ڪهي ٽيئون مان نِمڪحرامي، شرڻ اوهان جي آهيان سوامي. توُن آهِن دين ديال پريوُ، ديا ڪري ست مارگ لايو.٤- راڳ جوڳ پچن-٣٤- هر سان ڪن جي پيار پريتم، تن سان پيار ڪري جڳ سارو -ٽيڪ- ڀڳوَت ڪي جي جيوَ ڀُلائن، تن ڪي راسيوُن گرهه رُلائن. سک ڏي تن ڏينهن‌وار پريتم، ياد جِني ڪي پريوُ پيارو.١- مالڪ ڪان جن مَت آ ڦيري، تن جا وڻ تِڻ پيي ٽِيَن ويري. سک ڏي تن وٽڪار پريتم، ياد جِني ڪي جڳ آڌارو.٢- پوُت پريت پيه ڏِين تني ڪي، رام ياد نا آهِ جِني ڪي. پوُت ٿئي تن سڪار پريتم، ياد جني ڪي الک اپارو.٣- ڪهي ٽيئون جي پريوُ ڏيائن، تن ڪي سڀ جڳ جيوَ مَنائن. ديوَ وچن ٻلهار پريتم، تن جو جت ٿئي ڪٿ جئڪارو.٤- راڳ جوڳ پچن-٣٥- جاڳن ساري رات جوڳي، جهد ڪري ٿا جوڳ ڪمائن -ٽيڪ- رهي جهنگل ۾ ڏوُٽا لائن. ويهي مچن تي وِرِهه وَسائن. ٻي نا ڪن ڪا تات جوڳي، روئندي روئندي رام ريجهائن.١- پنهنجي موُنَنِ ۾ منهن پائن، سار شبد ۾ سُرت ملائن. مانگن درشن ڏات جوڳي، ٻئي نه پدارٿ ۾ دل لائن.٢- نيڻن جي نت ننڊ ڦٽائن، اندر

۾ هڪ الک جڳائن. مُحِڪم تي محلات جوڳي، محبت سان منٺار مَنائن.٣.
ڪائن ٿورو سو نہ سَوادي، ٻولن ٿورو پر نہ وِڪادي. رهي اندر
ايڪانت جوڳي، عشق اگن ۾ پاڻ پچائن.٤. آسڻ لائي ساڌِنِ تَنَ ڪي، جوڳ
جُڳَت سان جيتن من ڪي. ٽيئون ٽوڙي پرانت جوڳي، رام رنگ ۾ رُوح رَلائن.٥. راڳ
جوڳ پڇن-٣٦- جوڳي ٿئين تان جاڳ پيارا، جوڳين جو نہ تہ سانگ نہ ڏارج -ٽيڪ-
لوڪ سمهين توُن جهدؤن جاڳي، نام جپي تيءُ هر انراڳي. انحد جو سُڻ راڳ.١.
جُڳَتيءَ سان توُن جوڳ ڪمائي، محبت مچ من اندر مچائي. ماڻ لاهوُتي لاڳ.٢.
شهر ڇڏي ڪر جهنگل واسو، ڪري ڪتنب ڪان هردم پاسو. من ۾ رک وئراڳ.٣.
ڪامڻ ڪاري نانگڻ ڄاڻي، دؤلت ڪي توُن ڌوُڙ پڇاڻي. ترشنا جو ڪر تياڳ.٤.
ڪهي ٽيئون رهي جوڳين سنگ ۾، تن من رنگ توُن جوڳ رنگ ۾. يوڳ وِشيہ ڪان ياڳ.٥.
راڳ جوڳ پڇن-٣٧- ڪير ڪندو موُن پار پريتم، گهاٽن تي هنِ گهٽا مُهاٽا -ٽيڪ-
هرڪو پنهنجو گهات سَراهي، ڪنهن تي ڪيان اعتبار.١- ڪيئن وڃان مان تري نہ ڄاڻان،
پاڻي آهي تار.٢- هُن پر آهي ديش اسانجو، ڪيئن ڪيان ديدار.٣- ڪهي ٽيئون
ڏَس ڏي توُن موُنکي، ڪنهنجو وٺان آڌار.٤- راڳ جوڳ پڇن-٣٨- جي ڪيوَٽ ڪن پار
پيارا، تن جا ٻُڏ پوُرا اهڇاٽا -ٽيڪ- ناوَ پڪي نئين جن وَٽ آهي، پَوَن پروُڙي
ڄاڻن هلائي. پاڻي تانگهو تار پيارا، سمجهن ڪن چڪرن ڪي سياٽا.١- اڪيوُن

ھڄن جن انگ سمؤرا، پؤر پُڄائن ھن پر پؤرا. شردا ٽِن ۾ ڏار پيارا، پار
کندءِ اھي مير مُھاٽا.٢- کھي تيئون جي توڙ رَسائن، مڙد ملاح سي پؤرڻ آھن.
تن جي سنگ ۾ گھار پيارا، سي پَسائيندءِ اڳڻ اباٽا.٣- راڳ جوڳ پڇن-٣٩-
صاحب جي سڀ ذات، ڏس تؤن، تنھن بن بيو جڳ ۾ ڪجھ ناھي -ٽيڪ- ساجن ڪيئي سانگ
بڻائي، قسم قسم جا کيل کلائي. اچي تيو اسبات.١- سونا زيور سون
ھي آھن، ڀُلي ڀُلائي بيو ڪجھ ناھن. ڪَنچن جي ڪُلُ ڪرانت.٢- ڌرتيءَ
جا جي تانوَ گھٽائي، ذات انھن جي ڌرتي پائي. پورا پڇي پرانت.٣- جڳ
جڳديش ۾ فرق نہ ڪوئي، جڳ بٽيو جڳديشور سوئي. تيئون وني گر دات.۴- راڳ
جوڳ پڇن-۴٠- لوچي آتم لعل گرمُک، ڏس تؤن اندر جھاتي پائي -ٽيڪ- لوچڻ
ڏاران لعل ملي نا، گر بن بيو ھيءَ ڳالھ سَلي نا. گر کان پُڇ احوال.١-
تورو سُمھ ۽ تورو کائج، تورو گھم تورو ڳالھائج. خام ڪدي ڇڏ خيال.٢-
اوديا جو ڇڏ پڙدو لاھي، لعل اَمولڪ ڏس تؤن ڦاھي. تيندين پوءِ نحال.٣-
آتم لعل جڏھن تؤن ڏسندين، تڏھين جنم مرڻ کان ڇٽندين. تيئون ڪٽي جمرڪال.٢-
راڳ جوڳ پڇن-۴١- جوت گيان جي ٻار، گرمُک، ھردم پنھنجي من مندر
۾ -ٽيڪ- ڏيئو پريم سچي جو ڪر تؤن، تنھن ۾ تيل طلب جو پر تؤن. وَٽِ وويڪ جي
ڏار.١- گر سکيا جي تيلي لائي، انيئہ جي تؤن جوت جڳائي. پرم انڌيرو ٽار.٢-

وستوُ امولڪ حاصل ٿيندءِ، چور وڪار نہ ويجھو ايندءِ. نِريئہ ٿي تہ گذار.٣.
ٿيئون لڳي توُن گر جي لاري، جوت گيان جي وٺ توُن ٻاري، پائج پد نرڌار.٤.
راڳ جوڳ ڀڄن.٤٢. سنتن جي وٽ شام، پيارا، سنت سچا ڀوَساگر تارن.
-ٽيڪ- شرڌا سان سنتن ڏي هل توُن، حال سموُرو دل جو سَل توُن. پريم سان ڪر پرنام.١.
سنتن بن ڀيو ناهي سنگي، ميٽِن من جي طلب ۽ تنگي. منڙي تن جي
مام.٢. ست شبد سان مَئِل مِٽائن، ڀاو ڀڳتِ سان رام ملائن. ڪٽي ڪلپت
ڪام.٣. ڪهي ٽيئون هر نرگڻ موُرت، سنت سگڻ تي تنهنجي صوُرت. سيوا ڪر
نشڪام.٤. راڳ جوڳ ڀڄن.٤٣. رَڳ رَڳ ۾ جپ رام، پيارا، رام جپڻ لاءِ
جنم مليو ٿئي -ٽيڪ- ڪنن سان ٻڌ رام جو ڪيرتن، نيٽن سان ڏس رام جو درشن.
هردي رک هرنام.١. هٿ جوڙي ڪر سڀ جي سيوا، سمجهي سڀ ۾ آتم ديوا. ٻول
نہ ڪنهن سان خام.٢. پيرن سان هل ساڌ سنگت ۾، پريم وارن جي ويهہ پنگت ۾. پيءُ
پريم جو جام.٣. پل پل پاڻ پاپ ڪان ٽِل توُن، ست مارگ ڏي هردم هل توُن. پاڙ
پنهنجو انجام.٤. ڪهي ٽيئون ڊر ڏيان هميشهہ، وڏن جو رک مانُ هميشهہ. ستگر جي
وٽ شام.٥. راڳ جوڳ ڀڄن.٤٤. سنت سچا سامئڙا، اڄ منهنجي گهر آيا.
درشن سان من منهنجي، آنند منگل ڇايا -ٽيڪ- محبت جن جي من ۾، رام سندي رنگ
راتا. گيان گڻن جو سڀ ڪي، دان ڏِين تا داتا. پيارِن پريم جا پيالا، سي

منهنجي من پايا.١- بيغمپور جوُن باتيوُن، سنت سِلِنِ تا هردم. امرت رس سان پريوُن، ٻوليوُن ٻولن دم دم. يڪتيءَ ڀاو سان پريا، ڀاڳ وڏي موُن پايا.٢- سنت سچا وچنن جا، تير هڻن تا تن کي. ڪام ڪروڌ کي ماري، شانت ڏِيَن تا من کي. تن سنتن گهر منهنجي، ڳڻ گوبند جا ڳايا.٣- کهي ٽيئون موُن مِليا، سنت سچا سئلاني. تن من ڌن سڀ گهوري، سيس ڪيان قرباني. ٺهل ڪري مان تن جي، سڦل ڪيان هيءَ ڪايا.٤- راڳ جوڳ پڇن-٤٥- وئراڳي وِروُنهه جا، وِڇاٽا وِڇائن. ڪري جهد جيءَ کي، ڄُڳت سان جڳائن -ٽيڪ- پِريَن جي پَسڻ جا، پڪا پَهه پچائي. سُپيرِيَن جي سِڪ ۾، سچو تن سُڪائن.١- ڇڏي ڪيل خوشيوُن، دنيا جوُن سيئي. روئي رام کي تا، رمز سان ريجهائن.٢- خلق جي کَلَل ڪان، ڪري خيال خالي. رکي شؤنق دل ۾، ڏٽيءَ کي ڏيائن.٣- محب جي ملڻ لاءِ، ڇڏي هٺ هٺڻ کي. کهي ٽيئون ڪنڌڙا، قرب سان ڪپائن.٤- راڳ جوڳ پڇن-٤٦- پيو پوُر پل پل پچائي وئراڳي. لڳل لِنوَ نه ٻئي کي لڪائي وئراڳي -ٽيڪ- جهنگل جهر جبل تو وسائي وئراڳي. پُڇي پار پِرَ جا ليلائي وئراڳي.١- اندر درد دونهون دکائي وئراڳي. آکئين آب هر هر وَهائي وئراڳي.٢- ڏکن ۾ نه من کي ڏلائي وئراڳي. ٽنيءَ ۽ ٺڏيءَ ۾ تو کاهي وئراڳي.٣- ڳِلا گهانگهو گل ۾ تو پائي وئراڳي. جوٽي جنگ من کي جڳائي وئراڳي.٤- کهي ٽيئون ٽورو ڳالهائي وئراڳي. اندر هوُنگ حق جي هلائي وئراڳي.٥- راڳ جوڳ پڇن-٤٧-

آهي موج مستي، فقيريءَ جي نياري. جنهين ۾ الستي، عجائب خماري -ٽيڪ-
نشن ۾ نشو آ، فقيريءَ جو اعليٰ. جنهنيجي چڙهڻ سان، پوي سمجهه ساري.١- رکي کين
پرواهه، فقيري کنهينجي. سدا شير وانگي، گجي ٿي تہ ڀاري.٢- فقيري حڪم ٿي، سين
تي هلائي. وڏو شهنشاهه پيي، ڪري تنهن نيزاري.٣- فقيري فِڪر کان ٿي، فارق
بڻائي. کهي ٽيئون دل کي، سدا ڏي بهاري.٤- راڳ جوڳ پچن-٤٨- ڪري جوڳ جوڳي
سِڌي ٿا تہ پائن. رکي وِرتي اندريوُن وِشيہ کان هٽائن -ٽيڪ- ڌري ڌيان دل ۾،
اِشٽ جي موُرت جو، چِڏي فِکر فُرنا، سماڌي لڳائن.١- ٻڌي پدم آسن، سِڌا تي
وِهن ٿا. دواري دسم ۾، سُرت کي سمائن.٢- سُڻن ساز سهڻو، آناهت آنادي.
تنهين ناد ۾ ٿا، وِرتِ کي مِلائن.٣- کهي ٽيئون جوڳي، جُڳت ساڻ جاڳي. اکنڊ جوت
انيوَ، اندر ۾ جڳائن.٤- راڳ جوڳ پچن-٤٩- رهي سنت جاتي، هري نام
ڌيائن. سدا سيئي جايوُن، سين کي سيبائن -ٽيڪ- سُکل بِرڇ ساوا، تين ٿا اهيئي.
جني وٽن هينان، ڏُني سنت لائن.١- مڙهيوُن ۾ مندر سي، وسن ٿا سدائين. جتي
سنت ويهي، هري گيت ڳائن.٢- جتي شبد واڻي، ڪٿا سنت کن ٿا. کٽي رج اُتان
سڀ لِڱن کي لڳائن.٣- کهي ٽيئون جاتي، کرن جوڳ جوڳي. اُتي لڳن ميلا، سيئي
جڻہ منائن.٤- راڳ جوڳ پچن-٥٠- سچو شبد ستگر، شِشِيَن کي سُٽائي. جلد
جيوَ مان ئي، برهم ٿو بڻائي -ٽيڪ- جيئين ماءُ پُٽ جي، رکيا نت ڪري ٿي. تيئين ٻوڌ ڏيئي،

وِشيہ ڪان بچائي.١- ڪڏي ڪپُڏ ڪلنا، وڪارن ڪي ڪوري. چِمَنُ گيان گڻ جو، اندر ۾ لڳائي.٢- پرم ۾ پليل ڪي، سئينءَ راھہ لائي. ڏسي جوڳ جڳتي، امر گھر پُڄائي.٣- ڪھي ٽيئون ٽوڙي، بنڌن سڀ جڳت جا. ڪري مڪت دک ڪان، سڪن ۾ سمائي.۴-
راڳ جوڳ پچن-۵١- پري پريم پيالو پيئاري تو ستگر. ميا سان مُٺل دل جيئاري تو ستگر -ٽيڪ- دکن جي درياھہ مان اُڪاري تو ستگر. سکن جي سيجا تي سُمھاري تو ستگر.١- ڪٽڻ سارُ سڀ مان سيڪاري تو ستگر. اندر لعل آتم ڏيڪاري تو ستگر.٢- اصل گيان سوُرج اُڀاري ٿو ستگر. سڏي موھہ ننڊ مان اُٿاري تو ستگر.٣- پرم پيد سيئي نواري تو ستگر. سچي شانت ڏيئي اُجاري تو ستگر.۴- چؤراسي چڪر ڪان اُباري تو ستگر. ٽيئون ليڪو جم جو نيساري تو ستگر.۵- راڳ جوڳ پچن-۵٢- داتا ڪر توُن ديا، پنھنجي مھر ميا، موُن تہ ڏوھہ گناھہ آھن ڪيئي ڪيا -ٽيڪ- دينن جو آھين ناٿ، آھيان مان دِين آناٿ. پنھنجو ھي بِرد سچاڻي ساجن موُنکي ڏي توُن ساٿ. موُن لاءِ آھين توُن بابا گنگا گيا.١- تنھنجو نانءُ شرني پالڪ، آھيان مان ننڍڙو بالڪ. تنھنجي ئي شرني آيس مھر پريو جاڻي مالڪ. تاريا تو ڪيئي جيڪي شرن پيا.٢- پريوُ توُن پَتِت پاوَن، پڪڙي موُن تنھنجي داوَن. مھما تنھنجي سنت گرنٿ ويد ۽ پُران گاوَن. مھر تنھنجيءَ سان بگڙيل ڪاج ٿيا.٣- گوبند غريبَنِواز، سيني سڪن جا ساج. ڪھي ٽيئون گولو موُن

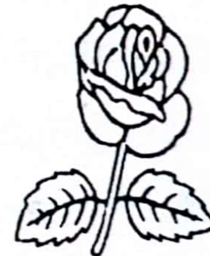
غريب چاڙي رک تون لاڄ. ٻاجهه تنهنجيءَ سان ٻيڙا پار ٿي ويا.٢- راڳ جوڳ
پچن-٥٣- سيئي ساز ڪٽي، مونکي ڇڏي ويا ننڊ ۾ -ٽيڪ- پينر هن پنيور
سان، تن جي ڪين ٻٽي.١- ٻُڏي ڳالهه لوڪن جي، تن ڪي ڪين وٽي.٢- جيجان
تن تہ جتن لاءِ، ڪندِيَس پاڻ پٽي.٣- ڪهي ٽيئون سنجهي وِيڙا، ڪامل ڪيچ
ڏٽي.٢- راڳ جوڳ پچن-٥٤- ڏاڍا ڪيا تم ڏوهہ پريوُ، مهر ڪري ڏي معافي
مونکي -ٽيڪ- ڏوهہ ڪندي مان ڏينهن گذاريم، ريجهي رَسن ۾ راتيوُن گهاريم. من ڪي
موهيو موهہ پريوُ.١- ڪوڙ ڪپٽ ڇل ڪيَم هزارين، پاپ پيٽ لاءِ ڪيَم اپارين. جنم
ويو منجهہ ڏوهہ پريوُ.٢- جهڙو تهڙو آهيان تنهنجو، ڪهي ٽيئون ٻيو ناهي منهنجو.
تڳان تنهينجي توهہ پريوُ.٣- راڳ جوڳ پچن-٥٥- چاڙهج چاڙٽهار پياري، تنهن
بن ٻي سڀ چاڻ اجائي -ٽيڪ- چاڙٽهاري ڪي جو چاڙي، مؤج سچيءَ ڪي سوئي ماڙي.
ڪري دِوِيہ ديدار پياري.١- جنهين نہ چاتو چاڙٽهارو، جنم ڪيو تنهن نشڦل سارو.
جيئڻ تنهن بيڪار پياري.٢- ڪهي ٽيئون سِڌ ساڌڪ سوئي، چاڙي چاڙٽهارو جوئي. پائي
موڪش دوار پياري.٣- راڳ جوڳ پچن-٥٦- چاڙٽهاري ڪي تون چاڻ، وات وني پوُري ستگر
ڪان -ٽيڪ- چاڙٽهارو پري نہ ڪنهن ڪان، چاڙهج ويجهو تنهن ڪي سڀ ڪان. لک تون تنهن ڪي
آتئي ساڻ.١- چاڙٽهارو سڀ ڪي چاڙي، انکي ڪوئي ڪونہ سڃاڙي. تنهن بن جڙ
سڀ جڳت پڇاڻ.٢- چاڙٽهارو ئي هِڪ ست آ، تنهن بن سارو جڳت است آ. سو

ست جاڻج پنھنجو پاڻ.٢- جاڻڻھاري کي جنھن جاتو، کھي تيئون تنھن سڀ ڪجھ پاتو. ايئين چوي ٿو ويد پراڻ.٢- راڳ جوڳ پچن-٥٧- من منھنجا تون ڏيرج ڌار، تيءُ نہ اندر ۾ وياڪل ايڏو -ٽيڪ- ڪٽنب قبيلو سڀنڌي جڳ جا، جاڻج سيئي ساٿي ڏڳ جا. ڏسي انھن کي ٿيندو ڏار.١- آڏ ۾ آيا آڏ ۾ ويندا، آخر تائين گڏ نا رھندا. سنگي سچو ٿي ستڪرتار.٢- مات گرڀ ڪان اچ ڏينھن تائين، سار ڪندو جو آيو سائين. اڳتي پي سو لھندءِ سار.٢- ڇڏي ۾ آسرا جڳ جا ڪوڙا، اوت پريوءِ جي وٺ تون موڙھا. کھي تيئون سو آ رکوار.٢- راڳ جوڳ پچن-٥٨- جي چاھين آتم ديدار، دل درپن ۾ منھنڙو پائج -ٽيڪ- پھرين درپن صاف بڻائج، پوءِ انھيءَ ۾ جھاتي پائج. ايندءِ نظر ۾ ستڪرتار.١- ڪن اکيون مُک کي بند ڪر تون، دل جو شيشو سامھون ڌر تون. ڏس تون ساڪي سرجڻھار.٢- ستگر پاجھون ملي نہ جُڳتي، جُڳت بنا نا ٿئي ٿي مڪتي. جُڳت وٺي تون ڪر ويچار.٢- ايئين ڪندي پي ملي نہ توکي، پوءِ ڏوراپو ڏيج تون مونکي. کھي تيئون تون ڪر اعتبار.٢- راڳ جوڳ پچن-٥٩- ستگر ٿي پرميشور پاڻ، منش گروءَ کي نا تون جاڻج -ٽيڪ- ست چت آنند نرگڻ جوئي، ستگر بڻجي آيو سوئي. اھو ويدن جو آھ وکياڻ.١- ستگر ۾ صاحب ٿو بولي، پنھنجي ٻُجھ کي پاڻ ٿو کولي. گرمُک ٿي تنھنکي تہ سُڃاڻ.٢- ستگر کي جنھن

صاف سڃاتو، پاربرهم کي تنهن آ پاتو، سمجھ اِها تُون پُورڻ ڄاڻ.٣- ستگر کي
جو برهم پڇاڻي، کھي ٽيئون سو آنند ماڻي. پائي پُورڻ پد نرباڻ.٤- راڳ جوڳ
پڇن-٦٠- ري من سنسن کي کر دُور، گيان وٺي پُوري ستگر کان -ٽيڪ- گيان بنا
نا سنسو ويندو، گر بن گيان نہ کڏهين ٿيندو. ٻاو سان هردو کر ڀرپُور.١- سنسو
هُوندو من ۾ جيسين، شانت اچي نا چت ۾ تيسين. تنهن لاءِ سنسن کي کر چُور.٢-
سنسي وارو سک نا پائي، ڀوَساگر ۾ غوطا کائي. تنهن لاءِ سنسو ڪڍڻ ضرُور.٣-
سنسو جيءَ مان ويندو تڏهين، پاڻ پڇاڻيندين تُون جڏهين. کھي ٽيئون تُون پاڻ پرُوڙ.٤- راڳ
جوڳ پڇن-٦١- جتن کري کو لکين هزار، گيان بنا ٿئي مُور نہ مکتي -ٽيڪ-
چار ويد کٽ شاستر سِمرتيُون، گرنٿ پُراڻ ۽ پستک پوٿيُون. پڙهي پڙهائي بيشُمار.١-
آسڻ ماري مالها ڦيري، سِڌي هلائي ماٺُون ميڙي- بيک ڀلي کو کري اپار.٢- گنگا
جمنا تيرٿ نائي، مندر پُوڄي يوڳ لڳائي. يگيہ کري کو بھُ پرکار.٣- گيان بنا
نا موکش ٿئي تو، کھي ٽيئون گر گيان ڏئي تو. سنت چوَن ايئين وارونوار.٤- راڳ
جوڳ پڇن-٦٢- ستگر ۾ تُون رک وشواس، ستگر تنهنجا ڪارج سنواري -ٽيڪ-
ڌيرج ڌر دلگير نہ ٿيءُ تُون، استر من سان هر رس پيءُ تُون. توڙو ڀي تُون ٿي نہ
نِراس.١- ستگر داتا سمرٿ آهي، شرڻ پِيَن جي آس پُڄائي. چت جوُن چنتائُون
کر ناس.٢- جنهن جنهن هنڌ ڀي داس پُڪاري، پھُچي اُت گرُو کشٽ نِواري. شرڌا

سان توُن کر ارداس.٣- کھي ٽيئون چوان سچ تو پائي، ستگر وٽ آهہِ کمي نہ ڪائي. صرف نِيّت کر پنھنجي راس.٤- راڳ جوڳ پچن-٦٣- جيڪي جنھنجو ڪن ايپاس، لوڪ تنھين ۾ سي تہ سماٽا -ٽيڪ- ڪامنا سان شپ ڪرم ڪرن جي، سرڳ لوڪ ۾ وڃي رھن سي. سرڳ لوڪ جو وني ھُلاس، اڇن جڳت ۾ پُڇن پُڇاٽا.١- پاپ ڪرم ڪن پاپي جيئي، نرڪن جا دک پوڳن سيئي. نيچ جوڻين ۾ ڪن سي واس، ڦِرن چؤراسي رھن ويڳاٽا.٢- سگڻ اپاسڪ جي نشڪامي، ڌيان اپاسن ڪرم مُدامي. جم دوُتن جي ٽوڙي ڦاس، اِشٽ لوڪ سي ڪرن نِڪاٽا.٣- برھم اپاسڪ آھن جيئي، برھم لوڪ ۾ وڃن ٽا سيئي. برھم‌لوڪ ۾ ڪري نِواس، ٽيندا مڪتي ڪلپ پُڇاٽا.٤- کھي ٽيئون جي برھم ڌيائن، برھم‌روُپ ڪي سيئي پائن. رام پچن جي ڪن ھرِداس، ايشور جي در سي تہ اگھاٽا.٥- راڳ جوڳ پچن-٦٤- ساڪي ٽي توُن ڏِس سنسار، دائو ڪنھن ۾ رک نا پنھنجو -ٽيڪ-راڳ رکي ڪر پيار نہ ڪنھن سان، دويش رکي ڪر وير نہ ڪنھن سان. نِردعوِيٰ ٽي وقت گذار، ساگر ترندين تڏھين سھنجو.١- داعويٰ وارا داد نہ لھندا، سائينءَ جي در سنڪٽ سھندا. جمپور ۾ سي ٽيندا خوار، ترڻ انھن جو آھي اھنجو.٢- ساڪي ٽي سڀ ڏِسندو ھل توُن، آنڪ نہ ڪاٽي ھڪڙو پَل توُن. جوُنو جاٽھ جڳ جنسار، جنم سڦل ٽئي تڏھين تنھنجو.٣- آھين ساڪي ٽيءُ بہ ساڪي، کھي ٽيئون اھا ويدن باڪي. سک دک ۾ توُن رَھہ اِڪسار، دوش لڳي نا توکي ڪنھنجو.٤- راڳ جوڳ پچن-٦٥- تِن تان مان قربان پياري، جي

پِرينءَ جو پيغام پُڄائن -ٽيڪ- پيغام پرينءَ جو آهِ سڪدائي، تنهنجي مَٽ ٻي وستوُ نہ ڪائي. گھوريان پنهنجا پران پياري.١- پيغام پرينءَ جو آڻن جيئي، سچڻ سچا مان سمجهان سيئي. سالڪ سي تہ سُڄان پياري.٢- انهن لاءِ مان اڱڻ اُجاريان، پلنگ پَٿاري تِن ڪي وِهاريان. سَوين ڪريان سنمان پياري.٣- ڪهي ٽيئون سي ڪڏهين ايندا، ديا ڪري اچي درشن ڏيندا. مهر پريا مهروان پياري.٤- ٦٧٠-

-اوم ستنام ساکي - سلوک مالا-

نرگڻ نِبلي آهيان نماڻي تہ نِڌر. ٻيڙو هِن ٻانهيءَ جو سائين سُتڙ ڪر. ٽيئون لوڪ ٽِنهين ۾ رکين نال نظر. وارو ڏيئي ور، ٽيان سُهاڳڻ سَرتِئين.١-
نرگڻ نبلي آهيان نماڻي تہ نِسَت. ٻيڙو هن ٻانهيءَ جو سائين تار سُتت. ٽيئون لوڪ ٽِنهين ۾ ڏي تُون مَت سُمت. پريوُ رک تُون پَت، ٽيان سُهاڳڻ سَرتئين.٢-
نرگڻ نبلي آهيان اصلي ڪانڌ ڪِني. ٻيَس پناري تنهنجي ڇڏ تُون ڪين ڇِني. ٽيئون لوڪ ٽِنهين ۾ تُون آهين شاهہ گَني. ڏي يڪتي ڀاوَ ڀِني، ٽيان سُهاڳڻ سَرتئين.٣-
نرگڻ نبلي آهيان اصلي عيب ڀري. مالڪ پنهنجي مهر ڪر وجان پار تري. کهي ٽيئون ڪرپا ڪري دل جي ڪول دري. ڏي تُون ڏات ذري، ٽيان سُهاڳڻ سَرتئين.٤-
نرگڻ نبلي آهيان اگلي مان اڻڄاڻ. ٻِيَس پَناري تنهنجي هٿ ٻڌي مان هاڻ. کهي ٽيئون ڪرپا ڪري ڪٽ ڪرمن جي ڪاڻ. ڪميا جي ڏي ڪاڻ، ٽيان سُهاڳڻ سَرتئين.٥-
لِکان ڪيئن ليکو ڪريان مِلي نہ گهايل گس. هُنن ڪمايو قيمتي مُون تہ ڪمائي ڪسُ. جي سائين ڪري سرس، لِکنديوُن لکڻ واريوُن.٦- لکنديوُن لکڻ واريوُن جن ڪيو سار سهي. تن جي هٿ ۾ ساهمِيوُن توري ٽُرارا ٻئي. ٽيئون سڀ ۾ ڪوُڙ جي وينا سُڌ لهي. تئي اُٽل اوڏانهين جيڏاهن وٺ وئراڳ جو.٧- لکان ڪيئن ليکو ڪريان قلم ڪري

نا ڪم. آدي آتم ديش ۾ ناهي گوندر غم. ناهي ذات نہ پات ڪا نڪو دک ڏي جَم. ٽيئون ديش اگم، سوڌي لڌم سرير ۾.٨- لڪان ڪيئن ليڪو ڪريان ڪڇ قلم ڪين لِکي. اکر اگم ديش جو ڪا سُورِيتِڻ سِکي. پائي مُنهن مڙهيءَ ۾ ماڪيءَ لار چکي. ٽيئون رُوپ لکي، پل پل پنهنجي پيءُ جو.٩- لِکان ڪيئن ليڪو ڪريان ناهن قلم جي ڪار. آدم ويد پُراڻ ڪان اڳيرِ هئي هونگار. ساڌن صاف سهي ڪئي گونگي جي گفتار. دل ۾ ڪر ديدار، ٽيئون لکي پاڻ کي.١٠- پهرين لکِ تون پاڻ کي پوءِ لکِج ڪرتار. ست چت آنند آتما آهي آگم اپار. جيئن جل ۾ آ بُدبُدو تيئن جڳ جو جنسار. ٽيئون سمجهي سار، پائج سک سورُوپ جو.١١- لِکان ڪيئن ليڪو ڪريان تو قلم ڪين وَهي. پهچي سو تنهن پد کي جو سپ سُور سهي. ٽيئون لوڪ تِنهين ۾ سو جن امر رهي. اکنڊ سک لهي، پائي جهاتي پاڻ ۾.١٢- عقل هميشهہ عشق سان جهيڙو تو جوڙي. عقل پڙهائي پوٿيون عشق ڏسي ڦوڙي. عقل سُکي تن کي رکي عشق ڏي رت روڙي. ٽيئون عشق تورڙي، جيئري ڪاغذ جم جو.١٣- جنهن وڻ کي ٽا ڪاٽيو سو وڻ ڪنبو ڪين. جڳ ۾ بيا وڻ جيترا کِن ۾ ٽيندا ڪين. ٽيئون ڪي پربين، واس وڻن هن وڻ سندو.١٤- هي وڻ وڍيو ڪين ڪي آهي ساماٽو. ڪڏهين جهڪ جهولن ۾ ناهي ڪوماٽو. ٽيئون سيباٽو، داتا جي دربار ۾.١٥- وِڍڻ جو هي نانهن وڻ هن وڻ جهليا گل. ڦِن هن

جا پارس جيئن آهن ڦل املھ. وڏبا سيئي ڪل، تيئون وڏڻ وارن سند.۱۶- ڏسي ڏولائو ڏيھ ۾ تتي ڌرتي جب. ڪھي تيئون تيا جڳت جا جيوَ پياسي سب. بادل برسڻ آئيو ڪري ڪَڪَر تپ. جھر جھر ڪري جھپ، وسايئين وئران ڪي.۱۷- وسايئين وئران ڪي ٻڏي پوُنءِ پُٽڪار. وڻ ٽڻ گاھن گلن جي تيئون تي گلزار. لتا ڏرت ڏڪار، آئن جا امبار تيا.۱۸- سڄ لتي سانجھيءَ سمي جي ڪن پکي پُڪار. پائي پاند ٻچيءَ ۾ روئن زارون‌زار. ڪھي تيئون ڪرپا ڪري تارج سي ڪرتار. بنا تو آڌار، ڪنڌي تن ٻي نانھن ڪا.۱۹- پائي پاند ٻچيءَ جي پکي پُڪاروُن ڪن. محبت جي مھراڻ مان لعلوُن سي تہ لھن. ٻالھيوُن ٻُجھھ اندر جوُن پوَن ساڻ پڇھن. جڳان جڳ جيئن، تيئون سي سنسار ۾.۲۰- ڪريان نت پرڻام، ستگر ڪي نِوڙي ڪري. ڪرپا جنھن پنھنجي ڪري پِيارِيو امرت جام. سھجي من سيتل ٿيو خيال مِٽيو سڀ خام. تيئون پد آيرام، پاتو موُن پرتيت سان.۲۱- ستگر آ داتار، تيئون تِن لوڪن ۾. سڪ سان جو شرڌي اچي تنھنجو ڪري اُڌار. هر يڪتي گڻ گيان جو پري ڏئي پنڌار. هردم ٻل ٻلھار، وڃان تنھن گرديوَ تان.۲۲- ٻيد نہ ڪو آهي، گوبند ۽ گرديوَ ۾. شرڌا سِڪ جيڪو رکي ڏسندو تنھن ٿاهي. ڪھي تيئون تنھنجا گروُ دکڙا تو لاهي. چت ۾ جو چاهي، سو ڦل ڏي تنھن ستگروُ.۲۳-ڪيڏي وڏائي، ڪريان تنھن گرديوَ جي. ويد وديا ڏيئي جنھين اوديا مِٽائي. من مندر روشن ٿيو رهي نہ اوُنداهي.

وڃي سمائي، تيئون سُرت سوَروُپ ۾.٢٤- ستگر ڏني سوُجهہ، ساکي برهم سوَروُپ جي. پيد پرانتي دوُر ڪئي ڏئي ٻوڌ جي ٻوُجهہ. تيئون ممتا موُنجهہ، مِٽي ويئي من مان.٢٥- ستگر سوناري، وِجهي محبت مَچ ۾. پائي سُهاڳو پريم جو ڪوناريءَ ڪاڙهي. سچو ڪيَڙو سون موُن ٻيائي مل ٻاري. تيئون سينگاري، سهڻو ڪيو سنسار ۾.٢٦- جيڪو پريمي جن، وٺي اوت گرديوَ جي. تنهنجو تئي گر مهر سان شيتل تن ۽ من. سُٺي گيان وگيان کي پائي آتم ڏن. تيئون سو پرسن، سدا رهي سنسار ۾.٢٧- تن من ڏن ۽ سواس، ڏنو جن گرديوَ کي. آتم ٻوڌ وٺي ڪيو انترمُک اپياس. ملي سي محبوُب سان موُجوُن ماڻن خاص. تن کي جم جو تِراس، ڪهي تيئون ڪڇ نا رهي.٢٨- جني وَرتي اوٽ، سچي ستگر ديوَ جي. لٿي تن جي سِر مٿان سڀ پاپن جي پوٽ. تيئون عشق عجيب جي تن کي لڳي چوٽ. پڃي ڪرمن ڪوٽ، سکي ٿيا سوَروُپ ۾.٢٩- بنا ستگر شانتِ، ڪڏهين پائي ڪونہ ڪو. پاوين تپ تيرٿ ڪري رهي منجهہ ايڪانت. توڙي نانا ڀانت، تيئون پوُڄي ديوَ سڀ.٣٠- ستگر سيڪارِي، ڄُڳتي جوڳ اپياس جي. پيالو پيئاري پريم جو چاڙهي خوماري. ڪٽي ڪتاري گيان جي ڪاٺي جم جاري. تيئون ٻلهاري، وڃان تنهن گرديوَ تان.٣١- ستگر ڪيو احسان، اڻميو منهنجي مٿان. ديا ڪري جنهن آ ڏنو نام سندو موُن دان. برهماتم جو گيان ڏئي دوُر ڪيو اگيان. ڪهي تيئون ڪليان، ڪيَڙو جنهن ڪرپا ڪري.٣٢- پريم سندو پيالو، پري ڏنو گرديوَ موُن. پيئندي

خود مستي چڙهي من ٿيو متوالو. ٿيئون جڳ جنجال کان ٽِيَڙس نرالو. انيوَ
جو تالو، کلي پِيَڙو پاٽهين.٣٣- گروُ ديوَن جو ديوُ، آهي هن سنسار ۾. ادب
ساڻ آگيا مڃي شرڌا سان کر سيوَ. ڏن جوين کل ذات جو ميٽي توُن اهميوُ. ٿيئون
پائڃ پيوُ، ساکي شڌ سوَروُپ جو.٣٤- ستگر شاهنشاهہ، آهي ڏن گڻ گيان جو.
ٿيئون ست اپديش سان ميٽي ٿو چت چاهہ. مکت کري ٿو جيوَ کي ڏَسي گيان جي راهہ. آنند
ڏئي اٿاهہ، دک کري سڀ دوُر ٿو.٣٥- ستگر پريم پٽي، موُنکي پاڙهي پريم سان. گر منتر
ڏَئِي گِيات سان پاپن پاڙ پٽي. برهہ سندي بيمار جي کيائين ملم پٽي. ٿيئون آٽپٽي،
ڳالهہ ڏسيائين ڳجهہ جي.٣٦- آهن پرنگ سَمان، ساڌوُ هن سنسار ۾. شبد سُٽائي برهم
جو ميٽِن تن ايمان. ميلن شڌ سوَروُپ سان ڏيئي آتم گيان. تن من ڏن قربان،
کهي ٿيئون تن تان کريان.٣٧- آديسن آرو، رکيو انيوَ ديش ڏي. ٿيئون جڳ جنجال کان
خيال کري نيارو. خودي ڇڏي بيخود سندو چلن سي چارو. نِسنگ ٿي نعارو، هڻن اعنل
حق جو.٣٨- آديسن آهي، پياس پوُرب پار جي. قربئوُن هليا کاپڙي لاڳاپا لاهي.
سُهما سختيوُن سوُر سڀ کنيائوُن سِر ساهي. کهي ٿيئون کاهي، پهتا پوُرب پار ڏي.٣٩- ماري
آديسن، ٿبي انيوَ سنڌ ۾. لعل رتن وچنن سندا آندا اتان تن. تن جو
مول امول کيو سمجهي صرافن. مهما تن جي کن، ٿيئون ٿيئي لوک ٽا.٤٠- سدائين
سورين، ساڌوُ مالا سواس جي. ٻاهر ٻولن کين کي اندر ٽا اورينِ. لوکن کان

تہ لِکي ڪري چرخو ٿا چورينِ. ٿُريا ۾ تورينِ، ٽيئون آتم تتوَ کي.٤١- جتي جوڳ
نہ جپ، درويشن جو ديش سو. جنم مرڻ جت نانھن ڪو نکو ڪال جو ٻپ. سُٽڻ ڏِسڻ
جِت نانھن ڪو نکو چري ٿو چپ. ٽيئون ماري ٽپ، پَھچن ڪي پريمي اتي.٤٢-
جوڳيءَ ڏنو جام، محبت جو مُرڪي ڪري. پيئڻ ساڻ چڙھي ويو نشو نينھن
تمام. پرچي پاتم پلڪ ۾ آتم جو آرام. ٽيئون خودي خام، مِٽي وِيَڙو
من مان.٤٣- سنتن جو ستسنگ، سھٹو آھي سنسار ۾. ميٽي ممتا موھہ کي آنند
ڏئي اُمنگ. لائي آتم رنگ، ٽيئون ميلي رام سان.٤٤- پُرجھي پريميءَ پڳ، ڪنيو ساڏ
سنگت ڏي. ملي سنتن سان لڌو ديش امر جو دڳ. پھچي آتم گھر ڏنو جو آ
سپ ڪان اڳ. جنھن ۾ سارو جڳ، ٽيئون ڀاسي ڪين ڪي.٤٥- رھہ تُون سنتن ساڻ، چڏي
سنگ سنسار جا. وچن سُٽي ويدانت جا پنھنجو پاڻ سڃاڻ. ڪر ٽيئون ڪلياڻ، پنھنجو
تُون پرتيت سان.٤٦- جو جن آھِہ پيو، ستپُرشن جي شرڻ ۾. تنھنجو سنتن
سھج ھي ڪارج سڦل ڪيو. ترت تنھينجي من مان سنسو شوڪ ويو. ٽيئون ڪونہ
رھيو، تنھنکي يؤ جم ڪال جو.٤٧- جوڳين جاڳايو، اوديا سنديءَ ننڊ مان.
وِشيُن ڪان وئراڳ ڏئي جوڳ مُڳِت لايو. ست چت آنند آتما سوَرُوپ سمجھايو.
اڏياس مِٽايو، ٽيئون ٽِن ديھِن سندو.٤٨- وسائي واري، ويھي وِراڳِنِ وِرِھہ
جي. سمجھي مانش ديھہ کي سُمرن جي واري. کھي ٽيئون ڪرتار تان جان ٽِني واري.

وَهي جَمَ واري، ڦاڙي تن ڦِتي ڪئي.۴۹- وئراڳن هڪ وات، وَرتي آ وئراڳ جي.
ڪين ڦسن سنسار ۾ گهمن جهنگ جهر گهات. پائي جهاتي پاڻ ۾ ڏِسن جوت لِلات.
ڪولي خيال ڪپاٽ، ٽيئون پائن شانت سُک.۵۰- درويشن آ دڳ، ورتو ديش اگم
جو. ست چاڻن هڪ آتما ٻيو سڀ جُوٺو جڳ. پيري پريم سان پڳ، ٽيئون مليا
رام سان.۵۱- لاهُوتي نہ لِڪن، سُورج جيئن سنسار ۾. منهن ۾ جن جي
آ مٺيا چنڊ جيان چمڪن. ٽيئون ٽن لوڪن ۾ دامِن جيئن دمڪن.
منهن ۾ سي مُشڪن، سڀ گهٽ سائينءَ کي ڏِسي.۵۲- لوڪن ڪل ڪيهي، درويشن جي
درد جي. دم ماري دم ۾ سدا پاڻ پَسَن پيهي. نرمل ٿيا نيهي، ڪهي ٽيئون ٻنڌن
ڪٽي.۵۳- جادُوگر آهن، جوڳيئڙا تہ جهان ۾. جادوُ هٽي پريم جو چت
ٿا چورائن. ڪهي ٽيئون ڳڻ گيان جوُن مُرليوُن وڄائن. تن من ڍِلائن،
رهي نہ سُڌ سنسار جي.۵۴- پل پل پوُر پوَن، جيءَ ۾ جوڳيئڙن جا.
تن جي درشن لاءِ ٿا منهنجا نيڻ سِڪن. ويندس وِهندس ڪين ڪي ڏوري
ڏسندس تن. پريم پيئاريو جن، ٽيئون وِسرن ڪين سي.۵۵- ساميئڙن جي
سِڪ، لوُنءَ لوُنءَ ۾ آهي لڳي. جني پيئاري پريت سان پريم سندي موُن پِڪ. ڳالهہ
ٻڌايئوُن ڳُجهہ سندي حقيقت جي هڪ. ٽيئون من هِڪ ٽِڪ، محبت ۾ منهنجو ڪيو.۵۶-
پل پل پوَن ياد، سرتيوُن سنت سڄڻ ٿا. آتم آش اچي ڪندا اڱڻ موُن

آباد. ڪلندا در خوشيءَ جا ٿيندا غم برباد. ڪندا من کي شاد، ڪهي ٿيئون ڪرپا ڪري.٥٧- سنتن کي ساريان، سرتيوُن سِڪ ۾ سوز مان. پِپهي وانگر پريم سان پل پل پُڪاريان. دردن دوُنهن دکائيا گوُندر ۾ گهاريان. نيڻ ڪٽي نهاريان، ٿيئون تن جي طرف ڏي.٥٨- ساڌوُ پُرش سُجان، آيا منهنجي اڱڻ اڄ. ڏئي ٻوڌ ٻُڌيءَ کي ڪڍيائوُن غئر گمان.ٿيئون سڀ سڦلا ٿيا جپ تپ دان سنان. تن من ڏن قربان، ڪريان مان تن جي مٿان.٥٩- ساڌوُ جن آهن، سچا ساٿي جڳت ۾، ٽوڙي بنڌن موهه جي ننڊ مان جاڳائن. ڏيئي آتم گيان ٿا سنسا مِٽائن. پل ۾ پهچائن، ٿيئون پد نرباڻ ۾.٦٠- سنتن منجهه سڀِنڌ، آهي شيءِ گڻ گيان جو. پوُنڊن جان اوگڻ سندو موُنڊ ڪٽن ڏُرڳند. پنوَرن جان گڻ ڪٽن ٿا نيهي ٿي نربند. سنتن ساڻ سپند، ٿيئون جن جو آ سدا.٦١- سنتن جو سَنمان، ڪر توُن شرڌا ڀاوَ سان. تن من ڏن سان سيوَ ڪر نِشدِن ٿي نِرمانُ. ٿيئون ترڪ ڇڏي ڪري پريم رکِڄ پرڌان. ڀڳتي گيان وگيان، پائڄ تِن مان پريت سان.٦٢- سنتن سنگ سان خيال، جڳ ۾ جن جا سُڌريا. سيئي هن سنسار ۾ لاهوُتي ٿيا لعل. ٿيئون لوڪ ٿِنهين ۾ نيهي ٿيا نِهال. سدا رهن خوشحال، پائي درشن ديوَ جو.٦٣- جن کي آيو رس، رام نام جي جپڻ جو. ڪوري تن آهي ڪڍي ڪوُڙ ڪپٽ جي ڪس. تن جو لوڪ پرلوڪ ۾ جڳان جڳ ٿيو جس. ڏِين سين کي ڏس، ٿيئون سي هر جپڻ جو.٦٤-

جپيو جن هري، انئي پهر اندر ۾. آشا سڀ سنسار جي تنجي آهہ
هري. تيئون سدا هري، تنجي دل شڀ گڻ سان.٦٥- لاهي جني سِري، ڏِني
ستگرديوَ کي. پهتا ديش اکنڊ ۾ سي جن سُتت سِري. تن جي هردم پريم سان
سيوا کري سِري. پاتي تني سِري، تيئون تِن لوکن ۾.٦٦- پوکِي جن سارِي، شڀ
کرمن جي جڳت ۾. سڦل کئي گر سيوَ ۾ عمر جني ساري. ڀڄن کري ڀڳوان جو
کَٽِي جن ساري. ڌن سي سنساري، کهي تيئون سنسار ۾.٦٧- پيتو جن آ پَت، امرت
آتم گيان جو. دوُر کيو تِنِ ٻُڏيءَ تان اوديا روُپي پَٽ. کاوڙ کن سي کين کي
من ماري کِيو پَت. جيئين کومل پَت، تيئون رهن تيئن جڳت ۾.٦٨- بيخود خوماري، چڙهي
جن کي پريم جي. ڀُلي وئي وهنوار جي تن کان سُڌ ساري. پاتو تن ياري، تيئون
سک سوَروُپ جو.٦٩- لاٿي جن ڀري، سِر تان موهہ ممت جي. هر ڀکتي گڻ گيان
سان تن جي دل ڀري. کهي تيئون کرتار ڏي تِن وِک آهہ ڀري. سُرت رکي سيري
مليا سي منٺار سان.٧٠- عرض اهو اوناءِ، مالک موُن مِسکين جو. کام کروڌ
مد موهہ کان ڀڳوَت ترت بچاءِ. اؤکيءَ ويل اچي کري صاحب تيءُ سهاءِ. لڇپَت
ساڻ رهاءِ، کهي تيئون سنسار ۾.٧١- موهن جي مُرلي، سڀ سازن کان سوهٽي. سُر
نر مُنِجن، مَگن ٿيا سُٽي سا سُرلي. منش مِروُن مستان ٿيا ٻُڏي سا ٻُرلي.
سا موُن من ڌرلي، تيئون سِک شرڌا رکي.٧٢- پٽسن جا پياسي، پوُڄا کن پاکنڊ سان.

پيڪن مَنجهہ ٻُلي پيا مُوڙها مَواسي. ڪين سڃاڻن سچ ٿيا واسوڙن واسي. مالا پائي مَڪر ڪن دنيا جا داسي. ٿيئون پئي ڦاسي، جيئري تن ڪي جم جي.٧٣- نيٺين ننڊ ڦِٽاءِ، درد رکي تُون دل ۾. پسڻ لاءِ پِرين جي پل پل پُور پچاءِ. ڇڏي خيال خوديءَ جا جهدؤن جوڳ ڪماءِ. ٿيئون سُرت سماءِ، گرمُک ٿي گر شبد ۾.٧۴- جوڳي ٿين تان جاڳ، جاڳي جوڳ ڪماءِ تُون. سُرت سمائي شبد ۾ سُڻ انحد جو راڳ. ٿيئون لوڪ ٿيئي ڇڏي ماڻهڇ پنهنجو ماڳ. ميٽ ڊُئيءَ جو داڳ، سَمنا ۾ ثابت رهي.٧۵- ڏک ڏِين ٿا ڏس، پريتم سندي پار جو. ريءَ ڏکن جي ڪونہ ڪو اچي رُوح کي رس. ٿيئون پاتم جس، رکي سِڪ سُورن سان.٧٦- سُورن سان من لاءِ، سُورن ۾ ٿي سوجهرو. روئي روئي رُوح ۾ رانول کي ريجهاءِ. ٿيئون توڙ نياءِ، ڏک ڏِسي ڏر ڪين ڪي.٧٧- مر تہ پائين مانُ، دوسن جي دربار ۾. مرڻ ري ڪڏهين نہ ٿئي تنهنجو شاهي شانُ. زهر مري امرت ٿئي جاڻي سچو جهان. ٿيئون ڇڏ ايمان، جوُني تن جوين سندو.٧٨- پنڊت پير فقير، من ماريا هن ڪيترا. ڪنهنکي ڇڏي ڪين ڪي هٽي تمان جا تير. ڪنهن گرمُک ٻڌس گِيات سان جوڙي نام زنجير. سيئي ساڌُو وير، ٿيئون من جن وَس ڪيو.٧٩- هيڻاهون ٿي هل، ڇڏي هٺ هٺڻ جو. وڃي ساڌ سنگت ۾ ميٽج من جي مل. سيوا ڪر سيوڪ بڻي ڇڏي وَل ۽ ڇل. ٿيئون پاءِ آٿل، پوُرڻ پد پرتيت سان.٨٠- ٿي ڪم ڪر هروار، ٿيئون مانش ديهہ ۾. هڪڙو وِرهہ وئراڳ تُون اکين مَنجهہ

وِهار. ڀيو ڀڳتي ۽ ڀاو سان ڀڳوَت نام اچار. ٽِيون هردي ۾ ڌار، سچو گيان سوَرُوپ جو.٨١- ڪام ڪروڌ ۽ لوڀ، ٽيئي دروازا نرڪ جا. دمن ديا ۽ دان سان ميٽج من جو ڪِيوڀ. ٽيئون پائج سوڀ، تنهين کي وَس ۾ ڪري.٨٢- ڪر توُن شڌ اهار، چڏي اشڌ اهار کي، شڌ سان تو من شڌ ٿئي ۽ ٻڌ ٿئي اُدار. شڌ ٻڌيءَ سان تو ملي ڀڪتي گيان ڀنڊار. آتم جو ديدار، کهي ٽيئون ٿئي گيان سان.٨٣- سادي رهتي رَهه، چڏي ديهه سينگار کي. شؤنق رکي توُن وِشيه جي وهڪري ۾ نا وَهه. شيل صبر سنتوش سان سِر تي سختيوُن سَهه. لعل املهه توُن لهه، ٽيئون شڌ رهڻي رهي.٨٤- سارو هي سنسار، گڻ اوگڻ جو روُپ آ. گرهڻ ڪر توُن گڻن کي اوگڻ چڏي آسار. ٽيئون ماکيءَ مَک جِيان سڀ مان ڪڍ توُن سار. ڀر دل جو ڀنڊار، گرمُک تي گڻ گيان سان.٨٥- ڪنهنجي دل نه دکاءِ، سڀ ۾ آ سائين سچو. روُح رنجائڻ سان ملي نرڪ ۾ ڀي نا جاءِ. ٽيئون تن من وچن سان سڀ کي سک پهچاءِ. بادل جيئن برساءِ، سيني تي مينهن مهر جو.٨٦- هيرو جنم نه هار، مايا ممتا ۾ ڦسي. جوُنو جاٽي جڳت کي وِشين ڪان من وار. کهي ٽيئون ڪرتار سان قؤل ڳري جو پار. ڪڏهين ڪين وسار، سُمرڻ ڪر هروار توُن.٨٧- جڳ ڪان ٿيءُ اداس، وشين ڀوڳن کي چڏي. سنتن جي سنگ ۾ رهي سُڻ توُن وچن وِلاس. ويهي ڪر ايڪانت ۾ انترمُک ابياس. ٽيئون سُوَيم پرڪاس، آتم ڏس توُن اندر ۾.٨٨- خيال رکي پڙهه خط، پِرين سندي پار

جو. جنهن ۾ لِکيل آهہ توُن اُتي جاڳ سُتت. سوجهي لهج شرير ۾ اکنڊ آتم
تت. رکي جت ۽ ست، ٽيئون ماڻج ماڳ کي.٨٩-. امرت ويلي جاڳ، غفلت جي ننڊ
کي ڇڏي. کر اپياس گر شبد جو کري وشيہ جو تياڳ. ميٺي ڦرنا فِکر سڀ آتم
انتر لاڳ. ٽيئون ماڻ سُهاڳ، سُرت رکي سوَروُپ ۾.٩٠- پريوُء سان کر پيار،
پيار ڇڏي پريوار جو. رات ڏينهان رٽ رام کي روئي زارون زار. ڪڏهن ڀُلائج کين کي
کهي ٽيئون کرتار. دلبر جو ديدار، پائج توُن پريتي رکي.٩١- پريوُء ملڻ جي
پياس، منهنجي من ۾ آ گهڻي. بن درشن داتار جي آهيان مان تہ اداس. اچي منهنجي
اندر ۾ کيرُو درد نِواس. جڳ جا هاس ولاس، ٽيئون سڀ وسري ويا.٩٢- دل
تي ديواني، درشن لاءِ دلدار جي. ماندي محبت ۾ مران ڦِران مستاني. ڀَسڻ خاطر
پِرينءَ جي لڳي پريشاني. جيءَ سندو جانِي، ٽيئون ملندو مُون ڪڏهن.٩٣- جنهنجو
انت نہ پار، اٿهوُندو ساگر وَهي. لهرن منجهہ لُڙهي ويا جڳ جا جيوَ آپار.ٽيئون
سو گرمُک تريو نِسنگ تي نِروار. جنهنکي ست ويچار، گروُءَ ڏنو کرپا کري.٩٤-
پِراڻن ۾ پرکاش، آهي سوهم شبد جو. نايئ کان نکري کري گگن منڊل ۾ واس.
تنهن سان سُرت ملي کري پائي سک اوِناس. اهو آنند اپياس، ٽيئون کو گرمُک کري.٩٥-
جنهنکي رس آيو، انترمُک اپياس جو. سو نت سک سوَروُپ ۾ سهجي
سمايو. من مان متايو، ٽيئون دک تنهن کال جو.٩٦- نرمل کو نيهي، اِستت آتم

۾ رهي. ماريو جنهن مد مانَ ڪي وحدت ۾ ويهي. پڙدا پنج پٽي جنهين پاڻ ڏنو پيهي.
ڪرياَن مان ڪيهي، ٿيئون تنهنجي ڳالهڙي.٩٧- ڄاڻ جني ڄاتي، آتم برهم ايڪ جي.
سڀ گهٽ تن ساکيءَ سندي صوُرت سُڄاتي. تِنِ جي سُرت سوَروُپ ۾ رهي نِت راتي.
ٿيئون تن پاتي، پدوي پد نرباڻ جي.٩٨- پل پل پُڪاري، چوَن ويد پُراڻ سڀ.
پنهنجو پاڻ سڃاڻ توُن ٿيئون گردواري. شبد ملائي سواس ۾ سُرتي رک ساري. قُرنا
نِواري، درشن پائج ديوَ جو.٩٩- جني پڇاڻيو پاڻ، تني سڃاتو رام ڪي. ويو
تِني ڪانِ وسري موُن توُن سندو ماڻ. ٿيئون لوڪ تِنهين جو ڄاتو تن سڀ ڄاڻ. پائي پد
نرباڻ. اِستت آتم ۾ ٿيا.١٠٠- آنند جو درياهه، ٿيئون اندر ۾ وَهي. ڀي وٽ توُن
پرتيت سان تنهن مان پاڻيءَ پاءُ. تن من جي تِرشا هري ماڻ صبر جو ساءُ. ميٽي
دُتيا ڀاءُ، سُکي ٿيءُ سوَروُپ ۾.١٠١- اندر انيوَ ويد، پڙهه توُن پريمي پريت سان.
مِٽي جنهنجي پڙهڻ سان خوديءَ جو سڀ ڪيد. پاپ تاپ سنتاپ ڪو رهي نہ وِڌ نِڪيد.
ڀرم ڀرانتي ڀيد، ڪهي ٿيئون ڪڇ نا رهي.١٠٢- سوهم سندو ساز، سدا وڄي تو سواس ۾.
ٻُڌج ٻئي ڪن توُن ڏئي آنحد جو آواز. پاڻ ڀُلائي پاڻ ۾ پاءِ روُحاني راز. ڪهي
ٿيئون سُوَراج، شانتيءَ وارو ماڻ توُن.١٠٣- جوڳي ڪر توُن جوڳ، جاڳي جُهد جَتن
سان. ساڌي يم ۽ نِيَم ڪي ميٽج من جو روڳ. آسڻ پراڻايام سان ڪر توُن ديهه
نروڳ. جيتج من پرتِهار سان ڀُلي نہ ڀوڳج ڀوڳ. ڪر توُن ڌارڻا ڌيان سان

سُرتي شبد سنجوڳ. آتم برهم اروڳ، ٽيئون پاءِ سماڌِ سان.١٠٤- پاڻ سڃاڻڻ لاءِ، آئين تون سنسار ۾. پاپ ڇڏي شڀ ڪرم ڪر من جي مئل مِٽاءِ. ڀڄن ڪري ڀڳوان جو چت ڪي اچل بڻاءِ. تَم اگيان هٽاءِ، ٽيئون آتم گيان سان.١٠٥- ڀَسُ تون پنهنجو پاڻ، جهاتي پائي جيءَ ۾. پاڻ پڇاڻڻ لاءِ تون ميٽ مندائي ماڻ. سڀ جو ساکي آهِ جو سوئي صاف سڃاڻ. ٽيئون پاڻ پڇاڻ، پڙدا پنج پري ڪري.١٠٦- آهي آتم ديوَ، دِرشٽا ٽِنِ ديهنِ سندو. تريا ۾ نِت سو رهي پورڻ پُرش اڀيوَ. ڪو جن جاڻي ڀيوَ، ڪهي ٽيئون تنهن ديوَ جو.١٠٧- مِٿيا جڙ دک روپ، آهي ديهه اناتما. ست چت آنند آتما پرماتم سوَروپ. جنهن ۾ جنم نه مرڻ ڪو آهي اکنڊ اروپ. ٽيئون اسنگ انوپ، اجر امر سو آنهن تون.١٠٨-

-اوم ستنام ساکي- پرارٿنا-

آشوَندي گر تو در آئي، تم بن ٺؤر نہ ڪائي. توُن هر داتا توُن هر ماتا، ميري آش پڄائين. پاءِ پلئہ مئن پير پيادي، آيس هيت مَنجهائين. تن من ڌن ارداس ڪري مئن، مانگت نام سنيهي. نام تمهارا صابن ڪرسان، ڌوسان پاپ سيئي. ڪهي ٽيئون گر لوڪ تين ۾، آوا گمن مِٽائين.

-اوم ستنام ساکي- شانتي کي دوهي-

يڪت وتسل ڀِيَہ هرن هر، ڪروُڻا شيل نڌان. ڪهہ ٽيئون ڪَلِ ڪال ۾، لاڄ راکہ ڀگوان.١- هي سمرٿ سَروَگيہ هر، دين بنڌوُ داتار. ڪهہ ٽيئون ڪرپا ڪري، دي شپ گٽن پنڌار.٢- مئن مانگت نهين اؤر ڪڇ، سنت درس هر ديهہ. ڪهہ ٽيئون درشن ڪري، سڦل ڪروُن تن ايهہ.٣- اِندرراج وَئِڪنٺ سک، نهين مانگوُن ڌن ڌام. ڪهہ ٽيئون مُجهہ ديجيئي، هي هر اپنا نام.٤- جِتني ڪٽکي ريت ڪي، اتني اوگڻ موهِہ. ڪهہ ٽيئون گر بخشلي، شرن پڙا هوُن توهِہ.٥- ستگر مجهکو دان دي، پريم يڪتي وشواس. ڪهہ ٽيئون نت سُمت دي، سنتن ماهن نِواس.٦- ستگر تم پوُرن ڪرو، ميري يهہ ارداس. ڪهہ ٽيئون من ۾ ڪيي، رهي نہ جگ کي آس.٧- ستگر آتم گيان دي، هرو ديهہ ايمان. ڪهہ ٽيئون سپ گهٽ وِشي، دِکلائو ڀگوان.٨- ري من راکو رام ۾، پوُرن تم وشواس. ڪهہ ٽيئون

وشواس سي، سوي سپ دک ناس.٩- رام پروسا راک تم، اۆر پروسا تياگ. کهه تيئون
هر شرڻ لي، کولو اپنا ياگ.١٠- چنتا يوجن وَسن کي ، تيئون کرتي کاهن.
هر وِشوَمير دي سَيَهِن، کِيا تم ديوَهن ناهن.١١- ادر پرن کي کارني، پتکت کاهن
اجان. تياگي چنتا پيت کي، سُمرو شري پگوان.١٢- کهه تيئون سنسار ۾، بات يهي
هئہ سار. پجن کرو پگوان کا، چوڙو وشيہ وکار.١٣- کهه تيئون هر نام جپ،
پوُلو نا کشڻ ايک. پوگت پوگت وشيہ رس، بيتي جنم انيک.١٤- مات گرڀ ۾ تم
کيئا، هر سي جو اقرار. کهه تيئون تِهن ياد کر، سُمرو ستکرتار.١٥- من بُڌ
اِندريہ پراڻ ڏن، جِهن ديني نر ديهہ. کهه تيئون تِس رام کا، نت سُمرن کر ليهہ.١٦-
پوُرب پڻيہ تي پائيا، مانش کا اوتار. کهه تيئون تِهن سڦل کر، سُمري سِرجڻهار.١٧-
چوُراسي لک يونِ کا، مانش هئہ سِرتاج. کهه تيئون هر پجن کا، کر اِس تن ۾
کاج.١٨- غفلت ۾ نہ گنوائيئي، مانش ديهہ مهان. کهه تيئون تم جاگکي، پجلي شري
پگوان.١٩- کهه تيئون تم چيتلي، آب کڇ بِگڙي ناهن. ديا ڌرم شپ کرم کر،
هر سُمرو من ماهن.٢٠- سوئي اوديا نيند ۾، کهه تيئون بهُه کال. اب تو غفلت
چوڙکي، سُمرو دين‌ديال.٢١- هر سُمرو تم جاگکي، سويہ نہ نِدرا ماهن. کهه تيئون
جاگي بنا، هر درشن دي ناهن.٢٢- امرت ويلي اوُٹکي، چوڙ کلپنا کام. کهه تيئون
هر ڌيان ڌر، سُمرو گروُ کا نام.٢٣- پِراتکال جو اوُٹکي، کرت هري گڻ گان.

ڪهہ ٽيئون سو جڳت ۾، هووَت سنت سُجان.٢٤- نِشدن ڪر شيِ ڀاونا، هر ڪو جان حضوُر. ڪهہ ٽيئون من سي ڪرو، اشيِ ڀاونا دوُر.٢٥- نيچ اوُنچ نرڌن ڌني، سڀ ۾ لک ڪرتار. ڪهہ ٽيئون شڌ ڀاو سي، سيڪا ڪر ستڪار.٢٦- ٻُرا ڀلا نِچ ڀاو هي، سڀ ڪو سک دک ديت. ڪهہ ٽيئون دي اوُر نهين، ڦلت ڀاو ڪا کيت.٢٧- ٻُرا ڪِسيڪا نا ڪرو، سيڪا ڀلا وِچار. ٽيئون ٻُرائي جو ڪري، تانڪا ڪر اُپڪار.٢٨- ڪلپ ورڪش هئہ آتما، ڪهہ ٽيئون سڀ ماهن. جانڪي جئسي ڀاونا، تئسا ڦل دي تاهن.٢٩- من پر ساکشي هوءِ تم، ڌر وويڪ وئراڳ. ڪهہ ٽيئون جي دوش هئن، تانڪا ڪرو تياڳ.٣٠- ٿوري جيوَن هيت تم، ڪرو نہ پاپ اجان. ڪهہ ٽيئون من جيت ڪر، پڙهيہ ڪرو پرڌان.٣١- نشچل من سي مِلت هئہ، نشچل آتمرام. ٽيئون من نشچل ڪري، پائو سک ڪا ڌام.٣٢- اِشٽ ديوَ ڀڳوان ڪي، ڪري اُپاسن جويہ. ڪهہ ٽيئون تِس منش ڪا، نشچل شڌ من هويہ.٣٣- ڪرم ڌرم جپ ڌيان تپ، يوڳ ڀڳيہ ورت دان. ڪهہ ٽيئون هر هيت ڪر، ڇوڙ ممت ايمان.٣٤- جپ تپ سيوا ڪرم شيِ، تيرٿ دان سنان. شرڌا بن ڦل ديت نهين، ڪهہ ٽيئون ست مانِ.٣٥- پريم بنا پهُنچي نهين، ڪو جن هر ڪي ڌام. ڪهہ ٽيئون تانتي جپو، پريم سهِت هرنام.٣٦- پريم ڀاو سي هوت وَش، ڀڪتوَتسل ڀڳوان. ڪهہ ٽيئون تانتي ڪرو، هر سي پريم پرڌان.٣٧- جن جن هر ڪي پريم ۾، دينا تن من پران. ٽيئون تِن ڪي قدم پر، جُهڪ جُهڪ پڙت جهان.٣٨- بيمُک هو ڪرتار سي، ڪرت جڳت

سي پيار. کهہ ٽيئون تِس منش کا، کبھؤن نہ هوت اُڌار.٣٩- سنت گروُ پرماتما، ساچي سنگي جان. کهہ ٽيئون اِن تين سي، کرلي پريم سُجان.٤٠- هر ميلي هئہ سنت جن، هر سي ديت مِلايہ. کهہ ٽيئون ڇوڙت نهين، جو جن شرني آيہ.٤١- جئسي جل ۾ رهت هئہ، اهنِش کمل اليپ. کهہ ٽيئون تِم جگت ۾، سنت رَهت نِرليپ.٤٢- سنت رام ۾ ڀيد نهين، سنت رام سوَروُپ. کهہ ٽيئون رَت رام کو، ڀئي رام کي روُپ.٤٣- سوارٿ بن سيوا کري، سيکو دي سَنمان. ٽيئون سمتا ۾ رهي، سوئي سنت پڇان.٤٤- جگ ۾ جيتي جو مري، تجي ديهہ ايمان. کهہ ٽيئون سنسار ۾، سو نر مُکتا مانِ.٤٥- جيِوت جگ ۾ مَرت جو، تان پر ڇَتر جُھلنت. ٽيئون جگ تِهن پوُجتي، جانِ روُپ ڀگوَنت.٤٦- کميا جانکي من بَسي، تِس هر انتر ناهن. کهہ ٽيئون سُر نر سيي، درشن چاهت تاهن.٤٧- کروڌ تياگ کميا ڌري، سو هئہ پوُجن يوگ. کهہ ٽيئون تِهن درس تي، مِٽ جاوَت سڀ روگ.٤٨- کلي ڪال ۾ کنن هئہ، يوگ يگيہ تپ ڌيان. ساڌوُ سنگ هرنام سي، ٽيئون هو کليان.٤٩- سنت سماگم سم نهين، ساڌن کو جگ ماهن. کهہ ٽيئون بن هر کرپا، ستسنگ مِلتا ناهن.٥٠- پار کرت ڀوَسنڌ سي، ستسنگ پرم جهاز. کهہ ٽيئون تامين چڙهو، ڇوڙ جگت کي لاج.٥١- ستسنگ سي ستگر مِلي، ستگر سي نِج گيان. کهہ ٽيئون نِج گيان سي، مِلهئہ پد نربان.٥٢- ستگر ٻُڌ کي نئن ۾، ڊاري انجن گيان. کهہ ٽيئون تَم يرم هر، دِکلاوي ڀگوان.٥٣- کهہ ٽيئون ڀگوان سي، ستگر اڌِک پڇان. کرمون کا ڦل ديت

هر، گر دي مکتي دان.٥٤- گر بن رنگ نہ لاگهين، گر بن گيان نہ هوئِ. کهہ ٽيئون ستگر بنا، مُکتي نہ پاوي کويہ.٥٥- پوُرن ستگر ديوَ سي، پوُرن لي اپديش. کهہ ٽيئون تِهن سُمرکي، پائو پوُرن ديش.٥٦- سَروَ وياپک جانِ هر، سيکي کريئي سيوَ. کهہ ٽيئون سپ پاپ هر، ديکو آتم ديوَ.٥٧- برهم آتما ايک هئہ، ست چت آنند روُپ. کهہ ٽيئون گياني جسي، جانت نِج سوَروُپ.٥٨- ساکشي چيتن برهم کا، سپ گهٽ ۾ هئہ واس. کهہ ٽيئون ششي سوُريہ ۾، تانکا هئہ پرکاش.٥٩- ساکشي چيتن رم رها، جل ٿل پُن آکاش.

کهہ ٽيئون تِهن جانِکي، پائو سک اوِناش.٦٠-

اوم شانتي! شانتي!! شانتي!!!

شري پريم پرکاش گرنٿ سمپوُرڻ

